

18 JUN 1954
SHIYALL

கண்பதி தலை

தெயம்புலமைத்

திருவள்ளூர் நாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ் வேத மீதிய

T. 6205

திருக்குறண்மும்,

பரிமேலழகருநாயும்

இவை

இராமநாதபுரம் ஸ்தானம்

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவராயர்

கன்மான

வேண்டுகோளின்படி

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

அலமொழிபுணர்த்த
திருவன்மலைத்தீர்த்தம்

ஆறுமுகநாவல

கவியவாய்ந்த
நடிகளிடப்படுச்செய்ய.

பலபிரதிருபங்களைக்கொள்

மாட்சியாரமுன

பரிசோதித்து,

வாய்விண்டு

பலரும்பரவிப்போற்ற

சென்னப்பட்டண

ருவப்பவளித்தானாக.

வாணிநிகேதனவச்சுக்

ந்தவரியனாக

யமாயிருக்கநானு

பதிப்பிக்கப்பட்ட

ந்தேமொழிந்தாரொன்ன

நவதைநாடியாரும்.

அலங்காரஞ்சாலைமுத்துக்குற்ற
துன்மதினா டியொன்றேகிறதொழிந்தாரத்தோ

பருநாயுமுடிவருத்தவாரே

அருபுகழ்செய்திராடன.

Register

செய்தியை
 திரு. A. சிவசுப்பிரமணியன்
 தயார் செய்து
 கொடுத்தான்.

செய்யம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்தவானுதய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

T. 6205
 சா. ச. வி. ம. க.

அறுபேர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிரும்பும்.

பொன்பூததமகாரதபுதுமதுவச்செழுங்கமலப்பிரசுத்தவாழ்வென
 மென்பூதநான்முகத்தோனலகைமுகத்தோனெதெவிப்பினன்னக்
 கொன்பூத்தமிழவழங்குநிலத்தினறியின்பெழுந்தருளிக்கொண்ட
 மின்பூத்தசெங்கதிரின்வள்ளுவனொன்றொருநாடமேவந்தோன்றி.

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைநதவழங்குமொருநேமன்மே
 லொலிதரமற்றநான்குமொருமூன்றினடக்கியின்றேறெழுக்கியாய்ரு
 மேலிதரலில்வனாமுதற்பேருருவொருசிறுபுயகம்விளங்கன்மாந
 நலிதரநீர்சிலசொல்லிறபலபொருளுருசெறித்தநவையனனாகக.

2.

மொழிசுருங்கலபொருள்விளங்கன்மொழியினிதாதலன்மொழிபுணர்ந்தல்
 வநியமையோசையிறபொலிதலாழ்ந்திருத்தன்முறைநிறுவன்மலைநீர்தல்
 பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்தம்பொலியவாயாந
 கழிபொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடந்தொறுங்கிடநதகனிபபுச்செயய.

3.

மையேறபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியாராந
 கையேறுதிருமூலாகமச்சோதிமறைமுறைத்தகனிவாய்விண்டு
 பையேறுமணிபொருமோர்அதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரவிப்போற்ற
 வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவுப்பவளித்தாகக.

4.

அன்னதுறபெருமையுணர்ந்தான்றபாணிநிபுரிந்தவரியதுதுக்
 கின்னதீர்பதஞ்சலிபோறபலருகாயும்வியாப்பியமாயிருக்ககாரு
 முன்னவாம்பியபகமேயாகதுற்கருத்தணர்ந்தெமொழிந்தொன்ன
 நன்னர்வான்புகழ்ப்பரிமேலழகருகையிறவதைநாடியாரும்.

5.

ஏட்டுவரைந்தெடுத்தணர்நதுருநாளிலெங்குஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
 மோட்டியங்கையுணராராய்ப்பரம்பரைபொன்றேகிறதொழிந்தாரத்தோ
 மாட்டிவருணைதுணர்ந்தையமூலமும்பெருகாயுமுழுவதவாறே
 ஐட்டிதலிலாவெழுத்திலையவியனவுலகுபுகழ்செய்திராடன.

6.

இயற்றியது:

தேரின்கயாநிதியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—ஹருவளர் செங்கை யுதக மலர்நித்
—கருங்கடல் முகட்டிற் செங்கேழ் பாப்பி—மரகதம் பழுத்த ஞாநை மோரோ
ழ்—சேந்தர யாத்த யோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெருக வகலிடம் புதை
த்த—செயிவிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நல்
ங்கினர் தாய்க்—ஊண்டித் திறக்கு மாண்டரு புதவ—மாயிரர் தாய்க் யவிர்
நிலா வெறிக்குச்—தராளம் குயிற்றிப தமனியக் கோயி—லரசகனித் திருநிலை
வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்குநன் னுவுடைக் கடவுள்—பெருகுபேரருளா
ந் திருவளர் னுவராய்—மகிதலத் துதித்த மன்னுய மக்க—ளாமுத னுக்குந்
ஹமுற வுணரவு—நன்மை யெங்கணு நனிசிறந் தோங்கவும்—புன்மை யண்ட
ப் புறம்போ யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ—னுள்ள
ம் பெருங்கனி கொஞ்சி கொள்ளவுந்—தவலரும் புதழ்சால் சங்கத் தமார
த—துவலரும் புலவர்சொ னுன்பொரு ணுலையார்—திருப்பெறு கக்வி நிரப்
புது யோர்சொல்—பருப்பொரு ணுலைய் விருப்பந் குறுழியவுஞ்—சிறுநளவின
தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—புற்றவிர் தூலினி துணர்வோர யாரு—நன்கு
சொற் சுவையொயி நகுபொருட் சுவைகவர்ந்—தணுவின்மா மேரு வடக்கத்
துணியவு—நற்றமிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னுட்டிண்முன்—மறறைய பன்மொ
ழி புற்றபுன் னுடெலா—மன்பொரு னுடையர்முன் வறியவர போல—வென்
செய் வாமென் நேக்கத்து நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய விலக்கை டெல்லாம்
—பழுத்தினி தறங்கும் பள்ளி யாகவு—மின்றி யஹையா வின்னலம பலவுந்—
துன்றின கிடந்து துதிபெறத் திகழவுந்—திருவுளத் துணனித் திருவாய மலர்
ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந தெய்வத்—திருக்குற னென்னுந் செந்த
மிழ் வேதம்—பலருளை செய்ய நிலவிய தெனினு—மொருவாப் புலமைத் தரு
மர்முன் னாய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதினமர் செயத—நாயிற முகாகருட்
பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லதகர் பண்ணிய வுளையொடு—விரிகடல் சூழ்
புவி மேவி விளங்கப்—பரிவுது மச்சிற் பதித்துத் தருகெனக்—கற்பகச் சோ
லை ககனத் துதமெனப்—பொற்புது புலவர் புகழுவ ர்க்த —நம்போன் மா
ரு நல்வள முடைத்தெனி—லமபர்ச் சென்றினி த்றிய லாமென்—வெண்ணிச்
சென்றும் கெழிதுற வளர்ந்து —விண்ணு நிலவந் தியுன்மாம் பொழிந்தக்
—சிவந்தறை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாப்பி—கவின்திகழ் காதாக் கர
லது துதித்த—வம்மைதிரு வுளங்கனித் தடியார் க்கு—கனித்த—கனித்தெநி ராகக்
கண்ணத் தருளிய—வினித்ததே மாக்கனி யிப்பெழ்திற் கவிமே —பெண்ணக்
கினைதொறுத் துன்னித் கனிந்த—வெண்ணிலாக் கவினை புண்ண விரும்பி—
வாழிப் புகுந்தின மந்திக னெல்லா—மேவியத் தருக்கண் பீயிசை யிருந்து—

[illegible]

* தைநதி யாகங்கணு நீலவரப் பதத்தனை — வட்டையத்திற் பாகத்திற் தையமு
மணத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குற—தன்மை யுயிரகத்திற் தா
னறி புறத்திப்—பாரிட மெந்தும் பட்டிய கிரகிப—பெருமபுணை சுருக்கச்
சிறுதுளி யாக்கி—பெரியுறு சடைமுடி யினிசை வைக்கு — மலர் முழல்வ
னோவா தமரு—காவரப் பெருநீர்வ மேவா விளங்கிக்—கயின்மலி தன்னைக்
கண்டவா கொயிதபவா—காணு தருநருக் கோணு சலமுங்—ருவயுறு நலமு
யிர் கலவுற மலவலி—காதம் பெருநீருக் கீததிப் தாம—மிருநிதி யாக ம
ருவுறப் பெறது—மணனு உயிற் தன்னை வென்றம் — பொருநிலாத் தனதம்
கொருசிற மாகுது—மாணாப் பொருநிலாத் தபாணமச் சிந்தித்—கணிபெ
ருக கவிசுத மணிமுடி சிந்திசுதம்—பாணு லுணர்நீர் தன்னை வலாக—காடொ
றுந் கூடி நயிவது லுணர்நீர் தபாணு கொடுவா வெல்லாத் தன்னு
தன பெயராக் கொடுக்கலை—கொடாசொலின்—மணுறுமன மொழியின் வய
கருபொரு ளாக்கி—யினுறப் பறபல ரிணைப் ப விடகொடுக்கரு —செல்லு
கொயிலுமு நல்லு ளொப்—திருமுமம் முடிசுதர சிந்தாமணி வெணைப்—ப
கரிலா ஞாலம் பகலவா துதித்தோன—செந்தமிழி தென்னுஞ் சந்திர மங்கை—
கந்தரத் தமுரு கனிமங் கலநா—கலக்ககண மனைக்கு நலக்க விளக்குந—துல
க்க மிசுநத தூண்டா விளக்குப—புணாதரு மின்ப மணயுறு புரண—முண
ரவேரா யாகக்கு மொளியு நேருகா—நல்லறி புறத்தித் தொலபவா தொ
லைக்கும்—பலாலை கடகெலாம புலனுமொ ரிலலம் உ பொய்தெரித் தகநரி
மொயயிது வென்னுரு—வைவகித் தாந்தத் தொவ வைப்புக கண்ணுபுண
ணியங்கட் கணனிப் புயிரா—சண்ணிய மாசுவ புண்ணியப் பிழம்பு—சிவ
னடி யவரைச் சிவமென மநிகரு—நவமது வளாக்கு மவமது சில—சென்
னுளங் குடிதொன் வருகா முன்னு நாறு முகரா வலின்.

மறையிசைதுவாளுநிய ம. ர. ர. ர. ரீ
நீனாட் சிசுந்தரப்பிள்ளை மாணாக்கரும்
சங்காஸிங்கபரின்னோ ருப பபபப

தெய்வநாயகப்பரிபா வொ

இயற்றியது.

நெரிசையாநிரியார்.

திருவள்ளு மருமத தருவனா பெருமா—
—புரிமுறுக் குடைது முருநீரொப் புரிபப—
தழ்க் கமலத்—திருமனை யவாவு மொருமீ—
ருந் தன்னு நா—செந்நீர்—
—மன்பதை உட்கொ மின்புற புணர்த்த—
ய்வ—வுருவங் கரந்து திருவள் ளுவராய—
—மவாவுற வென்றுத் தவாநல மமைத்துப்—
யென்னப்—பன்னு லுள்ளுயர் நன்னு லாகப்—
புரிவுற வருளிய விரிவுற பொ

ய வளமை மலகிய சிறப்பிற்—பாவித நானமறை மாயிரு ஞாலத்—தம்பகை
காக்கப் படுபொரு ளாதவி—ஐலைபா றாபி னிலைபெற வம்மறைப்—பருப்பொ
ரு னொரு—வி ளுப்பொரு னொருங்கு — மயிழைனு மினிய தமிழினிற் தரு
வாள்—பொருடைப் பனவா துவலருள் சேசா—லிகல, வ தவத்திற் பகவமா
முனிவான்—செய்தவா பபுருள் னைப்ப வந்த—மாண்டல் வருட்கொடை—
பூன்—கா றணத்தாள் - பெ. வப புலமைத் திருவன் னவொறு—சிகரில்பொ
மேற்கொண் டகலிட முயபத்—தன்பக லறம்பொரு ளினபம்வீ டென்று—
நாற்பொருள் பங்கா மேற்புடைத நாகத்—தம்பா தருளிய முப்பான மருவி
ய—திருக்குற னொன்று தெய்வமா மறையொயி --சுருமர் முதலிய சால்லினர்
வகுத்த—திருசெல்பே ருணாகநட சிறந்து நிலைபு வரிமே லியல்புகற்ப பரி
மே லுதக—ருளங்கனித திபுறிய வளங்கனி யுறாவினைத் தோச்சியின மிக்
கோர் சிதைதன் குவப்பக்—காலித நங்கனான் விரலிய வழுக்கனை—துரு
விய லச்சிற் தருகெனப் பழைப—பன்னகரு சமந்த பன்னக வளாப்பிற -
ருணங்குளைப் புரிய வணங்கல போது--வெதுபா வுலகம் பொறுக்கமுத ந
ளிக்கும்—வருமுத மிராச குலஞ் டாமணி—கருமுகி புக்முசுக் கவுணல்
வேழம்—வினமுரு துபக மெனஞ்ஞாற் கொடுத்த—வான்றோய நறுதருவை
ந் தேனோருத் தருதபபுணைக்கா ிட்டப் பழிப்ப, நு தோனிரு - நறுமிய
சத்தனச் சூழல்வாயக் குலவுரு—செறுபுல னுடைய குறமுனி தன்பா -லா
ந்தைகெட துவன்று வம்பெயு பாக்க—குன்றிப்பி லோஞ்சனை குடைகரு
மகன்—ரத்தல் காமிரித் திரப்பதை நிகாபப—வரிப டாட காத்தல் மி
ப்பலர் ஈனலிய—முடிபெரு தமிழாழம் பொருமால் வளையான்—விரலிய
விண்ணவர் பாவகி டடியான் - மூயுல கந்தத் தேவரு னெம்பால்—வனநிற
ற பருவாய வந்தியி னுருக்கொளிது—யருவமன் புருது தரு விழம் காண
—வருளார் பங்குகொடி பொருபாற் படார்த—முக்கட் கருமின் னெங்கம
லத்தான்—சனாவினிற் தோயுது புறாசப மணக்க—காலத்தா கவுணியக் கு
லக்கொழுந் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தாவளாய மண்குடி—தெய்வவெ
ண் மறையெறி வையையா நதியான்--வரியனி மிதப்பப் புரிமுறுக கவிழ
த—மணங்கம் முடிபு மணங்கயர் குருக்கு — மண்ணா துதபுத சகலினர்
கறிப்ப — முகனாரு கொழக் து துகளவு செய்தே—னுடைபெறிக் தினக
முடிப் பட்டப்பெரி புருது—சரிமுசக் சங்கமல் வரிமடை யுடைபா—ம
டியல் புருவக கொட்டிச் சிறைசெயங்—கலிமுதுணைத் தேமாம் பொழில்
புடை யிங்க—பம்பி வளம்பொலி செம்மான் னுடைய—புனத முனிர் மா
னதத் தடமெனத்—தேவரு மயிர்ப்பப் புலனை யவலோ—வெண்ணிறச் சிறக
ரண்ணிய மான—மருமுட வென்றம் விருத்தி மலித்தட — துதைதரு
செல்வப் புதுவைமா கரா—நுலம்பொரு மறுவிய வலம்பி புயத்தி—னுற
தரு கொற்றவை யவகையொடு ருறுகை—யரும்பிய தொப்ப விரும்பிய வ
னைத—வளியடை ிடக்குத் தளவமா லிகைபான்—மாவுரி யர்தனை மறு
த்துமுட் சின்பிற—நாகத்தா நிறைநன் கொக்கனல் கொழிக்குங்—ருவி
சவாட் படையுடைக் குரி லென் னுணர்ந்து—மன்னவன் தனைநீர் நுகருள்
பொந்த—நகசைச் சிவவி துண்மையே யாமெருக் — கண்டவர் பலரும்வா
ய் விண்டிடச் சிறா ர—விழிதவர் வனப்பிற் சுகிகொள்வாம் பரியான்—நன்

ஹுட ஹுடன்றமர் தாக்கிய தெய்வக் — கொன்னுறை வயிரவாட கோட்டுமா
 னினங்க — ளகைப்பொடி வாயவெரீஇத் திகைத்தோட் டெடுத்துச் — செல்வுழி
 யின்றித் திசைதொறு மிமைபா — நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு திற்ப —
 வயங்கொடிது மாநது சயங்கிமதங் கவிழ்த்து — நிகரிகர் துலவும் புகர்முக
 க் களிற்றான் — கடையுகத் தெழுந்த கருங்கட லெனனப் — படையொடு து
 வன்றிய வடையல ருடையா — நெஞ்சுபறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளாப்ப —
 வேறறிடி போல விடையறு திரட்டுங் — கூறறுற மெறுழ்வலி யேற்றுகி முர
 சினன் — பலப்பல வரசர் நலப்பமே லுயர்த — பைங்கொடி யடங்கலும் பணி
 செழு நிற்பத — திசுந்நதுமே லோங்கிச் சிறந்தெழிற் சயமக — ளாவிக் கிணை
 யதாங் காவிக் கொடியினுணை — பீடா ருலகங் கோடா நெறியினிற் — குலவு
 ற நடாத்து நிலவுசெங் கோலினன் — றண்ணிய நலங்கெழு புண்ணிய மேரு
 — நிறைதரு கருணைக் குறைபுணல லினபு — திசையெறி கல்லிக் கரைபொரு
 கடனறுந் — தண்ணளி யரும்பிப புண்ணிய மல்குது — நன்றிபல பழுத்து நி
 ன்றஞ்சை தாரு — நித்திய வருட்சிவ பததியின பைங்கூழ — புகழ்த்தரு மிரவ
 லர் நிகழ்த்தரு குறிப்பறிந் — துதவிய சோசா லுலகநித தாமணி — விளங்குறு மு
 யிரொறு மிளங்கோ தனங்கள் — கூட்டமிட் டருங்கி யேப்பமிட் டிவப்பக் —
 கண்ணிய விளங்கவை நண்ணிய வருட்பா — லேமமொடு சுரக்குங் காம தேனு
 — பொய்வகைச் சமயப் புறையிருள புறதபட — மெய்வகை யொளிவிநி சை
 வ சிகாமணி — பென்றுபுற பலநு மெய்த்திணி தியமபக — குறைவி லிலமகள்
 குறுகலிப பெயதத் — தவஞா னம்பெறு சிவஞான தேவ — ரியற்றிய தவத்தா
 னயக்கக் தோன்றியோன் — பெருதியவழி கடுக்கையொடு மத்தவழ் சடிவ —
 மன்னு சாமிதன் மலர்க்கழல் பழிச்சும் — பொன்னு சாமிமால் புகனறன னை
 க — வடங்கிய தமுற வடங்கலு நிமித்தனெத — தனித்தனி மொயப்பத் து
 ளித்தலர் தேமாங் — கவிசிது வளியாற கமலமென பொருட்டிற — றுக்குறீஇ
 யுடைந்து வாக்குறு பைந்தே — னீர்த்து நிரப்பு மீழ்நன னுடி — னிலமகன்
 முகமெனக் குலவுமயாழ்ப பாணத் — ததவனஞ் செரிந்து பொத்தலிற் பலக
 லை — வலவலார் புகழ் நலமுற ஈரணி — மருதலி னலங்கெழு கத்தவேட் குரிசில்
 — பெரி தவாதுருறிய வரியமெய்த தவத்தாற — பொறைபருள் சாத நிறை
 கொடை வாபமெயன் — நின்னநற குணங்கோரா மணிய யருக்கொடி —
 வாதசென் நியாவரும் வழங்கிட வாதோன் — கல்லியப் கடலைக் கடப்பவா
 தமக்கோர் — சொல்லியன புண்பெனத ஹரிசு நிற்போ — னிருவகைப் பிரம
 சரியநன் னெறியின் — மபற்றலை புகுத்தா நயித்திக நிலையின் — கற்பனை கட
 நத நெபாஞ் சடாநாள — கனவிலு நனவிலுங் கழலாக் கருத்தனன் — பழிதரு
 முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி — யழிவில்பே ரின்ப மன்குறு முத்தியை —
 யெளிதுயிற் றெறித்தப பன்கிலின் புறுததுஞ் — சைவசித் தாங்க மெய்தரு ப
 னுவலை — பையங் திரிபுற வதத்தனன் குணாதோன் — கையற விகந்த கருணை
 யங் கடலோன் — கூறுதீர் புணையு னாறுமுக சாவலன் — பரவிப வுலப்பிற் பதி
 ச் சனன் — விரவிய வலகம் விளங்குதரு பொருட்டே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	க	உடபலக.	உருச.
சாமத்துப்பால்.	கூக0	உழவு.	உசுரு
பொருட்பால்.	ககக	உறுப்புநலனழிதல்.	கருரு
இயல்.	பக்கம்.	உண்ககமுடைமை.	கஎச
அங்கவியல்.	கஅச	உளட இவகை.	கூஅக
அரசியல்.	ககக	உளற்.	கக0
இல்லறவியல்.	கரு	ஒப்புரவறிதல்.	க0
ஒழிபியல்.	உஎரு	ஒழுக்கமுடைமை.	ச0
களவியல்.	கூக0	ஒருடல்.	கஎக
கற்பியல்.	கூகக	கடவுள்வாழ்த்து.	உ
துறவறவியல்.	கூஅ	கண்ணோட்டம்.	ககூஅ
அதிகாரம்.	பக்கம்.	கண்ணிதுப்பறிதல்.	கூகூஅ
அடக்கமுடைமை.	கூஎ	கயாமை.	கூ0எ
அமைச்சு.	சஅச	கல்லாமை.	கஉ0
அரண்.	உககூ	கல்வி.	கககூ
அருளுடைமை.	கூஅ	களவாமை.	எகூ
அலரறிவுறுத்தல்.	கூஉஅ	கள்ளுண்ணுமை.	உகூரு
அவாவாபின்விதும்பல்.	கூகூக	கனவுநிலையுரைத்தல்.	கசகூ
அவாவறுத்தல்.	க0கூ	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	கூஉஉ
அவையஞ்சாமை.	உக0	காலமறிதல்.	கசகூ
அவையறிதல்.	உ0எ	குடிசெயல்வகை.	உகூகூ
அழுககாருமை.	சஎ	குடிமை.	உஎரு
அறன்வளியுறுத்தல்.	கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
அறிவுடைமை.	கஉரு	குறிப்பறிதல்.	கூககூ
அன்புடைமை.	உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	ககூஎ
அன்பினையுடைமை.	கஎகூ	குற்றங்கடித்தல்.	கஉஅ
இதல்.	உசகூ	கூடாநடப்பு.	உகூஅ
இடனறிதல்.	கசரு	கூடாவொழுக்கம்.	எகூ
இடுக்கணறியாமை.	கஅஉ	கேள்வி.	கஉஉ.
இரவச்சம்.	கூ0ச	கொடுங்கோன்மை.	கூ0உ.
இரவு.	கூ0க	கொல்லாமை.	கூக
இல்வாழ்க்கை.	கரு	சான்றாண்மை.	உஅஉ.
இறைமாட்சி.	கககூ	சிறநினஞ்சேராமை.	ககூச
இனியவைகூறல்.	கூ0	சுறந்தழால்.	கருச
இன்னுசெய்யாமை.	அஅ	சூது.	உகூஅ
ஈகை.	கூஉ	செவகோன்மை.	ககூ0

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	௩௨	பிறனிலஹையாமை.	௪௨
சொல்வன்மை.	௧௮௮	புகழ்.	௬௫
தகையணங்குறுத்தல்.	௩௧௦	புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௬
தவம்.	௭௩	புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௬௬
தனிப்படர்மிருதி.	௩௪௪	புதல்வரைப்பெறுதல்.	௨௧
தீநட்பு.	௨௩௫	புலன்.	௩௮௫
தீவினையச்சம்.	௫௭	புலவினுணுக்கம்.	௩௭௮
துறவு.	௬௮	புலான்மறுத்தல்.	௭௧
துறு.	௧௬௬	புல்லறிவாண்மை.	௨௪௩
தெரிந்துசெயல்வகை.	௧௩௬	புறங்கூறுமை.	௫௨
தெரிந்துதெளிதல்.	௧௪௮	பெண்வழிச்சேறல்.	௨௫௬
தெரிந்துவினையாடல்.	௧௫௧	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௧
நடுவுநிலைமை.	௩௫	பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௭
நடபாசாய்தல்.	௨௩௦	பெருமை.	௨௮௦
நட்பு.	௨௨௭	பேதைமை.	௨௪௧
நலம்புனைந்துரைத்தல்.	௩௧௬	பொச்சாவாமை.	௧௫௮
நலஞ்சுவ.	௨௬௮	பொருள்செயலவகை.	௨௧௩
நன்றியிலசெல்வம்.	௨௮௮	பொழுதுகண்டிரங்கல்.	௩௫௨
நாடு.	௨௩௩	பொறைபுடைமை.	௪௫
நாணுடைமை.	௨௬௦	மடியின்மை.	௧௭௬
நாறுத்துறவுரைத்தல்.	௩௨௫	மருந்து.	௨௭௧
நிலையாமை.	௬௫	மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	௨௦௨
நிறையழிதல்.	௩௬௦	மானம்.	௨௭௭
நினைந்தவர் புலம்பல்.	௩௪௬	மெய்புணர்ந்தல்.	௧௦௨
நிந்தார்ப்பருமை.	௬	வாழ்வின்மகவுரி.	௨௬௨
நெடுபொருதிளத்தல்.	௩௫௭	வாய்ப்புத்தல்.	௧௪௦
நெடுபொருதிபுலத்தல்.	௩௭௨	வாய்மை.	௮௩
பைந்திறந்தெரிதல்.	௨௫௧	வாழ்க்கைத்துணைநலம்.	௧௮
பைநொட்சி.	௨௪௬	வாஞ்சிறப்பு.	௪௭
பசப்புறுபருவால்.	௩௪௧	விருந்தோம்பல்.	௨௭
படர்மென்கிரங்கல்.	௩௩௫	வினைசெயலவகை.	௧௬௬
படைச்செருக்கு.	௨௨௪	வினைத்திட்பம்.	௧௬௩
படைமாட்சி.	௨௨௧	வினைத்தூய்மை.	௧௬௧
பண்புடைமை.	௨௮௫	வெகுளாமை.	௮௫
பயனிலசொல்லாமை.	௫௫	வெஃகாமை.	௫௦
பைறமை.	௨௩௩	வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௬௫
பிழைபுருமை.	௩௩௧	முற்றிற்று.	

உ
கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமிலிந்தத்தழிவில் வீடு
ம் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்
கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.*
அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், அ
றவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூற
ப்படாமையின், தூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனைமூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய தூல்களில் விதித்தன செய்தலும்,
விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்
படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு
விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று; அவயவற்றிற்கோழிய அ
றங்களின் வழுவாதொழுநல்.

வழக்காவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனநெனதென்றிருப்பார் அ
து காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டி அப்பொருண்மேற்சொல்வது. அது ம
டன்கோடன்முதற் பகினைப்பிப்பதத்தாம்.‡

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே த
ருமம் அருத்தம் காமம் மோக்ஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்கத் தண்டமென்பவற்றை வடநூலார் முறையே ஆ
சாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பகினைட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூழமேம்பட
ல், நல்வதைநல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய
னல்லான்விறல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்பின்னமொப்பாமை, கட்டுப்பா
டுகடத்தல், நிலவழக்கா, மாதராடவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொ
ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயிடு
கா அந்நெறி நிறுத்துதற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொதுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்துதற்பயத்தவாவதல்லது
ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதியுத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதா
ம் ஸூலானேயன்றி உணர்வுமிருகியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத
லானும், அவற்றையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரார்
சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி
ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற்
பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை
நிலையார் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்
கணின்று அதற்குத் துணைபாகிய கற்புடைமையையோடு செய்யப்படுவதா
கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி
னியுமுடிதற்பொருட்டிக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம்.

முதல் அதிகாரம்.— கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொரு
ட்டு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்பு
டைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய
உறுதிப்பொருட்டு அவற்றுள் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயையுண்டாக
லான். அம்மூன்றுபொருளையுக் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல்
முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினொ
னவுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு.

க.

இதன்பொருள். எழுத்தெல்லாம் அகர முதல— எழுத்துக்களெல்லாம்
அகரமாகிய முதலையுடையன:— உலகு ஆகிபகவன் முதற்று— அதுபோல
உலகம் ஆகிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவகை. அகரத்திற்குத்தலைமை வி
காரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்றிறத்தலானும், ஆகிபகவற்கு
த்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானு

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைரக்கியம் என்னுமாறு
க்கும் பகமென்னும் பெயருண்மையால், பகவெனப்பதற்கு இவ்வறுகுணங்
கையுமுடையோனென்பது பொருள்.

ங் கொள்க. தமிழ்முத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுயிருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை வடதுன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டியிர்கண்மேனிந்தது. காணப்பட்ட உலகத்தார் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டிதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினானோனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ

ன்றா டொழாஅ றொனின்.

உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாதுல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவானாய பயன் யாது— வாலறிவன் நற்றான் தொழாரொனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தான்களைத் தொழாராயின். எ-று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்துநின்றது. கொல்லென்பது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றாளென்றார். ஐகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (உ)

௩. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

௩

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்டுமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ-று. அன்பானனைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைநத வடிவோடு வினாந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற்கூறினார்; என்னை? “வாராக் காலத்து நிகழும் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற னினயி யிறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்— வினாநத பொருள் வெண்மனார் புலவர்.” என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்—இடைவிடாது நினைத்தல். (௩)

ச. வேண்டிதல்வேண் டாமை யிலாண்டி சேர்ந்தார்க்

கியாண்டு மிடும்பை யில.

ச

இ-ள். வேண்டிதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனயுமென மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

௮. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்

பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

௮

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை* தீவினையென்று பிரண்டிவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினுரை உடையானைக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முறறவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(இ)

சு. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தி ரொழுக்க

நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

சு

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்றும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது — பொய்தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார்— மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண் வருவாது நின்றார்— நீடு வாழ்வார்— பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒருதன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவு மைந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தானாற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுபு செய்யுதிழுமைக்கண்வந்தது, கபிலரது பாட்டு என்பதுபோல. இவைநான்கு பாட்டாலும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிறறலுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவனென்பது கூறப்பட்டது.

(சு)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்

மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒருவாற்றினுந் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, — மனக்கவலை மாற்றல் அரிது— மனத்தின்கண்கழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ-று.

“உறப்பால-தீண்டா விடுத லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாத் தாம வெகுளி மயக்கங்களே மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பங்களுள் அழுந்துவனென்பதாம்.

(எ)

* ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மையையவாய துறக்க விற்பமுதலிய காமியங்களைப் பயப்பனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை கீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாகைமார்த்திகையையன்றித் தீவினையோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து நின்றதுமுடையனவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினையிரண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பாதமுறுத்துதற்கண் பொன்விலங்கும் இருப்புவிவிலங்கும்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோக்கங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடு பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவற்றையன்மென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் ருள்சேர்த்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது. அ

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்த்தார்க்கு அல்லால்—அறக்கடலாலிய அந்தணனது தானாகிய புணையைச் சேர்த்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்தல் அரிது—அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பல்வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வழுவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாகக் கருதுகையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இவ்வேக தேசவுருவகம். (அ)

க. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென்குணத்தான்
ருளை வணங்காத் தலை. க

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற் குணம் இல்—தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல—என்குணத்தான் தானே வணங்காத தலை—எனவகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாங்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தினால், தூய்வுடம்பினாலும், இயற்கையுணர்வினாலும், முற்றுமுணர்நல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவியை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவைமுதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவைமுதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமெல்லவைத்துக் கூறினார்; கூறினாலும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்கூறும் அவ்வாறே

* இறைவன் என்குணமுடையனென்பது “எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முள்ளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொங்குமே.” என்றுநிருநாவுக்கரசராயனார் தேவாரத்தானும் “இரும்புயர்ந்த மூவியை ரூலத்தி னுனை யிறையவனை மறையவனை யென்குணத்தி னுனைச்—கரும்புயராத கொன்றையொடு தாமதியஞ் சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சொத்யெ னஞ் சடரை—யரும்புயர்ந்த வானிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் வினையாடு மதன்னறையி னருகே—கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செருநெ னெருங்குவினை கழனித் காணுதி முள்ளூறிற் கண்டுதொழு தேனே.” என்னுஞ் சூரநா மூர்த்திராயனார் தேவாரத்தானும் உணர்க.

† அணிமா முதலிய எண்ணிக்களாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லக்ஷிமா, பிராத்தி, பிராகாயியம், ஈசகதை, வசகதை எனவியை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடை யிலாக்காட்சி, கடையிலாவிரியம், கடையிலாவின்பம், நாமயின்மை, கோற்ற ரமின்மை, ஆயுமின்மை, அழியாவிடல்பு எனவியை. இவ்வாறு ஒருகதநூலிற் கூறப்பட்டது.

பயனிலவென்பது உங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தனம் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா

நிறைவ னடிசேரா தார். க0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர்— இறைவனடியென்னும் புணையைச் சேர்த்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்;— சேராதார் நீந்தார்— அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுத்துவர். எ-று.

காரணநாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கடலென்றார். சேர்த்தான்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினைப்பது இறைவனடியையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதொழுகையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருளினப்பங்களும் நடத்தற்கே, அவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

முனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

இ-ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,— தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடைத்து. எ-று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டுயிர்களை, அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பிடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலைபெறுத்தகின்ற வானை அமிழ்தமென்றுணர்கவென்றார். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்

துப்பாய் தூஉ மழை.

உ

இ-ள். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய் துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல புணவுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயது உம் மழை— அவற்றையுண்ணுநார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பது உம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்தினை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃதறினைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களுடைய பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடையவாயினவென்பதாம்.

(உ)

கக. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுட்பற்றும் பரி.

க

இன். வின் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டிக்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்— விரி நீர் வியன் உலகத்தன்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடற்றும் பரி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தீர்விலும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (௩)

கசு. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

இன். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுமுதலிச்செய்யார்,— புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின், எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைததென்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (௪)

கடு. கெடுப்பனாஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பனாஉ மெல்லா மழை. ௫

இன். கெடுப்பனாஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாளைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பனாஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பனாஉம்— அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன்கெடுத்தாற்போல எடுப்பனாஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுமத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாற்றல் கூறிப்பவாறு. (௫)

கசு. விசும்பிற் றுளவீழி எல்லான்மற் றுங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. ௬

இன். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பதல்லது— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசம்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (௬)

கஎ. நெடுங்கடலுங் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாடி விடின. ௭

இன். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும்— எழிலிதான் தடிந்த நல்காதவிடின— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லு அவாவிரிற்றல். இவ்வாறு அவாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

“உம்மை சிறப்பும்மை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழியர்கள் பிறவா
மையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது மு
கத்தலை; அது கூடல்குறைப்பித்தநீர்.” கூடல் குறைபடவெறிந்து” என்பதனை
ஊம் அறிக. மறைக்கு முதலாய கடறகும் மறை வேண்டுமென்பதாம். இவை
யேழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்

வறக்குமேல் வாணோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வாணோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது—தேவர்கட்
கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது;—
வானம் வறக்குமேல்— மறை பெய்யாதாயின். எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உ
ம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்குழவுதீர்ச் செய்வது நைமித்திக* மாதலின்,
அதனை முறகூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின். ச

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின்
கண் தானமுந் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா;— வானம் வழங்கா
தெனின்—மறை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோ
டுப் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறற்பொருட்டு
விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம்
இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ.0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்

வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை
மேம்பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்;— ஒழுக்கு வா
ன் இன்று அமையாது— அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி
யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இ
டையறாதொழுதுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின் றமையா
அலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானி
ன்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையாதுலகெனினென்றார். இ
தனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி
ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுள். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம்
பொருளின்பங்கன் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (க0)

* நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

“தேரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டுண்ணின்கணின்றது.* பிரிதிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது; இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுநாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப் பெருமையினும் மிக்கதென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிறகோர் வித்து. ச

இ-ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஓரைந்துங் காப்பான்—திண்மையென் னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானையைந்தனையும் தத்தம் புலங்கண்மே ற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிறகு ஓர் வித்து—எல்லாநி லத்தினும் மிக்கதென்று சொல்லப்படும் கீட்டிலித்தற்கு ஓர்வித்தாம். எ-து.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவினமேற்று, அந்நிலத்தற்செ ன்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திருந்து வரும் மகனல்லனெ ன்பதாம். (௪)

உரு. ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ரு

இ-ள். ஐந்து அவித்தான ஆற்றல்—புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைந்தனையு ம் அடக்கினுனது வலிக்கு—அகல்விசும்பு ளார் கோமான் இந்திரனே சாலும் கரி—அகன்ற வானத்துள்ளாரிதறவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ்சான். எ-து.

ஐந்தமென்னும் முற்றுமையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும செய்யு ள் விகாரத்தாற்றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாபமெய்தி நின்று அவித்தவ னாதாற்றல் உணர்த்தினுனாகலின், இந்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

உசு. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ச

இ-ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்—ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுந் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்;—செ யற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர்—அவ்வெளியவற்றைச் செய்க அரியவற்றை ச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ-து.

செயற்கெளியவாவன மனம் வேண்டியவாதே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரி யவாவன இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள், நீரிதல கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற்குபதபக்கமென்பாருமுனர்,† அவை நி யமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாறது பெருமைக்கேலாமையறிக. (௬)

* ஈண்டு இருமையென்பதனுள் மைவிசுதி, தன்மையுணர்த்தாது தன் மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தலின், பகுதப்பொருள் விசுதியென்னுஞ் ச வார்த்த பாவ தத்திதப் பிரத்தியம்.

† நீரிதலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்த னைஇத் தோலுடையாச்—சோர்ச்சடை தாழச் சுடரோம்பி—பூரடையா— கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல்—வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்னும் வெண்பாவானுணர்க.

உஎ. சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் னைத்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. எ

இ-ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐத்தின் வகை—சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாறுமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்நகை கைத்தனது கூறப்பட்டதும்—தெரிவான் கட்டே உலகு—ஆராய்வானறிவின் சன்னிதே உலகம். எ-று.

அவற்றின் கூறுபடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைகாமைத்தும், அவற்றின்கட்டோன்றிய அபபூதங்களைத்தும், அவற்றின்கருகிய ஞானேந்திரியங்களைத்தும் கண்மெத்திரியங்களைத்தமாய் இருபதமாம். வகைதெரிவான்கட்டேன உடம்பொழி புணர்ச்சிகளுள்,* வெவ்வேறு புருஷம் அவனறெறிதற்கருவியாகிய மான்† அகங்கார மனங்கடும் அவற்றிற்சூ முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்தவமிருப்தைகட்குணையுத்தெரிசலாய் த, மூலப்பகுதி ஒன்றிறேனன்றியதன்மையிற் பகுதியேயாவதல்லது வித்தியாகாதெனவும், அகங்கட்டோன்றிய மானும் அடினகட்டோன்றிய அகங்காரமும் அகங்கட்டோன்றிய தன்மாத்நிறைமாயிய எழும் தத்தமக்கு முதலாயதனை நோக்க விட்டபாதலும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுத்தபாதலமுடைய வெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமுப ஞானேந்திரியங்கலும் கண்ணிமங்கலும் பூதங்களாகிய பதனும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையின் வித்தியையாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிறேனெழுமையாலும் தங்கட்டோன்றுவனவின்மையாலும் இரண்டினல்லவெனவும், உலகைய நூலுநாசியவாற்றின ஆராய்ச்சி, இவ்விருபத்தைத்தாமல்லது உலகெனப் பிரிதொன்றில்லைமென உலகின் தன்மையறிதலின், அவனறியின்மையுநாயிற்று. இவை நான்குபாட்டாலும் பெருமைகட்கு ஐந்தவித்தலும் மேலாகப்படுமெனத் தத்தவவுணர்வுமெனபது கூறப்பட்டது. (அ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மாறாமொழி காட்டி விடும. அ

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய ஆறாபாதை பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்—நிலவுலகத்தின்கண் உலராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை கண் கூடா கட்டகாட்டி, எ-று.

* மொழியெனபது அருளிச்சொல்லும் வெவ்வேறு கூற்றும் அவ்வப்படியாகப்படுமெனப் பொழி. காட்டிதல் மயலுணர்ந்ததல். (அ)

உக. குணமென்றுங் குன்றேறி நின்றா வெகுளி

கணமேயுங் காத்த லரிது. க

* உடம்பொழிபுணர்ச்சினைபது ஒருச்சி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுத்ச்ஞத்திற் கூறப்பட்டது. பூதனை வடதூலார் நிறுத்தமெனவர்.

† மான்—மகத்தந்தலும். மறைத்தெனலும் வடமொழி எழுவாமொருமையின் மறைக் என நிற்கும். அது தமிழின் மானெனத் தற்பயமாயிற்று.

‡ அணகூடு—வித்தியாகைய.

இ-ள். குணம் என்னும் குணது ஏதி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவரவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின் கணின் முனிவரது வெகுளி,— கணமேயும் காத்தல் அரிது—தானுள்ளவளவு கணமே யாயினும், வெகுளப்பட்டாராற் றடுத்தல் அரிது. எ-து.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவகுஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமே யுமென்றும், கிறைமொழிமாந்தராகலின் காத்தலரிதென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (௧)

௩௦. அந்தண லென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குநு
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௧௦

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டி ஒழுகலான் — எல்லாவுயிர்கள் மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான்,— அந்தணர் என்போர் அறவோர் — அந்தணனென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ-து.

பூணுதல் விரதமாகக்கோடல். அந்தணனென்பது அழகிய தப்பத்தினையுடையானென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவருளுடையார்மேலுநிச் செல்லா நென்பது கருத்து. அவ்வாறுணையுடையராயினும் உயிர்கண்மாட்டருளுடைய லென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. * (௧௦)

சு ம் அதி.— அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்ந்தப்பட்ட அம்முனறனுள் ஏனைப்பொருளுமின்பமும் போலாது, அறன், இம்மை மறுமை வீடெனலும் முனறனையும் பாடித்தலான், அவற்றின் வலியுடையதென்பது கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும். “சிறப்புடை மரபிற பொருளு மினபமு—மறத்து வழிப்படுஉந் தோற்றம் போல” எனாரர் பிறகும்.

௩௧. சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினுஉங்
காகக மெவனே வுயிரககு.

இ-ள். சிறப்பு ஈனும்—வீடுபெற்றையுந்நரும்; —செல்வமும் ஈனும்—துறச்சம் முதலிய செல்வத்தையுந்நரும்; — உயிர்க்கு அறத்தின் னவங்கு ஆக்கம் வன— ஆதலான் உயிர்க்கு அறத்தினிக்க ஆக்கம் யாது? எ-து.

எல்லாப்பெற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கநூற்ருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். சண்டியினின்றது மக்களு

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமையீறு தோன்ற நின்றுத் தோன்றாது நின்றுப் பின் ஒருமைப் பணமை வினையீடுக மேல் வந்து முடிக்குஞ் சொற்களுமின்றித் தானே பண்மைப்பொருளுணர்ந்தவது. இதனை வடதுலார் சாத்தியேதவசனமென்பர். “ஈது தோன்றிய சாதி யொருமையு—நிறதோன் றுந் சாதி யொருமையு—மெனவிறு கிறப்படு மிருதினை மருங்கிழம்.” “செவ்வை — பொறுத்தானே றீர்ந்தா னிடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேசுமை” எனபுழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈதுதோன்றிய சாதி யொருமை வரும். “தென்புலத்தார் தெய்வம்” “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்று” எனபுழித் தெய்வம் பூணம் எனவீதுகேடனஞ்சு சாதியொருமைவரும்.

யினா, சிறப்புஞ் செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதனேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

௩௨. அறத்தினுடங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தவி னூங்கில்லை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை—ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை—அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின்மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ-று.

அறத்தினுடங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்,* அதனாகேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யயாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (௨)

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவின் யோவாநே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ௩

இ-ள். ஒல்லும் வகையான்—தத்தமக்கையுநகிறத்தான்— அறவின் ஓவாநே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல்— அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாநே, அஃதெய்துமிடத்தானெல்லாஞ் செய்க. எ-று.

இயலுத்திறமாவது இல்லறம் பொருளளவிற்கேற்பவும், ஹவறம் யாக்கல், நிலைக்கேற்பவுஞ்செய்தல். ஓவாமை இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றுற் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நறநிறையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவியை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துக்கண் மாசில னுத லீனத்திற
குதல நீர பிற. ௪

இ-ள். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் — அவ்வாறான அறஞ்செய்யா ன் தன்மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லனாக;—அனைத்து அறம் — அவ்வளவே அறமாகது;—பிற ஆதல நீர—அஃதொழிந்த சொல்லும் யே—முடிபு நமெனப்படா, ஆவார நீர்மைய. எ-று.

குற்றம் தீயனசிறத்தல். பிறாநிலவெனடிச் செங்குன்றனவாகலின், அருலநீரவென்றார். மனத்தமாசுடையனாவழி அநவழியவாகிய மொழி பொய்களாறசெய்வன பயனிலவென்பதானமே பெறப்பட்டது. (௪)

௩௫. அழுக்கா றவாவெருளியின்புச சொன் னுஞ்
மிழுக்கா யியன்ற தறம். ௫

இ-ள். அழுக்காறு—பிறாநீர்ம் பொருமைபும்—அவா—புலன்கண்மற்ற செல்கின்ற அவாவும்—வெருளி—உருவியே, தீவாகப பிறாநீர்வரும் வெரு

* அனுவதித்தலெனினும் வழிமொழிதலென்னுமாமாகும். அனுவாதமாவது முன்னப்பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமொத்தோதாதல். அதனால் அது கூறியது கூறலென்னுங்குற்றமாகது வழிமொழிதலென்குறித்து. வழிமொழிதற்கு முன்னர் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடதுலார். என்னிய புரோவாதம் “அறத்தினுடங் காக்க மெவனோ” என்பது.

னியும்—இன்னுச்சொல்— அதுபற்றிவருங் கதிஞ்சொல்லமாகிய— நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்—இந்நான்கினையும் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவியின்றது அறமெனப்படாதென்பது உங்கொள் க. இவை பிரன்பாட்டானும் அறத்தினதில்பு கூறப்பட்டது. (ரு)

௩௩. அன்றறிவா மென்றது தறஞ்செய்க மற்றது பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. கூ

இ-ள். அன்று அறிவாம் என்னது அறம் செய்க— யாம் இதுபொழுதேய மாகலின் இறக்குநூன்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க;—அது பொன்றியாகல் பொன்றாத் துணை—அவ்வாறு செய்தவறம் இவ் புடம்பிளின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம். எ-று.

மறறென்பது அகசகிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்தவுடம்புரியவும் உயிரோடொன்றி ஏனையுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனான் இவ்வியல்பிற்குரிய அறத்தினை நிலையாத யாக்கை நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

௩௪. அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானே நோந்தா னிடை. எ

இ-ள். அறத்து ஆறு இது என வேண்டா — அறத்தின் பயன் இதுவெ னைய யாம ஆகமவளையையான் உணர்த்தல்வேண்டா, —சிவிகை பொறுத்தா னோடு ஊர்ந்தான் இடை—சிவிகையைக் காவவானோடு செலுத்துவானிடைக காட்டியளவையென்னுனை உணரப்படும. எ-று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சுந்தாற்சொல்லாது யவாகமவளையையும், பொறுத்தானோடுநின்றாண்டையென்றானை காட்டியள வையும் பெற்றார். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இஃதுந் பொன்றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது. (எ)

௩௫. வீற்றாள் படாஅமை நன்றாழி னன்தொருவன் வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். அ

இ-ள். வீற்றாள் படாஅமை நன்று ஆறின்— செய்யாது கழியும் நாளுள் யாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,— அவன் ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல்—அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடி நாள் வருமவ் புரிய வாராமலடைக்குங்கல்லாம். எ-று.

ஐவகைக்குற்றத்தானவரும் இருவகையினையுமுள்ளதுணையும் உயிர் யாக்கை யொடுங்குமின்று அவ்வினைகளிருவகைப்பயனையும் அகருமாகலான், அந்நா ண்முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களை நோவன அவிச்சை, அகங் காரம், அவா, விருமவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடதுலார் பஞ்சக்கிலேச மென்ப. வினைபிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன பதுனப்பென்பன. இதனான் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௩௬. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம் புறத்த புழு மில. கூ

இன். அறத்தான் வருவதே இன்பம்—இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது;— மற்ற எல்லாம் புறத்த—அத்தோடு பொருந்தாத வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த—புகழும் இல்—அதுவேயுமன நிப் புகழுமுடையவல்ல. எ-று.

ஆளுருபு சுண்டிடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்த ஐந்தாக்கு கையா னேன் ஓடைய" என்புழிப்போல. இன்பம் காமதுகர்ச்சி, அஃகாமாது காமத்துப்பாலின் முறகட்சொல்லுதம். இன்பத்தின்புறமெனவே இன்பம் விரும்பு. பாவத்தால்வரும் பிறனில்விழையு முதலாயின அக்கணத்துளின் பறாப்பத் தோன்றாமையின பின், இன்பமாயினதெனின், புறத்தென்றார். அறத்தோடு வாராநன புறமுயில வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெரும்பு. இதனால் அறத்தென வாரோ இல்லறமின்பமுற் புகழும் எய்தவென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

சு. செயற்பால தோரு மறனே யொருவர் குறப்பால தோரும் பழி. சு

இன். ஒருவருகுச் செயற்பாலது அறனை—ஒருவர்க்குச் செய்குபாலன் மையது நல்லினையே,—குறப்பாலது பதியே—ஒழிதற்பான்மையது தீயினையே. எ-று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அகைகிலை. தோற்றோகாரம் பின்னங்கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனையே பதியென்றார். இஃதொ செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (சு.ப)

இவைநான்கும பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல் .

நு ம் அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃகாவது இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலெனது நெபபு. இன்னிலை அறந செய்குதலிய இருவகைநிலையுள் முதலாநதின், இஃகாநவையுறுத்தலென்பின் வைக்கப்பட்டது.

சு. இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய முவர்க்கு நல்லாற்றி னின்ற துணை. சு

இன். இல்வாழ்வான் என்பான்— இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய முவர்க்கும் நல்லாறதின் நின்ற துணை—அறவியல்பையுடைய ஏனைமுவர்க்கும் அவர் செலவும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ-று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல் போலக் கூறப்பட்டது.* ஏனைமுவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றே முதலும்

* எனப்படுவானெனப்பாலது செயப்பாட்டு வினைப்பொருளுணர்த்தும் பங் விஞ்சி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டா பிரயோகவிவேகநாலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி காரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநாலார் நயக்கு எனவர்.

விரதங்காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லைவிட்டு வனத்தின் கட்டியொளி சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்தறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர், இவருள் முன்னையிருவரையும் பிராமத்தேமற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடிபச் செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடைபூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலியவுகவி அவ்வவநெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான, நல்லாற்றினின்ற துணையென்றார். (க)

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் துணை. உ

இ-ள். துறந்தார்க்கும் — களைகணுவராற்றுறக்கப்பட்டார்க்கும் — துவ்வாதவர்க்கும் — நல்கூர்ந்தார்க்கும் — இறந்தார்க்கும் — ஒருவருமினறித் தன்பரில் வந்திறந்தார்க்கும் — இல்வாழ்வான் என்பான் துணை — இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ-று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணுய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன்முதலிய செய்து நல்லுலகினைச்செலுத்தலானும், துணையென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்குமுரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

சங. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றங்
கைம்புலத்தா ரேம்ப றலை. ங

இ-ள். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல தான் என்ற — பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட — இம்புலத்த அறு ஒம்பல் தலை — ஐந்திதத்துஞ்செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ-று.

பிசிராவார் படைப்புக்காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாரி, அவர்கடேம் தென்னிசையாதலின், தென்புலத்தானென்றார். தெய்வமென்றது சாத்தியொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது ஈண்டாருபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது; அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்த வந்தாரும், அஃகிண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தாரா. எல்லாவற்றுகளும் தானுளாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின், தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ளவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின், இம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆதிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டுதலானென்பதறித. (ங)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச

இ-ள். புழி அஞ்சிப் பார்த்த ஊன் வாழ்க்கை உடைத்தாயின்— பொருள் செய்புங்கால் பாவத்தையஞ்சி* யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நாவ்வார்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின், — வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல்— அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் நிற்பல்லது இறத்தலில்லை. எ-று. பாவத்தானவந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார்மேலும் பாவத் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வானதுடைமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (ச)

சடு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனு மது.

இ

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின்— ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்முனைவிமேற்செய்யத்தரும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின்— அது பண்பும் பயனும்— அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ-று.

நிரனிறை. இல்லாட்டுக் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (இ)

சக. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போலுய் பெறுவ தெவன்.

க

இ-ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின்— ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்தவனாயின்— புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன்— அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எ-று.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டதும், அன்புடைமையுமென மேற்சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லைவிட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அந்நிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (சு)

சஎ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்

முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

எ

இ-ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான்— இல்வாழ்க்கைக்கணினு அத்தற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான்— முயல்வாருள் எல்லாம் தலை— புலன்களை விட முயல்வாரொல்லாருளும் மிக்கவன். எ-று.

முற்றத்தறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரொன்றது மூன்றாகிலையினின்றான். அந்நிலைதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்ததலின் தலைபெனவுங் கூறினார். (எ)

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது “அச்சக் கிளவித் தைத்து பிரண்டு—மெச்ச யிலவே பொருள்வயினுள்,” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானாக.

ச.அ. ஆற்றி நெழுக்கி யறணிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. ௮

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை — தவஞ்செய்வா
ராயுந் தத்தநெறியின்கொழுக்கப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற்றவருத இல்
வாழ்க்கை— நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து— அத்தவஞ்செய்வார் நிலை
யினும் பொறையுடைத்து. எ-று.

பசி முதலியவிடையுறு நீக்கலின், ஆற்றிநெழுக்கியென்றார். நோற்பாரொ
ன்பது ஆகுபெயர். நோற்பார்நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வா
ழ்வார்நிலைபோற் பிறையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினே
ன்மையுடைத்தென்றார். (௮)

ச.கூ. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. கூ

இ-ள். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே— இருவகையறத்தினும் தூ
ல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே: —
அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று— ஏனைத் துறவறமோவெனின்,
அதுவும் பிறனாற்பழிக்கப்படுவதெல்லையாயின், அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்
மைத்தாக நன்று. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது; இதனாற்பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின்,
அஃது என்னுஞ்சுட்டிப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூ
டாவொழுக்கத்தை. துறவறம், மனத்தையும் பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்க வ
ல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்
பங்களாரத் துய்க்கும் மென்மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒரு
ங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவைநான்குபாட்டானும் இன்னிலையே
பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

இ.0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். க0

இ-ள். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன்— இல்லறத்தோடுகூடி வாழ
மியல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன் — வான் உறையும் தெய்வத்துள்
வைக்கப்படும்—வையத்தானேயெனினும் வானின்கணுறையுந்தேவருள் ஒருவ
னாக வைத்து நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

பிந்தேவனாய் அவ்வறப்பயனுகர்தல் ஒருதலையாகலின், தெய்வத்துள் வைக்
கப்படுமென்றார். இதனால் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்
மைப்பயன் புகழ்; அதனையிறுதிக்கட்கூறுப. (க0)

கூ ம் அதி. — வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளுது நன்மை.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

இ.க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தம் கொண்டான்
வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை.

இ-ள். மனைத் தக்க மாண்பு உடையவளாகத் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள்—மனைபறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாய்த் தன்னைக் கொண்டவளது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையை யுடையாள்—வாழ்க்கைத் துணை—அதற்குத் துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன துறத்தார்ப் பேணலும், வீருத்தயர்த்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கெய்யவழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டுநன்மையுள் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

இஉ. மனைமாட்சி இல்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். உ

இ-ள். மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்—மனைபறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாவிடத்திலையாயின்—வாழ்க்கை எனை மாட்சித்தாயினும் இல்—அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துனைமாட்சி மையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ-று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமைபின். (உ)

இங். இல்லதெ ணில்லவண் மாண்பானு லுள்ளதெ
ணில்லவண் மாணுந் கடை. ங்.

இ-ள். இல்லவன் மாண்பு அனல் இல்லது என்—ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற்குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாதசியாது—இல்லவன் மாணுந் கடை உள்ளது என—அவன் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதுபாது? எ-று.

மாண்பெனக் குணநன்மைபொருள் குணமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டா னும் இல்லவாழ்க்கைக்குவேண்டியது இல்லாளதுமாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (ங்)

இச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பெண்ணுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ச

இ-ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள்—ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களையாவையுள்—கற்பு என்றும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்—அவண்மாட்டிக் கற்பெண்ணுக்கலங்காநிலைமையுண்டாகப்பெறின்? எ-று.

கற்புடையான்பொல அறமுதலிய மூன்றற்கும் எதுவாவன பிறவின்மையி ன், யாவுளவென்றார். இதனால் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

இரு. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. ரு

இ-ள். தெய்வம் தொழான் கொழுநற்றொழுது எழுவான்பெய் என—பிற தெய்வந்தொழுது தன்நெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழு வான் பெய்யென்றுசொல்லு— மறை பெய்யும்— மறை பெய்யும். எ-று.

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழு தெழுவாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துகின்றது. தெய்வந்தானேவல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் கற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. (ரு)

ருசு. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். க்

இ-ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி—கற்பினின்றும் வருவாமற்ற னனைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து— இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண்—மேற்சொல்லிய நற்குண நற் செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியுடையாளே பெண்ணாவாள். எ-று.

தன்மாட்டிப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்த்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ரு௭. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ

இ-ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும்— மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச்செய்யும்? —நிறை காக்கும் காப்பே தலை— அவர் தமதுநிறையாற்காக்குங்காவலே தலையாய காவல். எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினிழைத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவலில்வழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற பயனில்லையென்பார், நிறைகாக்குங்காப்பேதலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ரு௮. பெற்றாற் பெயிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. ௮

* கொழுநற் நெழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற்றெழுவாளென முன்பின்குபப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோக விவேகனுலார். அவர் கூறுமாறு— “இனிக் கொழுநற் நெழுதெழுவான் தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ” என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும்பரிமேலழகரும்பேராசிரியரும் தொழாநின்றெழுவான் தொழாநின்றெழுவார் எனத்தனைவினையாயுணர்பார் : எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவான் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நகுடி வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதென்க. வைகறை யாமல் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொன்பொருளுக்குச் சிறித்து வாய்வதிற்—நன்னைபுந் தாயுந் தொழுதெழு” என்பதுபோலத் துயிலெழுந்து பின்ற்றைபுந் தாயுந்தொழுது பின் காரியத்திற் செல்க வெணப் பொருள் பட்டிலுருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க.” நான்காவது திருநாற்பட்டம், ஞும், பாட்டினுள்.

இன். பெண்டிர் பெற்றும் பெறின்— பெண்டிர், தம்மையெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின்,— புத்தேவிரர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப் பெறுவர்— புத்தேவிரர் வாழுமுலகின்கண் அவராத் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர். எ-று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற்பேணிய மகளிர் புத்தேவிரர்த் பேணப்படுவனென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

இசு. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை புகழ்வார்முன்
 னேறுபோற் பிடு நடை.

இன். புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு— புகழை விரும்பிய இல்லாணியில்லாதார்க்கு— இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பிடு நடை இல்லை—தம்மையிகழ்ந்து கைக்கும்பகைவரீமுன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை. எ-று.

புரிந்தவென்னும் பெயரொச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவம்மாகலின், ஏறுபோலென்றார். இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாவழிப்பிங்குற்றற் கூறப்பட்டது. (க)

சுடு. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றது
 னன்கல நன்மக்கட் பேறு.

இன். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி— ஒருவற்கு நன்மையென்றுசொல்லுவார் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளை;— அதன் நன்மகலம் (என்ப) நன்மக்கட்பேறு— அவைதமக்கு நல்லவனிகலமென்று சொல்லுவா நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ-று.

அறிந்தோனென்பது எஞ்சுகின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்கு ஆவதோரணினலங்குறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றவராய் செய்யப்பட்டது. (க)

எம். அதி.— புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும்* இயல்பாகவிறுக்கப்படுகிற நகடின் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியாளும், தேவர்கடன் வேள்வியாளும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின, அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டி நன்மக்களைப் பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

சுக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ இல்லை யறிவறிந்த
 மக்கட்பே நல்ல பிற.

இன். பெறுமவற்றுள்— ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்,— அறிவு அறிந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற— அறிவவேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை—யாம் அறிவது இல்லை—யாம் மகிப்பதில்லை. எ-று.

* இருபிறப்பாளர்மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புகளைய இருபிறப்புடையராபுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிகரென்னும் முதன்மூன்று வருணத்தாரை. இருபிறப்பாளரெனினும், தவிசொன்னுமொக்கும்,

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடுமாதலான், அத்தனிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனான், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்துநின்றது. இதனும் புதல்வர்ப்பெற்றினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின். ௨

இ-ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா—வினை வயத்தாற்பிறக்கும் பிறப்பீழின்னண்ணும் ஒருவினைத் துன்பங்கள் சென்றடையா— பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின்— பிறரார் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களைபுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின். எ-று.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானாயினென்றவானாயிற்று. பிறப்பேழாவன “ஊர்வ்பதினென்ற மொன்பது மானுட— நீர்பறவை நான்காலோர் பப்பத்தாந்— சீரிய—பந்தமார் தேவா பதினூ லயன்படைத்த— வந்தமிழீர்த் தாவரநா லைந்து.” தந்தைதாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவனாரோக்கிப் புதல்வரெய்யுந்தான தருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங்காரணப்பொய் காரியத்தின்மேனின்றது. (௨)

கங. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும். ௩

இ-ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப—தம்புதல்வனாத் தம்பொருளென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர்—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும்—அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மை நோக்கி அவர்செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான். எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆரம்பேற்றமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண்வந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். ௪

இ-ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே—சுவையான் அமிழ்தத்தினும் மிகவினிமையுடைந்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ்— தம்மக்களது சிறுகை யாளளாவப்பட்ட சோறு. எ-று.

சிறுகையாளளாவலாவது “இட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.” (ச)

*புறநானூறு— “படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ நின்னு— முடைப்பெருஞ் செல்வ ராபினு மிடைப்படக்— குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி— மிட்டிந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து— மயக்குறு மக்களை யில்லோர்— பயக்குந் விரந்தாம் வாழு நாளே.”

சுரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு. ரு

இ-ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்—ஒருவன் மெய்க்கின்பமா
வது மக்களது மெய்யைத் தீண்டிதல்; —செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்
கேட்டல்—செவிக்கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல். எ-று.

மற்று வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர் கற்றறிவுடை
யராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்ற
ஈ. தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மே
லின்றன. (ரு)

சுசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். ஈ

இ-ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப — குழலிசையினிது யாழிசையி
னிதென்று சொல்லுவார்—தம்மகள் மழலைச்சொற் கேளாதவர்—தம்புதல்
வருடைய குதலைச்சொற்களைக்கேளாதார். எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் ஆவற்றினும் மழலைச்சொல்
இனிதென்பொன்பது குறிப்பெச்சம். இனிமைமிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச்
சிறப்புவகையானுங்கூறியவாறு. இவையுமன்றுபாட்டானும் இம்மைப்பயன்
கூறப்பட்டது. (சு)

சுஎ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யாவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல். எ

இ-ள். தந்தை மகற்கு ஆறறம் நன்றி—தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் ந
ன்மையாவது—வகையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்—கற்றோராவையத்தின்
கண் அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ-று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின், நன்மையாகா
வென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. அ

இ-ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை—தம்மக்களதறிவுடைமை—மாநிலத்து
மண் உயிர்க்கெல்லாம் தம்பின் இனிது—பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற உயிர்க
ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம். எ-று.

சுண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறிவினை. மன்னு
யினொன்றது சுண்டறிவுடையார் மேனின்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்
கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தாருவப்பொன்
பது கூறப்பட்டது. (அ)

சுசு. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். சு

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும்—தான் பெற்றபொழுதை மகி
ழ்ச்சியினும் மிகமகிழும்—தன்மகனைச் சான்றோள் எனக் கேட்ட தாய்—

தன்மகனைக் கல்வி, கேள்விகளாணிதறந்தான் என்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ-று.

கவானின்குட்கண்ட பொதுவுகையினுஞ் சாற்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்புவுகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியல்பாற் றுணுகவறியாமையிற் கேட்ட தாயெனவுந் கூறினார். அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியர் அவராகலின். தாயுவுகைக்களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக்கூறப்பட்டது. (க)

எ0. மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை

யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். க0

இ-ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி—கல்லியுடையனாகிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுந் கைம்மாறாவது— இவன் தந்தை என் னோற்றான்கொல் எனும் சொல்—தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ்செய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ்சொல்லி நிகழ்த்ததல். எ-று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுகல். இதனாற் புதல்வன்கடன் கூறப்பட்டது. (க0

அ ம் அதி— அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத்துணையும் புதல்வரும் முதலியதொடர்புடையார்கட் காதலுடையததல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமயினது நடவாமை 4 அறவோர்க் களித்தது மந்தன ரோம்பலுந்— துறவோர்க் கெதிர்த்தலும் தொல்லோர் சிறப்பின—விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணி. 10 என்பதனானும், அதனானுள் பிறத்தல் 4 அருளென்னு மன்பின் குழவி 11 என்பதனானுமறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்

புன்கணீர் பூச றரும்.

க

இ-ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ—அன்பிற்கும் பிறரறியாமலடைத்துவைக்குந் தாழானதோ?—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம் மாலன்புசெய்யப்பட்டாரது துன்பங்கண்யிழி அன்புடையார் கண் பொழிவின்ற புல்லியகண்ணீரோ உண்ணின்றவன்பின் எல்லாருமறியத் துற்றும் ஆதலான். எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புண்மை கண்ணீர்மே லேற்றப்பட்டது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமான வண்ணவயான் வெளிப்படுமென்பதாம். இதனால் அன்பினதுன்மை புணர்த்தப்பட்டது. (க)

* சிலப்பதிகாரம், அன்புக்கலக்காதை.

† திருக்குறள், எருது.

எஉ. அன்பிலா எல்லாம் தமக்குரிய அன்புடையர்

என்பு முரியர் பிறர்க்கு.

உ

இ-ள். அன்பிலா எல்லாம் தமக்கு உரியர்—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன்படாமையின் எல்லாப்பொருளானார் தமக்கே யுரியர்; — அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர்— அன்புடையார் அவற்றினையென்தீத் தம்முடம்பாணும் பிறர்க்குரியர். எ-று.

ஆறுபுகளும் பிரிவினையேகாரமும் கிகாரத்தாற் றெருக்கை. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியராதல் தன்னகம் புக்க குறுகடைப்புறவின்றபுறிகண்டஞ்சித் துழைபுக்கோன் முதலாயினார்கட்கானாக. (உ)

எஃ. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாராறிற்கு

கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

ஈ

இ-ள். ஆர் உயர்க்கு என்போயி இயைந்த தொடர்பு— பெறுதற்கரிய மக்களுவர்க்கு உடம்போயிண்டாகிய தொடர்ச்சியினை— அன்போயி இயைந்த வழக்கு என்ப—அன்போயி பொருந்துதற்கு வந்த தெரியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

பிறப்பினதருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசாரவழக்கு. வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அதுசெய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுளாதாயிறென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றபிற்து. (ஈ)

எச். அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு

நண்பென்னு நாடாச சிறப்பு.

இ-ள். அன்பு ஈர்வமுடைமை ஈனும்— ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டிச் செய்தவன்பு அத்தன்மையார் பிறர்மாட்டிம் விருப்பமுடைமையைத்தரும்;— அது நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவர்துப் பகையும் ரொதுமலுமில்லையாய் பாவரும் நண்பென்றசொல்லப்படும் அளவிற்ற சிறப்பினைத்தரும். எ-று.

உடைமை உடையனாதன்மை. யாவருந்நன்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துதற்கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்

தின்புற்ற ரொய்துஞ சிறப்பு.

ரு

இ-ள். அன்பு உறவு அமர்ந்த வழக்கு என்ப— அன்புடையராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய தெரியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு—இவ்வுலகத்து இல்லவாழ்க்கைக்கணின்னு இன்புறகர்த்த அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும் பேரின்பத்தினை. எ-று.

வழக்கு ஆகுபெயர். இல்லவாழ்க்கைக்கணின்னு மனைவியோடும மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றாரீ தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டின்புறவராகலின், இன்புற்றொய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றன் புற்றெய்தல் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டின்புற்றெய்ததல் அன்பானன்றி யிலையென்பதாம். (ரு)

எக. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர் சிரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை— ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறங்கழந்துழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதற்குத்துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதேதுணையென்றார், “துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார்.” என்புழிப்போல.* இவையையுபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கறப்பட்டது, (சு)

எஎ. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும்—என்பில்லாதவுடம்பை வெயில்காய்ந்தார்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம்— அன்பில்லாதவுயிரை அறிக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்பதனும், அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்பதனும் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற்சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகியவறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காயுமென வெயிலறங்கினிமேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புன்மையின். இவ்வாறு “அல்லவை செய்தாரக் கறங்கூற்றம்”† எனப் பிறருங்கூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்ந்த தற்று. அ

இ-ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை— மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல்— வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று— வன்பாலின்கண் வற்றலாகியமரம் தளிர்ந்தார்போலும். எ-று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம். வற்றலென்பது பாலவிளங்கா வடிவினைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எசு. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. சு

இ-ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு—யாக்கையகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

* “ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்ருமருந்து என்பவற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்துபொருளுகாததுத் துமர்த்தமென்பதுந்கொள்க.” என்றார் பிரயோகவிவேகதுலார். காரகபடலத்து “உடனிகழ்கின்ற” என்னும் பதிகுறஞ்செய்யுளுகையிற்காண்க.

† வடகூறுப்பதம்—கல்லாத மாந்தர்க்குக் கற்றுணர்ந்தார் சொற்கூற்றம்—மெல்லவை செய்தாரக் கறங்கூற்றம்— மெல்லிய— வாகைக்குத் தாவின்ற காங்கூற்றம் கூற்றமே— யில்லிற் கிசைந்தொழுகாப் பென்.

பெல்லாம் எவன் செய்யும்— ஏனைப்புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வற்றஞ்செய்தற்கண் என்னவுதவியைச் செய்யுமி் எ-று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், எவல்செய்வாருமுதலாயின. துணையொடு கூடாதவழி அவற்றாற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கைவிறு கண்முதலிய உறுப்புக் களெல்லாம் என்னபயனைச் செய்யும் மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக. (க)

அஃ. அன்பின் வழிய துயிரினிலை யஃதிலாரக்

கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க0

இ-ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை—அன்பு முதலாக அதன்வழியின்ற உடம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது— அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த— அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ-று.

இல்லறம் பயவாழ்வையின், அன்னவாயின். இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில்வழிப்படுந் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூ ம் அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃகாவது இருவகை விருந்தினரையும் புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலியவைம்புலத்தார் முன்னையவிரண்டும் கட்டபுலனாகாதானா நினேந்து செய்வனவாகலானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடைவிருவார்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. க

இ-ள். இல் இருந்து ஒம்பி வாழ்வது எல்லாம்— மனைவியோடும் வனத்துறசெல்லாது இல்லின்கணிருந்து பொருள்களைப் போற்றிவாழுஞ்செய்கையெல்லாம்— விருந்து ஒம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—விருந்தினரைப் பேணி ஷவர்க்குபகாஞ்செய்தற்பொருட்டு. எ-று.

எனவே, வேளாண்மைசெய்வாழி இல்லின்கணிருந்ததும் பொருள்செய்தலுங்காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைக்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம்.

அஃ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும்— உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்— விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல்—தன்னினோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாத் தானே உண்டல்— வேண்டற்பாற்று அன்று— விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமருந்துக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினரையே ஒருகாற்றினுண்டீயச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அதனையொழிகவென்றுகாப்பினுமமைபும். இவையிரண்டிபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சுறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

௮௩. வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்னு. ௩

இ-ள். வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை—தன்னினோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறந்தருவானதில்வாழ்க்கை— பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று— நல்குவான் வருந்திக் கெடுத்தலில்லை. எ-று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற்பொருடொலையாத மேன்மேற்கினைக்குமென்பதாம். (௩)

௮௪. அகனமர்ந்து செய்யா ஞறையு முகனமர்ந்து
நலவிருந் தோம்புவா னில். ௪

இ-ள். செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் — திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாரிற்கும்— முகன் அமர்ந்து நலவிருந்து ஒம்புவான் இல்— முகமினிய ஞாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவானதில்லின்கண். எ-று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நலவழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயர்தல், பொருள் கிளைத்தறகுக் காரணங் கூறியவாறு. (௪)

௮௫. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். ௫

இ-ள். விருந்து ஒம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்—முன்னே விருந்தினரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திறகு—விதும் இடல் வேண்டுமோ— வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளைபுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவையுண்டபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கனெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (௫)

௮௬. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
நலவிருந்து வானத் தவர்க்கு. ௬

இ-ள். செல்விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்— தன்கட் சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்— வானத்தவர்க்கு நலவிருந்து—மறுபிறப்பிற் நேவனாய் வானினுள்ளார்க்கு நலவிருந்தாம். எ-று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவமைதி. நலவிருந்து எய்தாவிருந்து. இதனால் மறுமைக்கனெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (௬)

௮௭. இளைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன். ௭

இ-ள். வேள்விப் பயன் இளைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை—விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிதென்பதோரளவுகடத்தன்று;—விருந்தின் துணைத் துணை—அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியவளவே அளவு. எ-று.

ஐம்பெருவேள்விய்* நென்றுகவின வேள்வியென்றுப் பொருளளவு உதான் சிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால் — வான்கிரிதாப் போர்த்து விடும்"† ஆகலின், இதைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றுக்கறிஞர். இதனான இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

அ.அ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி

வேள்வியைப்படா தார்.

அ

இ-ள். பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர்— நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிடலமாயினேமென்றிரங்குவர்— விருந்து ஒம்பி வேள்வி தலைப்படாதார்—அப்பொருளான் விருந்தினையோம்பி வேள்வியையையெய்தும் பொறியிலாதார். எ-று.

சுட்டிய வொன்பொருளைக்—காத்தது மாங்கே கடுந்தன்பம்"† ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

அ.சு. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவார்க ணுண்டு.

உ

இ-ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஒம்பா மடமை—உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை;—மடவார்கண் உண்டு—அஃது அறிந்தார்மாட்டு உடாதாகாது, பேதைவார்மாட்டேயுளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாத்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலையிகழிற பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்ப்பனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுக்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

சு. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

கடு

இ-ள். அனிச்சம் மோப்பக் குழையும் — அனிச்சப்பு, மோந்துழியன்றிக் குழையாது;— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் — விருந்தினா முகம்பேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். செய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முதமும, அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றற்றவென விரு

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமயாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமெனவவை. அவற்றுள், பிரமயாகம் வேதமோதல்; தேவயாகம் ஓமவளர்த்தல்; மானுடயாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்யாகம் நீர்க்கடறுற்றல்; பூதயாகம் பலிதீதல்.

† நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலன்வித்திண்டி— பிறப்ப நிழற்பயர் தாஅந்— கற்பபயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்காரைப் பட்டக்கால்— வான்கிரிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை—சுட்டனுந் துன்பமற் தீட்டிய வொன்பொருளைக்—காத்தது மாங்கே கடுந்தன்பம்— காத்தல்—குறைபடித் துன்பங் கெடுத்துன்பந் துன்புக்— குறைபடி மற்றைப் பொருள்.

நோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றன் முதலாய் இன்முகம் இவ்வுழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அலிச்சப்பூவிலும் விருந்தினர் மெல்லியொன்பதாம். இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦ ம் அடி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧. இன்சொலா லீர மனேஇப் படிநிலவாளு
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். க

இ-ள். இன்சொல்— இன்சொலாவன— ஈரம் அனேஇப் படிநிலவாரும் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்—அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ-று.

ஆல் அசைநீரே. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநின்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாரு செம்மையுடைத்தாய்த் தோன்றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இவ்வாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு. இதனால் இன்சொற்கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧)

௧௨. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின். ௨.

இ-ள். அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று— நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டியதொருபொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று — முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் — கண்டபொழுதே முகமினியனாய் அதனோடு இனியசொல்லையுமுடையனாகப் பெறின். எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அந்நெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அந்நினுமரிதென்னுங்கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (௨)

௧௩. முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ ளினதே யறம். ௩.

இ-ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி—கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம்— பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம். எ-று.

நோக்கியென்றும் வினையெச்சம் இன்சொலென அடையடுத்த கின்ற முதலிலைத்தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ணதென்றவாறு. இவையிரண்டுபட்டாரும் இன்முகத்தோடு கூடியவின்சொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்குத்தென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

கச. துன்புற்து உத் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டி
மின்புற உ மின்சொ லவர்க்கு. ச

இ-ள். யார்மாட்டிம் இன்பு உற உம் இன்சொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டி
ம் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லியுடையார்க்கு— தன்பு உற உம் து
வ்வாமை இல்லாகும்—தன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். எ-று.
நா முதலியபொறிகள் சுவை முதலிய புலன்களை துகராமையுடைமையின்,
தவ்வாமையன்றார். யார்மாட்டியின்புற உமின்சொலவர்க்குப் பகையும்
நொதுமறுமின்றி உள்ளது நன்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமு
மெய்துவதொன்பது கருத்தது. (ச)

கடு. பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்
கணியல்ல மற்றப் பிற. ரு

இ-ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனுதல்— ஒருவனுக்க
ணியாவது தன்னாற்றும்படுவார்கட்டாம்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கண்ணும்
இனியசொல்லியுமுடையனுதல்; —பிற அல்ல— இவையிரண்டிமன்றி மெய்
க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. எ-று.

இன்சொலனுதற் றைமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்ற
அசைநிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழ
குசெய்யாமையின் அல்லவெனவுந்கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் இனி
யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

கசு. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். ச

இ-ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் — பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை
பயக்குஞ்சொற்களை மனத்தானாராய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயி
ன், —அல்லவை தேய அறம் பெருகும்—அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வ
ளரும். எ-று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்குநிலையினீறிமெலிதல்.
“தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்.”* என்பது உம் இப்பொருட்டி. நல்லவை
நாடிச்சொல்லுங்காலங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இத
னான் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

க௭. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். எ

இ-ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் — ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியை
யுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்— பயன் ஈன்று பண்பின்
தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்த இனி
மைப்பண்பினிங்காத சொல். எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண்டுகாரத்தான் இனி
மைமேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து. (எ)

* நாலடியார், தறவு— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன்—
றவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்—விளக்குநெய்—தேய்விடத்துச் சென்றி
ருள் பாயந்தாங்கு நல்லினை— தீர்விடத்து நிற்குமார் தீது.

கூஅ. சிறுமையும் ணீங்கிய வின்கொள் மறுமையும்
மிம்மையும் மின்பந் தரும். அ

இ-ள். சிறுமையும் நீங்கிய இன்கொல் — பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியகொல்— மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும்— ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ-று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருஞ்செய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது. (அ)

கூகூ. இன்கொ ளினிதின்றல் காண்பா வெவன்கொலோ
வன்கொல் வழங்கு வது. கூ

இ-ள். இன்கொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான்— பிறர் கூறிய இன்கொற்றனக்கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தறிகின்றவன்—வன்கொல் வழங்குவது எவன்கொல்—அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்கொல்லைச் சொல்லுவது என்னபயன் கருதி எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்குமின்னதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து. (க)

க00. இனிய வுளவாக வின்கொது கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இன்கொது கூறல்— அறம் பயக்கும் இனியகொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறுது பாவம் பயக்கும் இன்கொதுகளை ஒருவன் கூறுதல்— கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று—இனிய கனிகளும் தன்னைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றைதுகராது இன்கொதுகாய்களை அகாந்தத்தொடொக்கும். எ-று.

கூறலென்பதனாற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்துநின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஓளவையுண்டகெல்லிக்கனிபோல அமிழ்தாவனவற்றை இன்கொதுகாய்களென்றது காஞ்சிராங்காய்பேரில் நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்கொல்லுதல் முடிவற்றனக்கேயின்ன்கொதுதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்கொதுகூறலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம் அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம்வழுவாதார்க்கு உய்யியல் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலையாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டி, இஃதெனியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வைபகமும்
வானகமும் மாற்ற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு— தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு— வைபகமும் வானகமும் ஆர்

றல் அரிது—மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத் தலரிது. எ-று.

கைம்மாறுகனெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றுவாயின். செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாடமோதி, மறித்து தவமாட்டாமைபுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாரும்னர். (க)

௧0௨. காலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. உ

இ-ள். காலத்தினால் செய்த நன்றி—ஒருவனுக்கு இறுதிவந்தவெல்லிக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது—தன்னோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளுக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

௧0௩. பயன் னூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றுக்கி

னன்மை கடலிற் பெரிது. ௩

இ-ள். பயன் னூக்கார் செய்த உதவி நயன் னூக்கின்—இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிராய்ச் செய்தவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின்,—நன்மை கடலிற் பெரிது—அதனன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ-று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்தனாஉம், காலத்தினுற் செய்தனாஉம், பயன் னூக்காராய்ச் செய்தனாஉம் அவ்விவரதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௧0௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்

கொள்வர் பயன்றெரி வார். ச

இ-ள். தினைத்துணை நன்றி செயினும்—தமக்குத் திளையளவிற்குரிய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானாயினும்,—பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார்—அதனை அவ்வளவிற்காகக் கருதாது பளையளவிற்காகக் கருதுவர் அக் கருத்தின் பயன்றெரிவார். எ-று.

• தினை பளையென்பன சிறுமைபெருமைகட்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பபலுவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன். (ச)

௧0௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி

செயப்படடார் சால்பின் வரைத்து. ௫

இ-ள். உதவி உதவிவரைத்து அன்று—கைம்மாறானவுதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தாலுமாகிய மூலகைபானும் முன்செய்த உதவியளவிற்கன்று;—உதவி செயப்படடார் சால்பின் வரைத்து—அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்கு. எ-று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் முன்று மல்லாத வுதவி னாதிரமும் அதிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது.

க0௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் பெப்பாயார் நட்பு. ௬

இ-ள். துன்பத்துள் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க— துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினான நட்டை விடாதொழிக; — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க—அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றான கேண்மையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேண்மை கோளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுகுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன்குறினர். (௬)

க0௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு. ௭

இ-ள். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு—தங்கனெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர்—எழுமையினை யுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் நினைப்பர் நல்லோர். எ-று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடும் ஏழுபிறப்பினை; அது வளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். விரைவுதோன்றத் துடைத்தவனொன்றார். நினைத்தலாவது துன்பத்துடைத்தலான் அவர்மாட்டினதாசிய அன்பு பிறப்புத்தோறும் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

க0௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮

இ-ள். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று—ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; —நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று—அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ-று.

இரண்டும் ஒருவனாசெய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்த க் கூறியவாறு. (௮)

க0௯. கொன்றன்ன வினா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் னுள்ளக் கெடும். ௯

இ-ள். கொன்று அன்ன இன்ன செயினும்—தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின்கொன்றாலொத்த இன்னதுவற்றைச் செய்தாராயினும்;—அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும்—அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றையும் நினைக்க இல்லையாம். எ-று.

தினைத்துனை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாக் கெடுக்குமென்பதாம். இதனால் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்நிறம் கூறப்பட்டது. (௯)

கக0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ௧0

இ-ள். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம்—பெரியவறங்களைச் சிறுத்தார்க்கும் பாவத்தின்கீழ்கும் வாய்விண்டாம்;—செய் நன்றி கொன்ற ம

கற்க உயவு இல்லை—ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர்கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல்.* இதனாற் செய்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

கடம் அதி.— நடுவுநிலைமை.

* அஃதாவது பகை கொடும் நண்பென்றும் மூன்றுபகுதியினும் அறநிலைவழிவழி வழுபவது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டி அந்நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதையும்ன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு, செய்நன்றியறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட்டொழுகப் பெறின். க

இ-ள். தகுதி என ஒன்றே நன்று—நடுவுநிலைமையென்று சொல்லப்படும் ஓரமுமே நன்று—பகுதியான் பாற்பட்டி ஒழுகப்பெறின்—பகை கொடும் நண்பெனலும் பகுதிதோறும் தன்முறைமைபை விடாதொழுகப்பெறின். எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியெனாரர். “ஊராடோர் தேவகுலம்” என்பது போலப் பகுதியானென்புழி ஆனருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெரினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனான் நடுவுநிலைமைபுதலிற்றுக் கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. செப்ப மடையவ னுக்கரு சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைந்து. உ.

இ-ள். செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்—நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து—பிரச்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியிலுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

விசாரத்தாற்றெக்க எச்சவுடையவான இறக்குந்துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத்தென்பது பெற்றார். அறத்தோடு வருதலின், அன்னதாயிற்று, தானிறந்துழி எஞ்சிநிற்பதாகலின், எச்சமெனாரர். (உ)

ககங. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். ங

இ-ள். நன்றே தரினும்—தீங்கன்றி நன்மையே பாரந்ததாயினும்—நடுவுநிலைமை ஆம் ஆக்கத்தை நன்றே ஒழிப் விடல்—நடுவுநிறநிலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே பொழிபவிற்கு. எ-று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மெனாரர். இகத்தலானென்பது இகந்தெனத் திரிந்துகின்றது. இவையிரண்டிப்பட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமை

* புறநானூறு—ஆன்முலை யறுத்த வறவி லோர்க்கு—மாணிமுது மகளிர்க்குச்சிதைத் தோர்க்கும்—குரவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும்—வருவாய் மருகிற் கழுவாய் முனவே—நிலம்புடை பெயர்வதாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றாக் குய்தி யிலென—ஏறம்பா மன்றே யாயிழை கணவ.

யான் வந்த செவ்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செவ்வம் தீமை பயத்தலும் கூறப்பட்டன. (௩)

ககச. தக்கார் தகவில னென்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ச

இ-ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது—இவர் நடுவுநிலையுடையர் இவர் நடுவுநிலையிலொன்றும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ-று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லையாதலும் ஒருதலையாகலின், இருதிறத்தாலாயும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காராயும் தகவிலாராயும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ரு

இ-ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல—தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவார்க்கும் முன்னே அமைந்து ஈடந்தன; — நெஞ்சத்துக் கோடாமைசான்றோர்க்கு அணி—அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவானமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலையெனினால். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவியே கோடுதலன்றென உண்மையுணர்ந்து நடுவுநிறம் சால்பினையழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (ரு)

ககசு. கெடுவல்லயா னென்ப தறிததன் நெஞ்ச

நடுவொரீஇ யல்ல செயின். சு

இ-ள். தன்னெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின்— ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவுநிறையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக— அந்நினைவை யான் கெடக்கடவேனென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (சு)

ககஎ. கெடுவோக வையா துலக நடுவாக

நன்றிக்கட் டங்கியான் றுழவு. ஏ

இ-ள். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு— நடுவாகநின்று அறத்தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவோக வையாது உலகம்—வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செல்வமென்றுகொள்ளுவதொன்பது, குறிப்பெச்சம். இவைமூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும் பெருக்கமுங் கோடுதலான் வாராவென்பது உம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பது உம், கோடாதலன்றிழவு கேடன்றென்பது உம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்துக்குங் கோல்பேர லமைந்தொருபாற்

கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ

இ-ள். சமன் செய்து சீர்துக்கும் கோல்போல் — மூன்னே தான் சமனாகின்று பின் தன்கண் வவத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல்— அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி— இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்துக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், சுட்டி, சான்றோர்சீர்துக்கலாவது தொடைவிடைகளாற்கேட்டவற்றை ஊழான் உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும், உரைக்க. இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க.

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருகையா

வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

க

இ-ள். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது — நடுவுநிலையாவது சொல்லின்கட்கோடுதலில்லாததாம், — உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப் பெறின்— அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறுசொல்லுதல் நடுவுநிலையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தமபோற் சொரின்.

க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல் பேணிச் செயின் — பிற்பொருளையுநதம்பொருள்போலப் பேணிச் செய்யின், — வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்— வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ-று.

பிறவுந்தமபோற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பது ஏறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டுமூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத்தாரை நோக்கின், ஏனையது வாணிககாரனோக்கிற்று, அவ்விருந்திறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச்சிறந்தமையின். (க0)

கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையதாதல். அஃது ஏதிலார்குற்றம்போற்றன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலையமுடையாற்காதலின், இது நடுவுநிலையமின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை

யாரிநு ஞய்த்து விடும்.

க

இ-ள். அடக்கம் அமரநுள் உய்க்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவற்றிற் பின் நேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்தவிடும் — அடங்காமையாகியபாவம் தங்குதற்கரிய இருனின்கட்செனத்தம். எ-று.

இருளென்பது ஓர்நாகவிசேடம். “எல்லாம் பொருளிற்றிறந்துவிடும்” என் றுற்போல உய்த்துவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூங் கில்லை யுயிர்க்கு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின் ஊங்க ஆக்கம் இல்லை — உயிர்க்கு அடக்கத் தின்கிக்க செல்வமில்லை; — அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க — ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ-று.

உயிரென்பது சாதியொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அறி நதடங்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

கஉ௩. செறிவயிற்று சீர்மை பயக்கு மறிவயிற்
தாற்றி னடங்கப் பெறின். ஈ

இ-ள். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின் — அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், — செறிவு அ றிந்து சீர்மை பயக்கும — அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத் தயாதல். (ஈ)

கஉ௪. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் — இவ்வாழ்க்கையாகிய தன்னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி — மலையினும் மாணப்பெரிது — மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ-று.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற புலன்களை அகரானின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (ச)

கஉ௫. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. ரு

இ-ள். பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் — பெருமதித்தியடங்குதல் எல் லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேபெனினும், — அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வநத கைத்து — அவ்வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையார்க்கே வேறொருசெல்வமா ள்சிறப்பினையுடைத்து. எ-று.

பெருமதித்தினிச் செய்யுங்கல்லியங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃகின்றி அ வைதம்மானே படங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்துகாட்டாதாகலின், செல்வர் க்கே செல்வநதகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்பது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென்பாறையுமுடம்பட்டிச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்துபா ட்டானும் பொதுவகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉ௬. ஒருமையு ளாமைபோ லேந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ஈ

இ-ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் — ஆமைபோல ஒருவன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையுமடக்கவல்லனாயின், — எழுமையு

T. 6205

கக ம் அதி.— அடக்கமுடைமை.

கக

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண்ணும் உர
ணதையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐந்துதரப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐ
ம்பொறிதனையும்பாவம்புகுதாமலடக்கவேண்டுமென்பார், ஆமைபோலென்றார்.
ஒருமைக்கட்செய்தவினையின்பயன் எழுமையுந்தொடருமென்பது இதனுடிக.
இதனால் மெய்யடக்கங்கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராபினு நாகாக்க காவாக்காற்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. எ

இ-ள். யா காவாராயினும் நா காக்க—தம்மாற்காக்கப்படுவனவெல்லாவற்
றையுங் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றையுங்காக்க,— காவாக்கால் சொ
ல்லிழுக்குப்பட்டுச் சேகாப்பர்— அதனைக்காவாராயிற சொற்குற்றத்தின்கட்
பட்டுத் தாமே துன்புறுவர். எ-று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மையினுப்பெயர். அஃறு ஈண்டு எஞ்சாமையு
ணரின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றுகக்கது. சொற்குற்றம் சொல்லின்க
ட்டோன்றுங்கூறும். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் எனப்பண்போலச் சோகாப்ப
வென்பது ஒருசொல். (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி

னன்றாகா தாகி விடும்.

அ

இ-ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின்— தீயவாசிய சொ
ற்களின்பொருள்களாற் பிறர்க்குவருந் துன்பமொன்றையினும் ஒருவன்பக்க வு
ண்டாவதாயின்,— நன்று ஆகாதாகிவிடும்—அவனுக்குப் பிறவறங்களுணு
டான நன்மை தீதாய்விடும். எ-று.

தீயசொல்லாவன தீயுடையக்தும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒ
ருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ்சொற்களின்கண்ணே ஒன்றையினுந்தீச்சொற்பரி
ம் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஉச. தீயினுந் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே

நாவினுந் சுட்ட வடு.

கக

இ-ள். தீயினுந் சுட்ட புண் உள் ஆறும் — ஒருவனையொருவன் நீயினுந்
சுட்டபுண் மெய்க்கட்டிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும், —
நாவினுந் சுட்டவடு ஆறது— அவ்வாறன்றி வெவ்வுகையுடையநாவினுந் சுட்
டவடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றுமாறாது. எ-று.

ஆறிப்போதலால் தீயினுந் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறதுகிடத்தலால்
நாவினுந் சுட்டதனை வடுவென்றுகூறினார். தீயும் வெவ்வுகையுஞ் சுடுதற்றொ
ழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறமையாற்றீயினும் வெவ்வுகைகொடிதென்பது
போதரலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமையலங்காரம். இவையுண்டபா
ட்டானும் மொழியடக்கங்கூறப்பட்டது. (க)

கக0. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி

யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

க0

இன். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி— மனத்தின்கண் வெருளிதோன்றாமற்காத்துக் கல்வியுடையன யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை—அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் துழைந்து—அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனையடையும் நெறியின்கட் சென்று. எ-று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணே நிற்கல். செவ்விய தன்குறையுதற்கெற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாக் காலம். இப்பெற்றியானே அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இதனால் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (க0)

கசு ம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமொழிப்பட்ட ஒழுக்கத்தினையுடையராதல். இது, மெய்ம்முதலிய அடங்கினூர்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க முயிரினு மோமபப் பமும். க

இன். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான்—ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படுமும்—அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ-று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக் கூறினார். சுட்டி வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந்தருதலாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறத்தாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

ககஉ. பரிந்தோம்பிந் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை. உ

இன். ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காக்க—ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவு படாமற்பேணி வருந்தியுங்காக்க;—தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே—அறங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குத் துணையாவது யாதென்று மனத்தைப்பொருத்தித் தேர்ந்தாலும் துணையாய்முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான். எ-று.

பரிந்தமென்னுமும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. இவையிரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்திசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ககக. ஒழுக்க முடைமை குடிமையிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். க

இன். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை—எல்லார்க்குந் தத்தம்வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்;—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்—அவ்வொழுக்கத்திற்கற்றவறுதல் அவ்வருணத்திற் குழந்த வருணமாய் விடும். எ-று.

பிறந்த வருணத்தன் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடைவராக உயர் குலத்தாவாராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறத்தாரா

யினும் ஒழுக்கத்திற்கவறத் தாழ்ந்த வருணத்தாலவாகலின் இழிந்த பிறப் பாய் விடுமென்றங் கூறினார். உள்வழிப்படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றியெய்துதலின், அவ்விகாவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோதப்பட்டன. (ஊ)

ககச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்

பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ச

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்—சுற்ற வேதத்தினை மறந்தாறா யினும் அவ்வருணங்கொடைமயிற் பிள்ளும் அஃதோதிக்கொளலாம்; — பார் ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குணக் கெடும்—அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் த ன்னொழுக்கம் குன்றக் கெடும். எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதென்னும் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிகுதமையின், 'இஃது ஏன் னவருணங்கட்கும் கொளப்பயிம். (ச)

ககடு. அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை

யொழுகக மிலான்க ணுயர்வு. டு

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் அக்கம் போன்று—அழுக்காறுடையா ன்மாட்டி அக்கமில்லாதாற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை— ஒழுக்கமில்லாதவன்மாட்டிம் உயர்ச்சி யில்லை. எ-று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுறத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றும்; எனனை? கொடுப்பதழுக்கதுப்பான் சுற்ற"மும் நல்குந்தலின். உய ராவு உயர்குலமாதல். (டு)

ககசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா றாவோ ரிழுக்கத்தி

னேதம் படுபாக கமிந்து. சு

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் றாவோர்—செய்தற்கருமைநோக்கி ஒழுக்க த்திற் றுங்கார் மனவலியுடையார்; —இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறி ந்து — அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமானிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறி ந்து. எ-று.

ஒழுக்கத்திற்குருக்கம் அதனைமுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விர தம் விடாமையற்றி, றாவோரென்றார். (சு)

ககஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி

னெய்துவ ரெய்தார் பழி. எ

இ-ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர்—எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மே ம்பாட்டையெய்துவர், —இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்—அதனினி ன்நிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அரி க்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி பெய்துவொன்றார். இவையைந் து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமு ல் கூறப்பட்டன. (எ)

கக௮. நன்றிக்கு வித்தாக நல்லொழுக்கத் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். அ

இ-ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும்—ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;—தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும்—தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினர் துன்பம் பயக்கும். எ-து.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாக னும், இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பத்தருதலும் பெற்றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்குமாகலின். இதனால் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கக௯. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். கூ

இ-ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொல்லல்—மறந்துந் தீயசொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந்தொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ-து.

தீய சொற்களாவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும் வருணத்திற்கு உரியவல்லனவுமாகும். அவற்றை பன்மையாற் சொல்லுதற்றொழில் பலவாயின. சொல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாவென வேண்டாது கூறினார். நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப. (க)

கக௯. உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றுங்
கல்லா ரறிவிலா தார். க௦

இ-ள். உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுக்கல் கல்லார்—உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலைக் கல்லாதார்—பல கற்றும் அறிவிலாதார்—பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ-து.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல்சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகுதலைக் கல்லாதார் பலகற்றும்அறிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படுத்தல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக்கங்களைல்லாம் ஒருவாற்றாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க௦)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடையவிலாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். க

இ-ள். பிறன் பொருளாட் பெட்டி ஒழுகும் பேதைமை—பிறனுக்குப் பொருளாகத் தன்மையையுடையானைக் காதலித்தொழுகுகின்ற அபியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்— ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருநூலையும் ஆராய்த்தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ-று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண்கின்றொகை தொக்குகின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத்தொழுகுதையும் பரகீயமென்ற* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார்கணிலென்றார், எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

கசஉ. அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்றாறிப் பேதையா ரில். உ

இ-ள். அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம்—காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றாருள்ளாருள்ளும்— பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்— பிறனில்லானைக் காதலித்து அவன் வாயிற்கட்டுசென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ-று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன் கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின்மகளிரோடும் இழிஞ்சலமகளிரோடும் கூடி இன்பநுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலையன்றிப் பிறன்கடை நின்றார் அச்சத்தால் தாங் தகுதியவின்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேதையாயாரில்லென்றார், எனவே, இன்பமுமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசங். விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரின் றீமை புரிந்தொழுகு வார். ங

இ-ள். மன்ற தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்—தம்மை ஐயுறு தாரில்லானகண்ணே பாவஞ்செய்தலை விரும்பியொழுகுவார்,—விளிந்தாரின் வேறு அல்லர்—உயிருடையோரும், இறந்தாரோயாவர். எ-று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பபன் உயிரொய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்லொன்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு அறிவாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறியார். (ங)

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றாந் தினைத்துணையுந் தேரான் பிறனில் புகல. ச

இ-ள். எனைத்துணையராயினும் எனவும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்— தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல்—காமமயக்கத்தால் திணையாயுந் தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ-று.

இத்தரன்போல எல்லாப்பெருமையு மிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, என்னுமென்றார். *என்ன ரதியாதீர் போல வினைவகறி—விண்ணீர வல்ல நெடுந்

தகாய்” என்புழிப்போல உயர்த்தத்தகட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று.தேரான் பிறனென்பதனைத் தம்மை ஐயுறுத பிறனென்றுகாப்பாருமுள். (ச)

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா நெய்துமென ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. (ரு)

இ-ள். எளிது என இல் இறப்பான்—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிதப்பான்—விளியாது எஞ்ஞானதும் நிற்கும் பழி எய்தும்—மாய்தலின்றி எஞ்ஞானதும் நிலைநிற்குந் குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இல்லின்கணிதத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (ரு)

கசகா. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். கா

இ-ள். இல இறப்பான்கண்—பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம்—பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்விழைவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கசஎ. அநியலா னில்வாழ்வா நென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன். எ

இ-ள். அநியலான் இல்வாழ்வான் என்பான்—அறஞ்சிற இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் இயலாள் பெண்மை நயவாதவன்—பிறனுக்குரிமை புண்ணி அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பாளாது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன். எ-று.

ஆஹுருபு ஈண்டினிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானென்பபிறவான் அவனெயென்பதாம். (எ)

கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனென்றோ வான்ற வொழுக்கு. அ

இ-ள். பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை—பிறன்மனையாண உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆற்ற ஒழுக்கு—சால்புடையார்க்கு அறனுமாம், நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். ஒன்றோயென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசக. நலக்குரியார் யானொளி னுமநீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கா

இ-ள். நாம நீர் வைப்பின்—அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து—நலக்கு உரியார் யார். எனின்—எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யா

வொனின்,—பிறற்கு உரியான் தோள் தோயாதார்—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியானுடைய தோனைச் சோதார். எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றின் அளவிடப்படாமையின், நாம் கீனென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல்லீது திரிந்து நின்றது. இருமையினும் நன்மையெய்துவனவென்பதாம். (க)

கடு0. அறன்வனாயா எல்ல செயினும் பிறன்வனாயாள் பெண்மை நயவாமை நன்று. க0

இ-ள். அறன் வனாயான் அல்ல செயினும்—ஒருவன் அறத்தைத் தனக்கு ரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வனாயாள் பெண்மை நயவாமை நன்று—அவனுக்குப் பிறனெனக்கொண்டிருப்பானது பெண்மையை விருமபாமையுண்டாயின், அது நன்று. எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டித் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்கு பாட்டானும் பிறனில் விழையாதான்கு குணங் கூறப்பட்டது. (க0)

ககூ ம் அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம்பற்றியாதல் மடமைபாடுதல் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தலையுடையாதல். நெறியினிங்கிப செப்தாணாயும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்விழையாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடுக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை நிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை. க

இ-ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல— தன்னையகழ்வாரை விழாமற் றாங்குநிலம்போல— தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் நிலை— தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் நிலையாயவறம். எ-று.

இகழ்தல் மிகையாயின வெய்தலும், சொல்லுகவாம். (க)

கடுஉ. பொறுத்த அறப்பினை யென்று மதனை

மத்த லதனினு நன்று. உ

இ-ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல்—பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க; — அந்நனை மறத்தல் அதனினும் நன்று— அநனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெரின, அப்பொறையினும் நன்று. எ-று.

மிகையென்று மேறசொல்லிய இரண்டனையும். பொறுத்தற்காலம் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (உ.)

கடுக. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை. க

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஒரால் — ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்த வறுமையாவது விருந்தினனாயேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்,— வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை—அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ-று.

இஃதெயித்துக்காட்டுவமை. அறன்ல்லாத் விருந்தொரால் பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமெ ன்பது கருத்து. (க)

கடுச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும். ச

இ-ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் — ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டிவனாயின், — பொறையுடைமை போற்றி ஒ முகப்படும்—அவனாற் பொறையுடைமையைத் தன்கண் அழியாமற்காத்தொழு கப்படும். எ-று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவைநான்குபாட் டானும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கடுரு. ஒறுத்தாரா யொன்றாக வையாரோ வைப்பர்

பொறுத்தாராப் பொன்போற் பொதிந்துரு

இ-ள். ஒறுத்தாரா ஒன்றாக வையார்— பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழி ப் பொறுது அவனையொறுத்தாரா அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்து க்கொள்ளார், — பொறுத்தாராப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர்— அத னைப் பொறுத்தாராப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ-று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையா னொன்றார். பொறுதுவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல்.

கடுசு. ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ். சு

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளே இன்பம்— தமக்குத் தீங்கு செய்தவனையொ றுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே; — பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்— அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ-று.

ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருகியது முடிந்தேமெனத் தருக்கி யிருக்கும் பொய்யின்பம். அதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன் றுமாகலின், ஏற்புடையுலகெனனுஞ்சொல் வருவித்துணைக்கப்பட்டது. (சு)

கடுஉ. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந் *
திறனல்ல செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும்— செய்யத்தகாத கொடியவற் றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும், — நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யா மை நன்று— அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறன் ல்லாத செயலகளைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உம்மை — யெரிவாய் நிரயத்து கீழ்வர்கொல்” * என்றுபரிதல். (எ)

* நாலடியார், துறவு, — தம்மை யிகழ்த்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற்— றெம்மை யிகழ்த்த வினைப்பயத்தா — தம்மை—யெரிவாய் நிரயத்து கீழ்வர் கொ லென்று— பரிவனுடஞ் சான்றோர் கடன்.

கடுஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானாத் தாந்தங்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

இ-ள். மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானா — மனச்செருக்காற்றங்கட்டிய
வற்றைச் செய்தானா — தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் — தாம் தம்
முடையபொறையான் வென்றுவிடிக. எ-று.

தாமும் அவர்கட்டியவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின்
மேம்பட்டி வெல்கவென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொ
றுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கடுக. துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ ணேற்கிற் பவர். கூ

இ-ள். துறந்தாரின் றாய்மை உடையர் — இவ்வாய்க்கைக்கனின் றேயும் து
றந்தார்போலத் தாய்மையுடையார் — இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்
கற்பவர் — நெறியைக்கடந்தார்வாயின்தொல்லிப் பொறுப்பவர். எ-று.

றாய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்கள்
பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதனிழிபு முடிந்தற்கு. (க)

கக௦. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
யின்னாச்சொ ணேற்பாரிற் பின். க௦

இ-ள். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் — விரதங்களான் ண்ணந்தவிர்ந்து உ
ற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; — பிறர் சொல்லும் இன்
னாச்சொல் நோற்பாரிற் பின் — அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லு
ம் இன்னதொல்லிப் பொறுப்பாரின்பின். எ-று.

பிறர் அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே
நோற்றலின், இன்னாச்சொணேற்பாரிற் பின்னென்றார். இவையிரண்டிபாட்டா
னும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க௦)

கனம் அதி.— அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் மேலேயு
ரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்ப
ட எதிர்மறையாகாரும் மகரவைகரங்குதியும் பெற்று அழுக்காறுமையெ
ன நின்றது. இப்பொருளையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை வில
க்குதற்கு இது பொறையுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க

இ-ள். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு — ஒருவன் த
ன்னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை — ஒழுக்
காறுக் கொள்க — தனக்கேர்திய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ-று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒ
ழுக்கநெறியோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (க)

கசுஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப இல்லையார் மாட்டு

மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

உ

இ-ள். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின்—யாவர்மாட்டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,— விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை — மற்றவன்பெறுஞ்சீரியபேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழித்தபாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறினமையது குணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசுங். அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்

பேணு தழுக்கறுப் பான்.

ங்

இ-ள். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான்—மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணுது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்ட வழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ-று.

அழுக்கறுத்தலெனினும், அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கேயேதமாமென்பதாம். (ங்)

கசுசு. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி

னேதம் படுபாக் கறிந்து.

ச

இ-ள். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார்—அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல் லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார் — இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து—அத்தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்க்குடங்குருகினேத் தலும், சொல்லுதலும், செயதலுமாம். (ச)

கசுரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்

வழுக்கியுங் கேடின் பது.

ரு

இ-ள். ஒன்றார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது—அழுக்காறு பகைவனையொழிந்துங் கேடு பயப்படுதொன்றாகலின், —அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும்—அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ-று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம், விகாரத்தாற்றெுக்கது.

(ரு)

கசுசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதாஉ

முண்பதாஉ மின்றிக் கெடும்.

சு

இ-ள். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம்—ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச்செய்வானது சுற்றம் — உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும்—உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவதமின்றிக் கெடும். எ-று.

கொடுப்பதன்கணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல், சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே

பெறப்பட்டது. பிற்பேறபொருமை தன்பேற்றையேயன்றித் தன்கற்றத்தின். பெற்றினையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (க)

கௌ. அவ்வித் தழுக்காறுடையானைச் செய்யவ
டவனையெக் காட்டி விடும். எ

இ-ள். அழுக்காறு உடையானை—பிறராகக்கண்டவழிப் பொருமையுடையானை—செய்யவன் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டி விடும்—திருமகள் தானும் பொருது தன்வ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ-று.

தவ்வை மூத்தவன். தவ்வையைக்காட்டியென்பது “அறிவுடை யந்தனை னனைக்காட் டென்றோ” என்பதுபோல உருபுமயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனையினையென்றுரைப்பாருமுள். (எ)

கௌ. அழுக்காறு நெனவொரு பாவி நிருச்செற்றுத்
தியுழி யுய்த்து விடும். அ

இ-ள். அழுக்காறு என ஒருபாவி—அழுக்காறென்றுசொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி—நிருச் செற்றுத் தியுழி யுய்த்துவிடும்—தன்னையுடையானை இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கேட்டுத் துறவமைக்கண் நாகத்திசெலுத்திவிடும். எ-று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையென்றும், தன்னையாக்கினுனை இருமையுங்கெடுத்தற்கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவியென்றார், கொடியானைப் பாவியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றக் கூறப்பட்டது. (அ)

கௌ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னைக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். சு

இ-ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்—கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தையுடையவனாகக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும்—ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும். எ-று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சினின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமைமயின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்; “இம்மைச் செயதன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொரு தனி யுழத்தி—கிருத்தது மாமனிக் கொழுந்துடன் போந்தது” எனநினைக்கப்பட்டவாறாக. (க)

கௌ. அழுக்கற் நகன்றாரு மிலலையார் தில்லார்
பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில். க

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரு மில்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல்—அச்செயலினாதார் பெருக்கத்தினிங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரன்பாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க)

கடிம் அதி.— வெண்காமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருததலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காருமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்னி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்

குற்றமு மாங்கே தரும்.

க

இ-ள். நடுவு இனி நன்பொருள் வெஃகின்—பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர்நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்றவென்பது பொன்றியெனத் துரிந்து நின்றது,* செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

கஎஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாணு பவர்.

உ

இ-ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்—பிற்பொருளை வெளவினால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல்களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை நாணுபவர்—நடுவுநிலைமையனமையை அஞ்சுபவர். எ-று.

நடுவு ஒருவன்பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லனென்னும் நடுவு. (உ)

கஎக. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரோ

மற்றின்பம் வேண்டி பவர்.

கஉ

இ-ள். சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார்—பிற்பால் வெளவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையல்லாதவின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டிபவர்—அறத்தான் வரும் நிலையுடையவின்பத்தைக் காதலிப்பவர். எ-று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதேயழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார், மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (கஉ)

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற

புன்மையில் காட்சி யவர்.

ச

இ-ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார்—யாம் வறியமென்று கருதி அது தீர்த்தபொருட்டிப் பிற்பொருளை விரும்புதல்செய்யார்—புலம் வென்ற புன்

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருதும், இருணங்கி யின்பம் பயக்கம் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனப்பாலண பிறவினைப்பொருளுணர்த்தும் விவ்விருதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக்கொண்டார் தொல்காப்பியச், சூத்திரவிரத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதனிச்சென்பர்.

மையில் காட்சியவர்—ஐம்புலன்களையும் வென்ற சூற்றில்லாத காட்சியினை யுடையார். எ-று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை. புலம்வென்ற புன்மையில் காட்சியவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலுமில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரிபின்றியுணர்தல். (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வயிவென்னும் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயன்.

௩

இ-ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும்—அண்ணிதாய் எல்லாநூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்னபயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயி ன்—பொருளைவிரும்பி யாவார்மாட்டும் அறிவோகி படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய்வராயின். எ-று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தக்காதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிறகுப் பயன அவை செய்யாமைமாகலின், அறிவென்னுமென்றார். (௩)

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்

பொல்லாத சூழக் கெடும்.

௪

இ-ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான்—அருளாகிய அறத்தைவிரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக் கெடும்—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் சூற்றகெடுதலை எண்ணக் கெடும். எ-று.

இல்லறவெறியால் அறிவு முதிர்ந்தவழியல்லது அறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவுறத்திற்கு ஆதனரா. கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழக்க ஆணையானே கெடுமெனவே, செயதாறகெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (௪)

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவாயின்

மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

௫

இ-ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க—பிறாபொருளையவாவிக்கொண்ட அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாத்தொழிக;—விளைவையின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றதல்லவே ஆகலான். எ-று.

விளையென்பது முதலிலைத்தொழிறபெயர். இவையேழுபாட்டாறும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (௫)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் திரிதெனின் வெஃகாமை

வேண்டி மெய்கைப் பொருள்.

௬

இ-ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின்—சுருங்கன்மாவைத்தாங்கிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவனுராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை—அது பிறன்வேண்டிங்கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான் செல்வமஃகாதெனபதாயிற்று. (௬)

கஎக. அறனறிந்து வெஃகா வந்வுடையார்ச் செருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. க

இ-ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார்— இஃதறனென்றறிந்து பிற்பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரா— திருந் திறன் அறிந்து ஆங்கே செரும்— திருமகள் தானடைதற்காங்குற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்ற டையும். எ-று.

அடைதற்காங்குறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவைவிர ண்பொட்டானும் வெஃகாமையின்குணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணாது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். எண்ணாது வெஃகின் இறல் ஈனும்— பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின அக்கருத்து அவனுக்கிறதினையப் பயக்கும்,— வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும்— அப்பொருளை வேண்டாமை யென்னுஞ்செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ-று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண் டி உழல்வோர்யாவரையும் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றுங் கூறினார். செ ருக்கு ஆகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம அதி— புறங்கூறுமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறனாய்கழ்ந்துளாயாமை. மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காறுமை வெஃகாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூறு னல்ல சொரினு மொருவன்
புறங்கூறு னென்ற ளினிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம் கூறான் அல்ல செய்யும் — ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,— புறங்கூறன் என் தல் இனிது — பிறனைப் புறங்கூறுனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ-று.

புறங்கூறுமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டித் தோன்றுமெ ன்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செய்தலிற் நீதே
புறனழிஇப் பொய்த்து நக்க. உ

இ-ள். அறன் அழிஇ அல்லவை செய்தலின் நீதே — அறனென்பதொன்றில் லெவென அழித்துச்சொல்லி அதன்னேற்பாவங்களைச்செய்தலினுந் தீமையுடைத் து— புறன் அழிஇப் பொய்த்து நகை — ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்து னாயால் அழித்துச்சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி விரானிறைவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅங. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கக் தரும். க

இ-ள். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின்—பிறனைக் காணாதவழி இகழ்த்துணாத்துக் கண்டவழி அவறதனியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கடும் ஆக்கம் தரும் — அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

பின்புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கத்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கெனய்தும் பயன். அறம் ஆகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. (க)

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று பிள்ளோக்காச சொல். ச

இ-ள். கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும்—ஒருவனெதிர்ப்பின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானுமினும், — முன் இன்று பின் றோக்காச சொல் சொல்லற்க—அவனெதிரின்று பின்வருங்குத்தந்தை றோக்காத சொல்லிச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது.* இவை முன்றுபாட்டானும் புறங்கூறினது கொண்மை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற் காணப் படும். ரு

இ-ள். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை — புறஞ்சொல்லுவானொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுவின்றானல்லனென்பது† —புறஞ்சொல்லும் புன்மைபால் காணப்படும் — அவன புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ-று. மனநீதாகலின், அச்சொற்கொள்ளப்படாக்கென்பதாம். (ரு)

கஅசு. பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி புள்ளுந் திறன்றெரிந்து கூறப் படும். சச

இ-ள். பிறன் பழி கூறுவான்—பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறுமவன்—தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும்—தன்பழி பலவறுமள்ளும் உளையுத்திறமுடையவருறைத் தெரிந்து அவனாகூறப்படும். எ-று.

புறத்தென்பது அக்காரத்தாறபெற்றும். இது வருகின்றவற்றிறகுமொக்கும். திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறுகேட்டான் அங்கூறியாற்ற அவ்வளவன்றி அவனிறுதுபட்டு உளையுத்திறத்தனவாய்ப் பழிகளை நாடி எதிரோகூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (சச)

கஅஎ. பகச்சொல்லிக கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி நட்பாட நேற்ற தவர். எ

* முன்னின்று பிள்ளோக்காச்சொல் இது ஒருபொருளின்வினை மற்றோர்பொருளின் வினையானது. பிரயோக விவேகம், தீவிரப்படலம், “மருளது காரணம்” என்னும் ஓசம் பாட்டிற்கான்க.

† அறஞ்சொல்லுநெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ்சொல்வானென விசுத்தி பிரித்துக்கூட்டுவர் பிரயோகவிவேகதுலார்.

இ-ள். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் — தம்மை விட்டுநீங்குமாற்றற் புறங்கூறித் தங்கேனினாயும் பிரியப்பண்ணுவர் — நகச் சொல்லி நட்பாடல் தேற்றுவார்— கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார். எ-று.

சிறப்பும்கை விகாரத்தாறொக்கது. கேளினாயும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடுமென்பது வருவித்துணைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல். “கடியுமிடநதேற்றான் சோர்நதன்னகை” என்புழிப்போலத் தேற்றுமை ஈன்வினையாய்கின்றது. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவொன்பது கருத்து. (எ)

கஅஅ. துன்னியார் குற்றமும் தூற்று மரபினு
ஒன்னெகொ லேதிலார் மாட்டு. அ

இ-ள். துன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினார்— தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூறுமியலபிணையுடையார் — ஏதிலார்மாட்டு என்னெகொல்—அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ-று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிறிதொன்று காணுமையின், என்னெகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாடமோசி, எவ்வியல்பினராவொன்றுணாபபாருமுளர். (அ)

கஅக. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுணாப்பான் பொறை. கூ

இ-ள். புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உணாப்பான் பொறை — பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர்புறித்துணையை உணாப்பானது உடற்பாரத்தை— வையம் அறன் நோக்கி ஆறுங்கொல்— நிலம் இக்கொடியதுபொறுத்தலே எனக்கறமாவதெனக்கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ-று.

எல்லாவற்றையும்பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்று நிகருத்தால், அறனோக்கியாறுங்கொலென்றார். இவையையுணாபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க்கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கக௦. ஏதிலார் குற்றம்போற நங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. க௦

இ-ள். ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றம் காண்கிற்பின்— ஏதிலானாப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர்குற்றங்கானுமாறுபோலப் புறங்கூறுலாகிய தங்குற்றத்தையும் காணவல்லாயின்,— மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ — அவர்நிலைபெறுடையவுயிர்க்கு வருவதொருதுன்பமுண்டோ. எ-று.

நயவுகின்ற ஒபக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பின்னும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுற் துன்பமில்லையென்பதனோக்கி உயிர்க்குத்தீதுண்டோவென்றுங் கூறினார். இதனும் புறங்கூறொழிதற்கு உபாயங்கூறப்பட்டது. (க௦)

20 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கறிஞ்சொல், பயனில்சொல்லென வாக்கின்கணிகதும் பாவன்களுள், பொய் துறத்தார்க்கல்லது ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இவ்வாழ்வாராற் கடியப்படும் ஏனைமூன்றனுள், கறிஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, சிற்ற பயனில்சொல் இதனால் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறுமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா

னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க

இ-ள். பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவான்— அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாயிய சொற்களைச் சொல்லுவான் — எல்லாருமே எள்ளப்படும்— எல்லாராறுயிகழப்பபடும். எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாருமெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாறறோக்கது. (க)

ககஉ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில

நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல்— பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவுடையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்— நயன் இல நட்டார்கள் செய்தலின் தீது— விருப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார்மாட்டிச்செய்தலினும் தீது. எ-று.

விருப்பமில் வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிதழற்பாடு பயக்குமென்பதாம். (உ)

ககங. நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித் துணைக்கு முறை. ங

இ-ள். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை — பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுறையானே— நயன் இலன் என்பது சொல்லும்— இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ-று.

உரையால் இவன் நயனிலனென்பதறியவாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி, உரைசொல்லுமென்றார். (ங)

ககச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்

பண்பிலசொற் பலலா ரகத்து. ச

இ-ள். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லார்கத்து— பயனொடுபடாத பண்பில்சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின், — நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்—அவை அவாமாட்டி நீதியோடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்கனிவிக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில

நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு

இ-ள். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொல்கின்— பயனில்வாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மைசிறப்பொடு நீங்கும்—அவரது விழும்பமும் அதனால் வரும் நன்குமங்கும்பாபும் உடனே நீங்கும், எ-று. நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று.

கககசு. பயனில் சொற் பாராட்டு வாணை மகனெனல்

மக்கட்பதடி யெனல்.

சு

இ-ள். பயன் இல் சொல் பாராட்டிவாணை மகன் எனல்—பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ்சொல்லுவாணை மகனென்று சொல்லற்க, — மக்கட்பதடி எனல்—மக்களுட்பதென்று சொல்லற்க, எ-று.

அல்விசுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீடின்கையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறு பாட்டானும் பயனில்லாதசொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

கககௌ. நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்

பயனில் சொல்லாமை நன்று.

எ

இ-ள். நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக — நீதியோடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்: — பயன் இல சொல்லாமை நன்று—அவர் பயனில்வற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனில்வற்றினும் பயனில் தீயவெனபதாம்.

(எ)

கககஅ. அரும்பய னுபு மறிவினார் சொல்லார்

பெரும்பய னில்லாத சொல்.

அ

இ-ள். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார்—அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் — மிக்க பயனுடையவல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ-று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன.(அ)

ககககூ. பொருட்கூந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருட்கூந்த

மாசறு காட்சி யவர்.

சு

இ-ள். பொருள் தீர்த்த பொச்சாந்தும் சொல்லார்—பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்த்த மாசு அது காட்சியவர்—மயக்கத் தினீங்கிய தூயவறிவினையுடையார். எ-று.

தூயவறிவு மெய்யறிவு. மருட்கூந்தவென்னும் பெயரொச்சம் காட்சியவரென்னும் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவைமுன்றுபாட்டானும் பயனில்சொல்லாமையின் குணங்கூறப்பட்டது.

(க)

உ00. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க

சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

க0

இ-ள். சொல்லன் பயனுடைய சொல்லுக—சொற்களிற்பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக;—சொல்லன் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க— சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையென்னும் அணிநோக்கிவந்தது, “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்” என்பதுபோல, இதனூற் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நிலமிக்கப்பட்டன. (30)

உகம் அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாகிய செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனான் மெய்யின்கணிகழும் பாவங்களெல்லாநொத்தது விலக்குகின்றதாகலின், இது பயனில சொல்லாமைப்பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. தீவினையா அஞ்சார் விழுமியா அஞ்சுவர்

தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க

இ-ள். தீவினை என்றும் செருக்கு—தீவினையென்று சொல்லப்படும் மாயக்கத்தை—தீவினையார் அஞ்சார்—முன்செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சுவர்—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவர். எ-று.

தீவினையென்னுஞ்செருக்கெனக் காரியம் காரணமாகத் தபசரிக்கப்பட்டது. மேற்கொட்டிச் செய்து கைவந்த மையான அஞ்சாமைதான், செய்தறியாமை பான் அஞ்சவொன்றுங்கூறினார். (௩)

உக. தீயவை தீய பயத்தலாற நியவை

தீயினு மஞ்சப் படும். உ

இ-ள். தீயவை தீய பயத்தலால் — தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுதீயின்கண் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலானது,— தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும்— அஞ்ஞானமையவாகிய தீயின்கண் ஒருவனாறியினுமஞ்சப்படும். எ-று.

பிரிதொருகாலத்தும் பிரிதொருதேயத்தும் பிரிதொருடம்பினுஞ்சென்று சுந்தல் சீக்கின்மையின், தீயினுமஞ்சபயங்கூறியது. (4)

உக. அறிவினு னெல்லாம் தலையென்ப தீய

செறுவாராகுஞ் செய்யா விடல். கூ

இ-ள். அறிவினு னெல்லாம் தலை என்ப — தமக்குவழி காட்டும் அறிவுகளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவேன்று சொல்லுவா நல்லோர்—செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல்— தமாமத செறுவாமாட்டும் தீயின்களைச் செய்யாதுவிடுதலை. எ-று.

நாலடியார், அறன்வல்லியுந்தத்தல்—வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை அவருமென் நின்புறுவர்— வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண்மேல் வைகுதல்— வைகலை வையத்துணரா தார்.

† காரணங் காரியமாதற்கும் காரியம் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிவேகம், திங்குபட்டலம், “மருளுகாரணம்” என்னும் ஐசம் பாட்டிற்காணக.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுனெல்லாந்தலைபென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

உ0ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
 னறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.ச

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக;— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுடன்சூழ்தலின், இவன் பிற்படியும் அறக்கடவுள் முற்படிமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணுமாமாகாதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
 னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்த்தபொருட்டிப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக;— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விஞ்சி முன் தனித் தன்மையிலும், பின் படர்க்கையொருமையிலும் வந்தது. தனித்தன்மை “உளனாவென்றுபிராயுண்டு” என்பதனுமறிக. மற்ற, ஐசகநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுள். பொருளான் வறியனெனக் கருத்த தீயபை செய்யற்க செய்பின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுணர்ப்பாருமுள். (ரு)

உ0க. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
 தன்னை மாடல்வெண்டா தான். க

இ-ள். நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் — துன்பஞ்செய்யற்குற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாதவன் — தீப்பால தான் பிறர்க்குச் செய்யற்க— தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டிச் செய்யாதொழிக. எ-று.

செய்யின், அப்பாவங்களால் ஒருதலையென்பதாம். (க)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றொரு முய்வர் வினைப்பகை
 வியாது பின்சென் றமும். எ

இ-ள். எனைப்பகை உற்றாரும் உய்வர் — எத்துனைப் பெரியபகையுடையாரும், அதனையொருவாற்றாற்றப்புவர்;—வினைப்பகை வியாது பின் சென்று அமும்— அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ-று.

வீயா— துடம்பொழி நின்ற வயிரு மிலை” என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக்கண்வந்தது. (எ)

உ௦௮. தீயவை செய்தார் கேடுதெளிமுறன்னை

வீயா தடியுறைந் தற்று. அ

இ-ள். சீயவை செய்தார் கெடுதல்—பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்தார்தாங்கெடுதல் எந்நாளைமற்றெனின்,— நிறல் தன்னை வீயாது அடி உறைநதற்று— ஒருவனிடம் நெடுநாகப்பட்டியும் அவன்முனை வீயாது வந்து அடியின் கட்டவியை நன்னமத்த. எ-று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாத உயிரைப்பற்றி நின்று அது வந்துமி உருப்பதாய தீவினைவாச செய்தார் பின் அதனூற் கெடுதற்று உவமையாக்கி உரைப்பாருமன்ற. அஃதுரைப்பெனப்பற்றி அடியுறைநதநிறுமுன்னே வியந்தொன்னுது வீயாதடியுறைநதற்றென்ற பாடமே கரியாயிறது. மேல் வீயாது பிழசென்றபின்மென்றோ, சுண்டி அதனையுமையான் விளக்கினா. (அ)

உ௦௯. தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைததொன்றுந்

துன்னாக தீவினையால். கூ

இ-ள். தன்னைத் தான் காதலனாயின— ஒருவன், தன்னைத் தான் காதல் செய்தவனுடையனாயின்,— தீவினையால் எனேந்து ஒன்றும் துன்னாக— தீவினையாழிய பகுதி எதற்குண்புற் சிறிதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டிச் செய்யாதொழிக. எ-று.

உல்லினை தீவினையென வினைப்பது இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறமாட்டிச் செய்த தீவினை தனமாட்டித் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாகலின், தன்னைத்தான் காதலனுயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய்யிறாந்கெடுவனென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உ௧௦. அருங்கேட னென்ப தழிக மருங்கோடித்

தீவினை செயயா னெனின். கூ

இ-ள். மருங்கு ஐடித் தீவினை செயயான் ஒனின்— ஒருவன் செந்நெறிகக செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறமாட்டித் தீவினைகளைச் செயயானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அழிக— அவனை அறிதானய கெட்டையுடையனென்பதழிக. எ-று.

அருமை இனமும் அருங்கேடனென்பதனை ‘சென்றுசேர் கல்லாப் புள்ளா புள்ளி னெனாழி வினையாமை’ எனப்பொல்கொள்க.* ஒடியெனனும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்ப்பாறியினையுட் செய்தனோர் முடிந்தது. இதனால் தீவினைசெயயாதவன் கெடுவனென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விருதுபிரித்துக் கூட்டுவா பியோகவிவேகநூலார்.

உஉ ம் அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலக நடை வேதநடை போல அறநூல்களுட்கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புரவறிதலென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களாற்றவிரத்தகுவன கூறினார், இனிச்செய்யத்தகுவனவற்றுள் எஞ்சிநின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட

டென்றாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க

இ-ள். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும்—தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களினிடத்து உயிர்கள் என்னகைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு வேண்டா—ஆகலான், அம்மேகங்கள்போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல. எ-று.

என்றாற்றுமென்ற வினா யாதாமாற்றுவென்பது தோன்ற நின்றலின், அது வருவித்துவைக்கப்படும். தவிருதனைமையவல்லவென்பது கடப்பாடென்றும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மேலேற்றினார். (சு)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந்தக்கார்க்கு

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ

இ-ள். தக்கார்க்கு—தகுதியுடையார்க்காயின்,— தான் ஆற்றித் தந்த பொருளெல்லாம்—முயற்சைச் செய்கீட்டிய பொருள்முழுதும்— வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு—ஒப்புரவுசெய்தபயத்தாவாம். எ-று.

பிறர்க்குதவாதார்போலத் தாமே உண்டாற்பொருட்டும் வைத்திறத்தற்பொருட்டிமன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகங். புத்தே னுலகத்து மீன்றிம பெறலரிதே

யொப்புரவி னல்ல பிற. டு

இ-ள். புத்தேனாஸகத்தும் ஈண்டும்—தேவனுலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்— ஒப்புரவின் ஈல்ல பிற பெறல் அரிது—ஒப்புரவுபோல ஈல்ல பிறசெயல்களைப் பெறுதலரிது. எ-று.

ஈயாரும் ஏற்பாருமின்றி எல்லாரும் ஒருசனமையாதலின், புத்தேனாஸகத்திற்காயிற்று; யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்திற்காயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமொதிப் பெறுதற்குக் காரண மரிதென்றுரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தயிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்

செத்தாருள் வைக்கப் பிடும். ச

இ-ள். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான்—உயிரோடு கூடி வாழ்வானாவான் உலக நடையினையறிந்து செய்வான்;— மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும்—அஃதறிந்துசெய்யாதவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும். எ-று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணுமென், செத்தாருளவைக்கப்மென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறனுடைத்தன்முன்பது கூறப்பட்டது. (ச)

உகடு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்

பேரறி வாளன் றிரு. ௩

இ-ள். உலகு அவாம் பேரறிவாளன் திரு—உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிமவறிவினையுடையவனது செல்வம்— ஊருணி நீர் நிறைந்தது— ஊரின் வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங் குளம் நீர்திறைந்தார்போலும். எ-று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்ருளில் இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது கெடிதுசினது எல்லார்க்கும் பயனாகியன தப்பாதுவுமென்பதாம். (ரு)

உகசு. பயன்மா முள்ளார்ப் பழுத்தாரும் செல்வம்

நயனுடை யான்கட பழன். ௪

இ-ள். செல்வம் நயனுடையான்கண் பழன்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான்கண்ணே பரிமாயின்,—பயன்மாம் உள்ளார்ப் பழுத்தாறு—அது பயன்பாற்றாமர் ஊர்நிவே பழுத்தாற்போலும். எ-று.

உலகநீத பலவற்றள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதில் பயனாகிக்குமென்பதாம். (க)

உகௌ. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றார செல்வம்

பெருந்தகை யான்கட பழன். ௫

இ-ள். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் பழன்—செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே பரிமாயின்,— மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும பிணிக்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ-று.

தப்பாதவாறு கோடறகரிய இடங்களினின்றாதல், மறைவாறின் குரலுக் காலத்தான் வேறுபட்டாதல், பயன்பாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லா யருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டாறும் கடப்பாட்டாளையுடைய பொருள் பயன்பாட்டாறு கூறப்பட்டது. (௭)

உகஅ. இடனில பருவத்து மொய்யாறிற கொல்கா

கடனறி காட்சி யவர். ௮

இ-ள். இடன் இல் பருவத்தாம் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கா—செல்வந்த கருங்கிய காலத்தாம் ஒப்புரவு செய்ததற் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர்—நாஞ்செய்யத்தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியிறும், இஃசொழியாரென்பதாம். (அ)

உகசு. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர

செய்யா தமைகலா வாறு. ௯

இ-ள். நயன் உடையான் லல்கூர்ந்தான் ஆதல்—ஒப்புரவுசெய்தோயுடையான் லல்கூர்தாளுடையது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு—தலி

ராது செய்யுநீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறுது வருந் துகின்றவியல்பாம். எ-று.

தானுகர்வன துகர்ப்பெருமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உஉ௦. ஒப்புரவி னால்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறுக்கோட்டக்க துடைத்து. க௦

இ-ள். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின்—ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக் குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விறுக் கொட்டக்கது உடைத்து—அக்கேடு தன்னை விறுயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ-று.

தன்னை விறுக்கொள்ளப்படுவதொருபொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ்பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெய் வது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

உரு ம அறி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியாராமேற்றூர்க்கு மாற்றுகொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கியதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலினபின் மவக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யிகைமற நெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க

இ-ள். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளில்லாதார்க்கு அவரவேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து—அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடியுங் குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ-று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்தவாங்கி அவ்வா பதவவாறே எதிர் கொடுப்பது. நீரதென்புழி அதவென்பது பகுதிப்பொருள்வகுது. பின்னுந்தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பைகொடுக்கு நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (க)

உஉ௨. நல்லா நெனினுங் கொளீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ

இ-ள். கொளல் நல்லது எனினும் தீது—ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லதெனியன்பார் உளராயினும் அது தீது—மேலுலகம் இல் எனினும் சதலே நன்று—சுந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்ததலில்லைபென்பார் உளராயினும் சதலே நன்று. எ-று.

எனினுமென்பது இருவழியும் அந்நனங்கடவவாசினமை விளக்கியின்றது. பிரிநிலையேனாரத்தால் பிறவறங்களின் சதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லது கடவவார் தீயதமுடன்கூறினார். (உ)

உஉ௩. இலனென்னு மெவ்வ முனாயாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே புள. ட

இ-ள். இலன் என்னும் எவ்வம் உலாயாமை— யான் வழியென்று இரப்பான் சொல்லுமிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்;— ஈதல்— அதனைத் தன்கட்சொன்னார்க்கு மாற்றாதிலும்;— உள துலனுடையான்கண்ணே— இவையிரண்டுமுள்வாவன சூழப்பிறந்தான்கண்ணே. எ-று.

மேறறிதென்றது ஒழிதற்கும் நன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுடையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளியரவை ஒருவன்றனக்குச் சொல்வதற்குமுன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுடையாவகையாற்கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையெனல்லெனெனக் காப்பாற்சொல்லும் இவ்வாயைச் சொல்லாதுகொடுத்தலெனவும், உலாப்பாருமுளர் அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மைபற்றி வந்தபன்மைபாக்கவுடையார்.

உஉச. இன்னு திரக்கப் படுத லிரந்தவ

ரின்குதங் காலு மளவு. ௪

இ-ள். இரக்கப்படுதல் இன்னது— இரத்தலையன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று;— இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு— ஒருபொருளையிரந்தவர் அதுபெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமாயும். எ-று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாத்தாற்றெக்கான் இரக்கப்படுதலு இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருக்கல். அதனை இன்னுதென்றது எல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றியாகை”* கூடுங்கொல்லோவென்னும் அச்சநோக்கம். எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டிமென்பது பெறப்பட்டது. (௪)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை

மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ௫

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல்— தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்;— அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற் பின்— அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையானொழிப்பாரது வலிக்குப்பின். எ-று.

தாமும் பசித்துப் பிறையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் நன்றென்பதாம். (௫)

உஉக. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த ல்கொருவன்

பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ௬

இ-ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல்— வரிபாரது மிக்க பசியை அறநோக்கித் தீர்க்க;— பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது — பொருள்பெற்றனொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வருமாகலான். எ-று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழி பசிபென்றார். அறநோக்கியென்பது எஞ்சுகின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்னனக்கே வந்துதவ மென்பதாம். (௬)

* நாலடியார், குடிப்பிறப்பு, — கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சுந்— சொல்லாமை யுன்னுமோர் சோர்வச்சு— மெல்லா— மிரப்பார்க்கொன் றியாகை யச்ச மரத்தாரிம்— மாணுக் குடிப்பிறந தார்.

உ.உ௭. பாத்துண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
திப்பிணி தீண்ட லரிது. எ

இ-ள். பாத்த ஊண் மரீஇயவனை— எஞ்ஞான்றும் பருத்துண்டல்பயின்ற வனை— பசி என்னும் திப்பிணி தீண்டல் அரிது— பசியென்றுசொல்லப்படுந் தியரொய் திண்டிதலில்லை. எ-று.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புக் ட்குந் துன்ப ந் செய்தலின், திப்பிணிபெணப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவனற னாகலின், பசிப்பிணி நனுகாதென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் சுதலிச்சிற ப்புக் கூறப்பட்டது. * (எ)

உ.உ௮. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். அ

இ-ள். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர்— 'தாமுடையபொ ருளை ஈயாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிவாதார்— ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல்—வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவ த்தலான் அருளுடைபாரொய் தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! எ-று.

உவக்குமென்பது காரணத்தன்கண்வந்த பெயரொச்சம்; அஃதே இன்பமெ ன்னுங்காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவலின்பத்தை யெய் துவதல்லது வைத்திழவாரொன்பது கருத்து. (அ)

உ.உ௯. இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிழ றுணல். கூ

இ-ள். நிரப்பிய தாமே தமிழர் உணல்—பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வ றியார்க்கியாது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னாது மன்ற— ஒரு வர்க்குப் பிறர்பாற்சென்று இரத்தலினுமின்னாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருட்குறையிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுது மென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல்பிறனாயொ ழித்கல். இரத்தலுஞ்நாது அப்பொழுதையினிவரவே பின்னல்சூரவில்லை தமிழ றுருண்டற்கு அவையிரண்டுமுளவாமாகலின், இரத்தலினின்னாத்தென்றார். நிரப டியவென்பதற்குத் தேடியவனுவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

உ.க 0. சாதலி னின்னாது இல்லை 'யினிததுஉ
மீத லியையாக் கடை. கோ

இ-ள். சாதலின் இன்னாது இல்லை—ஒருவற்குச்சாதல்போல இன்னாததொ ன்றில்லை, —அதுஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது — அத்தன்மைந்தாறிய சாதலும் வறியார்க்கொன்றிதன் முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உதற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவ்வ மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமைவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

உசம் அதி—புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையிருஞ் சொல்லப்பட்ட இவ்வறத் தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கணிகழந்து இறவாது நிற் குங்கேர்த்தி. இது பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின்வைக் கப்பட்டது.

உகக. ஈத ளிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

துதிய மிலலை யுயிர்க்கு. க

இ-ள். ஈதல்—வரியார்க்கே; —இசை பட வாழ்தல்—அதனாபுகமுண்டாக வாழ்க;—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை—அப்புகழல்லது மக்களுயி ர்களுப் பயன் பிறிதொன்றில்லைபாகவான். எ-று.

இசைபடவாழத்தகுக் கல்லி, ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே ளும், “உணவின் பின்ட முண்டி முதறறு” ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பத ற்கு நூபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கெனபது, பொதுப்படக்கூறினானும் விலங்குயிர்க்கேலாமைபின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (க)

உகஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்

நீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

உ-

இ-ள். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்—உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை ப்பனவெல்லாம்—இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்—வறு மையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிற்கும் புகழாம்.எ-று.

புகழ்தான் ஈரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப் பாருரைப்பவைவென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையெய்தத்தாராயினும், இ னம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதும் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங்காண்க. இஃனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாந் சொல்லுக புகழ் ஈவார்மேனிற்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழதுசிறப்பு நோக்காமைபுகி. (உ)

உகக. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாந்

பொன்றாது நிற்பதொன் றில். க

இ-ள். ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால்—தனக்கு இணையின்றாக வொங்கிய புகழல்லது—உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்—உலகத்து இறவா துநிற்பது பிறிதொன்றில்லை, எ-று.

இணையின்றாகவொன்றாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க ளைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்கீழ் தானேயுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இஃ ஒன்றுவென்பத ற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாதுநிற்ப தெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் புகழதுசிறப்புக் கூற ப்பட்டது. (க)

உகச. நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்

போற்றாது புத்தே ருலகு.

ச

இ-ள். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின்—ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாதுநிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,— புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது— புத்தேளுலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது. எ-று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின், புலவரைப்போற்றாதுதென்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்து தல் “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின்—வலவ னேவா வான ஐர்தி—யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்து” எனப்பிராவுஞ் சொல்லப் பட்டது. (சு)

உரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்

வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ரு

இ-ள். நத்தம் (ஆகும்) கேடும்—புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங்கேடும்,— உளது ஆகும் சாக்காடும்— புகழுடம்புளதாகுஞ்சாக்காடும்,— வித்தகர்க்கல் லால் அரிது— சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ-று.

நத்தென்னுற் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென் னும் பகுதிப்பொருள் விசுழிபெற்று, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண் மிரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனிகூ ட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்குர்தல். உளதாகுஞ்சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத் தல். நிலையாதனவற்றான் நிலையினவெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல் லாலரிதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் புகழுடையாரொய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

உரு. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்

தோன்றலிற் றேன்றாமை நன்று. ரு

இ-ள். தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக— மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக் கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க,— அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றா மை நன்று— அக்குணயில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ-று.

புகழ் ஈன்றி ஆகுபெயர். அஃதிலாரொன்றமையின் மக்களாயென்பனாஉம், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலெ ன்பனாஉம், பெற்றும். இகழ்வாரின்மையின், நன்றென்றார். (சு)

உரு. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார், தம்மை

யிகழ்வாரா நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதார்— தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவார்— அதுபற்றிப் பிறிகழ்ந்தவழி இவ்விதழ்ச்சி நம்மாட்டா மையான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே — தம்மை இகழ்வாரா நோவாது எவன் — தம்மையிகழ்வாரா நோவதென்கருதி எ-று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறிகழ்தல் ஒரு தீயாயகலின், இகழ்வாராயென்றார். (எ)

உக௮. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெருவு விழின். ௮

இ-ள். இசை என்னும் எச்சம் பெருவிழின் — புகழென்னுமெச்சம் பெற
லாயிருக்க அது பெருதொழிவராயின், — வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை
என்ப — வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர்
நல்லோர், எ-று.

எச்சமென்றார், செய்தவரிற்றதுபோகத் தான் இறவாது நிற்றலின், இகழ
ப்படுத்திப் பிறிதொருநற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (௮)

உக௯ வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். ௯

இ-ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் — புகழில்லாதவுடம்பைச்
சுமந்தநிலம்— வசை இலா வண்பயன் குன்றும்— பழிப்பில்லாத வளப்பத்
தையுடைய விளையுள் குன்றும். எ-று.

உயிருண்டாயினும் அதனற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும்,
அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங்கூறினார். விளையுள்
குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென
இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவைநான்குபாட்டா
ளும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௯)

உச௦. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். ௧௦

இ-ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் — தம்மாட்டு வசையுண்டாகா
மல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர்
— புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார். எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுசலாவினமையின், இ
சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலாயாக்கையென்ற
தனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ்விருண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமை
ப்பயன் வாணையுடையவத்துள் வைக்கப்படுமென மேலே கூறப்பட்டது;ப
டவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிறபுகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்
பது பெற்றும். (௧௦)

இனி மனமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறங்க
ளெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே உடங்கும்; அஃதறிந்தடிக
க்கொள்க; யாமுரைப்பின்பெருமும்.

இல்லறவியல் ௭௭ நின்றது.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுதி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டித் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாசுதீர்த்து அந்தக்கரணங்கள் ஞாயவாதற் பொருட்டு அவராத்காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றுள் அவை ஞாயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்தகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையு மகப்படுத்திநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம் அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திறகு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணு முள. க

இ-ள். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம்—செல்வங்கள் பலவற்றுள் நாம் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்—பொருட்செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள—அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இந்நீந்தார்கண்ணுமுளவாம் அகலான். எ-று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயிர் தார்கண்ணேயல்லதல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனைநீசர்கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம்.(க)

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்

மேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க—அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானும் நன்றானநெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்தது, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமபநெறிகளெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிழிதல்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும்; இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய் இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாரு

முளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்ற
லே கருத்து. பொருந்தமாறாவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்
னே தோன்றுவது : இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றுகொண்பது வேற்
றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றெவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள
வைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மையாகோடல்; அன்னவாயினும் அருளின
யென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டி நீங்காது இருமையிறுமுத
வலின், துணியென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் அருளினதுசிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (உ)

உசக. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வினாவு லகம் புகல்.

இ-ள். இருள் சேர்ந்த இன்னு லகம் புகல்—இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்
துட்சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க்கு இல்லை—அருள்செறிந்
த நெஞ்சினையுடையாக்கில்லை. எ-று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது நினைத்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்க
ட்புகலார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர்நரகத்தை; அது கீழலகத்துள் ஒரிடமா
கலின், உலகமெனப்பட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி றோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சம் வினை.

இ-ள். மன் உயிர் ஒம்பி அருள ஆள்வாற்ற — நிலைபெறுடைய உயிர்களைப்
பெணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவாறுக்கு— தன் உயிர் அஞ்சும் வினை
இல் என்ப—தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கெனவாயி யநிலைகள் உளவாகாவென்று
சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

உயிர்களைல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பபொ
க்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினேன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யாணென
வே, மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ட)

உசரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

இ-ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை—அருளுடையார்க்கு இம்மை
யிலும் ஒரு துன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லன் மா ஞாலங் கரி -
அதற்குக் காற்றியங்குகின்ற வளப்பத்தையுடைய பெரியஞாலத்து வாழ்வார்
சான்று. எ-று.

சான்றவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணுநார்க்குத் தேற்றுதற்குரி
யவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஒரிடத்தும் ஒருவ
ருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்றமமுதல்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ்சான்றெ
ன்பார், வளிவழங்குமல்லன்மாஞாலங்கரியென்றார்; எனவே, இம்மைக்கணை
ன்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவையுண்டறுபாட்டானும் அத்துணையு
டையார்க்கு இருமையினுத்துன்பயில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா றென்ப ரருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுது வார்.

இ-ள். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுதுவார்—உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்த்து தவிரப்படுங்கொடுமைகளைச்செய்தொழுதுவாரை—பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர்—முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவனொன்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ-று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப முன்னையும் அனுபவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வாறொழுதுகாண்பது கருத்து. (க)

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு. எ

இ-ள். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை—உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டிலகத்தின்பமில்லை,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாதியாங்கு —பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினற்போல. எ-று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமாகுறிபோல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ. பொருளற்றா பூப்ப ரொருகா லருளற்றா ரற்றூர்மற் ருத லரிது. அ

இ-ள். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர்—ஊழான் வறியராயினர் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாறபொலிவர்;—அருள் அற்றார் அறறுர் மற்று ஆதல் அரிது—அவ்வாறன்றி அருளில்லாதார் பாவமகுமையின் அழிந்தாரோ, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண்வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றா ஒப்புமை கூறினாகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங்கொடி தென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசஈ. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றா நேரி னருளாதான் செய்யு மறம். கூ

இ-ள். அருளாதான் செய்யும், அறம் தேரின—உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று — ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ-று.

மெய்ப்பொருள் மெய்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்றஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்னுணமின்மையால் தானேயழித்தவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னுளாமையால் தானேயழித்துவிடும்ென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும். இவைநான்கு பாட்டானும் அத்துணையில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

உரு0. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின் மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. கூ

இ-ள். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க—தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும்பொழுது அவர்முன் குணஞ்சித்திருக்கிறதனை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லுமிடத்து — அருளில்லாதவன் தன்னினெனியார்மேல் தான் நலியச்செல்லும்பொழுது. எ-று.

மெலியாரொன்ச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற்கு நிரூபியிலும், ஏனையோரினையுங்கொள்ளப்படுமீ. அதனைநினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து, அதன்மேல் அருளுடையனாமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயங்கூறப்பட்டது. (க௦).

உகம் அகி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாகக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடையதாய் ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இமைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு இஃதருளுடைமையின்பின்வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிரி தூனுண்பா

னெங்ஙன மாளு மருள்.

க

இ-ள். தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிரிந்து ஊன் உண்பான்— தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டித் தான் பிரிதோருயிரினுடம்பைத் துன்பவன்— எங்ஙனம் ஆளும் அருள்— எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினி! எ-று.

பயனிலாத ஊன்பெருக்கலைப் பயனெனக்கருகி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எங்ஙனமானுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்படுகின்ற இதழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி

யாங்கில்லை யுன்றின் பவர்க்கு.

உ

இ-ள். பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை— பொருளாற்பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை, — ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் துன்பவர்க்கு இல்லை— அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன்றின்பயர்க்கில்லை. எ-று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றினரூராயிலும் உயிர்கட்கு ஒருநிங்கு நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழக்கில்லையென்பாரா மறுத்து, அஃதென் டென்பது இவையிரண்டிபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருக. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற

னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

க

இ-ள். படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல்— கொலைக்கருவியைத் தற்கையிற்கொண்டவர்மனம் அதனாற்செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது— பிரிதோருயிரினுடைய சுவைப்படவுண்டவர் மனம் அவ்வுருளையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. எ-று.

சுவைப்பட்டவுண்டல் காயங்களான் இனியசுவைத்தாக்கியுண்டல். இதனால் ஊன்றின்ருர் மனம் தீங்குநீனைத்தல் உவமவளவையாற்சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (௩)

உருசு. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் றின்ல். ச

இ-ள். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை — அருள் யாதெனின், கொல்லாமை;— அல்லது (யாதெனின்) கோறல்— அருளல்லதியாதெனிற் கோறல்;—அவ்வுன் தினல் பொருளல்லது—ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத் தன்கை பாவம். எ-று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்னையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங்குறிநூர். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுதலின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது. கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வுனென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்றும் விரதத்தையுதித்தலென்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

உருரு. உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை பூனுண்ண
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. ரு

இ-ள். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணுமை உள்ளது— ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே நிற்கல் ஊனுண்ணுமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணுத்தல் செய்யாது—ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நிரயம் பின் உயிழ்தற்கு அங்காவாது.எ-று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனை பலவாய் வருதலின், உண்ணுமையுள்ள துயிர்நிலையென்றார். உண்ணினென்பது உண்ண வெனத் திரிந்துகின்றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவத்தான் செடுங்காலம் நிரய துளமுற்றமென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேலின்றலின் பின்னுண்பார்க்குப் பாவமில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்விரன் பொட்டாணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருசு. தினற்பொருட்'டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். சு

இ-ள். தினற்பொருட்டி உலகு கொல்லாது எனின்—பேதைமை காரணமாகவல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங்கொல்லாதாயின்,— விலைப்பொருட்டி ஊன் தருவார் யாரும் இல்—பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பா யாவரும் இல்லை. எ-று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தன்கை முன்னிகழுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவமில்லையென்ற வாதியை கோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனால் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (சு)

உருள. உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெயின். எ

இ-ள். புலால் பிறிதொன்றன் புன்—புலாலாவது பிறிதொருடம்பின் புன்;—அது உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணுமை வேண்டும்—அது தாய்தன்மையறிவார்ப் பெறின், அதனை உண்ணதொழியல்வேண்டும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டியாய்தம் விகாரத்தாற்றுகக்கது. அம்மெய்ம்மைபுணராமையின், அதனையுண்கின்றொன்பதாம். பொருந்தமாற்றானும் புலாவான் டல் இழித்ததென்பது இதனும் கூறப்பட்டது. (எ)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த லுன். அ

இ-ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார்—மயக்கமாகிய குற்றத்தின்கீழிய அறிவினையுடையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார்—ஒருயிரின்கி வந்த ஊனையுண்ணார். எ-று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்தலின், உண்ணுண்ணார். (அ)

உருகூ. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று. கூ

இ-ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின்—தீயின்கண் நெய் முதலிய அ விகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்பேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று—ஒருவிலங்கினுயிரைப் போக்கி அது நீன்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. எ-று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனிலும் இவ்விரதத்தான் வரும் பயனே பெ ரிடுகென்பதாம். (க)

உரு௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦

இ-ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை—ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமா ய்ப் புலாலையுமுண்ணுதலானை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பித் தொழும்—எல்லா வுயிருந் கைகுவித்துத் தொழும். எ-று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேயுடையார்க்கு அந்நு ன் பயனிலையாகலின், கொல்லாமையுமுடனீ கூறினார். இப்பேரருளுடையான மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென கூப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமுன்றபாட்டாறும் ஊனுண்ணுமையதயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க௦)

உள ம் அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்கற்பொருட்டு விரதங்களா ன் உண்டிருக்கலும், கோடைக்கண் வெயினிலை நிற்கலும், மாரியினும் பனி யினும் நீர்நிலை நிற்கலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் றம்மு யிர்க்கு வருந்தன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்க்கையோம்புதல், புலான்மறு த்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலா ன் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க

இ-ள். தவத்திற்கு உரு—தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே— உண்டிசுருக்கண்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாமைபுமாகிய அவ்வளவிற்கு. எ-று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றையெனத் தேற்றேகாரற்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவறமென்பது யானையதுகோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றும்போல ஆறுவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

உகஉ. தவமுந் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ

இ-ள். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்—பயனையன்றித் தவந்தாலும் உண்டாவது முற்றவமுடையார்க்கே;—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆகலான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்றியற்சியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாற்றவமுடையாராய் முடிவுபோக்கலின் தவமுடையார்க்காருமென்றும், அஃதிலாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமை யின் அவமாமென்றும் கூறினார். (உ)

உகங். துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். ங

இ-ள். மற்றையவர்கள்—இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல்—துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுருமுதவகை விரும்பித் தாந்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ-று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. “வேண்டியவேண்டியாக்கெய்த” ற்பயத்ததாகலின் யாவராலுஞ்செய்யப்படுவதாய தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்பமிருதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்கவம் மிக்க தென்பது பெற்றும். (ங)

உகச. ஒன்னூர்க் தெறலு முவந்தானா யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும். ச

இ-ள். ஒன்னூர்க் தெறலும்—தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தானாக் கெடுத்தலும்—உவந்தானா ஆக்கலும்—அதனையுவந்தானா உயர்த்தலுமாகிய இவ்விரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும்— தவஞ்செய்வாரினைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ-று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற்கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால், அவர்க்கு அவையெண்ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றார்பெரியாராயினும் உவந்தார் சிறியராயினும், கேடுமாக்கமும் நினைத்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உகடு. வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் பகிம். ௫

இ-ள். வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தலால்—முயற்சூல் மறுமைக்கட்டா
ம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆகலால்—செய்தவம்
என்றி முயலப்பகிம்—செய்யப்படுவதாய் தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடையோ
ரான் முயலப்பகிம். எ-று.

என்கென்பதனால் மறுமைக்கெனப்பது பெற்றும், மேற்கதி, வீடுபெறுக
ள்தவத்தானை நி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்த
து சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௫)

உகக. தீவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் தல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டி. ௬

இ-ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார்—தங்கருமஞ்செய்வாராவார்
அறந்து தவத்தைச் செய்வார்; —மற்று அல்லார் ஆசையுட் பட்டி அவம்
செய்வார்—ஆவையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண்
சையாகிய வையுட்பட்டித் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ-று.

அறித்தமாய் மூவுகைத் துன்பத்தாய் உயிரின்வெறைய உடற்கு வருத்தம் வ
ருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களான்
அநாதியாகத் துன்பமெய்துவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலி
ன், தவஞ்செய்வாரான் தங்கருமஞ்செய்வாரொன்றும், கணத்தளழிவதாய் சி
ற்றின்பத்தின்பொருட்டிப் பலபிறவியுந் தன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலி
ன், அல்லாதானா அவஞ்செய்வாரொன்றும், கூறினார். மற்று வினாமாற்றின்க
ண்வந்தது. (௬)

உக௪. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளியிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. ௭

இ-ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல்—தீயின்களையும் பொன்னுக்கு அது
சுடச்சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோற்கிற் ப
வர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளி விரிம்—தவஞ்செய்யவல்லார்க்கு அதனால்
வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தும்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ-று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாயினும், கருதுகோக்கி இவ்வாறுகாக்க
ப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (௭)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். ௮

இ-ள். தன உயிர் தான் அறப் பெற்றானே—தன்னுயிரைத் தான்நனக்குறித்
தாகப் பெற்றவனை—ஏனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும்—பெருதனவாகிய ம
ன்னுயிர்களைல்லாந்தொழும். எ-று.

தனக்குறித்தாதல் தனவாகிய தங்கருமஞ்செய்தல். அதனினுற்றிற் பெறு
தற்கரியதிண்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெருதனவென்றது ஆசையுட்
பட்டி அவஞ்செய்யுமுயிர்களை, சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றறுமுடைமை
யின், தொழுமென்றார். (௮)

உ௬௬. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட்டவர்க்கு. ௬

இன். கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடும்—கூற்றத்தைக் கட்டத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு—தவத்தான் வரும் ஆற்றலை
த் தலைப்பட்டார்க்கு. எ-று.

சிறப்புமமை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லார்தொழுதலே
யன்றி இதுவுங்கைகூடுமென எச்சவுமமையாகவுணர்ப்பினுமமையும். ஆற்றல்
சாபவருள்கள். இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்
பட்டது. (௧)

உ௭௦. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலாதவர். ௧௦

இன். இலர் பலராகிய காரணம்—உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
ர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் ப
லர்—அது தவஞ்செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல். எ-று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து
நின்றன; என்னை? “நுண்ணுணர் விண்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப்
பணைத்த பெருஞ்செல்வம்” * என்றாகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணங்
கூறினமையான், காரியம் வருவித்துணாக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு
இம்மையின்புமில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧௦)

உஅ ம் அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்டகாமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்பு
மாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய
வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு, இது தவத்தினின் வைக்கப்பட்டது.

உ௭௧. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளோந்து மகத்தே நகும். ௧

இன். வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம்—வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை
யுடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை — பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகு
ம்—உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களை ந்துங்கண்டு தம்முள்
ளே நகும். எ-று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மைகூறிப் புறத்தா
ரை வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுது
ங் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார்
பிறரறியாமற்செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொ
ழுக்கத்தையும் அவன்மறைக்கின்றவாற்றையுமிற்று அவனறியாமற் தம்முள்

* நாலடியார், அறிவிண்மை, — நுண்ணுணர் விண்மை வறுமை யஃதுடை
மை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்—மெண்ணுங்காற்பெண்ணவா யா
ணிழந்த பேடி யணியாளோ— கண்ணவாத் தக்க கலம்.

னே நகுதலின், அகத்தேகமுமென்றுக்கூறினார். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்பது கருத்த. (க)

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின. உ

இ-ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும்— ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் கெஞ்சம் படின—தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்சு தாமுமாயின். எ-று.

வானுயர்தோற்றமென்பது “வொன்றேயுக்குடி” என்றாற்போல இலக்கணவழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றம் கழுவப்படாமைபின், கெஞ்சு குற்றத்ததாயேவிரிம், விடவே, நின்ற வேடமாத்தீர்த்திருப் புறத்தாறா வெருட்டிதலேயல்லது வேறுபயனில்லையென்பதாம். (உ)

உஎக. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று. க

இ-ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம்— மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டிதான் அதன் வழிப்படுதல்—பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்து மேயந்தற்று—பசு காவலர் கடியாமற் புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்குழை மேயந்தாற்போலும். எ-று.

இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையாளும், மேயந்தற மென்னுந்தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தலென்பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை புலி புறநின்றதென்பதனுடும், அச்சத்தாறுமாம்; ஆகவே, வல்லுருவங்கோடற்குப்பயன் அன்னதாரணங்களான் உலகத்தார் அபிராமையாறினது. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநையுற்றாறு வலியுமின்றிப் பிறர் அபிராத வல்லுருவமங்கொண்டி நின்றவன் மனவழிப்படுத்தலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிகா விழைவல்லாம். அவ்வாறாதல், பெற்றம் தனக்குரிய புலலைவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்குழைமேயந்தாற்போலுமென்ற உவமையான், அறிக. (க)

உஎச. தீவமறைந் தல்லவை செய்தல் புகண்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. ச

இ-ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல்— அவ்வலியினிலைமையான் தவவேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்— வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று—வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப் பிணித்தாற்போலும். எ-று.

தவம் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிகாத் தன்வயத்தாக்குதல். இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். டு

இ-ள். பற்று அற்றேம் என்பார் பற்றற்றொழுக்கம்—தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டி யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாது மறைந்தவொழுக்கம்,—என்று என்று என்று ஏதம் பலவும் தரும்—அப்பொழுது இனிதபோலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேவிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பலதன்பங்கனையும் கொடுக்கும். எ-று.

சொல்லளவல்லது பற்றறாமையின், பற்றற்றேமென்பாரொன்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாய் இன்பத்தின்பொருட்டிப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிர்ப்பதாய் பாவத்தைச் செய்வார் அதன்விளைவின் கண் அந்தோ விளையெயன்ற முறுகு வராகலின், எற்றெற்றென்று நுகுநிறார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடவொழுக்கத்தினிழக்கம் கூறப்பட்டது. (டு)

உஎசு. நெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். சு

இ-ள். நெஞ்சின் துறவார்— நெஞ்சாற்பற்றறதுவைத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் —பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுவார்போல— வன்கணுர் இல்—வன்கண்மையையுடையார் உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டி இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதிமென்று அறியாதீர்தாரை அதனொன்றி இழிபிறப்பினராக்குதல்; அவர் இழிபிறப்பினராதல் “அடங்கலர்க் கீர்த தானப் பயத்தினு லலறு முநீரீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டவு பலவுள் வவற்றுட் டோன்றி— யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ்வார்— மடங்க லஞ் சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன றோறே.”* என்பதனுடைய, தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன விளைந்தலின், வன்கணுரில்லென்றார். (சு)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய றோலு மகங்குன்றி முக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ

இ-ள். குன்றிப்புறம் கண்டி அனையோலும்— குன்றியின்புறம்போல வேடத்தாற் செம்மையுடையராயினும்,— குன்றி முக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து— அதன்மூக்குப்போல மனமிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ-று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன பொருளின்கணிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும், அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின், இவை பண்புலமை: “கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாசினற கோகிலமே.”† என்பதமது. (எ)

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சேவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், தானப்பயன், ௧௪.

† திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௩௨௨.—வாரும் படியொன்றுக் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன்— குழு முகச்சுற்றம் பற்றின் வாற்றென் டையங்கனிவா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிறி நம்பல மாதரிடாக்—கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாசினற கோகிலமே.

இன். மாசு நீண்டது ஆக—மாசு தம்மனத்தின்கண்ணீராக—மாண்டா ர் நீராடி—பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய் நிரின்றுமிக்காட் டி—மறைந்த ஒழுகும் மாந்தர் பலர்—தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செ ல்லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர், எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போகற்குந் தி மாண்டாபொன்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடிதலான், அத்தொழிதே அவர் மறைத்திருக்கினார். இனி மாண்டார்நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையுடை யராயென உரைப்பாருமன்றி. இவையுமன்றுபட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடை யாரதுகுற்றமும் அவனாயறித்து நீக்கல்வேண்டிமென்பதும் கூறப்பட்டன.(அ)

உஎக. கணிகொடி. தியாழ்கோடு செவ்விறாங் கள்ள வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ

இன். கணிகொடிது யாழ் கோடு செவ்விறா—அம்பு வடிவாற்செவ்விறா யினும், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் வினைத்தாயினும், செயலாற்செ வ்விறா— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல்— அவ்வகையே தவஞ் செய்வோராயுந் கொடியர் செவ்வியொன்பது, வடிவாற்கொள்ளாது அவர் செயல்பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க, எ-று.

கணக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியொனவும், அறமாயிற் செவ்வியொன வுந் கொள்கவென்பதாம். இதனான் அவனாயறியுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்¹ பழித்த தொழித்து விடின. க0

இன். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா— தவஞ்செய்வார்க்குத் தலைமயி னை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா—உலகம் பழித்த டு ஒழித்துவிடின—உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழு க்கத்தைக் கடிந்துவிடின. எ-று.

பழித்தலும் மழித்தலுடன்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயினை உணர்த்த லின், அது கூறராயினார். இதனான் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

உகம் அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ் சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலொடொத்தலின், கள்ளா மையென்றார். இல்லாழ்வார்க்காயின் தமரோடு வினையாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்கனங்கொள்ளினும் அமையு ம், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரியுக்காம் ஆகலி ன், இது துறவுமாயிற்று. புறத்துப் போகாத மடங்கி ஒருநிலைப்பட்டு உயி னையே நோக்கற்பாலதாய அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்த பஃற லைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலையன்றி, அதுதன்னையு ம் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதல் அவர்க்குப் பெரியதோரியுக் காதல் அறிக

இவ்வாறு வாய்க்கும் முதற் கொல்லாமைமீறிய நான்கதிகாரத்திற்குமொக்கு ம். பொருள்பற்றி நிகழும் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்ப ற்றி நிகழ்வதாய் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டிவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங் கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. க

இ-ள். எள்ளாமை வேண்டிவான் என்பான்—வீட்டிணையிகழாது விரும்புவா ன் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்— எனைத்தொன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க—யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருசாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ-று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின் றது. வீட்டிணையிகழ்ந்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம்¹ நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோ ண்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய் உடம்பினகண்ணே அறிவு மதுவின்கட்களிப்பு ம்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவயிர்² பின் பிறவாதென்றும், இ ன்பழம் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவதென்றுஞ் சொல்லும் உலோகா யதமுதலிய மயக்கதூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுகுதல். ஞான த்திற்கேதுவாய் மெய்ந்துற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவ னைவஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங்களவாமாகலின், எனைத்தொன்றுமென்றா ர். நெஞ்சுகள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதுதலுண்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக் கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல். உ

இ-ள். உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே—குற்றங்களைத் தன்னெஞ்சாற்கருது தலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;— பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கொள்வேம் எனல்—ஆதலால், பிறனொருவன்பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித் துக்கொள்வேமென்று கருதுதல். எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போ லாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலுமென்பது இழிவுசிறப்பு ம்மை. அல்விசுதி வியங்கொனெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டிபாட் டாலும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதும் அது கடியப்படுவதென் பதுஉங் கூறப்பட்டன. (உ)

உஅங். களவின லாகிய வாக்க மளவிறந் தாவது போலக் கெடும். கூ

இ-ள். களவினால் ஆகிய ஆக்கம்—களவினானதாகிய பொருள்—ஆவ துபோல அளவிறந்து கெடும்—வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையை க் கடந்து கெடும். எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்துகெடுத லாவது தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றை யும் உடன்கொண்டிபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ண்ருமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றுகாப்பாருமுளர். (ங)

உஅசு. களவின் கட கன்றிய காதல் வீராவின் கண்
வீயா விழும் தரும்.

இ-ள். களவின் கண் கன்றிய காதல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொடற்கு
ன்னே மிக்க வேட்கை—வீராவின் கண் வீயா விழும் தரும்—அப்பொழுது
இனிதபோலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலைபாடு
இடம்பையைக் கொடுக்கும். எறு.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயிலித்து அதனும் பாவமும்
பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயாவிழும் தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட
டானும் அது கடியப்படுத்தற்குக் காரணம் உற்பபட்டது. (சு)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய காதல் பொருள்கருகிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

இ-ள். அருள் கருதி அன்பு உடைய காதல்—அருளினது உயர்ச்சியையுநிற்
து அதன்மேல் அன்புடையாரொழுநூல்—பொருள் கருகிப் பொச்சாப்பு
ப் பார்ப்பார்கண் இல்—பிறர்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது
சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது. எ-று.

தமக்குரிய பொருளையும் அருளது குற்றம் கொக்கித் துறந்து போந்தவர் பி
ன் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமகித்து அதனை வஞ்சித்துக்கொடற்கு அவர
து சோர்வுபார்க்கும் மருட்சியாரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலருள்செ
ய்தல் நமக்குறுத்தென்றறிபது அவ்வருளின் வருவாதொழுதுகொடுக்கி, கூடா
தென்பதாம். (ரு)

உஅசு. அளவின் கண்ணொழுக லாறழர் களவின் கட
கன்றிய காத லவர்.

இ-ள். அளவின் கண் கின்ற ஒழுகல் ஆறழர்—உயிர் முதலியவற்றையள
த்தலாகிய தெரியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின் கண் க
ன்றிய காதலவர்—களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ-று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது கடக்கி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அள
வைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அந்நூல் அநாதையாய் வருகின்ற உலவினை தீ
வினைக் குற்றவினைவுகளையும், அவற்றான் அது பாற்கூடியுட் பிறந்திற்று வருக
லையும், அது செய்பாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குப் பயமாகிய யோக ஞானங்க
ளையும், அவற்றான அலெதெய்தும் வீட்டினையும், அந்நது உளவாற்றியல். இ
தனை ஆருகதா தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வள
க்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினை உல்லனவற்றின்வழி நின்றல். (சு)

உஅள. களவென்னுங் காரறி வான்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

இ-ள். களவு என்னும் கார் அறிவான்மை—களவென்று சொல்லப்படுகின்
ற இருண்டவறிவினையுடைய காதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண்
இல்—உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை. விரும்பினார்க
ணில்கு. எ-று.

இருள் மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னும் காரிவாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங்கூறினார். களவுந்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண்மாறாகலின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

இ.ள். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும்—அவ்வளத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலைபெற்றாற்போல நிலைபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு—களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிற்குமென்பது அவ்வுவமையாற்பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்று தவர். கூ

இ.ள். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர்—அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவார்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றுதவர்—களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம்புலன்களை துகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ்செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப் போக்கிக் கார்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் அங்கே விவானென்றுங்கூறினார். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாகவோதப்பட்ட காய் கனி நிறங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ்வாழ்வார் செய்யுள் தானங்களுமாம். தேற்றாமை அவற்றையே துகர்ந்து அவ்வளவானிற்றைத்திருத்தலை அறியாமை. இதனால் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உகூ0. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ஞலகு. க0

இ.ள். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும்—களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புத் தவறும்; —கள்ளார்க்குப் புத்தே ஞலகு தள்ளாது—அது செய்யாதார்க்கு நெஞ்சேனைநாகிய புத்தே ஞலகுத் தவறாது. எ-று.

உயிர் நிறற்றிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்புமமைகளிண்டு ம் விகாரத்தாற்றென்க்க. இம்மையினும் அரசனாலொறுக்கப்படுதலின்று உயிர்நிலையுள் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தே ஞலகுத் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். “மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து”¹⁰ என் புழியும் தள்ளுதல் இப்பொருட்டாதலிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

௩௦ ம் அதி.— வாய்மை.

அதிதாவது மெய்வினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும்பற்றி நிகழ்வதாய பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமைகளின்பின் அவக்கப்பட்டது.

உகூக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் திமை யிலாத சொல்லு.

இ-ள். வாய்மை எனப்படுவது யாதது எனின்—மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, —திமை யாதொன்றும் இலாத சொல்லு—அது பிறிதொருபிரிக்குத் தீங்கு விழும்பயவாத சொற்களைச் சொல்லுகல். எ-று.

திமை யாதொன்றுயிலாதவென இரூபமும். எனப்படுவதென்பது “ஊரொண்ப படுவதுறையூர்” என்றாழ்வோலுநின்றது. இரூபுந் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாததாயின் மெய்ம்மையாம், பயபதிற் பொய்ம்மையாமென்பது கருத்தி. (௮)

உகூஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புலாதீர்த்த நன்மை பயக்கு மெனின்.

இ-ள். புலா தீர்த்த நன்மை பயக்கும் எனின்—பிறர்க்குக் குற்றம் தீர்த்த நன்மையைப் பயக்குமாயின், —பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த -- பொய்மைச் சொற்களும் மெய்ம்மைச் சொற்களின் பாலமாம். எ-று.

குற்றத்திற் தன்மை அறம், அகூப பயத்தாலவது போதல் சாக்காடாதல் எய்தலின்றிதொருபிரிவுச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனிலாவது இன்புறுகல். நிகழாதது கூறலும், தன்மை பயவாதபிற பொய்ம்மையாம், பயத்தின் மெய்ம்மையாமென்பது கருத்தி. இவையிரண்டிப்பட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் பன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மைபெணவும், தன்மை பயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்குந் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றில்லக்கணங்குறப்பட்டது. (௯)

உகூ௩. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்ததின் தன்னெஞ்சே தன்னிசை கடும.

இ-ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க—ஒருவன் தன்னெஞ்சறியுதொன்றனைப் பிராநிநிலனொன்று பொய்யாதொழிக, -- பொய்த்ததின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சிறி—பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்ற, தன்னை அதன் பயமுறு துன்பத்தையெய்துவதற்கும். எ-று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டய நிலென யுலகத்து ஞானராதார் — தங்கா, தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—கெஞ்சறிந்த கொடியவை மறநப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற குறுகிய கரியில்கு யாகலின்” என்பதனுமறிசு. பொய்ம்மையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௨௯௪. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுதி னுலகத்தா
ருள்ளத்து னெல்லா முளன். ச

இ-ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின்—ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற்கேற்
பப் பொய் கூறுதொழுதுவாயின்,—உலகத்தார் உள்ளத்துஎல்லாம் உள
ன்—அவன் உயர்ந்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும். எ-று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுதுதலாவது
மெய் கூறியொழுதுதல். அவனதறத்தினதருமைநோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொ
ழுதும் அவனையே நினைப்பனென்பதாம். இதனால் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

௨௯௫. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை. டி

இ-ள். மனத்தொடு வாய்மை மொழியின்—ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொ
ருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தொடு தானம் செய்வாரின் த
லை—அவன் தவமுந்தானமும் ஒருவகுசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். எ-று.

மனத்தோடுபொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு
மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற்செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம்.

௨௯௬. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும். கூ

இ-ள். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை—ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொ
ய்யாமையையொத்த புகழ்க்காரணமில்லை;—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரு
ம்—மறுமைக்கு மெய் வருநாமைல் அவனுக்கு எல்லாவற்றங்கனையுந் தானே
கொடுக்கும். எ-று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருளகூட்டல் முதலியவற்றா
னும் துறவறத்திற்கு உண்ணுமை முதலியவற்றானும் வருந்தல்வேண்டிமன்றே,
அவ்வருத்தங்கள் புகழ்நாமல் அவ்விருவகைப்பயனையுந் தானே தருமென்பார்,
எய்யாமையெல்லாவறமுந்தருமென்றார். (கூ)

௨௯௭. பொய்யாமை பொய்யாமை யாறறி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

இ-ள். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆறறின்—ஒருவன் பொய்யாமையை
யே பொய்யாமையையே செய்வவல்லனாயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செ
ய்யாமை நன்று—அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமை யே ந
ன்று. எ-று.

அறிக்கிரண்டனும் முதலது இடைவிடாமை மேறது, ஏனையது துணிவின்
மேறது. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற்
குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானே தாவற்றாய் இத
னைபோ மேற்கொண்டு தவறாது செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செ
ய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யா
மைப்பெயிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிய பி
றவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அதனால் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பா
ருமுளர். பிறவறங்களெல்லாம் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தெ
ன மயக்கமப்பயனது மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (எ)

உகாஅ. புறந்துய்மை நீரா னமையு மகந்துய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். அ

இ-ள். புறம் துய்மை நீரான் அமையும்— ஒருவனுக்கு உடம்பு துய்தார்
தன்மை நீராணையுண்டாம்; — அகம் துய்மை வாய்மையான் காணப்படும்
— அதுபோல மனத்துய்தாதன்மை வாய்மையானுண்டாம். எ-று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு து
ய்தாதல் வாலாமை நீய்துதல். மனத்துய்தாதல் மெய்யுணர்தல். புறத்துய்மை
க்கு நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகத்துய்மைக்கு வாய்மைபலந்து
காரணமில்லையென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இயன்நித்யம்
யும் வேண்டிமென்பது உம் பெற்றும். (அ)

உகாக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. கூ

இ-ள். எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல — புறத்திருந்கடியும் உலகத்தார்
விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா; — சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே வி
ளக்கு—துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருந் கடியும் பொய்யா
மையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன நூயிறு, திங்கள், தியென்பன. இவற்றிற்குப் பொ
காதவிருள் போகலின், பொய்யாயினக்கே விளக்கென்றோ. அவ்விருளாவது
அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கெனபது குறைந்துகின்றது. பொய்குறுமையா
கிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்
கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையா
ன் வரும் விளக்கே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளா. (கூ)

கூ00. யாமெய்யாக் கண்டவற்று எல்லீயெய்னைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. க0

இ-ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் — யாம் மெய்யுந் துல்களாகக் கண்ட
துல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லீய — யாதொரு
தன்மைபாணும் வாய்மையின் மிக்கனவாகக் கொல்லப்பட்ட பிறவறங்குளில்
லை. எ-று.

மெய்யுணர்ந்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண்மையாக்
கின்மைபின் பொருள்களையுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காற பெருநீரின்மை
யின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவர் அருளான் உ
லகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருள்க் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவ
ற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்தென்பதாம். இவையுமுன் துபாட்டாறும் இவ்வறத்
துனது தலைமை கூறப்பட்டது. (க0)

குகம் அதி.— வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுளதாயவி
டத்தம் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ய்மைபற்றி நிகழ்வதாய வெகுள்
மைய விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ந.0க. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். க

இ-ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான்—தன் சினம் பலிக்கு
மிடத்து அதனையெழாமற்றிப்பானே அருளாற்றிப்பானாவான்;—அல் இட-
த்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என்—ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தமி
த்தாலென் தடாதொழிந்தாலென்! எ-று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தாற் றன்னின்மெலியாராயும் வலியா
ராயும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனால் அவர்க்கு வருவதோர்திங்கின்
மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னெ
ன்றார். இதனால் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

ந.0உ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றீய பிற. உ

இ-ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது—ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலி
யார்மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்துக் அதனின் தீய பிற இல்
—மற்றையெளியார்மேலெழினும் அதனின்றியன பிற இல்லை. எ-று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே,
ஏனையது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தவின், அதனின்றி
யன பிறவில்லையென்றார். ஒரிடத்துமாகாதென்பதாம். (உ)

ந.0ங். மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டிற் தீய
பிறத்த லதனால் வரும். ஈ

இ-ள் யார்மாட்டிற் வெகுளியை மறத்தல்—யாவர்மாட்டிற் வெகுளியை
யொழிக;—தீய பிறத்தல் அதனால் வரும் —ஒருவர்க்குத் தீயனவெல்லா மு
ளவாதல அதனால் வரும் ஆகலான். எ-று.

வலியார், ஒப்பார், எளிபாரொன்றும் மூவர் மாட்டிற் ஆகாமையின் யார்மா
ட்டிமென்றும், மனத்தாற் றறத்தார்க்கு ஆகாதனவா டெய் தீச்சிறைகளெல்லா
வற்றையும் பிறப்பித்தலிற் தீயபிறத்தல்களுள் வருமென்றுங் கூறினார். (ங்)

ந.0ச. நகையு முவகையுங் கொல்லுந் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ச

இ-ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் — துறந்தார்க்கு அரு
ளானுவாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையும் கொன்று
கொண்டெழுவினற சினமேயல்லது—பிற பகையும் உளவோ—அதனிற பி
றவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. எ-று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முகலிப நட
பிணையும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்
மிக்க பகையிலையாயிற்று. இவைமூன்றுபாட்டாரும் வெகுளியது தீக்கு கூ
றப்பட்டது. (ச)

ந.0ஞ். தன்னேத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கார்
தன்னையே கொல்லுந் சினம். ஞ

இ-ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க—தன்னைத் தான் துன்பமெய்தாமற்காக்க நினைத்தானாயின், தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் — காவானாயின், எச்சினம் தன்னையே கெடுக்குங் கமித்துன்பங்களையெய்துவிக்கும். எ-று.

வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தத் பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மற்ற சாபம் விதித்தாக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்துதலின், தன்னையேகொல்லுமென்றார். கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ்* என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈன்றித் துன்பபித்தியுணர்த்துகின்றது. (௬)

௩௦௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக் கொல்லி சினமென்னுமேமப் புணையச சுகம்.

இ-ள். சினம் என்னும் சேர்ந்தானாக் கொல்லி—சினமென்னும் கெடுப்பு—இனம் என்னும் ஏம்புணையைச் சுகம் — தனக்கு இடமானவையெய்து அவர்க்கு இனமாயி ஏம்புணையயுஞ் சுகம். எ-று.

சேர்ந்தானாக் கொல்லியென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தாகக் கொல்லுந்தொழில்தென்றவாறு. சேர்ந்தானாயென உயர்நினைப்பன்மைமில்லவென்று ஏனைநான்றபாலும் தங்கருத்தோடு சுகிய பொருளாற்றலாற்றொண்டார், ஈன்றி உருவகஞ்செய்கின்றது. துறந்தாரினத்தையெய்துகலின், சினமென்னுநெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுகியது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராதவிடத்தையுஞ் சுகிமென்றும் வேற்றுமை போன்ற, சின்றது. ஈண்டினமென்றது முற்றத் துறந்து தவநாணங்காற்றப்பரிய ராய்க் கேட்டார்க்கு உறுசிமொழிகளை இயியவாகச் சொல்லுவாரா, உருவகநோக்கிச் சுகிமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், உறற்றுமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏம்புணை ஏமத்தையுபுகேசிற்கும் புணை. இனமென்னுமேமப்புணையென ஏகேதசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடனுறந்தாமல் வீடென்னுங் களையெற்றுக்கின்றவென வருவித்துணைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பானாயுமகற்றுமென்பதாம். (௭)

௩௦௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கைசிறையா தற்று.

இ-ள். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு—சினத்தைத் தன் னுற்றலுணர்த்துவதோர் குணமென்று தனக்கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்— நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதறறு—நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ-று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, வீசேடம், இயைபு என்பனவற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈன்றித் குணம் பொருளெனப் பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து சின்றது. இவைமூன்றுபாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீவ்ரு கூறப்பட்டது. (௮)

* நாஸ்தியார், ஈயாமை—இரவலர் கன்றாக வீவாரா வாக—விரகிற் சுரப்பதாம் வன்மை—விரகின்றி—வல்லவ ருன்ற வழியாபோல் வாய்வைத்துக்—கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ்.

கூ௦௮. இணரொரி தோய்வன்ன வின்னு செயினும்

புணரின் வெகுளாமை நன்று. ௮

இ-ள். இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னு செயினும்— பலசட்டையுடைத் தாய் பேரெரிவந்து தோய்ந்தாலொத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செய்தானு யினும்—வெகுளாமை புணரின் நன்று— அவனை வெகுளாமை ஒருவற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று. எ-று.

இன்னுமையின் மிருதி தோன்ற இணரொரியென்றும், அதனை மேன்மேலு ந்தசெய்தல் தோன்ற இன்னுவென்றும், அச்செயல் முனிவரையும் வெகுள்விக் குமென்பது தோன்றப் புணரினென்றும் கூறினார். இதனால் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (௮)

கூ௦கூ. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா

வள்ளான் வெகுளி யெனின். கூ

இ-ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின்— தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின், — உள்ளிய எல்லாம் உ டன் துய்துட்ட தான்கருதிய பேதெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ-று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பது மு டிந்தது. அதனுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதன ன் முற்றக் கடிதல் இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவா யினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றினுடையதுமென்பார், உள்ளியவெல் லாமுடனெய்துமென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப் பட்டது. (கூ)

கூ௦௧௦. இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினத்தைத்

துறந்தார் துறந்தார் துணை. கூ௦

இ-ள். இறந்தார் இறந்தார் அணையர்— சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிரு டையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்;—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் து ணை— சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரள வினர். எ-று.

மிக்கினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அடிகெய்தாமை ஒருதலையாகவின், அவரை இறந்தாரணையொ ளும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய பாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான விதிபெறுதல் ஒருதலையாகவின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொ ப்பொன்றுங் கூறினார். துறந்தாரதுனை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனால் அய்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (கூ௦)

கூஉ ம் அதி.— இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனுக்கிபாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வா னாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னுசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக் கப்பட்டது.

கூகக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். க

இ-ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— போகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னு செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்துயராது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற் சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டிச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றும் கூறினார். இதனால் தமக்கொருபயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

கூகஉ. கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். உ

இ-ள். கறுத்த இன்னு செய்த அக்கண்ணும்— தம்மேற்செற்றங்கொண்டு ஒருவன் இன்னுதவற்றைச் செய்தவிடத்தம்—மறுத்து இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள்—மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னுதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அவ்வின்னுதவற்றை உட்கொள்ளாதுவிடில் செயற்பாலதென்பாராம். (உ)

கூகங. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னுத செய்தபி
னுய்யா விழுமந் தரும். ங

இ-ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னுத செய்தபின்— தான் முன்போரினனாமை செய்யாநிறுக்கத் தன்மேற் செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னுதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழுமம் தரும்—அச்செயல் அவனுக்குக் கடக்கமுடியாத இயம்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

அவ்விம்பையாவது தலமிழங்கு பழியும் பாவமுமெயதுதல். (ங)

கூகச. இன்னுசெய தானா யொறுத்த லவர்காண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச

இ-ள். இன்னு செய்தானா ஒறுத்தல்— தமக்கின்னுதவற்றைச் செய்தானாத் துறந்தோரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்—அவர்தாமே நாணுமாறு அவர்க்கு இனியஅவகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டினையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வரது கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின். அவரைவெல்லமுபாயன் கூறியவாறு. இவைமுன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (ச)

கூகடு. அறிவினா னாகவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்நொய்போற் போற்றாக் கடை. டு

இ-ள். அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ— ஐந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை உள்ளவாற்றிந்த அறிவினாவதொரு பயனுண்டோ,— பிரிதின் நோய்தந்நோய்போல் போற்றாக்கடை—பிரிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ-று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னேயறிந்து உறும்பகாத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துண்ணியவுடம்புடையவற்றைப் பற்றிவருதலிற் பொதுப்பட்டுப் பிரிதினோயென்று ம், மறப்பான் அது துன்புறியும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றுங்கூறினார். இதனால் சோர்வாற்செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (இ)

௩௧௬. இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். கூ

இ-ள். இன்ன எனத் தான் உணர்ந்தவை — இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றானறிந்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் துன்னாமை வேண்டும்—பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை ஐந்தவனுக்கு வேண்டும். எ-று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமையறிக. அறமும் பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (கூ)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணசெய் யாமை தலை. எ

இ-ள். மனத்தான் ஆம் மாண—மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னதை செயல்களை— எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை—எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாவதாம். எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றாம். ஆற்றலுண்டாயகாலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தென்றுங் கூறினார். (எ)

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்ன செயல். அ

இ-ள். தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் — பிறர் செய்யுமின்னதன தன்னுயிர்க்கு இன்னுவார்தன்மையை அனுபவித்தறிக்கின்றவன் — மன் உயிர்க்கு இன்ன செயல் என்கொல்—நிலேபெறுடைய பிறவுயிர்க்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்னகாரணத்தான். எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னுவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங்கழுவுப்படாமையின், இன்னுதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்துமென்பது ஆகமத்தானறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம்

மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொல்லாவென்றுங் கூறினார். இவைமுன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

கூககூ. பிறர்க்கினு முற்பகற் செய்யிற் தமக்கினு
பிற்பகற் ருமே வரும். கூ

இ-ள். பிறர்க்கு இன்னு முற்பகல் செய்யின்—தறநதவர் பிறர்க்கினுதனை வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின், — தமக்கு இன்னு பிற்பகல் தாமே வரும்—தமக்கினுதனை அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றோமேவரும். எ-று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னாகத்தொக்க ஆரம்புவேற்றுமைத்தொகை. தவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்கவென்பதாம். இனித் தானேவருமென்பது பாடமாயின், அச்செயரானே தமக்கினுதனவாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (க)

கூஉ0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டி பவர். க0

இ-ள். நோய் எல்லாம் நோய் செய்தார் மேலவாம்— இன்னுதனவெல்லாம் பிரிதோருயிர்க்கு இன்னுதனை செய்தார்மேலவாம்; — நோய் இன்மை வேண்டிபவர் நோய் செய்யார்—அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னுதனை வேண்டாதார் பிரிதோருயிர்க்கு இன்னுதனை செய்யார். எ-று.

உவாரிலத்த விளைவித்தட்டார்க்கு விளைவும் அதுவேயாகலின், நோயெல்லாநோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது சொற்பொருட்பினவருநிலை. இவை யிரண்டிபாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

கூ.கூ. ம் அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவீறிய உயிர்களைச்*சொரந்துக்கொல்லுதலைச் செய்வாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறுதவறங்களையும் அகப்படுத்திற்றதலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

கூஉக. அறவினை யாதெனிற கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். க

இ-ள். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை— அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிராயுங்கொல்லாமையாம்;—கோற

* புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையறியும் ஓரறிவுயிர்கள். இப்பிடிஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரத்தத்தையுமறியும் ஓரறிவுயிர்கள், கறையாளும் எனும்பும் முதலியன அவ்விவரண்டனோடு சுத்தத்தையுமறியும் மூவறிவுயிர்கள். தம்பியும் வண்டும் முதலியன அம்முன்றனோடு உருவத்தையுமறியும் நாலறிவுயிர்கள். வானவரும் மக்களும் நரகரும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சுத்தத்தையுமறியும் ஐயறியுயிர்கள்.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும்— அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ-று.

அறம் சாதிப்பொருளும். விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகலின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவும் வினைக்குந்தன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாவும் வினைக்கமாட்டாவென்றவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையுந் தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று. (க)

ந.உ.உ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லார் தலை. உ

இ-ள். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஒம்புதல்— உண்பதனைப் பசித்தவியர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐவகையுயிர்களையுமோம்புதல் — நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை— அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ-று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. ஒம்புதல் சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவதுப்பாகலின், அச்சிறப்புத்தோன்ற, அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தாற் கூறினார், எல்லாநூல்களிலும் நல்லனவெயித்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்படநூலோரென்றும், அவ்வெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுங்கூறினார்.

ந.உ.ந. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பிச்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ந

இ-ள். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை—நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன்னொழிையொப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை,—பொய்யாமை அதன் பிச்சார நன்று—அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அநன்பின்னே நிற்க நன்று. எ-று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையானும், மேற் பொய்யாமைபொய்யாமைபாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளில்லையெனவுங் கூறினார்களின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்ததென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, ஈண்டு அநன்பிச்சாரப்பொய்யாமை நன்றெனனார், முற்கூறியதிற பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பிச்சாரநன்றென்றது, நன்மை பயக்கும் வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும் வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானெனவுணர்க. இவைமுன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ந)

ந.உ.ச. நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்
கொல்லாமை சூழு நெறி. ச

இ-ள். நல்லாது எனப்படுவது யாது எனின்—மேற்க்கி கீழ்பேறுகட்கு நல்லொழிபென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின,— யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழும் கெறி—அஃது யாதோருயினாயுங் கொல்லாமையாகிய அறத்தினாக் காக்கக் கருதும்' நெறி. எ-று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு, காத்தல் வருவா மற்காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப் பட்டது. (ச)

கூ.உரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு னெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. ரு

இ-ள். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம்—பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டி மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும் --- கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை.— கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ-று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுமிருவகையிற்றப்பினும் இ ன்பமென்பதொன்றின்றி உள்ளனவெல்லாம் துன்பமேயாய் நிலைமை. அறுபு ஒன்றேயாயினும், சமயவேதபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளெல்லாமெ ன்றார். இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூ.உசு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நான்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. கூ

இ-ள். கொல்லாமை மேற்கொண்டி ஒழுதுவான் வாழ்காண்மேல்—கொல் லாமையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுதுமானது வாழ்காரின்மேல்—உயி ர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது—உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ-று.

மிகப்பெரியவறஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முடிவான ன்றி இம்மைதன்னுள்ளே அவற்றின்பயன் அறுபலிப்பொன்றும் அறநூற் றுணிபுபற்றி, இப்போறஞ்செய்தான்றானாக் கொல்லப்படாள், பட்டாடகவே, அடியிற்கட்டியவாழ்நான் இடையூறின்றியெய்துமென்பார், வாழ்நான்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார் : செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கூறும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடுபெறுமென்பது கருத்து. (ரு) எனின் அவர்க்கு வரூ னமை கூறப்பட்டது. (சு)

கூ.உஎ. தன்னுயிர் ரீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் விரி. எ

இ-ள். தன் உயிர் ரீப்பினும்—அது செய்வாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினிங் கிப்போமாயினும்,—தான் பிறிது தின்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க—தா ன் பிறிதோரின்னுயிரை வறநாடம்பினிக்குறவொழிகைச் செய்யற்க. எ-று.

தன்னை அது கொல்லினும் தான் அந்னைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொ லையுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னு யிர் ரீப்பினுமென்பதற்குச் சாட்சியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமா யினுமென்றுணர்ப்பாருமளர்; பிறந் செய்தலுமாகாமையின், அஃதுதரையன் மையறிக. (எ)

கூ.உஅ. நன்றொரு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றொரு மாக்கங் கடை. அ

இ-ள். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும்—தேவர்பொருட்டு வேள்விக்கட்கொன்றால் இன்பயிக்குஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இல்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டநாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை—துறவாணமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்லவருஞ் செல்வங்கடை. எ-று.

இன்பயிக்குஞ் செல்வமாவது தாமுந்தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தந்தேவதாகலானும், வீடாகிய ஈறிலின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குக்கள் தம்முண்மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமன்மைக்குக் காரணம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ந.உக. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து. கூ

இ-ள். கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள்—கொலைத்தொழிலையுடையராகிய மாந்தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர்—அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ-று.

கொலைவினையானதனான், வேள்விக்கட்கொலையன்மையறிக. புலைவினையொன்றது தொழிலாற் புலையொன்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மையெய்துவொன்பதாம். (க)

ந.ந.0. உயிருடம்பி னீக்கியா னொன்ப செயிருடம்பிற
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். க0

இ-ள். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர்—நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரா—உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப — இவர் முறபிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்றவுடம்பினின்று நீக்கினவொன்று சொல்லுவார் வினைவிளைவுகளையறிந்தோர். எ-று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டிக. செயிருடம்பினராதல் “அக்கேபோ லங்கை பெ'றிய விரலமுகித் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே” என்பதனுறுமறிக. ம மமைக்கண் இவையுமெய்துவொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கொலவார்க்குவருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

அருளுடைமை முற்றகொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களுமடங்கும்; அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்.

* நாலடியார், தீவினையச்சம்,—அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலமுகித் — துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே—யக்கா—லவனைக் காதுலித்துக் கான்புரித்துத் தின்ற— பழவினை வந்தடைந்தக் கால்.

ஞானம்.

இனி அவற்றின்பயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார். ஞானமாவது விநியக்ருமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுங்கியாக நான்குகாரத்துளடக்கப்பட்டது.

கூசும் அதி.— நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாந்தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிப்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்நதவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலைவேறுபட்டுவருதலாற் சுணர்தோறும் பிறந்திருக்கமென்பாரும், ஒருவாற்றானவெறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையினை நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமெனப் பொருட்பெற்றி கூறுவார் பல திறத்தராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற்பற்றமுடையதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கூசு. நிலை தவற்றை நிலையின் வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. க

இ-ள். நிலைதவற்றை நிலையின் என்று உணரும் புல்லறிவாண்மை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினையுடையராதல்—கடை—திறநதார்க்குழிபு. எ-று.

தோற்றமுடைபவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின் மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துண்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்குமுக்கெனபது இதனாகுதற்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிறிதென்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தன்கண்ணும் அதனையறுபடுவித்தும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விசரது கூறப. (க)

கூசு. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு, மறுவெளிந் தற்று. உ

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று—ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண் போக்குழாம் வரதாற்போலும்;—போக்கும் அது விளிந்ததறு—அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினுற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமெனவே, துறக்கச்செல்வமுடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலெனபது பெற்றும். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃகிறத்தாற்றினே வரது, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவனல்லினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃகிறத்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (உ)

௩.௩௩. அறகா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று
லற்குப வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனூற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அல்காவென்பது திரிந்துகின்றது. ணமுள்வழியல்லது துறந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நில்லாமையின் ஆங்கேயென்றுக்கூறினார். அதனூற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படுங் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய் வீடுபயத்தலின், அவற்றை அற்சுபவென்றும் செய்கவென்றுக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (௩)

௩.௩௪. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ௪

இ-ள். நாள் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்—நாளென்று அறுக்கப்படுவதொருகாலவரையறைபோலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்;—உணர்வார்ப் பெறின்—அஃதுணர்வாரைப் பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடாத்தற்பொருட்டி ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நாளெனவொன்றுபோலென்னும், அது தன்னை வாளென்றுணர்மாட்டாதார்மக்குப் பொழுது போகாநின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாநீர்தலான்வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்தின்மையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங் கூறினார். உயிரென்னுஞ்சாதியொருமைப்பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர். இனி இதுனை நாளென்பதொருபொருள் போலத் தோன்றி உயிராய்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்; எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டியென்பதற்கு ஒர்பொருட்சிறப்பின்மையானும், அதுவென்பது குற்றியலுகாமன்மையானும், அஃதுரைப்பன்மையறிக. (௪)

௩.௩௫. நாசசெற்று விக்குண்மேல் வாராழு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ௫

இ-ள். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராழு—உரையாடாவண்ணம் நாவையுடக்கி விக்குளெழுவதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும்—வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விளைந்து செய்யப்படும். எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுமாகாமையானும் வாராழுமென்றும், அதுதான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மன்னிதல், நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (௫)

கூகக. நெருந லுளனொருவ னினில்லை யென்னும்

பெருமை யுடைக்கிவ் வுலகு.

க

இ-ள். ஒருவன் நெருந லுளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து — ஒருவன் நெருந லுளனாயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து— இவ்வுலகு— இவ்வுலகம். எ-று.

சுண்டி உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்திகின்றன. அவை பெண்பாற்முளவாயிடும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலையே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (3)

கூக௭. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தழியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

௭

இ-ள். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அழியார்— ஒருபொழுதானவும் தம்முடற் புழுவிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெரிய மாட்டார்;— கோடியும் அல்ல பல கருதுப—மாட்டாதுகூடும், கோடியானவுமன்றி அத்தனையும் பல்வாய்க்கினைவுகளை நினைவாழிப்பர் அழிவிலாதார். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மையற பொழுதென்பது சுண்ணிக் சுணத்தின்மேனின்றது. காரணமாகிய வினையினாலே வாழ்ந்தும் அளவாகலின், அஃதழியப்பவா தாயிற்று. பல்லாய நினைவுகளான பொருள்களாகப்பட்டும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாதும், அஃதருந் பொருள் அணுகுமையுமாதும், அது தம்முயறநிகளான் வருமாறும், அவற்றுள் தம்முயலுமாதும், அவற்றிற்கு வருமிடையறுகளுந், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் எடைக்கூட்டிமாறு ம், அவனைப் பிறர்கொள்ளாமற் காக்கும்மாதும், அதனுள் நடமாடாமையாக் குமாதும், சுன்னாளையழிக் துமாதும், தாம் அவ்வன்புள்ளுள் நுகருமாறும் முறையின், அழிவிலா இயல்பின்மீதல் வைத்த நிலையாகக் கருதுவாரும். இவ்வித கருதுபவென்பதனை அஃகினைப்பன்மைப்பெயராகக் கொள்ளப்படுமுதாம். (௭)

கூகஅ. குடம்பை தனித்தொழியப் புடபறந் தற்றே

முடம்பொ ருமிருந் நடப்பு.

அ

இ-ள். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புடபறந் து—முன்றலியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அகநூலிருந்த புள்ளைப் பரு வர்வதுழிப பறந்துபோன தன்மைதான் உடம்பின் உயிரிடை நடப்பு— உடம்பிழையும் உயிர்க்குமுள்ள தாய் நடப்பு. எ-று.

தனித்தொழிபவென்றதனான், முன்றலியாத பெற்றாய் அஃதாவது கருவுந்தானும் ஒன்றாய்விட்டது வேறுபாடுகளைபுற அதற்காகத்தாமாய் கிற்றல், அதனால் அஃது உடம்பிற்குவனையாவிற்கு, அதனுள் உயிர்வனையினிதினின்றே பின்புகாமறபோகலின், புள் உயிர்வனையாவிற்கு, முட்டையுட் பிறப்பன் பிறவுமுளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதறொழிதான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அவ்வெயாகலின். நடப்பென்பது சுண்ணிக் குறிப்புமொழியாய் நடப்பினிப்போதனுணர்த்திகின்றது. * சேதனமாய் அருவாய், கிந்தமாய் உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத் தோன்றிய முறிப்பை வடநூலார் அபிதாமுலத்தொனியென்றும், விருத்தலக்கணையென்றும் கூறுவர்.

ரும், அசேதனமாய் உருவாய் அநித்தமாய் உடம்பும் தம்முண்மாறுகளின், வினாவயத்தாற்கூடியதல்லது நட்பிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்; அது புள்ளுடன்றேன்றமுமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புதுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.(அ)

நா.நக. உறங்குவது போலுள் சாக்காடு மறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு. . கூ

இ-ள். சாக்காடு உறங்குவதுபோலும் — ஒருவனுக்குச் சாக்காடு வருதல் உறக்கம் வருதலோடொக்கும்; — பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் — அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ-று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்க்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருகின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறிவருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாற்றிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கூறப்பட்டது. (க)

நா.சு. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட

டுச்சி விருந்த உயிர்க்கு.

க0

இ-ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு — வாதமுதலியவற்றின் இல்லாயவுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருநதே போந்த உயிர்க்கு — புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் — எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைத்ததில்லைபோலும்! எ-று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்ட ஞான்று போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறுது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றார். பின் புறப்பட்டது புக்கேயிழிமில் அமைந்ததாயின், பிறரிட்களுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிப்பதாருடம்பியில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாக்கைகடத்து வராத நான் கழிநின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாகிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் கிறகுமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாயும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாயும், அவைநாம் உயிர்க்குரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (க0)

நாடு ம் அதி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய பற்றினே, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, வீடுதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நா.சக. யாதனின் யாதனி நீங்கியா னோத

லதனி னாதனி நிலன்.

க

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

அடுக்குகள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் தன் பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும், காத்தலானும், இழத்த லானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய் இருவகை த்தன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விழிதல் தலை, அஃதன் றி ஒரோவொன்றாக விழிலும் அவற்றின்வருந்துன்பமிலனாமென்பது கருத்து.

கசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி

னீண்டியற் பால பல.

உ

இ-ள். துறத்தின ஈண்டு இயற்பால பல—எல்லாப்பொருள்களையும் துறத் தலால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங் கள் பல;—வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க—அவ்வன்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க. எ-று.

அவ்வன்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காணாமற் மனமொழிமெய்கள் அ லையாத நிறறலானும், அவை உன்னெறிக்கட்செருவானும் வருவன. இஃதமைக் கட்டிநின்றான் அவற்றை தேடிக் காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்கவெ ன்றார். இன்பங்களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக் கட்டின்பங்கள் இலவாதலென்பறி இன்பங்களுளவாதலுண்டென்பதாம். (உ)

கசக. அடல்வேண்டி மைந்தன் புலத்தை யிடல்வேண்டும்

வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

க

இ-ள். ஐதான் புலத்தை அடல்வேண்டும்—விடெய்துவார்த்துச் செவி மு தலிய ஐம்பொறிக்குரியவாய் ஒரே முகலிய ஐம்புலன்களையப் தெரித்தல்வே ண்டும்,—வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு யிடல் வேண்டி—செய்தற்கால் அ வற்றை துறத்தற்பொருட்டித் தாம் படைத்துப் பொருண்முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை துறத்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவ த்தானுமன்றி வாராகப் பெருகுகண்மேலல்லது விட்டிடுமெரியாதுப யோகநாண் ங்களிற செலுத்தாமலின், அதனையடல்வேண்டிமெனவும், அஃது அப்பொரு ள்கண்மேற்செல்லின் அதுதுகத்தி விடப் பெறா தழல்போல் முறு நுகர்தல்வது அடப்படாமலின், வேண்டியவெல்லாமொருங்குயிடல்வேண்டிமென்றும் கூ றியுர். (க)

கசச. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை

மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

ச

இ-ள். ஒன்று இன்மை கொன்றிரு இயல்பாகும்—பற்றப்படுவதொருபொ ருணமில்லாமை தவஞ்செய்வார்த்து இயல்பாம்,—உடைமை பெயர்த்து மற்ற ம மயலாகும்—அஃதன்றி, ஒன்றாகியுடைமை அத்தவத்தைப் போக்கு தலான், மீண்டும் மயங்குதற்கேதவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நோன்பென்பதும் மயலென்ப தும் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்து நின்றது. நோன்பைப் பெ யர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப்பொருள்களையும் விட் டி ஒருபொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீளாதிவ

ந்து தவத்திற்கிடையீடாய் மணக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவைநா ன்குபாட்டானும் எனதென்னும் புறப்பற்று விநிதல் கூறப்பட்டது. (ச)

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க

லுற்றூர்க் குடம்பு மிகை.

௩

இ-ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றூர்க்கு உடம்பும் மிகை—பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்,— மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன்— ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்றும்! எ-று.

உடம்பெனற்பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புக்கொள்ளப்படும்.* அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிந்திரியவுணர்வோடும் ஐவகையா யுக்களோடும் காமவினைவினைவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது துண்ணுடம்பெ னவுடம்பும். இதன்கட்பற்று நிலையாமையுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விநிதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறுப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையருதுவ ருதலையுணர்ந்து இவற்றையு கட்டினை இறைப்பொழுதும் பொருது வீட்டின் கண்ணே விளைதலின், உடம்புமிகையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான் உயிரோ டு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானென்பபிறம். இதனால் அக ப்பற்றுவிநிதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௪௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்

குயர்ந்த வலகம் புகும்.

௬

இ-ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் — தானல்லாதவுடம் பை யானென்றும் தன்னோடிழையபில்லாத பொருளை எனதென்றுங் கருதி அ வற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேளுவாநிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான் — வா னோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும்— வானோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டிலகத் தையெய்தும். எ-று.

மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற்பெற்ற உறுதி மொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியாலும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட்பற்றை விநிதல். நிறப்பும்தை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. இதனால் இவ்விருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே விளதென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

௭

இ-ள். பற்றினைப் பற்றி விடாஅவர்க்கு — இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதானா— இடும்பைகள் பற்றி விடா— பிறவித்துன்பங்கள் இறு கப் பற்றி விடா. எ-று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்க ம். இதனால் இவை விடாதார்க்கு வீழல்கையென்பது கூறப்பட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

௮

* உருவுடம்பு துலசீரம். அருவுடம்பு சூக்குமசீரம்.

இன். தீரத் துறத்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறத்தார் கீட்டினீத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்கனம் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுப்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்கனம் துறவாமைபாவது அவற்றன் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்கநெறி கண்டே பிறப்புலகையுளகப்படுவரின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

கடசக. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். கூ

இன். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கூம்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுது அவன்பிறப்பையறுக்கூம், — மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறுகுத்பொழுது அவற்றறு பிறத்தறுதுவருவன்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணையென்றார்; அற்றது பற்றென—அற்றை கீயி† என்பதனும் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும், அவயிருமையும் ஒருந்தே கூறப்பட்டன.

கடரு0. பற்றுநக பற்றற்றான் பற்றினோ யப்பற்றைப்
பற்றுநக பற்று விடற்கு. கூ0

இன். பற்று அற்றான் பற்றினேப் பற்றுநக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்ற பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய கீட்டினேயை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுநக பற்று விடற்கு—கொண்டி, அநன்கணுபாயக்குத அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடற்கு, எ-று.

கடவுள்வாழ்த்தித்தேறப ஈண்டும் பொதுவாகையார் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றென்புறி ஆறாவது செய்யுட்குழைமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவற்றை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிநிலை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாயவரும் உடம்பிறப்பற்றினை. அப்பற்று விடுதற்கு உபாயம் இது கூறப்பட்டது. (கூ0)

* இவையருமைநின்றருக்கூறலை சந்தானந்தவருவொருவாரியப் பொற்றவன் குடி உமபயிற் பிவாசரிபர் கொடுக்கியதுதான் ஈற்றொருபா—அன்னே பொழிப அறவிலை பென; உமது — தன்னே யறியவைத் தனிபதி கூப முன்னக—தலைப்பட்டா தீரத் துறத்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டா முறையவவொன்று—கிலைத்தயிழின்—பெய்வாய புலமைத் திருவன் னவருவந்த—மொழுவத்தி சொல்லி விரும்பாம —கொன்ற—மயங்கிவ பெய்தல் கவியாழிவைபத் தப்பாமற்—பாவ மெனும் பொய்ப்ப பப்பற்றிப்ப—புறையாதல்—கண்வலையிற் பட்டிக் கலவிக் கலையின்நல்—ருண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற்—நின்மைபின—அவிற கொடுமை பலிதற்றி நாடொறுஞ்—சாவிற் பிறப்பிற நிலைப்பட்டிவ்—சாவிநிலை—நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான கொஞ்சமே—பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள் எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெருக்கியது அசைவசித்தார்தம் பதினாங்குளொன்று.

† திருவாய்மொழி, உம் திருப்பதிகம், று.—அற்றது பற்றென—அற்றை கீயியிர்—செற்றது மன்னுறி—லற்றிதை பற்றெ.

நகரம் ஆதி. — மெய்யுணர்தல்.

அ: தாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையாக உள்ளன நினை உண்மையானவற்றைத் தவிர்த்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணவொற்றுமைபற்றித் துவவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூடுக. பொருளில் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளார்கு மாணப் பிற்ப்பு. க

இ-ள். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் — மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வா னே உளதாம்— மாணப் பிறப்பு— இன்பமில்லாத பிறப்பு. ஏ-று.

அவ்விபரீதவுணாவாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுமில்லை யெனவும், மற்றுமித்தன்மைபவுஞ்சொல்லும் மயக்கதூல்வழக்குக்களை மெய் ந்நூல்வழக்கெனத் துணிதல்: சூற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளி யென்றும் இவ்வாறே ஒன்றனைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது, மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சையென்பன ஒருபொருட்களாவி. நாகர், வி லங்கு, மக்கர், தேவனென்றும் நால்வகைப் பிறப்பிறுமுள்ளது துன்பமேயா கலின், மாணப்பிறப்பென்றார். இதனும் பிறப்புத் துன்பமென்பதானும், அதற் கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதானும் கூறப்பட்டன. (க)

௩. இரூணீங்கி யினபம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. ௨

இ-ள், மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு—அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர்வினையுடையராயினர்க்கு—இருள் நீங்கி இனபம் பயக்கும்—அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைக் கொடுக்கும். எ-று.

இருள் நரகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேலின்றது. நீங்கியெனத் தொடைநொக்கி மெல்லிநு நின்றது; நீங்கவென்பதன் திரிபெனினுமமையும். மருனியங்கியென்றும் வினைபெச்சம் காட்சிபவொன்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசுநுகாட்சியென்றது கேவலவுணர்வினை. இதனால் கீடாவது நிராசியயின்பமென்பது உம்; அதற்கு நிமித்தகாரணம் கேவலபொருளென்பது உங் கூறப்பட்டன. (2)

௩௫௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. ௩

இ-ள், ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணிந்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதகையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இல்லோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நின்றல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிளோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றும் பிறர்மதம் களைந்து தம்மதத்திதத்தல் எல்லாச்சமயதூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழ

மையத்தின் யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தான்க்கி மெய்யுணர்வா
ராகவின், அவரை ஐயத்தின்கித்தெளித்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவ
வுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகியவனுர்வு தூர்ந்துவருமாறின்
அதனைப் பயன்மேலிட்டு மையத்தின் வானணியதடைத்தென்றும் கூறலாம்;
கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. (௬)

௬௫௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ச

இ-ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு
லன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வாயத்தாய
வழியும், அதனைப் பயனில்லைபேயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு—மெ
ய்யினையுணர்தலில்லாதார்க்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மனங்கி ஒருதலைப்பட்டுத்
தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனமின்றவழியும் வீதி பயவாமைவின், பயமின்றே
ன்றார். சிறப்பும்மை எய்துகற்கருமை விளக்கின்றது. இவையிரண்டிபாட்
டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீதினதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (ச)

௬௫௫. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாழியு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தூய்வு. ரு

இ-ள். எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும்—யாபொருள்பொருள் யாதோ
ரியல்பிற்றாய்க் தோன்றினும்—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அநி
வு—அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கண்ணின்று மெ
யமானிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பொருளிடமும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டி வழங்குகின்ற கற்பனைக
ளைக் கற்றிற்று, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது
கோச்சேமொன் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சொலியும்பொறை என்றவழி
அரசனென்பதோர்சாதுயும், சோமானென்பதொருவடியும், வேழநோக்கினையு
டையானென்பதோர்வடியும், சேயென்பதாரியுற்பெயரும், மாந்தரஞ்சொலி
யும்பொறையென்பதோர்சிறப்புப்பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்புணையாகவி
ன், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் விரீராகிய தத்தவர்களின்றொருகுதியென
யுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தவ்காரணங்களுளொங்கிக்கொண்
டுசென்றார் காரணகாரியங்களிரண்டிமின்றி முடிவாய் சிறப்பையுணர்தலாம்.
எப்பொருளைன்ற பொதுமையான் இயங்குதலையும் நிலத்தினையுமாகிய
பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறேயுணரப்படும். இஃதான் மெய்யுணர்வின் தலைக்
கணங்கூறப்பட்டது. (ரு)

௬௫௬. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. கூ

இ-ள். ஈண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார்—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்
ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற்கேட்டு அதனால் மெ
ய்ப்பொருளையுணர்ந்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு
இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கவினும் பலகாலும் பயிற்றும், ஈண்டென்றதனால் வீடுபேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டினெறி: வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய் முதற்பொருளை உணர்த்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவனையென்பன.* அவற்றுட்கேள்வி இதனால் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௬௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி லெருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ

இ-ள். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின்—அங்ஙனங்கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றா னுந் தெளியவாராய்ந்து, அதனால் முதற்பொருளையுணருமாயின், —பிறப்புப் பேர்த்து உள்ளவேண்டா— அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ-று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலேயுரைத்தாம். இதனால் விமரிசஞ் கூறப்பட்டது. (எ)

௩௬௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க—பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய் அவிச்சை கெட—சிறப்பு என்றும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு—வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. எ-று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தா. ஐயகைக்குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏயையநான்றித்துங் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினார். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய் நோன்மையற்றநன்மையொன்றுங் கலத்தலின்மைபிறைய்தாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கழித்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத் தாகல்பற்றி, அதனைச் செம்பொருளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங்கூறியது உம் இதுபற்றிபெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடு ஒன்றுமையுந் இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதிபெனவுஞ் சுக்ஷலத்திபானமெனவுங்கூறுப. உயிர் உடம் பிளிந்துந்நாலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீட்டியதுவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய் பாவனை கெடுத்தபொருட்டுக் கேவலப்பொருளையே பாவித்தல்வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிற்றலாய் இதனின் மிக்கவுபாயமில்லையென்பதறிச. இதனால் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிவவணமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினுமொக்கும். பாவனையெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசனமெனினுமொக்கும்.

கருக. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றித்துச்
சார்தரா சார்தரு நோய். கூ

இ-ள். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுக்கின்— ஒருவன் எல்லாப்பொரு
ட்டுஞ்சார்பாய அச்செம்பொருளையுணர்ந்து இருவகைப்பற்றமற ஒழுகவல்ல
னாயின்,— சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா—அவனை முன் சா
ரக்கடவனவாய் நின்று துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களையழித்துப் பின்
சாரமாட்டா. எ-று.*

ஆகுபெயராத் சாருமிடத்தைக்கும் சார்வனவற்றையஞ்சார்பென்றார். ஈண்
டொழுக்கமென்றது யோகசெய்யொழுத்தலை. அஃது இயமம், நியமம், இரு
ப்பு, உயிர்நிலை, மனவொழுக்கம், தாரணை, தயானம், சமாதியென என்வகைப்
படும். அவற்றின்பாற்பெல்லாம் ஈண்டிவைப் பிற்பெருதும்; யோகநூல்களுக்கா
ணக. மற்றுச் சார்தராவெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்று துன்பங்களா
வன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் ஐயநான் அளவின்றியிட்டப்பட்ட வினைக
ளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பா
ன் முகந்து நின்றனவுமொழிபப் பின்னுமனுபவிக்கக்கடவனவாய்க் கிடந்தன.
அவை விளக்கினமுன்னிருப்போல் ஞானயோகங்களின்முன்னர்க் கெறிதலான்,
அழித்துச்சார்தராவென்றார். இஃதனை ஆருகதா உவாப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்
காரணமாகலான், எல்லினைப்பவனும் நோயெனப்பட்டது.* மேனமுன்றுபாய
த்தானும் பாம்பொருளையுணரப் பிறப்பறமென்றார். அஃதறமவழிக் கிடந்த
துன்பங்கொல்லாம் என்செய்யுமென்றங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞான
யோகங்களின் முகநீர்வாய்மையுணர்ச் சாரமாட்டாவெனவாயும் வேறுசார்
பின்மையானும் கெடவிடமின்பது இஃதுமாகுதலுண்டது. (க)

கருக. காமம் வெகுறி மயக்க மிவையுணர்

முமங் கெடகெடு நோய்.

கரு

இ-ள். காமம் வெகுறி மயக்கம் இவை முன்றற் காமம் கெட — ஞான
யோகங்களின் முகநீர்வாய்மையாகிய வினைவு, வெறுப்பு, அவிச்செயென்ற

* இவையருமைக்குக, குறித்திருக்க டவறு உயயாவதத்தவநாயனாதிருக்க
ன்றறுப்படியாரினை உயாபுணர்ந்த சார்பு கெடவொழுதி னென்றவையாறு --
கார்புணர்வு தானே தயானமுமாறு—சார்பு கெடவொழுதி னல்ல சமாதியு
மாற் கெதப்—படவாறுவ தில்லையினைப் பற்றும். எனவெடுத்திருநிச்செய்தார்.
இவ்வுபயவந்ததேவநாயனா பெரும்பற்றப்படியியில் எழுந்தருளியிருந்தபொ
ழுது தம்மையாட்கு ஓரங்குக் கவாப்பொழுதி இஃதுகூடச் செய்து, இதன்பெ
ருமையை உலகத்துள்ளா ணை தயையும் திருவுளவொன்றி, திருவாம்ப
லத்திற் சென்று வளங்கி, திருக்கடற்புறப்பாறிலே இஃதுவைவகைக்குமளவில்
அத்திருக்களிற்றுக்கை நிரிந்து இஃதுவாப்பிப் பாமகருவிரியாகிய நடரா
சாது திருவடியிலே கொடுத்தவையால், அந்நிரப்படைவீட்டி னுள்ள எழுதுவ
திருமடத்து முசலிகளும் தில்லைவாழ்த்தனா மூவாயிரவரும் மாகேசுரநார்ப
த்தெண்ணிரவரும் திருக்கோகிறிருத்தொண்டி செய்யும் திருப்பேர் ஏழா
யிரத்துத்தொளவிரவரும் பிறரும் சந்நிதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இ
துக்குத் திருக்களிற்றுப்படியாரொனத் திருநாமஞ்சாத்தினார்களென்றதிக. இ
சைவசித்தரந்தரத்திரம் பதினான்குனுனொன்று.

மிக்குற்றங்கண்முன்றனுடைய பெயருங்கூடக்கெடுதலான், — நோய் கெடும் — அவற்றின் காரியமாய் வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ-று.

ஆநாதியாய் அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லுமாசையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலைக்கட் செல்லுங்கோபமுமென வடநூலார் குற்றமைந்தென்றார்; இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணுமடங்குதலான், முன்றென்றார். இடையறாத ஞானையோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப் பஞ்சுத்துப்போலுமாகலின், அம்மிகுதி தோன்ற இவைமுன்றமைங்கெடவென்றார். இழிவுசிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய் அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லையென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங்களும் மேல் வரக்கடவதுன்பங்களுமில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவையிரண்டு பாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின். இவ்வாற்றானே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எரித்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமேயென்பது பெற்றும். (௧0)

௩௭ ம் அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்புத்துத்தார்க்கு நடுவுகின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் கின்றமையின், வேதனைபற்றி ஓரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந்நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௮௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந் தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து. க

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞானமும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து—எல்லாவுயிர்க்குமும் எக்காலத்துங் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை வினைக்கும் வித்து— அவா என்பது— அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ-று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அஃத்த வினையும், அது காட்டுங்கதிரிமித்தங்களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவைமோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட்கொண்டு செல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவய்த்தானுதாய அவ்வுயிர்வேறு பாட்டினும் அவை தன்மை திரியும் உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணியெனனுங்கால வேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுமென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்குமொத்தலான் என்பவென்று ஸ்ஹரினர். இதனால் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

* உற்சர்ப்பிணியாவது உலகம் வாழ்நான் போகமுதலியவற்றான் வளர் பிறைபோலப்பெருகுங்காலம். அவசர்ப்பிணியாவது அஃது அவற்றாற் தேய்பி னறைபோலச் ச்ருங்குங்காலம்.

கூஉ. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். ௨

இன். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும்—பிறப்புத் துன்பமாதலித
வன் ஒன்றவேண்டித் பிறவாமையை வேண்டும்;—அது வேண்டாமை வே
ண்ட வரும்—அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட
அவனுக்குத் தானேயுண்டாம். ௭-து.*

அநாதயாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாறுதன்புற்று வருகி
ன்றமையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணையாகலிற் பிறவாமை
யை வேண்டுமென்றும், சுண்டைச்சிறின்பங்கருதி ஒருபொருளையவாவின்
அது பிறப்பிலும் வித்தாயப் பிள்ளும் முடியில்லாத துன்பமே விளைத்தலின்
அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுக்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக்
கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மறு வினைமா
ற்றின்கண் வந்தது. (௨)

கூகூ. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மீள்தொப்ப நில. ௩

இன். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் சுண்டி இல்லை — ஒருபொரு
ளையும் அவாவாமையைப்பொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வு
லகின்கணில்லை; — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல்—இனி அவ்வளவேயன்று,
கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. ௭-து.

மக்கள்செல்வமும் தேவர்செல்வமும் மேன்மேலோர்க்கக் கீழாதவடைமை
யின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு
இரண்டிலகிழைமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகமவளாவைப்போலாது காட்
சியளவை எல்லாராலும் தெனியப்படுதலின், மக்கள்செல்வம் வருத்தி முற
கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும்,
வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டிபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (௩)

கூகூ. தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும். ௪

இன். தூய்மை என்பது அவாவின்மை—ஒருவாக்கு வீடென்று சொல்லப
டுவது அவாவில்லாமை;— அது வாய்மை யென்க வரும்—அவ்வவாவில்
லாமையான் மெய்மையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். ௭-து.

* வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்
மையென்றும், காணத்தகுந் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவா
வின்மையென்றும், மெய்மையையுடைய பாத்தை ஆரப்பெயரான் மெய்மமை
யென்றுங்கூறினார். மற்று மேலைபுதுபோல வினைமாற்றின்கணவந்தது. வேண்
டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையான
ன்றி நேரோயேதுவென்பதும் அது வரும்வழியுள் இதனாகூறப்பட்டன. (௪)

* இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்கவிறுப்படியாரிலே “வேண்டுங்கால் வே
ண்டும் பிறவாமை யென்றமையால் — வேண்டு மீள்தே யீள்தொன்றும்—வே
ண்டினது — வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிடுதல் — வே
ண்டாமை வேண்டிமவன் பால்.” எனவெடுத்தருளிச்சொயப்பட்டது.

௩௬௫. அற்றவ என்பார் அவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர். ௫

இ-ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் — பிறவியற்றவொன்று சொல்லப்
படுவார் அதற்கு நேரேயேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள்; — மற்றையார் அற்
றாக அற்றதிலர் — பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றுமறுதவர்கள், அவற்றார்
சிலதுன்பங்களற்றதல்லது, அவர்போற் பிறவியற்றிலர். எ-று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானு
ங் கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬௬. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா. ௬

இ-ள். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா—மெய்யுணர்தலீருகிய காரணங்களெல்
லாமெய்தி அவற்றான் கீடெய்தற்பாலனாய் ஒருவனை மறவிவழியாற் புகுந்து
பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே கீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா; — அஞ்சுவ
தே அறன்—ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை
வேண்டலையொழிந்து பராக்காற் காவானாயின், அஃதிடமாக அவனநியாமற்
புகுந்து, பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினையுண்டாக்குதலான், அதனை
வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்
று அது செய்யாநிற பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்
பதே அறமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (௬)

௩௬௭. அவாவனை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவனை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். ௭

இ-ள். அவாவனை ஆற்ற அறுப்பின் — ஒருவன் அவாவனையஞ்சித் துவரக்
கெடுக்கவல்லனாயின், — தவா வனை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும்—அவனுக்
குக் கெடாமைக்கேதுவாகிய வினை தான் விரும்புநெறியானேயுண்டாம். எ-று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினையென
றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புநெ
றி மெய்வருந்தாநெறி. அவாவனை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்ய
வேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறு
த்தற்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௭)

௩௬௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். ௮

இ-ள். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும்—அவாவில்லாதார்க்கு வா
க்கடவதொருதுன்பமுமில்லை;— அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரு
ம்— ஒருவருட்ப் பிறகாரணங்களெல்லாமின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அ
தனுனை எல்லாத்துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ-று.

உடம்பு முகந்துகின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத்
துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது
மேன்மேல் வருமென்றதனுள், மூலகைத்துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இத்
னால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (௮)

கூககூ. இன்ப மிடையரு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டென்பங் கெழன். 36

இன். அவா என்னும் துன்பத்துட் டென்பம் கெழன்— அவாவென்று சொல்
லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,— ஈண்டும் இன்பம்
இடையருது — அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும்
இன்பமிடையருது. எ-து.

துன்பத்துட் டென்பம் ஏனைத் துன்பங்களைல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம்.
விளைவின் கண்ணேயன்றித் தோற்றத்தின் கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு
கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்ப
த்துட் டென்பமென்றும், அது கெட்டார்க் க மனநலிமாறு, நிரம்பி நின்றலான்
ஈண்டு மிடையருதென்றுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெரு
குமென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்போடு
நின்றே எய்துவதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூள0. ஆரா வியற்கை யவாநிப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும். 40

இன். ஆரா இயற்கை அவா நிப்பின்— ஒருகாலும் நிரம்பாதவியல்பினையு
டைய அவாவின் ஒருவன் நீக்குமாயின்,— அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும்
— அந்நிப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரீநிலைமையுமியல்
பைக் கொடுக்கும். எ-து.

நிரம்பாமையாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாத
னவாய் பொருள்களை வேண்டி மென்மேல் வளர்ச்சல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அள
வின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவந்திகளும் பிரப்
புப்பினி மூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின் நி உயிர் நிரதிசயவின் பத்தநாய்
நிற்றலின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெ
றுதல் ஒருநிலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார். “சென்ற ஞாலங்
கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாரீத்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்
பாழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து— சென்றங் டென்பத் துன்பங்கள்செற்
பிக்களைந்து பசையற்ற—லன்றே யப்போ தேவீநி மறுவே வீதி வீடாமே.”¹
ஏன்பதும் இக்கருத்திபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார்
செவ்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதாம் அஃது அவாவறுத்
தார்க்கு அப்பொழுதேயுளதாமென்பது உங் கூறப்பட்டன. (கூ)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமுன்றனையும் பயத்தற்றிப்படி
டைத்தாய் அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளமின்பமுங்கூறுவார், அவற்றின்பு
தற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

* திருவாய்மொழி, எ-அ ம் திருப்பதிகம், கூ.

கூஅ ம் அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒரு பொருட்கிளவி. இது பொருளின்பங்களிரண்டற்கும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடியையுடையமையானும், அத் நன்றிதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றேன்று மடி. க

இ-ள். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் — ஒருவற் குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்;—போ கு ஊழால் மடி தோன்றும்—அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியு ண்டாம். எ-று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட் டிக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளிணக்கவழிவுகட்கு த்துணைக்காரணமாய் முயற்சி மடிகளையுந் தானே தோன்றுவிக்குமென்பது கருத்தி. (க)

கூஎஉ. பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் மறிவகற்று
மூகலூ மூற்றக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் — ஒருவனுக் கு எல்லாவறிவுமுளவாயினும், கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற் றவிடத்து அஃது அறினைப் பேதைபாக்சும்;—ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அக ற்றும்—இனி அவனறிவு சுருங்கிவிருப்பினும் கைப்பொருளாதற்கேதுவாகிய ஊழ்வந்துற்றவிடத்து அஃதறினை விரிக்கும். எ-று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவூழ் ஆகலூழென்பனவி ரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்ட து. இயற்கையானுவறிவையும் வேறுபடுக்குமென்பதாம். (உ)

கூஎகூ. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். கூ

இ-ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் — பேதைப்படுக்குமுமுடையானொ ருவன் நுண்ணியபொருள்களையுணர்ந்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றொயினும், — மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும்— அவனுக்குப் பின்னுந் தன்னுழா னாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ-று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். “காதன் மிகுதழிக் கற்றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” என்ப துமது. செயற்கையானுவறிவையுங் கீழ்ப்பித்திமென்பதாம். (கூ)

*சீவகசிந்தாமணி, கணகமாலையாரிலம்பகம், எசு.—காதன் மிகுதழிக் கற் றவுங் கைகொடா— வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமாற்— ருது தற் துபு தங்கிய வண்டனூர்க் — கேத மிற்றென் வெண்ணுமென் னெஞ்சரோ.

நடஎசு. இருவேறு துலகத் தியற்கை இருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு. ௪

இன். உலகத்து இயற்கை இருவேறு — உலகத்து ஊழினுஞ் செயலியற்கை
இரண்டுகூறு;— இருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு— ஆதலாற் செல்வமு
டையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. ௪-று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலும் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்
கல்லதியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செ
ல்வராகவும் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமும் செல்வமுடையராதற்
காகாது, செல்வமுடையராதற்காகுமும் அறிவுடையராதற்காகாதென்றதாயி
ற்று. ஆகவே செல்வஞ்செய்யுங்கால் அறிவாகிய ஊனைக்காரணமும் வேண்டா
வென்பது பெற்றும். (௫)

நடஎரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. ௫

இன். செல்வம் செயற்கு—செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லவை எல்லாம்
தீயவாம்— நல்லவைபெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்;— தீயவும் நல்லவாம்—
அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும் ஊழுவயத்தான். ௪-று.

நல்லவை தீயவையென்பன காலமும், இடமும், நகுவியும், தொழிலும்பு
தலாயவற்றை, ஊழானென்பது அதிகாரத்தாறபெற்றும்.* அழிக்குமுமுற்றவ
ழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமுமுற்றவழி அவை தீயவா
யினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய ஊனைக்காரணங்களையும்
வேறுபிக்குமென்பது பெற்றும். (௫)

நடஎசு. பரியினு மாகாவாம பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியுனும் போகா தம். ௬

இன். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம்—தீமக்கூழல்லாதபொருள்கள் வரு
ந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்;—தம் உய்த்துச் சொரியினும் போ
கா—ஊழாற்றமவாய்பொருள்கள், புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரியாதலும்,
தம்மைவிட்டுப் போகா. ௪-று

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினுஞ் வதல்வது காப்பிகழ்ச்சிகளாரு
குவென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட் சர்க்காரணமாய் ஊழின்வலி
கூறப்பட்டது. (௬)

நடஎஎ. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி.
தொகுத்தார்ககுந் துய்த்த லரிது. ௭

இன். கோடி தொகுத்தார்க்கும்— ஐம்பொறிகளான நுகரப்படும் பொரு
ள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வகுத்தான் வகுத்தவகையல்
லால் துய்த்தல் அரிது— தெய்வம் வகுத்தவகையானல்லது நுகர்தலுண்டா
காது. ௪-று.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்துமுடிப்பதனை வடநூலார் அதுவற்
கமென்பர்.

ஒருயிர் செய்தவினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தானென்றார். “இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.” என்பதனான் உயர்தினையாயிற்று. படையாதார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்கு மென்றமையான், உம்மை எச்சவும்மை. வேறுமுயற்சிகளாற் பொருள்களைப் படைத்தல்லலது துகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ் வேண்டிமென்பதாயிற்று. (எ)

நடபு. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால

ஊட்டா கழியு மெனின்.

அ

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார்—வறுமையானுகர்ச்சியில்லாதார் துறக்குங்கருத்துடையராவர்,—உறற்பால ஊட்டா கழியுமெனின்—ஊழ்கள் உறுதற்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின். எ-று.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்காலமுற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன சாடே விடப்பெற்றுவைத்துங் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுவன்புறுகின்றது ஊழின்வலியானென்பது எஞ்சிநின்றலின், மன் ஒழிமிசைக்கண்வந்தது. (அ)

நடபு. நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா

லல்லற் படுவ தெவன்.

க

இ-ள். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக் காண்பவர்—நல்வினை விளையுங்கால் அதன்வினாவாய இன்பங்களைத் துடைக்குத்திறன நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்—அன்று ஆங்கால் அல்லறபடுவது எவன்—ஏனைத்திவினை விளையுங்கால் அதன்வினாவாயதுன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குத்திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி! எ-று.

தாடே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டியியைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்தத் தல் அறிவன்றென்பதாம். இவைமூன்று பாட்டானும் இன்பத்துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின்வலி உறப்பட்டது.

நடபு. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று

சூழினுந் தான்முந் துறும்

க0

இ-ள். மற்றொன்று சூழினுமு தான் முந்தும்—தன்னை லீக்குதற்கு நுட்டித் தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயத்தைச் சூழினும், தாவுவெபுய மெயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அசூழ்ச்சியின்முற்றிற் பிறரும்;—ஊழிற் பெருவலி யா ளா — அதனால் ஊழ்போல மிகுந்தவையுடைய யாவையுள்! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயர். சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கேயன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதிகொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகையுழின் வலியும் பொதுவாகக்கூறப்பட்டது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்பரிவனவாய பொருளின் பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்னுணக்காரணமாய அரசனீதி கூறவேயடங்கும். அரசனீதியாவது காவலை நடாத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழியியலென மூவகைப்படுத்தி, மலர்தலையுலகிற்குயிரொன்ச்சிறந்த அரசனதயல்பு இருபத்தைதாதுகாரத்தாற் கூறுவான்ரொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

நகரம் அதி. — இறைமாட்சி.

அஞ்சாவது அவன்நன் நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்னு உலகங்காத்தலின், இறையெனரார், இருவுடை மன்னரைக் காணிற் நிருமாலைக் கண்டேனெயென்னும்" என, பெரிபாரும் பணித்தார்.

நகரம். படைகுடி கூழமைசுக நட்பா னுறு

முடையா னரசரு ளோறு. க

இன். படை குடி கூழ் அமைச்ச நட்பு அரசன் ஆறும் உடையான்—படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்ச நட்பும் அரண்மென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்கையுமுடையவன்—அரசருள் ஏறு—அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ-று.

சுணங்கி குடிபெனறு அதனையுடைய நாட்டினே. கூடுமென்றது அந்நகேதுவாய பொருளை. அமைச்ச, நாடி, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாவியும், சுணங்கிச் செய்யுளினால் நிறை எய்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசனீதிச் சொல்லாதென்பது பெற்றும், வடநூலார் இவற்றிற்சு அங்கமெனப் பெயர்சொடுத்ததும் அது ழோக்கி. ஏதென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசுநகங்கமாவன இவையென்பதும் இவை முற்றுமுடைமையே அவன்வெற்றிக்கேடுவென்பதும் கூறப்பட்டன.

நகரம். அஞ்சாமை யிகை யாலுதக மிந்நாங்கு

மெஞ்சாமை வேந்தந் தியல்பு. உ

இன். வேந்தந் தியல்பு—அரசுநகசியல்பாவது—அஞ்சாமை நகை அறிவு ணக்கம் இரான்றும் எஞ்சாமை—திண்ணையும் சொடையும் அறிவும் ணக்கமுமென்னும் இராந்த நகரும் இடைவிடாது நின்றல். எ-று.

ணக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்குமுரித்து, நகை படைக்குறித்து, வினைய வினைக்குரிய. உயிர்க் தணங்களுள்

* திருவாய்மொழி, நகரம் திருப்பங்கம, அ. — இருவுடை மன்னரைக் காணிற் நிருமாலைக் கண்டேனெயென்னும்—முருவுடை வண்ணங்கர் காணினுலகன் தானென்று துள்ளுவ்—கருவுடைத் தேவிற்கு சொல்லாய் கடல்வண்ணன் கோயிலேயென்னும்—வெருவிதும் வீழ்விது மோவார் கண்ணனகழல்கள் விரும்புமே.

ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்குவரும்; அவற்றுள் இவையடங்கின்; அரசற்குக் தெரிவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுந்தோன்றி நிற்பல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேதற்கியல்பென்றார். (உ)

ந.அரு. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று
நீங்கா நிலஞள் பவற்கு. கூ

இ-ள். நிலன் ஆள்பவற்கு — நிலத்தினையாளுந்திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும் நீங்கா—அக்காரியங்களில் வினாவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்முன்றுகுணமும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ-று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க்குறப்பரிம். ஆண்மையாவது ஒன்றினையும் பாறாது கடிதெய்வதாக்கலின், அஃது நுணி உபசாரவழக்காற் துணிவெனப்பட்டது. உம்மை இறந்தததழீஇயவெச்சவும்மை. இவற்றுட்கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக்குரைத்தாங்குரைக்க. (கூ)

ந.அச. அறனிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமூக்கா
மான முடைய தரசு. ச

இ-ள். அறன் இறக்காது — தனக்கோதிய அறத்தின் வருவாதொழுதி—அல்லவை நீக்கி —அறனல்லவை தன்னுட்டின் கண்ணும் நிகழாமற்கடிந்து—மறன் இறக்கா மானம் உடையது அரசு—வீரத்தின் வருவாத தாழ்வினமை யினையுடையான் அரசன். எ-று.

அவ்வறமாவது ஒதல், வேட்டல், ஈதலென்றும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிறல், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுந் திறப்புத்தொழிலினும், வருவாது நிற்தல். “மாணா—வறநெறி முதறநே யரசின் கொற்றம்” என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, காவு முதலாயின. குற்றமாய் மானத்தினீக்குதற்கு, மறனிமூக்காமானமென்றார், அஃதாவது “வீரின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் நெறியான்— மாரன்மையின் மறம்வாழி மென்றினையாறாயு மெறியா—றுண்மையின் முடியாறாயு மெறியானயி லுழவன்.” எனவும் “அழியுநர் புறக்கொடையயில்கவ லோச்சான்” எனவுஞ்சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை, அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றவுமேனின்றது. (ச)

ந.அரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ரு

இ-ள். இயற்றலும்—தனக்குப் பொருள்கள் வரும்வழிகளை மேன்மேலுள வாக்கலும்—மீட்டலும்—அங்கனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்தலும்—தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும்—காத்தவற்றை அறம்பொருளின்பங்களின்பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன். எ-று.

சட்டல், காத்தல், வருத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பனகவரையுதித்தலும், இறைகோடலும், தன்னுரி தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறொன்றது பனகவர், கள்வர், சற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளார், அந்தணர், வழியோரொன்றிவர்க்கும் புகழிற் றுங்கொடுத்தலை ஆதப்பொருட்டாகவும், யானை, குஞ்சை, படை, நாடி, அனென்றிவற்றிற்கும் பனகயொடுகூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குத் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குந் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாலி, செய்தன்று, இளமரக்கீர் முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகாவனவற்றிற்குந் கொடுத்தலை இப்பப்பொருட்டாகவுங்கொள்க. இயற்றனமுதலிய தவறாமற்செய்தல், கூரிதாகலன், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (இ)

கஅக. கீட்டிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல எல்லனேன்

மிக்குறு மின்ன விலம.

க

இ-ள். காட்சிக்கு எளிபன் — முறைவேண்டினுர்க்குந் குறைவேண்டினுர்க்குந் காண்டற்கெளிபயுள் — கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேன் — யாவர்மாட்டிங் கடுஞ்சொல்லனல்லனாமாயின் — மன்னன் நிலம் நீக்கறும் — அம்மன்னனு நிலத்தை எல்லாநிலங்கனிதும் உயர்த்துகூறும் உலகம். (அ)

முறைவேண்டினார் வலியரானலியெய்தினார். முறைவேண்டினார் வறுமைபுற் றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது போத்தாணித்தன் அகதணர் சான் றோருள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையானுருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கறமென்பது, மன்னனை மீக் கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிறறு. மீக்கறுதல் இவன் காகலின்ற நாடு பரி பிணி பறக முதலியவின் பி யாவர் தும் பேரின்பத்தருகவிற் நேறவுருந்நிலும் நன்றென்றல். உலகமென்றுமெழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது. (அ)

கஅக. இன்சொல்லா வீத்தெரிக்க வல்லாற்றுக் தன்சொலார்

றான்கன் டனைந்கின் வுலகு.

எ

இ-ள். இன்சொல்லால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்றுகு—இனிப்பொல்லுடனே ஈத லேச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு— இவ்வுலகு தன்சொல்லால் நான் கன் டனைக்கது—இவ்வலக தன்புகழோடு மேவித் தான் கருதியவராயிற்கும். எ-று.

இன்சொல் செவ்வியிறும வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டி வரர்க் குவேண்டிவன் கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பனகவரானும் கூறுபடாமற்காத்தல். இவை அரியவாகவிண் வல்லாறகென்றும், அவன்மண் முழு ஐமானுமாகலின் இவ்வுலகென்றுங் கூறினார். கருதியவளவிற்குத்தல் கரு தியபொருளெல்லாஞ்சாத்தல். (அ)

கஅஅ. முறைசெய்து காப்பாற்ற மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும.

அ

இ-ள். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்—தான் முறைசெய்து பிறா நன்யாமற் காத்தலையுஞ் செய்யுமாசன், —மக்கட்ரு இறை என்று வைக்கப

படும்—பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிறனென்றது மேற்சொல்லியானா. வேறுவைத்தல் மக்களிற் பிரித்து உயர்த்துவைத்தல். * (அ)

நகுக. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. சு

இ-ள். சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன்—இடிக்குறுதுணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறுதாகவும் விளைவுநோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு—குடைநிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ-று.

செவிகைப்பவென்றதற்கேற்ப இடிக்குறுதுணையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினனாதல், அறநீதிகளிற்றவருமையின், மண்முழுதூர் தானேயாளுமென்பதாம். (க)

நகூ0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு முடையானும் வேந்தர்க் கொளி. சு0

இ-ள். கொடை—வேண்டிவார்க்கு வேண்டிவன கொடுத்தலும்—அளி—யாவர்க்குத் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல்—முறை செய்தலும்—குடி ஒம்பல்—தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய—நான்கும் உடையான்—இந்நான்குசெயலையுமுடையவன்—வேந்தர்க்கு ஒளியாம்—வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ-று.

தலையளி முகமலர்ந்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின், செங்கோலெனப்பட்டது. குடியோம்பலெனவெடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும்: அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருடன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறுகோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின், விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்துபட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன்கூறப்பட்டன. (க0)

சு0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றறகுரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனாய்க்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதனோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவர்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் நூங்காமைகல்வியெனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நகுக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி னிற்க வதற்குத் தக. க

இ—ள். கற்பவையகசரி அறக் கற்க—ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழகுதற்கு கற்க—கற்றபின் அதற்குத் தக கிற்க—அங்கனங்கற்றால அக்கல்விக்குத்தக அவை சொல்லுதின்ற தெரிக்கண்ணே கிற்க. எ-று.

கற்பவையென்றதனான், அறம்பொருளின்பம் வீடென்னுமுறுகிப்பொருளு ணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொருளுணர்த்துவன சின்றுடல்பினிச் சிற்றறிவின ர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றும். கசடாகக்கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிதல். கிற்றலாவது இல் வாழ்வுழிக் கருமமு முன்படாப் போகமுற் துவ்வாத்—தருமமுற் தக்காரிக் கே செய்—தலிலும், துறத்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்த்து அவாவறுத்தலி னும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காழிற் கற்றல்வென்பமென்பதாலும், அவ னுற் கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்றமாலும், கற்றதனற் பயனும் இத னுற்கூறப்பட்டன. (க)

நகூஉ. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்வுரண்டிங்

கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

உ

இ—ள். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விருண்டும்—அநியாதார எண் ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலை களிரண்டினையும்—வாரும் உயிர்க்குக் கண் என்ப—அநியாதார சிறப்புடைய லிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லவர். எ-று.

எண்ணென்பது கணிதம்; அது கருவியுஞ் செய்கையுமேன இருவகைப்பரிம்; அவை ஏரம்பமுதலிய தூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனயே, அதுவேமொன்று மையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருத்திரும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆகி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி—நீதி வறவா நிலைமையவான்— மாநீக —யறமார் பொருளின்பம் வீடென் நிவற்றின்—நிரமாமோ வெண்ணிறத்தா ற் செப்பு.” “எழுத்தறியத் திரு பிழிதகைமை தீர்த்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னுது—மொழித்திறத்தின்— முட்டறுத்த நல்லான் முதலூற் பொருளுணர்த்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும.” இயற்றானநிக. என்பவென்பவ றறுள், முன்னையவிருண்டும் அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர், பின்னது உயர்ச்சினை பன்மைவினை. அநியாதார அநிதகாபென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடை யவிரொன்றது மக்கருவியுள்ளும் உணர்வுமிடையுடையதனை இவ்வுரு கற்கப்படு தூல்கட்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின்நிபயமபாபமையுற் கூறப்பட்டன. (உ)

நகூங். கண்ணுடைய ஒன்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

ங

இ—ள். கண் உடையர் என்பவா கற்றோர்—கண்ணுடையவொன்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரோ;— கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டிபுண்ணுடையர், கண் ணிலர். எ-று.

* நாலடியார், அறிவுடைமை,— கருமமு முன்படாப் போகமுற் துவ்வா த்—தருமமுற் தக்காரிக்கே செய்யா—வொருநிலையே—முட்டின்நி முன்று முடியுமே லஃதென்ப—பட்டினம் பெற்ற கலம்.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றாக்காக் கண்ணுடையொன்றும், அஃகின்றி நோய் முதலியவற்றை னுன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணையுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையொன்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணையுணர்நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணுல்களையுங் கருவினுல்களையுங் கற்றாதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் இதனூற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க)

௩௬௪. உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித

லனைத்தே புலவர் தொழில். ச

இ-ள். உவப்பத் தலைக்கூடி உள்பு பிரிதல் அனைத்தே—யாவன்யும் அவருவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினைபுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து— புலவர் தொழில்— கற்றறிந்தாரது தொழில், எ-று.

தாம் நல்வழியொழுக்கல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டிற் தொழிலென ஒன்றாயுடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத்தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங்காண்டலானும், நமக்கு மதரமுமுறுதியுமாய் கூற்றுக்கள் நிகழ்வெடுவுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டி எல்லாரும் புடையராவொன்பதாம். இதுநூற் கற்றாதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது.

௩௬௫. உடையார்மு எல்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்

கடையாரே கல்லா தவர். ரு

இ-ள். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் — பிறரை நிலைமுனியாது கற்றல் நன்குதலான், செல்வார்முன் நல்கூர்ந்தார்திற்துமாறுபோலத் தாமும், ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்றுநின், வங்கற்றார் நிலையாயினார்;—கல்லாதவர் கடையாரே—அந்நிலைக்குநாணிக்கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுழிந்ததாயாவர், எ-று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் ஆசையாற்றும்பதல். கடையொன்றாகுதல். அதன்மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய் மாணரோடு மெய்யாய் கல்விழிந்தார். பின்னொருநாளும் அறிவுடையாராகாமலின், கடையாரேயென்றார். இதனூற் கற்றாதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டன. (ரு)

௩௬௬. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறு மறிவு. சு

இ-ள். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும்—மணலின்கட்கேணி தோண்டியவளவிற்குகூறும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்குகூறும். எ-று.

சுண்டிக் கேணியென்றது அதன்கணிகை. அளவிற்குகவென்றது அதனளவுஞ்செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டுமென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேலுண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு மலையாமையறிக. (சு)

௩௬௭. யாதானு நாடாமா ஹராமா லென்னொருவன்

சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. எ

இன். யாதானும் கட்டாம் ஊராம்—கற்றவனுக்குத் தன்னுள் தன்னுருமே யன்றி யாதானுமொருநாளும் கட்டாம், யாதானுமொருநாள் ஊராம்— ஒருவன் சாத்திரியும் கல்லாதவாறு என்—இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிடக்கும னவன் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற் சாத்திரியுமென்றார். பிறர்க்காகவும் ஊர்களுக் தம போல உற்றுப் பொருட்டுக்கூடையும் பூசையும் உவகை செய்கற்குடவாகவி ன் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதும் செய்கலெ ன்பதாம். (எ)

க.சு.அ. ஒருமைககட்டாய்கற்ற கல்வி யொருவன்
செழுமைபு மோபு புடைத்து. அ

இன். ஒருவற்கு— ஒருவனுக்கு— தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி—நா னொருபிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி— எழுமைபு மோபு புடைத்து — எழுபி தப்பினுஞ்சென்று உதவுகலெயுடைத்து. எ-று.

வினைதன்போல உயிரின்கட்கூடாது அது புக்குறிப் புழுமாகலின், எழுமை யமோமாய்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலேகூறப்பட்டது. உதவுதல்கண்ணிற் கணுய்த்தல். (அ)

க.சு.க. தாயின் புருவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றநிற் தார். க

இன். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்ட—தாயின்புறுதற்கு ஏது வாகிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி— கற்றநித்தார் கா முறுவர்—கற்றநித்தார் பின்னும் அதனைப் பெறும்புலர். எ-று.

தாயின்புறுதலாவது சித்தமின்கட்கொத்பொருற்களின் கவையுதாரவாறும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலாகும், எவ்வின்கண் அந்நீர் பாய்த்தலாண் ம், அதனான் இடையறுதலின்பெய்துதல், உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்கா ரோடு தலைப்பெய்து அநியாதனவெல்லாம் அநியப்பெற்றேமென்றும், யான் றி பலவாக நாளிலமாயினேமென்றுமவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காந் தல் இழத்தலென்றிவற்றற்றனபுறுதலும் பலனாயும் பாலகயாக்கறுமுடைத் தென அறிந்து அதனைக் காமுறுமையிற் கற்றநித்தாரொன்றும், கற்றப்பிறற்குக் கல்விபோலக் தாயின்புறுதற்கு உலகின்புறுதல் பிறவாற்றினின்மையின் அத னையே காமுறுவவொன்றுக்கறினார். (க)

சுரு. கேடில் யிழுச்செல்வன் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யனை. சு

இன். ஒருவற்குக் கேடு இல் யிழுச்செல்வன் கல்வி— ஒருவனுக்கு அழிவி ல்லாத சீர்ப்பெல்வமாவது கல்வி, -- மற்றையவை மாடி யுல்ல—அஃதொழிந்த மணியும் பொன்னுமுதலாயின செல்வமல்ல. எ-று.

அழிவின்கையாவது தாயித்தார், உயர்வர், வலியார், அரசொன்றியாரற் கொ ள்ளப்படாமையும், வழிபட்டார் புகற் கொடுத்திழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்காக்கண்ணே நின்றல், மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டியி ன்மையின், அவற்றை மாடல்லவென்றார். இவையையர்துபாட்டானுங் கல்வியாறு சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சக ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலைச்செய்யாமை; என்றது அதனினாயகிழிபின். கல்விசிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான் முற்றுப்பெறுமனோக்கி, எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ச0க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய

தூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

க

இன். அரங்கு இன்றி வட்டி ஆடியறறு—அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற்போலும்—நிரம்பிய தூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல்—தானிரம்புதற்கேதுவாகியதூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண்ணென்றனைச்சொல்லுதல். எ-று.

அரங்கு வருத்தானம். வட்டாடல் உண்டையருட்டல். இவை “கட்டளை யன்ன வட்டாங் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட்டாடும்” என்பதனுனறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டிவனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாகுபெயர், புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” என்புழிப்போல. சொல்லும்பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (க)

ச0உ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு

மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.

உ

இன். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல்—கல்வியில்லாதானொருவன் அவையின்கண்ணுறுசொல்லுதலை அவாவுதல்—முலையிரண்டும் இல்லாதான் பெண்காமுற்றற்று—இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதானொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற்போலும். எ-று.

இனைத்தெனவறிந்த கிணையாகலின், தொகையொழி முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிதுமில்லாதானென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை வினைக்குமென்பதாயிற்று. (உ)

ச0ங். கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றாழ்முற்

சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

ங

இன். கல்லாதவரும் நனி நல்லர் — கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர்,—கற்றாழ்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் — தாம் தம்மையறித்து கற்றரவையின்கண் ஒன்றினைபுஞ்சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ-று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாமதியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெரினென்றும், கூடின ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியறிரும்புவராகலானும் நனிநல்லரென்றுங்கூறினர். இவைமூன்று பாட்டானுங்கல்லாதார் அவைக்கட்சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (ங)

ச0ச. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுயினுங்

கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

ச

* நாலடியார் — மேன்மக்கள், — புல்லா வெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி— கல்லா வொருவ னுரைப்பவுங் கண்ணோடி— நல்லார் வருத்தியுங் கோட்போ மற்றவன்—புல்லாரு னுணல் பரிந்த.

இ-ள். கல்லாதான் ஒப்பம் கழிய நன்றியினும்—கல்லாதவனதொன்மை
ஒரோவழி மிக நன்றியிருப்பினும்— அறிவுடையார் கொள்ளார்—அறிவுடை
யார் அதனைப்பொன்மையாகக் கொள்ளார். எ-று.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகது, ஆயிரந்தியினும் கீர்மேலெழுத்துப்
போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதி
யாரொன்பதாம். (ச)

ச0௫. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். இ

இ-ள். கல்லா ஒருவன் தகைமை—தூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யான்
றிவுடையெனனத் தன்னை மகிக்கு மதிப்பு — தலைப்பெய்து சொல்லாடச்
சோர்வுபடும்—அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உணராமல் கெடும். எ-று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த்தைசொல்லுந்து
ணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வழப்பரிதலின், அழிந்தவிடுமென்பதாம்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதாரதியற்கையறிவின்குற்றம் கூறப்பட்டது.

ச0௬. உள்ளொன்று மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரணையர் கல்லா தவர். ன

இ-ள். கல்லாதவர்— கல்லாதவர்— உள்ள என்னும் மாத்திரையர் அல்லா
ல்—காணப்படுதலான் இலரல்லா உள்ளொன்று அல்லசொல்லுமளவினராதலன்
தி—பயவாக் களர் அணையர்—தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் விவா
யாத களர்நிலத்தோடொப்பர். எ-று.

களர் தானும் பேணற்பாடழியு உலர்க்கும் உணவு முதலிய உதவாத
துபோலத் தாமும் நன்குமன்க்காபாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உத
வாரொன்பதாம். இதனாற் கல்லாதாரது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (அ)

ச0௭. நுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவையற்று. எ

இ-ள். நுண் மாண் னுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம்—நுண்ணிதாய்
மாட்சிமைப்பட்டுப் பலதூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சி
யும் அழகும்— மண் மாண் புனை பாவையற்று— கூடியதான் மாட்சிமைப்
படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்கொண்டும். எ-று.

* அறிவிற்று மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கழிநிற்காண்டதும் மற்றவாமை
யும் முதலாயின, பாவை ஆகுபெயர். “உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு
மரிது” ஆகலான் எழினல்க்களும் ஒர்பயனேபெனினும், நூலறிவில்வழிச்சிற
ப்பிலவென்பதாம். இதனான் அயா வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (எ)

ச0௮. நல்லார்கட பட்ட வறுமையி னின்றொதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ

* சேவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், பெறுதற்கருமை, க0.—கருவி மா
மழைகளைப்பெயல் பொழிந்தென வழிநா—எருவி போற்றொடர் தருதன வரு
ம்பினி யழை—கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா—அரு
வின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.

இ-ள். நல்லார்கண் பட்டவறுமையின் இன்னுது—கற்றார்மாட்டிநின்ற வறுமையினுமின்னுது—கல்லார்கண் பட்ட திரு—கல்லாதார்மாட்டிநின்ற செல்வம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மைவிகரத்தாற்றொக்கது. தத்தநிலையினன்றி மாநிநின்றலால் தாயிநிக்கப்படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாணாக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாணாக் கெடாது நின்றலான், வறுமையினுந்திருவின்னுதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

ச0க0. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ற ரனைத்திலர் பாடு. க

இ-ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும்—கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கட்பிறந்தாராயினும்—கீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப் பாடு இலர்—தாழ்ந்தசாதிக்கட்பிறந்துவைத் தங் கற்றாரது பெருமையளவிற்குய பெருமையிலர். எ-று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

ச0க0. விலங்கொடு மக்க ள்ளைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனையவர். க0

இ-ள். விலங்கொடு மக்கள் அளையர்—விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணைநன்மையுடையர் அத்தனைத்தீமையுடையர்—இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ள்ளையவர்—விளங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ-று.

இலங்கு நூலென்பது சாதிப்பெயர். விளங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட்கேற்றமாய உணர்வுபெறுகதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பினரல்லொன்பதாம். முயக்ககிரணிறை. இதனால் அவர் மக்கட்பிறப்பாற் பயனெடுத்தமை கூறப்பட்டது. (க0)

சஉ ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி உதவினாயவழியை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ச0க0. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிசெல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து ளெல்லாம் தலை. க

இ-ள். செல்வத் துட்செல்வம் செவிச்செல்வம்—ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவிபாண்வருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை—அச்செல்வம்பிறச்செல்வங்களுல்லாவற்றினுந்தலையாகலான். எ-று.

செவிபாண்வருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல், பிறசெல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாவாகலானும், துன்பவிளைவினவாகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சுகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கு மீயப் படும். உ

இ-ள். செவிக்கு உணவு இல்லாதபோழ்து—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபோழுது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும்—வயிற்றுக்குச் சிறிதுணவு இடப்படும். எ-று.

சுவையிருதியும் பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ளபொழுது வெறுக்கப் படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றுன்பமேயன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றுகிழிவு தோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சுகங. செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி

ஊன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ங

இ-ள். செவியுணவிற கேள்வி உடையார்—செவியுணவாகிய கேள்வியினை யுடையார்,—நிலத்து அவியுணவின் ஊன்றாரோடு ஒப்பர்—நிலத்தின்கண்ணராயினும், அவியுணவினையுடைய தேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இச் சாரியையது எனகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்தியிற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஊன்றான் என்றும், துன்பம், வியாமையாற் றே வரோடொப்பொன்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

சுகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவந்

கொற்கத்தி னூற்றூந் துணை. ச

இ-ள். கற்றிலன் னாயினும் கேட்க—உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும், அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்கு—அஃது ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊற்றும் துணை — அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான். எ-று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமைபானாதல் அறிவின்மையானாதல் இரீக்கப்பட்டுழி மனந்தளர்தல். அதனைக் கேள்வி னாய் அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றூந் துணையென்றார். ஊனறெனனுமாகுபெயரின் எனகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சுகரு. இழுக்க வுடையுழி ழுற்றுக்கோ லன்றே

பொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ரு

இ-ள். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அன்ற—வழுக்குந் தலையுடைய செற்றுநிலத்த இயங்குவார்க்கு ஊன்றகோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச்சொல் — காவற்சாகாகிகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள். எ-று.

அவாய்நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகியகோல்போலுதவுதல் தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையோ

னம் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச் சொலறிமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (இ)

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். கூ

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க—ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க—அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும்—அக்கேள்வி அத் துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ-து.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலும் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபேரல் வந்திண்டி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதென்றிகழற்கவென்பதாம். (சு)

சகசு. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்திண்டிய கேள்வி யவர். எ

இ-ள். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் — பிழைத்துணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர்—பொருள்களைத் தாமும் துண்ணிதாகவாராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார். எ-து.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டிதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமுமறிந்து அறிந்தாரோடொப்பிப்பதுஞ்செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாநொன்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சகசு. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
ரோட்கப் படாத செவி. அ

இ-ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே—தம்புலமாய ஒசைமாந்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடார் தன்மைபவையாம் — கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி— கேள்வியாற்றுகக்கப்படாத செவிகள். எ-து.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஒசைமாந்திரத்தான் உறுதியெய்தாமை யிற் கேளாத்தகையவன்றும், மனத்தின்கண் தூற்பொருள் துழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியுங் கூறினார். பழையதுனை துளையன்றென்பதாம். (அ)

சகசு. துணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். துணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்—துண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார்— வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது— பணிந்த மொழியினையுடைய ராதல் கூடாது. எ-து.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிகைப்புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார்

உணர்வின்மையாத் தம்மைவியந்து கூறுவொன்பதாம். அல்லாலென்பதாம் பரிடம். (க)

சஉ. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க0

இ-ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள்— செவியானாக ரப்பிஞ்சுவைகளைபுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர்— அவியினும் வாழினும் என்— சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்னை! எ-று.

செவியானாகரப்பிஞ்சு சுவைகளாவன சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்; அவற்றுட்சொற்சுவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சுவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்த மென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண்டிகாப்பிற்றெருகும். வாயுணர் வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குகின்ற மூன்றும்வெறுமைத்தொகை; அது வாயானாகரப்பிஞ்சுவைகளைபுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறும். செத்தாலிழிப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதாயின்மையின், இரண்டிமொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வின்னென்றுபாடமோதுவாருமுள். இவையமுன்றுபாட்டானுங்கேளாதவழிப்பெய்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

சக ம் அதி.— அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளினாய் அறிவோடு உண்மையறிவுடையன தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க

இ-ள். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி — அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற்காக்குங்கருவியாம், — செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள்ளரணும்— அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரணுமாம். எ-று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரணென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா த்தொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடத்தால் செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலத்தி ன்கட்செல்ல விடாது— தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு—அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தீயதனைவிக்கி நல்லதன்கட்செலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்துசெலுத்தும் வானுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்துசெலுத்துவது அறிவென்றார், அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சுஉக. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. க

இ-ள். எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையா
வர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது
அறிவு— அப்பொருளின் மெய்பாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கண்மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த
பொருள் இழிந்தார்வாயினும், இழிந்தபொருள் உயர்ந்தார்வாயினும், உறுதிப்
பொருள் பகைவர்வாயினும், கெடுபொருள் சுட்டார்வாயினும் ஒரோவழிக்
கேட்கப்படுதலான், எப்பொருள் யார்யார்வாய்க்கேட்பினுமென்றார். அடுக்குப்
பன்மைபற்றிவந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட்பயிலாமையுண
ர்த்துநின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல், சொல்வாரதியல்பு நோக்காது அப்
பொருளின்பயனோடுகிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (க)

சுஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
துண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச

இ-ள். தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி—தான் சொல்லுஞ்சொ
ற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எனிய பொருளவாமாறு மனங்
கொளச் சொல்லி—பிறர்வாய் துண்பொருள் காண்பது அறிவு—பிறர்வாய்க்
கேட்குஞ்சொற்களின் துண்ணியபொருள் காணவரிதாயினும் அதனைக் காண
வல்லது அறிவு. எ-று.

உடையவன்றொழில் அறிவினமேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின
றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன்மேல்வைத்தும், கேட்பன
வழுவினும் இனிதுவிளங்காவாயினும் பயனைக் கொண்டொழிகவென்பார் பொ
ருண்மேல்வைத்துந்குறிஞர். (ச)

சுஉரு. உலகந் தழீஇயது தொட்ப மலர்தலுங்
கும்பலு மில்ல தறிவு. ரு

இ-ள். உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்—உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு
ஒட்பமாம்;—மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு—அந்நட்பின்கண் முன்
மலர்தலும் பின் கூம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது
நன்றியார்தோனா, அவரோடு கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்
போல ஒருநிலையே நட்பாயினுன் எல்லாவின்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறி
வென்றார்.* காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்
வத்தன்மலர்தலும் நல்குவிற்கும்பலுமில்லதென்று உணர்ப்பாருமுளர். (ரு)

சுஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு

* காலடியார், நட்பாராய்தல், —கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பா
து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம
லர்ந்து பிற்கும்பு வானா— நட்ப்பாரு நட்பாரு மில்.

இ-ள். உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாற்றொழுவுதலாயிற்று, — உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு — அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தாழும் அவ்வாற்றொழுவுதலு அரகணக்கறிவு. எ-று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியமித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக்கருதித் தானினைத்தவாறே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையைந்துபாட்டானும் அதனை லக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

சஉ௭. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ

இ-ள். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் — அறிவுடையாராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்; — அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் — அறிவிலாராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ-று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிகல்லாமைபாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

சஉ௮. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை — அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்; — அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் — அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார்தொழிலாம். எ-று.

பாவமும் பழியும் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணுதுகெய்குகின்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழ்ப்பாடாதென்பார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டிமிடங்கூறியவாறு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அதனையுடையாரறி லக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

சஉ௯. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ

இ-ள். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க்கு — வரக்கடவதாகிபவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவியையுடையார்க்கு — அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை — அவர் நடுங்க வருவதொரு தன்பமுமில்லை. எ-று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற் காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காததல் அதன்காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் தன்பமின்மை இதனாகூறப்பட்டது. (க)

ச௩௦. அறிவுடையா றெல்லா ருடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரோனு மிலர். க௦

இ-ள். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் — அறிவுடையார் பிரிதொன்று மிரையினும் எல்லாமுடையாராவார், — அறிவிலா என் உடையாரோனும் இலர் — அறிவிலாதார் எல்லாமுடையாராயினும் ஒன்றுமிராவார். எ-று.

செல்வங்கொல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதடை யானா எல்லாமுடையொன்றும், அவையெல்லாம் முன்னேய்மைந்து கிடப் பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவி யுடையரன்மையின் அஃதெல்லாதாரா என்னுடையோனுமில்லரென்றுங் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால் அவரதுடைமையும் ஏனையாரதின்மையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமெ னப்பட்ட குற்றங்களாறனையும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வ டுதூலார் பகைவர்க்கமென்ப. இவை குற்றமென்றறிதலும் கடிதலும் அறிவு டையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமைபு மில்லார்
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க

இ-ள். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் — மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்களில்லாதவரசரது செல்வம்— பெருமித நீர்த்து— மேம்பாட்டுநீர்மையினையுடைத்து. எ-று.

மதம் செல்வக்களிப்பு. சிறியோர்செயலாகலின், அளவிற்றதகாமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செ ல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபெறுமுடைமையின், மதிப்புடைத்தென்பதாம். மி குதிபற்றி இவை முற்கூறப்பட்டன. (க)

சகஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள். இவறலும் — வேண்டிவழிப் பொருள்கொடாமையும் — மாண்பு இறந்த மானமும்—நன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணு உவகையும்— அள விறந்தவுவகையும்— இறைக்கு ஏதம்— அரசனுக்குக் குற்றம். எ-று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார். அஃதா வது அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென் றிவரை வணங்காமையும், முடிக்கப்பட்டாநாயினும் கருதவது முடித்தேவிடுத லும் மு்தலாயின. அளவிற்ற்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ்சின னேகாமங்கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றையறந்தருதிகிரிக்கு வழியடையாரு ந்திதென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூ றப்பட்டது. (உ)

சகக. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். க

இ-ள். பழி நாணுவார் — பழியையஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர்—தங்கட்டினையளவாங் குற்றம் வந்தந றியினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனைபிளவாகக் கொள்வர். எ-று.

“குற்றம் கசுதிப்பெயர், தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொருர் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின் அது வாராமீற் காப்பொன்பதாம்.” (௩)

சசு. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே யற்றந் தருஉம் பகை.

இ-ள். அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே— குற்றமே பொருளாகக் காக்க — ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண்வா ராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ-று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றத்தாராமையின் இவையே பகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தருஉம் பகையென்றும், இவற்றின்மையே குணங்கள் துண்மை பாகக்கொண்டென்பார் பொருளாக வென்றுக் கூறினார். குற்றமேகாக்கவென்பது “அரும்பண்பினுற் றீமைகாக்க” என்பதுபோல நின்றது. (ச)

ச௩௩. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்துறு போலக் கெடும்.

இ-ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை—குற்றம் வரக்கடவதாகின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை—எரிமுன்னர் வைத்துறுபோலக் கெடும்—அது வந்தால் எரிமுகத்துநின்ற வைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ-று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னொன்றிதனிற்றது பருகிப் பொருள்விசுதி, வருமென்னும்பெயசொச்சம் முன்னொன்றுங்காலப்பெயர்கொண்டது; அதனூற் காக்கலாக் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ்சிறிதாயினும் அதனூற் பெரியசெல்வம் அழிந்தேயிடுமென்பது உவமையாற் பெற்றும். (௩)

ச௩௪. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

இ-ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின்— முன்னர்த் தன்குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின, —இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என்—அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது. எ-று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடியாவழியே பிறர்குற்றங்கடிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்றமாகுமென்றார்; எனவே, தன்குற்றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற்குரியவெனப்பதாயிற்று. இவைவரான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுப. (௪)

ச௩௫. செயற்பால செய்யா இவறியான் செல்வ முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

இ-ள். செயற்பால செய்யா இவறியான் செல்வம்—பொருளாற் தனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்து கொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம்— உயற்பாலதன்றிக் கெடும்—பின் உளதாம்பாண்மைத்தனி வறிதே கெடும். எ-று.

செயற்பாலாவன அறம் பொருளினப்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தவைது பெருக்குதல்; அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை—தன்

வினாக்கள் தர்ணி தர்ணிபிற் பின்ன யாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—
 மின்னும் காலைத் துன்னுதன் விக்கியே.”* என்பதனானிக. அறஞ்செய்யா
 மையானும் பொருள்பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்தியென்றும், இன்பப்
 பயன்கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங்குறிஞர். உயற்பாலதின்தியென்று பாட
 மோதுவாருமுள்.

(எ)

சுந.அ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ

இ-ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை— பொருளை விடத்தகுமிடத்த விடாது பற்றுதலைச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை— எற்றுள்ளம் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று—குற்றத்தன்மைகளெல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவதொன்றன்று, மிக்கது. எ-று.

இவற்றை தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குவாயியும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்தத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின், ஏற்றுள்ளொமெண்ணப்பிவதொன்றென்றார். எவற்றுள்ளொமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. இவைபிரணயிபாட்டானும் உலோபத்தின்றீமை கூறப்பட்டது. (அ)

சா.ந.சு. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க
நின்றி பயவா வினை.

இ-ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க—தான் இறப்பவயார்தஞ்ஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிக;— நன்றி பயவா வினை நயவற்க— தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிக. எ-று.

தன்னையியந்துதி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அற
னும் பொருளும் இகழ்ப்பதேலானும், எஞ்ஞான்றும்வியவற்கவென்றும், கருதி
யது முடித்தேவிடுவென்று அறம் பொருளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்
பின் அவதூறற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றையவற்கவென்
றுங்கூறினார். இதனை மகமானங்களின்றீமை கூறப்பட்டது. (க)

சச0. காதல காத லடியாமை யுய்க்கிற்பி
 னேதில வேதிலார் நூல். க0

இ—ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிறபின்— தான் காதலித்த பொருள்
களை அவர் அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்கவல்லவனாயின்,— ஏதிலார் நூல் ஏதி
ல— பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ—று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புதுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்பட்டாணென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவ கைப்பென்பன முற்றக் கடியுந் தநாமன்மையின், இசைநாற்பெரும்பான்மைத்தா கிய காமாறுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபான்மைபவற்றிற்குப் பொதுவகை வில் க்கினைப்ப கொண்டொழிந்தார். (க0)

சகி ம் அகி. — பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாரிகைத் தற்குரியயை அரசன் தீநெறிவிலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுணை விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக்குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க

இ-ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை — அறத்தது துண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை — தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் — அரசன் அதனதருமையையோர்ந்து, கொள்ளுந்திறமறிந்து கொள்க. எ-று.

அறதுண்மை துலானேயன்றி உய்த்துணர்வாறும் அறியவேண்டுதலின், அறனறிந்தென்றார். மூத்தல் அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்ந்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையுமறிதலையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயரச்செய்தல், அவர்வனாசிற்தலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந்திறனறிந்து செய்தல். (க)

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறஅமை முன்னக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ

இ-ள். உற்ற நோய் நீக்கி — தெய்வத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி — உறுமைமுறகாக்கும் பெற்றியார் — பின்புப்பெற்றியன் வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மைபிணையுடையாரை — பேணிக் கொளல் — அரசன் அவர் உயிப்பன செய்து துணையாகக் கொள்க. எ-று.

தெய்வத்தானவருந்துன்பங்களாவன மறழயினதின்மை மிகுதிகளானும், காற்றுத் தீப் பிணியென்றிவற்றானும், வருவன. அவை கடவுளையுந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களான்வருந்துன்பங்களாவன பனகவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வாரெனநிவர்களான் வருவன. அவை சரம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்றதனுனீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்காத்தலும், மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலென்பவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுளொன்றற்காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதனாயும் அமைச்சராயுங் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பானிகமும் உறுப்பின்றொழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும் பெரியாரருவகங்களும், அவரைத் துணையாகக் கோடல்வேண்டுமென்பது உம், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசக. அறியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். க

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொணல் — அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பவனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல் — அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது — அரசர்க்கு அரியபேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. எ-று. உலகத்தரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதனென்க. (ங)

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா பொழுதுதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுதுதல் — அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுதுதல் — வன்மையுள் எல்லாம் தலை — அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. எ-று.

பொருள், படை, அரண்களானாய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றினிக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகவன். (ச)

சசரு. சூழ்வார்கள் ணக பொழுக்கலான் மன்னவன் சூழ்வாசை சூழ்ந்து கொளல். ரு

இ-ள். சூழ்வார் கண்ணக ஒழுகலால் — தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணகக் கொண்டிருத்தலான், — மன்னவன் சூழ்வாசை சூழ்ந்து கொளல் — அரசன் அத்தன்மையராய அமைச்சரையாராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று. இரண்டாவது விகாரத்தாற்றென்கது. தானே சூழவல்லவையினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானலது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சியலுட்சொல்லப்படும் இலக்கணத்தினொன்பதனையாராய்தல். இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

சசசு. தக்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லாணைச் செற்றார் செயக்கிடந்த தில். சு

இ-ள். தக்கார் இனத்தனாய்த் தான் ஒழுக வல்லாணை — தக்காராகியவினத் தையுடையனாய்த் தானுமநிரொழுகவல்லவரசனை — செற்றார் செயக் கிடந்தது இல் — பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதுன்பமுயில்லை. எ-று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களற்ற மருதியுடையார். ஒழுதுதல் அறநீதிகளின் நெறிவழுவாமனத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகைவினைத்தலென்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர்செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானுமநிரது அறிவாசொல்லுங் கொண்டொழுதுவான்கண் அவற்று னொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரோ கெடுக்குந் தகைமை யவர். ஏ

இ-ள். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை — தீயனகண்டால் நெருங்கிச்சொல்லுந் துணையாந்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றானுமரசனா — கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் — கெடுக்கும் பெருமையுடைய பணைவர் உலகத்தியாவா? எ-று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும்; துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணன்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியினிங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவரானுங்கெடுக்கப்படான்பதாம். நெருங்கிச்சொல்லுமளவினோகையென்றுணாப்பாருமுனர். இவையிரண்டு பரட்டானும் அதன்பயன் கூறப்பட்டது. (௭)

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ

இ-ள். இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்—கழறுதற்குரியாராத தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்—கெடுப்பார் இலானும் கெடும்—பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும். எ-று.

இல்லாத ஏமராவென்பன பெயசொச்சவடிக்கு. கெடுப்பார் உளராவொன்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல். (௮)

சசக. முதலிலார்க் கூடிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. கூ

இ-ள். முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை—முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால்வருமுதியமில்லையாம்;—மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை—அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாநதுணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால் வரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாராப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசர் பாரத்தோய் சலியாது நிற்கல். (௯)

சரு0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். கூ0

இ-ள். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து—தான்றனிய னாய்வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளுதலிற் பதிற்றுடங்கு தீமையுடைத்து—நல்லார் தொடர்கைவிடல்—அரசன் பெரியாரோய் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ-று.

பலர் பகையாய்க்கால் “மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிளந்திடல்”¹ என்பவையல்லது ஒருங்குவினையாக்குதல் தீது, செய்தாரும் ஒருவாற்றாயுய்தல்கடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றாயுய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுற் தீதென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் அது செய்யாதவழிப்பிடுக்குற்றந் கூறப்பட்டது. (க0)

* சேவகசிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௨.—நீதி யாலறுத் தந்நிதி யீட்டுத—லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன்—மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே.

சக ம் அதி—சிற்பினஞ்சேரமை

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது நல்லத ன்லஹம் தீயதன்றிமையுமில்லென்போரும் விடரும் ஊர்த்தரும் நடருமுன் னிட்ட குழ. அறிவைத் திரித்து இருமையுங்கெய்க்குமியல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியானாத்துணைக்கோடல் பயனின்றென்பதுணர்த்தற்கு இஃத தன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சடுக. சிற்பின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க

இ-ள். பெருமை சிற்பினம் அஞ்சம்—பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ் சாநிற்கும்;—சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்—ஏனைச்சிறியோரிய ல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனாற்றமக்குவருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவு டையாரஞ்சுவொன்றும், அறிவொற்றமையாற் பிறிதுநோக்காமையின் அறிவி லாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவொன்றுங்கூறினர். பொருளின்றொழில் கள் பண்பின்பெண்ணினன. இதனா சிறியவினம் பெரியோர்க்காகாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சடுஉ. நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்

கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. உ

இ-ள். நிலத்த இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றாகும்—தான் சேர்ந்த நிலத்தி னஇயல்பானே நீர் தன்நன்மை கிரிந்து அந்நிலத்தினறன்மைத்தாம்;—மாந் தர்க்கு இனத்தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அநாகும்—அதுபோல மாந்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தினஇயல்பானே அறிவுத் தன்நன்மை திரிந்து அவ்வினத் தின்நன்மைத்தாம். எ-று.

எயித்துக்காட்டியமை. விசம்பின்கட்டன்நன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சே ர்ந்தவழி நிறம்,சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன் நன்மைத்தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால் அந்நது காரணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சடுகூ. மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு

மின்னு னெனப்படுஞ் சொல். கூ

இ-ள். மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான ஆம் — மாந்தர்க்குப் பொதுவுண் ர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;—இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத் தான் ஆம் — இவன் இத்தன்மையெனன்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணர்வுமாந்கிரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றுத் செயற்கையாய விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லென்றாகத் தீயென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டிதலின் அதனை இனத்தானுமென் னுங்கூறினர். உவமையனைவ கொள்ளாது அத்திரிபும் மனத்தானுமென்பாரா நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (கூ)

சஞ்சு. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்

கினத்துள தாகு மறிவு. ச

இ-ள். அறிவு— அவ்விசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து ளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணேயுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து ளதாறும்—அவன்சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணேயுளதாம். எ-று.

மெய்மமை நோக்காமுன் மனத்துளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்துளதாயிருத்தலின், காட்டியபென இறந்தகாலத்திற்குறிஞர். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பானா நோக்கி, ஆண்பிப் புலப்படுத்தினையேயுள்ளது அதற்குமுலம் இனமென்பது இத்தனாகூறப்பட்டது. (ச)

சநடு. மனந்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு

மினந்தூய்மை தூவா வரும். நு

இ-ள். மனம் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்— அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுத்திடனாய மனந்தூய்மைத்திறன்மையும் செய்யுமினையனாதிறன்மையுமாகியவிரண்டும்— இனம் தூய்மை தூவா வரும்—ஒருவற்கு இனந்தூய்மைத்திறன்மை பற்றுக்கோடாக ளவாம். எ-று.

மனந்தூய்மைதலாவது விசேடவுணர்வுபுலப்படுமாறு இயற்கையாய அறியாமையின்குதல். செய்வினையனாதலாவது மொழிமெய்வுளாற்செய்யும் நல்வினையுடையனாதல். தூவென்பது அப்பொருட்டாதல் “தூவறத் துறந்தானா” என்பதனுழமறிக. ஒருவன் இனந்தூய்மைகவே அதனோடு பயிற்சிவயத்தான் மனந்தூய்மை அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுந்தூய்மை, இத்தனல் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது. (நு)

சநுக. மனந்தூயார்க் கெச்சநன் றுரு மினந்தூயார்க்

கில்லைநன் றுகா வினை. ச

இ-ள். மனம் தூயார்க்கு எச்சம் நன்றாகும்—மனந்தூயாராயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்;— இனம் தூயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை— இனந்தூயாராயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ-று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோடெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றுங் கூறிஞர்.

சநுள. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல

மெல்லாப் புகழுந் தரும். எ

இ-ள். மன உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்)—நிலைபெற்றவுயிர்க்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப்புகழும் தரும்—இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தநீதியுவெச்சவும் மை. மனநன்றாகுநே அறமாகலின் அதனை ஆக்கநருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறிஞர். மேல் மனநன்மை இனநன்மைப்பற்றிவருமென்பதனை உட்கொ

ஊர் அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அன்னினன்மை வேண்டாவினப்பாரா
நோக்கி அதவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந்தருமென அவர்க்கும் அது
வேண்டிமென்பது இவ்விரண்டிபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்

கினநல மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். மனநலம் நன்கு உடையராயினும்—மனநன்மையை முன்னரல்லினை
யார் ருமேயுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து—
அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ-து.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விவரத்தாற்றொக்கது. அந்நலவினையுள்வழி
பும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சருக. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது

மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. கூ

இ-ள். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் — ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறு
மையின்பமுண்டாம்;— மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து— அத
ற்கு அச்சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-து.

மனநலத்தினாகு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே
பிறிதொன்றன்றென்னும் மதத்தையுடம்பட்டிக் கூறியவாறு. மற்று வினைமாற்
று. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் ம
னநலந்நிரியினும் நல்லினம் ஒப்பரிதுத்தி மறுமைபயப்பிக்குமென நிலைபெறச்
செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையையர்துபாட்டானும் சிற்றினஞ்சேராமைய
து சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தான் கூறியவாறாகிக். (க)

சருஊ. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையிலலை தீயினத்தி

னல்லற படுப்பது உ மில். கூ

இ-ள். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையம் இல்லை—ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மி
க்க துணையுமில்லை;— தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பது உம் இல்— தீய
வினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ-து.

ஊர்தனுருபுகள் உறம்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி
உம்மை மாற்றியுணர்க்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின்க்கித் துயருறும்
காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவின்க்கித் துயருறுவித்தலி
ன் அதனைப் பகையென்றும் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதப்பெயர்.
இதனால் விதியெதிர்மறைகள் உடன்கூறப்பட்டன. (கஊ)

சுருது அதி. — தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைதனையாராய்ந்து செய்யுந்திறம்.
அச்செயல் பெரியானாத்துணைக்காடல் பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செ
ய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சருக. அழிவது உ மாவது உ மாகி வழிபயக்கு

முகியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க

இ-ள். அழிவது உம் — வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாழிவதனையும் — ஆவது உம் — அழிந்தாறபின்னாவதனையும் — ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் — ஆய்நின்று பிறப்பொழுது தருமுதியத்தையும் — சூழ்ந்து செயல் — சீர்துக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ-று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்விலும் அது வளர்ந்துவருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே, ஆய்நின்று பெரிந் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதும் முனொத்தாலும் ஒதிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்டிகாலத்தும் பயனுடைமை ஷேரிந்து செய்கவென்பதாம். (க)

சுள௨. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ

இ-ள். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு — தாந்தேரிந் துகொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தகும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு — அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் — எய்துந்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ-று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றுமாம். செய்வார்க்கென்றானால், வினைபென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது மேற்சேறன்முதல் வேறலீறிய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவறுமையின், ஆரியபொருள்களெல்லாம் எளிதுவென்றுவொன்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானுஞ் செயபத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறுந் கூறப்பட்டன. (உ)

சுள௩. ஆக்கந் கருதி முதலிழக்குஞ் செயவினை யூக்கா ரறிவுடை யார். கூ

இ-ள். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செயவினை — மேலெய்தக்கடவதுவினையத்தினை நோக்கி முன்னெய்திந் முதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செயவினையை — அறிவுடையார் ஊக்கார் — அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்றும் பெயரொச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மைவிகாரத்தாற்றெடுக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுந் காலமும் இடனுமரிபாறு பிறர்மண் கொளவான்சென்று தம்மண்ணு நிழத்தலபோல்வன. முன்செய்து போந்த வினையாயினுமென்பார், செயவினையென்றார். (கூ)

சுள௪. தொரிய லக்னைத் தொடங்கா ரிரிவென்னு மேதப்பா டுஞ் பவர். ச

இ-ள். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் — இனத்தொடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார் — இனிவு என்னும் ஏதப்பாரீ அஞ்சுபவர் — தமக்கு இனிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இனிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுயிலொன்று உலகத்தாரிகமுயிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

சகடு. வகையற் சூழா தெழுதல் பணீவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. (டு)

இ-ள். வகை அற் சூழாது எழுதல் — சென்றல் நிகழ்ந்திறங்கையெல்லாம் முற்றவெண்ணுது செவ்வெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்பதிப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு தெரியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், 'புடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முனாவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையுமாகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனை பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுச்சிலவெஞ்சிலும் பகைவர்க்கு இ-னமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தரும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குகற்பட்டன. (டு)

சகசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். சு

இ-ள். செய்தக்க ஆல்ல செயக்கெடு — அரசன் தன்வினைகருந் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும் — செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அது முன்பு செய்தத்தக்கனவற்றைச் செய்வாமைதன்னாற்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதானதும், ஐயமாயினவும், பின் நயர்விளைப்பனவுமெனவிவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமைபென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படைபென இருவகைத்தாயபெருமைகருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியனமாகலான், இரண்டுந் கேட்டிற்கு நலவாயின. இதனை செய்வனசெய்து ஒழிவனவொழிகவன இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (சு)

சகசுஎ. எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்திடு
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. எ

இ-ள். கருமம் எண்ணித்துணிக — செய்தத்தக்க கருமம் முடிக்கமுடியாததையெண்ணித் தொடங்குக — துணித்தின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு — தொடங்குவைத் துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாகலான். எ-று.

துணியுபற்றி நிகழ்தலின், துணிகெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொங்கல், இன சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒழுத், லென நால்வகைப்புகம். இவற்றை வடநூலார் தானசாம பேதலுடைமென்ப. அவற்றுள் முனையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனையமூவகைய, அவ்வகைகொல்லும்சுணங்காப்பிறபெருகும், இவ்வுபாயமெல்லாமென்னுது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையுறும், டுடையினொத்தலாகாமையுறும், அரசன் நயருறுதலின், அவ்வெண்ணுமைப இழுக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சகஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலரீன்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்— முடியுமுபாயத்தார் கருமத்தை முய
லாத முயற்சி— பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும்— துணைவர்பலர்
நின்று புனாபடாமற் காப்பினும்புனாபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது கொடுத்தலைப் பொருளுசையாளன்கண்
னும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொ
ருது நொத்தவனென இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன்,
தன் பகுதியோடு பொருததானென இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின்
வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தோற்ப்புதல் கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ்செய்து, வெல்லு
மாற்றான் முயறல். புனாபடுதல் கருகிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பய
த்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

சகக. நன்னுற்ற வுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்புந் தாற்றுக் கடை. கூ

இ-ள். நன்று ஆற்றவுள்ளும் தவறு உண்டி— வெற்றுவெந்தர்மாட்டு நன்று
னவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து
ஆற்றுக்கடை—அவரவர்குணங்களை யாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்குரிய செய்
பாவிடின். எ-று.

நன்றானுபாயமாகவது கொடுத்தலும் இன்சொறசொல்லுதலுமாம். அவை
யாவர்கண்ணும் இனியவாதுந் திறப்புடைமையின், உம்மை சிறப்பும்மை. அவ
ற்றை அவரவர் பண்பறிந்தாற்றுமைபாவது அவற்றிற்கு உரியமல்லாதார்கண்
னை செய்தல். தவறு அவ்வினமுடியாமை. (க)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டிந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது— அரசர் வினைமுடித்தார்
பொருட்டித் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரின்
உலகந் தம்மையிகழாதிரும; —எள்ளாத எண்ணிச் செயல் வேண்டி—ஆக
லான் அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது அகுபெயர். தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச்
செய்தலாவது தாம் வலியராய் வைத்துமெனியார் க் துரிய பொருத்தவமுதலிய
முன்றனைச் செய்தலும், மெனியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச் செ
ய்தலுமாம். இவைவிரண்டும் அநிலிரார் செய்வனவாகவின், உலகங்கொள்ளா
தென்றார். அஃதெள்ளாசனசெய்யலாவது அவற்றைத் தீர்த்தம் வன்மை மென்
மைக்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகைபாற்றிமை கூறிய உபாயங்கட்கு, வி
னைமுதல்வகைபான் உரிமை கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் செய்வன
வற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவ்ரசன் நால்வகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். க

இ-ள். வினை வலியும்—தான் செய்யக்கருதிய வினைவலியையும்—தன்வலியும்—அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான் வலியும்—அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும்—தூக்கிச் செயல்—தூர்த்துக்கீத் தன்வலியிடுமாயின் அவ்வினையைச் செய்க. எ-று.

இந்நால்வகைவலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகையாற்றலானுங்கூறுபடித்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும் வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (க)

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச் செல்வார்க்குச் செல்லாத தில. உ

இ-ள். ஒல்வது அறிவது அறிந்து—தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டிவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு—எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அசன்கண்வைத்துப்பனுகமேற்றெல்லும் அரசர்க்கு—செல்லாதது இல்—முடியாதபொருளல்லே. எ-று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றுமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெயதுவொன்பதாம். இவையி ராணிபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வாரொய்தும் பயனாக் கூறப்பட்டன. (உ)

சஎங. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ட

இ-ள். உடைத்தம் வலி அறியா — கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின ளவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி—மனவெழுச்சியாற் தம்மினவலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர்—வலர் அடர்த்த லான் அது செய்து முடிக்கப்பெறுது இடைபெகெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமைநின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது மூவகையாற்றலுள்ளஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சி நின்றது. (ங)

சஎச. அமைந்தாந் கொழுகா னளவறியான் நன்னீர் சியந்தான் வினாந்து கெடும். ச

இ-ள். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான்—அயல்வேந்தரோடு பொருத்தியொழுது வதுஞ்செய்யாது — அளவு அறியான் — தன் வலியளவறிவதுஞ்செய்யாது — தன்னை வியந்தான்—தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விடாந்து கெடும்—வினாயக் கெடும். எ-று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். வினாயவென்பது திரிந்துநின்றது. நட்பாயொழுதுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்றுமீறண்டனான் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவ்வயன்றித் தான் மெலியனாய்வந்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், வினாந்துகெடுமென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் தன்வலியறியாவழிப்பதும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலி பெய் சாகாபி மச்சிறு மப்பண்டமு
சால மிகுத்துப் பெயின். ரு

இ-ள். பீலி பெய் சாகாபிம் அச்சு இதும் — பீலியென்றிய சகடமும் அச்சு முறியும்,—அப்பண்டம் சால் மிகுத்துப் பெயின்—அப்பீலிபை அது பொறுக்குமளவன்றி மிகுத்தேற்றின். எ-று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பெயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புந் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினையினை முதன்மேனிற்றது. எளியொன்று பலரோடு பகைகொள்வான தான் வலியினையாடினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிழிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்: இதனை துவலாதுவந்தியென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுள். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளாதவென்றமையின், இதனுள் மாற்றன் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாவழிப்பதும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

சஎசு. நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃகிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாடி விடும. சு

இ-ள். கொம்பர் நுனி ஏறினர் அஃது இறந்து ஊக்கின் — ஒருமரக்கோட்டினை நுனிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தம்மூக்கத்தால் அவ்வளவினைக் கட்டி, மேலுமேறவுக்குவராயின்,—உயிர்க்கு இறுதுபாதி விடும்—அவ்வுக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதுபாய் முடியும். எ-று.

• நுனிக்கொம்பொன்பது கடைக்கணைப்பதுபோலப் பின்முன்னாகத்தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபுறநி இழித்தறகண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதியென்றார். பகைமேற்செல்வான்என்றோடங்கித் தன்னுற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றான் பின் அவ்வளவிலில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ்செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடிவிற்கேதுவொமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துகிறற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்பதும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. ஏ

இ-ள். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளினை லையையறிந்து அதற்கேற்பவீக;— அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி—அங்ஙனமீதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ-று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் வகுத்தலும் வல்லதரசு என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்பவீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை நான்குசூருக்கி, அவற்றுள் இரண்டனைத் தன்செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டி வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றனையீதல்: பிறரும் “வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்” * என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகாறளவிட்டி தாயீனுங் கேடில்லை
போகாறகலாக் கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசார்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனான்கேடில்லையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வர்தப்பண் பின்றெழில்கள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுச் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎக. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாநித் தோன்றாக் கெடும். கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாநித் தோன்றாக் கெடும் — உள்ளனபோலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்புருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈத்துச் சூய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்ளபோலத்தோன்றியெனாரார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (க)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வலலைக் கெடும். கோ

இ-ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்காமெக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வள வரை வலலைக் கெடும் — ஒருவன் செல்வத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவெயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவ்வாறான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றனுட் பெருமையின் பகுதியாய் பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு கோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

* த்ரிசுகுமம், உக.—வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை—யெய்தப்—பலநாடி நல்லவை கற்றலம் மூன்று—நலமாட்சி நல்லவர் கோள்.

சகம் அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனாய் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செலவிற்றேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளக்கும்.

சஅக. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும்—தன்னின் வலியாய் கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்;—இதல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரகிகலை வெல்லக் கருதுமாசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாத. எ-று.

எடுத்துக்காட்டியமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியுந் தம்முள்ளாத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதுவியவுடைத்தாய்த் தானே வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனும் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுது நிருவினைத்
தீராமை யாக்குங் கவிது. உ

இ-ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல்—அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுதுதல்—நிருவினைத் தீராமை ஆர்த்தும் கவிது—ஒருவர்கண்ணும் நிலிவாது நீங்குஞ்செல்வத்தைத் தன்கணிய்காமற் பிரிந்துகொள்ளும். எ-று.

காலத்தோடுபொருந்துதல் காலத்தப்பாமற்செய்தல். தீராமைபென்றதனால், தீர்தன்மையுடையது பெற்றும். வினை வாய்த்துவருகலான், அதனினுக்குச் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காக்கென்பதாம். (உ)

சஅங. அருவினை யென்ப ளளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். டு

இ-ள். அருவினை எனப ளளவோ—அரசராத் செய்தற்கரிய வினைகளெனலு சொல்லப்படுவன ளளவோ,—கருவியான் காலம் அறிந்து செயின்—வருந் தை முடித்தற்காக் கருவிகளுடனே செய்தற்காங்காலம் அறிந்து செய்வாராயின். எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும் நால்வகையுபாயங்கூடாம். அவை ளள வாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லா வினையும் எளிதனமுடியுமென்பதாம். (ங)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின். ச

இ-ள். ஞாலம் கருதினும் கைகூடும்—ஒருவன் ஞாலமுழுதுந் தானேயாளக் கருதினானும். அஃது அவன்கையகத்ததாம்,—காலம் கருதி இடத்தான் செயின்—அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின். எ-று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உணர்த்தாங்குணாக்கைககட்டாதனவும் கைககம்மென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானுங் காலமறிதற்பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅதி. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது

ஞாலங் கருது பவர். ரு

இ-ள். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர்—தப்பாது ஞாலமெல்லாங்கொள்ளக் கருதுமாசர்—காலம் கருதி இருப்பா—தம் வலியுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அதுவருதுணையும் பகைமேற் செல்லார். எ-று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலியுதி காலங்கருதியென்றத னுற் பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப்பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுழுவராகவின், இருப்பொன்றார். இருத்தலாவது நட்பாக்கல், பகை பாக்கல், மேறச்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்கு ணங்களுள் மேற்செல்வித மாராயது. இதனும் காலம் வாராவழிச் செய வது கூறப்பட்டது. (ரு)

சஅசு. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்

தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. சு

இ-ள். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம்—வலியுதிமுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர் தாக்கற்குப் பே ரும் தகைத்து—பொருகின்ற தகர் தன்பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின் னே கால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ-று.

உவமைக்கட்டாக்கற்கென்றதனால், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனால் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறமவேரார் காலம்பார்த்

துள்வோர்ப்ப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒள்ளியவர்—அறிவுடையவரசர் — ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார்—பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகுளார்,— காலம் பார்த்து உள் வோர்ப்பர்—தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தை யறிந்து அது வருதுணையும் உள்ளே வெகுள்வர். எ-று.

பொள்ளெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரா வோர்ப்பொனக் காரணத் தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெகுணிந்தித தம்மைக் காப்பராகவிற் புறம் வேரொன்றும், வெகுளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமல டக்குதல் கூடாமையின் உள்வோர்ப்பொனதுங்கூறினார். (எ)

சஅஅ. செறுநனைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை

காணிற் கிழக்காந் தலை. அ

இ-ள். செறுநனைக் காணின் சுமக்க— தாம் வெல்லக் கருதியவரசர் பகை வர்க்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்பணிக,—இறுவரை காணின் தலை கிழக்காம்—பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவி ன்றியிறுவர். எ-று.

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அவ்வு
னந்தாமலே அவர் தம்மைக் காத்தவிகழ்வராகலிற் தப்பாமற் கெடுவென்பார்
அவர்தலை மேலமென்றுக்கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தன்
ருங்கால் அது தன்றலை மேலாக விழுமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது.
இவையிரண்டிபாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்
பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅக. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். க

இ-ள். எய்தற்கு அரியது இமைந்தக்கால்—பகையை வெல்லக்கருதுமரசர்
தம்மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால், — அந்நிலையே செய்தற்கு
அரிய செயல்—அதுகழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மார் செய்தற்க
ரிய வினைகளைச் செய்க. எ-று.

ஆற்றன்முதலியவற்றார் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்
றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்த
வழிப் பின்னிலாதோடுதலின் அந்நிலையென்றும், அது பெருவழிச் செய்
யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங்கூறினார். இதனால் காலம் வந்துழி
வினாந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சக0. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. க0

இ-ள். கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க — வினைமேற், செல்லாதிருக்குந்
காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல் இருக்க, — மற்றச் சீர்த்த விடத்து அதன்
குத்து ஒக்க—மற்றைச் செல்லுங்காலம்வாய்த்தவழி அது செய்தமுடிக்குமா
றுபோலத் தப்பாமற்செய்து முடிக்க. எ-று.

மீன்கோடற்கிருக்குமவழி அது வந்தெய்துந்நுணையும் முன்னறிந்து தப்பா
மற்பொருட்டு உயிரில்லாதபோனறிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின்றபு
வதற்குமுன்பே வினாந்து குத்துமாகலானும், இருப்பிற்குஞ்செயலிற்குங்கொக்
கே உவமையாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றராயினும் அது கூம்புமாறுபோலக்
கூம்புகவென்றும், குத்தொக்கவென்றராயினும் அது குத்துமாறுபோலக் குத்
தகவென்றுமுறைக்கப்பரிம், இது தொழிலுமமராகலின். உவமைமுடித்தால்
இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங்கூறியவாறாயிற்று. (க0)

நெ ம் அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லு
தற்கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அங்காரமுறைமையும் இதனுணை விளங்கும்.

சகக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது. க

இ-ள். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது—பகைவரை முற்றுதற்காவதோ
ரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க—அவர்மாட்டுயாதொ
ருவினையுந்தொடங்காதொழிக, — எள்ளற்க — அவரைச் சிறியவொன்றிகழா
தொழிக. எ-று.

முற்றுதல் விளைத்தல். அதற்காமிடமாவது வாயில்களானும் நுழைகளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும்வகை அரணினிச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முணலிலிலாத பலபடையிருப்பிற்கும் மதினும் அகமுமுதலிய வரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்குமேற்ற நிலக்கிடக்கையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. முரண்சேர்ந்த மொயம்பி னவர்க்கு மாண்சேர்ந்தா மாக்கம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். முரண் சேர்ந்த மொயம்பினவர்க்கும் — மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும் — அரண் சேர்ந்த ஆம் ஆக்கம் பலவும் தரும்—அரண்சேர்ந்தாகின்றவாக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம் பொதுவெனப் பொருவரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாக்கலானும், வலியுடைமை கூறியவதானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், ஈண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது ஆதற்கேதுவாய முற்றினே. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலைபெற்றுநின்று அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகங். ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து டோற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ங

இ-ள். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப—வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின்—அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வராயின். எ-று.

வினையென்பதாஉம் தம்மையென்பதாஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணுடும் படையாணங்காத்தல். இவ்வாற்றான் வினைசெய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியினறியும் வெல்வொன்பதாம்.

சகச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து துன்னியார் துன்னிச செயின். ச

இ-ள். இடன் அறிந்து துன்னியார்— தாம் வினைசெய்தற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து சென்றவரசர்—துன்னிச் செயின் —அரணைப் பொருந்திநின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர்—அவரை வெல்வதாக வெண்ணியிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினையிழப்பர். எ-று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம்வெற்றியை. அதனையிழப்பொன்றார், அவர் வினைசெய்யாமற் தம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொன்பதாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டானும் பகைவரணின்முற்றிற்றுப்பார் அதற்காமிடமறிதல் கூறப்பட்டது.

சகரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி னீங்கி னதனைப் பிற. ரு

இ-ள். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும்—முதலை ஆழமுடைய நீரின் கனையிற் பிறவற்றையெல்லார் தான் வெல்லாநிற்கும்;—புனலின் நீங்கின் அத

கைப் பிற அகம் — அப்புனலிசீக்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லா
கிற்கும். எ-து.

எனவே எல்லாருந் தநிலத்து வலியொன்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்
பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா தீரின்கட் பிராவெல்லாம் கிற்றலாற்
ருமையின் அவைபெல்லாம் முதலிக்கெளியவாம் அவையியங்குத்தத்தரிய நில
த்தின்கண் அஃதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லாமென்றதாமென்றது,
மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் கிற்றலாற்றாவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர்
தமக்கெளியராவரன்றித் தாதிர்கலாற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கெளி
யராவவொன்றும் பொருடோன்ற கின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு
மலங்காரம். அவரை அவர் கிற்றலாற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்கவென்பதாம்.

சகசுங். கடலோடா கால்வ னெடுத்தேர் கடலோடு

நாவாயு மோடா நிலத்து.

அ

இ-ள். கால் வல் நெய்தேர் கடல் ஓடா நிலத்தின்கண்ணும் கால் வலிய
பெடிய. தேர்கள் கடலின்கண்ணோடமாட்டா, — கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து
ஓடா — இனி அக்கடலின்கண்ணும் நாவாய்க்கடாமும் நிலத்தின்கண்ணோடமாட்
டா. எ-று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையகையான் நிலத்தொன்மென்பது வருவிக்கப் ப
ட்டது. கால்வென்கித்தொன்பது ஒத்திருக்காமையும் பொருமையுமுடைய
வாயினுமென்பது பட கின்றது. மேற்சென்ற பகைவரிடங்களை யறிந்து அவ
ற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றகின்றமையின், இது
வும் மேலையலங்காரமாயிற்று. (சு)

சகசுங். அஞ்சாமை யல்லாற றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் சொரின.

எ

இ-ள். அஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - பகையிடத்து வினைசெய்
யுந் திறங்களைபெல்லாம் ஒழிப்பாடுசெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தோடு பொ
ருத்தச் செய்வராயின், - அஞ்சாமை அல்லாற துணை வேண்டா—அச்செயற
தது தந்துண்மையல்லாற பிரிநொருதுணை வேண்டியதற்கு. எ-று.

தண்ணியராய் கின்று செய்து முடிந்தலே வேண்டியதல்லாற துணைவேண்
டாவென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கே தயினைமீயின் இவையுமல் தபாட்டானும்
வினைசெய்தற்காயினிரால் கூறப்பட்டது. (எ)

சகசுங். சிறுபடையான் செல்லெட்டு சேரி னுறுபடையா
னாகு மழிந்து விடும்.

அ

இ-ள். உறுபடையான் — பெருற்படையுடையவரசன் --- சிறுபடையான்
செல் இடம் சேரின்—ஏனைச் சிறுபடையுடையானையழித்தல் கருதி அவன் புச
கைச்சென்று சாருமாயின், — ஊக்கம் அழிந்துவிடும்—அவனாற் தன்பெருமை
யழியும். எ-று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுயிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்தருக்கு
மென்றத்போல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேற்றப்பட்டது.
தன்படைப்பெருமைநோக்கி இடநோக்காது செல்லுதலின் அஃது அப்படை

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பவிர்சியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகசக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலொனினு மாந்த

ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ

இ-ள். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும்—அரணுதித்தற்கருமையும் பெருமையாகியவாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது—வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குதலரிது. எ-று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஆண்மையுடையாளைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட்சென்று தாக்கின் அவர் அது விட்டுப்போதற்றுணிவின ரன்றிச் சாதற்றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (க)

நூ00. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா

வேலான் முகத்த களிறு. க0

இ-ள். கண் அஞ்சா வேலான் முகத்த களிறு — பரகர்க்கடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய களிறுகளை — கால் ஆழ் களரின் நரி அடும் — அவை காலாழியியல்பிற்றாய் சேற்றுநிலத்துப்பட்டுழி நரி கொல் லும். எ-று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத் துச் செல்லின் அவற்றாற் பபனின்றி மிகவுமெனியரால் அழிவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ்வலங்காரம். வேலாழ்முகத்தவென்று பாட மோதுவாருமுளர்; வேற்படைருளித்தமுடத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற்கேது வாய்முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைவரைச்சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப் படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (க0)

நிக ம் அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினொப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்ப னவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளானாய் ந்துதெளிதல். வலிமுதன்மூன்றும்நிந்து பகைமேற்செல்வானுக்குத் தானே வினையுற்றுச்செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டிதலின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நூ00. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்சு¹ நான்கின்

றிந்தெறிந்து தேறப் படும். க

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம்— அரசனாற்றெனியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான்வருமச்சமுமென்னும்— நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் — உபதைநான்கின்றித்தான் மனவியல்பாராய்ந்தால் பின்பு தெனியப்படும். எ-று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதனையும் அறவோனாயும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையுமுடை

யானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலைவனையும் அவனோடியைந்தானையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன்மாயினானகலின் இவனைப் போக்கிக் கொடையுமுரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்று தொட்டு உரிமையோடு பயின்றாளோர்தவமுதமகளைவிட்டு, அவளால் உரிமையுள்ள இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூறிவிக்கவேண்டுமென்று என்னை விடுத்தாள் அவளைக் கூடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும் பொருளுங்கைகூடுமெனச் சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலிட்டு ஓரமைச்சனால் ஏனையோரை அவனில்லின்கணழைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணற்குக் குழீஇயினொன்று தான் காவல்செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் குழுகின்றமையின் அதனை நாழற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் ஈண்டை யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூறறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்நா ன்கினுந்திரிபிலனையவழி எதிர்காலத்துந்திரிபிலெனக்கருத்தளவையாற்றெனியப்படுமென்பதாம். இவ்வடறுற்பொருண்மையைக்கொண்டு இவரோதியதறியாது பிறொல்லாம் இதனை உயிரொச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுணர்த்தார். (க)

இ0௨. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடிப்பரியு

நாணுடையான் கட்டே தெளிவு. உ

இ-ள். குடிப் பிறந்து—உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து—குற்றத்தின் நீங்கி—குற்றங்களினின்று நீங்கி— வடிப் பரியும் நாண் உடையான்கட்டே தெளிவு—நமக்கு வடி வருங்கொலென்றஞசாரிற்கும் நாணுடையவன்கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாலும், மடி, மறப்பு, பிழைப்பென்றவைமுதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மணஞ்செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவளவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிகவென்பதாம். (உ)

இ0௩. அரியகற் குசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா

லின்மை யரிதே வெளிது. கூ

இ-ள். அரிய கற்று ஆசு அற்றார்கண்ணும் — கற்றற்கரிய தூல்களைக் கற்று மேற்சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும் — தெரியுந்தூல் வெளிது இன்மை அரிது — துண்ணிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ-று.

வெண்மை அறியாமை; அஃது இவர்மாட்டிளதாவது மணத்தது நிலையாமை யான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரோ தெனியப்படுவொன்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவையெனான் இக்குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையாராத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (கூ)

ரு0ச. குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றையுடையார் உலகத்தின்
மையின் ஒருவன் குணங்களையாராய்ந்து, — குற்றமும் நாடி — ஏனைக்குற்றங்
களையுமாராய்ந்து, — மிகை நாடி — பின் அவ்விருபகுதியுள்ளும் மிக்கவற்றை
யாராய்ந்து, — மிக்க கொளல் — அவனை அம்மிக்கவற்றினேபறிக. எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானாகப் பன்மை
யானாக உயர்ந்தன. அவற்றானபிறவாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனெ
ன்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றும்றிதல். குணமேயுடையார் உலகத்
தரியராகலின், இவ்வகை யாவனாயுத்தெனிகவென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

ரு0ரு. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ரு

இ-ள். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் — பிறப்புக் குணம்
அறிவென்பனவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும்
உகைகல்லாவது — தத்தம் கருமமே — தாந்தாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை.
எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களதுபெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறிய
வறுவார்க் துப் பிறகருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென்பது தே
ற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். இதனாற் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்
பட்டது. (ரு)

ரு0சு. அற்றாளைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணர் பழி. சு

இ-ள். அற்றாளைத் தேறுதல் ஒம்புக — சுற்றமில்லாதானைத் தெளிதலையொ
ழிக; — அவர் மற்றப் பற்று இலா — அவர் உலகத்தோடி தொடாபிலர், —
பழிநாணர் — ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார். எ-று.

பற்றிலான்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழி
ப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்
றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் பெரியப்படான்பதாம். (சு)

ரு0எ. காதன்மை கந்தா வழிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். எ

இ-ள். காதன்மை காதா அறியு அறியார்த் தேறுதல் — அன்புடைமை பற்
றுக்கோடாகத் துமக்கரியவேண்டிவன அறியாதானைத் தெளிதல் — பேதை
மை எல்லாம் தரும் — அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையும் கொடுக்கும். எ-று.

தனனோடி அவரிடமின்றவன்புபற்றி அரசன் அறிவினார்மேல் வினையை
வைப்பின், அஃது அவரறிவினம்பாற கெடும், கெட்டால் அவர்க்குளதேய
ன்றி வினைக்குரியானா அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு
அறியாமை பலவுமுளவாமென்பதாம். (எ)

ரு0அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
திரா விடும்பை தரும். அ

இ-ள். பிறனைத் தேர்தான் தெளிந்தான் — தன்னோடிபுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவற்றானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடம்பை தரும்—அத்தெளிவு தன்வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

இயைபு தன் குடியொடு கோடாமாபு. இதனானே அதுவும் வேண்மென் பது பெற்றும். தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடு தலால் தன்குலத்துப் பிறந்தாரும் பணகவர்கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவொன்ப தாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. (அ)

இ0க. தேற்றக யானாயுந் தேராது கோந்தபிற
தேறுக தேறும் பொருள். கூ

இ-ள். யானாயுந் தேராது தேற்றக—யாவனாயுந் ஆராயாது தெளியாதொழிக.—தேர்த்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக—ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறுதொழிக. எ-று.

தேற்றகவெனப் பொதுமைபான் ஒருவினைக்கண்ணுத் தெளியலாகா என்பது பெற்றும். சுண்பித் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின் மேனின்றது. தேறும்பொருளென்றது அவ்வரவராற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (க)

இ0க0. தேரான் நெளிவுந் தெளிந்தான்க னையுறவுந்
தீரா விடுமபை தரும். க0

இ-ள். தேரான் தெளிவும்—அரசன் ஒருவனையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும்— ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுத்தலும் இவ் விரண்டும்—தீரா இடம்பை தரும்—அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ-று.

வினை வைத்தபின் ஒருசுவறு காணுதுவைத்து ஐயுறமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை செறித்துவிடும், அதனேயன்றிப் பணகவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற்றெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லை கூறியவாறு. இவைபயர்துபாட்டா னும், தெளிப்பபடாதார் இவ்வொன்பது உம், அவனாத் தெளிந்தாற்படுமிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும், கூறப்பட்டன. (க0)

இடம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரா அவர் செய்யவல்ல வினைகளையறிந்து அவற்றின்கண்ணையாளுத்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

இ0க0. நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப் பிடும். க

இ-ள். நன்மையும் தீமையும் நாடி — அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந் தறிந்து—நலம் புரிந்ததன்மையான்—அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின் அவனும் கிறந்தவினைகளிலேயாள்
ப்படும். எ-று.

தன்னையுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்குநடுவாய்தோர்வினையை அர
சன்றன்கண்வைத்தவழி அதன்கணுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ்
வியல்பினனாத்தல்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணையாளப்படுவனென்பதாயிற்று.
புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினை
யாதல் பெற்றும். (க)

௩௧௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. ௨

இ-ள். வாரி பெருக்கி—பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து— வளம்
படுத்தி—அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து — உற்றவை ஆராய்வான்
— அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்குமுற்ற இடையூறுகளை நா
டோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன் — வினை செய்க — அரசனுக்கு வினை செ
ய்க. எ-று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் இயற்றலும்என்புழியுரைத்தனவும்,
உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன
ஆண்டுப்பொருளுமின்பமுமாக உணக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன அரசன்
வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பணகவர், கள்வொன்றிவரான் வருநலிவுகள். (௨)

௩௧௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ௩

இ-ள். அன்பு— அரசன்மாட்டன்பும் — அறிவு— அவனுக்காவனவரியும
றியும்— தேற்றம்— அவை செய்தற்கட்கலங்காமையும் — அவாவினமை—
அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவினமையுமாகிய — இந்நா
ன்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு — இந்நான்குணங்களையும் நிலை
பெறவுடையான்மேலதே வினையைவிட்டிருக்குந் தெளிவு. எ-று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவே
ண்டுவிதிலையென்று அரசன்றெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிட
னாக்கிக் கூறினார். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஆடற்குரியானிலக்கணங்கூறப்
பட்டது. (௩)

௩௧௪. எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ௪

இ-ள். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் — எல்லாவகையானுமாராய்ந்து
தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும்— வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர்
— அவ்வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

கட்டியங்காரன்போல அரசவிற்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அத
னைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பின்பார் அரிவராகலின், வேறாகுமாந்தர்
பலொன்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையாராய் வைத்த
பின் விகாரப்படுவானா இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப
தாம். இதனான்குருவகையாலொழிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது.

இகடு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் மேவற்பாற் நன்று. இ

இ-ள். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்—செய்யமுடியாங்கனைய
றிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்து முடி
வுசெய்யவல்லானையல்லது — வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று
—வினைதான் இவன் கம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவுமி
யல்புடைத்தன்று. எ-று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்
பான் முடியாதென இதனால் வினையினதிபல்பு கூறப்பட்டது. (இ)

இகசு. செய்வானே நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். கூ

இ-ள். செய்வானே நாடி—முதற்கண்ணே செய்வானிலக்கணத்தையாரா
ய்ந்து,—வினை நாடி—பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பையாராய்ந்து,—
காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல்—பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோ
டுபடுத்திப் பொருந்தவறிந்து அவனை அதன்களுடையேச்செய்க. எ-று.

செய்வானிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்
தோடெய்தவுணர்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின்
இவ்வியல்பிறகு வினை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (க)

இகஎ. இதனை யிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். எ

இ-ள். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து — இவ்வினையை
இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறப்படுத்தாராய்ந்து, — அதனை
அவன்கண் விடல்—முன்றுந்தம்முளியைபந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே
விட்க. எ-று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினை
யுந் தம்முளியைதலாவது ஒரொன்றோடு வினையகிரண்டற்கும பொருத்தமுண்
டாதல். விடுதல் அதற்கு அவனையுரியனாக்குதல். (எ)

இகஅ. வினைக்குரிமை நாடிய பிள்ளை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். அ

இ-ள். வினைக்கு உரிமை நாடிய பிள்ளை—ஒருவனை அரசன் தன்வினைசெ
ய்தற்குரியனாகவாராய்ந்து துணரிதால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச் செயல்.
—பின்னவனை அதற்குரியனாமாறு உயரச்செய்க. எ-று.

உயரச்செய்தலாவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றனுடையானாக்
குதல். அது செய்யாக்காலும் கெட்டுமென்பது கருத்து. (அ)

இகக. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருசு
வினைப்பானே நீங்குந் திரு. கூ

இ-ள். வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை—எப்பொழுதும் தன்வினை
யின்கண்ணே முயற்செய்யுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுது

இன்ற தன்மையை—வேறுக வினைப்பாணத் திரு நீங்கும் —அது பொருதார் சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங்கும். எ-று.

கேளாயொழுதுகின்றதன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளீர்செய்யுமுரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுதுதல். அவனை அவமதிப்பாகக் கொண்டு செறக்கருதுமாயின் பின்னொருவருமட்பட்டு முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வன்கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியாயினையானுந் திறங்கூறப்பட்டது. (க)

ரு20. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க0

இ-ள். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான் கோடாதொழிய உலகு கோடாது;—மன்னன் நாடோறும் நாடுக—ஆதலான் அரசன் அவன்செயலை நாடோறுமாராய்க். எ-று.

அஃதொன்றினையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லாமாராய்ந்தானாம், அதனால் அவனுரிமை அழியாமறன்னுள்ளேயாராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிச்செய்வது கூறப்பட்டது. (க0)

‘ரு. ம் அதி. — சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினிங்காமல் அனைத்தல். வினை செய்வானாக் கூறி ஏனைச் சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின், இது தெரிந்துவினையாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ரு2க. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. க

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்—ஒருவன் செல்வந்தொழிந்து வறியனாய்பவ நியும் விடாது தம்மோடு அவனிடைய் பழைமையை எடுத்தற்கொண்டாடுமியல்புகள் —சுற்றத்தார்கண்ணே உள — சுற்றத்தார்மாட்டே உளவாவன. எ-று.

சிறப்பும்மை வறியனாயவழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறுக்காலத்தத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறொல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவராகலின், ஏகாரந்தேற்றத்தின் கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ரு2உ. விருப்பஞ்ச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாக்கம் பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அஞ்ச் சுற்றம் இயையின்—அன்பறுத சுற்றம் ஒருவர்கெய்துமாயின்,— அருப்பு அறு ஆக்கம் பலவும் தரும்—அஃது அவற்குக் கிளைத்தலுறு செல்வங்கள் பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உட்பகையினிச்சுதற்கு விருப்பஞ்ச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செல்வத்தின்குத்தற்கு அருப்பறுவாக்கமென்றும், விசேஷத்தார்.

தொடரோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனந்ருமை விளக்கி
கின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கக்களாறியுநோ
க்கி. பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவைமேன்மெற் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (௨)

இட௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோழன்றி நீர்நிறைந்தற்று. ௩

இ-ள். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடு செஞ்சுகல்
த்தல்லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று—
குளப்பரப்புக் களையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. செஞ்சுகல்புத் தன்னளவும்
அதன்னளவுமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆசுபெயர். வா
ழ்க்கைபென்றதனும் அத்தக்கெதுவாய செல்வத்தனை. நிறைவேன்றும் இடத்
துங்கிழம்பொருளினறொழில் இடத்தின்மேலின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வ
ங்கள் தாங்குவாரின்மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (௩)

இட௪. சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪

இ-ள். செல்வம் பெற்றத்தால் பெற்ற பயன் — செல்வம் பெற்றவனால்
ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தால் தான் சுற்றப்பட ஒழுக்கல்—தன்சுற்
றத்தால் தான் சூழப்படுமவரை அதனைத் தழீறுவொழுக்கில். எ-று.

பெற்றவென்பதுள்ள அகரமும் அதனுணைப்பதனால் அன்சாரியையும் தொ
டரோக்கி விகாரத்தாற்றொக்கன. புவியொழுக்குப் பாகின்றி அசாடற்
கெதுவாகலின், இரண்டிச் செல்வத்தொழுப் பயனென்றார். புவியொன்றுபாட்
டானும் சுற்றத்தால் செல்வத்தற்கெதுவும் அரணும் பயனுமாமென்பது
சுறப்பட்டது. (௪)

இட௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும. ௫

இ-ள். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் — ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்
டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொலுசொல்லுதலையும் வல்லையின், — அடுக்கிய
சுற்றத்தால், சூழப்படும—தம்மிற்றொடர்த்த பல்வகை சுற்றத்தானே சூழப்
படும. எ-று.

இரண்டும் அளவறிததாற்றுதலறிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற்
றொடர்தலாவது சுற்றத்தது சுற்றமும் அகனதுசுற்றமாய் அயறறற் பிணிப்
புண்டி வருதல். இவ்வுபாயங்களை வடமூலார் தனமுஞ் சாமமுமென்ப. (௫)

இட௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். ௬

இ-ள். பெருங்கொடையான் வெகுளி பேணான் — ஒருவன் மிக்ககொடை
யையுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பாதுமாயின், — அவனின் மருங்கு
உடையார் மாநிலத்த இல் — அவன்போலக் கிளையுடையார் இவ்வுலகத்தி
ல்கூ, எ-று.

யிக்கொண்ட ஒன்றும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை இஃதரசுத்தேவனிடவதொன்றென்று அளவிதந்து செய்யாமை. (க)

இஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்னந் ரார்க்கே புள. எ

இ-ள். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்— காக்கைகள் தமக்கினாயாயின கண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணிற்கும்— ஆக்கமும் அன்ன ரீரார்க்கே உள— சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினையுடையார்க்கே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் துகர்வனவெல்லாம் அவரும் துகருமாறு வைத்தல். (எ)

இஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ

இ-ள். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்— எல்லாரையும் ஒருதன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுவிக்கேற்ப நோக்குமாயின், — அது நோக்கி வாழ்வார் பலர்—அச்சிறப்புநோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ-று.

உயர்ந்தார் நீங்குதனோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுதனோக்கி வரிசைநோக்கை வித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றந்த முவுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

இஉசு. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்று வரும. சு

இ-ள். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம்—முன்றமராய்வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொருகாரணத்தாற் தன்னைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும் வருது சுற்றமாதல்— அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும்— அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ-று.

அமராமைக்காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதாண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றும்: அஃதாவது அரசன்குனெறிகெடவொழுகல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கை பாகவே அன்புடையராய் சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய்நிற்குமென்பார், வருமென்றார். (க)

இஉஓ. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். கஓ

இ-ள். உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை — காரணமின்றித் தன்விடத்தினின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானை—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் — அரசன் அக்காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக்கொள்க. எ-று.

வானா உழைப்பிரிந்தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரணமின்மை பெற்றும். வருதற்காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோழி கூயிமாகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னங்காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றுக்கூறினார். பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனையொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின்னன்மை செய்யவருவானும் தழுவப்படுமாக்கலின், தழுவமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (க0)

இசு ம் அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும் கிருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றின்கிழ்ந்து தற்காத்தலினும் பகையழித்தன்முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச் செய்யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பயனுள்ளது இச்சோர்வில்வழியாகலின், இது சுற்றத்தாலுடையின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. க

இ-ள். சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு — மிக்கவுவகைக் களிப்பான் வரும் மறவி—இறந்த வெகுளியிற் நீது—அடிசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுந்தீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமீன்றிவற்றான் வருவது. அளவு பகைவரையடர்ந்தற்கும் கொடியோனையொறுத்தற்கும் வேண்டிவது. இறந்தவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுட்கொல்லும், இஃசன்னைநீறித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந்தீதாயிற்று. (க)

ருகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறியினை
நிச்ச நிரப்புக்கொண் றுங்கு. உ

இ-ள். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும்—ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிச்சநிரப்பு நாடோறும் இரவான் வருநித் தன்வயிற் நிறைந்தால். அஃது அறிவுடையான்கணுண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தாலும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன்குமற்பிணையழிக்கும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான்கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவனன் துமற்பிணை அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

ருகக. பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பாணு லோர்க்குந் துணிவு. க

இ-ள். பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை — பொச்சாநொழுதுவார்க்குப் புகழுடைமையிலலை,— அது உலகத்து எப்பால் னாலோர்க்கும் துணிவு—அவ்வின்மை இந்நீதினாதுடையார்க்கேயன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட னாதுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது. எ-று.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய நான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை
கைகூடாமைபிற் புகழில்லையென்பது தோன்ற, எப்பாணுவோர்க்கும்துணி
வென்றார். (௩)

இருச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ச

இ-ள். அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை— காடு மலை முதலிய அரண்க
ளுள்ளே நிற்பிலும், மனத்தின்கணச்சமுடையார்க்கு அவற்றற்பயனில்லை;—
ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை — அதுபோலச் செல்வமெ
ல்லாமுடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியுடையார்க்கு அவற்றற்பயனி
ல்லை. எ-து.

நன்மைக்கேதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார்கின்ற அரணழியுமா
றுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழியுமென்பதாயிற்று. (ச)

இருரு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் தன்பிழை
பின்னா றிரங்கி விடும. ரு

இ-ள். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான்— தன்னாற்காக்கப்படுந்தன்பங்க
ளை அவை வருதற் சமுன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான்—பின் னுறு
தன்பிழை இரங்கிவிடும் — பின்வந்துற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமைபின் அப்பி
ழைப்பினை நினைத்திரங்கிவிடும். எ-து.

காக்கப்படுத்துன்பங்களாவன சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற்
றின்கணென்புறி உருபுஞ்சாரியையும் உடன்றெுக்கன. உற்றகாலத்துக் கா
க்கலாகாமைபின், இரங்கிவிடுமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொச்சாப்பு
டையார்க்கு வருமேதங்கூறப்பட்டது. (ரு)

இருகூ. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். கூ

இ-ள். இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை வாயின்— அரசர்
க்கு மறவாமைக் குணம் யாவர்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமா
யின்— அது ஒப்பது இல்— அதுபோக்கும் நன்மை பிறிதில்லை. எ-து.

வினையெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம் பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டிதலின்
யார்மாட்டிமென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் எருங்கியஞான்றும் ஒப்பவேண்
டிதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும் ஒப்பவேண்டிதலின் வழக்
காமையென்றுங் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலத்தொழிற்பெயரடியாக
வந்த வினையெச்சம். வாப்த்தல் நேர்ப்பிதல். (க)

இருகூ. அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். எ

இ-ள். அரிய என்று ஆகாத இல்லை—இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்
வப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை, — பொச்சாவாக் கருவியால்
போற்றிச் செயின்—மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ-து.

பொச்சாவாத என்பதனிறுதிநிலை விசாரத்தாற்றெக்கது. அந்தக்கரணமாகலிற் கருவியென்றார். இடைவிடாதநிலைவும் தப்பாதகூழ்ச்சியமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதினமுடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

இகஅ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
இகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ

இ-ள். புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும்—நீதினாலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்தக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்ய்க,— செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் — அந்நனஞ்செய்யாது மறத்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லையாகலான். எ-று.

அச்செயல்களாவன மூவகையற்றனும், நால்வகையுந்நீழமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிநுமமாய இவற்றின் வழியோர்க்கும் உள்ளது நிரயத்துன்பமெயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனும் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன. (அ)

இகக. இகழ்ச்சியிற் கெட்டானா யுள்ளநக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. க

இ-ள். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து—அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக்கட்டாமவலியுறும்போழ்து,— இகழ்ச்சியின் கெட்டானா உள்ளநக—முற்காலத்த அகனிநாய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலறித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உன்றோன்றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்தென்றுங்கூறினார். கெட்டானா உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதிமென்று அதன்கண் மைந்துறொன்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுள்ள. (க)

இச0. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க0

இ-ள். தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் — அரசுறக்கத் தானெய்தநினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம்,— மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்— பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ-று.

* அது கூடாதென்பது ஒழிந்தநின்றமைபின், மன் ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறையின்தி அசன்னை முயறல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கொட்டலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பிபத்து வினையியலுள் “நிலறும் பொருளும்” என்னும் முப்பத்திதழாங்குத் தீர்த்துளையிலே “செனவனாயர்” “சின்முசர்க்காணுமருத்தினேன” என்புதிக் காட்சியை மருந்தென்றாகலிற் காணுமருத்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச் செவின் என்பழிப் பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது. எனக் கூறுமாற்றுணர்ச்சு. இலக்கணவியாக்கூறுலாக்கும் இலக்கணவிளக்கச்சூறைய வியார்க்கும் இதுவே கருத்தென்க.

திரு ம் அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனார் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒருபாற்றோடாது செவ்வியகோல்போதலிற்செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனார் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சாவாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

திசுக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க

இ-ள். ஓர்ந்து— தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி — யார்மாட்டும் கண்ணோடாது — யாவர்மாட்டுங்கண்ணோடாது — இறைபுரிந்து—நடுவுநிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து— அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை னாலோரோடுமாராய்ந்து— செய்வஃதே முறை— அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே முறையாம். எ-று.

நடுவுநின்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ்சிறந்தார்கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டுமென்றும் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும், நின்றன. இதனால் செங்கோன்மையறிவுக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

திசுஉ. வாநோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோநோக்கி வாழுங் குடி. உ

இ-ள். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும்—உலகத்துயிர்வொல்லாம் மழையுளதாயின் உளவாகாநிற்குமேயெனினும்—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன்செங்கோலுளதாயின் உளவாகாநிற்கும். எ-று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாதது. வானினையுணவையானென்றும், கோலினையுணவையெனக்கோலென்றுங்கூறினார். அவ்வேமயில்வழி உணவுளதாயினுங் குடிகட்கு அதனற்பயனிலையென்பதாம். (உ)

திசுங். அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ங

இ-ள். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதாரம் நின்றது — அந்தணர்க்குரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற்சொல்லப்பட்ட அறத்திற்குங்காரணமாய் நிற்பெற்றது — மன்னவன் கோல் — அரசனார் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ-று.

அரசர் வணிகொன்னுமேனையோர்க்குமுரித்தாயினும், நிலைமைபற்றி அந்தணர்நூலென்றார். “மூதவர் நோன்பு மடவார் கழ்ப்புந்— காவலன் காவலன் நித் தங்கா” * ஆகலின், ஈண்டறமென்றது ஆவையொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறமும் அநாதையாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்காதுயென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதுயாவது பிரித்திலையென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

* மணிமேகலை, இருபத்திரண்டாவது சிறைசெய்தகாதை.

இசச. குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
எடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச

இ-ள். குடி தழீஇக் கோல் ஒச்சம் மாநிலமன்னன் அடி — தன்குடிகளையு
மனைத்துச் செங்கோலுக்குச்செலுத்தும் பெருநிலவேந்தனடியை — தழீஇ
நிற்கும் உலகு—பொருத்தி விடார் உலகத்தார். எ-று.

அனைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டிவன கொடுத்த
லும் முதலாயின. இவ்விரண்டினையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதாமாளு
மாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்
பினராவராகலின் அடிதழீஇநிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (ச)

இசரு. இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
பெயலும் விளையுளாக் தொக்கு. ரு

இ-ள். பெயலும் விளையுளும் தொக்கு—பருவமழையுங் குன்றாதவிளையும்
ஒருங்கு கூடி—இயல்புளிக் கோல் ஒச்சம் மன்னவன் நாட்ட—நூல்கள் சொ
ல்லியவியல்பாற் செங்கோலிச் செலுத்தமாசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ-று.
உளியென்பது மூன்றாவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனும்
ஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (ரு)

இசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ச

இ-ள். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் என்று கோல்—மன்னவனுக்குப்
போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெழியும் வேலன்று கோல்,—
அனாஉம் கோடாது எனின்—அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதா
யின். எ-று.

கோல் செவ்விறாயவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்:
“மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யாசின் கொற்றம்” எனரா பிறரும். கோடா
னென்பது பாடமாயின், கருவியின்றொழில் விளைமுதனமேனின்றதாகவுரைக்க.

இசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். எ

இ-ள். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும்—வையகத்தையெல்லாம் அரசன்
காக்கும்,—அவனை முறை காக்கும்—அவனற்றன்னை அவனது செங்கோலே
காக்கும்,—முட்டாச் செயின்—அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலு
த்துவனாயின். எ-று.

முட்டாமற்செலுத்தியவாறுமகனை முறைசெய்தான்கண்ணும் தன்கை முறை
த்தான்கண்ணுங் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறந்திலை விகாரத்தாற்றெஞ்
கது. இவைவரான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினானெய்தும் பயன் கூறப்
பட்டது. (எ)

இசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் ருனே கெடும். அ

இ-ள். எண்பதத்தான் ஓராமுறை செய்யா மன்னவன்—முறைவேண்டினார்
க்கு எனிய செவ்வியையுடையாயும் அவர் சொல்லியவற்றை நூலோர் பல்லோ

மொழாய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன்— தண்பதத் தான் தானே கெடும்— தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். எ-று.

என்பதத்தானென்னும் முற்றுவினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மஹயுட் செய்தல்வினை கொண்டன. தாழ்ந்தபதம்பாவமும், பழியுமெய்க்கிற்கும்நிலை, “அல்லவைசெய்தாரக் கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவரின்றியுங்கெடுமென்றார். இதனுள் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

நுகு. குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ஞெழில். கூ

இ-ள். குடி புறங்காத்து ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல்— குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர்மாட்டிக் குற்றநிகழின் அதனை யொறுப்பானொழித்தல்— வேந்தன் வடு அன்று தொழில் — வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாகலான். எ-று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்கோடல், கோறலென ஒதுப்புமன்று; அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதனற் பெற்றும். தன்கீழ் வாழ்வானாயொறுத்தல் அறன்மையின் வடுவாமென்பதனையா சங்கித்து, அஃதாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினீக்கித் தூயராக்கு தலுஞ் சாதிதருமென்றார். (க)

நுகு0. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். க0

இ-ள். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல்—அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையானொறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல்— பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் — உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனொடொக்கும். எ-று.

கொடியவனொன்று திக்கொளுவுவார், நஞ்சிடுவார், கருவியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறலைப்பார், குறைகொள்வார், பிறனில்விழைவாரொன்றிவர் முதலாயினனா. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகளென்ப. இப்பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ்போன்று நலிவுபல வெய்தி உலகு இடர்ப்படுத்தலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதருமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செங்கோல்செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகையொறுப்பும் ஒழியற்பாலவல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

நுகும் அதி.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையின்று கோடுதற்றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மொலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நுகு. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்
டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து. க

இ-ள். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிது—பணமைப்பற்றிக் கொல்லுதற்செய்து தன்மேற்கொண்டொழுருவாரினுங் கொடியன்—அலை மேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுக்கும் வேந்து—பொருள் வெஃகிக் குடிகளையுந் தற்செய்து தன்மேற்கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுக்கும் வேந்தன். எ-று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத்தன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதும் தன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினங்கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று. (௧)

நாடுஉ. வேலொடு நின்ற னரிடுவென் றதுபோலுங்

கோலொடு நின்ற னிரவு.

உ

இ-ள். வேலொடு நின்றான்—ஆறலைக்குயிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கள்வன்—இது என்றது போலும்—ஆறுசெல்வானை நின்கைப்பொருடாவென்று வேண்டிதலோடொக்கும்—கோலொடு நின்றான் இரவு—ஒறுத்தற்செய்திலோடு நின்றவரசன் குடிகளைப் பொருள் வெண்கிதல். எ-று.

வேலொடு நின்றானென்றதனான் பிறவொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளன்மையும், பெற்றும். ஈராக்கால் ஒறுப்பென்னுங்குறிப்பினாகவின், இரவாற்கோடும் கொடுங்கோன் மாயாபிற்று. இவையிரண்டிபட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

நாடுநாடு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ

னாடு நாடு கெடும்.

கூ

இ-ள். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன்—தன்னாட்டு நிகழ்ந்திமைகளை நாடொறுமாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரசன்—நாடொறும் நாடி கெடும்—நாடொறும் நாடிழங்கும். எ-று.

அரசனாகு நாடி உறுப்பாகவின், அதன்வினை அவன்மேனின்று, இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங்கடிகென்றுரைப்பாரமுறார். (கூ)

நாடுச. கூழங் குடியு மொருங்குழககுங் கொல்கோடிச்

சூழாறு செய்யு மரசு.

ச

இ-ள். சூழாறு கொல்கோடிச் செய்யும் அரசு—மேல் விளைவதெண்ணு முறை தப்பச்செய்யுமரசன்—கூழம் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும்—அச்செயலான் முன்னீட்டியபொருளையும் பின்னீட்டிதற்கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேரவிழக்கும். எ-று.

கோடவென்பது தீரிந்துகின்றது. முன்னீட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்றபாட்டாற்கூறுப. (ச)

நாடுநாடு அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணிரன்றே

செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

நா

இ-ள். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே—அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அநனைப் பொதுக்கமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை — அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர், செல்வமாகிய மரத்தையென் னுமையின், இஃதேகதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அத ற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற்கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்கழித்திறையுமென்பது கருத்து. (ரு)

ருருசு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன் மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. சு

இ-ள். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை— அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையானும்;— அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னுவாம் — அச்செங்கோன்மையில்லையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ-று.

விகாரத்தாற்றெக்க மூன்றாவது விரித்த ஆக்கம் வருவித்துணாக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் “இந்நிலத்து மன்னுதல் லேண்டி னிசைநடுக” என் பதனுமறிக. மன்னுமை ஒருகாலநிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன் னுவாம், ஆகவே, தாமுமன்னுதலொன்பதாயிற்று. வென்றி கொட்ட முதலியவே டுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுத்தலின், பன்மையாற்கூறினர். அவையெல்லாம் செ ங்கோன்மையில்வழி இலவாமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானுங் கொடுங் கோலனுயினுன் எய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

ருருள. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. எ

இ-ள். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று—மழையில்லாமைவையத்து வாழு முயிர்க்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்;— அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு— அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசனற்றன்னளியில்லா மை அவனாட்வாழங்குடிக்கட்டு. எ-று.

சிறப்புபற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது. உயிரொன்பது குழிகள் மேனின்றது. மேல் வாளுக்குவாழுமென்றதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறிய வாயு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ

இ-ள். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின் — முறைசெய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது —யாவர்க்கும் பொருளினதின்மையினும் உடைமை இன்னாது. எ-று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுவோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கேயாகலின், அவ்வுடைமை இன்மையினுமின்னாதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ னாட்வாழ்வார்க்கு வருங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (அ)

✓ ருருக. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின்— மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின்,—உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல் னாத— அவனுட்பிப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச்செய்யா து. எ-று.

இரண்டிடத்தங் கோடவென்பன திரிந்துநின்றன. உறைகோடிதலாவது பெ ய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

இசூ0. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். க0

இ-ள். காவலன் காவான் எனின்— காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவா னாயின்,— ஆபயன் குன்றும்—அறனில்லாத அவனுட்பிப் பசுக்களும் பால் குன்றும்,— அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர்—அந்தனரும் நூல்களை மற ந்து விடுவர். எ-று.

ஆபயன் ஆவாற்கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், சீதல், ஏற்றலெனவியை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவிபின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங்கற்பமென்பன ஒதாமை யானும், வேள்வி நடவாதாம், ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாதென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவனுட்பின்கணிகமுங்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

இளம் அதி— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும் பகுதியஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய் தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இசூக. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து. க

இ-ள். தக்காங்கு நாடி—ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அஃகை நடுவாக நின்றாராய்ந்து — தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறு ப்பது வேந்து— பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக்குற்றத்திற் கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனுவான். எ-று.

• தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுநிலைமையா தல் “தகுதி யெனவொன்று நன்றே” என்பதனானுமறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமையும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும்வினை யாதல் பெற்றும். (க)

இசூஉ. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். கடிது ஒச்சி— அவ்வொத்தாங்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவி தப்பச் செய்வார்போற்றொடங்கி,—மெல்ல எறிக—செய்யுங்கால் அளவிறவா மற்செய்க—ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டிபவர்—ஆக்கம் தங்கனெடுங் காலநிற்றலை வேண்டிவார். எ-று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனையஞ்சுதற்பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டினாம். தொடங்கினவளவிற்குறைதல் பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஒச்சதல் ஏறிதலென்பனவிரண்டும் உவமை பற்றி வந்தன. இவையிரண்டிபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியல்பு கூறப்பட்டது. (௨)

௮௬. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
வெருவந்த மொல்லைக் கெடும். ௩

இ-ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின்— குடிகள் வெரு விய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாமாயின்,— ஒருவந்தம் ஒல் லைக் கெடும்— அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற்கெடும். எ-று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒரு தலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட் களவி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும். (௩)

௮௭. இறைகடிய நென்றுநாகு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும். ௪

இ-ள். இறை கடியன் என்று உலாக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன்—குடி களான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாச்சொல்லையுடைய வேந்தன்— உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் — ஆயுளுங்குறைந்து செல்வமுங் கடிதினிழக்கும். எ-று.

நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னமை பயப்பதாய் சொல்லை இன்னாச் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டா குபெயராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச் சொல்லில்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல். (௪)

௮௮. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேய்கண் டன்ன துடைத்து. ௫

இ-ள். அருஞ்செவ்வி இன்னாமுகத்தான் பெருஞ்செல்வம்— தன்னைக் காண வேண்டியவார்க்குக் காலமரியாய்க் கண்டால் இன்னாமுகத்தினையுடையான து பெரியசெல்வம்— பேய் கண்டன்னது உடைத்து—பேயாற காணப்பட்ட டாற்போல்வதொரு குற்றமுடைத்து. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின. இவைசெய்வானைச் சார்வாரின்மையின், அவனதுசெல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதென் பதுபற்றிப்பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (௫)

௮௯. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாக்கே கெடும். ௬

இ-ள். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின்—அரசன் கடியசொல்லையுரு டையாய்க் கண்ணோட்டமுமில்லாமாயின்,—நெடுஞ்செல்வம் நீடி இன்றி ஆங் கே கெடும்—அவனது பெரியசெல்வம் நீடிதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ-று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு— ளீட்டங்கட் காமமோ டேழு.” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டைத்தையும்

இவர் இவ்வெருவந்தசெய்துள்ளடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்த பொழுதே கெடுஞ்சிறுமைத்தனருயினுமென்பார், செங்குச்செல்வமென்றார். நீயிதல், நீட்டித்தல். (க)

இகௌ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
எடுமுரண் தேய்க்கு மரம். எ

இ-ள். கடுமொழியும் கை இகந்த தண்டமும்— கடியசொல்லங் குற்றத் தின்மிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம்— அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகியவிரும்பினேத் தேய்க்குமரமாம். எ-து.

கடுமொழியாற்றுகையுங் கையிகந்ததண்டத்தாற்றேசமுங் கெட்டு முரண்கரு ன்கிவருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, தின்னிகாயினுந்தேயுமென்றது அடுமுர ணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம். அரமென்புரணைத் தவித்தனி கூட்டிக்.* இவையைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னமுசமுடைமை, கண்ணோ ட்டியின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றவைகள் ரூபுகள ன்சும் வினையென்பனஉம், இவைசெய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு மிழக்குமென்பனஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

இகஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணுந் வேந்தன் சினத்தாற்றிச்
சேறிச் சிறுசுந் திரு. அ

இ-ள். இனத்து ஆற்றி எண்ணுந் வேந்தன் — காரியத்தைப்பற்றி வந்தவெ ண்ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தாணுமெண்ணிச் செய்யாதவ ரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சேரின்—அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந்தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகியகுற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவனைவெருளுமாயின்,— திருச் சிறுகும்— அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ-து.

அரசர்பாரம் பொறுத்துய்த்தலொப்புமையான் அமைச்சனா இனமென்று ம், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமைப்பது அதனை அவர்மேலேற்றி வெ ருளின் அவர் வெரீஇநீங்குவர், நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பார மினிதுய்க்குமாறும் இலனுமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றுங் கூறி னார். இதனாற் பகுதியஞ்சும்வினையும் அது செய்தானெய்துங்குற்றமும் கூறப் பட்டன. (அ)

இகக. செருவந்த போழ்திற சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். க

இ-ள். சிறை செய்யா வேந்தன்— செரு வருதற்முன்னே தனக்குப் புற லாவதோரான் செய்துகொள்ளாதவரசன் — செரு வந்த போழ்தில் வெரு வந்து வெய்து கெடும்—அது வந்தகாலத்து ஏமயின்மையான் வெருவித் கடி திற்கெடும். எ-து.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேசுமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடி ப்பதனைத் தேர்வடயிழுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாற்றுவய்மென்பர் வட னுலார்.

பகையை வெருவிச் சேர்த்தார் நீங்குதலிற் றமியனாய்த் தானும் வெருவி அப்பகையயத்தனமென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வினையும் அது செய்தா னெய்தும் பயனுங் கூறப்பட்டன. (க)

௫௭௦. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல

தில்லை நிலக்குப் பொறை.

க0

இ-ள். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் — கடுங்கோலையவரசு ன்நீதிநூ ன்முதலிப கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; — அதுவ ல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை — அக்கூட்டமல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிதில்லை. எ-று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்கதண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வா ன்மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவரையல்லது கூட்டாமையிற் கல் லார்ப்பிணிக்குமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங்கூறினார். நிலக்கென்பது செய் யுள்விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

௫௮ ம் அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த் தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமையுட்கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி வி ரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை

புண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

க

இ-ள். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான்—கண் ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டு உண் டாகலான்— இவ்வுலகு உண்டு— இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ-று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிரழகது சிறப் புணர நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறு ன்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியை யடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா

ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

உ

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தி ன்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆக லான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, யிற்தொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்த லென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா னென்பதபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானும் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

௩௭௩. பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

இ-ள். பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்சொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அஃதேபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமுன்று. பாடற்சொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டிம்,* பண்ணல் முதலியவெட்டிம்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படித்தல், நலிதல், கம்பிதம், குழலமென்னுமென்றும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடையையாதவழிப் பண்ணற்பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணற்பயனில்லையென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனையிடமாக்கினார். இது திக்கட்கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகண்ணாலம்” என்புழிப்போலக் கொள்க.

௩௭௪. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினும் கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

இ-ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் — கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உளபோற்றோன்றல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும்—அளவினான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் — அளவினவாத கண்ணோடுதலையுடைபவல்லாத கண்கள். எ-று.

தோன்றலல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான வந்தன. கழிகண்ணோட்டம்சினிக்குதற்கு, அளவினுனென்றார். ஒருபயனையுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம்.

௩௭௫. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்னேற் புண்ணென் னுணரப் படிம்.

இ-ள். கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்—ஒருவன்கண்ணிற்கு அணி யுங்கலமாவது கண்ணோட்டம்;—அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும்—அக்கலமில்லையாயின் அஃதறிவுடையாராத புண்ணென்றறியப்படும். எ-று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாயத்தோன்றிலும் நோய்களானும் புலன்பற்றலானுந்துயர்விளைத்தனோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படுமென்றுங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங் கூறப்பட்டது.

௩௭௬. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடா தவர்.

* வார்தல் முதலிய இசைக்கரணங்களெட்டாவன வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறத்தல், உருட்டல், தொருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவியை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்களெட்டாவன பண்ணல், பரிவட்டனை, சூராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டி, கைதூழ், குறும்போக்கு எனவியை.

இ-ள். கண்ணோடி இயைந்து கண்ணோடாதவர் — ஒழிதற்குரிய கண்ணோடி பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடி இயைந்த மரத்து அணையர் —இயங்காநின்ற ராயினும் மண்ணோடி பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர். எ-று.

ஓடாதவொன்புழிச் சினைவினை முதன்மேனின்று. மரமும் கண்ணோடியுயர்ந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடி கூடிய மரப்பாடையென்றுரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண் ணினறி அதனுண் மறைநதுநிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையா னும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென் நிரகீகண்டாய்” என்பதனு மறிக்க. (க)

நி.எ.எ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மைபு மில். எ

இ-ள். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் — கண்ணோட்டமில்லாதவர் கண்ணுடையருமல்லர், — கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் — கண்ணுடையவர் கண்ணோட்டமிலாதவாய்மில்லை. எ-று.

கண்ணுடையராயிற் காட்டிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதபற்றிக் கண்ணோ ட்டமில்லவர் கண்ணிலவெனக் கூறிப் பின் அதனையெதிர்மறைமுகத்தான் விள க்கினார். உம்மை இறந்த ஐதழீஇயவெச்சவுமமை. இவைவிரண்டுபாட்டானங் கண்ணோடாதாரதழிபு கூறப்பட்டது. (எ)

நி.எ.அ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை புடைத்திவ் வுலகு. அ

இ-ள். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு—முறைசெய்தலாகிய தந்தொழில் நியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ் வுலகு—உரிநீராதன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். எ-று.

தம்மொடு பயின்றார் பிராணயிடுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொ ருதாரக் கு முறை சிதைதல் மேல “ஒர்ந்துகண் ணோடாது” என்ற முறையிலக் கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாரா வழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்குயல்பாதலருமையின் கண்ணோடவல்லார்க்கெ ன்றும், அவ்வியல்புடையார்க்கு உலகமுழுதும் நெய்க்காலஞ்சேறலின் உரி மையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனற் கண்ணோடியிமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

நி.எ.க. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர்கண்ணும்— தம்மையொறுக்குமியல்புடை யாரிடத்தும்— கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை— கண்ணோட் டமுடையாராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவிய லாய்வது. எ-று.

பண்பினொன்றதனால் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தா ற்றுமென்பன சுண்டொருசொன்னீர். (க)

நி.அ.0. பெயக்கண்டு நஞ்சுண் உமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

இன். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர்—பயின்றார் தமக்கு நஞ்சி டக் கண்ணிலைவத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனையுண்டி பின்னமவ ரோடு மேவுவர்— நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டிபவர்— யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டிமவர். எ-று.

. நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் “முந்தை யிருந்து நட்போர் கொடு ப்பி—நஞ்சு முன்பார் நனிநா கரிகர்.” என்பதனுணுமறிக. அரசர் அவனாயொ ருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டிக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண் டொட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க0)

நிகும் அறி. — ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, கொதுமல், நட்பெனவும் மூன்றுதிறத்தாரமாட்டும் நிகழ்நனவறிதற்கு ஒற்றையாளுநல். மெற்சொல்லியாலக்கனந்தருப அரச னுக்குத் தன்னுடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டி வன கூறுகின்றாராகலின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முன் வைக்கப்பட்டது.

நிகு. ஒற்று முரைசான்ற நூறு மிவைவிரண்டிங்

தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

க

இன். ஒற்றும் உரை சான்ற நூறும் இவை இரண்டும் — ஒன்றும் புகழ மெந்த நீதிநூலுமாகிய இவைவிரண்டினையும் — மன்னவன் கண் தெற்றெ ன்க— அரசன் தன்னிடங்கண்ணுமாகத் தெளிவ. எ-று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத் பரப்பலாஞ்சென்றுகண்டு ஆண்டு நிக ழ்நனவெல்லாமுணர்த்தலானும், நூல் அங்கிடுதல் நயற்றிருத்த தன்னுணர்வு செல்லமாட்டாத் வினைகளையெல்லாஞ்சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண் டினையுமே தனக்கனக்கண்ணும் நூனக்கண்ணுமாகத் துணர்ந்துகொண்டொ முதுகுவென்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வெறுனை வேறுதென்றாற்போல. தெற்றென்கவென்பது தெற்றெனென்பது முடனிலைபாக வந்த வியங்கோள். அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சந்தரானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

நிகு2. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யொஞ்ஞான்தும்
வல்லறிதல் வேந்தன் நெழில்.

உ

இன். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்தும் வல் அறிதல்— எல்லார்கண்ணும் நிகழ்பவைவெல்லாவற்றையும் நாடிடோறும் ஒற்றன் விரைந்த றிதல்— வேந்தன் தொழில்— அரசனுக்குரிய தொழில். எ-று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிறத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொ ருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களை யுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்பதொழுதே அவற்றிற்குத் தக்கவழியுறந்த தேறுதலாகச் செய்யவேண்டிதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையேயுபசாரவழக்காற்றொழிலென்றுங் கூறினார். ஒற்றெனென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றினுய் பயன்கூறப ட்டது. (உ)

திருக. ஒற்றினு ஒற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

இ-ள். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன்—ஒற்றினுனே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றினெய்தும் பயனையாராயாதவரசன்—கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல்—வென்றியடையக் கிடந்தது வேறொருநெறியில்லை. எ-று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெனியனாதல் பிறிதிறீராமை யின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றியில்லையென்றுதூதாப்பினுமமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

திருசு. வினைசெய்வார் சுற்றம் வேண்டாதா டொன்றங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

இ-ள். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது—தங்காரியஞ்செய்வார், சுற்றத்தார், பணகவொன்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும் செஃற்செயல்களானாராய்வானே— ஒற்று— ஒற்றனாவான். எ-று.

தம்மென்றது அரசனோடுபின்பித்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ்செய்வனவும், பணகவர் தன்னற்றமாராய்தலும் மேற்றேறப்பித்தலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டிதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராயவேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராய்வதொற்றென்றார். (௪)

திருதிரு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாணி
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

இ-ள். கடா உருவொடு — ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறுத வடிவொடு பொருந்தி— கண் அஞ்சாது—அவர் ஐயுற்றறியவழிற் செயிர்த்து கோக்கிய அவர்கண்ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று—நான் குபாயமுஞ்செய்தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உமிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

கடாவென்பது கமிக்கும் பெப்பொச்சத்தெதிர்மறை. ஐயுறுத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு. (௫)

திருசு. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராயந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. ௬

இ-ள். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து—முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உன்புகுதற்கரியவிடங்கெனல்லாம் உன்புகுது ஆராயுவினெனவனவாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று—ஆண் ணையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திகா முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோர் னென்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் நால்வகையுபாயத்தினுஞ்சோ

ர்வினமை சொல்லிவைத்து ஈன்றித் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அன்னது பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனைப் படிவமென்றதனை வேடமாகக் கீத் துறந்தார்வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (சு)

இஅஎ. மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை

யையப்பா டில்லதே யொற்று. எ

இ-ள். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி— ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாரற் கேட்க வல்லனாய் — அறிந்தவை ஐயப் பாடி இல்லதே ஒற்று—கேட்டறிந்த செயல்களின் பின்னையப்பாது துணிய வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ-று.

மறைந்தவை சொல்லுவாராயறிந்து, அவா பிராமற்சென்றெட்டித் தாமே சொல்லுவதை அதற்கேற்ற சொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து, அத் தொடர்பாறகேட்குங்காலும் உருதார்போன்றுகின்று கேட்கவேண்டியதிற் கேட்கவற்றுகியென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுறுவதது சொல் லின் அரசனால் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடி ல்லதே யென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் ஒற்றினகிலக்கணங்கூறப்பட்டது.

இஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ

ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல். அ

இ-ள். ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும்—ஒரொற்றான் ஒற்றி வந்தறிவித்த காரியத்தன்னையும்— மற்றும் ஒரொற்றினால் ஒற்றிக் கொளல்— பிறகுளொ ற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ-று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத் துதின்று மாறுபடக்கூறலுங்கூறிமாகலின், ஒருவன் மாற்றற் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

இஅக. ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்

சொற்றொக்க தேறப் படும். க

இ-ள். ஒற்று ஒற்று உணராமை ஆள்க—ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொ ருவனறியாமலாள்க;— உடன் மூவர் சொல் தொர்க் தேறப்படும்—அங்ங னமாண்டவொற்றார்மூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவா சொல்லும் பயனாலொத்தனவாயின், அது மென்பென்று தெளியப்படும். எ-று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற் றமமுனியை ந்து ஒப்பக்கூறுவராகலின் உணராமையாள்கவென்றும், மூவர்க்கு தெஞ்சொ ற்றுமைப்படுதலும் பட்டால் நிகிற்தலுங்கூடாமையிற் தேறப்படுமென்றுங்கூ றினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னுமாராய்கவென்பதனும் பெற் றும். (க)

இசு0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்

புறப்படுத்கா னொரு மறை. க0

இ-ள். ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க—மறைந்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்சிறப்பினை அரசன் பிறரறியச் செய்யாதொழிக;—செய் யின் மறை புறப்படுத்தான் ஆகும்— செய்தானாயிற் தன்னகத்தடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டானும். எ-று.

மறையாவது அவனொற்றயானையும், அவன் கூறியனமாம். சிறப்புப்பெற்றவின் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானாகுமென்றார். இவைமூன்று பாட்டானும் ஒற்றையானுமாதும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாதும், அறிந்தார் சிறப்புச் செய்யுமாதும் கூறப்பட்டன. (க0)

சூ0 ம் அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம்மெலிதலின்றி வினைசெய்தற்கட்கினர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றான நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃதின் றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நிகுக. உடைய 'னென்பபிவ தூக்கமஃ தில்லா

ருடைய துடையரோ மற்று. க

இ-ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்—ஒருவனா உடையொன்றுசொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம், — அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ—அவ்வுக்கமில்லாதார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ-று.

வேறுடையதென்று முன்னெய்திசின்ற பொருளை, உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. காக்குமாற்றல்லிராகலின், அதுவுமிழப்பொன்பதாம். (க)

நிகுகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது; — பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும்—மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநிறவும், பொருள் உடம்பிறும் வேறாய் அழிதன்மாவைத்தாகலின் அதற்கு நிலைநில்லாமையுங்கூறினர், கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

நிகுகஉ. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ஈ

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றல்லமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார்—நிலைபெற்றவுக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவுக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாயபொருள்; “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்யமின்”^{*} என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ஈ)

நிகுகசு. ஆக்க மதர்வினாபச் செல்லு மசைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை. ச

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமனைய மென்னது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்யமின்—முற்றி யிருந்த கனியொழியத் திவளிபா—னற்கா யுதித்தது முண்டி.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை—அசைவில்லாத ஊக்கத்தை உடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும்—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும், எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண் முதலியவற்றற்றளராமை, வழிவினவிச் சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக்காரணமாயலுக்கஞ்சிறந்ததென்பது இவைநான்குபாட்டானங் கூறப்பட்டது. (ச)

டுகூடு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்

முள்ளத் தனைய துயர்வு.

டு

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்—நின்ற நீரினவினவாம் நீர்ப் பூக்களின்றாளினது நீளங்கள்,—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு—அதுபோல் மக்கடம்பூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ-று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதனையும் மலர்த்தாள் நீருமென்பது பட, வெள்ளத்தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிக்கதனையும் மக்கருயர்வொன்பது பெறப்பட்டது, உயர்தல் பொருள் படைகளான் மிகுதல். (டு)

டுகூசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

சு

இ-ள். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் — அரசராயினார் கருதுவதெல்லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து—அவ்வுயர்ச்சி பாலவகையாற்கூழ்நிலையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மையுடைத்து. எ-று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழியுந் தாளாண்மையிற் தவறின்றி நல்லோராற்பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சு)

டுகூள. சிதைவிடத் தொல்கா ருவோர் புதையம்பிற்

பட்டுப்பா னேனுங் களிறு

எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடி ஊன்றும்—களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார்—அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வரதவிடத்துத் தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ-று.

புதை அம்புக்கட்டு. பன்மை கூறியவாறு. பட்டாலென்பது பட்டெனத் திரிந்துநின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாணேறுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந் தவறுதுள்ளியது முடிப்பொன்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

டுகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரொய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

இ-ள். உள்ளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசர்— உலகத்து வள்ளியும் என்னும் செருக்கு எய்தார்— இவ்வுலகத்தாருள் யாம் வன்மைபுடையோமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெறுர். எ-து.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கிவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடை வென்றியினையுவின்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின், தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

ருகூக. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம் புலிதாக் குயின்.

இ-ள். பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும்— எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரியகோட்டையுமுடையதாயினும், — யானே புலி தாக்குறின் வெருஉம்— யானே தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும். எ-து.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானே ஊக்கமின்மையுான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுந் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமிலராயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், பிறிதுமொழிதல். (க)

கூ00. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்

மரமக்க ளாதலே வேறு.

க0

இ-ள். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை— ஒருவற்குத் திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிகுதி;— அஃது இல்லார் மரம்— அஃங்குக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;— மக்களாதலே வேறு — சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்கள்வடிவே, பிறிதில்லை. எ-து.

உரமென்பது அறிவாதல் “உரனென்னுந் தோட்டியான்” எனப்பதனானுமறிக. மரமென்பது சாதிவொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லிஷன் காரியமுயற்சியுயின்மைபற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பப்பன்பாடினமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுந் கூறினார். பயன் பற்றமுதலியவும், தேவாகோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்க்கு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாராதிபிடி கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி. — மடியின்மை.

அஃதாவது கருகியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலுக்கி, இஃனக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. குடியென்னுந் குன்ற விளக்க மடியென்னு

மாகுர மாய்ந்து கெடும்.

க

இ-ள். குடி என்னும் குன்ற விளக்கம்— தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தாவிளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய ஒருளடர நந்திப்போம். எ-து.

உலகநடையுள்ளதுணையும் இடையருது தன்னுப்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றாவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியைமா சென்றும், அஃது ஏனையிருள்போலாது அவ்விளக்கத்தைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாகுரமாய்ந்தகெடுமென்றுங் கூறினார். கெடுதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல். (க)

கூ02. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்

குடியாக வேண்டி பவர். உ

இ-ள். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவர்—தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலியரும் நற்குடியாக வேண்டிவார்—மடியை மடியா ஒழுகல்—மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுகு. எ-று.

முயற்சியோடென்பது அவாய்நிலையானவந்தது. நெருப்பிற்கொடியதுபிறிதினமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுகவென்றத்போல மடியிற்றியதுபிறிதினமைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங்கருதியதனைக் கடிந்து முயற்செழுமுவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக்குடியாகவேண்டிபவொன்றார். அங்ஙனமொழுகாக்காற் குடியுழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுவென்று உரைப்பாருமுள். (உ)

கூ03. மடிமடிக்கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த

குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ஈ

இ-ள். மடி மடிக்கொண்டி ஒழுகும் பேதை, பிறந்த குடி—விடத்தருவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி—தன்னினும் முந்து மடியும்—அவன்றன்னினும் முந்துறவழியும். எ-று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடிதன்னினுமுந்துறவழியுமென்றுங் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படியும் அழிவின் முறப்படுமென்பதாம். (ஈ)

கூ04. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து

மாண்ட வுருற்றி லவர்க்கு. ச

இ-ள். மடி மடிந்து மாண்ட உருற்று இலவர்க்கு—மடியின்கண்ணே கீழ்தலாற் நிருந்திய முயற்சியிலராயினார்க்கு—குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும்—குடியும் மடிந்து குற்றமும் பங்கும். எ-று.

மடிந்தெனத் திரிந்துநின்ற வினையெச்சம் இலவொன்னுய்ருறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறப. இவ்வாண்குபாட்டானும் மடிவின்நீமை கூறப்பட்டது. (ச)

கூ05. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்

கெடுநீரார் காமக் கலன். டி

இ-ள். மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும்—மடியும் வினாந்துசெய்வதனை நீட்டித்துச் செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்—கெடுநீரார் காமக் கலன்—இறக்குமியல்பினையுடையார் விரும்பியேதும் மரக்கலம். எ-று.

மூன்றிற்கற்பாதைய மடி செய்யுணுகி இடைநின்றது. நெடுமைபாசிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாயசெயன்மேனின்றது. சால்நீட்டத்தைபுடைய செயல் முதன்முன்றும் தாமதகுணத்திற்குன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நானுதத்தல். இவை துன்புறுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நானுலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பியேறியவழிக் கடலிடை வீழ்க்குங்கலத்தினையொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கலனென்னுஞ்சொல்லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணுமாபரணமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (௩)

௬௦௬. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய நெய்த லரிது. ௬

இ-ள். படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும—நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்— மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது— மடியுடையார் அதனுண் மாண்ட பயனையெய்துதலில்லை. எ-று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கினின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழியாமற்காக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துண்பநீங்காதென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத் துமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (௬)

௬௦௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பார் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். ௭

இ-ள். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் — மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சியில்லாதார்— இடி புரிந்து எள்ளும் சொற்கேட்பார்— தந்த ட்டார்முன் கழறுதலை மிகச்செய்து அதனுற் பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்துசொல்லுஞ்சொல்லைக் கேட்பார். எ-று.

இடியென்னும் முதலிலைத்தொழிற்பெயரான், நட்பொன்பது பெற்றும், அவரிகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற் கெல்லாம் மாறு சொல்லுமாற்றலின்மையின், கேட்பொன்றார். (௭)

௬௦௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிறநன் னென்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். ௮

இ-ள். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்—மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின், — தன் ஒன்றார்க்கு அடிமை புகுத்தவிடும்— அஃதவனைத் தன்பகைவார்க்கு அடியனாந்தன்மையையடைவித்துவிடும். எ-று. மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை. அஃது அதனையுடையவரசன்மேற்றாதல், தன்னென்னார்க்கென்றதனான், அறிக. அடியனாந்தன்மை தாழ்த்துநின்றேவல்கேட்டல். இவைநான்குபாட்டானும் மடிமைக்குற்றங்கள் கூறப்பட்டன. (௮)

௬௦௯. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்,
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். ௯

இன். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற—ஒருவன் தன்மடியானுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் ஓகமும்— அவன்குடியுள் ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ-று.

மடியானுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியான்மை யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியான் ன்றி முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியான்மை யை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீக்குமென்பதாம். (க)

கக௦. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்

ருஅய தெல்லா மொருங்கு.

க௦

இன். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம்—தன்னடியளவானே எல்லாவுல கையுமளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுழுதையும்— மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்தும்—மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ-று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய நின்றது. தாவியதென்பது இடை க்குறைந்தநின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயற்சின், இடையீ டின்றியெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாலும் மடியிலாதான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க௦)

கூஉ ம் அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதைல். அஃது ஆணும் வினையெனக் காரியத்தாற கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினை முயற்சியா ளன்றியாளப்படாமைவின், இது மடியின்மையின்பின் கைக்கப்பட்டது.

கக௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும.

க

இன். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் — தஞ்சிறுமை நோக்கி நாயிவ்வினமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக; —பெருமை முயற்சி தரும்—அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்கும். எ-று.

சிறுமைநோக்கியென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினையுடித்தலெ ன்பது அறிகாரத்தாலும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலாத தாம் பெரிய ராவர், ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (க)

கக௨. வினைக்கண் வினைகெட லோமபல வினைக்குறை

தீர்ந்தாரிற் நீரந்தன் றுலகு.

உ

இன். வினைக்குறை தீர்ந்தாரின் உலகு தீராதன்று— வினையாகிய குறை யைச் செய்யாதுவிட்டானா உலகம் விட்டது,— வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல்— அதனாற் செய்யப்படும் வினைக்கட்டவிர்ந்திருத்தலையொழிக. எ-று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது “பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழ னானே” என்பதனாலுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கின ரினிங்கிற்றென்றுணாப்பாருமுளர். (உ)

௧௧௧. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ௧௨

இ-ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று— முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தகுணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது — வேளாண்மை என்னும் செருக்கு— எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவ்வக்குணங்கண்மேல்வைத்தும், அது பிறர்மாட்டில்லையென்பார் தங்கிறே யென்றுங்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧௨)

௧௧௨. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடினை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ௧௩

இ-ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை— முயற்சியில்லாதவன் உபகாரியார்தன்மை— பேடி கை வான் ஆண்மைபோலக் கெடும்— படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடத் தன்கையில் வாளை ஆளுதற்ன்மைபோல இல்லை யாம். எ-று.

ஆளுன்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். பேடி வானைப் பணிகோடற்கருத்துடையளாயினும் அது தன்னச்சத்தான முடியாதவாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்கு முபகரித்தற்கருத்துடையனாயினும் அது தன்வறுமையான்முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளார்செய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௩)

௧௧௩. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தான்றுந் தூண். ௧௪

இ-ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் — தனக்கின்பத்தை விரும்பாவிதி வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்— தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்— தன்கேளிராகிய பாரத்தின் துன்பத்தினை நீக்கி அதனைத் தாங்குந் தூண். எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் “மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு” என்பதனாலுமறிக. சுற்றத்தார் நட்புடையவறுமையுந்தீர்த்து அவர்க்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனாமெனவே, தன்னைக்கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாப்பயனுமெய்துமென்றதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தைவிழைவான் யாதுமெய்தானென்பது பெற்றும்; இத்தனால் அஃதுடையானதுநன்மை கூறப்பட்டது. (௧௪)

௧௧௪. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புருத்தி விடும். ௧௫

* நாலடியார், தாளாண்மை— சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை— மதலையாய் மற்றதன் வீழூன்றி யாங்கு— குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற— புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

இ-ள். முயற்சி திருவினை ஆக்கும்—அரசர்மாட்டுள்ளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்,—முயற்று இன்மை இன்மை புத்தத்திவிடும்—அஃதில்லாமை வறுமையைப்படைவித்துவிடும். எ-று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவொன்பது கருத்து. (க)

குகள. மடிபுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்

குருளா டாமலாயி னான்.

எ

இ-ள். மா முகடி மடி உள்ளாள்—கரியசேட்டை ஒருவன்மடியின் கண்ணே யுறையும்;—தாமலாயினான் மடி இலான் தான் உள்ளாள் என்ப — திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணேயுறையுமென்று சொல்லுவர் அநிநதோர். எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயராய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சிமுடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (எ)

குகடி. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிக்

தாள்வினை யின்மை பழி.

அ

இ-ள். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன்று—பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழியாகாது;—அறிவு அறிந்த ஆள்வினை இன்மை பழி—அறியவேண்டிமவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேண்டிவன வலி முதலாயின. தெய்வமியையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனிலையென்பாரா நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக்குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாதுமுயல்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

குகக. தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிகள்

மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

க

இ-ள். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும்—முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பூழாகாது. எ-று.

தெய்வத்தானுபவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின், தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (க)

கூஉ0. ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலேவின்றித்

தாழா துஞற்று பவர்.

க0

இ-ள். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்—பயனை விலக்குவதாயவழியினையும் புறங்காண்பர்—உலைவு இன்றித் தாழாது உஞற்றுபவர் — அவ்விலக்கிற்கி னையாது வினையைத் தாழ்வறு முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினும் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகா

முயல்வார் பயனெய்தவரென்பார், உப்பக்கங்காண்பொன்றார். தெய்வத்தா
விடுக்கணவரினும் முயற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டா
னுக்கறப்பட்டது. (௧௦)

௧௩ ம் அதிக. — இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தானாக, பொருளின்மை
யானாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கல
ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனுளை விளங்கும்.

௧௨௧. இடுக்கண் வருங்கா னாகுத வதனை
யடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில். ௧

இ-ள். இடுக்கண் வருங்கால் நருக—ஒருவன் வினையாற் தனக்கிடுக்கண் வரு
மிடத்த அறங்கழியாத உண்மகிழ்க; — அதனை அறித்த ஊர்வது அஃது
ஒப்பது இல்—அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது
பிறிதில்லையாகலான். எ-று.

வினை இனிதுமுடிந்துழி நிகழும்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடு
க்கண் வருவதுச் செய்பவோ, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத்
தள்ளி அந்ருறை முடிக்குமாற்றவடையனாமாகலின், அதனையறிந்துர்வதஃதொ
ப்பதில்லென்றார். (௧)

௧௨௨. வெள்ளத் தீனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். ௨

இ-ள். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை — வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய
இடும்பைகளெல்லாம், — அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்—அறி
வுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றனை நிகழ்க்க, அத்துணையானே கெடும். எ-று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஓர்கோட்பாடேயன்றிப் பிறிதில்லையென்ப
து உம் அது மாறுபடக்கொள்ளா நீங்குமென்பது உம் அறிதல்வேண்டிதலின்,
அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
வென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் ஊழினுறைய இடுக்கணை அறி
யாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (௨)

௧௨௩. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅதவர். ௩

இ-ள். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர்—வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே
யெவந்த தன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்— இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர்—
அத்துணைநனக்குத் தார்துன்பம் வினைப்பர். எ-று.

வருந்ததல் இனத்த விடவினைத்தல். மனத்திப்பமுடையராய விடாது முய
லவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமில்லா
மாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பொன்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும்
அதற்கிவ்வாறேகொள்க. சொற்பொருட்பின்வருகிலை. (௩)

கஉச. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டிடைத்து. ச

இன். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னுன்—விலங்கியவிடங்கெல்லா வற்றினுஞ் சகடமிர்க்கும் பகடுபோல வினையெடுத்தத்கொண்டு உய்க்க வல்லாணை— உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடி உடைத்து—வந்தற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுத்தியுடைத்து. எ-று.

மதித்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அள ந்றுநிலமுதலையவாகவும், வினைக்கு இடைபூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மரு ன்கொற்றியும் மூக்கன்தியும் தாடவழந்தும் அரிநிலயக்குமாறுபோலத் தன் மெய்வருத்த நோக்காது முயன்றுப்பாணென்பார், பகடன்னுனென்றார். (ச)

கஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ரு

இன். அடுக்கி வரினும்—இடை விடாது மேன்மேல் வாதனவாயினும்— அழிவிலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும்— தனனுள்ளக்கோட்பாடி விடா தான் உற்றவிடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டிப்போம். எ-று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்கு, அடுக்கி வரினுமென்றார். அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் செவ்வத்தானாயதற்கழியாயமை கூறப்பட்டது. (ரு)

கஉக. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத தேற்றா தவர். க

இன். அற்றேம் என்று அல்லறப்படுவோ—வறுமைக்காலத்து யாம் வழிய மாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்போ— பெற்றேம் என்று ஒம்புதல் தேற்றாதவர்—செவ்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதார். எ-று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பருதி விடாதாகலின், அல் லற்பாடில்லையாயிற்று. இதனற் பொருளின்மையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுந் கூறப்பட்டன. (க)

கஉஎ. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கொன்று கலக்கத்தைக்
கையாறுக் கொள்ளாதா மேல். எ

இன். உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று—நாற்கதியினுமுள்ளவுடம்பு கள் இடும்பையென்னும் வாறுக்கிலக்கென்று தெளிந்தி, — கலக்கத்தைக் கையாறுக் கொள்ளாதாம் மேல்—தம்மேல் வந்த இடும்பையை இடும்பையா கக் கொள்ளார் அறிவுடையார். எ-று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தன்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல். இதற்கு ஒழுக்கொறி யென்றுணர்ப்பாருமுனர். இயல்பாகக் கொள்வொன்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கஉஅ. இன்பந் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன். அ

இ-ள். இன்பம் விழையான் இம்மை இயல்பு என்பான்—தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாவிடும்படியைத் ததல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்— தன்பம் உறுதல் இலன் — தன்முயற்சியாற் தன்பமுருன். எ-று.

இன்பத்தை விழையினும், இம்மையையியல்பென்னுது காக்கக்கருதினும், தன்பம் வினைதலின், இவ்விரண்டுசெய்யாதானே தன்பமுறுதலிலன்னென்றார்.

கூஉசு. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட்

தென்ப முறுத லிலன்.

கூ

இ-ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான்—வினையாற் தனக்கின்பம் வந்தழி அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான் விரும்பாதான் — துன்பத்துள் தன்பம் உறுதல் இலன் — தன்பம் வந்தழியும் அதனையனுபவியாரின்றே மனத்தான் வருந்தான். எ-று.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களுமில்வாயின்.

(க)

கூஈ0. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்

னென்றார் விழையுஞ் சிறப்பு.

க0

இ-ள். இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின்—ஒருவன் வினைசெய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்தன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,— தன் ஒன்றார் விழையும் சிறப்பு ஆகும்—அதனால் தன்பகைவர் நன் குமறித்தற்கே துவாய உயர்ச்சியுண்டாம். எ-று.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அசற்கழிவின்றி மனம்கிழ்ச்சியுடையதாய் அதனால் ரொடங்கிய வினை முடித்தேவிடுமாற்றலுடையதுமென்பது கருத்து. இவையான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(க0)

அரசியல் முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய் அங்கங்களாறனதில்பு முப்பத்திரண்டுகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறனனும் காவற்சாகாடுகைத்தற்கண் அவ்வரசற்கிணையாய் அமைச்சனதில்புபத்திகாரத்தாற்கூறுவானரொடங்கிமுதற்கண் அமைச்சக் கூறுகின்றார்.

கூசு ம் அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களையுஞ் செயல்களையும்.

கூஈக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு

மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

இன். கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுகருவிகளும்—
காலமும்—அதற்கேற்ற காலமும்—செய்கையும் — அது செய்யுமாதும்—
செய்யும் அருவினையும்—அவ்வாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரியவினைதானும்—
மாண்டது அமைச்சு—வாய்ப்பவெண்ணவல்லவனே அமைச்சனாவான். எ-று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்
கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும் இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமா
றும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் தருவதென்பார், அருவினை
யென்றார். இவையையத்தனையும் வடனாலார் மந்திரத்திற்கங்கமென்ப. (க)

ககஉ. வன்கண் குடிசாத்தல கற்றறித லாளவினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. உ

இன். வன்கண்—வினைசெய்கற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல்—
குடிகளைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல்—நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிர்
வனவறிதலும்—ஆள்வினை—முயற்சியும்— ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு—
—மேற்சொல்லிய அவ்வன்கங்களைந்துடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சு
னாவான். எ-று.

என்னொரு நீண்டது. அவ்வையத்தெனச் சுட்டி வருவிக்க. இந்நான்கினையும்
மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையுயிவற்றோடு கூடியே மா
ட்சிமைப்படுவேண்டிதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்றுத்தொகை பெறுதற்கும்.
இனி இதனை எண்ணெண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிசாத்தலென்ப
தனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தாற்காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும்,
கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உட
னென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்
கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

ககஉ. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. கூ

இன். பிரித்தலும்—வீடு வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினுரை அவ
ரிந்நிரிக்கட்டி புறப் பிரித்தலும் — பேணிக்கொளலும்— தம்பாலானா அவர்
பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்— பிரிந்தவர்ப்
பொருத்தலும்—முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தானா பின்புப் பொ
ருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும் — வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே, அமைச்
சனாவான். எ-று.

இவற்றுள் அப்பொழுதைகளைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியா
மல் ஏற்றவுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதனோக்கி, வல்லதென்றார்.
வடனாலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகமெ
ன்றங் கூறுப. (கூ)

ககஉ. தெரிதலுந் தெர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச

இன். தெரிதலும்—ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவற்றுள்
ஆவதாராய்ந்தறிதலும்— தெர்ந்து செயலும் — அது செய்யுங்கால் வாய்ச்

சூத்திரமூலம்—இசய்தனும்—ஒருதலையாச் சொல்லலும்—இலலைப் பிரித்தல் பொருத்ததன்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்—வல்லது அமைச்சு—வல்லவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதவாகலின். (ச)

சுநரு. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ்ஞானுந் திறனறிந்தான் நேர்ச்சித் துணை. (ரு)

இ-ள். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான்—அரசனும் செய்யப்படும் அறங்களையறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லையுடையனாய்—எஞ்ஞானும் திறன் அறிந்தான்—எக்காலத்தும் வீணே செய்யுந் திறங்களையறிந்தான்—நேர்ச்சித் துணை—அவற்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ-று.

தன்னரசன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருகியகாலத்தும் இடைநிகராயகாலத் துமென்பார், எஞ்ஞானுமென்றார். சொல்லானென்பதனை ஒரிலுருப்பொருட்டாய ஆனருபாக்கியுரைப்பாருமுளர். இவையைந்தபாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

சுநசு. மதினுட்ப னாலோ மிடையார்க் கதினுட்பம் யாவுள முன்னிற் பவை. சு

இ-ள். மதினுட்பம் னாலோடு உடையார்க்கு—இயற்கையாகிய முன்னறிவைச் செயற்கையாகிய னாலறிவோடு உடையராய அமைச்சர்க்கு—அதினுட்பம் முன் நிற்பவை யா உள—மிக்கதுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னின்பன யாவையுள் எ-று.

மதினுட்பமென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தரவேண்டுதலின் முற்கூறப்பட்டது. னாலென்பது உம் மதினுட்பமென்பது உம் ஆகுபெயர். அதியென்பது வடசொல்லுள் மிகுதப்பொருளதோரிடைச்சொல்; அது திரிந்து னுட்பமென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிறல் மாற்றார்க்குமச்சியாயின தஞ்சுமச்சியால் அழியாதநிறல். இனி அதினுட்பமென்று பாடமோதி, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக்கினமாய் முன்சுட்டப்படுவதொன்றில்லாமையம், சுட்டிப்பெயர் ஐந்தாமுருபேற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமையுமறிந்திலர். பணகவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவரறிந்தழியாதன தாஞ்சூழ்வனவென்பது கருத்து. இதனால் அவரது கிறப்புக் கூறப்பட்டது. (சு)

சுநஎ. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் தியற்கை யறிந்து செயல். எ

இ-ள். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும்—நுனெயியான் வீணசெய்யுந் திறங்களையறித்தவிடத்தும்—உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல்—அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செங்க. எ-று.

* உலகத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள்விருது. துன்னெறிவேயாயினும் உலகெந்நிலோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவுறப் பயன் கூறியவாறு. (௭)

கூ௬அ. அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ

இ-ள். அறி கொன்று அறியான் எனினும்—அறிந்துசொல்லியாரது அறிவை யுழித்து அரசன் தானுமறியானேயாயினும்,—உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் — அக்குற்றம் நோக்கியொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ-று.

அறியென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். கோறல் தான்கொள்ளாமமே லும் இகழ்ந்துகூறுதல். உழையிருந்தானென்ப பெயர் கொடுத்தார், அமாத்திய னென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின்.* உறுதிகூறு க்கால் அவனதுறுதியெய்தற்குற்றத்தை உலகத் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல் கடனென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

கூ௬கூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட டெவ்வோ ரொழுபது கோடி யுறும். கூ

இ-ள். பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின்— பக்கத்திருந்து பிழைப் பவெண்ணும் அமைச்சனொருவனில்— ஒரொழுபதுகோடி செவ் உறும்—அரசனுக்கு எதிர்திற்பார் ஒரொழுபதுகோடி பணகவருதுவர். எ-று.

எழுபதுகோடியென்றது மிகப்பலவாயவெண்ணிற்கொன்று காட்டியவாறு. வெளிப்படநிறலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகைபாய் நின்றலாற் காக்கப்படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடி—ங்கு நல்லொன்றுரைப்பாரும், எழுபதுகூறு தலையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (கூ)

கூ௭௦. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார் திறப்பா டிலர் அதுவர். கூ௦

இ-ள். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வார்—செய்யப்பட்டு வினை களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவா கவே செய்யாதிற்பார்—திறப்பாதி இலாதவர்—முடி தத்தற்கெற கூறுபாடில் லாதார். எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்தவிடையுறுகட்டு ஏறறவேற பரிகாமறி கூது செய்தலும், தாந்திண்ணியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய் வைத்தும் செய்துமுடிக்கமாடாருமுளானென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டா னும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

* அமாத்தியனென்பதனுள் அமா என்பதற் பிபாரான் அன்மை.

சுருத்ர ஆதி.— சொல்வன்மை

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாற்றால் அமைச்சியடைத்தற் கேதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லதெனத். மேல் ஒருதலையாச் சொல்ல னும் வல்லதென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுசக. நூநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதாஉ மன்று. க

இ-ள். நானலம் என்னும் நலன் உடைமை — அமைச்சர்க்கு இன்றியமை யாக் குணமாவது சான்றோரான் நானலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்தினையுடையாதல்,—அந்நலம் யாநலத்து உள்ளதாஉம் அன்று—அந்ந லம் பிறர்க்கும் பிறநலமெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி யிக்கதாகலான். எ-று.

நாவாறுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக் கும் அமைச்சர்க்கு வேறுகவேண்டுமென்னும் நீதிதூல்வழக்குப்பற்றி நானல மென்னுநலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்ந லம் யாநலத்துள்ளதாஉமென்றென்றுக் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின்னியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பது கருத்தது. (க)

சுசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருகடார்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட். சோர்வு. உ

இ-ள். ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலால்—அம்மாசற்றும் அங்கங்கட் கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர் வு காத்து ஒம்பல் — அப்பெற்றித்தாய சொல்லின்கட்சோர்தலை அமைச்சர் தங்கனிகழாமற் போற்றிக் காக்க. எ-று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லியும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லியும் சொல்லாதலொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்தோம்பலென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின்றியமை யாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சுசங். கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாரு சொல். க

இ-ள். கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் — உட்பாயேற்றக்கொண்டா னாப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி — கேளாரும் வேட்ப மொழிவது—மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமையொழிந்து நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ்சொல்லப்படுவதே—சொல் லாம்—அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது. எ-று.

அக்குணங்களாவன வருவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றியை முதலாயின். அவற்றையவாவுதலாவது சொல் லுவான் குறிப்பினவையென்றி வேறு துண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்

தின்மேனும் நோக்குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் மொழி வதென்னுஞ்செயப்பாட்டுவினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளாடென்ப தற்கு னுல்கேட்டார் கேளாதானெவ்வினவினவாதானெவ்முனைப் பாருமுனர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாநூற் தருதியையுடையவாயென்று னைத்தார்; அவர் அப்பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். இதனும் சொல்லினதிலக்கணக் கூறப்பட்டது. (க)

கசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்

பொருளு மதனினூஉங் கில்.

ச

இ-ள். சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக — அப்பெற்றித்தாய சொல் லை அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறக்கையறிந்து சொ ல்லுக—அதனின் ஊக்கு அறனும் பொருளும் இல்—அங்ஙனஞ் சொல்லுத ற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளில்லையாகலான். எ-று.

அத்திறக்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பரு வமென்பவற்றான் வருத்தகுதியேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுத லாவது அவற்றைத் தமக்கும் அவர்க்குமுளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளையறிந்து அவ் வம்மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுகலையும் இனிமை யையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று, தக்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அற னும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (ச)

கசரு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

ரு

இ-ள். சொல்லைப் பிதிது ஓர்சொல் வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து— தாஞ்சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல்லாய் வெல்லவல்லதொரு சொல் இல்லாமையறிந்து, — அச்சொல்லைச் சொல்லுக — பின் அச்சொல் லைச் சொல்லுக. எ-று.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களான்மிரு தல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுகவென்பதாம். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல் லுஞ்சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவா காமற் சொல்லுகவென்றுணாப்பாருமுனர். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை.

கசக. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

க

இ-ள். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல்—பிறர்க் குத் தாஞ்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச்சொல்லின்பயனைக் கொண்டொழிநீரல்—மாட்சி யின் மாசு அற்றார் கோள்—அமைச்சியலுட்குற்றமற்றாது துணிபு. எ-று.

பிறர்சொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியகூறான்பதாம். வல்லாறாயிகழ்தல் வல்லநர்க்குத் தகுதியன்மையின், இதுவுமுடன்கூறினார். இவையுணர்பாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கசஎ. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை

பிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

எ

இ-ள். சொல்ல வல்லன் — தானெண்ணியதாரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல்லுதல்வல்லனாய்— சோர்வு இலன்— அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றி னுஞ்சோர்விலனாய்— அஞ்சான்— அவைக்கஞ்சானுவினான் யாவன்— அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது — அவனை மாதுபரட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவார்க்குமரிது. எ-று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவர்க்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணி யும்வகை சொல்லுதல். சோர்வு சொல்லவேண்டியதனை மறப்பாடுமெழிதல். இம்முன்றுருணமுடையானை மாற்றாய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல்செய்து வெல்வாரில்லையென்பதாம். (எ)

கசஅ. வினாந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ

இ-ள். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்— சொல் லப்படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின்,— ஞாலம் வினாந்து கேட்கும்—உலகம் ஆவற்றை வினாந்தேற்றுகக் கொள்ளும். எ-று.

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின் சொல்வனவுமறிந்து அம்முறையே வைத்தல். இனிதாகத் கேட்பார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் தூறியிரவருளொருவன் என்ற வடமொழி பற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டுங் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபா ட்டானும் அவ்வாற்றாது சொல்லுதல்வல்லாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

கசக. புலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற

சிலசொல்ல தேற்றா தவர். கூ

இ-ள். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றாதவர்—குற்றமற்றனவாய்ச் சில வாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாது சொல்லுதலையறியாதார்—பல சொல்லக் காழுறுவர்—பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்தல்சொல்ல விரும்புவார். எ-று.

குற்றம் மேற்சொல்லிப் குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருளார், அவர் இவ்வாறு சொல்லமாட்டாதாரோ, வல்லார் அதுசெய்யாரொன யாப்புதுப்பார், மன்றவெ ன்றார். (க)

கரு0. இணருந்து நாரா மலரனையர் கற்ற

துணர் விரித்துரையா தார். க0

இ-ள். கற்றது உணர் விரித்து உரையாதார்—கற்றுவைத்த துணைப் பிறரறி யும்வன்மை விரித்துரைக்கமாட்டாதவர் — இணர் னுழ்த்தும் நாரா மலர் அனையர் — கொத்தின்கண்ணே மலர்த்துவைத்தும் நாராத பூவையொப்பார். எ-று.

செவ்விபெற மலர்த்துவைத்தும்நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறபோல துணைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாண்மை யின், இது தொழிலுமையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

கக ம் அதி.— வினைத்துய்மை.

அதிதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளையன்றி அறமும் புகழும் பயந்த நல்லவாதல். சொல்லையன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டுமென்கின் றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககுக. துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். க

இ-ள். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம்—ஒருவனுக்குத்துணையது நன்மை செ ல்வமொன்றையுங்கொடுக்கும்;— வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்— அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங்கொடுக் கும். எ-று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின்பழுதலாயவ ற்றையும் மறுமைக்கட்டானவிரும்பிய பதங்களைபும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும்வினைநன்மைசிறந்ததென வினைத்துய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ககுகஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டிம புகழொடு
நன்றி பயவா வினை உ

இ-ள். புகழொடு நன்றி பயவா வினை—தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை — என்றும் ஒருவுதல்வேண்டிம் —அமைச்சர்க்கு எககாலததுமொழிதல்வேண்டிம். எ-று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைநிறறலென்னும் நிலைவறுபாடு காலத்தான் வரு தலின், என்றுமென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு. (உ)

ககுகங. ஒஓதல வேண்டி மொளிமாழ்குரு செய்வினை
யாஅது மென்னு மவர். ங

இ-ள். ஆதம் என்னுமவர்—மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார் — ஒளி மாழ்கும் வினை செய் ஒதல்வேண்டிம்— தம்மொளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர்க. எ-று.

• ஒதல்வேண்டிமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒவநலென்பது குறைநது நின்றது. ஒளி தாமுன்காலத்த எல்லாரானும் நன்றும்விக்கப்படுகல். செய்யெ ன்னும் முதலிலைத்தொழிறபெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப பொருளின்மையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்க மனதென்பதாம். (ங)

ககுகச. இடுக்கட் படினு யிளிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ச

இ-ள். இடுக்கப்படினும் இளிவாத செய்யார்—தாமிடுக்கணிலேயுடவரினும், அது தீர்த்தபொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இளிவாத வினைகளைச் செய்யார்— நடுக்கு அற்ற காட்சியவர்— துளக்கமற்ற தெனிலினையுடையார். எ-று.

சிறிதுபோழ்திற் கழிவதாய் இக்கிணைக்கி எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எய்தற்பாலதன்றென்பதாஊம் அஃதெய்தினதும் வருவது வருமென்பதாஊம் தெளிவராகலால், செய்யாரொன்றார். (ச)

௧௧௩. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்யானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. இ

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க—யான் செய்தது எத்தன்மைத் தென்று பின் றுனையிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலஞ்செய்யாதொழிக, — செய்யானேன் மற்ற அன்ன செய்யாமை நன்று — அன்றி ஒருநாண்மயங்கி அவற்றைச் செய்யுந்தன்மைபனையினையின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டியொழிந்தார். அவ்வினைகளது பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னி ருந்திரங்குவனையின், அது தீரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திட்டியிலனென வும், பயனில்லன செய்கின்றனெனவும், தன்பழியைத் தானே ஊற்றுகின்றனெனவும், எல்லாருமிகழ்தலிற் பின்னிர்வகாமை நன்றென்றார். இதுவும், வினை த்னயார் செயலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிறரொடர்த்தற்குச் செய்வானு யின் அவைபோல்வனவுஞ்செய்யாமை நன்றெனப் பிறொல்லாம் இயைபற வுரைத்தார். (இ)

௧௧௪. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௧

இ-ள். ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும்—தன்னைப் பயந்தாளாது பசியை வறுமையாற்கண்டிரங்குந் தன்மையனையினெனினும், — சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க—அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒரு வன் செய்யாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூப்பினராய் இருமுதுகுரவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழுவியும் பசி யான் வருந்துமெல்லைக்கண் தீயனபலவுஞ்செய்தாயினும் புறந்தருகவென்னும் அறணற்பொதுவிதி பொருணூல்வழியொழுதுதலும் அரசர்தொழிற்சூரியராத லும் நன்குமகிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கெய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவைவையந்துபாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய் யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

௧௧௫. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின்—சாலாதார் தீயவினைகளைச் செய்து அதனாற்பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின் — சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை—அது மேற்கொள்ளாத சான்றோரனுபவிக்கும் மிக்க நல்கு ரவே உயர்ந்தது. எ-று.

நிலைபாத செல்வத்தின்பொருட்டு நினைவின பழியை மேற்கோடல் சால் போழ்யையாமைவின், சான்றோர்கழிநல்குரவே தலையென்றார். (ச)

கூஇஅ. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்த் கணத்தா

முடிந்தாலும் பீழை தரும். அ

இன். கடிந்த கடிந்து ஓரார் செய்தார்க்கு—தாலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமுக்கடிந்தொழியாது பொருளுக்சிச் செய்த அமைச்சர்க்கு — அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும்—அவை தாயவன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடிவினும், பிந்துன்பத்தையே கொடுக்கும். எ-து.

முடிதல் கருகியபொருட்குதல், பீழைதருதலாகிய பொருளின்கொழில் அதற்குக் காரணமாய் வினைகண்மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

கூஇக. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்

பிற்பயக்கு நற்பா லவை. கூ

இன். அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் — ஒருவன், தீயவினைகளைச் செய்து பிறிரக்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்குனியக் போகாநிற்கும்;—நற்பாலவை இழப்பினும் பிற்பயக்கும்—மற்றைத் தாய வினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தானாயினும் அவனுக்குப் பின்னர் வந்து பயன் கொடுக்கும். எ-து.

பின்னெனவே, மறுமையும்டங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக் காரணமாய் வினைகளையுலகு கூறியவாறு. (க)

கூகூ0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்

கலத்துணர் பெய்கிரீஇ யற்று. கூ0

இன். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல்—அமைச்சன் தீயவினைகளாற்பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்—பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று—பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ் செய்ததனோடொக்கும். எ-து.

முன் ஆக்கம் பயப்பண்போற்றோன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றாயிற்று; ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் நெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறொல்லாம் ஏமார்த்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலுமென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்வினையுமாய் உவமை விலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற்றிலர். இவைவரான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (க0)

கூள் ம் அதி. — வினைத்திட்டம்

அஃதாவது அத்தாய வினை முடிப்பானுக்குவேண்டியதாய மனத்தின்மை, அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகக. வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட

மற்றைய வெல்லாம் பிற. க

இன். வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம்—வினைசெய்தற்கு முன்மையென்று சொல்லப்படுகின்ற அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மன

த்தினது இன்மை;— மற்றைய எல்லாம் பிற— அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் தின்மையென்று சொல்லப்படா. எ-று.

ஆழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் தின்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டிவனவாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும் வேண்டினும் அஃதில்வழிப் பயனில்வாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினேத்திட்டம் மாவது இன்னதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. ஊறொரா ஓற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி.

குறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

உ

இ-ள். ஆய்ந்தவர் கோள்— முன் நீதியாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு— ஊறு ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர்— பழுதாபரிம் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யுமினை தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் துலோர். எ-று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சப் பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணிபு தொகுத்துப் பின் நீதிநூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினேத்தாய்மையும், உடன்கூறினார். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின் உற்றபினைன்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறென்றுங் கூறினார். ஊறொரொன்று பாடமோதுவாருமுளர்; அஃது ஒல்காமையென்றுமெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறிந்திலர். (உ)

ககங். கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி

னெற்றா விழுமந் தரும்.

ங

இ-ள். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை — செயப்பரிம் வினையை முடிவின்கட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே தீட்பு மாவது;— இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும்—அங்மனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப்புலப்பாடி செய்வானுக்கு நீங்காத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ-று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறரறியாமலும், தானறிந்தனமும், தன்னிங்கிதும், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத்திட்டம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்டது. எற்றாவிழுமமாவன பகைவர் முன்னறிந்த அவ்வினையை விலக்குதல், செய்வானை விலக்குதல் செய்வராகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதிப்பெயர். இவையிரண்டிபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ங)

ககச. சொல்லுதல் யார்க்கு மெனிய வரியவாஞ்

சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

ச

இ-ள். சொல்லுதல் யார்க்கும் எனிய — யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்தமென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெனிய;— சொல்லியவன் னும் செயல் அறியவாம் — அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்குமறிய வார்த். எ-று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச்சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்குரியதலின், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்பட்டது. (ச)

ககக. வீரேய்தி மாண்டார் வினாத்திட்டம் வேந்தன்க

ணுரேய்தி யுள்ளப் படும. இ

இ-ள். வீறு எய்தி மாண்டார் வினாத்திட்டம்—எண்ணத்தாற் கிறப்பெய்திப் பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினாத்திட்டம்,—வேந்தன்கண் ணுறு எய்தி உள்ளப்படும்— வேந்தன்கண்ணே உறுதியெய்தலான், எல்லாரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ-று.

வேந்தன்கணுரேய்தல் எடுத்தவினே அதனால் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ணவாதல். எய்தலானென்பது துரித்து நின்றது. உள்ளல் மதிப்பான் மறவாகை. இதனால் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

ககக. எண்ணிய வெண்ணியாக் கெய்துப் வெண்ணியார்

திண்ணிய ராகப் பெறின். சு

இ-ள். எண்ணிய எண்ணியாக்து எய்துப— தாமெய்த எண்ணிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் அவ்வெண்ணியவாறே எய்துவர்,— எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின்— எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப் பெறின். எ-று.

எளிகினெய்தபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துபவென்றார். அவர் அவ்வாறல்லதென்னுமையிற் திண்ணியராகவே வினாமுடியும், அது முடிய அவையாவையுங்கககடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையாரொய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (சு)

ககக. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோர்க்

கச்சாணி யன்னு ருடைத்து. எ

இ-ள். உருள் பெருந்தோர்க்கு அச்ச ஆணி அன்றார் உடைத்து— உருளா நின்ற பெரிய தோர்க்கு அச்சின்கண்ணிபோல வினைக்கட் டிண்ணியாராயுடைத்து உலகம்,— உருவு கண்டு எள்ளாமைவேண்டும்—அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலையொழிக. ஏ-று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதனானும், உவமையானும், பெற்றும். அச்ச உருள்கோத்த மாம். ஆணி உருள் கழலாது அருண்கடைக்கட் செருகுமது. அது வடிவாற் சிசிசாயிருந்தே பெரியபாரத்தைக் கொண்டியக்குங்குதிட்பறுடைத்து அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டியக்குங்குதிட்பறுடைய அமைச்சருமுனர், அவரை அத்திட்டநோக்கி அறிந்து கொள்கவென்பதாம். இதனால் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

ககக. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளெங்காது

துக்கங் கடிந்து செயல். அ

இ-ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண்—மனநொரிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல் — பின்னசைதலி ன்றி நீட்டித்தலையொழிந்து ளெய்க. எ-று.

கலந்தியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றென்றுமாகலின், தென்கிட்டுபலகா லாராய்ந்த தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென் றார். துளங்காமை திப்பமுடைமை. (அ)

கூகக. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி

யின்பம் பயக்கும் வினை.

இ-ள். துன்பம் உற வரினும் — முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், — இன்பம் பயக்கும் வினை, துணிவு ஆற்றிச் செய்க — அது நோக்கித் தளராத முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திப் பமுடையராய்ச் செய்க. எ-று.

துணிவு கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவின்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடா மையின், துணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். இவையிரண்பாட்டானும் அவர் வினையெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூஎ0. எனைத்திப்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திப்பம்

வேண்டாறா வேண்டா துலகு.

க0

இ-ள். வினைத்திப்பம் வேண்டாறா—வினைத்திப்பத்தை இது நமக்குச் சிற ந்ததென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, — எனைத்திப்பம் எய்தியக்கண்ணும் — ஒழிந்ததிப்பங்களெல்லாமுடையராயவிடத்தும், — வேண்டாது உலகு — நன் குமதியார் உயர்ந்தோர். எ-று.

மனத்தின்கட் டிப்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் றிப்பங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல் லாய் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திப்பமி ல்லாதாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

கூஅம் அதி. — வினையெயல்வகை.

அஃதாவது அத்திப்பமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு

தாழ்ச்சியுட் டங்குத நிது.

க

இ-ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல்—விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரி க்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல். — அத்துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது — அங்ஙனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின் கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ-று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமெ ன்பது பெற்றும். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர், நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத் துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும், பணகவர் அறிந்தறி த்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார். (க)

கூஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க

தூங்காது செய்யும் வினை

உ

இன். ஐயத்திச் செயற்புல துங்கு—கீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினாகளுள் கீட்டிக்க.— துங்குத செய்பும் வினா துங்குத — கீட்டியாத செய்யும் வினாகளுள் கீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினாகளும் வலியானுங்காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேற்றுங்காமையென்றார், ஈண்டனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் பொதுவகையால் வினாசெய்யுந்திறம் கூறப்பட்டது. (2)

கூஎக. ஒல்லும்வாய் யெல்லாம் வினாநன்றே யொல்லாக்காற் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். கூ

இன். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினா நன்று — வினாசெய்யுங்கால் இயலுமிடத்தெல்லாம் போரார்செய்தல் நன்று, — ஒல்லாக்கால் செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்—அஃதியலாவிடத்து ஏனைமூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயநோக்கிச் செய்க. எ-று.

இயலுமிடம் பகையிற்றான் வலியுய காலம். அக்காலத்துத் தண்டமே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அத்தகையாகலின். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெலிய காலமும். அவ்விரண்டிகாலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது முடியு முபாயத்தார் செய்கவென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாடுடையவே லும் உடம்பிடுத்தற்பயத்தார் மம்முளொக்குமாகலின். இதனால் வலியான், ஒப்பான், மெலியானென நிலை மூவகைத்தென்பது உம் அவற்றுள் வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன. (கூ)

கூஎச. வினாபகை யென்றிரண்டி நெச்ச நினையுங்காற் நீயெசசம் போலத் தெறும். ச

இன். வினா பகை என்ற இரண்டின் எச்சம்—செய்யத் தொடங்கிய வினையும் களையத் தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்— நினையுங்கால் நீயெச்சம்போலத் தெறும்— ஆராயுங்காற் நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும். எ-று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இழந்தொழியற்கு, முடியச்செய்கவென்பதாம். பின் வளர்தலொப்புமைபற்றிப் புகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனால் வலியான் செய்யுந்திறம் கூறப்பட்டது. (சு)

கூஎடு. பொருள்கருவி காலம் வினாபிட்டுடைந்து மிருடர வெண்ணிச் செயல். டு

இன். பொருள் கருவி காலம் வினா இட்டுநீர் ஐந்தாம் — வினாசெய்யுமிடத்துப் பொருளுக் கருவியுக் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல்—மயக்கமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எண்ணொடு பிறவழியுக்கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்ருளையும் மாற்றுந்தானையும். காலம் தனக்காகாலமும் அவர்க்காகாலமும். வினா தான் வல்லவினையும் அவர் வல்லவினையும். இடம் தான் வெல்லுமிடமும் அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றியெய்துத்திறத்திற் பிழையாமலெண்ணிச் செய்கவென்பதாம். (டு)

கூ. முடிவு மிகையூறு முற்றியாக் செய்தும்
பெயறும் பார்த்துச் செயல்.

இ-ள். முடிவு — வினாசெய்யுங்கால் அது முடிதற்குள்ளும் முயற்சியும் இடையூறும் — அதற்கு வருமிடையூறும் — முற்றியாக்கு செய்தும் பெயறும் — அது நீங்கி முடிந்தார் குணய்தம் பெரும்பயனும் — பார்த்துச் செயல் — சீர்தூக்கிச் செய்க. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயர். முயற்சியிடையூறுகளதளவிற பயனதன்வு பெய்தாவிற செய்கவென்பதாம். (கூ)

கூஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல்.

இ-ள். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை — அவ்வாற்றார் செய்யப்படுகிற வினையைத் தொடங்கிதான் செய்யுமுறைமையாவது — அவ்வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் — அதனதுளப்பாட்டினையறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். எ-று.

அவ்வாறென்றது பொருண்முதலியவெண்ணையும் முடிவுமுதலியனாக்கலையும். உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன்கருத்த அவன் செய்து போந்த உபாயம். அதனையறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயனெய்தமென்பதாம். இவைமுன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்திறன் கூறப்பட்டது.

கூஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட னனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று.

இ-ள். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் — செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க; — நனை கவுள் யானையால் யானை யாத் தற்று — அது மதத்தானனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையைப் பணித்ததனோடொக்கும். எ-று.

பணித்தற்கருமை தோன்ற நனைகவுளென்பது பின்னங்கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற்குபாயமாகாது எண்ணிச்செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

கூஎகூ. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினாந்ததே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

இ-ள். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினாந்ததே — வினாசெய்வானாற் நன்னட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் வினாந்து செய்யப்படுகிற — ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் — தன்பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல். எ-று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்வினாண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெவிவு புலனாவதன்முன்னே செய்கவென்பார், வினாந்ததென்றார். வினாந்து செய்யப்படுகின்றவாறு. வினாசெய்யுந்திறமாகவிற பகைவரோடொட்டாராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட்கூடாமல் மாற்றி வைத்தலெனினுமனையும். (க)

க.அ. உதையிதிரியா குணங்கெட்கு லஞ்சிக் குறைபெயிற்
தொன்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. ௧0

இ-ள். உதையிதிரியா — ஆகுமிடஞ்சிறியராப அமைச்சர், — உன் கடுங்
கல் அஞ்சி — தம்மின்வலியார் எதிர்த்தவழித் தம்பகுதி கடுங்கலையஞ்சி, —
குறை பெயின் பெரியார்ப் பணிந்து, தொன்வர் — அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய
சத்து கடுமையின், அவனாத் தாழ்த்த அதனையேற்றுகக்கொன்வர். எ-று.

இடம் காணும் அரணும். அவற்றது தென்குடி ஆன்வார்மேலேற்றப்பட்டது.
மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைதலரிதாகலின், பெறினென்றார். அடி
விலே மெலியாராயினார் தம்பகுதியுமஞ்சி கீங்கின் முதலொகிற் கெடுவராகலின்,
அது வராமற்சிறிது கொடுத்தஞ் சந்தியேற்றுகக்கொள்கவென்பதாம். பணி
தல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வனொன் உணையலாத் கூறி
னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறல் கூறப்பட்டது. (௧0)

சகல விஷயம் அறிந்து

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கெட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச் செல்வாரது
தன்மை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகையென்றமையின், இஃதத்
ன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத்
தது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடாப்பாளுகலானும்,
பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோளுகலானும், இஃதமைச்சிய
லாயிற்று.

க.அ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் புண்பு. ௧

இ-ள். அன்பு உடைமை — தன்சுற்றத்தார்மாட்டி அன்புடையதானும் —
ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் — அமைச்சப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தலும்
— வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை — அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடை
யதானும் — தது உரைப்பான் பண்பு — ததுவார்த்தை சொல்லுவானுக்கில
க்கணம். எ-று.

முன்னையவிரண்டானும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமற் ருன்
பேணியொழுகலும், தன்முன்னோர் துதியல் கேட்டறிதலும், பெறரும். வேந்
தவாம்பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கட் பெறப்படும்.
அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (௧)

க.அ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. ௨

இ-ள். அன்பு — தம்மரசன்மாட்டன்புடைமையும் — அறிவு — அவனுக்கு
ஆணவறியுமறிவுடைமையும் — ஆராய்ந்த சொல்வன்மை — அவற்றை வேற்ற
ரசரிடைச் சொல்லுங்கால ஆராய்ந்த சொல்லுதல் வன்மையுமென — தது
உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று — ததுரைக்கவுரியார்க்கு இன்றிய
மையாத குணங்கள் மூன்று. எ-று.

தூதராய்தல் அவற்றிற்குடம்பிடுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டியென்பது பெற்றும். இவைவிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

சு.அ.க. தூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. க.

இ-ள். வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற் றாசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் வினையைச் சொல்லுவா னுக்கு இலக்கணமாவது—தூலாருள் தூல் வல்லன் ஆகுதல்—நீதிநூலையுண் றந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாதல். எ-று.

கோறன்மரீலையொன்பது தோன்ற வேலாரொன்றும், தூதுவினையிரண்மட டங்க வென்றிவினையென்றும் கூறினார். வல்லனாதல் உணர்வுமாத்திரமுடைய ராய அவர்முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாதல். (க)

சு.அ.ச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியும் மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும்—உரு—கண்டார்விரும்புந் தோற் றப்பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி—பலரோமும் பலகாலுமாராயப்பட்ட கல்வி யுமென—இம்மூன்றன் செறிவு உடையான்—நன்குமதித்தற்கேதுவாய இம் மூன்றனது கூட்டத்தையுடையான்—வினைக்குச் செல்க—வேற்றுவேந்தரி டைத் தூதுவினைக்குச் செல்க. எ-று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பாற்குடிகுதலரிதாகலின், செறிவுடையானென்றார். இவ ற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியுமென்பது சருத்தது. (ச)

சு.அ.நி. தொகச்சொல்லித் துவாத நீக்கி நகச்சொல்லி நன்றி பயப்பதாந் தூது. னு

இ-ள். தொகச் சொல்லி—வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொருத்துச்சொல்லியும்—துவாத நீக்கி நகச் சொ ல்லி—இன்னுதகாரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்யசொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழ்ச்சொல்லியும்—நன்றி பயப்பது தூதாம்—தன்னரச னுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதுவான். எ-று.

பலகாரியங்கட்குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய் தோன்றைச் சொல்ல அதனால் அவை வினையுமாயுய்த்துணரவருமையானுஞ் சரு க்கத்தானுமுடம்படுவார், இன்னுதவற்றிறகுடம்படாதார் தம்மனமகிழ்ச்சொல்லி அவ்வின்னுமை காணுது உடம்படுவராதலின், அவ்விருவாற்றினும் தன்காரியந்த வறாமல் முடிக்கவல்லானென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன.

சு.அ.க. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலசசொல்லிக் காலத்தாற் றக்க தறிவதாந் தூது. க

இ-ள். கற்று—நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி—தான் சென்ற கருமத்தைப் பகையேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—என் அஞ்சான்—அவர் செயிர்த்துநோக்கின் அந்நோக்கிற்கஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவது.

தூதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூதுவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டி நீதிதூதகல்வியும், அதனுன்னிப்பிறிதொன்றான் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின். (சு)

சுஅஎ. கடனயிந்து காலங் கருதி யிடனயிற்

தெண்ணி யுரைப்பான் தலை. எ

இ-ள். கடன் அறிந்து—வேற்றரசரிடத்துத் தான் செய்யமுறைமையறிந்து—காலம் கருதி—அவர்க்கெவ்வித பார்த்து—இடம் அறிந்து—சென்ற கருமஞ்சொல்லுதற்கேற்ற இடமறித்து—எண்ணி—சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான். எ-று.

செய்யமுறைமைபாவது அவாநிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தாக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணமுறைமையும் சொல்லமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றங்கட்காளானும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாக ஸ்லிற் காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடையிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லுமாறும் அற்றது அவர்கொல்லுமுற்றமும் அற்றகுப் பின் முன்னொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான்மேன்மற்றாருடைய கற்பித்தல், வடனலார் இவ்விருவகையாருடன் ஒலிகொடுத்து நிற்பாடையுட்கூடும் தூதரைத் தலை, இடை, கடைபென்று வகுத்துக்கூறியுரைக்கின், அவர்முமுதோன்றத் தலை யென்றார். தூதென்பது அந்தரத்தான் வந்தவ. இடையையுபாட்டானும் தான் வகுத்துக்கூறுவானுலந்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை இம்மூன்றின்

வாயமை வழியுரைப்பான் பண்டி. அ

இ-ள். வழி உரைப்பான் பண்டி—தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்றுசொல்லுவானுலக்கணமாவது—தூய்மை—பொருள் காமங்களைற்றையற்றதும்—துணைமை—தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாகதன்மையும்—துணிவுடைமை—துணிதலுடைமையும்—இம்மூன்றின்வாயமை—இம்மூன்றோடுகூடியமெய்மைமெனவிவை. எ-று. பொருள் காமங்கன்பற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டித் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயாச்சுகிற்பவழி எம்மனோர்க்கோதியல்பெனக்கூறி அவர் வெகுவிளக்குதற்பொருட்டித் துணைமையும், இது சொல்லின் இவ்வோதஞ்செய்வொன்றொழியாமற்பொருட்டித் துணைவுடைமையும், யாவரானுந்தேறப்படுதற பொருட்டிமெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒம்பின்பொருட்கண்வந்தது.

சுஅக. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம்

வாய்சோரா வன்க ணவன். சு

இ-ள். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்—தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுகிறியான்—விடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன்—தனக்கு வருமேதத்திற்க்குசி அவனுக்குத் தாம்

வாண வார்த்தையை வாய்சோர்ந்துஞ்செரல்லாத தின்மையையுடையன். எ-று.
தாழ்வு சாதிதருமமன்மையின், வயிவென்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங்
காரணத்துடைக்கப்பட்டது. (க)

௬௯0. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்

குறுதி பயப்பதாந் தூது.

௧0

இ-ள். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது—அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தரு
மாயினும் அதற்கஞ்சியொழியாது—இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதாம்—
தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிருதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்
லுவானே தூதனாவான். எ-று.

இறுதிபயப்பினுமென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று.
இவைமூன்றுபாட்டானும் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௧0)

௭0 ம் அதி.— மன்னாச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தியொழுமுமாறு. இது, வேற்
தவாம்பண்புடைமையென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதனின்மைக்
கப்பட்டது.

௬௯௧. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க

விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க

இ-ள். இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுக்குவார் — மாறுபடுதலையுடைய அரச
ரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போ
ல்க—அவரை மிகநீங்குவதும் மிகச்செறிவதுஞ்செய்யாது தீக்காய்வார்போல
இடைநிலத்திலே நிற்க. எ-று.

கடிதின் வெகுருந்தன்மையொன்பது தோன்ற, இகல்வேந்தரென்றார். மிக
வகலிற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிப்பறித் தெறும் வேந்தர்க்கு,
மிகவகலிற் குளிர் தீக்காது மிகவணுகிற் செறிவதாயதீயொடுளதாயதொழிவவம்
பெறப்பட்டது. (க)

௬௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்

மன்னிய வாக்கந் தரும.

௨

இ-ள். மன்னர் விழைப விழையாமை—தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய ஆத்
கம் தரும் — அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்
கும். எ-று.

என்றி விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாகவுரியவற்றை. அவை நுகர
ப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென்றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்க
ஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வச்சநோக்கியவந்து அவர்தாமே எல்
லாச்செல்வமும் நல்குவொன்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடு
தருமென்பதாம். (௨)

௬௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்

நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

௩

இ-ள். போற்றின் அரியவை போற்றல்—அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின அரியபிழைகள் தங்கண்வாராம்ந் காக்க,—கடுத்தபின் தேற்றதல் யார்க்கும் அரிது—அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ்வரசர் ஐயற்றால் அவரைப் பிற்றெனினித்தல் யாவாக்குமரிதாகலான். எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவரந் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவென்றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால் தகுமோவென்றையுருது தகாதென்றே அவர் துணியவொழுகல். ஒருவாற்றாற்றெனினித்தாலும் கடன்கொண்டான்னுன்றப் பொருடோன்மறுபுறமோலக் கண்டுதியெல்லாம் அவை நினைக்கப்படுதலின், யார்க்குமரிதென்றார். இவைமுன்றுபாட்டானும் அது பொறுவகையாற் கூறப்பட்டது. (௩)

௬௬௪. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. ௪

இ-ள். ஆன்ற பெரியார்கத்து—அமைந்தவரசரருநிநுத்தால்,—செவிச் சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல்—அவர்காண் ஒருவன்செவிக்க
ட்சொல்லுதலையும் ஒருவன்முகநோக்கி நகுதலையுதவிர்ந்தொழுகல். எ-று.

சேர்தல் பிறனோர் சேர்தல். செய்தொழுகின், தங்குற்றங் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வொன்பது கருத்து. (௪)

௬௬௫. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மீற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ௫

இ-ள். மறை—அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி—எப்பொருளும் ஓரார்—யாதொருபொருளையுந் செவிகொடுத்துக் கேளாது,—தொடரார்—அவனை முடிவ வினயுவதுந் செய்யாது,—அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க—அம்மறைப்பொருளை அவன்றானே அடக்காது சொல்லியக்காற் கேட்க. எ-று.
ஓர்த்தகேற்கும்பொருளாயினுமென்பார், எப்பொருளுமென்றார். மறுவியனை மாற்றின்கண் வந்தது. (௫)

௬௬௬. குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல. ௬

இ-ள். குறிப்பு அறிந்து—அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்து,—காலம் கருதி—சொல்லுதற கேற்ற காலத்தையும் நோக்கி,—வெறுப்பு இல் வேண்டிப் வேட்பச் சொல்ல—வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டியவையுமாய் காரியங்களை அவன்மனம் விரும்புமவகை சொல்லுக. எ-று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணிக் காம வெருவியுள்ளிட்ட வறறினிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனினருகலிற் குறிப்பறிந்துகாலங்கருதியென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன்கருங்கியவுஞ் செய்தல்வேண்டாமையின் வேண்டிபவென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொற்களாற சொல்லுகவென்பார் வேட்பச்சொல்லினென்றுக்கறிஞர். (௬)

௬௯௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ௭

இ-ள். வேட்பன சொல்லி— பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவன
வுமாய் காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, — எஞ்ஞான்றும்
வினை இல கேட்பினும் சொல்லாவிடல்—எஞ்ஞான்றும்பயனிலவாயவற்றைத்
தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. ௭-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறு
தலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான்வருதலின் வினையென்றும்,வறு
மைக்காலமுமடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்
லாதனவும் வருத்துக்கூறியவாறு. இவைநான்குபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்
கூறப்பட்டது. (௭)

௬௯௮. இனைய ரினமுறைய ரொன்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுதப் படிகம். ௮

இ-ள். இனையர் இன முறையர் என்று இகழார்— இவர் எம்மினியரொன்
றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையொன்றும் அரசனாயவமதியாது,—நின்ற
ஒளியோடு ஒழுதப்பபிம்—அவர்மாட்டு நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுது
தல்செயப்பபிம். ௭-று.

ஒளி உறங்காநிற்கவுந் தாழலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு
பொருந்தவொழுதகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுதுதல்.
அவ்வொளியாற் போக்கப்பட்டவிளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வராயின்,
தாழும் போக்கப்படுவொன்பது கருத்து. (௮)

௬௯௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். ௯

இ-ள். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார்—அரசனாற்
பாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேமென்று கருது அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய
யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர்— நிலைபெற்றவறிவினையுடையார். ௭-று.

கொள்ளாதன செய்தறிவெய்துவார் கொளபாட்டிற்குப் பின்றம்மை வே
றொருவராகக் கருதுவராகலின்,முன்னையராகவே கருதியருசியொழுதுவாராத்
துளக்கற்றகாட்சியவொனார். (௯)

௭00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்

கெழுதகைமை கேடு தரும். ௧0

இ-ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை—
அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்
புடும்பிமை— கேடு தரும்— அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். ௭-று.

அவன் பொறுது செறும்பொழுஞ் அப்பழைமைநோக்கிக் கண்ணோடாது
உயிராவெனவுதலான்,அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய் கெழுதகைமை
கேடுதருமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொதுப்பொன்று அரசர் வெறு
ப்பன செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

எகம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதயவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி. க

இ-ள். குறிப்புக் கூறாமை நோக்கி அறிவான்—அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவதை அவன்முகமானான் கண்ணாறுநோக்கி அறியுமமை ச்சன்— எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையக்கு அணி— எஞ்ஞான்றும் வற்றாநீர் கிராற்குழப்பட்ட வையத்துள்ளார்த்து ஓராபரணமாம். எ-று.

ஓப்பமுடையனும் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணிபென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திறகென்பது விகாரப்பட்டுகின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். உ

இ-ள். அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வானை—ஒருவன்மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருநிலையாகவுணரவல்லானை — தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ-று.

உடம்புமுதலியவற்றான ஒவ்வானாயினும் பிறர்க்கினைத்ததுணருந்தெய்வத்தன்மையுடனமையின், தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (உ)

எ0க. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வானா யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். க

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வானை—தங்குறிப்பு நிகழுமாறறிந்து அதனாற் பிறர்குறிப்பறியுந்தன்மையானா, — உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்—அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டியவொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ-று.

உண்ணிகழுவொழியாவார்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங் குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாயும் யானை முதலாகநாம முகலிய புறத்துறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறா முகக் குறிப்பானே அவர்மனக்குறிப்புணர்வானாயென்றுகாப்பாருமுளர். இவ்வழன்றுபாட்டாறுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

எ0ச. குறித்தது கூறாமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ர்ணையரால் வேறு. ச

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்துக் கருதிவதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரையர்—மற்றைமாட்டாதார் உறுப்பொருதன்மையராகவொப்பாராயினும்,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொள்ளாதாரென்பதுஉம் ஆயினுமென்பதுஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்தவறிவிண்மையின், விஸங்கெனலுங்கருத்தான வேறென்றார். (ச)

எ0ரு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ரு

இ-ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சியாற் பிறர்குறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,— உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்தகண்கள் வேறென்னபயனைச் செய்வன! எ-று.

முதற்குட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்குட் வினையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மேலேற்றப்பட்டது. அக்கண்களாற்பயனிலையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் குறிப்பறிபாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (ரு)

எ0௬. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். கூ

இ-ள். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்—தன்னையடுத்தபொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டுக்காட்டும் பளிங்குபோல— நெஞ்சங் கடுத்தது முகம் காட்டும்—ஒருவனெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன்முகம் தானேகொண்டு காட்டும். எ-று.

அடுத்ததென்பது ஆரபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னுமுரிச்சொலடியாய்வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒருபொருள் பிறிதொருபொருளின்பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. (க)

எ0௭. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுந் தான்முந் துறும். எ

இ-ள். உவப்பினும் காயினும் தான் முந் துறும்—உயிர் ஒருவனையுவத்தலானுங் காய்தலானுமுறின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின்முற்பட்டிற்றுமாதலான, — முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ—முகம்போல அறிவுமிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை. எ-று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கில்லையென்பாரா நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃதுவக்குறின் மலர்துங் காய்வுறிந்கருதியும் வரலான, உண்டென மறுப்பார்போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எ0௮. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற துணர்வார்ப் பெறின். அ

இ-ள். அகம் நோக்கி உறந்து உணர்வார்ப் பெறின் — குறையுறுவானும் தன்மனத்தைக் குறிப்பானறிது தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பானாப் பெறின்,— முகம் நோக்கி நிற்க அமையும்—அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி அவ்வெலலைக்கணிதவமையும். எ-று.

உணர்வாரொனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ்வெல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையாமாகலின், அது வேண்டாவென்பதாம். குறையுறுவானியல்பு கூறுவார்போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எ0௯. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ

இ-ள். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் — வேந்தர் தமநோக்கு வேறுபாட்டின்றன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின், — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகைமையை யும் தீர்த்தகேண்மையையும் வேற்றுவேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர்களுள் சொல்லும். எ-து.

இறுதிக்கட்கண் ஆகுபெயர். கோக்குவேறுபாடாவன வெறுத்தோர்க்கும் உவந்தோர்க்கும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக்குறிகளானறிதல். (க)

எக௦. நுண்ணிய மென்பா ராக்குங்கோல காணுங்காற்

கண்ணல்ல தில்லை பிற.

க௦

இ-ள். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல்—யாம் நுண்ணியுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்கருத்தினையளக்கும் கோலாவது — காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை — ஆராயுமிடத்து அவாகண்ணல்லது பிறவில்லை. எ-து.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. இங்ஙனம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்கருத்தளக்குமளவையகன் பல, அவையெல்லாம் முன்னறித்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கும் மனத்தொடிகலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அஃதேயே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்குங்கோலென்று பாடமோகி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசர்கருங்கோலாவது கண்ணெனவுரைத்து, தன்வெறுநிரோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிகவென்பது கருத்தாக்குவாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டாலும் நுண்கருவி நோக்கென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எஉ ம் அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருந்த அவையினையுலம்பையறிதல். காரியஞ்சொல்லுங்கால் அவன்குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டிதலின, இஃததன்பின்வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந்த தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்

ஹையறிந்த தூய்மை யவர்.

க

இ-ள். சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் — சொல்லின் குழுவினை யறிந்த தூய்மையினையுடையார் — அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக—தாமோன்றசொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக. எ-து.

சொல்லின்குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் லென்றும் மூவகைச்சொல்லும—ங்கண். தூய்மை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனளவை. அது யிருதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு அக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வவைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமறிது, சொன்னால் அதன் முடிவிதவென்று இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (க)

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே வடநூலார் அபிதத, இலக்கண, வியஞ்சனுகிருத்தியென்பர்.

எகஉ. இடைத்தெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
எடைத்தெரிந்த நன்மையவர். ௨

இ-ள். சொல்லின் நடை தெரிந்த நன்மையவர் — சொற்களினடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார் — இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக — அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந்தறிந்து வருத்தப்படாமல் மிகவுத்தெளிந்துசொல்லுக. எ-று.

சொற்களினடையாவது அம்முவகைச் சொல்லும்செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி கேட்டற்கண் விரும்புடைமை. வரு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௨)

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லது உம் மில். ௩

இ-ள். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் — அவையறிந்தளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின்கூறுபாரிம் அறியார், — வல்லது உம் இல் — கற்று வல்ல நலையும் அவர்க்கில்லை. எ-று.

அம்முவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று எல்லாராறுமிகழப்பிற்றின் வல்லது உமில்லென்றுங் கூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௩)

எகச. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வான்சுகை வண்ணங் கொளல். ௪

இ-ள். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆகல் — அறிவாலொள்ளியார் அவைக்கட்டாமுமொள்ளியராக, — வெளியார்முன் வான்சுகை வண்ணம் கொளல் — ஏனைவெள்ளைகளைவக்கட் டாமும் வால்யசுகையினிறத்தைக் கொள்க. எ-று.

ஒள்ளியாரொன்றது மிக்காராயும் ஒத்தாராயும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரான நின்றது. ஒள்ளியாராதல் தந்தாலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல். அவையறியாத புல்லரை வெளிபாரொன்றது, வயிரமின்மரத்தை வெளிநென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்மையுடையராகவென்பார், வான்சுகைவண்ணங்கொளலென்றார். அவையளவறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனற்றொகுத்துக்கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

எகரு. நன்னென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ௫

இ-ள். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே — ஒருவற்கு இது நன்றென்று கிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டதுணங்கொல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே — முதுவருண்முந்து கிளவாச் செறிவு — தம்மின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டி ஒன்றினைச் சொல்லாதவடக்கம். எ-று.

தத்துவத்தையும் அவர்மிகுதியும் மூத்தகிளந்தாற்படுமீழ்க்கும் இளவாக்காவெய்து நன்மையும் அறிந்தேயடக்கினைமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளுநன்றென்றார். முன்னிதத்தையே விடக்கினைமையின், உடன்கிளந்ததும் பின்னிகத்ததுமாமென்பது பெற்றும். இதனால் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறங்கூறப்பட்டது. (டு)

எகக. ஆற்றி வினிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல

மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. சு

இ-ள். ஆற்றின்நிலை தளர்ந்தது—வீடெய்தற்பொருட்டி நன்னெறிக்கணின் குணெருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்த்தாலொக்கும்—வியன்புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு—அகன்ற தூற்பொருள்களையுட்கொண்டி அவற்றின்மெய்யம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லாருருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் உரணென்னுந் தோட்டியானோரைந்துங்காத்தொழுதியான் பின்னிழுக்கிக்குடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலையன்றி இகழவும் பரிமென்பதாம். இதனால் அதன்கணிழுக்கியவழிப்படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது.

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடற்றச்

சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ

இ-ள். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து—வழுப்படாமற் சொற்களையாராய்தல்வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்—கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும்—பலதூல்களையுங்கற்று அவற்றினைய பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவார்கும் விளங்கித்தோன்றும். எ-று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலைபான் வந்தது. ஆண்டேசொல்கவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்

பாத்தியு ணீரசொரிந் தற்று. அ

இ-ள். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல்—பிறருணர்த்தலின்றிப் பொருள்களைத் தாமேயுணரவல்ல அறிவினையுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்சொரித்தற்று—தானே வளர்வதொருபயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ-று.

தானேயும் வளர்த்தருகிய கல்வி மிக வளருமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாரும் ஒத்தாரவைக்கண் எவ்வழியுஞ்சொல்லுகவென்பது கூறப்பட்டது.

எகக. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையுண்கு செலச்சொல்லு வார். கூ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லபொருள்களை அவர்மணங்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார்—புல்லவையுள் பொச்சாந்தம் சொல்லற்க—அவையறியாத புல்லாரிருந்தவவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ்சொல்லாதொழிக. எ-று.

சொல்லின், தம்மவையறியாமையை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறியாமையார் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டவைக்குமாகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ்சொல்லற்கவென்றார். (க)

௨௨0. அங்கணத்து ஞுக்க வமிழ்தற்றூற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மின
த்தரல்லாதாரவைக்கண் ஒன்றையுஞ்சொல்லற்க;—அங்கணத்துள் உக்க அமி
ழ்தற்று—சொல்லின், அது தாய்தல்லாத முற்றத்தின்கணுக்க அமிழ்தினையொ
க்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதலிலைத்தொழிற்பெயர் முன்னின்று பின்னெதிர்மறை
யல்லிகுதியோடு கூடி “மகனெனல்” என்பதுபோனின்றது. சொல்லின் அது
வென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாங் கொளலென்பதனைத் தொ
ழிற்பெயராக்கியுணர்த்தார். அவர் அத்தொழில் அமிழ்தென்னும் பொருளுவமை
யோடு இயையாமை நோக்கிநிலர். சாவாமருந்தாதலமிந்து னுகர்வார்கை
மினும்படாது அவ்வங்கணத்துக்குமியைபிந்திக்கெட்டவாறு தோன்ற, உக்க
வமிழ்தென்றார். அச்சொற்பயனில்சொல்லாமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டு
பாட்டானும் தாழ்ந்தாரவைக்கண் ஒருவழியுஞ்சொல்லற்கவென்பது கூறப்ப
ட்டது. (க0)

எங்ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொல்லுதற்குரிய அவையினையறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்
கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௨௨௧. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
ரெகையறிந்த தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிந்து வல்லவை வாய்சோரார்—கற்றுவல்லவவை, அல்லா
வவையென்னும் அவைவகையினையறிந்து வல்லவவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்
கால் அச்சத்தான் வருப்படச்சொல்லார்—சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்
மையவர்—சொல்லின்ரெகையெல்லாமறிந்த தூய்மையினையுடையார். எ-று.

இருந்தாரது வன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. வல்லவையென்பதற்குத்
தாங்கற்றவல்ல னுற்பொருள்களையென்றுரைப்பாருமுளர். அச்சத்தானென்
பது அதிகாரத்தான் வந்தது. சொல்லின்ரெகை, தூய்மையென்பவற்றிற்கு
மேலுரைத்தாங்குரைக்க. (க)

௨௨௨. கற்றருட் கற்று னொன்பபிவர் கற்றார்முற்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். உ

இ-ள். கற்றருள் கற்றர் எனப்பிவர்—கற்றொல்லாரினும் இவர் நன்குந்
ருநென்று உலகத்தாரார் சொல்லப்பிவர்—கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்
லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞ்சாதே தாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளும்
வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவையையாகலின், அதனும் புகழப்படுவாரும் அவரென்
பதாம். (உ)

எக். பகையகத்துச் சாவா னெயி ராய்
ரவையகத் தஞ்சா தவர். க

இன். பகையகத்துச் சாவா னெயிர்—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ
வல்லார் உலகத்துப் பனர்;—அகையகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் — அகவயி
டையஞ்சாது புக்குச் சொல்லவல்லார் சிலர். எ-று.

அஞ்சாமை சாவா என்பதனோடு கூட்டி, அதனுற் சொல்லவல்லாரென்பது
வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இவையுண்டாபட்டானும் அகையஞ்சாரது சிறப்
புக்கறப்பட்டது. (க)

எஉச. கற்றாழ்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ச

இன். கற்றாழ்முன் கற்ற செலச் சொல்லி—பலதூல்களையுங்கற்றாமைக்கட்
டாங்கற்றவற்றை அவர்மனங்கொள்ளுமாறற்றுச் சொல்லி—தாம் கற்ற மிக்க
மிக்காருள் கொளல்—அவற்றின் மிக்கபொருள்களை அம்மிக்கற்றாரிடத்திற்
துகொள்க. எ-று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் கல்கியுடையார்
பலரிருந்த அவைக்கட் டாங்கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக, சொல்
லவெ, அவரும் அவையெல்லாஞ்சொல்லுவராகலான், ஏனைக்கற்கப்பெருதன
கேட்டரியலாமென்பதாயிற்று. இதனால் அதன்தொருசார்பயன்கறப்பட்டது.

எஉரு. ஆற்றி னளவயின்று கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டி. இ

இன். ஆற்றின் அளவு ஆற்றிற் கற்க—சொல்லலக்கணநெரியானே அள
வைதூலை அமைச்சர் உட்பட்டிக் கற்க;—அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்த
ற்பொருட்டி — வேற்றுமையெந்தவையிடையஞ்சாது அவர் சொல்லிப் சொற்கு
உத்தரஞ்சொல்லுதற்பொருட்டி. எ-று.

அளவைதூல் சொன்னால் கற்றே கற்கவேண்டிதலின், அதற்குநாறெனப்
பட்டது. அளக் கற் கருவியை அளவென்றார், ஆருபெயரான். அவர்சொல்லி
வெல்லவதொருசொற சொல்லலாவது நியாயத்து வாந் செறப் விதண்டைகளும்
சல சாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்க
வேன்பதாம். இதனால் அதன்காரணம் கூறப்பட்டது. (இ)

எஉக. வாரொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு துலொடெ
னுண்ணாவை யஞ்சு பவர்க்கு. க

இன். வன்கண்ணரல்லார்க்கு வாரொடென் என—வன்கண்மையுடையரல்லா
தார்க்கு வாரொடென்னையுடையார்;—னுண்ணாவை அஞ்சுபவர்க்கு துலொடெ
ன்—அதுபோல நுண்ணியாரதவையையஞ்சுவார்க்கு துலொடென்னையி
யுடையார். எ-று.

இருந்தாரது தன்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. துற்குரியரல்லொன்ப
தாம். (க)

எஉஎ. பகையகத்துப் பேழகை யொள்வா எவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற தூல். எ

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஒன்றுள்— ஏறியப்படும் பகைநிவண் அதனையஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வானையொக்கும்— அவையகத்து அஞ்சும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவையநிவண் அதனையஞ்சுமவன் கற்ற நூல். எ-று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவள். களமும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவள்குற்றத்தால் வாள் கிறப்பின்றி யிறைபோல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் கற்ற வன்குற்றத்தால் நூல் கிறப்பின்றியிற்று. (௭)

௪௨அ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரோ நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ

இ-ள். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார்—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள்களைத் தம்மச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார் — பல்லவை கற்றும் பயம் இலரோ — பலநூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகி ற்குப் பயன்படுதலில். எ-று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரில்லையென்பதாம். இனிப் பயமிலனென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடையரல்லனென்றுணர்ப்பாருமுளர்.

௪௨சு. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து

நல்லா ரவையஞ்ச வார். கூ

இ-ள். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றுவை த்தும் அவற்றற்பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை—கல்லாதவரின் கடை என்ப—உலகத்தார் கல்லாதவரின் கடையொன்று சொல்லுவார். எ-று.

அக்கல்வியறிவுகளாற் பயன்றமுமெய்தாது பிறனாயெய்து விப்பதுஞ்செய யாது கல்வித்துன்பமேயெய்திற்றலின், கல்லாதவரிற்கடையென உலகம்பழி க்குமென்பதாம். (க)

௪௩௦. உளரொனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்

கற்ற செலச்சொல்லா தார். கூ

இ-ள். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார்—அவைக்களத்தையஞ் சித் தாங்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்,— உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் — உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாரெண்ணப் ப்டாமையின் இறந்தாரோடொப்பர். எ-று.

நன்கிக் களனென்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவையைந்துபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க௦)

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசும் அதி—நாடு.

இனி அவ்வரசனும் அமைச்சனும் கொண்டுக்கப்படுவதாய் ஏனைய
ரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்குய நாடு ஓநிகராத் தாற்
கடறின்றார்.

எகக. தள்ளா விளையுநர் தக்காநுந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க

இன். தள்ளா விளையுநர்—குன்றாத விளையுநர் செய்வோரும் — தக்
காரும்—அறவோரும் — தாழ்வு இலாச் செல்வரும்—கேடில்லாத செல்வ
முடையோரும்—சேர்வது நாடு—ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ-று.

மந்தையுயர்திணைப்பொருள்களோடுஞ் சேர்த்தற்றொழிலோடும் இயையாமை
யின், விளையுனென்பது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுக்கும்
நிறையவுளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது.
அறவோர் துறந்தோர், அந்தணர்முதலாயினர். நறவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவ
ஞ்செய்வார்க்குமொழிடமென்றார் பிறரும். இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்
டது. கேடில்லாமை வழங்கத்தொடையாமை செல்வர் கலத்தினும் காலினும்
அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள்
வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (க)

எகஉ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாடி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ

இன். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி — அளவிறந்த பொருளுடை
மையாற் பிறதேயத்தாராளும் விரும்பத்தக்கதாய் — அருங்கேட்டால் ஆற்ற
விளைவது நாடு—கேடின்மையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதி
மேலும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி,
அரசன்மையென்றிவற்றான் வருவது. “மிக்கபெய லோம்பெய லின்மையெலி
விட்டில்கிளி—யக்கணர சன்மையோ டாறு.” இவற்றை வடநூலார் ஈனிக
ளென்ப. இவற்றன் முன்னையவற்றதின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின
மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவையின்மைகளான் மிகவிளைவதாயிற்று. (உ)

எகக. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் ருங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. கூ

இன். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி—பிறநாடுகள் பொறுத்த
பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி — இறைவ
ற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு—அதன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொ
ருண்முழுதையும் உடம்பட்டிக் கொடுப்பதே நாடாவது. எ-று.

பாரங்கள் மக்கட்டொருதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலங்குத்தொருதியும்.
தாங்குதல் அவை தத்தநதேயத்துப் பகை வந்தியுத்ததாக, அரசுகோல் கோடி
யதாக, உண்வின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல
இனிதருப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே
கொடுப்பதென்பார், இறையொருங்குநேர்வதென்றார். (கூ)

எகசு. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுப்கையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும்— மிக்க பசியும்—ஒவாப் பிணியும்—நீங்காத நோயும்
—செறு பகையும் சேராது—புறத்துநின்றவந்தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி
—இயல்வது நாடு— இனிது நடப்பதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவிளைதலானும் சேராதாயிற்று. ஒவா
ப்பிணி திக் காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது நீமையு
மின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அட்
வியும் அரசனுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எகடு. பல்சூழவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. டு

இ-ள். பல் சூழவும் — சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பலகட்
டமும்—பாழ் செய்யும் உட்பகையும்—உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யு
முட்பகையும்—வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும்*இல்லது நாடு—அளவுவர்
தால் வேந்தனையலைக்குங்கொல்வினைக்குறும்பருமில்லாததே நாடாவது. எ-று.

சங்கேதம் சாதிப்பற்றியும் கடவுள்பற்றியும் பலர்க்குளதாமொருமை. உட்
பகை ஆறலைப்பார், கள்வர், குறளைகூறுவார் முதலிய மக்களும் பன்றி, புலி,
காடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயர். இம்மு
ன்றும் அரசனாலும் வாழ்வாராலும் கடியப்பட்டி நடப்பதே நாடுதன்பதாம்.

எகசு. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடுதன்ப நாட்டிற் றலை. சு

இ-ள். கேடு அறியா— பகைவராற் கெடுதலறியாததாய்— கெட்டவிடத்
தும் வளம் குன்ற நாடு— அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதற்குள்வளங்
குன்றாத நாட்டினை— நாட்டின் தலை என்ப— எல்லாநாட்டினுந்தலையென்று
சொல்லுவர் தூலோர். எ-று.

அறியாத குன்றதவென்றும் பெயசொச்சங்களினிறுதிநிலைகள் விகாரத்தாற்
றொக்கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானும் கடவுட்புகையறங்கனென்றிவற்
றது செயலானும் வரும். வளம், ஆகாங்கனிப்படுவனவும் வயலினுந்தண்டலை
யினும் விளைவனவுமாம். குன்றமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவே
புளவாயும் முன்னிட்டப்பட்டிருக்கறவறுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்டி
தலக்கணக்கிறப்பட்டது. (சு)

எகஎ. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு. எ

இ-ள். இருபுனலும்— கீழ்நீர் மேனினைப்பட்ட தன்கணீரும்—வாய்ந்த
மலையும்—வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும்—அதனினின்றும் வருவ
தாய நீரும்— வல்லரணும் — அறியாத நகரியும் — நாட்டிற்கு உறுப்பு—
நாட்டிற்கவயவமாம். எ-று.

நண்டுப் புனலென்றது தூவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆறா
ரங்களை, அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்

பிறும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தன்வளந்தருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமித்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எகஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மிணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. அ

இன். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து—நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றவையுடைமையுமாகிய இவ்வைந்தினையும்—நாட்டிற்கு அணி என்ப — நாட்டிற்கழகெனதுசொல்லுவர் னாலோர். எ-று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழவும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், அகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழுவது. காவலெனவே அரசன்காவலும் வாழ்வோர்காவலும் அரன்காவலுமடங்கின. பிறதேயங்கலினுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய் அதனமகு இதனாகுறப்பட்டது. (அ)

எகக. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. க

இன். நாடா வளத்தன நாடு என்ப — தங்கண்வாழ்வாரீ தேடி வருந்தாமல் அவர்பாற்றுகையையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை னாலோர் நாடென்று சொல்லுவர்;—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல—ஆதலாற் தேடிவருந்தச் செல்வமடைவிக் கும் நாடுகள் நாடாகா. எ-று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேலின்றது. பொருள்செய்வார்க்குமஃகிடமென்றார் பிறரும். னாலோர்வித்பற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற்குற்றங்கூறிய வாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுங்கூட்டி இருபொருள்படவுணரப்பின், அனுவாதமாம். (க)

எச௦. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு. க௦

இன். வேந்த அமைவு இல்லாத நாடு—வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு—ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே— மேற்சொல்லியகுணங்களெல்லாவற்றானும் கிசுறப்படுததாயினும் அவற்றும் பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையாரதலும் அவனாரன் இவர்மாட்டருளுடையுதலும் அடங்கின. அவையில்வழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்றும்பயனின்றியிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க௦)

எனும் அதி.—அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்கு உற்பாயடங்குமாயினும் பகைவரற்றொலிவுவந்தழி அதுதனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற்கிறப்புப்பற்றிப் பிதிதோரங்கமாக வேரதப்பட்ட அரண் இவ்வகிகாரத்தாற்கூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்

* போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

க

இ-ள். ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள்—மூவகையாற்றலுமுடையாராய்ப். பிறர்மேற்செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது;—அஞ்சித் தற்போற்றுமவர்க்கும் (அரண்) பொருள் — அவையினித் தம்மேல்வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேய் டைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது. எ-று.

பிறர்மேற்செல்லுங்கால் உரிமை பொருண்முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பொருமை தொலைந்தி றுதிவந்துழித் கடனடுவனுடைகலத்தார்போன்று ஏமங்காணுதிருவராகலா னும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. அரணில் வழி அழியும்பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப் புக்கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்

காடு முடைய தரண்.

உ

இ-ள். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற்காடும் உடையது அரண் —மணிபோலுநிறத்தினையுடைய நீரும் வெள்ளிடைசிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரான்பார் மணிநீரொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மரு நிலமென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிநிழற்காடென்றுங் கூறினார். மதிப்புறத்தாமருநிலம்பகைவர் அரண்பற்றமைப்பொருட்டு. நீரரண், நிலவரண், மலையரண், காட்டரணென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நா ன்கரணுஞ்ஞழப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

எசங். உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி

ளமைவா னென்றுரைக்கு னால்.

ங

இ-ள். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு—உயர்ச்சி யும் அகலமும் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மகிழை—அரண் என்று உரைக்கும் னால்—அரணென்று சொல்லுவர் னாலோர். எ-று.

அமைவு னாலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு ஏணியெய்தாதது. அகலம் புறத் தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யலாந் தலையகலமும், திண்மை கல்லிட்டிகைகளாத்செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அரு மை பொறிகளான் அணுகற்கருமை. பொறிகளாவன “வினைவிற் பொறியு மயிற் செறி நிலையு—கருவிந் னாகமும் கல்லியிற் கவணும்—பரிவுறு வெக்செயும் பாகடு குழிசெயும்—காய்பொன் னுலையுங் கல்லிடு கடையுந்— துண்டிதுந் துடக்கு மாண்டலை யடுப்புந்—கணையுந் கழுவும் புதையும் புழையு—மைப

வித் துலாமும் கைபெய ருசியுஞ்—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு—
மெழுவுஞ் சீப்பு முழுவிற் கணையமும்—கோலும் ருத்தமும் வேலுஞ் ரூல
மும்”* என்றிவை முதலாயின. (ந)

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ச

இ-ள். சிறுகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி — காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய்
அகன்றவிடத்தையுடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண்—நன்
னைவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணுவது.
எ-று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்தவிடங்கள் மலை, காடி, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்
பணவுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்
தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதேயழிந்து
மென்று வரும்பகைவர் வந்துகண்டால் அவ்ஞாக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்கமழி
ப்பதென்றுங் கூறினார். (ச)

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யாகத்தார்
நிலைக்கொளிதா நீர தரண். ரு

இ-ள். கொளற்கு அரிதாய்—புறத்தாரார் கோடறகரிதாய் — கொண்ட
கூழ்த்தாகி—உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்றாய்—அகத்தார் நிலைக்கு எளி
தாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக்கொளிதாய் நீர்மையையுடையதே
அரணுவது. எ-று.

கோடறகருமை இன் டெய்க்குளாரும் பொருள்களாரும் இடங்கொள்ளுதற்
கருமை. உணவு நிலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவன
வுமடங்கின. நிலைக்கொளிதாநீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுமுடைய புறத்
தார்மேலெனிகிறச்செற வும், அவைவிட்டன அகத்தார்மேற்செல்லாமையும், பத
ணப்பார்ப்பும் முதலாயின. (ரு)

எசகூ. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா னுடைய தரண். கூ

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய்—அதத்தோர்க்கு வேண்டும்பொருள்
கனெல்லாவற்றையும் உள்ளேயுடைத்தாய்—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடை
யது அரண்—புறத்தோரால் அழியெய்துமெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவ கையு
தவிக்காக்கும் நல்லவீரையுமுடையதே அரணுவது. எ-று.

அரசன்மாட்டன்பும் மானமும் மரமும்சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குண
ங்களுடைமைபற்றி நல்லானென்றார். (கூ)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். முற்றியும்—புகலொடு போர்க்கொழியும்வகை நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—
முற்றது ஏறித்தம்—அங்கனஞ்சூழாது நெருங்கிவிடவேக்கி ஒருமுசமாகப்

* சிலப்பதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

பொருதும்;—அறைப்படுத்தும்;—அகத்தோரை அவர்தெனின்தோறாவிடிக்
கீழறுத்துத் திறப்பித்தும்;—பற்றற்கு அரியது அரண்—புறத்தோரர்கொள்
ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ-று.

இம்முன்றுபாயத்தள்ளும் முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும்,
ஏனைய நல்லாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. முற்றூற்றி முற்றி யவரையும் பற்றூற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். அ

இ-ள். முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும்—தாணப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்
லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும் — பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது
அரண்—தன்னைப்பற்றியவகத்தோர் தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொ
ருது வெல்வதே அரணாவது. எ-று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெ
யர். வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேன்றது. பெரும்படையா
ணைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந்துணையென்றி வெல்லுமியல்பினதெ
ன்பதாம். இதற்குப் பிறிதுகாப்பாருமுளர். இவையேமுபாட்டானும் அதனகி
லக்கணங்கூறப்பட்டது. (அ)

எசக. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீடுறய்தி மாண்ட தரண். கூ

இ-ள். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி—போர்தொ
டங்கினவளவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர்செய்யும் வினைவேறு
பாடுகளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண்—மற்றும் வேண்டிமாட்சியையு
டையதே அரணாவது. எ-று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங்கூடிப்பொருதல் கூடாமையின், முனைமு
கத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கியபோரி
ணையறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றிவை முதலாயின வினை
களுள் அதனைச் சாயப்பண செய்தல். மற்றும்வேண்டிமாட்சியென்றது புறத்
தோரரியாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங்கவழி முதலாயி
னவுடைமை. (க)

எடு0. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணிலல் தரண். க0

இ-ள். அரண்—அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும்—மேற்சொல்
லப்பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாயவிடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண்
இல்லது—வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதாரமாட்சி அவையிலதாம். எ-று.

வாளாவிருத்தலும் அனவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலுமெல்லாம்
அடங்க வினைமாட்சியில்லாநென்றும், ஏற்றவினையையளவறிந்துசெய்து காவா
க்கால் அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றியழியுமென்பார் அவையுடைத்தன்றென்
றுங் கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் காப்பாணாயினியமையாதென்பது
கூறப்பட்டது. (க0)

எக ம் அதி— பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் அக்கவுல் காக்கவும் பரிவதாய பொருளைச் செய்தலின்றிற் இவ்வதிகாரத்தார் கூறுகின்றார்.

எருக. பொருளல் லவனாப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க

இ-ள். பொருள் அல்லவனாப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது—ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் பரிவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை—ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ-று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிவுலத்தார். இழிவுசெய்தபுழைமை விகாரத்தாற்றெக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிதிதில்லையென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லானா யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வனா
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. உ

இ-ள். இல்லானா எல்லாரும் எள்ளுவர்—எல்லாநன்மையுமுடையராயினும் பொருளில்லானா யாவருமிகழ்வர்;— செல்வனா எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர்— எல்லாநன்மையுமுடையராயினும் அஃதுடையானா யாவருமுயரச்செய்வர். எ-று.

உயரச்செய்தல் தாந்தாழ்ந் து நிற்கல். இகழ்தற்கண்ணுல் தாழ்த்தற்கண்ணும் பகைவர், நட்பார், தொதுமலொன்றும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுங்கூறியது அகநையலியுறுத்திப்பொருட்டி. (உ)

எருங். பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. க

இ-ள். பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம்—பொருளென்று எல்லாரானுஞ்சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாவிளக்கு— எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்—தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகை பென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ-று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய வருதல்பற்றிப் பொய்யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடையேற்றமைதான் என்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

எருச. அறன்னு மின்பமு மினுந் திறனறிந்து
திதின்றி வந்த பொருள். ச

இ-ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்— செய்யுந் திறத்தினை யறிந்து அரசன் கொடுக்கொன்மையிலனாக உளதாயபொருள்— அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொய்க்கும், இன்பத்தையுங்கொடுக்கும். எ-று.

செய்யுந் திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன்றியெனத் திரிந்துகின்றது. செங்கோலென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் அறனினுமென்றும், செடுங்காலரின்று அயக்கப்படுதலான் இன்பமுமினுமென்றுங்கூறினார். அதனான் அத்திறத்தானீட்டுகவென்பதாம். (ச)

எடுரு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாகும் புல்லார் புரள விடல். (ரு)

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம்— தாங்குடி கண்மாட்டிச் செய்யுமருளோடும் அவர் தம்மாட்டிச் செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புல்லார் புரள விடல்— அரசர் பொருநதாது கழியவிடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு 'வாராத பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்துணர்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறத்தலின், அதனைப் புல்லாரொன்றொழியாது புரளவிடலென்றுங்கூறினார். (ரு)

எடுசூ. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னெண்ணுந் தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். (சூ)

இ-ள். உறு பொருளும்—உடையாரின்மையிற் றானேவந்துற்ற பொருளும் — உல்கு பொருளும்— சுங்கமாகிய பொருளும் — தன் னெண்ணுந் தெறு பொருளும் — தன்பகைவரைத் திறையாகக்கொள்ளும்பொருளும்—வேந்தன் பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-று.

உறுபொருள் வைத்தாரிற்றுபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுஉம், தாயத்தார் பெறுததுஉமாட், சுங்கம் கலத்தினுங் காவ லும் வரும் பண்டங்கட்குறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவைமு ன்றுபாட்டானும் அஃகீட்டுநெறி கூறப்பட்டது. (சூ)

எடு௮. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவ்வியா லுண்டு. (௮)

இ-ள். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி—அன்பினுணைப்பட்ட அருளெ ன்னுங்குழவி— பொருள் என்னும் செல்வச் செவ்வியால் உண்டி— பொரு ளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுசெல்வத்தையுடைய செவ்வியான் வளரும். எ-று.

தொடர்புபற்றாதே வருத்தமுறார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லுமன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின்குழவியென்றும், அது வறியார்மேற்செல்வது அவ்வறுமை களையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவ்வியென்றும், அஃது உலகிற்செவ்வியார்போலாது தானேயெல் லாப்பொருளுமுதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவ்வியென்றுங் கூறினார். (௮)

எடுஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றூற் றன்கைத்தொன் றுண்டாகச் செய்வான் வினை. (அ)

இ-ள். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை—தன் கையதாகிய பொருளுண்டாக ஒருவினையெய்தித்துக்கொண்டான் அதனைச் செய்தல்— குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டற்று—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப் போனைக் கண்டாலொக்கும். எ-று.

ஒன்றென்பது வினையாதல்செய்வானென்றதனும்பெற்றும். குன்றேறியான அச்சமும் வருத்தமுமின்றி நிலத்திடை யானையும் யானையும் பொருபோகாத் தானினிதிருந்து காணுமதுபோலக் கைத்துண்டாக வினையை மெற்கொண்டா னும் அச்சமும் வருத்தமுமின்றி வல்லானாயேவித் தானினிதிருந்து முடித்து மென்பதாம்.

(அ)

எருக. செய்க பொருளேச செலுநர் செருக்கறுக்கு

மெல்கதனிற் கூரிய நில.

க

இ-ள். பொருளைச் செய்க—தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளை யுண்டாக்குத;—செலுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு—தம்பகைவர்தருக்கி னையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்;—அதனிற் கூரியது இல்—அதற்குது போலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை. எ-று.

அதுவாம் அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன. பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் ரட்புமுடையராவர், ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழித்து தாமே யடங்குவனொன்பார் செலுநர்செருக்கறுக்குமென்காமென்றும், ஏனையென்குநர் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற் கூரியதில்லென் றுங் கூறினார்.

(க)

எசு0. ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு

ளேனை பிரண்டு மொருங்கு.

க0

இ-ள். ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு—நெறியான் வரும் பொருளை இறப்ப மிகப்படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள்—மற் றையறனுமின்பமும் ஒருங்கையெளியபொருள்களாம். எ-று.

காழ்த்தல் முதிர்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒன்பொருளெ ன்றும், ஏனையிரண்டும் அதன்வினையாகலிற் குமேயொருகாலத்திலேயுளவா மென்பார் எண்பொருளென்றுங் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனென் றும் பயன் கூறப்பட்டது.

(க0)

எள ம் அதி.— படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினாலுவதாய் வெல்வதாய படை இரண்டின்காரத்தார் க் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படை மினது நன்மை.

எசுக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்

வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

க

இ-ள் உறுப்பு அமைந்த ஊறு அஞ்சா வெல்படை—யானை முதலிய நான் குறுப்பானும் நிறைந்துபோரின் கணுறுபந்தற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல் வதாய படை—வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை—அரசன்செல்ல வங்கெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம். எ-று.

நன்மிகு படையென்றது அந்நான்கன்றொருகுதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்கங்கட்கும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின் வெறுக்கையுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார்.

(க)

எசுஉ. உலேவிடத் துறஞ்சா வன்கண் டொலேவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது. ௨

இ-ள். தொலேவிடத்து உலேவிடத்த ஊறு அஞ்சா வன்கண்—தான் சிறிதா யவழியும் அரசற்குப் போரின் கணுலைவுவந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை— தொல்படைக்கல்லால் அரிது— அவன்மு ன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டு ப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை—கைப்படையென்னும் அறுவகைப்படை யுள்ளஞ்சிறப்புகடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் “வெல்பொறியு நாரும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந் — கொல்கன்று மாவுந் கொடுத்தளி க்க”^{*} என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடநூலார் மௌலமென்ப. (௨)

எசுங். ஒலித்தக்கா லென்ன முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ௩

இ-ள். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும்—எலியாய பகைதிரண்டு கடல்போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்! — நாகம் உயிர்ப் பக் கெடும்—அந்நாகமுயிர்த்ததுணையானே அதுதானே கெடும். எ-று.

உவமைச்சொற் றெக்குநின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் திரட்சிபெற்றும். வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான் அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவர்தாங்கெடுவொன்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது மொழிதலென்னுமலங்காரம். வீரரல்லாதார்பலரினும் வீரனொருவனையாடல் நன்றென்பதாம். இவையமூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப்படை ஏனைய ந்கங்களுட்சிறந்ததென்பது உம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென் பது உம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பது உம் கூறப்பட்டன. (௩)

எசுச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இன்று— போரின் கட்கெடுதலின்— அறைபோகாதாகி— பகைவராற் மேறுக்கப்படாததாய்—வழிவந்த வன்கணதுவே படை—தொன் றுதொட்டுவந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ-று.

அழிவின்மையான் மறமானங்களுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரச ன்மாட்டன்புடைமையும், பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை “கன்னின்று னெற்கை கணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிந்தாரொன்னையர்— பின்னின்று—கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி—யெய்போற் கிடந்தானென் னேறு.”[†] என்பதனுந்நிக. குற்றியலுகரத்தின்முன்னர் உடம் படுமெய் விகாரத்தான்வந்தது. இது வருகின்றபாட்டுள்ளுமொக்கும். (௪)

* வெண்பாமாலை, தும்பைப்படலம், ௨.—வெல்பொறியு நாரும் விழுப்பொ ருளுந் தண்ணடையுந்—கொல்கன்று மாவுந் கொடுத்தளித்தான்—பல்பூவி —ரணமணித் திண்டேர் நயவார் தலைபணிப்ப—பன்மணிப் பூனை படைக்கு.

† வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம், ௨௨.

எசுடு : கூற்றுடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெகிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. (ந)

இ-ள். கூற்று உடன்று மேல்வரினும்—கூற்றவன்ருளே வெகுண்டு மேல்
வந்தாலும்—கூடி எதிர்நிற்கும் ஆற்றலதுவே படை—நெஞ்சொத்து எதர்
நின்று தாங்குமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருந்தில்கூற்றுகலின், உம்மை சிறப்புமமை. மிகப்பலர் நெஞ்சொத்தற்குக்
காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (ந)

எசுசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம்
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. சு

இ-ள். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே—தறு
கண்மையும் மானமும் முன்வீரராயினர் சென்ற நன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசு
சுற்றேற்றப்படுத்தலுமென இந்நான்குருணமுமே—படைக்கு ஏமம்—படை
க்கு அரணுவது. எ-று.

இவற்றான் முறையே புகைவகைக் கடிதிற்கொன்றுநின்றலும், அரசனுக்குத்
தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், அழியுநர்புறக்கொடையயில்வாளோச்சாரம முந
லியவும், அறைபோகாமையுமாகிப் செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கை
யார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறாண் வேண்டாவென்பதாம். (சு)

எசுஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. எ

இ-ள். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து — மாற்றரால் வகுக்க
ப்பட்டித் தன்மேல்வந்த படையின்போனா விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்
கொண்டு—தார் தாங்கிச் செல்வது தானே—அவர்துசியைத் தன்மேல் வாரா
மற்றிடுத்துத் தான் அதன்மேற்செல்வதே படையாவது. எ-று.

படைவகுப்பாவது விழுக்கம்; அஃது எழுவகையுறப்பிற்றாய், வகையானுள்
காய், விரியான்முப்பதாம். உறுப்பேழாவன அமுதற்றோட்டியிராநின். வகை
நான்காவன தண்டம், மண்டலம், சங்கதம், போகமெனவிலை. விரி முப்ப
தாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டிம், சங்கதவிரியாறும்,
போகவிரியைந்துமெனவிலை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டு
ரைப்பிற்பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநா
ன்குபாட்டானும் படையின்தலக்கணங்கூறப்பட்டது. (எ)

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானே
படைத்தகையாற் பாடி பெறும். அ

இ-ள். தானே—தானே, —அடற்றகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும்—பகை
மேற் முன்சென்றிரிந்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தார் பொறுக்குமாற்
றலும் இல்லையாயினும், —படைத்தகையால் பாடி பெறும் — தன்றோற்றப்
பொலிவானே பெருமையெய்தும். எ-று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதின்நியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்
தகையென்று ஒருபெயர்மாத்திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அல
ங்கரிக்கப்பட்ட தோர், யானை, குதிரைகளிடனும் பதாகை, கொடி, குடை, பல்

லியம், காகளமுதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றும்படி. பாபி கண்டவள விலே பகைவரஞ்சும் பெருமை. (அ)

எசுசு. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மில்லாயின் வெல்லும் படை. சு

இ-ள். சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் — தான் நேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தன க்கில்லையாயின், — படை வெல்லும் — படை பகையை வெல்லும். எ-து.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்குரத்தலும் அரசன் பொருள்கொடாமையான் வருவன. செல்லாத்துனியாவது மகளினா வெளவல், இனிவரவாயின் செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொ ராமையின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (க)

எஎ0. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே தலைமக்க எில்வழி யில். சு0

இ-ள். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் — போரின்கணிலையுடைய வீரனா மிகவுடைத்தேயாயினும், — தலைமக்கள் இவ்வழித் தானே இல் — தனக் குத் தலைவராகிய வீரரில்லாதவழித் தானே நிலவாது. எ-து.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியில்லென்றார். இவையு மன்றுபாட்டாரும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க0)

எ அ ம் அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃகாவது அப்படையது மறயிசுகி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஎக. என்னோமுன் நிலல்லன்மின் நெவ்வீர் பலரென்னை முன்னின்று கன்னின் தவர். சு

இ-ள். நெவ்வீர் என் ஐமுன் நின்று கல் நின்றவர் பலர் — பகைவீர், இன் றிங்கென்றலைவனெதிர் போதோற்று நின்ற அவன்வெல்வாய் வீழ்ந்து பின்கல் லின்கண்ணே நின்றவீர் பலர், — என் ஐமுன் நிலல்லன்மின் — வீவர் அதன் கணின்றி தும்முடற்கணிற்றல்வேண்டின், என்றலைவனெதிர் போதோற்றுநிற் றையொழியின். எ-து.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்தக் கூறினமையின், அவன்வெல் வாய்பீழ்தல்பெற்றும். கல் நடுகல், நம்பன் இலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா — லம்பொன் முடிப்பு ணரசுமியிலு* எனப் பதுமுகன்கூறினாற்போல

* சிவகசிந்தாமணி, காந்தருவத்தையாரிலம்புகம், ந.கௌ. — லம்பம்பொற் புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ் — செம்பொ னெடுத்தோத் தொகைமாக்கடற் றானை வெள்ள — நம்பன் இலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா — லம்பொன் மணிப்பு ணரசுமியிலு யென்று நக்கான்.

ஒருவரின் தன்மதம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவரது இப்பாட்டு நெடுமொழிவஞ்சி.*

(க)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானே

பிழைத்தவேலேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல் எய்த அம்பினில்—கானத்தின்களேறும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானே பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது—வெள்ளிடைநின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்ததல் நன்று, எ-று.

* கானமுயலென்றதனால் வெள்ளிடைநின்றவென்பதும், பிழைத்தவென்றதனால் பிழையாமலென்பதும், முயற்சித் தக எய்தவென்றதனால் யானேக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது வேற்றரசன்படையொடு பொருதானோர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக காணிப் பின்னவன் தன்மேற்செல்லவற்றானது கூற்று.

(உ)

எஎக. பேராண்மை யென்ப தறுகளுண் றுற்றக்கா

லுராண்மை மற்றத னெஃகு. கூ

இ-ள். தறுகண்பேர் ஆண்மை என்ப—பகைவாமேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை துலோர் மிக்கவாண்டன்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப)—அவர்க்கு ஒருநாழி வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடாப்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை துலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர். எ-று.

என்பவென்பது பின்னும்பிறகு, ஊராண்மை உபகாரிபாற்றன்மை, அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தன் பேரிடைத் தன்றானமுழு அம்படத் தமிழாசையகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி, விரோத்தியரிடையே மறசெல்லாது இன்றுபோய்நாளை நின்றானையோடு வாவென விட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டிபாட்டிற் தமிழ்ச்சி†

(க)

எஎச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பழியா நகும. ச

இ-ள். கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் — தன்கைப்படையாய்வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேறுபாடு சிரிவான்—மெய் வேல் பழியா நகும—தன்மார்பின்கணின்ற வேலைக்கணிபறித்து மகிழும். எ-று.

களிற்றொடு போக்கல் களிற்றினதுவினாக் கொடுபோமாறு விநிதல். மகிழ்ச்சி தேடியதெய்தலான். இதனால் களிற்றையல்லதெரியானென்பதும், சினமிகுதியான் வேலிடைப்பாழ்த்துதலினால்வென்பதும், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினென்பதும், பெறப்பட்டன. ஊழிலாட்டி‡

(ச)

* நெடுமொழிவஞ்சியென்பது ஒனனாதார் படைகெழுமித்—தன்னுண்மையெடுத்துரைத்தன்று.

† தமிழ்ச்சியென்பது அழிபவர் புறங்கொடையயில்வா னோச்சாக்—கழித்து எண்மை காத்தலித் துணர்த்தன்று.

‡ ஊழிலாட்டென்பது களங்கமுமிய படையிரிய — வுளங்கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.

எஎடு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
வேட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு. டி

இ-ள். விழித்த கண்—பகைவரை வெருண்டுநோக்கிய கண் — வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின்—அவர் வேலைக்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,— வன்கணவர்க்கு ஓட்டு அன்றே—அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ-று.

அவ்வெருளிநோக்கமீட்டலும் போரின் கண்மீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யாரொன்பதாம். (டு)

எஎக. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குந்தன் னானே யெடுத்தது. கூ

இ-ள். தன் நாளை எடுத்து—தனக்குச் சென்ற நாள்களையெடுத்தெண்ணி,—விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள் வைக்கும்—அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்களையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளானுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ-று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்டபுண், போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெருத நாள்களோடுங்கூட்டுமென்பதாம். இவைமுனைபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா உயிரார்
கழலயாப்புக் காரிகை நீர்த்து. எ

இ-ள். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரா—துறக்கத்துத்தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து—கழலகட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடத்து. எ-று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவ ராகலின், ஆபரணமாவது அதவேயென்பதாம். (ஏ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். அ

இ-ள். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர்—பார்ப்பெறிற் றம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரா—இறைவன் செறியும் சீர் குன்றல் இலர்—தம்மிறைவன் அது வேண்டாவென்றமுனியினும் அவ்வீரமி குதி குன்றார். எ-று.

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்றிப்பினும் நிலலாநொன்பதாம். பிறரும் “போரொளிற் புகழும் புனைகழன் மறவர் என்றும் “புட்பகத்—தேவ னாகலிற் சாவேம் யாமென— சீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப” என்றுங் கூறினார். (அ)

எஎக. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரா யாரோ
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். கூ

இ-ள். இழைத்தது இகவாமைச் சாவாநா— தாங்குநின் வஞ்சினந்தப்பா
மற்பொருட்டிச் சென்று சாவவல்ல வீரரை — பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர்
யார்— அது தப்பியவாறு சொல்லியென்னதற்குரியார் யாவர்! எ-று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகவெனத் தான் வகுத்தல்.
சொல்லியென்பது அவாய்கிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புகு முன்
னே சாவினுந் தொலைவன்மையின், அது முடித்தாராவனெச் சாதற்கிறப்புக்
கூறியவாறு. (க)

எஅ0. புரந்தார்கண் ணீர்மல்குச் சாகற்பிற் சாக்கா

புரந்துகோட் டக்க துடைத்து. கூ0

இ-ள். புரந்தார் கண்ணீர் மல்குச் சாகற்பின்—தமக்குச் செய்த நன்றிகளை
நினைந்து ஆண்டவரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகைபோரிடைச் சாவப்பெரின,—
சாக்காபி இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து—அச்சாக்காபி இரதையிலுங்கொ
ள்ளுநதகுதியையுடைத்து. எ-று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தினமெனின்றது.
வினையழ இல்லிடைநோயால் விளியார் பழவினையபயனெயெய்தலின், அந்
த்தவினையார் றுறக்கமெய்தாஞ்சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார்.
இவைநான்குபாட்டானும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (க0)

எகம் அதி.— நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசுநிற்கு வினையிடாததுவுவதாய் நட்பினை ஸந்த
திகாரம் விதிமுறைத்தாறும் பன்னிரண்டுகாரம் எதிர்முறைமுறைத்தாறும் கூறு
வான்றொங்கி, விதிமுறைக்காரமை நன்றும் நன்றும்முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார்.
அஃதாவது இன்னதென்பதுஉம அந்நாடுமுறையையுந் இரண்டின விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி யதுபோல்

விலைகறிய யாவுள காப்பு. க

இ-ள். நட்பின் செயற்கரிய யா உள—நட்புப்போலச் செய்துகொடற்கரிய
பொருள்கள் யாவையுள்— அதன்போல் வினைந்து அரிய காப்பு யா உள—
செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புதற்கரிய
தாவலாவன யாவையுள்! எ-று.

நட்புச்செய்தகாரவாஸாப் பெறுதலும் பெற்றாறு செய்யமுடியாமும் செய்தா
றரிப்பின் சித்திற்றலுமுதரிய அரியவாகலின் நட்பிற்செயற்கரியன வில்லையென்
றும், செய்தாற்பகைவருக்கு வினையொடங்காராகலின் அதுபோல வினைவாரா
மைக்கு அரியகாவலில்லையென்றுங் கூறுவர். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை
யென இருவகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயதுஉம் தேய
முறையானாயதுஉமெனவிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாக
லின் அது சுற்றந்தழாலினடங்கிற்று, ஏனையது பகையிடைபிட்டதேயத்ததாக
லின், அது துணைவலியென வலியுரிதனுடங்கிற்று. இனி நண்பர் சொல்லப்
படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு
இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. 2

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறுநிறையுந்தன்மையவாம்;—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர — மற்றைப்பேதையையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுங்குறையுந்தன்மையவாம். எ-று.

நீரவொன்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்களின. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ்செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன்பெருகிப் பின்சுருங்கற்குங்காரணம் தம்முண்முன்னறியாமையும் பின்னறிதலுமாம். (2)

எஅங. நவ்றொது தூனயம் போலும் பயிற்றெறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ௩

இ-ள். பண்புடையாளர் தொடர்பு பயிற்றெறும்—நற்குணமுடையவர்க்கள் தம்முட்கொடுத்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கின்பஞ்செய்தல்—தூல் நவ்றெறும் நயம்போலும்— தூற்பொருள் கறகுநதோறுங் கற்றார்க்கின்பஞ்செய்தலைப்பாக்கும். எ-று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமென்பப்பட்டது. இருமையிலும் ஒருகாலேக் கொருகால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டாறும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது. (௩)

எஅச. நகுதல் பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு. ௪

இ-ள். நடடன் நகுதற்பொருட்டன்று—ஒருவனோடொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணுகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற்பொருட்டன்று—மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற்பொருட்டு—அவாக்கு வேண்டாதுசெய்கையுள் தாயவழி முடிபட்டிக் கழறுதற்பொருட்டு. எ-று.

பழியும் பாவமுட்கருஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன் மையின் அதனை மிகுகியென்றும், அங்குசெய்ததற் முன்ன மீட்டல்வேண்டிதலின் மேற்சென்றென்றும், இன்செய்தற் மீடாமையின் இடித்தற்பொருட்டென்றுக்கூறினார். இதனான் நட்பின்படின் கூறப்பட்டது. (௪)

எஅரு. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும். ௫

இ-ள். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா—ஒருவனோடொருவன் நட்பாற்றுகுப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை;—உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும்— இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பாற்றிமையெக் கொடுக்கும். எ-று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தாராதல், “இன்றே போல்கதும் புணர்ச்சி தானே.” என்றகம் அதனை. பழகுதல் பலகாற்கண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல். இவ்வி ரண்டிமின்றிக் கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உண

ர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிர்நீங்குமுரிமைத்தாய் நட்பினைப் பயக்குமென்பதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னுங்காரணமூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனூற் கூறப்பட்டது. (ந)

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்

தகநக நட்பது நட்பு.

க

இ—ள். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நக்குமது நட்பாகாது.— நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு— அன்பால் அகமுமலர நக்குமதே நட்பாவது. எ—று.

நெஞ்சின்கணிகழுவதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததூழியுவெச்சவும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. அதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (க)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தமிழிள்க

ணல்ல லுழப்பதா நட்பு.

எ

இ—ள். அழிவினனவீநீக்கி ஆறு உப்த்து — கேட்டினைத்தருந்திநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி ஏனைநன்னெறிகளைச் சொல்லாககாற் செலுத்தி — அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம்—தெய்வத்தாற்கேடுவந் குழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்துன்பத்தை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ—று.

ஆறென வருகின்றதமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார். “தெருண்டவறிவினவர்” என்புழிப்போல இன்சாரியை நிறக இரண்டனுருபு நொக்கது. இனி நவைபென்று பாடமோதி, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழி விறும்வநத துன்பங்களென்றும், அழிவின்கணென்பதற்கு யாக்கையழிவின் கணென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிறந்தவன் கைபோல வாங்கே

யடுக்கண் காவதா நட்பு.

அ

இ—ள். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல—அவைவரிடையாடையிலேந்நவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அவ்விளியவரல் களையுமாறுபோல, — யடுக்கை இடுக்கண் களைவது நட்பாம் — நட்பாவதுந், இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றுதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது. எ—று.

அற்றங்காத்தநகக் கை தன்மனத்திஹமுற்படுதலின், அவ்வினையு இடுக்கண் களைவுறியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையிறும் வருவிக்க. உடையவன்றொழில் நட்பின்மேலேறப்பட்டது. (அ)

எஅசு. நட்பிற்கு விறறிருக்கை யாதெனிற் கொட்பினறி

யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

க

இ—ள். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் — நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின்,—கொட்பு இன்றி ஒல்லும்வாய் னன்றும் நிலை—அஃது எஞ்ஞான்றுத்திரிபின்றி இயலுமெல்லையெல்லாம் அறம்பொருள்களிற்றளராமைத்தாங்குந் திண்மை. எ—று.

ஒருநூன்றும் வேறுபடாது மறுமையில்முகத்து உறுதியாய் அறம்பொருள்களிறற்றளர்ந்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிதத்துதற்குமேல் ஒரு செயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (க)

எகூ0. இனைய ரிவரொமக் கின்னம்யா மென்று

புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. க0

இ-ள். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் — இவர் நமக்கித்துணையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவரையொருவர் புனைந்துசொல்லினும்;— நட்புப் புல்லென்னும்—நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும். எ-று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரென்னும் வேற்றுமையின் நிலைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமையுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னுமென்றார். இவையைநதுபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

அம் அதி.— நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது மேற்சொல்லியவிலக்கணத்தாரையாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண்டுதலின், அவரையாராய்ந்திறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகுக. நாடாது நட்பலிற் கேடில்லை நட்பின்

வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. க

இ-ள். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்பின் வீடு இல்லை—நட்பினாவிரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச்செய்தபின் அவனை விரிதலுண்டாகாது;—நாடாது நட்பலிற் கேடு இல்லை—ஆகலான், ஆராயாது நட்புச்செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை. எ-று.

ஆராய்தல் குணச்செய்கைகளது நன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட்பிற்குமவரென்னும் வேற்றுமையின்மையின் வீடில்லையென்றும், அவ்வேற்றுமையின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவாமாகலின் இருமையுங்கெடுவொன்பது நோக்கி நாடாது நட்பலிர்கேடில்லையென்றுகூறினார். (க)

எகுக. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை

தான்சார் துயரத் தரும். உ

இ-ள். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் — குணமுஞ்செய்கையும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும் பலகாலாராய்ந்தும் பலவாற்றினூராய்ந்தும் ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன்—கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும்— முடிவிற றுன்சாதற்கேதுவாய் துன்பத்தினைத் தன்மாற்றார் விளைக்கவேண்டாமற் றானே விளைக்கும். எ-று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ்செயலுந் தியானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமையெல்லாம் தன்மேலவாய்ப் பின் அவற்றுகிறந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படுமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகுக. குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்ற

வினனு மழிந்தியாக்க நட்பு. க

இன். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்று இனனும் அறிந்த—ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் மாராய்த்தறிந்து—நட்பு யாக்க—அவனோடு நட்புச்செய்க. எ-று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர்நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்பாரோடும் பிணிப்புண்டிருநதவிற் குன்றவினனுமென்றும், விடப்படிற் றவ் குறையாமென்பார் அறிந்தபாக்கவென்றுந்குறிஞர். (௬)

எகசு. குடிப்பிறந்து தன்கட பழிநாணு வாளைக் கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ச

இன். குடிப்பிறந்து தன்கட பழி நாணுவானே — உயர்ந்தகுடியின்நட்பிற் றது தன்மாட்டி உலகர்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானே — கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும்—சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் சிறந்தது. எ-று.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்பாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும், பெற்றும். இவையிரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவனட்பை விளைகொடுத்தும்கொள்கவென்பதாம். (ச)

எகடு. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய வல்லாரநட் பாய்ந்து கொளல். டு

இன். அல்லது அழச் சொல்லி—தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து—செய்தக்காற் பின்னு ஞ்செய்யாவகை நெருங்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார்—அவ்வழக்குச் செய யாவழிச் செய் பிக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல்—ஆராய்ந்து நட்புக்கொ ட்க. எ-று.

அழச்சொல்லிபிடித்தெனவந்த பரிநரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்ற குற்ற வினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்துபோ ந்த செயல். தம்மொடு நட்பாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறி யவல்லாரொன்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (டு)

எகசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞனா நீட்டி யளப்பதோர் கோல். கூ

இன். கிளைஞனா நீட்டி யளப்பது ஓர்கோல்—ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராய் புலங்களையெஞ்சாமலளப்பதோர்கோல்; — கேட்டினும் ஒருறுதி உண்டு—ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப்படுவதோர்நல்ல நிவண்டு. எ-று.

தத்தநட்பெல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்திற் புறத்தத்தோ ன்ருமற்போந்தார் பிழைபி வந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவை வரையறுக்கப்படுமென்பதுபற்றித் கேட்டினைக்கோலாக்கியும், அதனால் அவரையளந்தறிந்தால் ஆவாராடியே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றுங் கூறினர். கிளைஞர் ஆகுபெயர். இச்செய்கதெசவுருவகம். இவைவான்குபாட்டா னும்ஆராயுமாரும்ஆராய்ந்தாலநட்கப்படுவார் இவ்வொன்பதுவகைநட்புப்பட்டன.

எகஎ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார் கேண்மை யொரீஇ விடல். எ

இ-ள். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது—ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப்படுவது— பேறையார் கேண்மை ஓரிது விடல்—அறிவினாரோடு நட்புக்கொண்டானான் அதனையொழிந்து அவரின்குதல். ஏ-று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழித்தீங்கொழிதலே யன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமையெய்தலு முடைமையின் அதனையுதயமென்றுங் கூறினார். (எ)

எகஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க

வல்லற்க ணற்றறுப்பார் நட்பு.

அ

இ-ள். உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க — தம்மக்கஞ்சருங்குதற்குக் காரணமாய் வினைகளைச் செய்யாநினையாதொழிகு— அல்லற்கன் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க — அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிகு. ஏ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவாவன தம்மின்வலியாரோடு தொடங்கியுனவும் பயனில்லனவாமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார்போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தெவிடுமென்பதாம். (அ)

எகக. கெடுங்காலேக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலே

யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

க

இ-ள். கெடுங்காலேக் கைவிடுவார் கேண்மை — ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனைவிட்டு நீங்குவார் முன்னவனோடுசெய்த நட்பு,— அடுங்காலே உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனைப்பிணும், அநனைத்தவுள்ளத்தைச் சுடும். ஏ-று.

நினைத்துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங்கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்றானே ஆக்கியகெடு தன்னையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கெட்டினுஞ்சுடும்மென்றுரைப்பாருமன்றார். இயைமூன்றுபாட்டானும் அராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ00. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றித்து

மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

க0

இ-ள். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக— உலகோடொத்துக் குற்றமறார் நட்பினையே பயில்க.— ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக— உலகோடொத்தலில்லார் நட்பினை அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடிக. ஏ-று.

உலகோடொத்தார் நட்பு இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாருயினார் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை விலகொழித்துக்கொள்கவென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அகம் அகி— பழைமை

அஃதாவது நட்டாரது பழையார்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொதுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காவிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டாரொனினும் பொதுக்கப்படுங்குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்டார்மாட்டிப்பிழையுள்ளதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்டாராய்தலின்பின்னைவைக்கப்பட்டது.

அ0க. பழைமை யெனப்பவெ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீழ்த்திடா நட்பு. க

இன். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்— பழைமையென்று சொல்லப்படுவதென்று வினவின, — கிழமையை யாதும் கீழ்த்திடா நட்பு—அது பழைமையோர் உரிமையாற்செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ்சிதையாது அவற்றிற்குடம்படும் நட்பு. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமழாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெழிமவகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்கனின்மையென்றிவை முதலாயின. சிறைத்தல் விலக்கல், இதனாற் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்டென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ0உ. நட்பிற்கு குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ

இன். நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை— நட்பிற்குவயவமாவன நட்டார் உரிமையாற்செய்வன, — அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் — அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ-று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார், உறுப்பென்பது ஈண்டிலக் கணையடியாகவந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவொன்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (உ)

அ0ங. பழைய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக கடை. க

இன். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை— தாழுடம்படாதனவேனும் நட்டார் உரிமையாற்செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின், — பழைய நட்பு எவன் செய்யும்—அவரோடு பழையதாய்வந்த நட்பு என்னபயனைச்செய்யும். எ-று.

செய்தாற்போலவுடம்படுதலாவது தாலும் அவரிடத்துரிமையாலுடம்படுதல் இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையான் வருமுரிமையது சிறப்புக் கூப்பட்டது.

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பார் கெழுதகை
கேளாது நட்டார் செயின்.

இன். நட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்—தங்கருமத்தை உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின், —விழைதகையான் வேண்டி

—அச்செயலது விழையப்படுதன்மைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடை யார். எ-று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமந்தாமரியாமன் முடிந்திருத்தலினாலுங்கு நன்மையின் மையின், அச்செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்பு தல் அறிவுடையார்க்கல்லதின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினார். வேன் டியிருப்பொன்பது எழுந்திருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இத னுற் கேளாத செய்துழி அதனைவிரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ0ரு. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க நோதக்க நடடார் செயின்.

இ-ள். நோதக்க நடடார் செயின்—தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நடடார் செய்தாராயின், —பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க—அத ற்குக் காரணம் ஒன்றிற்பேதைமையென்றதல் ஒன்றின்மிக்கவுரிமையென்ற தல் கொள்க. எ-று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம்பியல்பாற்செ ய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும். இழலுழான் வரும் பேதைமை யாவர்க்குமுண்மையிற் தமக்கேதற்கொண்டாரொன்றதல் ஊழ்வ கையான் எம்மின்வரற்பாலது ஒற்றுமையிருப்பற்றி அவரினவந்ததென்றதல் கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். கெடும்வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாகூறப்பட்டது. (ரு)

அ0சு. எல்லைக்க ணினரூர் துறவார் தொலைவிடத்துந் தொல்லைக்க ணினரூர் தொடர்பு.

இ-ள். எல்லைக்கண் நின்றார்—நட்புவரம்பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர் —தொல்லைக்கண் நின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார்—தம்மொயி பழைமையிற்றிரியாது நின்றாரது நட்பினை அவராரற்றொலைவுவந்தவிடத்தும் விடார். எ-று.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும் போர்க்கேடும். (சு)

அ0எ. அழிவந்த செய்யினு மன்பரூ ரன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.

இ-ள். அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அரூர்—நட்பார் தமக்கழிவுவந்தவற் றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட்டன்பொழியார் — அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவர்— அன்புடனே பழையதாய்வந்த நட்பினையுடையார். எ-று. 6. அழியென்பது முதலிலைத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள், தவையிரண்டுபாட்டானுங் கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற்பாற்றன்றென் கூறப்பட்டது. (எ)

அத0அ0அ. கேனிழுக்கங் கேனாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு த்தங் காளிழுக்க நடடார் செயின். கேன் இழுக்கம் கேனாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு — நட்பார் பழையத் தாமாவேயன்றிப் பித்சொன்னுந் கொள்ளாத உரிமை

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
வித்துமிடல் - ௨௮		வினைக்குளி - ௧௫௩		வெள்ளத்தினையவி கடிஉ	
வியவற்க - - ௧௩௦		வினைசெய் - - ௧௪௨		வேட்ட - - ௩௧௪	
விருத்துபுற - ௨௪		வினைத்திட் - ௧௧௩		வேட்பத்தா - ௧௮௧	
விருப்பஞ்சு - ௧௫௪		வினைபடை - ௧௧௪		வேட்புன் - - ௨௦௪	
வினைந்து - - ௧௧௦		வினையான் - - ௧௧௮		வேண்டற்க— - ௫௧	
விலங்கொடு - - ௧௨௨		வினைவலியு - ௧௪௦		வேண்டற்க - ௨௧௮	
வில்லெருழ - ௨௫௨				வேண்டா - - ௧௦௪	
விழித்தகண் - ௨௨௯		வீழப்படுவா - ௩௪௪		வேண்டிய - - ௪௫	
விழுப்புண்ப - ௨௨௯		வீழநர்வீழ - - ௩௪௪		வேண்டினு - ௧௧	
விழுப்பேற் - - ௪௮		வீழமிருவர் - ௩௧௮		வேண்டிங் - ௧௦௪	
விழைதடை - ௨௩௩		வீழநாளப - - ௧௪		வேண்டிதல் - ௩	
விழையார் - ௨௩௫		வீழவாரினி - ௩௪௫		வேலன்று - ௧௧௧	
விளக்கற்ற - ௩௪௨		வீறெய்தி - - ௧௧௫		வேலொடு - ௧௧௩	
வினிந்தாரின் - ௪௩					
வினியுமென் - ௩௪௮		வெண்மை - ௨௪௪		வைத்தான் - - ௨௮௮	
வினைகலந்து - ௩௧௯		வெருவந்த - ௧௧௧		வையத்துள் - ௧௮	
வினைக்கண்வினைக்களக		வெள்ளத்தினையம—௧௪௫			
வினைக்கண்வினையு ௧௫௩					

நட
வகை
கூறுகின்
ஒற்றுமைபு
சூயிற்று. அக.

அகக. பருபு
பெருக

இ—ன். பருகுவார்போல்
பருகுவார்போன்றாயினர்
இனிது— வளர்தலிற்றேய்தனை.
பருகு வன்ன வருகா கோக்.
கொனவே, திக்குணமுடையாரென்பது அரு.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
சுரு	உஉ	பேதையாயாரில்	பேதையாரில்
சுரு	க	புறங்கூறாமை	புறங்கூறாமை
சு	நசு	பொளின்	பொருளின்
சுசு	நந	ஒப்பக்	ஒப்பக்
எஉ	நஉ	விலைப்பொட்டு	விலைப்பொருட்டு
“	நந	விற்பா	விற்பார்
ககசு	க	உள்ளப	உள்ளப்
கநசு	நஎ	இனத்தானுமென்று	இனத்தானுமென்று
ககரு	உசு	ஒருசொல்	ஒருசொல்
உ௦உ	உஉ	இகல்வேந்தொன்றார்	இகல்வேந்தொன்றார்
உஉசு	நசு	காந்தருவத்தையார்	காந்தருவத்தையார்
உநசு	கக	பேதைமைஒன்றே	பேதைமைஒன்றே
உநஎ	க	கெழீஇய	கெழீஇய
உருக	கக	மல்லன்	மல்லன்
உருந	உக	பெண்டி	பெண்டிர்
உஎஎ	உ	பாடமாயின	பாடமாயின
உகக	உ	யென்பன்	யென்பன்
நநசு	உசு	பொறுத்தலன்றே	பொறுத்தலன்றே
நரு௦	க	நன்வின்	நன்வின்

கதவற்
 பழி வந்த
 க. எ. த.
 கைய கேடுகள்.
 விடற்பாற்றன்றென்
 (எ)
 கமை வல்லார்க்கு
 அ
 கம் வல்லார்க்கு — கட்டார்
 பற்றொன்றென் கொன்றாத உரிமை

யறியவல்லவர்க்கு— நட்பார் இழுக்கம் செயின் தான்— அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட காளாம். எ-து.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல், கெழுதகைமைவல்லாரென்பது ஒருபெயராய்க்கேளாதவென்னுமெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்தபேர்துறியல்லது அவ்வன்மை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன காளல்லவாயின. இதனும் பிழைபொறுத்தற்சிதப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அக. கெடாது வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் ஷிழைபு முலகு. க

இ-ள். கெடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை—உரிமையுறு பழைய தாய் வந்த நட்பினையுடையாரது நட்பினை—விடார் உலகு விழையும்—அவர் பிழைநோக்கி விதிதல்செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும். எ-து.

கெடாதென்பதனிலுநிலை—விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாரையெனவே, விதித்தாரணங்கூறப்பட்டது. நம்மாட்டிம் இவரித்தன்மையாவொன்று யாவருந்தாமே வந்து நட்பாவொன்பதாம். கெடாபென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகியென்றுணர்ப்பாருமுள். (க)

அக. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் பண்பிற் தலைப்பிரியாதார். க0

இ-ள். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார்—பழைய நட்பார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டித் தம்பண்பினைக்காதார்—விழையார் விழையப்படுப—பகைவரானும் விரும்பப்படுவர். எ-து.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையாரதல். முன்றனுருபுஞ் சீர்ப்பாற்றமையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அதுகிரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் நட்பாராவொன்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அ. ம. அதி.— தீ. ந. ப்.

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய் நட்பு நட்பாராய்தற்குச்சுருங்கச்சொல்லிய அநையாடைங்காமையின் அதனையிருவகைப்படுத்த இரண்டுகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முகங்கடமரட்டிக் கூறுகின்றார். அதாவது தீக்குணத்தாரோடு உளதாய் நட்பு. குணத்தின்நீமை ஒற்றுமைபற்றி உடைபார்மேற்றாயது, பின் அவரோடு செய்த நட்பின்மேற் குயிற்று. அதுகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அக. பருகுவார் போலினும் பண்பினார் கேண்மை பெருகலிற் குன்ற வினிது. க

இ-ள். பருகுவார்போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை—காதன்மிகுதியார் பருகுவார்போன்றாராயினும் தீக்குணமுடையார்பட்பு—பெருகலின் குன்றல் இனிது—வளர்தலிற்றேய்தனன்று. எ-து.

“பருகு வன்ன வருகா கோக்கமொடு” என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா எனவே, தீக்குணமுடையாரென்பது அகுத்தாபத்தியான் வரதது. பெருகி

னல் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இதனால் தீர்ப்பினை ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட் டறினொரு உ மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென்.

உ

இ-ள். உறின் நட்டு அறின் ஒரு உம் ஒப்பு இலார் கேண்மை — 'தமக்குப் பயனுள்வழி நட்புச்செய்து அஃதில்வழியொழியும் ஒப்பிலாரது நட்பினை—' பெறினும், இழப்பினும் என்— பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ-று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமிலராகலின், அவரை ஒப்பிலா னென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகந. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது

கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

ந

இ-ள். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும்— நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயன்ளவு பார்க்கும் நட்புமும்— பெறுவது கொள்வாரும் — கொடுப்பா னாக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்— கள்வரும்— பிற ர்கேடு நோக்காது அவர்சோர்வு நோக்குங்கள்வரும்— நேர்— தம்முளொப்பர். எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வஞ்சித்தொழுகலின், கணிகையர் கள்வொன்றிவரோடொப்பொன்பதாயிற்று. இவைவிரண்டிபாட்டானுந் தமக் குறுவது பார்ப்பார் நட்பின்நீமை கூறப்பட்டது. (ந)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லா மா வன்னார்

தமரிற் றனிமை தலை.

ச

இ-ள். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின்— அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப் போங் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில் — தனிமை தலை— தனிமை சிறப்புடைத்து. எ-று.

கல்லாமை கதியைந்தும் சாரிபுகினெட்டும்பொருமுரணற்றலும் அறியாமை. துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாந்துணியாவார்போன்று வந்துழி விட்டுநீங்குவ றொன்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வருமியுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலையென்றார். எனவே, அதுவுந்தீதாதல பெறு தம். (ச)

அகநி. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை

யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

நி

இ-ள். செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை— செய்துவைத்தா லும் அரணுகாத தீழ்மக்களது தீர்ப்பு— எய்தலின் எய்தாமை நன்று— ஒருவ ற்குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அரணுகாமை தொலைவின் கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுணர்த்தாங்குணர்க்க.

சாராதவென்னும்பெயர்ச்சம் கேண்மையென்னும்பெயர் கொண்டது; சிறிய வொன்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவைபிரன்பொ ட்டானார் தொலைவற்றுணையாகாத நட்பின்நீமை கூறப்பட்டது. (இ)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
தோதின்மை கோடி யுதும். சு

இ-ள். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின்—அறிவிலானது மிகச்செறிந்தநட்பின் — அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உதும்—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

கேழீஇயவென்பதறிதுகிநிலைகாரத்தாற்றெக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான்பகைமை ஒருதீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத்தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்திற்றகாடி யுதும். எ

இ-ள். நகைவகையர் நகை நட்பின்—தாமறிதல்வகையராகாது நகுதல் வகையராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின் — பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உதும்—பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு நல்ல. எ-று.

நட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும்போ ன்று பலவகையானருவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலென்பது அவாந்திறல்நீன், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட்பான் வருமின்பங்களின் அப்பகைவரான்வருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறொல் லாஞ்சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுவாத்தார். (எ)

அகஅ. ஒல்லங் கரும் முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். அ

இ-ள். ஒல்லங் கரும் உடற்றுபவர் கேண்மை—தம்மான் முடியுங்கரும் த்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை —சொல்லாடார் சோரவிடல்—அது கண்டால் அவரறிபச்சொல்லாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகநடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறு தோன் றாமல் ஒருகாலைக்கொருகாலோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னுநட்பாயொழுக்கக்கருதுவராக லின், சொல்லாடாொன்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினர். இவைமுன்றுபாட் டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாொன்றிவர்க ணட்பின்நீமை கூறப்பட்டது. (அ)

அகசு. கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. சு

இ-ள். வினை வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு — வினையுஞ்சொல்லு மொவ்வாது வேறுவேறுபிரப்பார்ப்பு—கனவினும் இன்னாது — நனவின் க ண்ணையன்றிக் கனவின்கண்ணுமின்னாது. எ-று.

வினை சொற்றதன் தொவ்வாயை முதன்மேலெற்றப்பட்டது. அத்தாவது வினை யிற் பணகவராய்ச் சொல்லின் நட்பாபிக்குத்தல். நிகழ்வின் கண் உளதாயிரு த்தலால், கனவினுமின்னுதென்றார். உம்மை எச்சவுமமை, இழிவுசிறப்புமமை யுமாம். மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. (க)

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ

மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

க0

இ-ள். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு — தனியே மனைக்க ணிருந்துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிஞ்ஞுழிப் பழிகுறுவார்நட்பு — எனைத்துங் குறுகுதல் ஒம்பல் — சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப் பரிசு ரிக்க. எ-று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருதாளுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சுந்நட்பின்மீமை கூறப்ப ட்டது. (க0)

அடம் அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைக்கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அத்தாவது பகைமையான் அகத் தாற்கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுதலுணையும் புறத்தாற் கூடி யொழுக்குவார் நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

க

இ-ள். நேரா நிரந்தவர் நட்பு—கூடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறு தலுணையுங்கூடியொழுக்குவார்நட்பு— சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை —அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ-று.

எறியுமெல்லை வாராமுனெல்லார் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய் நட்பிற்குந் தொழிலொப்பு மையுண்மையான், அதுபற்றி அந்நட்பினைப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். தீவி டமென்று பாடமோகி முடிவிடமென்றுணர்ப்பாருமுளர். (க)

அஉஉ. இனம்போன் மின்மல்லார் கேண்மை மகளிர்

மனம்போல வேறுபடும்.

உ

இ-ள். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை—தமக்குற்றார்போன்று உரு தாரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும்—இடம்பெற்றாற் பெண்பாலார்மனம் போல வேறுபடும். எ-று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் “பெண்மனம் பேதின் றெருப்பிழிப் பேனென்று மெண்ணி லொருவன்” என்பதனுமறிக்க. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாநட்பினது குற்றங் கூறப்பட் டது. (உ)

அஉஉ. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல

ராகுகன் மாணுர்க் கரிது.

க

இன். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் — நல்ல பல நூல்களைக் கற்றவிடத் தும்— மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது— அதனான் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவர்க்கில்லை. எ-று.

நல்ல மனக்குற்றங்கெடுப்பன். மனநல்லனாள் சினைவினை முதன்மேனி ன்றது. நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையானாக் கல்வி யுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்கவென்பதாம். (க)

அஉசு. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தினு

வஞ்சனா யஞ்சப் படும.

ச

இன். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சனா — கண்டபொ முது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்னாராய வஞ்சனா— அஞ்சப்படும்— அஞ்சல்வேண்டும். எ-று.

நகையத்துடன் இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அதற்கு மறுதலையாடும், புறம் புறத்துவினைத்தலின் வஞ்சனென்றும், அச்செற்றங் குறிப்பறிதற்கருவியாய் முகத்தானுந்தோன்றாமையின் அஞ்சதல்செய்யப்படு மென்றுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் குற்றத்திற்கேதுவாய் அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமையா தவனா யெனைத்தொன்றுஞ்

சொல்லினுற் றேறற்பாற் றன்று.

ரு

இன். மனத்தின் அமைபாதவனா — மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதானா — எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று — யாதொருகரு த்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்மென்று சொல்லி நீதிநூல். எ-று.

நீதிநூலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்வியசொல்லெனக் கருதி அவனாக் கருமங்களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்மென்பதாம். (ரு)

அஉசு. நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ

லொல்லையுணரப் படும.

சு

இன். நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் — நட்டார்போன்று நன்மை பயக்குஞ்சொற்களைச் சொன்னாராயினும், — ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் — பகைவாசொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதேயறியப்படும். எ-று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் றீமை பயத்தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லையுணரப்படுமென்றார். (சு)

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந்

தீங்கு குறித்தமை யான்.

எ

இன். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான்—வில்லினது வணக்கம் ஏற்ற வர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், — ஒன்னார்கண் சொல்வணக்கம் கொள்ளற்க—பகைவாமாட்டுப் பிறக்குஞ்சொல்லினது வணக்கத்தையும் தம க்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க. எ-று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக் கம் டுவருயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார். வில்லியதுகுறிப்பு அவ்வினிய வில்வணக்கத்தின்மேலன்றலான், ஒன்றாதுகுறிப்பும் அவ்வினிய சொல்வணக்கத்தின்மேலாயிற்று. இதுவுந்தீங் குகுறித்த வணக்கமென்றே கொண்டஞ்சிக் காக்கவென்பதாம். இவையென்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாற்றெனியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்று

ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.

அ

இ-ள். ஒன்றா தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும்—ஒன்றா குறிப்பை யுணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக் கும்;— அழுத கண்ணீரும் அனைத்து—அவரழுதகண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற்கிடமும். எ-று.

தாநட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணனுந்தேற்றி கோற்கு வாங்கவிருக்கின்றபடைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவ ற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மை கா ட்டித் தொழினுமழிதும், அவர்குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற்றெனியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து

நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

கூ

இ-ள். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை—பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின் கண் நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட்டம்மையிகழும் பகைவரை,—நகச் செய்து நட்பினுள் சாப் புல்லற்பாற்று—தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்மகிழும்வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாம்வண் ணம், பொருந்தற்பான்மையுடைத்து அரசநீதி. எ-று.

நின்றென்பதுஉம் அரசநீதியென்பதுஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. அக னென்று புறனென்றதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றகுமென்பது நீதிதாற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். சாவ வென்பதன்றுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது, “கோட்டிண்வாய்ச்சாக்குத்தி” என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப் புல்லலெனக்கூட்டிக. (கூ)

அஉஉ. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்

டகநட் பொரீஇ விடல்.

க0

இ-ள். பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால்—தம்பகைவர் தமக்கு நட்பாரா யொழுதுங்காலம் வந்தால்,—முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஓரீஇ விடல்—தாமும் அவரோடு முகத்தால் நட்புச்செய்து அகத்தால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்த வீர்க. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்படநீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும், இவையிரண்டுபாட் டானும் அந்நட்பிடையொழுதுமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அச ம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நட்பினையெதிர்த்துப் பகைமுகத்தாற்கூறிய தொடங்கினார். அப்பகைதான் முற்றக்கடியுங்குற்றமன்மையினுவாய வெருளியானுங் காமத் தானும் வருவதாம். அவற்றிள்வெருளியான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானும் காமத்தான்வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங்கூறுவார், அவ்விரண்டற்கும் அடியாயமயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி, இரண்டதிகாரத்தாற்கூறுவான்ஒருடங்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதாமதியாமை.

அநக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண்
தேயம் போக விடல். க

இ-ள். பேதைமை என்பது ஒன்று— பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குற்றங்களெல்லாவற்றிலும் மிக்கதொன்று,—யாது எனின் ஏதம்கொண்டு ஊதியம் போகவிடல்—அதுதான் யாதென்று வினவின, தனக்குக்கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல். எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுங்கெடுத்துக்கோடலென்பதாம். (க)

அநஉ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் ிசயல். உ

இ-ள். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண் காதன்மை செயல்— தனக்காகாத ஒழுக்கத்தின்கட்காதன்மை செய்தல். எ-று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று தூலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் பேதைமையிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (உ)

அநந. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில். ந

இ-ள். நாணுமை—நாணவேண்டிமவற்றுக்கு நாணுமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டிமவற்றை நாடாமையும்—நார் இன்மை—பாவர்மாட்டிம் முறிந்தசொற்செயலுடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை—பேணவேண்டிமவற்றுள் யாதொன்றனையும் பேணுமையும்—பேதை தொழில்—பேதையது தொழில். எ-று.

நாணவேண்டிமவை பழி பாவங்கள். நாடவேண்டிமவை கருமங்களிற்செய்வன தவிர்வன. முறிதல் கண்ணுதல். பேணவேண்டிமவை குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்றுமியல்பாய் வருதலின், தொழிலென்றார். (ந)

அநச. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். ச

இ-ள். ஒதி—மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய தூல்களையோதியும், —உணர்ந்தும்— அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும்,— பிறர்க்கு

உணர்ந்தும் — அதனையறியவறப் பிறர்க்குணாத்தும், — தான் அடங்காப் பேதையின் — தான் அவையடங்கியொழுநாத பேதைபோல — பேதையார் இல் — பேதையார் உலகத்திலலை. எ-று.

உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றாநீராமையானும், வேற்றுமருந்தின்மையானும், பேதையின்பேதையாரில் ஸென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவுகையாற்கூறுப. (சு)

அரு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந் தான் புக் கழுந்து மளறு. (ரு)

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான் — எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு — வரும்பிறவிகளெல்லாந் தான் புக்கழுந்தும் நிரயத்தினை — ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் — இவ்வொருபிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனாம். எ-று.

எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுந்துதற்கிடைய நிரயம். ஈண்டைப்பிறப்புக்களினுங் கொடுவினைவயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமேயுழந்துவருதலின், எழுமையுந்தான் புக்கழுந்து மளறென்றார். முடிவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாங்கொடுவினைகளையேயறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின், ஆற்றுமென்றார். இதனால் அவன்மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (ரு)

அரு. பெரப்பி மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப் பேதை வினைமேற் கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின் — செய்யுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின், — பொய்ப்பிம் ஒன்றோ புனைபூணும் — அதுவும் புனாபட்டித் தானுந்தனைபூணும். எ-று.

புனாபடிதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச் சொல். அதனையுங்கெடுத்தத் தானுங்கெடுமென்பதாம். இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

அரு. எ. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. எ

இ-ள். பேதை பெருஞ்செல்வம் உற்றக்கடை — பேதையாயினான் பெரிய செல்வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி, — ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர் — தன்னோடு ஓரியையுமில்லாதார் நிறைய, எல்லாவியைபுமுடைய தமராயினார் பசியாரிப்பர். எ-று.

எல்லாநன்மையுஞ்செய்துகோடற்கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம் பெறுதலேன்ற ஆரவென்றும், உணவும் பெருமை தோன்றப் பசிப்பொன்றுங்கூறினார். (எ)

அரு. அ. மைய லொருவன் களித்தற்றாந் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெயின். அ

இ-ள். பேதை தன்கை ஒன்று உடைமை பெறின்—பேதையாயினான் தன்கைக்கண்ணே ஒன்றையுடையமைபாகப் பெற்றானாயின், — மையல் ஒருவன் களித்தற்று—அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தியையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினும்போலும். எ-று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற்பெறுமை பெற்றும். பேதை மையுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோற் நலிதமொழிமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப்பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அருக. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பிழை தருவதொன் றில்.

இ-ள். பிரிவின்கண் தருவது பிழை ஒன்று இல்—பின் பிரிவுவந்துழி அஃகிருவர்க்குந்தருவதொருதுன்பமில்லை;—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது—ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முட்கொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுந்தேய்ந்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பதித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அசு0. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

இ-ள். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல்—சான்றோரவையின்கட் பேதையாயினான் புகுதல்—கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று—தூயவல்ல மிதித்தகாலை இன்பந்தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ-று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறுபோல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படுமென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடையிருக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அரு ம் அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லியவறிவினையாடற் றன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் பேரறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசுக. அறிவின்மை பின்மைபு ளின்மை பிரிதின்மை
பின்மையா வையா துலகு.

இ-ள். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை—ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்கவில்லாமைபாவது அறிவில்லாமை; — பிரிதின்மை இன்மையா வையாது உலகு — மற்றைப்பொருளில்லாமையோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தீய இல்லாமைபாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். எ-று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயனெய்தாமைபின் அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃகி

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இவையதன்றெ
ன்பதாம். (க)

அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப. தில்லென்பான் வையத்
தலகையா வைக்கப் படும். க0

இ-ள். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் — உயர்ந்தோர்பலரும்
உண்டென்பதோர்பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான்.
—வையத்து அலகையா வைக்கப்படும்—மகனென்று கருதப்படான், வைய
த்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ-று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன
பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டியகூறலால் ஒப்
பும் வடிவால் ஒவ்வாமையுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரந்து மக்கன்யாக்கை
யுட்டோன்றுதல்வல்ல அலகையென்றுங்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும்
உறுதிச்சொற்கொள்ளாமையது குற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

அகம் அதி. — இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும்
பான்மைத்தாகலின், அதனுள் வருவன கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இகல்
கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட்பொருது வல்தொலைதற்கேதுவாய
மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். க

இ-ள். எல்லா உயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய்
— எல்லாவுயிர்க்கும் பிறவுயிர்களோடு கூடாமையென்னும் தீக்குணத்தை
வளர்க்குங்குறமம் — இகல் என்ப — இகலென்று சொல்லுவர் னாலோர்.
எ-று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லாவுயிர்க்கு
மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்
மையென்றுங்கூறினார், நற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற்றிக்குணமாயிற்று.
இதனுள் இகலதுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னசெய யாமை தலை. உ

இ-ள். பகல் கருதிப் பற்றா செயினும் — தம்மோடுகூடாமையைக் கருதி
ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், — இகல் கருதி இன்னா செய்யாமை
தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னுதவற்றைச்
செய்யாமை உயர்ந்தது. எ-று.

செய்யிற்பகைமைவளரத் தார்தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப்பற்றாதன
தாமேயோய்ந்துபோகத் தாம் ஒவ்வவரலானும், செய்யாமை தலையென்றார்.
பற்றாதவென்பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அருக. இகலென்னு மெவ்வனோய் நீக்கிற் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும். கூ

இ-ள். இகல் என்னும் எவ்வனோய் நீக்கின்— மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமா யின்,— தவல், இல்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும் — அவனுக்கு அந்நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளனாதற்கேதுவாய புகழைக் கொடுக்கும். எ-று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்கம் வெளிப்படல். யாவருந் பராவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வமுமெய்திக் கொடை முதலியகாரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (கூ)

அருச. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டின்பங் கெடின். ச

இ-ள். இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின் — மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கதுன்பம் ஒருவனுக்கில் லையாயின்,— இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் — அவ்வின்பம் அவனுக்கு இன பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்கவின்பத்தினைக் கொடுக்கும். எ-று.

துன்பத்துட்டின்பம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான் யாவர்க்குமெளி யனாயுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னுமென்றார். இன் பத்தாளின்பம் யாவருந் பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (ச)

அருரு. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லானா யாரோ
மிகலுக்குந் தன்மை யவர். ரு

இ-ள். இகல் எதிர் சாய்ந்த ஒழுக வல்லானா — தம்முள்ளத்த மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுகவல்லானா—மிகல் ணுக்கும் தன்மையவர் யார்—வெல்லக் கருதுந்தன்மையுடையார் யாவர்! எ-று.
'இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லா னாயென்றும், அவர் யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக்கருதுவார் யாவருமில்லையென்றுக்கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (ரு)

அருசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து. கூ

இ-ள். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை — பிறரோடு மாறுபாடு தற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை — தவலும் கெடலும் நணித்து—பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொ முதுள் உளவாம். எ-று.

மிகுதல் மேன்மேலுக்குதல். இனிதென்பது தானவேறல்லுரித்தல். பிழை த்தல் வறுமையானினுதாதல். முற்றக்கெடுதல் இறத்தல். இவற்றோடு நணி த்தென்பதனைத் தனித்தனிகூட்டி, உம்மைகளை எதிரதம் இறந்ததந்தழீஇய வெச்சும்மையாகவுகாக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப்பொழுதேயுள வாமென்பதாம். (கூ)

அருள். மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா நிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவர். எ

இ-ள். இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் — இகலோயி மேவுதலையுடைய
இன்னாதவறிவினையுடையார்—மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணார்—வெற்
றிபொருந்துதலையுடைய நீதிநூற்பொருளையறியமாட்டார். எ-று.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குந்தீங்கு பயக்குமறிவு. வெற்றி வழிநின்றா
க்கு உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்நூலெனப்பட்டது. இக
லால் அறிவு கலங்குதலின், காணொன்றார். இவையிணைப்பாட்டானும் இகலி
னார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

அருஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலுக்கி னுக்குமாங் கேடு. அ

இ-ள். இகலிற்கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம்—தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்
றியவழி அதனையெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்;—அதனை மிகல்
ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம் — அதுசெய்பாது அதன்கண்மிகுதலை மேற்கொ
ள்வானாயிற் கேடுநீதன்கண்வருதலை மேற்கொள்ளும். எ-று.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமெ
ன்றார். இகலிற்கெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு. கூ

இ-ள். ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணான் — ஒருவன் நன்கணக்கம் வரும்
வழிக் காரணமுண்டாயினும் இகலை நினைபான்,—கேடு தரற்கு அதனை மிகல்
காணும்—தனக்குக் கேடுசெய்துகோடற்குக் காரணமின்றியும் அதன்கண் மிகு
தலை நினைக்கும். எ-று.

இகலான் வருங்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தரற்கென்றார், நான்
காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகட்கு முன்ன
டப்பன இகலினது இன்மை உண்மைகளென்பதாம். (கூ)

அரு0. இகலானா மின்னாது வெல்லா நகலானா
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. க0

இ-ள். இகலான் இன்னாது எல்லாம் ஆம் — ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன்
ருனே இன்னாதனவெல்லாம் உளவாம்;—நகலான் நன்னயம் என்னும் செரு
க்கு ஆம்—நட்பொன்றானே நல்லநீதியென்னும் பெருஞ்செல்வம் உளதாம்.
எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல், நகலென்ப
துஉஞ் செருக்கென்பதுஉம் தத்தங்காரணங்கட்காயின. நயமென்னுஞ்செருக்
கெனக் காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்தார். இவையுண்பாட்டானும் அவ்
விருமையுங்கூறப்பட்டன. (க0)

அளம் அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடையாய் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவுகையான் விதிக்கின்ற ராகலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அசு.க. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. க

இ-ள். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஒம்புக — தம்மின்வலியார்க்குப் பகையா யெதிர்தலை ஒழிக;— மெலியார்மேல் பகை ஒம்பா மேக—ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக. எ-று.

வலியாரொன்புழித் துணைவலியுடங்கலின், மெலியாரொன்புழித் துணைவலியின்மையுங்கொள்ளப்படும். அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் நல்லறிவுடைமை நீதிதூல்வழியொழுக்கன்முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமெனவிரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாநா வெல்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. (க)

அசு.உ. அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் துப்பு. உ

இ-ள். அன்பு இலன் — ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன், — ஆன்ற துணை இலன்—அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்—அதன்மேற் றுன்வலியிலன்,— ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் — அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்குநன்றதொலைக்கும்! எ-று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் துவ்வினைச்செய்யான். (உ)

அசு.ங. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு. ங

இ-ள். அஞ்சும் — ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,— அறியான்— அறியவேண்டுமவற்றையறியான்,— அமைவு இலன்—பிறரோடு பொருத்தமில்ன்,— ஈகலான்— இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்,— பகைக்குத் தஞ்சமெளியன்—இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ-று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. இந்நான்கு குற்றமுமுடையான் பகையின்றியுமழியுமாகலின், தஞ்சமெளியனென்றார். (ங)

அசு.ச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞானும்
யாங்கனும் யார்க்கு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான்—ஒருவன் வெகுளியினீங்கான்,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன், — எஞ்ஞானும் யாங்கனும்

யார்க்கும் எனிது—அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெனிக. எ-று.

நிறை மறைபிறறியாகை. வெகுடன்மாலையனாகலானும், மறைவெளிப்படுத்தலானும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்றுபாடமோகி அவன்பகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமளர். (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான் பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ரு

இ-ள். வழி நோக்கான்—ஒருவன் நீதிநூலையோதான், — வாய்ப்பன செய்யான்—அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான், — பழி நோக்கான்—தனக்கு வரும்பழியைப் பாரான், — பண்பு இலன்—தான் பண்புடையனல்லன், — பற்றார்க்கு இனிது—அவன்பகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ-று.

தொல்லோராடிப்பட்டு வழங்கிவந்ததாகலான் வழிபென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையான் ருனையழிதலிற் பற்றார்க்கினிதென்றுங்கூறினார். (ரு)

அசுசு. காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் பேணுமை பேணப் படும். சு

இ-ள். காணாச் சினத்தான் — தன்னையும் பிறரையும் தானறியாமக்கேதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன், — கழி பெருங்காமத்தான்—மேன்மேல் வளராநின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன், — பேணுமை பேணப்படும்—அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ-று.

காணாதசினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனோனுக்குக் காரியர்தோன்றாமையானும், தாமேயழிவொன்பது பற்றி, இவர்பேணுமை பேணப்படுமென்றார். (சு)

அசுஎ. கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து மாணாத செய்வான் பகை. எ

இ-ள். அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை — வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமையை—கொடுத்தும் கொளல் மன்ற வேண்டும் — சிலபொருளழியக் கொடுத்தாயினும் கோடல் ஒருதலையாகவேண்டும். எ-று.

ஏலாதன மெலியனாய்வைத்துத்தணிதலும், வலியனாய்வைத்துத்தணிதலும், முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற்சிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய்தற்கு ஐயமின்மையின், கொளல்வேண்டுமன்றவென்றார். இவையாறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப் புடைத்து. அ

இ-ள். குணன் இலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் இன்ன இலனும்—ஒருவன் குணனெனாமலினாய் உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும்,

— மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து — அவ்விலகுதருணே அவன்பகைவர்க்குத் துணையாதலையுடைத்து. எ-று.

குணம் இறைமாட்சியுட்கொல்லியன. குற்றம் இவ்வழிகாரத்துச் சொல்லியனவும் மற்றுமத்தன்மையனவும். துணை சுற்றம், நட்பு, பொருள், படைமுதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றானுளதாம் பயன்றருணையுளதாமாகலின், ஏமாப்புடைத்தென்றார். இலையென்னுஞ் செப்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரொச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அசுசு. செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா

வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின்.

சு

இ-ள். அறிவு இலா அஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின் — நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சும் பகைவரைப் பெற்றால், — செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா — அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்தவின்பங்கள் நீங்கா. எ-று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குந் திண்மையுமில்லாதாரோ பகைவராதல் கூடாமையிற்பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேற்சென்றபொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்பங்கள் இகவாவென்றுங் கூறினார். (க)

அஎ0. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று

மொல்லானே யொல்லா தொளி.

க0

இ-ள். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள ஒல்லானே — நீதிநூலைக் கல்லாதானே பகைத்தலான் வரும் எரியபொருளை மேவாதானே — எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது — எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாய் பொருள். நீதியரியாதானே வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானே வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இற்றகுப் பிறொல்லாம் அதிகாரத்தோடு மீறாதுமேலும் ஒர்பொருட்டொடர்பு படாமலுணர்த்தார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அதனினாய் பயன் கூறப்பட்டது.

அஅம் அதி. — பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாண்பு பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகியின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட்செய்வதும், ஏனைக்களைதற்பாலதன்கட்செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாக்கார்படுமிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டுறமொழிதலென்பதாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அசக. பகையென்னும் பண்பி லக்னை யொருவ

னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

க

இ-ள். பகை என்னும் பண்பு இலதனை — பகையென்று சொல்லப்படுந் திணையப்பதனை — ஒருவன் பகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று — ஒரு

வன் வினையாட்டின்கண்ணையினும் விரும்புதலியற்கைத்தன்மென்று கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணுதபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றானுந்தீமையேபயத்தலிற் பண்பில தென்றும், அதனை வினையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே வினைந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது துணி வென்பார்நீதிநூன்மேல்வைத்துக்கூறினார். அப்பெயர் அவாய்நிலையான்வந்தது.

அஎஉ. வில்லே நுழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே நுழுவர் பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழுவர் பகை கொளினும்—ஒருவன் வில்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொண்டானாயினும்,—சொல் ஏர் உழுவர் பகை கொள்ளற்க — சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ-று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதிநூன்மேனின்றது. வீரம் சூழ்ச்சியென்னும் ஆற்ற ல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தணக்கேயாம், ஏனைச்சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் தன்வழியினு ள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்கவென் றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமைபெறுதும். இரண்டுமுடையாரோடு கொள் ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎங். ஏழுந் தவரினு மேழை தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ஈ

இ-ள். தமியனாய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் — தான் தனியனாய்வைத் துப் பலரோடு பகைகொள்வான்—ஏழுந் தவரினும் ஏழை— பித்தற்றாரினும் அறிவிலன். எ-று.

தனிமை சுற்றம் நடப்புப் படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏழுந் தவர் அதனாற்றீங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அலிதின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண் ணும் ஒருங்குபொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங்கூறப்பட்டது. (ஈ)

அஎசு. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன்
தகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்கண் — வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொ ண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே — தங்கிற்று உலகு— அடங்கிற்று இவ்வுலகு. எ-று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தான்வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைநிலைமையின்க்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுகல். பெருமை பொருள், படையென இரு வகைத்தாய ஆற்றல். அதன்வழித்தாற்றகு எஞ்ஞான் துந்திரிபின்மையின், அத் துணிவுபற்றித் தங்கிற்றென்றார். (ச)

அஎரு. தன்னுணை யின்றும் பகைபிரண்டாற் றுருருவ
னின்னுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று. ரு

இ-ள். தன்னுணை இன்று — தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை, — பகை இரண்டு—நலவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு, — ஒருவன் தான் அவற்றின் ஒன்று இன்னுணையாக் கொள்க— அம்மனமாய்நின்றவழி ஒருவனுடைய தான் அப்பகையிரண்டனுட்பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க. எ-று.

பொருந்தியது ஏனையதனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லாம் பொழுது. திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்னுணையாவென்றார். ஆல்கள் அசை. இவையிரண்டுபாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

அஎசு. தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட்

டேருன் பகாஅன் விடல். சு

இ-ள். தேறினும் தேருவிடினும்—பகைவனை முன் தெளிந்தானையினுந் தெளிந்திலனையினும்—அழிவின்கண் தேருன் பகான் விடல்—தனக்குப் புறத்தொருவினையாற்றாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையேவிட்டு வைக்க. எ-று.

முன்றெளிந்தானையினும் அப்பொழுது கூடாகொழிகவென்றது, உள்ளாய் நின்று கெடுத்ததனோக்கி, தெளிந்திலனையினும் அப்பொழுது நீக்காதொழிகவென்றது, அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (சு)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க

மென்மை பகைவ ரகத்து. எ

இ-ள். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க—நொந்ததனைத் தரமாகவறியாத நட்பார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க;—மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க—வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ்வலியின்மையை மேல்ட்டுக் கொள்ளற்க. எ-று.

நோவென்னும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அதுசொல்லுதற்கனையிற்று. பகைவர்கட்டவிரவது கூறுவார், நட்பார்கட்டவிரவதும் உடன்குறிஞர். இதனால் அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது. (எ)

அஎஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்

பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ

இ-ள். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப—தான் வினைசெய்யும்வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமற்றன்னைக் காக்கவே, — பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் — தன்பகைவர்மாட்டுள தாயகனிப்புக் கெடும். எ-று.

வகை வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாயும், மெலியனாயவளவிற் போர் விலக்குமாயும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருகச்செய்தல். களிப்பு இவற்றான் வேறுமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விதருதலறிந்து தாமே அடங்குவொன்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதன்கட்செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

அளக. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்

கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. ௪௯

இ-ள். முண் மரம் இளைதாகக் கொல்க — களையவேண்டியதாய முண்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்கட்களைக, — காழ்த்தவிடத்துக் களையுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே முதிர்ந்த நிலைமைக்கட்களையலுநர் களைவார்கையினை அதுதான் களையும். எ-று.

களையப்படுவதாய தம்பகைபை அது மெலிதாயகாலத்தே களைக அன்றியே வலிதாயகாலத்துக் களையலுநர்மம்மை அதுதான் களையுமென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல். இதனால் களையும்பருவங்கூறப்பட்டது.

அஅ0. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்

செம்மல் சிதைக்கலா தார். ௧0

இ-ள் செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார்— தம்மொடு பகைப்பாரது தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாதவரசர் — உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற—பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக. எ-று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரோயாவ னென்பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே தாமிரப்பொனினுமமையும். இதனால் களையாவழிபயிபிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய்நிற்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத்திறர் தெரிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅ௧. நிழலீரு மின்னாது வின்னா தமர்நீரு

மின்னுவா மின்னா செயின். ௧

இ-ள். நிழல் நீரும் இன்னாது இன்னா— ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டிவ னவாய நிழலும் நீரும் முன் இளியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னாவாம், — தமர் நீரும் இன்னாசெயின இன்னாவாம்—அதுபோலத் தழுவுவேண்டிவ னவாய தமரியல்புகளும் முன் இனிப்பேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ-று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமனென்றனால் உட்பகை யாதற்குரியராய ஞாதியென்பதறிக. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமைநின்று துணைபெற்றவழிக் கெடுத்தல். (௧)

அஅ௨. வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக

கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. ௨

இ-ள். வாள்போல் பகைவரை அஞ்சற்க—வாள்போல, எறிதுமென்று வெளி ப்பட்டிருநிற்கும், பகைவரை அஞ்சாதொழிக;—கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு அஞ்சுக—அங்ஙனம் நில்லாது கேள்போல மறைந்துநிற்கும் பகைவரநட்பினை அஞ்சுக. எ-று.

முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும்படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சுகவென்றாகூறினார். பின்செய்யும் பகையினைக்கொடிதாகலானும், காக்குங்காலம் அதுவாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

அஅக. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலேவிடத்து

மட்பகையின் மாணத் தெறும். கூ

இ—ள். உட்பகை அஞ்சித் தற்காக்க—உட்பகையாயினாயஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண்டொழுதுக;—உலேவிடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும்—அங்ஙனமொழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தையறுக்குங்கருவிபோல அவர் சப்பாமற்கெடுப்பர். எ-று.

காத்தல் அவரணையாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப் பகுக்குங்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழுறுத்தலின், கெடுதல் சப்பாதென்பதாம். (கூ)

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண

வேதம் பலவுந் தரும். ச

இ—ள். மனம் மாண உட்பகை தோன்றின்—புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகிமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை சுற்றத்தானா உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான்றேறுமையும், பின் அவற்றான் வினைவனவுமாம். (ச)

அஅரு. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா

னேதம் பலவுந் தரும். ரு

இ—ள். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின்—புறத்து உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும்—அஃது அவனுக்கு இறத்தன்முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங்கொடுக்கும். எ-று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற் கோறன்முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (ரு)

அஅக. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்

பொன்றாமை யொன்ற லரிது. கூ

இ—ள். ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படிண் — பகைமை தனக்குள்ளாயினார் மாட்டே பிறக்குமாயின், — பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது—அரசனுக்கு இறவாமை-கூடுதல் எஞ்ஞான்றுமரிது. எ-று.

பொருள் படைமுதலிய உறுப்புக்களாற்பெரியயுயகாலத்துமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார், இவைநான்குபாட்டானும் அதனாறனக்கு வருந்திக்கு கூறப்பட்டது. (கூ)

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே

புட்பகை புற்ற குடி.

எ

இ-ள். செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும்—செப்பினது புணர்ச்சிபோலப் புறந்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாயினும், — உட்பகை உற்ற குடி கூடாது—உட்பகை உண்டாயகுடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட்கூடார். எ-று.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகைடான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்றுக்கீற்றுவொன்பதாம். குடிகூடாதென்பதனை நாடி வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும் உட்பகையுண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உணர்ப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு

துட்பகை புற்ற குடி.

அ

இ-ள். உட்பகை உற்ற குடி—முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும்—அரத் தார்பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனார்பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ-று.

பொருதென்னுஞ்செய்ப்பாட்டிவினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினையொன்றாக. அஃது, உரத்தின்றொழிலாயினுங்குடிமேலேற்றுவதின், வினைமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருநதி மெல்லமெல்ல பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடுமென்பதாம். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவன்குடிக்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (அ)

அஅக. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு

முட்பகை புள்ளதாங் கேடு.

க

இ-ள். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,—கேடு உள்ளதாம்—பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனைகத்ததாம். எ-று.

எத்துணையும்பெரிதாயகேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிய உட்பகையுள்ளோபடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதெனது இகழப்பட்டதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அகஊ. உடம்பா மிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்

பாம்போ டிடனுறைந் தற்று.

கஊ

இ-ள். உடம்பாடு மிலாதவர் வாழ்க்கை—மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று—ஒருகுடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தார்போலும். எ-று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்ததென்றது. இடச்சிறுமையானும் பரிசியானும் பாம்பார்கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனால் கண்ணோடாவதைக் கழிவென்பது கூறப்பட்டது. (கஊ)

கூம் அதி—பெரியாணப்பிழையாமை

அதிதாவது பெரியராயினுரை அவமதித்த ஒழுக்காமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனூற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவ த்தாற்பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சினின்றதா கலின், இது வெகுளியான் வருவனவற்றதிறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அகக. ஆற்றுவா ராற்ற விசுழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை—எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக் கவல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை — போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை— தங்கட்டங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங்காவல்களெல்லாவற் றிலும் மிக்கது. எ-று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நிற் மலிற் சாகியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களையவல்லாடொன்பது தோன்ற ஆறறு வாரொன்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிறகாவல்கள் அவரா னழியுமாகலின் அவ்விசுழாமையைத் தலையாயகாவலென்றுங்கூறினார். பொது வகையால் அவ்விருத்திரத்தாராயும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனூற் கூறப்ப ட்டது. (க)

அகஉ. பெரியாணப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். உ.

இ-ள். பெரியாணப் பேணுது ஒழுகின்—ஆற்றல்களாற்பெரியாராயினுரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்த ஒழுக்குவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்பை தரும்—அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும். எ-று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறுது வரும் மூவகைத்துன்ப ங்களுமாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாணாக் கருவியாக்கியுங்கூறினார். பொது வகையால் அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனூற் கூறப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வகையாற்கூறுப. (உ)

அகங. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
ஈற்று பவர்க ணிழுக்கு. ங

இ-ள். அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்களை இழுக்கு—வேற்றுவேந்தரைக் கேரல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையினை—கெடல் வேண்டின கேளாது செய்க—தான் கெடுதல்வேண் டினானாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கட்டித்தெய்க. எ-று.

அப்பெரியாணாக் காலணுங் காலம் பாரக்கும் பாராது.—வேலி னடுதானை விழுமியோர் தொகையு—வேண்டிடத் தலைம் வெல்போர் வேந்தர்" என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்றுகூறலின், கேளாதென்றார். (ங)

அகச. கூற்றந்தனைக் கையால் ஐனிர்த்தற்று ஐந்துவார்க்
காற்றுதா நின்னு செயல். ச

இன் ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்ன செயல்—மூலகையாற்றதுமுடையார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலனாய் கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற்றாரியானா அதற்குமுன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்குறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தணாப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அகரு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர். டு

இன். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலியினையுடைய வேந்தனாச்செறப்பட்ட அரசர்— யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தந்திலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாொன்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந்தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டிங்கொல்வர், அன்றெனின் உடனேயழிவொன்பன் நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாொன்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரசன் சேர்ந்தும் உய்யாொன்பது கூறப்பட்டது. (டு)

அகசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார் பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். சு

இன். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றனொருவன் ஆண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானுயினும் ஒருவாற்றான், உயிருய்தல்கூடும்; —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யாரா—தவத்தாற் பெரியாணாப்பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-று.

தி முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவரவெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே யாவர்க்குக் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேதுவாய் பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அகசு. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னுந் தகைமாண்ட தக்கார் செறின. எ

இன். தகை மாண்ட தக்கார் செறின — சாபவருள்கட்கேதுவாய் பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின், —வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டிலும். எ-று.

உறுப்பு அமைச்சு, நர்டி, அரண், படையெனவியை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இவ்வொக்கும் அரசர் தஞ்சைவக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டிப் பிழை செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தியான் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வார் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடநினைப்பாராயின்,—நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வார்— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றாற்போலுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வார். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னாரென்றார்: “மல்லன மலையினைய மாதவர்” என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றாற்போலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞானமும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற்கருதப்படுதல். (அ)

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீரின்—காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின், — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவராற்றலான் இந்நிரலும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

“வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்” என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய அதனாசாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறிந். க0

இ-ள். சிறந்த அமைந்த சீரார் செறிந்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார். வெகுள்வராயின்,—இறந்த அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான்வெகுள்ப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிலை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாரென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன் ரேரோ பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையொடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிதழிக்கட்கூறுவான் ஞெடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழி பெயர்வதற்குப்பாலனாய இல்லாண்வழியே நான் ஒழுக்கல்.

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்ன செயல்—மூவகையாற்றவழியை யார்க்கு அவையில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூற் றத்தைக் கையால் விளித்தற்று—தானேயும் வரற்பாலாயு கூற்றுவினை அத ற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ-து.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோட ற்குரியாரை அதற்குமுன்னே வினாந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இற ப்பினது உண்மையும் அண்மையுங்கூறியவாறு. இவ்வயிரண்டுபாட்டானும் வேந்தாப்பிழைத்தலின்குற்றங்கூறப்பட்டது. (ச)

அசுநு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர். நு

இ-ள். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்—பகைவர்க்கு வெய்தாய வலி யிளையுடைய வேந்தனாச்செறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் — அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுளராவர், ஓரிடத்தும் உளராகார். எ-து.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாக லால் தந்திலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியாகாொன்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற்பொருட்டும் தாமே வந் தெய்திய அவருடைமையை வெளவுதற்பொருட்டிற்கொல்வர், அன்றெனின் உடனையழிவொன்பன் நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுளராகாொன்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரசன் சேர்ந்தும் உய்யாொன் பது கூறப்பட்டது. (ரு)

அசுசு. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார் பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். சு

இ-ள். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம்—காட்டிடைச் சென்றொரு வன் ஆண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கூடும்; —பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுதுவார் உய்யார்—தவத்தார் பெரியாணாப்பிழை த்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ-து.

தீ முன் உடம்பினைக் கதுவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவுங்கூடும், அருந்தவரவெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அத ற்குள்ளே யாவர்க்கும் காத்தலரிதாகலின், அது கூடாதாகலான் அதற்கேது வாய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

அசுசு. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந் தகைமாண்ட தக்கார் செநின். எ

இ-ள். தகை மாண்ட தக்கார் செநின் — சாபவருள்கட்கேதுவாய பெரு மை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின்,—வகை மாண் டவாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும்—உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட் சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டுவிடும் எ-து.

உறுப்பு அமைச்சு, நாடு, அரசன், படையெனவிலை. செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும்

இஃதொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்கனிப்பான் அருந்தவர்மாட்டிப் பிழை செய்வாராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித்தீயான் ஒருகணத்தள்ளே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வார் நிலத்து. அ

இ-ள். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின்— குன்றத்தையொக்கும் அருந்தவர் கெடவினப்பாராயின்,—நிலத்து நின்ற அன்னார் குடியொடு மாய்வார்— அப்பொழுதே இந்நிலத்து நிலைபெற்றும்போதுஞ்செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வார். எ-று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னொன்றார்: “மல்லன மலையனை மாதவர்” என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றும்போதலாவது இறப்பப்பெரியராகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞானமும் அழிவில்லையென்று கண்டாராற்கருதப்படுதல். (அ)

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ

இ-ள். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின்—காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வாராயின், — வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும்—அவரார்தலான் இந்நிறனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். எ-று.

“வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்” என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர்பிழைசெய அதனாற்சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தானென்பதனையுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைநான்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்சூற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். க0

இ-ள். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின்—கழியமிக்க தவத்தினையுடையார். வெகுள்வாராயின்,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையராயினும் உய்யார்—அவரான்வெகுள்ப்பட்டார் கழியப்பெரியசார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்ய மாட்டார். எ-று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவிவை. அவையெல்லாம் வெகுண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாகலின், உய்யாொன்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்புபற்றியும் உய்யாொன்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூக ம் அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரோ பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாமாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிற்றுதிக்கக்கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கட்பெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழி யொழுக்கம்பாலளாய இஸ்ஸாள்வழியே தான் ஒழுகுதல்.

கூ0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார்—இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய் அறத்தினையெய்தார். — வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது—இனிப் பொருள்செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடுன்று இகமும்பொருளும் அவ்வீன்பம். எ-று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வீன்பம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாயவீன்பம். அஃது அவளாற்பயனாயவறத்தினும் அவ்வறத்திற்குத் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ்செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம்.

கூ0உ. பேணாது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணாக நாணுத் தரும். உ

இ-ள். பேணாது பெண் விழைவான் ஆக்கம்—தன்னுண்மையை விட்டு மனையாளாது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம்—பெரியது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும்—இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரிய தோர்நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ-று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலுட்கலின். அச்செல்வத்தால் ஈத லுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொள்வான் அவளாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவள்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார்யாவரும் நாண் அதனாற்ற ன்னுண்மையின்மை அறிந்து பின் தானும் நாணுமென்பதனோக்கிப் பெரிய தோர்நாணாக நாணுத்தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைத் துற்றங்கூறப்பட்டது. (உ)

கூ0ங. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணணுத் தரும். ஈ

இ-ள். இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை—ஒருவன் இல்லாண்மாட் டித் தாழ்த்தற்கு ஏதுவாய அச்சம் — நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும்—அஃகிலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத் துங்கொடுக்கும். எ-று.

அவடான் அஞ்சி ஒழுதுதல் இயல்பாகலின், அவனையஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அங்கனமாஞ்சியொழுதுதலின், அவனை நியமிப்பாரிலியாம், ஆகவே, எல்லாக்குற்றமும் விளையுமென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமெ ன்றார். (ஈ)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த வின்று. ச

இ-ள். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இல்லாளன்—தன்மனையாளை யஞ்சி ஒழு குகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு—வினை ஆண்மை கீறு எய்தல் இன்று — வினையை ஆளுந்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராதகொண்டாடப்பட டாது. எ-று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்கிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலாளென்றும், வினையயாளுந்தன்மை தன்மையின்மையிலாத அவனான் முடிவுபோகாமையின் வீறெய்தலின்றென்று ஹ்குறிஞர். (ச)

கூ00. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். 0

இ-ள். இல்லாளை அஞ்சுவான்—தன்மனையாளை யஞ்சுவான் — நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும்— தான்மேடிய பொருளையாயினும் அத னால் நல்லார்க்கு நல்லனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும். எ-று.

நல்லார் தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினரும் நல்விருந்தினரும். நல்லனசெய்தல் அவர்விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய யவேண்டும் நாள்களினுமென்பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகம் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாளாகு”* என்றார் பிறரும். (0)

கூ0க. இமையாரின் வாழினும் பாடிலோ யில்லா
எமையார்தோ ளஞ்சு பவர். கூ

இ-ள். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர்—தம்மில்லாளுடைய வேய் போலுநதோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின் வாழினும் பாடி இலர்— வீரத் தாற்றுறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலர். எ-று.

அமரர்போலவாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம் வேறலான் நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமை யார்தோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள களை வென்றாராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையிலொன்பதாம். இவையான்குபாட்டானும் அவளையஞ்சுதற்குற்றற்குறப்பட்டது. (கூ)

கூ0எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னானுடைய
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

இ-ள். பெண் ஏவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின்—நாணின்நிற் தன்னி ல்லாளது ஏவற்றொழிவைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்—நான் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து—நாணினையுடைய அவள் பெண்டன மையே மேம்பாடுடைத்து. எ-று.†

நானுடைப்பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல்செய்வானது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலைத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது.

* சேவகசிந்தாமணி, மண்மகளிலம்பகம், உகஎ.— இல்லாளை யஞ்சி விருந் தின்முகம் கொன்ற நெஞ்சிற்—புல்லாள னாக மறந்தோற்கி லெனப்பு கைநது —வில்லா ளுமுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு கோக்கிக்— கொல்யாளை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோரெ டித்தான்.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப் பொருள் கப்புலனுதிய அமைதித்தன்மை ஆளுந்தன்மை என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம் அது. ஏவல்செய்வித்தக் கோடற்சிறப்புத்தோன்றப் பெண்ணையெனப் பிரித்தார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றுற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

இ-ள். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர்—தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம்மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார்—நட்டார் குறை முடியார்— தம் மொடு நட்புச்செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார், —நன்று ஆற்றார்— அதுவேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ்செய்யவுமாட்டார். எ-று.

நன்னுதலாளென்பதனை “அமையார்தோள்” எனபுழிப்போலக் கொள்க. அவடானே அறிந்து ஏவலும் பொருள்கொடுத்தலுங்கூடாமையின், இருமை க்கும் வேண்டிவன செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

கூ0க. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். கூ

இ-ள். அறவினையும்—அறச்செயலும்—ஆன்ற பொருளும்—அது முடித்தற்கு ஏதுவாய் பொருட்செயலும்—பிற வினையும் — அவ்விருண்டின் வேறாய் இன்பச்செயல்களும்—பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல்—தம்மனையாள் ஏவல் செய்வார்காட்டி உளவாகா. எ-று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினையெனப் பன்மைபாபிற்று. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவள் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற் றைப் பிரித்துக்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவளேவல்செய்தற்குற் றங்கூறப்பட்டது. (க)

கூ00. எண்ணேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்ணேர்ந்தாம் பேதைமை யில். கூ

இ-ள். எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு—கரும்புச்சிக்குக் கட்சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனினிய செல்வத்தினையும் உடையராய் வேந் தர்க்கு—பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல்—மனையானைச் சேர்தலான் வினையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ-று.

“இடனில்பருவத்தம்” எனவும் “இடனின்றியிரந்தோர்க்கு” எனவும் வந் தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிதிக, இளைமைக்காலத்துமென் பார், எஞ்ஞான்றுமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்கொல்லிய விழை தல், அஞ்சல், ஏவல்செய்தலென்னும் மூன்றற்குங்காரணமாயது. எதிர்மறை முகத்தான் அம்மூன்றும் இதனாற்றெழுத்துக் கூறப்பட்டன. (க0)

கூஉ ம் அதி. — வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தந்நலம் விடைகொடுப்பார் யாவார்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதானென்றும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தம் க்குரிய மகளிரான் வருங்குற்றத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்சொ ழீழுக்குத் தரும். க

இ-ள். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார்—ஒருவனை
அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன் சொல் இழு
க்குத் தரும்—அது கையுறுந்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்
லும் இனிபசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னுமையைப் பயக்கும். எ-று.

பொருளென்புழி இன் விகாரத்தாற்றெுக்கது. ஆய்ந்ததொடியுடையா
ரொன்றதனாலும், இனியசொல்லென்றதனாலும், அவர்கருவி கூறப்பட்டது. அச்
சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வருமை பயத்தலின், அது
கொள்ளற்கவென்பதாம். (க)

கூகஉ. பயன்றுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றுக்கி நள்ளா விடல். உ

இ-ள். பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர்—ஒருவனுக்கு
உள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துந்துணையும் சம்பண்புடைமை சொல்
லும் பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்—ஒழுகலாற்றினை
ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொல்லின் கணல்லது தங்கக்கிடவாமை தோன்றப் பண்பின்மகளி
ரொன்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் தூலானேயன்றி அவர்செயலா
னுமறிந்தென்பார் நயன்றுக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபா
யமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிடலென்றுங்கூறினார். (உ)

கூகங. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று. ஈ

இ-ள். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம்—கொடுப்பாரை விரும்
பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முய
க்கம்—இருட்டு அறையில் ஏதில் பிணம் தழீஇயற்று—பிணமெடுப்பார் இரு
ட்டறைக்கண்ணே முன்னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். எ-று.

பொருட்குமுயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பரு
வமும் ஒவ்வாதாணை முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார்
காணப்படாததோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர்பிணத்தை எடுக்குங்கால்
அவர்குறிப்போடொக்குமெனவே, 'அகத்தால் அருவராசின்னும் பொருளைக்
கிப் புறத்தாற்றழுவவர் அதனையொழிகவென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும்
அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ச

இ-ள். பொருட்பொருளார் புன்னலம்—இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து
பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியநலத்தை— அருட்
பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய்
ந்துசெய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

அறமுத்தியினரானும் பொருளெண்ப்பதெனின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தாரக்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர்மெய்ந்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாரொன்பதாம். (ச)

கூகரு. பொதுநலத்தார் புன்னலம் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவினவர். (ரு)

இ-ள். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர்— இயற்கையாகிய மதிநன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினையுடையார்— பொது நலத்தார் புன்னலம் தோயார்— பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லியநலத்தைத் தீண்டார். எ-று.

மதிநன்மை முற்பிறப்புக்களிதெய்த நல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனைன்றிக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவரரசையது பெய்யம்மையும் மெய்ந்நலத்தது பொதுமையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரொன்றுக்கூறினார். (ரு)

கூககூ. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். கூ

இ-ள். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்— ஆடல், பாடல், அழகென்பவற்றை களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவா மாட்டும் பரப்பும் மகளிர்தோளினே— தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார்— அறிவொழுக்கங்களையு தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ-று.

ஆடல்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றைப்புகழ்பரப்புவார் தோயாரென்றுக்கூறினார். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகக. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் பேணிப் புணர்பவர் தோள். எ

இ-ள். நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள்— நெஞ்சினறப்பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற்புணரும் மகளிர் தோள்களை— நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர்— நிறையாற்றிருந்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ-று.

பொருளும் அதனாற்படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றின்மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதவழி ஓடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதினார் தோய்வாரென்றார். (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப மாய மகளிர் முயக்கு. அ

இ-ள். மாய மகளிர் முயக்கு— உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலையல்ல மகளிரது முயக்கத்தை— ஆயு மறிவினார் அல்லார்க்கு அனங்கு என்ப—

அவ்வஞ்சனை ஆராய்நதரியுமறிவுடையரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்று சொல்
லுவர் னாலோர். எ-று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத்திண்டல்.
இவ்வுருவகத்தான் அம்முயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல்
பெற்றும். இது னாலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறி
னார். அப்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. (அ)

கூகக. வலாவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புளாயிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. கூ

இ-ள். வலாவு இலா மாண் இழையார் மென்றோள் — உயர்ந்தோர் இழிந்
தோளொனது விலைகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரமெல்லிய
தோள்கள் — புளா இலாப் பூரியர்கள் ஆறும் அளறு — அக்குற்றத்தையறியும்
அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கமுநதுநிரயம். எ-று.

உயர்த்தகேதுவாகலின், புளாயெனப்பட்டது. சாதியானிழிநதாரினிக்குத
ற்குப் புளாயிலாப்பூரியர்களுண்டும், அவர் ஆழ்த்தகேது உருவமுதலியமூன்
றுமென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோளென்றும், அவர்க்கு அளற்றி
னையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங்கூறினார். (க)

கூஉ0. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. கூ0

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் — கவர்த்த மனத்தினையு
டைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமனை இம்முன்றும் — திருநீக்கப்பட்டார்
தொடர்பு — இருமகளாற்றுறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு. எ-று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தேயுடைய
மனம். கவறு ஆகுபெயர். சூதுதகுற்றத்தவாகலின், கள்ளும் சூதும் உடன்கூ
றப்பட்டன. வடதுலாரும் இக்கருத்தான் விதனமனை உடன்கூறினார். வரு
கின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனானதிக. திணைவிராயெண்ணியவழிப் பன்
மைபற்றி முடிபுகோடலின், ஈண்டு அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்
டமை இக்குறிகளான் அறியப்படுமென்பதாம். இவைவரான்குபாட்டானும் சேர்
வார் இழிநதோனென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூடும் அதி. — கள்ளுண்ணாமை.

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமுழித்தற்கண் அவ்வவாவின்மகளிரோடொப்ப
தாய கள்ளினையுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறுகின்றார்.

கூஉக. உட்கப் படாஅ ரொளியிழிப்ப றொஞ்ஞான்றுங்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். க

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு ஒழுகுவார — கள்ளின்மேற்காதல்செய்தொழுகு
மரகச் — எஞ்ஞான்றும் உட்கப்பட்டார் — எஞ்ஞான்றும் பகைவரானு
சுப்பட்டார், — ஒளி இழிப்பர் — அதுவேயன்றி முன்னெய்திநின்ற ஒளியினையு
மிழிப்பர். எ-று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றும் பெரியராய்காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம்முன்னோரானெய்திநின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட்டான் இழப்பொன்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதெல்லாதென்பது இதனாகுறப்பட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணியுண்க சான்றோரா
உண்ணப் படவேண்டா நார். உ

இ-ள். கள்ளை உண்ணற்க—அறிவுடையவராயினர் அஃகிலராதற்கு ஏதுவாய்கள்ளினை உண்ணுதொழிக.— உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டா நார் உண்க—அனறியே உண்ணல்வேண்டுவார் உளராயின, நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாநார் உண்க. எ-று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளானழித்துக்கொள்வானா இயல்பாகவே அஃகில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணுராகலின், சான்றோரானெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

கூஉங். ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாது லென்மற்றுச
சான்றோர் முகத்துக் களி. ங

இ-ள். ஈன்றான் முகத்தேயு களி இன்னாது—யாது செய்யினும் உவங்குநதாய்முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னாதாம்.— மறுபுச் சான்றோர் முகத்து என்—ஆனபின் குறறம் யாதும் பொருத சான்றோர்முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்! எ-று.

மனமொழிமெய்கள் தம்வயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னதாயிற்று, ஆனபின், கள் இருமையுங்கெடுத்தலறிந்து செய்மைக்கண்ணே கடியுஞ்சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம்.

கூஉச. நானென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்
பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச

இ-ள். கள் என்னும் பேணப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு— கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்ககுற்றத்தினையுடையாரா— நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் — நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயராதவள நோக்குதற்கஞ்சி அவர்க்கெதிர்முகமாகாள். எ-று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணவென்றும், பின் ஒருவாற்றானும் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர்பானில்லாமையின் நல்லாளென்றும், கூறினார். பெண்பாலாக்கியது வடமொழிமுறைமைபற்றி. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழத்தற்காரணங் கூறப்பட்டது. (ச)

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல். ரு

இ-ள். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல்—ஒருவன் விலைப் பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளாற்றனக்கு மெய்மறப்பினைக் கொள்ளுதல்—கை அறியாமை உடைத்து—அவன்பழவினைப்பயனாய் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக்காரணமாகவுடைத்து. எ-று.

தன்னையறியாமையெல்லவே, ஒழிந்தன யாவும்ரியாமையெல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டால் “பழனுடைப பெருமரம் வீழ்ச்செனக் கையறறு” என்பதனாலும், அறியா விலைகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங்காற்றிபுகுகொள்ளாமையினை, மெய்யறியாமையெல்லவே முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (ரு)

கஉக. துஞ்சினா செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார கஞ்ஞன் பவா. எ

இ-ள். துஞ்சினா செத்தாரின் வேறு அல்லா— உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுதலுடையோரும், அக்காலத்திலின்மையான வேறுபாடுபடார்; — கர் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார்— அவ்வாறே களஞ்ஞன்பார், நஞ்சுண்பாரின் வேறுதலுடையோரும், எக்காலத்திலின்மையான வேறுபாடுபடார், அவர்தான்மையார். எ-று.

உறங்கினார்க்கும் களஞ்ஞன்பார்க்கும் வேறுபாடு உயிர்ப்புகிறதில். வேறுதலும் அவைமையுமுடையவைகட்டிநு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இரண்டு நிரலிறையாக்கி, திரிக்கப்பட்டதால் உறங்கினும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கையிடப்பட்டதால் செத்தாருங்களஞ்ஞன்பாருமொப்பொன்றுமொப்பொன்று. அதுகாரப்பொருள் பின்னதாயிருந்த யானுதியிலல்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து சுண்டிக்கூறல் பவன்னுதலானும், சொற்குடக்கை நினைதற்கேலாமைபாறும், அச்சுண்பாண்டமபதிக. இவையிறண்டிபாட்டானும் அவர தறிவித்ததற்குறங்க கூறப்பட்டது. (சு)

கஉஉ. உள்ளொற்றி யுள்ள நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக கண்ணாய் பவா. எ

இ-ள். கர் ஒற்றிக கண்ணாய் பவா -- கள்ளைமறைத்துண்டு ஒக்களிப்பாற்றிற் றொழிபுளையா -- களஞ்ஞ னா ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவா -- உன்னா வாழ்பவரான் உவமைகழறினாறுபததுணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகத்தலசொய்யப்படுவா. எ-று.

உள்ளொற்றி கற்ப்பா, உண்டென்பது அவையாலையான வந்தது. உய்த்துணர்ந்தால் களஞ்ஞன்பாறகப்படுவதுபுணர்ந்து அதுகாறகளஞ்ஞன்உணர்ந்தால். (எ)

கஉஅ. களித்தறியே னென்றது கையறிக நெடுந்தத்
தொளித்ததாஉ மாங்கே மிகும். அ

இ-ள். களித்தறியே என்பது கையறிக— மறைப அண்டிவையத்து யான் களஞ்ஞனாறியேபென்னது உணர்ந்தொழிதமொழுகையகறுதலையொழிக்; — நெடுந்தத் தொளித்ததும் அங்கே மிகும்— உய்யுண்டபொருத்தி. பிறரறியின் இழுக்காமென்று முன்னெஞ்சுத்தொறித்ததற்குமுட முன்னையவையினமிக், வெளியிடத்தலான். எ-று.

களித்தறியேபென்னக் களாய்த் தற்குறிமுட இவையிறண்டிபாட்டானும் அவை மறைக்கப்பாடுசென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

கஉக. களித்தாறைய காரணங் காட்டுதல் கிற்றாக்
குளித்தானேத் தீக்துரிது மிற்று. 1.

இ-ள். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் — கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல் — நீர்க் கீழ்க் குளித்தானைத் தீத்தரீஇயற்று — நீருண்மூழ்கினொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலையொக்கும். எ-று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது “அறிவுடையந்தணை நவனீக்காட் டென்றானே” என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற்போல அவன்மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனால் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூட0. கள்ளுண்ணப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
வள்ளாள்கொ லுண்டதன் சோர்வு. க0

இ-ள். கள் உண்ணப் போழ்தில் களித்தானை — கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணுது தெளிந்திருந்தபொழுதின் கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே, — காணுங்கால் உண்ட தன் சோர்வு உள்ளாள்கொல் — காணுங்கால் தானுண்டபொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன்சோர்வால் அதுவுமிறமென்று கருதான்போலும்! எ-று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலளவையான் அதனிழக்கினையுய்த்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூச ம் அதி.— சூது.

இனி அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய யசூதாடலும் பிணியுழத்தலுங்கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்குதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

கூடக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. க

இ-ள். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க — தான் வெல்லுமாற்றலுடையனையினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக; — வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் விழுங்கியற்று — வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் விழுங்கினாற்போலும். எ-று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுங்கெடுத்தின் வேண்டற்கவென்றுங்கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாடுவார் நீங்காமையுக்கு இட்டதோர்தனையென்பதூஉம், அதனாற்பின்றுயருமுத்தலும், உவமையாற்பெற்றும். (க;

கூடஉ. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதார்க்கு முண்டாங்கொ
ளன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதார்க்கும் — அத்தூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றை முன்பெற்று இன்னும்பெறுதமென்னுங்கருத்தால் நூற்றினையிழந்து வறியராஞ்சூதார்க்கும் — நன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உன்

டாங்கொல் — பொருளால் அறனுயின்பமுமெய்தி வாழ்வதொருநெறியுண்டா
மோ ஆகாது. எ-று.

அவ்வாற்றும் பொருளிழந்தேவருதலான், அதனாலெய்தும் பயனும் அவர்க்
கில்லையென்பதாம். (உ)

கூகூ. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலும் புறமே பகிம். கூ

இ-ள். உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் — உருளுங்கவற்றின்கட்பட்ட ஆப
த்தை இடைவிடாதுகூறிச் சூதாடுமாயின், — பொருள் ஆயம் போயப் புற
மே பகிம்—அரசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருளவருவாயும் அவனைவிட்டிப்
போய்ப் பகைவர்கண்ணே தங்கும். எ-று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனியை ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அது
கூறலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டிங்கூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத்
தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும்
கருத்திலனாகலின், அவையிரண்டும் பகைவர்பாற்செல்லுமென்பதாம். (கூ)

கூகூசு. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச

இ-ள். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின்—தன்னை விழைந்தார்க்கு
முன்னில்லாத துன்பங்கள்பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையுங்கெடுக்க
குஞ் சூதுபோல்— வறுமை தருவது ஒன்று இல் — நல்குரவினைக் கொடுக்க
வல்லது பிரிதொன்றில்லை. எ-று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க்குறப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித்
தீவினைகளையும் தீயினத்தையுங்கட்டிதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு
எல்லையாவொன்பதாம். (சு)

கூகூரு. கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார். ரு

இ-ள். இல்லாகியார்—முறகாலத்தைத் தாமுளராகியே இலராகியொழுகினார்
—சுவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார்—கவற்றினையும் அஃதாழிங்
களத்தினையும் அவ்வாடற்குவேண்டுங்கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவி
டாத வேந்தர். எ-று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவறுதலாற்பாண்
டவர் தம்மரசுவிட்டு வனத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுகினானை அனு
பவங்காட்டிபவாறு. இவையைந் துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்தற்குந்
தங்குதப்பட்டது. (ரு)

கூகூகூ. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் முடப்பட்ட டார். கூ

இ-ள். சூது என்னும் முகடியால் முடப்பட்டார்— தன்பெயர்சொல்லல்
மங்கலமன்மையிற்குதென்று சொல்லப்படும் முகடியான், விழுங்கப்பட்டார்
—அகமி ஆரார் அல்லல் உழப்பர்—இம்மைக்கண் வயிரூர்ப்புரூர், மறுமைக்
கண் நிரயத்துன்பமுழப்பர். எ-று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழில் வேறுபாடாமையிற் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோலவிகளேக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகவின் ஈண் டி அகடாராரொன்றும், பொய்யும் களவும் முதலியபாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பொனதுங்கூறினார். வயிரராசை சொல்லவே, ஏனைப்புலன்கணுகர பபெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிரகாலவினை. (சு)

சுந௭. பழகிய செலவழமை பண்புங் கெடுகருங்

கழகத்துக் காலே புதின.

௭

இ-ள. காலே கழகத்துப் புதின — அறம் பொருளின்பங்கட்கடைத்தகாலம் அரசுறுக்கச் சூதாட்களததின்கட்கழியுமாயின், — பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் — அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் நறகு ணங்களையும் போக்கும். ௭-று.

பழகியவென்பது பண்புடனாயியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அறமுத லியவேயன்றி முன்னோரத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும் முன்செய்த நல்லினைமின்பயனைய பண்பும் இலயாமென்பதாம். (௭)

சுந௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொள்ளியருள்கெடுத் தல்ல லுழப்பிகருளு சூது.

௮

இ-ள். சூது—சூது—பொருள் கெடுத்து — தன்னைப்பயினைவன்பொருளைக் கெடுத்து, — பொய் மேற்கொண்டு, பொய்மையைமேற்கொள்ளப்பண்ணி, — அருள் கெடுத்து — மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து, — அல்லல் உழப்பிக ரும் — இவ்வாறான் அவனை இருமைபிறுநதுன்பமுறுவிக்கும். ௭-று.

இத்தொழில்கண்முன்றறவும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செற்றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுங்கொள்க. முன்னதனால் இம்மை யினும், ஏனையவற்றான் மறுமைவினாமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமா யின், அய்வெச்சத்திறகு முடிவு மேற்கொளியென்புழி மேற்கோடலாகிய வினைமுதல்வினை. (௮)

சுந௯. உடைசெல்வ முறையினி கல்லியென் னைந்து மடையாவா மாயங் கொளின்.

சு

இ-ள். ஆயம் கொளின் — அரசன் சூதினைத் தனக்கு வீணாகத்தொழிலாக விரும்புமாயின், — ஒளி கல்லி செல்வம் ஊண் உடை என்ற ஐந்தும் அடை யாவாம் — அவனை ஒளியும் கல்லியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ் வைந்துஞ்சாராவாம். ௭-று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழின்றது. செல் வம் அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமைபின், இவையுளவாகாவென்ப தாம். இவைநான்குபாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுங்கெடு த்தல் கூறப்பட்டது. (௯)

சுச௦. இழத்தொறுவங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப முழக்கொறுவங் காதற் றுயிர.

௧0

இ-ள். இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் குதேபோல்—குதாடலான் இருமைப் பயன்களையுமிழக்குமதோறும் அதன்மேற்காடல்செய்யுஞ்சூதன்போல்—சூதன்பம் உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர்—உடம்புான் மூவகைத்தன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற்காதலையுடைத்து உயிர்-உய்.

சூது ஆகுபெயர். உயிரினதநியாமை கூறுவார்போன்று சூது எனநியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டி உவமமாக்கிக்கூறினார். இதனெதிர்ப்புறமுதகத்தாற சூதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினைவெறுத்தொழியுமுயினொனவுங்கொள்க. இச்சூது அஃதொழிதல் கருமமாம் ஒநிநதாரதுபெருமையுங்கூறப்பட்டன.

(க௮)

கூடு ம் அதி.—மருந்து.

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாழமுதலியபிணிகள்வரும்; அவற்றுட்பழவினையான வருவன அதன்கழிவின்கணல்லது தீராமலின் அவையொழித்து, ஏனைகாரணங்களான வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்துநீரினகூறுகின்றார். காரணங்களாவன உணவுசெயல்களெனவ்வாறமயாகலின், பிணிகளுங்காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோ
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. க

இ-ள். மிகினும் குறையினும்—உணவுத் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்தவளவினவன்றி அதனின் மிகமாயினும் குறையுமாயினும்—நூலோ வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று நோய் செய்யும்—அயுள்வெழுமுதலாயால் வாநமுதலாகவெண்ணப்பட்ட மூன்றுமேயும் அவைக்குத் துன்பஞ்செய்யுமென்று.

நூலோஎண்ணியவெனவே, அவா அவற்றன்வகுத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐயப்பகுதியெனனும் பகுதிப்பாபும் பெறும். அவற்றிறகுணவொத்தலாவது சுவை கீரியங்களானும் அளவானும் பொருளுதலு. செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாறசெய்யுநொழில்களை அவைவருந் துவதற்கு முன்னையொழிதல். இவையிரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதலசெய்யின், அவை தத்தநிலையினில்லாவாய வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாய்நிலையான் வந்தன. முற்றுமமை விகாரத்தாறறொக்கது. இத்தலை யாக்கைகட்கியல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதானும், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதானும், கூறப்பட்டன. இன்பஞ்செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறுப.

(க)

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ

இ-ள். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின்—ஒருவன் முன்னுண்டது அற்றபடியைக் குறிக்காற்றெளியவறித்து பின்னுண்ணுமாயின்,—யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம்—அவனயாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ-று.

குறிகளாவன யாக்கைநொய்ம்மை, தேக்கின்றாய்மை, கரணங்கடொழிற் குரியவாதல், பசிமிகுதலெனவியை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசந. அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு. ந

இ-ள். அற்றல் அளவு அறிந்து உண்க — முன்னுண்டது அற்றற் பின்னுண்பதனை அறுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, — உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது — இறப்பவும்பலவாய பிறயாக்கைகளின்பிழைத்துப் பெற்றகரிய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங்கொண்டு செலுத்துநெறி அதுவாகலான். எ-று.

இம்மை மறுமை வீடுபெறுகளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடிதுநின்றழி அவை பெருகச்செய்துகொள்ள லாமாகலின் நெடிதுய்க்குமாறென்றுங்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோது வாருமுளர். (ந)

கூசச. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ச

இ-ள். அற்றது அறிந்து — முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து, — துவரப் பசித்து — பின் மிகப்பசித்து, — மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க — உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. எ-று.

அற்றதறிந்தென்னும்பெயர்த்துரை அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றலும் அதன்பயனாகிய இரதமருதாகலான் அதுவுமறலவேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்பான்பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவை விரியங்களாற்றம்முண்மாறு கொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாத பித்த ஐகளாயு பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங்காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிரிதொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந்தம்முளொத்து நஞ்சாதல்போல்வனவுமாம். அவற்றைக்குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றாற்றுப்பின் அதனானே நோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

* கூசடு. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. டு

இ-ள். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் — அம்முவகைமாறுகோளூயில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவினுன்றிப் பிணிவாராவளவினால் ஒருவனுண்ணுமாயின், — உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை — அவனுயிர்க்குப் பிணிகளாற்றுன்பம் விளைதனுண்டாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறென்றார்; அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின். துன்பமுறுவது உயிரோபாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாட்டில்வழியுஞ்ஞாறதல் நன்றென்பதாம். இவையிரங்குபாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவுமீக்காஸமும், பயனுங்குறப்பட்டன.

கூசக. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணேய். கூ

இ-ள். இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல்—அக்குறைதலை நன்
றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு
போல்,—கழி பேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும்—மிகப்பெரியவிரையை
விழுங்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். எ-று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற்குறுகுறையவுண்டல். இன்பமாவது
வாதமுதலியமும் தத்தநிலையிற்றிரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன்
வயத்தவாதலும் அதனை அறமுதலியநான்குமெய்தலுமாம். இரையையள
வின்றியெடுத்து அதனைவருநதம் விலங்கோடொத்தலின், இரையானென்
றார். விதியெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளுமாக்கியது இரண்டானும் பெ
றுதற்கு. (கூ)

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
ணேயள் வின்றிப் படும். எ

இ-ள். தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் — தன்பகுதியும்
அதற்கேற்றவுணவும் காலமுமாராயாது வேண்டியதோருண்வை வேண்டிய
தோர்காலத்து வயிற்றுத்தீயளவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—நோய்
அளவு இன்றிப் படும்—அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லேபிற வளரும். எ-று.

தெரியாமைவினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான்வந்தன. நோய்
சாதியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுண்ணுவழிப்படுமிழுக்
குக்கூறப்பட்டது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுகணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச செயல். அ

இ-ள். நோய் நாடி—மருத்துவனுயினான் ஆரான்மாட்டு நிகழ்கின்ற நோ
யை அதன்குறிகளான் இன்னதென்று அணுகுது,—நோய் முதல் நாடி—
பின் அதுவருத்தகாரணத்தை ஆராய்ந்து தெரிந்து,—அது தணிக்கும் வாய்
நாடி—பின் அதுதிர்க்குமுபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல்—அதனைச்
செய்யும்வழிப் பிழையாமற்செய்க. எ-று.

காரணம் உணவு செயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆயுள்வேத
முடையார் நிதானமென்ப. அவைநாடிதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐய
மறத்துணிதல். மருநதுசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய
செயல்களெல்லாம் அடங்குகருநு, உதரணிக்ஞவாயெனறார். “கழுவாயுமுள்”
என்றார் பிறரும். பிழையாமை பழையமருந்துவர் செய்துவருகின்றமுறைமை
யிற்றப்பாமை. (அ)

கூசகூ. உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல். கூ

இ-ள். கற்றான்—ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்றமருத்துவன்,—உற்றான் அளவும்
பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் — அவ்வுபாயத்தினைச்செய்யுங்கால்,

ஆதரனளவியும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயினளவியும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நானெறியால் நோக்கி, அவற்றோடுபொருந்தச்செய்க.எ-று.

ஆதரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு, பிணியளவு சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும்,* தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன. இம்மூன்றும் பிழையாமல் நானெறியானும் உணர்வுபிசுதியானும் ஆராய்ந்துசெய்கவென்பார், கற்றாண்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டிபாட்டானும் அவ்விழுங்குப்பட்டிழி மருத்துவன்தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (க)

சுரு0. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்ற ப்பானும் கூற்றே மருந்து. க0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உற்றவன்— அதனையுற்றவன், —தீர்ப்பான்— அதனைத் தீர்க்குமருத்துவன், — மருந்து— அவனுக்குக் கருவியாகிய மருந்து, —உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாம்கூற்று— அதனைப் பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்குபகுதியையுடைய நான்குதித்தது. எ-று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றெழிந்தார். நாம்கூற்றதெனபது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகைநான்காவனபொருளுடைமை, மருத்துவன்வழிநிறல், நோய்நிலையுணர்த்தல்வன்மை, மருத்துத்தன்பம்பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன பலபிணிநோய்காண்டற்கஞ்சாமை, ஆசிரியனைவழிபட்டோகியகல்வியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கயேவாதலெனவிலை. மருத்தின்வகைநான்காவன பலபிணிகட்குமேற்றல், சுவை விரியம்வினைவாற்றல்களான்மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிலை. இயற்றுவான்வகைநான்காவன ஆதரன்மாட்டன்புடைமை, மனமொழிமெய்கயேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறேசெய்தல்வன்மை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆய்வேதமுடையாரும் இவை காலகளாக நடக்குமென்பதபற்றிப் பாடிமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங்கூறினார். இதனால் அதனைத்தீர்த்தற்கு வேண்டி வனவெல்லாந்தொகுத்துக்கூறப்பட்டன. (க0)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

* சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் சிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக்கொள்ளத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலிலும் அங்கவியலிலும் அடங்காதொழிந்தவற்றையெல்லாம் பதினமூன்றதிகாரத்தார் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கட்டுடிமைகூறுகின்றார்.

கூக ம் அதி.— குடிமை.

• அஃதாவது உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்தகுடிப்பிறப்பு நால்வகையருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன்வைக்கப்பட்டது.

கூருக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமுநானு மொருங்கு. க

இ-ள். செப்பமும் நாணும் —செம்மையும் நாணும்—ஒருங்கு இற்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை—சேரக் குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற்கையாக உளவாகா. எ-று.

இல்லுக்குடிபென்பனை ஈன்றியற்குவற்றின்மேல. செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுதம்முண்மாறுதாமை. நாண் பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர்கற்பிக்கவேண்டாமற்றோமேயுளவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் கெடிதுகில்லாவென்பதாம். (க)

கூருஉ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நானுமிம் முன்னு
மிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார். உ

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் — உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார் — ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம்முன்னும் இழுக்கார்—மக்காயிப ஒழுக்கம் மெய்மை நானெனப்பட்ட இம்முன்னுன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவேவழுவார். எ-று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்மொழிமனங்களினவாகலின், அமமுறையவாயின. இழுக்குதல் அறிபாது வருகின்றமைவின், இழுக்காரென்றார். (உ)

கூருங். நுகையீதை யின்சொ டிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ங

இ-ள். வாய்மைக் குடிக்கு—எக்காலத்தாகுதிரியில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—நுகை நுகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப—வரியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன சொந்திலும், இன்சொல்வதெல்லாம், இகழாமையுமாகிய இந்நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நாலோர். எ-று.

பொய்மை திரிபுடைமைநிறியிடுவதென்ப வாய்மையென்றும், இல்லாறையெல்லாருமென்னவராகலின் இகழாமையுபுடையகூறுக்கியுங் கூறினர். குடி ஆகுபெயர். நான்கின்வகையென்பது பாடமாயின, வாய்மைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாதி இந்நான்கானுளதாமென்றுணாக்க. இவைமுன்றுபாட்டானுங்குடிப்பிறந்தாரையெல்லாம் கூறப்பட்டது. (ங)

கூருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர். ச

இ-ள். அமிக்கிய கோடி பெறினும்— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப் பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர்— உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்தம்மொழுக்கங்குன்றுந்தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமிக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாயதொழில்கள். (சு)

கூடுநு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி பண்பிற றலைப்பிரித லின்று. ரு

இ-ள். பழங்குடி—தொன்றுதொட்டிவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உள்வீழ்ந்தக்கண்ணும்—தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிற்சுருங்கியவிடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று— தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ-று.

தொன்றுதொட்டிவருதல் சேர சோழ பாண்டியஅன்றோற்போலப் படைப்புக் காலந்தொடங்கி மேம்பட்டிவருதல், அவர்க்கு நல்குவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (ரு)

கூடுகூ. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். கூ

இ-ள். மாசு அற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் — வசையற்று வருகின்ற நங்குடிமரபினோடொத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார்,—சலம் பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் — வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செய்யார். எ-று.

அமைவின்மை அம்மரபிற்கேலாமை. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவர் வறுமையுற்றவழியும் அவ்வியல்பின்வேறுபடான்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூடுஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

இ-ள். குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம்—உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுளதாங்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும்—தான்சிறிதேயாயினும் விசும்பின்கண்மதியிடத்தாமறுப்போல ஓங்கித்தோன்றும். எ-று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசம்பு முதலிய உவமைவகையொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடிபதுயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறாதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூடுஅ. ' நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க ணையப் படும். அ

இ-ள். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின்—குலநலமுடையனாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மையுளதாமாயின்,—அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்— அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ-று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுக்கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமையின்க்கிரிந்தது.

நலனுடையனாய்வருதலினிடையே இவை தோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. ஐயப்படலென்பது பாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாக்கியுணக்க. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் பழிமிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (அ)

சுருக. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டிங் காட்டிங்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். சு

இ-ள். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டிம் — நிலத்திலிபல்பை அன்கண்முனைத்த முனை காட்டிம்;— குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டிம் — அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்டிற்ந்தார்வாயிற்சொற்காட்டிம். எ-று.

கிடந்தமை உள்ளபடி. முனைத்தமாத்திரத்தானே நன்மைபுந்நெய்புந்தெரிதலின், இலைமுதலிய கூரராயினர், ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல்வேண்டுமென்றவாறுயிற்று. (க)

சுசு0. நலம்வேண்டி இணுடைமை வேண்டிங் குலம்வேண்டிங்
வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு. சு0

இ-ள். நலம் வேண்டின் நான் உடைமை வேண்டும்— ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டிவருயின், தானுடைமையுடைய வேண்டிக;—குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டிக— குலனுடைமையை வேண்டிவருயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டிம் பணிதலை வேண்டிக. எ-று.

நலம் புகழ், புண்ணியங்கள். வேண்டிமென்பது விதிப்பொருட்டாய் கின்றது, “வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” என்புழிப்போல. அந்நனாசான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றியவொல்லாரும் டங்க, பார்க்குமென்றார். பணிவு இருக்கையெழுவும் எதிர்செல்வம் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டிவன கூறப்பட்டன. (சு0)

சுள ம அதி.— மானம்.

இனிக்குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான்றெடங்க, முதற்கண் மானங்கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றும் தந்திலையிறழாமையும், தெய்வத்தாறழுவவரதுழி உயிர்வீழாமையுமாம். இஃத, அக்குடிப்பிறப்பினை நிறுத்துதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

சுசுக. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுய
குன்ற வருப விடல். சு

இ-ள். இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்—செய்யாதவழித் தாம் அமையாதசிறப்பினையுடையவேயெனினும், —குன்ற வருப விடல்— தங்குடிப்பிறப்புத் தாழ்வருஞ்செயல்களையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது. இறப்பவருவழி இனிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடநான் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடையையுந்துக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (சு)

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு

பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் — புகழ்செய்யுமிடத்துந்தங்குழுமைக் கொவ்வாத இனிவரவுகளைச் செய்யார்—சீரொடு பேராண்மை வேண்டிபவர் — புகழுடனே மானத்தைநிறுத்துதலை விரும்புவார். எ-று.

எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத இன்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருட்டாகவுஞ்செய்யாரொன்பதாம்.(உ)

கூகங. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. ங

இ-ள். பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் — குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வமுளதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்,— சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்டும்—குறைந்த நல்குரவுளதாயவழிப் பணிபாமை வேண்டும். எ-று.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே நின்றல். செல்வக் காலே அஃதுயர்ச்சி செய்யத் தார்தாழ்தலும், அல்லற்காலே அது தாழ்வுசெய்யத் தாமுயர்தலும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் தார்தாழ்தற்கேதுவாயின செய்யாமைச்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

கூகச. தலையி னிழிந்த மயிரனையா மாந்தா

நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச

இ-ள். மாந்தர்—குடிப்பிறந்தமாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை—தம்முயர்ந்தநிலையைவிட்டு அதனினின் றுததாழ்ந்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிர் அனையர்—தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பர். எ-று.

அந்நிலையை விடாதுநின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றும். (ச)

கூகரு. குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ

குன்றி யனைய செயின். ரு

இ-ள். குன்றின் அனையாரும் — குடிப்பிறப்பான் மலைபோலவுயர்ந்தோரும் — குன்றுவ குன்றி அனைய செயிற குன்றுவர்— தாழ்த்தக்கேதுவாகியசெயல்களை ஒருகுன்றியளவாபினுஞ் செய்வராநின்றாழ்வர். எ-று.

குன்றியனையவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. தாழ்த்தக்கேதுவாய செயல்களாவன இனிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (ரு)

கூகக. புகழின்றும் புத்தேனாட் டிய்யாதா லென்மற்

றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. கூ

இ-ள். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை—மானத்தைவிட்டுத் தன்னையவமதிப்பார்பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை — புகழ் இன்று— இவ்வுலகத்துப் புகழ்பயவாது,—புத்தேன் நாட்டு உய்யாது—ஏனைப்புத்தேளுலகத்துச் செலுத்தாது,—மற்று என்—இனி அவனுக்கு அது செய்வதயாது! எ-று.

புகழ்பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனாய இவ்விரண்டியின்றிக் கொன்னே
மானங்கெயின்றது என்னையென்ப்தாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை
செய்தற்குற்றங்கூறப்பட்டது. (க)

குகள. ஒட்டார்பின் சென்றெருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று. எ

• இ-ள். ஒட்டார்பின் சென்றுஒருவன் வாழ்தலின்—தன்னையிகழ்வார்பின்னே
சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின்,— அந்நிலையே
கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று—அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்ல
ப்படுதல் அவனுக்கு நன்று. எ-று.

ஒட்டிதல் பொருநதுதல். அந்நிலையென்றது செல்லாத முன்னேநிலைக்க
ண்ணே நின்றென்றவாறு, அப்பொழுதேயென்றுமாம். புகழும் புத்தேனும்
பயவாதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பானா சொல்லிக் கூறியது.

குகஅ. மருந்தோமற் றானேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து. அ

இ-ள். பெருந்தகைமை பீடி அழிய வந்தவிடத்து— உயர்குடிப்பிறப்புத்
தன்வலியாகிய மானம் அழியவந்துடி, — ணன் ஒம்பும் வாழ்க்கை மற்ற
மருந்தோ — இறத்தலொழிந்து பயனில்லாதவுடம்பினக் காக்கும்வாழ்க்கை
பின்னுயிர்வாமைக்கு மருந்தோமோ! எ-று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றினின்றது. நற்குணங்கட்கெ
ல்லாம் இடனாததிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகையென்றும், அவையெல்லா
வற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாததிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃகுழிந்தால்
நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின அநனை ஊனென்றும், பின்னுயிற்றத்தல்
ஒருதலையென்பார் மருந்தோவென்றுங்கூறினார். மானத்தின்றொழில் அதற்கி
டனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேனின்றது. (அ)

குகக. மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிர்தீப்பர் மானம் வரின். கூ

இ-ள். மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்— தன்மயிர்ததிரளின் ஒரு
மயிர்தீங்கினும் உயிர்வாழாத கவரிமாவையொப்பார்,— மானம் வரின் உயிர்
தீப்பர் — உயிர்தீக்கத்தான் மானமெய்துமெல்லவரின், அதனைத்தாங்காதிறப்
பர். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லா
மைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிராகித் து எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய மான
த்தையெய்துவதொன்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி
நின்றது. (க)

குக௦. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேத்து மூலகு. க௦

இ-ள். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி — தமக்கோரிழிவுவந்
தவழிப் பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைநீத்த மானமுடையாரது புகழ்வடி

வினை — தொழுது ஏத்தும் உலகு — எஞ்ஞான்றந்தொழுது துதியாதிற்பர் உலகத்தார். எ-று.

“புலவர் பாடும் புகழுடைபெயர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான ஓர்நி யெய்து”வராகலின், துறக்கச்செலவு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைநான ருபாட்டானும் மான்ப்பொருட்டாயிறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

சுஅ ம் அதி.—பெருமை.

அஃகாவது செயற்கரியசெய்தல், தருக்கினமை, பிறர்குற்றற்குருமை யொன்றியவழிகளிய நற்குணங்களாற்பெரியாரது தன்மை. நிலையினமெனமே லுயர்த்தற்பய நதவாயினவை உளவாவது நிலையிறுழாமையுள்வழியாகலின், இது மானத்தினபின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவர் குள்ள வெறுக்கை யினியொருவர்
க கித்திறந்து வாழ்து மெனல். க

இ-ள். ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா ன்செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிதழி; — ஒருவற்கு இனி அஃ கது திறந்ந வாழ்தும் எனல் — ஒருவருக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழக்கடவமென்று கருதல். எ-று.

ஒளி தாழ்வாகையகாலத்து மிக்கத்தானறுதலுடைமை. “ஒளியிறு நெய்து புகழ் செய்யான்” என்றார் பிறரும். மேலும் செயற்கரியசெய்வார பெரியாரெ ன்ஞராயினும், சுண்டி அவை அளவிற்றதொப்புரவு சமகுழுவெவாம். அவ ருநினையு பெருமைமைய அதன்காணத்தன்மையிட்டு உள்ளவெறுக்கையெ ன்றும், அதுதன்னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்பெய்க்குகிறார். இவ்வாறு இன்னென்றமறைக்கண்ணுமொக்கும். இதுதான் பெருமையின்றிப்புக் கூறப் பட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒத்தம் — எல்லாமக்களுயிர்க்கும் பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஒத்தமெனினும், — பிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் — பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுத்தொழில்களது வேறுபாட்டான். எ-று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டிமாயினவும், இரண்டிமல்லவாயி னவுமாய் அளவிற்றத பாசுபாடுகள். வினையயத்தார் பஞ்சபூசபரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருத்தின்று அதன்பயனறபலித்கல் எல்லாவருணச்சாரக் குமொத்தலிற் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்குக் கட்டளைக்கல் லாகிய தொழிற்பாசுபாடுகள் வருணத்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுத லிற் சிறப்பொவ்வாவென்றுக்கூறினார். (உ)

கூஎக. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழல்லார் கீழல் லவர். கூ

இ-ள். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் —செயற்கரியசெய்க லாது சிறியராயினார், உயர்ந்தவமனிமுதலியவற்றின்மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார்;—கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் —அவைசெய்து பெரியராயினார், தாழ்ந்த வறுநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ-று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாறசெல்வதல்நூவுகளும், மேல் கீழ்களாற்பெரு மைசிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. இவையிணங்கிபாட்டானும் முறையே குடி ஸுமமாத்நிரத்தானுஞ் செல்வமாத்நிரத்தானும் அஃதளதாகாமை கூறப்பட்டது.

கூஎச. ஒருமை மகனிரோ போலப் பெருமைபுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டுசு

இ-ள். ஒருமை மகனிரோ போல — கவராமனத்தினைபுடைய மகனிர் நிறை யின்வழுவாமற் றம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுதுமாறுபோல, —பெரு மையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுக்கின் உண்டு—பெருமைக்குணனும், ஒரு வன் நிறையின்வழுவாமற் றனைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுதுவானாயின், அவன்கணுண்டாம். எ-று.

பொருளின்றொழில் உவமைநிலும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றநின்ற மையின், உம்மை எச்சவுந்மை. ஒழுக்குதல் மனமொழிமெய்களையொங்கி ஒப்புரவு முகலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃதளதாமாறு கூறப்பட்டது.

கூஎடு. பெருமை புடையவ ராற்றுவர ராறயி
னருமை புடைய செயல்.

இ-ள். பெருமை உடையவர் — உய்வாற்றாற பெருமைபுடையராயினார் — அருமை உடைய செயல் ஆறநின் ஆறுறுவாரா— தாம் வறியராயவறியும் பிற ராறசெய்தாகரியவாய தஞ்செயல்களை ஸீடாது அவைசெய்யுந்நியாற கடை போகச்செயற்கலை வல்லாராவர். எ-று.

வறியராயவறியுமெனபக, முன்செய்துபொத்தமை தோன்றப் பெருமைபு டையவரென்றா றுறும், ஆறுறுவாரெனதொழுதும், பெருமை. இதனால் அதனை புடையார்செய்து கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஎக. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்

பேணிநகொள வேமெனனு நோக்கு.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம்—என்னும் நோக்கு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாரைவழிபட்டு அவரின்மீட்டினை யாங்கொடுமென்னுங்கருத்து — சிறியா உணர்ச்சியுள் இல்லை -- மறறைச் சிறியராயினார்மனத்தின்கண் உள தாகாது. எ-று.

சூடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாத்நிரத்தால் தம்மை வியத்திருப்பார்க்கு அவையமச் சிவல்பெனது அமைத்திருப்பாரை வழிப்பட்டு அஃதுடையாதல் கூடாதென்பதாம். (க)

கூஎள. இறப்பே புரிந்த தொழிற்புறஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட படிண்.

இ-ள். சிறப்புந் தானும்—தனக்கொக்கும்பெரிபாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச் செய்வதாய்சிறப்புத்தானும், — சீர் அல்லவர்கட் படிண் — தனக்கொவ்வாத

சிறியாரிடத்துப்பரிமாவின், —இறப்பே புரிந்த தொழிற்கும் — அதனையொழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்கசெயலையுடைத்தாம். எ-று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்புக்குடிமை, செல்வம், கல்விகளினாயிருத்தி. இவைவிரண்டிபாட்டானும் அஃதிலார்செய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமார் தன்னை வியந்து. அ

இ-ள். பெருமை என்றும் பணியும்—பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய்நூன்றுந் தருக்கின்றி அமைந்தொழுகுவார்;—சிறுமை (என்றும்)தன்னை வியந்து அணியும்—மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாதநூன்றுந்தம்மை வியந்து புனையாநிற்பர். எ-று.

பொருளின்றொழிபுகள் பண்பின்மேலேற்றப்பட்டன. இஃது அற்றமறைக்கும்பெருமையென்புழியுமொக்கும். என்றுமென்பது பின்னும்வந்தியைந்தது. ஆமென்பனவிரண்டும் அசை. புனைதல் பிறரிற்றமக்கோர்மிருக்கியையேற்றிக் கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்வார் இஃதொரு விநோதமிருந்தவாறென்னென உலகியலையிந்து கூறிற்றாக்குவாருமுளர். (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித மூர்ந்து விடல். கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம் இன்மை—பெருமைக்குணமாவது காரணமுண்டாயவழியும் அஃதியல்பாதனோக்கித் தருக்கின்றியிருத்தல்; — சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல்—சிறுமைக்குணமாவது அஃதில்வழியும் அசையேற்றிக்கொண்டு தருக்கின்புழுவின்கண்ணே நின்றுவிடுதல். எ-று.

அளவறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுளர்; மூற்றுத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும். சம்முளியையாமைவின், அது பாடமன்மையுணர்க. (க)

கூஅ0. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும். க0

இ-ள். பெருமை அற்றம் மறைக்கும்—பெருமையுடையார் பிறர்மானத்தையேகூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்;—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும்—மறைந்த சிறுமையுடையார் பிறர்குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவர். எ-று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்துமியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயர். தர். எனென்பது அசை. இவைமூன்றுபாட்டானும் இருவர்செயலும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க0)

சூ.கூ.ம் அ.தி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்த அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங்களானுமென்பது சாலுதற்றொழிலாற்பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமையுடையாகாத குணங்கள்பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டிருப்பதின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. கிடனென்ப நல்லவை யெல்லங் கடனலிந்து

சான்றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

இ-ள். கடன் அறிந்து சான்றுண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு— நமக்குத்தகு வது இதுவென்றறிந்து சான்றுண்மையமேற்கொண்டொழுகுவார்க்கு — நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப— நல்லனவாயருணங்கெல்லாம் இயல்பா யிருக்குமென்று சொல்லுவர் துலோர். எ-று.

*சிலகுணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ் சான் றுண்மையென்னுஞ்சொற்பொருள் கூடாமையின், துலோர் இவ்வேதுப்பெயர் உற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவொன்பதாம். (க)

கஅஉ. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல

மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

*இ-ள். சான்றோர் நலன் குணநலமே — சான்றோர்நலமாயது குணங்களா னுயநலமே; — பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று — அஃதொழிந்தவு துப்புக்களானுயநலம் ஒருநலத்திழமுள்ளதன்ம. எ-று.

அகநலத்தை முன்னேபிரித்தமையின் ஏனைப்புறநலத்தைப் பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புங்கல்வியுமுதலாக துலோரொழிந்தநலங்களுட்புகுதாமையின எந்நலத்துள்ளது உமன்றென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் சால்பி ற்கேற்றகுணங்கள் பொதுவாகபாறகூறப்பட்டன. (உ)

கஅக. அன்புநா நெட்புரவு கண்ணோட்டும் வாய்மையோ

டைந்துசால் புன்றிய தூண். க

இ-ள். அன்பு — சுற்றச்சகர்மேலேபன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாயவன்பும் — நாண — பழிபாவங்கரிணை லும் — ஒப்புரவு — யாவர்மாட்டுமொப்புரவுசெ ய்தலும் — கண்ணோட்டம் — பழையார்மேற்கண்ணோடலும் — வாய்மை — எவ்விடத்தும் மெய்மறமகூற வுமென — சால்பு ஊன்றிய தூண் ஐந்து — சால்பென்றும்பாரத்தைத்தாங்கிய தூண்களைந்து. எ-று.

எண்ணெயி முன்னவறறோடுங்கூற்றது. இக்குணங்களில்வழிச் சால்பு நிலை பெறுமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகச்சுவருவகம். (க)

கஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்தது சால்பு. ச

*இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவறங்கபழம்பேண்பிமாயினுந் தவும் ஒருவியாயங்கொல்லாதவறத்திச்செண்ணதாம், — சால்பு பிறா தீமை சொல்லா நலத்தது — அதுபொலப் பிறாநலங்களும் வேண்டிமாயினுஞ் சால்பு பிறர்குற்றத்தைச்சொல்லாத நுணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருள்ரண்டையுந் தலைமேநோன்ற *இவ்விர ண்டறகும்சிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவந்திறகுக் கொல்லாவறஞ்சிறந்தாற்போ லச் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ்நிறந்ததென்பதாம். (ச)

கஅடி. ஆற்றுவா மாறறல் பணிந லதுசான்றோர்

மாற்றுரை மாறறும் படை. டு

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச் செய்து முடிப்பார தாற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாகாத் தாழ்ந்துகட்டிக்கொள்ளுதல்; — சான்றோர் மாற்றுறா மாற்றும் படை அது—இனிச் சால்புடையார் தம்பகை வரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லரார்தன்மை. இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத் தாற்றெக்கது. சால்பிற்கேற்ற பணிதற்குணத்ததுசிறப்புக்கூறுவார்; ஏனைய துமுடன்கூறினார். (இ)

கூடிசு. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேல்வி

துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

கூ

இ-ள். சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்— சால்பாகிய பொன்னினளவ றிதற்கு உரைகல்லாகியசெயல் யாதெனின்,— தோல்வி துலை அல்லார்கண் ணும் கொளல்—அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந்தோல்வியை இழிந் தார்மாட்டுங்கோடல். எ-று.

துலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டிதல் பெற றும். கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்ற லுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரா வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வி யான் அவரினுயர்வராயின், அதனாற்சால்பளவறியப்படுமென்பதாம். (சு)

கூடிஎ. இன்னசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா

லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

எ

இ-ள். இன்ன செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்— தமக்கினனாது வற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,— சால்பு என்ன பயத்தது— அச்சால்பு வேறென்னபயனையுடைத்து! எ-று.

சிறப்பும்கை அவர் இன்னசெய்தற்கிடனாத்தல்லிளக்கிசின்றது. ஒகாரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாழுமின்னுசெய்வராயின், சால்பாலொருபய னுமில்லையென்பதாம். இவையைந்துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற்கூறப்ப ட்டது. (எ)

கூடிஅ. இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென்னுந்

திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

அ

இ-ள். சால்பு என்னும் தன்மை உண்டாகப் பெறின்— சால்பென்றுசொ ல்லப்படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,— ஒருவற்கு இன்மை இனிவு அன்று— ஒருவனுக்கு நல்குரவு இனிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மை தானாகவுபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்பதிது டையொன்பதாம். (அ)

கூடிசு. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக்

காழி யெனப்படு வார்.

கூ

இ-ள். சான்றுண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார்— சால்புடைமையாகிய கட ற்குக் கையென்றுசொல்லப்படுவார்,— ஊழி பெயரிதும் தாம் பெயரார்— ஓணக்கடலும் கையுளில்லாமற் காலந்திரித்தாலும், தாந்திரியார். எ-று. 1

சான்றான்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங் கிக்கொண்டிருந்தலின் அஃதுடையானாக் களையாக்கியுங்கூறினார்; “பெருங்க டம் காழி யனையன் மாதோ” என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கூ00. சான்றவர் சான்றான்மை குன்றி விருநிலந்தான் ருங்காது மன்னோ பொறை. க0

இ—ள். சான்றவர் சான்றான்மை குன்றின் — பலகுணங்களானுநிறைந்தவர் தந்தன்மை குன்றவராயின், — இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது — மற்றை யிருநிலந்தானார் தன்பொறைமையத் தாங்காதாய்முடியும். எ-று.

* தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவர்க்கதுகுன்றாமையும் அதற்குதொங்கலும் இயல்பாகலான், அவையெஞ்ஞான்முறளவாகாநின்றன வென்பது தோன்றநின்றமையின், மன ஒழியிசைக்கண்வந்தது. ஓகாரம அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறைதாங்குவது சான்றவர் ஆணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றுகதென்றுரைப்பாருமுள். இவையுன்றுபாட்டானும் அவற் றுநிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

கூ00 ம் அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றான்மைகளிற்கும்வழுவாதுநின்றே எல்லா ரியல்புகளாற்றித்தொத்தொழுக்கல்; “பண்பெனப் படுவது பாடநிற் தொழு கல்” என்றார் பிறரும். அகிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூ00க. என்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

இ—ள். யார்மாட்டும் என்பதத்தால் — யாவர்மாட்டிமென்றியசெய்வியராத லால் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப — அரிதா ய்பண்புடைமையென்னும் நன்னெறியினையெய்துதல் எளிதென்றுசொல்லுவர் னாலோர். எ-று.

குணங்களானிறந்து செவ்வியெளியருமாயக்காற் பண்புடைமைதானே உளதாமாகலின், என்பதத்தாலெய்தலெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வசிகரித்தற்பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனையெளிதினெய்துதற்கு இது னாலோரோஜியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துக்கூறினார். (க)

கூ00உ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும் பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. உ

இ—ள். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் — பிறர்மேல ன்புடையதுதலும் உலகத்தோடமைந்தகுடியின்கட்பிறத்தலுமரேய இவ்விர ண்டும் — பண்புடைமை என்னும் வழக்கு — ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையெ ன்று உலகத்தார்சொல்லும் நன்னெறி. எ-று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரண்டிற்குடியவழியே ஆவதென்பது தேரன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாகவுபசரிக்கப்பட்டன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பண்புடையாராதற்காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

௯௯௩. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ௩

இ-ள். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று—செறியத்தகாதவுடம்பாலொ
த்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அதுபொருந்துவதன்று;
—ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் — இனிப் பொருந்துவதாய்
வொப்பாவது செறியத்தக்க பண்பாலொத்தல். எ-று.

வடநூலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்க
ளோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலையதலில்லாவுடம்பொத்தல
ன்று வேறன்றிநிலையுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய் அவர்
பண்பினையுடையனாகவென்பதாம். (௩)

௯௯௪. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டி முலகு. ௪

இ-ள். நயனொடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு—நீதியையும் அறத்
தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குநமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பினை
— உலகு பாராட்டும்— உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர். எ-று.

புரிந்தவென்னும்பெயரொச்சம் ஈண்டுக்காரணப்பொருட்டு. நயனொடுநன்றிபு
ரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு
மென்றார். (௪)

௯௯௫. நுகையுள்ளு மின்னு திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ௫

இ-ள். திகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னது —தன்னைதிகழ்தல் ஒருவர்கு விளை
யாட்டின்கண்ணும் இன்னது;—பாடு அறிவார்மாட்டிப் பகையுள்ளும் பண்பு
உள—ஆகலாற் பிற்பாடறிந்தொழுவுவார்மாட்டிப் பகைமையுள்வழியும் அஃ
துளதாகாது இனியவாய் பண்புகளே உளவாவன. எ-று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின் னுமைபறிதலும் பெற்றும். அதனையறிந்தவர்
பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பது கருத்து. இதற்குப் பிறொல்
லாம் இரண்டிதொடருந்தம்முளிகையாமலுணாப்பாரும், இன்னுதென்னுஞ்சொ
ற்குப் பிறவாநென்றுணாப்பாருமாயினார். (௫)

௯௯௬. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ௬

இ-ள். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு — பண்புடையார்கண்ணே
படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது;—இன்றேல் அது
மண்புக்கு மாய்வது— ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்புக்கு
மாய்ந்தபோவதாம். எ-று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப்பண்பில்லார் சா
ர்பன்மையின் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாயுமதுவேண்டாவாயிற்றெ
ன்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவ்வாங்குபாட்டா
ளும் அதனையுடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (௬)

கூகள். அரம்போலும் கூர்மையோனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லாதவர். எ

இ-ள். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர்—நன்மக்கட்கேயுரிய பண்பில்லாதவர்,—
அரம்போலும் கூர்மையோனும்—அரத்தின் கூர்மைபோலும் கூர்மையையுடை
யரையாலும்,—மரம் போல்வர்— ஓரறிவிற்குயமரத்தினையொப்பர். எ-று.

அரம் ஆகுபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனும், முன்னது
தான் மடிவின்றித் தன்னையுற்றபொருள்களை மடிவிற்தலாகிய தொழில்பற்றி
வந்தது; ஏனையது விசேடவறிவிண்மைபாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசே
டவறிவிற்குப் பரமாய் மக்கட்பண்பின்மைவின், அதுதானுமில்லையென்பதாபி
ந்து. (எ)

கூகாடி. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல் கடை. அ

இ-ள். நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல செய்வார்க்கும்—தம்மொழி ரட்டினை
ச்செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுதுவார்மாட்டும்—பண்பு ஆற்றாராதல்
கடை—தாம் பண்புடையரையொழுகாமை அறிவுடையார்க்கிழக்காம். எ-று.

நயம் நரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கிடனாதல் தோன்றுகின்றது.
அதனைச்செய்யின்றமும் அவர்தன்மைபராவென்பார், கடையென்றார். (அ)

கூகாகு. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற் படடன் நிருள். கூ

இ-ள். நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு—பண்பின்மைபான் ஒருவரோடுங்கலந்து
உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு — மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாறப்பட்ட
ன்று— மிகவும்பெரியஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட்கி
டந்ததாம். எ-று.

எல்லாரோடுங்கலந்தறியப்பெறுமையிற்பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியா
தென்பார், உலகமிருளின்கட்பட்டதென்றார். பாழ்பட்டன்றிருளென்றுபாட
மோதி, இருணிக்கிறன்றென்றுகாப்பாருமுளர். (க)

க000. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்

கலந்திமை யாற்றிரிந் தற்று. க0

இ-ள். பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் — பண்பில்லாதவன் முன்
கணல்வினையானெய்திய பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும்பயன்
படாதுகெடுதல்— நன்பால் கலந்திமைமீதால் திரிந்தற்று — நல்லவான்பால்
ஏற்றகலத்தின்குற்றத்தால் இன்னவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும். எ-று.

கலந்திமையென்பது மெலிந்துகின்றது. தொழிலுவமமாகலின்; பொருளின்
கண் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டதுபடைக்குமாற்றலினதேறென்றப்பெற்
றவென்றும், எல்லாப்பயனுங்கோடற்கேற்ற இடனுடைமைதோன்றப்பெருஞ்
செல்வமென்றுக்கூறினார். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனால் வருகி
ன்ற அதிகாரப்பொருண்மையுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. இவைநான்கு
பாட்டாலும் அஃதில்லாநிழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

௧0௧ ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டிபாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின் தியல்பு. உடையானதுகுறமஞ் செல்வத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை மேற்றோற்றுவாய்செய்தவதனாற்பெற்றும்.

௧00௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான் செத்தான் செயக்கிடந்த தில். ௧

இ-ள், வாய் சான்ற பெரும்பொருள் வைத்தான் அஃது உண்ணான்—நன்மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய்பெரும்பொருளையீட்டிவைத்து உணர்பத்தால் அதனையுண்ணாதவன் — செத்தான் செயக் கிடந்தது இல்—உளனாயினஞ் செத்தானும், அதன்கண் அவனாறசெயக்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ-று.

வைத்தானென்பது முற்றெச்சம். உண்ணாதல் அதனுணம்புண்களையும் துகர்தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனையுண்ணாதுசெத்தவழி அதன்கண் அவனாறசெயக்கிடந்ததோருரிமையிலையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே துகர்க்கவென்றுரைப்பினுமமையீம். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (௧)

௧00௨. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு
மருளானு மாணப் பிறப்பு. ௨

இ-ள். பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று—பொருளொன்றுமுண்டாக அதனெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—சுயாது இவறும் மருளான்—பின் பிறர்க்கீபாது பற்றுள்ளஞ்செய்யுமயக்கத்தாலே — மாணப் பிறப்பு ஆம்—ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ-று.

இருமையினமெய்துமின்பங்கன்பலவுடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின்மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறப்புகிண்டிருந்ததினைப்பற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசித்துவருந்தும் பிறப்புளதாமென்றுங்கூறினார். (௨)

௧00௩. ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. ௩

இ-ள். ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம்—யாம் பிறின்று கிட்டுமென்று பொருளினதீட்டன்மாதிரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனாபுகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை—நிலத்திற்குப் பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய் அறமாகலின் ஈகையான் அதனையேவேண்டல் செய்யாது ஈட்டம்றுன்பத்தையும் காத்தம்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார், பிறப்பென்று அதற்குரியவுடம்பினே. (௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

இ-ள். ஒருவர் தன் தச்சுப் பட்டாதவன் — ஒரு பொருளுயிர்த்தியாகமயின் ஒரு வரலும் தச்சுப்பதில்லாதவன் — எச்சமென்று என் எண்ணுங்கொல் — தானிறந்தவழி சண்டொழிந்தறிப்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ-று.
சண்டொழிந்தறிந்தும்புதழ் சுவான்மேலன்றி நிலலாமையின் அவனுக்கத னோடியா தமியையிலிலையென்பார், என்னெண்ணுங்கொல்லோவென்றார். ஓகா ரம் அச்சு. இவைமூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்ப ட்டது. (சு)

க009. கொடுப்பதா உந் துய்ப்பதா உ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில். (சு)

இ-ள். கொடுப்பதா உந் துய்ப்பதா உந் இல்லார்க்கு — பிறர்க்கேவதும் தாது கர்வதுமாய் இரண்டிசெய்கையுமுடையரல்லாதார்க்கு — அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல்—பலவாகவடுக்கிய கோடிபொருளுண்டாயினும் ஒன்றுயி ள்கே. எ-று.

இன்பத்தினும் அறஞ்சிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்ட தது. அடுக்கியகோடியென்றது சண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன் துமில்லாபோலப். பயளிரண்டுமிடத்தலின், இல்லென்றார். (சு)

க00௬. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்துவ்வான் தக்கார்க்கொன்
றீத லியல்பிலா தான். (சு)

இ-ள். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான்—தானாக ரானுப் அதன்மேலுத்தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டிப் பொன்றனை ஈதலிய ற்கையிலனையினுள்—பெருஞ்செல்வம் ஏதம்—இரண்டுஞ்செய்தற்கிடனுடைத் தாய செல்வத்திற்கு ஒருநோய். எ-று.

நகுதி தானங்கோடற்கேற்புடமை. ஏதம் ஆகுபெயர். துகரப்பதேதும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற்சூரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோயென்றார். ஈதலியல்பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவ ற்றால் துன்பமேயாமென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வி ருமையும் உடன்கூறப்பட்டன. (சு)

க00௭. அற்றார்க்கொன் றற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியன்மூத் தற்று. (சு)

இ-ள். அற்றார்க்கு ஒன்று அற்றாதான் செல்வம்—ஒருபொருளில்லாயினு ர்க்கு அவர்வேண்டிப் பொன்றனைக் கொடாதானது செல்வம் கொன்னேயுழி தல்—மிகநலம் பெற்றான் தமியன் மூத்தற்று—பெண்டிரின் மிக்கநலத்தினைப் பெற்றாளுொருத்தி கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுநனினிற் தமியளாய் மூத்த தன்மைத்து. எ-று.

நலம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இரண்டுமொருங்குபெறுத லரிதாகலின், பெற்றாளுென்றார். கொடுப்பாருங்கொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடுவமைகூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாயிற்று. (சு)

க00௮. நச்சுப் பட்டாதவன் செல்வ நடுபுரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. (சு)

இ-ள். நச்சப்பட்டாதவன் செல்வம்—வறியார்க்கணியனாயிருந்தும் ஒன்றுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்பட்டாதவன் செல்வமெய்துதல்— ஊர் நகிலுள் நச்சுமரம் பழுத்தற்று — ஊரிடைநிற்பதோர்நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும். எ-று.

கஜோரென்பது பின்முன்குதத்தொக்கவாரும்வேற்றுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாற் பயனிலையென்பதாம். (அ)

க00க. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர். க

இ-ள். அன்பு ஓரீஇ— ஒருவன் கொடாமையென்பொருட்டுச் சுற்றத்தார்நீட்டார்கண் அன்புசெய்தலையொழிந்து— தற்செற்று—வேண்டிவன நுகராத தண்ணிச்செய்து— அறம் நோக்காது—வறியார்க்கு சுதன்முதலியவற்றத்தை. நினைப்பதுஞ்செய்யாது— சுட்டிய ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர்— சுட்டிய வொள்ளியபொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர். எ-று.

பயனாய் அறனும் இன்பமுஞ்செய்துகொள்ளாதானுக்குப்பொருளானவன் அது சுட்டற்றுன்பமேயென்பது தோன்ற சுட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார் க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிறொன்றுக்கூறிலார். (க)

க0க0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. க0

இ-ள். சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுணி—புகழுடைத்தாய செல்வத்தினையுடையவரது நிற்குங்காலஞ்சிறிதாய் வறுமை — மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து—உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமையிக்காற்போல்வதோரியல்பினையுடைத்து. எ-று.

துணி வெறுப்பு, அதனைச்செய்தலாற்றுவனியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும்பயன்பட்டார் அதனானவறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதின்னிருதலிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவொன்பது உவமையாற்பெறப்பட்டது; படவே, நன்றியில்லாதசெல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலையிலவெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்தென அதிகாரத்தோடு பொருந்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுணர்ப்பாருமுளர். இவைநான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்ததுகுற்றங்கூறப்பட்டது. (க0)

கூஉ ம் அதி. — நாணுடைமை.

அஃதாஹுத மேற்சொல்லிய சாஸ்பு பண்புமுதலியகுணங்களானாய்நதோர் தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாரந்தன்மை. அதிகாரமுறையையும் இதனானே விளங்கும்.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருதத
னல்லவர் நாணுப் பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல்— கன்மக்கணுவது இழிந்தகருமங்காரணமாக நாணுதல், — பிற திருததல் நல்லவர் நாணு—அஃதன்றி மன

மொழிமெய்களதொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகியுதலினைபுடைய குலமகனிரான்கள். எ-து.

பிற குலமகனிரானென்றதனான் ஏனையது நன்மக்களுணென்பதும், நாணுதலென்றதனான் கருமத்தழிவும், பெற்றும். திருமதனல்லவொன்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமறைத்தன்முதலியன பொதுமகனிரானோடொக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு நான்கேடுபயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர்பெயராக் கூறப்பட்டாமையானும், அஃதொரையன்மையறிக. இதனான் நானினதிலக்கணங்கூறப்பட்டது. (க)

க002. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

உ

இ-ள். ஊன் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது; — மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை—நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ-து.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமுங்காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

க003. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு

நன்மை குறித்தது சால்பு.

ங

இ-ள். உயிரெல்லாம் ஊனைக் குறித்த— எல்லாவயிற்களும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா; — சால்பு நானி என்னும் நன்மை குறித்தது — அதுபோலச் சால்பு நானென்னுநன்மைக்குணத்தவத்த தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ-து.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெயதாதவாறுபோலச் சால்பு நானோடுகூடியல்லது பயனெய்தாதென்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (ங)

க004. அணியன்றே நாணுடைமை சான்றோர்க்கு இன்றேற்

பணியன்றே பீடு நடை.

ச

இ-ள். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றே — சான்றோர்க்கு நாணுடைமையாபரணமாம்; — அஃது இன்றேல். பீடு நடை பணியன்றே— அவ்வாபரணமில்லையாயின் அவர்பெருமித்தையுடையநடை கண்டார்க்குப் பணி யுரிம். எ-து.

அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொதுத்தற்கருமையிற் பணியென்றுங் கூறினார். ஒகாரவிடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வரதன். இவையுன்றுபாட்டானும் அதன்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க005. பிறப்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்

குறைபதி யென்னு முலகு.

ரு

இ-ள். பிறப் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் — பிறர்க்கு வரும்பழியையுந் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்த நாணுவாரா—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும்— உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ-து.

ஒப்பியத்திதல் அதுவுந் தமக்குவந்ததாகவே கருதுதல். அக்தருத்துடையார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர்யாவரும் புகழ்வொன்பதாம். இதனால் அதனையுண்டயாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

கலகசு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னே வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர்.

இ-ள். மேலாயவர்—உயர்ந்தவர்—வேலி நாண் கொள்ளாது—தமக்கேம மாகநாணினைக்கொள்வதன்றி— வியன் ஞாலம் பேணலர் — அகன்றஞாலத் தைக்கொள்ள விரும்பார். எ-று.

பழிபாவங்கள் புழுதாமற்காத்தலின், வேலிவென்றார். நன்னும் ஞாலமுந்தநீ முன்மாறையவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புழுதுநெறியாய் ஞாலத்தினைக்கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஒவும் அகை. நாணுகிய வேலியைப்பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றாப்பாருமுளர். (சு)

கலகசு. நாணு லுயிரைத் துறப்ப நுயிர்ப்பொருட்டா.
ஞன்றிறுவார் நாணுள் பவா.

இ-ள். நாண் லுள்பவர் — நாணினைதுசிறப்பிந்து அதனை விடாதொழுது வார் — நாணுல் உயிரைத் துறப்பர்— அந்நாணுமுயிருந்தம்முன்மாறையவழி நாண்சிதையாமற்பொருட்டி உயிரைநீப்பர், — உயிர்ப்பொருட்டி நாண் துறவார்— உயிர்சிதையாமற்பொருட்டி நாணினை நீக்கார். எ-று.

உயிரினும் நாண்சிறந்ததென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (எ)

கலகசு. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணையி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ

இ-ள். பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணையின்— கேட்டாருங்கண்டாருந்நா ணத்தக்கபழியை ஒருவன் தானாணையெய்யுமாயின், — அறம் நாணத்தக்கது உடைந்து— அந்நாணை அவனை அறம் விட்டிரீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ-று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்குன்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணையையி ல்லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

கலகசு. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

இ-ள். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும்— ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப்பிழைப்பு அவன்குடிப்பிறப்பொன்றையுங்கெடுக்கும்;— நாணி ன்மை நின்றக்கடை நலம் சுடும் — ஒருவன்மாட்டி நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம்யாவற்றையுங் கெடுக்கும். எ-று.

நிற்றல் ஒருபொழுதநீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி, குணம்,செயல், இனமென்றிவற்றான் வந்தனவெல்லாக் கொள்ளப்படும். ஒழுக்கவழிவினும் நாணழிவு இறப்பதென்பதாம். (க)

கலகசு. நாணகத் தில்லை நியக்க மரப்பாவை
நாணு லுயிர்ப்பொருட்டி. அ-று.

இ-ள். அசத்த நான் இல்லார் இயக்கம்— தம்மாத்தின்கண் காணில்லாதமக்கள் உயிருடையார்போன்றியங்குதெய்வியக்கம்— மரப்பாவை நாணல் உயிர் மருட்டியந்து — மரத்தாற்கெய்தபாவை இயர்ந்துக்கயிற்றி நூறு தன்னியக்கத்தால் உயிருடைத்தாத மயக்கொற்போலும். எ-து.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. காணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடைய பாவையியக்கமெனவதல்லது உயிரியக்கமன்றென்பதாம். இவையுண்டாயட்டானும் காணில்லாதழிவு கூறப்பட்டது. (க0)

க0௩ ம் அதி—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்முன்பிறந்தகுடியை உயாச்செய்தலின்றிற். இது தாழ்வின் கண்ணுதலுடையார்க்குளதாவதாகலின் நாணுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0௨௧. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும் பெருமையிற் பீடுடைய இல். க

இ-ள். கருமம் செய்க் கைதுவேன் என்னும் பெருமையின்— குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின், எண்ணியகருமஞ்செய்தற் கியான்கையொழியேனென்னும் ஆள்வினைப்பெருமைபோல — ஒருவன் பீடு உடையது இல் — ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடையபெருமை பிறிதில்லை. எ-து.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாயகருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுயருமாகலின், பீடுடையதில்லென்றார். குடிசெய்தற்கருமமே நடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறர்கருமஞ் செய்வென்றுமுறைப்பாருமுளர்; தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரோ வல்செய்தல் தலைமையன்மையானும், அவையுரையன்மையறிக. (க)

க0௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி னீள்வினையா னீருங் குடி. உ

இ-ள். ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான்—முயற் சியும் நிறைந்தவறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையறாத கருமச்செயலால்— குடி நீரும்— ஒருவன்குடியுயரும். எ-து.

நிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவொடுகூடி நிரம்புதல். ஆள்வினை முடிபுகுதாமற்பொருட்டு, ஆன்றவறிவு உயர்த்தகேற்றசெயல்களும் அவையு முக்குந்திறமும் பிழையாமலெண்ணுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டிபாட்டானும் அச்செயற்குக் காரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

க0௨௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ மடிதந்துத் தான்முந் துறும். க

இ-ள். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு— என்குடிவினையுயரச்செய்யக்க டவேனென்றுகொண்டி அதற்கேற்ற கருமங்களின்முயலும் ஒருவனுக்கு — தெய்வம் மடி தந்துத் தான் முந்துறும்—தெய்வம் ஆட்டையைத் தீற்றுக்கொ ண்டி தான்முந்துறுநிற்கும். எ-து.

முயற்சியை அதன்காரணத்தாற் கூறினார். தற்றுதல் இறுகவுழித்தல். முன்னடப்பார்செயல் நியதிமேலேற்றப்பட்டது. (க)

க0௨௪. சூழாமற் சூனே முடிவெய்துத் தங்குமுயைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு. எ

இ-ள். தங்குமுயைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு — தங்குடிக்காம்வினையை வினாந்துமுயல்வார்க்கு—சூழாமல் தானே முடிவெய்தும்— அவிவினாமுடிக்குந்நிறம் அவர்குமுலேண்டாமற்குனேமுடிவெய்தும். எ-து.

குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந்துணியாதல் கூறப்பட்டது. (ச)

க0௨௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. ரு

இ-ள். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வாணை— குற்றமாயின செய்தியாது தன்குமுயையுயரச்செய்தொழுதுவாணை— சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு— அவனுக்குச் சுற்றமாகவேண்டித் தாமே சென்றுகுழுவர் உலகத்தார். எ-து.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தனோக்கி யாவருஞ்சென்றுசார்வனொன்பதாம். (ரு)

க0௨௬. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். கூ

இ-ள். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது— ஒருவனுக்கு நல்லவாண்மையென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுவது— தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் — தான் பிறந்தகுடியினையாளுந்தன்மையைத் தனக்குளதாக்கிக்கோடல். எ-து.

போர்த்தொழிலினிக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையாளுந்தன்மை குடியிலுள்ளனையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்துகோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். (சு)

க0௨௭. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. எ

இ-ள். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல—களத்தின்கட்சென்றார் பலராயினும் போர்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதானும்போல, — தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார்மேற்றே— குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன்பாரம்பொறுத்தல் அதுவல்லார்மேலதாம். எ-து.

பொருட்கொக்கவேண்டிஞ்சொறகள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன் குமறிக்கப்படுவார் அவரையென்பதாம். இவையுண்டபாட்டானும் அதுசெய்வாரெய்துஞ்சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

க0௨௮. குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். அ

இ-ள். மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும்—தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மான

த்தைபுக்குத் தவிர மற்ற குடி கெடும்.—குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை—ஆகலான் அவர்க்குக்காலநியதியில்லை. எ-து.

காலத்தைநோக்கி மடிசெய்தல் வெவின்மழைபனிபெயன்பளவுடைமைநோக்கிப் பின்னர்ச் செய்துமென்றொழிந்திருத்தல். மானக்கருதத்தல் இக்குடியினுள்ளார்பாவரும் இன்பமுற இக்காலத்தத்தன்பமுறவேன் யானேவென்று உட்கோடல். மேல் இகல்வெல்லும்வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுதென்றதட்கொண்டு இவர்க்கும்வேண்டுமோவென்றுகருதினும் அதுகருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

* ௧0௨௬. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. ௬

இ-ள். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு—மூலகைத்துன்பமுமுறற்பாலதாய தன் குடியை அவையுமுறமர்காக்கமுயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்—அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்துணையோ, அஃதொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ! எ-து.

“உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்து வருவலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்குடிமுழுதுயின்புற்றுயரவே நானிருமையுமெய்துதலான் இமமெய்வருத்தமாத்திரம் எனக்குணறென்று முயலுமறிவுடையான் அஃதொருநூன்றுமொழியாமைநோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங்கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (க)

௧0௨௭. இடிக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று நல்லா ளிலாத குடி. ௧0

இ-ள். இடிக்கண் கால் கொன்றிட வீழும்—துன்பமாகிய நவியம் புருந்து தன்முதலைவெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்னி வீழாநிற்கும்—அடுத்த ஊன்றும் நல்லான் இலாத குடி — அக்காலத்தப் பற்றுவனகொடுத்தத் தாங்கவல்ல நல்லவாண்மகன் பிறவாத குடியாகியமாம். எ-து.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழி வளர்த்துபயன்படுத்தும் அல்லாவழிக் கெடுத்தவுமுடைமையின், மரமாக்கினார், “துங்குசிறை வாவதுறை தொன்மாங்க என்ன — வோங்குருது நையவத னுட்பிறந்த வீரர்—தங்கல்கட னாகுந்தலை சாயப்பவரு தீச்சொ—னீங்கன்மட வார்கள்கட னென்றெழுந்த போந்தான்.” என்றார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனால் அவரில்லாதகுடிக்குளதாங்குற்றற்கூறப்பட்டது. (க0)

கரசு ம் அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழைத்தொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்குமுறித்து. இது, மேற்குடியுயர்த்தகேதுவென்ற ஆன்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* வேகசெந்தாமணி, கார்த்துவத்தையாரில்பகம், ௬.

க0௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதஞ்

வழந்து முழவே தலை. க

இ-ள். சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் — உழுதலான்வரும் மெய்வருத்த ரோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்துகிரீர்த்தும், முடிவில் ஏருடையார்வழியதா யிற்று உலகம்; — அதனால் உழந்தும் தலை உழவே — ஆதலான் எல்லாவருத்த முற்றும், தலையாயதொழில் உழவே. எ-து.

ஏர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாற்பொருளெய்திவழியும் உணவின்பொரு ட்டி உழுவாரகட்செல்வவேணிதலிற் சுழன்றுமேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமில்வேனும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதா உழந்துமுழவே தலையென்றுங்கூறினார். இதனால் உழவினதுசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

க0௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா

தெழுவானா யெல்லாம் பொறுத்து. உ

இ-ள். அஃது ஆற்றாது எழுவாரா எல்லாம் பொறுத்து — அவ்வுழுவதலைச் செய்யமாட்டாது பிறதொழில்கண்மேறசெல்வார யாவனாயுந்தாங்குதலால், — உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி — அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவார். எ-து.

காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளத்தொட்டென்றற்போல உழுவாரொன்றது உழு விப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரொன்றது ஈண்டிவனாயொழிந்தானா. கல ங்காமனிற்றுத்தற்கண் ஆணிபோறலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பது திரிந்துகின்றது. ஏகதேசவுருவம். அஃதாற்றார் தொழுவாரேயெல்லாம்பொ றுத்தென்றுபாடமோகி. அதுமாட்டாதார் புரப்பார்செய்யும்பரிபுஷமெல்லாம் பொறுத்த அவரைத்தொழுவாரோயாவரென்றுணர்ப்பாருமுளர். (உ)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரோ வாழ்வார்மற் றெல்லாந்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். க

இ-ள். உழுது உண்டு வாழ்வாரோ வாழ்வார் — யாவருமுண்ணும்வகை உழு தலைச்செய்து அதனாற்றமுண்டு வாழ்கின்றாரோ தமக்குரியராய் வாழ்கின் றவர்; — மற்றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர் — மற்றையாரொல் லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர். எ-து.

மற்றென்பது வழக்குபற்றி வந்தது. தாமுமக்கட்பிறப்பினராய்வைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவர் சிலகொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரியரல்லொன்பது கருத்து. (ஈ)

க0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப

ரலகுடை நீழ லவர். ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவர் — உழுதற்றொழிலான் கெல்லியுடையராய தண்ணியுடையோர் — பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பார் — பல வேந்தர்குடைநீழலதாய மண்முழுதினையுந் தம்வேந்தர்குடைக்கீழே காண்பார். எ-து.

அலகு கதிர், அஃதீண்டாகுபெயராய். கெண்மேலதாயிற்று, உடையவென்ப து குறைந்துகின்றது. நீழலிப்போலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவென்றது

இரப்போர்க்கெல்லாம் நதனோக்கி. ஒற்றுமைப்பற்றித் தங்குடையென்றார். குடை நீழலென்பதும் ஆகுபெயர்; “ஊண்டிசான் மருங்கி னின்றதன் பயனே” என்றதனால் தம்மாசனுக்குக் கொற்றயிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பொன்பதாம்; “இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழுவிடையினைப்போர்” என்றார் பிறரும். (ச)

க0கடு. இரவா ரிசப்பங்க்கொன் நீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர். இ

இ-ள். கைசெய்து ஊண் மாலையவர் இரவார்— தங்கையாலுமுதுண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிறரைத் தாயிரவார்; — இரப்பார்க்கு ஒன்று கரவாது ஈவர் — தம்மையிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றனைக் கரவாதுகொம்பார். எ-று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்துண்மாலையவொன்பது ஒருஞானமும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையொன்னும் ஏதுவையுட்கொண்டு நின்றது. (இ)

க0க௯. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. கூ

இ-ள். உழவினார் கைம்மடங்கின் — உழுதலையுடையார்கை அதனைச்செய்ய யாது மடங்குமாயின்,—விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை —யாவரும்விழையுமுணவும் யாந்தறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற் தலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாழுண்டதும் இல்லறஞ்செய்ததும் யாவர்க்குமில்லையாயின. அவருறுப்புமாத்திரமாயகை வாளாயிருப்பின் உலகத்து இம்மை மறமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மணத்தால்திழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுளர். இவையைந்துபாட்டானும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

க0க௭. தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும. எ

இ-ள். தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருப லப்புழுதி கஃசாம்வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவனாயின்,— பிடித்து எருவும் . வேண்டாது சாலப் படும—அதன்கட்செய்தபயிர் ஒருபிடியின்கண்டங்கிய எரு வுமிடவேண்டாமற் பண்ணத்துவினையும். எ-று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன்விசாரமென்பாருமுளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துநின்றன. (எ)

க0க௮. ஏரினு நன்றா லெருவிதெல் கட்டபி

னீரினு நன்றதன் காப்பு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இயிதல் நன்று—அப்பயிர்க்கு அவ்வுழுதலினும் எருப் பெய்தல் நன்று,— கட்டபின் அதன்காப்பு நீரினும் நன்று— இவ்விரண்டெரு செய்து களைகட்டால் அதனைக்காத்தல் அதற்கு நீர்காலயாத்தலினுநன்று. எ-று.

ஏர் ஆகுபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், கணிகட்டல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தலென்றிம்முறை யவாய இவ்வைந்தம் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

௧௦௬௬. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும். கூ

இ-ள். கிழவன் செல்லான் இருப்பின்—அந்நிலத்திற்குரியவன் அதன்கண் டோறுஞ்சென்றுபார்த்து அடுத்தனசெய்யாது மடிந்திருக்குமாயின்,—நிலம் இல்லாளிற் புலந்து ஊடிவிடும்—அஃது அவனில்லான்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின்னவனோடிவிடும். எ-று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறையேலியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது போதரக் கிழவனென்றார். தன்கட்சென்று வேண்டிவனசெய்யாது வேறிட த்திருந்தவழி மனையாளுமொறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தனோக்கி. இவைமூன்றுபாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௬௦. இலமென் றசைஇ யிருப்பானாக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். ௧௦

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருப்பானாக் காணின்—யாம் வறியேமென் றசொல்லி மடிந்திருப்பானாக் கண்டால், —நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்—நிலமகளென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகா நிற்கும். எ-று.

உழுதன்முதலிய செய்வார்யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி நல்லாளென்றும், அதுகண்டிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின் றபேதைமைபற்றி நகுமென்றுக்கூறினார். இரப்பானாயென்று பாடமோதுவா ருமுளர். இதனால் அதுசெய்யாதவழிப்படுமிழுக்குக்கூறப்பட்டது. வருகின்ற வதிகாரமுறைமைக்குக்காரணமுமிது. (௧௦)

௧௦௫ ம் அதி.—நல்குரவு.

அஃதாவது துகரப்படுவனயாவியில்லாமை.

௧௦௬௧. இன்மையி னின்தை தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்தை தது. க

இ-ள். இன்மையின் இன்தைது யாது எனின்—ஒருவனுக்கு வறுமைபோ லவின்தைது யாதென்று வினவின்,—இன்மையின் இன்தைது இன்மைபே —வறுமைபோலவின்தைது வறுமையே, பிறிதில்லை. எ-று.

இன்தைது தன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல் லவேண்டாவாயிற்று. (க)

௧௦௬௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மின்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இன்மையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு மறுமையின்புழியிம்மையின்புழியில்லையாக வரும். எ-று.

பாவிபென்பதற்கு மேல் அழுக்காறெனவொருபாவி குணக்க. மறுமை இம்மையென்பன் ஆகுபெயர். ஈயா மையா ~~பா~~பாமையானும் அவையிலவாயின். இன்றிவிடுமென்று பாட மோதிப் பாவியாலென விரித்துணர்ப்பாருமுனர். (உ)

க0சக. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக நல்குர வென்னு நசை. ந

இ-ள். நல்குரவு என்னும் நசை — நல்குரவென்று சொல்லப்படுமாசை — தொல்வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் — தன்னுற்பற்றப்பட்டா ருடைய பழையகுடிவரவியையும் அதற்கேற்ற சொல்லியையும் ஒருங்குகெடுக்கும். எ-று.

நசையிலவழி நல்குரவுமில்லையாகலின் நல்குரவையே நசையாக்கி, அஃது அக் குடியிற்கொல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்தசொற்களையுமுள வாக்கலான் அவ்விரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: “குடிப்பிறப் பழி க்கும் விழுபபங் கொல்லும்” என்றார் பிறரும். தோலாவது “இழுமென் மொழி யால் விழுமியது துவறல்” என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பெ ன்றுணர்ப்பாருமுனர்: அஃதத்தற்குப்பெயராயினும் உடம்புகெடுக்குமென்றற்கோ ர்பொருட்சிறப்பில்லாமையறிக. (ங)

க0சச. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யினிவந்த சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ச

இ-ள். இற்பிறந்தார்கண்ணேயும்—இனிவந்தசொற்பிறவதே குடிப்பிறந்தார் மாட்டேயும்—இனிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும்—அதுபிற த்தற்கேதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். எ-று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டி அது பிறவாமை தோன்ற நின்றது. இனிவந்த சொல் இனிவருதற்கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கேயவேண்டுமென்றல். சோர்வு தாமுறுகின்றதுன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்த அதுசொல்லுவதாக நனைத்தல். (ச)

க0சரு. நல்குர வென்னு மிடம்பையுட் பல்குணத் துன்பங்கள் சென்று படும். ரு

இ-ள். நல்குரவு என்னும் இடம்பையுள்—நல்குரவென்று சொல்லப்படுகின்ற ன்பொன்றனுள்ளே— பஃதுன்பங்கள் சென்று படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவினையும். எ-று.

குண இசைநிறை. செலவு விகாவின் கண்வந்தது. துன்பமுந்தானுமுடனே நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாக்கிடும், அஃதுதன்பமுடியாகச் செல்வர்கடை நோக்கிச்சேற்றுன்பமும், அவரைக்காண்டற்றுன்பமும், கண்டான்மறுத்து நிகழ்ந்துன்பமும், மறவழியும் அவர்கொடுத்ததுவாங்கற்றுன்பமும், அது கொடுவந்து துக்ரவணகூட்டற்றுன்பமுமுடையின் நாடோறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்களுமுளவாமென்றுங்கூறினர். இவையெநதுபாட் டானும் நல்குரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ரு)

க0சக. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்குர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும். ரு

இ-ள். நற்பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும்—மெய்ந்து நற்பொருளைத் தெளியவிரிந்து சொன்னாராயினும், —நல்குர்தார் சொற். பொருள் சொர்வு பரிம்—நல்குர்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத்தலைப்பரிம். எ-று.

பொருளின்மையைத்தலைப்பரிதனாவது யாயிவற்சொல்லியனவிரும்பிக்கேட் குமாயிற் கண்ணோடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டிமென்றஞ்சி யாவரு ம்கேளாமையிற் பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம்.

௧௦௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீனந்தா யானும்

பிறன்போல நோக்கப் படும். எ

இ-ள். அறம் சாரா நல்குரவு — அறத்தோடியில்லாத நல்குரவுடையாள் — ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் — தன்னையின்றதாயானும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியையாமை. நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்புமமை அவளசியற்சையன்புடைமை விளக்கிசின்றது. கொள் வதின்றதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற் றத்தார்யாவருந்தறப்பொன்பதாம். (எ)

௧௦௪௮. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலங்

கொன்றது போலு நிரப்பு. அ

இ-ள். நெருநலம் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு—நெருநந்துங்கொன்றதுபோ ன்று எனக்கின்றதவற்றைச்செய்த நல்குரவு — இன்றும் வருவதுகொல்— இன்றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாதுசெய்வேன்! எ-று.

அவ்வின்றதனவாவன மேற்சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மிகவருந்தித் தன்வயிறுநிறைத்தானெருவன்கூற்று. (அ)

௧௦௪௯. நெருப்பினுட் நெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்

யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. கூ

இ-ள். நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும்—மந்திரமருந்துகளான் ஒருவனுக்கு நெருப்பிடையேகிடந்துறங்கலுமாம்,—நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது— நிரப்புவர்துழி யாதொன்றானுமுறக்கமில்லை. எ-று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று. இவை நான்குபாட்டானும் நல்குர்தார்க்குளதாங்குற்றம்கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௫௦. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை

யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று. ௧௦

இ-ள். துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை— துறரப்படும்பொருள்களி ல்லாதார் தம்மாற்செயற்பாலது முற்றத்தறத்தலையாகவும் அதுசெய்யாதொ ழிதல்— உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று— பிறரில்லினுளவாய உப்பிற்குங்கா டிக்குங்கூற்றும். எ-று.

மானமுழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவேயாயிற்று. முற்றத்தறத்தல் சுற்றத்தானேவிட்டமையின் ஒருவாற்றாற்றதாராயினார் நின்ற தம்முடம்பி னையுற்றத்தல். அதுசெய்யாதுகொண்டிருத்தல் இரண்டையுமானப்பண்ணு தலின், அதனை அவற்றிற்குக்கூற்றென்றார். இனி முற்றத்தறத்தலாவது துப்

புரவிலைமையின் ஒருவாற்றும் தந்தாராயினர் பின்னவற்றை மனத்தாற்ற வாமையென்றுரைப்பாருமுள். இதனை அத்தனையவழிச் செய்வது கூறப் பட்டது. (க)

கூக ம் அதி.—இரவு.

இனி மானந்திராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனானும் வீடெய்தற் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அந்நால்வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய தவர்த்தறத்தல் விலக்குதற்பொருட்டு இரவுகூறுகின்றார். அதிகாரமுறைமையுமீ இதனானே விளங்கும்.

கூக. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்ப்புழி தம்புழி யன்று. க

இன். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க — நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கேற்புடையாராக் காணின், அவர்மாட்டிரக்க;— கரப்பின் அவர்புழி தம்புழி அன்று — இரந்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான். எ-று.

இரவென்னுமுதலிலைத்தொழிற்பெயரதுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. இரத்தற்கேற்புடையராவார் உரையாமையென்னுணருமொன்மையுடையராய் மாற்றுவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர் மாட்டிரந்தார்க்கு இரவான்வருமியிலின்மையின் இரக்கவென்றும், அவரீதலிற் குறைகாட்டாமையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழி அவெள்ளறுவைக்கண் மாசுபோல அவர்கட்குதுசேறலின் அவர்புழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிரவன்மையிற் தம்புழியன்றென்றுக்கூறினார். (க)

கூகஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முருஅ வரின். உ

இன். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் — ஒருவற்கு இரத்தருளும் இன்பத்திற்கேதுவாம், — இரத்தவை துன்பம் உரு வரின் — இரத்தபொருள்கள் சுவரதுணர்வுடைமையாற் துன்றுன்புருமல் வருமாயின். எ-று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உருமலென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. துன்பம் சாகியொருமைப்பெயர். அவையாவன சுவார்கட்காலமுமிடனுமறிந்துசேறலும், அவர்குறிப்பறிதலும், அவரைத்தம்வயத்தராக்கலும், அவர்மனநெழிவனாடிச்சொல்லுமுதலியவற்றான் வருவீனவும், மறுத்தழி வருவனவுமாம். அவையுருமல் வருதலாவது அவர் முன்னுணர்ந்தியக்கோடல். இரத்தவாறுன்பமுருவரினென்று பாடமோது, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மைமுதலியவற்றாற்றன்புருது எதிர்வந்தீவராயினென்றுரைப்பாருமுள். இவையிரண்டு பாட்டானும் லக்குரவானுயிரீங்குமெல்லைக்கண் இனிவிலைவிரவு விலக்கப்பட்டுதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கூகக. கரப்பினா நெஞ்சிற் கடனரிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ லோருடைத்து. கூ*

இ-ள். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்த லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னர்நின்று அவர்மாட்டொன்றிர த்தலும்—ஒரேர் உடைத்து—நல்குந்தார்க்கு ஓரமுதுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமுயர்வென்றதனால், அவர்க்கு அதுகடனெனப் பட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றவாக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய ல்பினையறிதல். அவ்வறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்நிரமேயமைதலின் மு ன்னின்னென்றும், சொல்லுதலான்வருஞ்சிறுமையெய்தாமையின் ஒரோருடை த்தென்றுங்கூறினார். உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிவின்றது. (௩)

க0௬௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுங் தேற்றாதார் மாட்டு. ச

இ-ள். கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும்—தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின்கண்ணுமறியாதார்மாட்டுச்சென்றென்றனைவிரத்தலும்— ஈதலேபோலும்—வறியார்க்கீதலேபோலும். எ-று.

உம்மை ஈன்மமவ்வாறுவின்றது. தான் புகழ்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ்க்கெடவாராமையின், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் ஈற்றரசு. (ச)

க0௬௫. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
நிரப்பவர் மேற்கொள்வது. ௫

இ-ள். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது — சொல்லுதன்மாட்டாது முன்னிற்றன்மாத்நிரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்டற்பொருட்டி அதனை மேற் கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்—அவர்க்கு உள்ளதுகரவாது கொடுப்பார்சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிறிதொ ன்ருனன்று. எ-று.

அவரில்லையாயின், மாணநீக்கமாட்டாணையின் உயிர்ப்பொன்பதாம். (௫)

க0௬௬. கரப்பிடும்பை யில்லாணைக் காணி நிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ௬

இ-ள். கரப்பிடும்பை இல்லாணைக் காணின்—உள்ளதுகரத்தலாகியநோயில் லாணைக் கண்டால்,—நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும்—மானம்விடா நிரப்பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்பங்கனெல்லாஞ்சேரக்கெடும். எ-று.

கரத்தல் ஒருவருக்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃ தில்லாத இரக்கத்தக்காணைக் கண்டபொழுதே அவர் கழியுயகையராவராகலின் எல்லாமொருங்குகெடுமென்றுங்கூறினார். இடும்பை ஆகுபெயர். முழுதுங்கெ டுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென்றுரைப்பாருமுள். (௬)

க0௬௭. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாணைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முன்னு ஞுவப்ப துடைத்து. ௭

இ-ள். இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாணைக் காணின் — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருள்கொடுப்பாணைக்கண்டால்,—உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ளுள் உவப்பது உடைத்து—அவ்விரப்பாரது உள்ளமகிழ்ந்து உள்ளுள்ளேயுலக்குந் தன்மையுடைத்து. எ-று.

இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே, நன்குமகிந்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரப்பிடும்பை கெடுத்தெனவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்திராகக் கருதலான், உள்ளுருவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

௧௦௩௮. இரப்பாரை மில்லாயி னீர்க்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ

இ-ள். இரப்பார் இல்லாயின்,—வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின்,—சர்க்கண் மா ஞாலம்—குளிர்ந்தவிடத்தையுடையபெரியஞாலத்துள்ளார் செலவு வாவுகீள்—மரப்பாவை சென்று வந்தற்று—உயிரில்லாத மரப்பாவை இயற்றிக் கயிற்றாற்சென்றுவந்தாற்போலும். எ-று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்கு உவமையோடொத்தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரொன்றது அவனாயொழிந்தானா. அவர்க்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லொன்பதாம், ஈசுவராகக் கொள்வாரு மில்லாத வானத்த—வாழ்வாரோவன்க ணவர்" என்றார்—பிறரும். இத்தொடையின்பநோக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோதுவாருமீளர். (அ)

௧௦௩௯. ஈவார்க ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ

இ-ள். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை—அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி—ஈவார்க்கண் தோற்றம் என் உண்டாம்—கொடுப்பார்மாட்டி என்னபுகழுண்டாம்! யாதுயில்லை. எ-று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரொன்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்வன்மை வெளிப்படாமையின், அதனாற்புகழெய்தாரொன்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் உலகிற்கிரப்பார்வேண்டிமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௪௦. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டி நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. ௧௦

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் — ஈவானுக்குப் பொருளுதவா வழி இவனெனக்கினைநிலனென்று அவனையிரப்பான் வெகுளாதொழிதல்வேண்டும்.— நிரப்பிடும்பைதானேயும் கரி சாலும்—அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறுசான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடும்பைதானே பிஞ்சான்றதலமையும். எ-று.

யாவார்க்கும்வேண்டிதலும் நிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்றுமுண்டென்பது, பட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்றி மற்றையிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள்கடைக்கூட்டற்கு அவனுறுந்துன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தானுறுந்துன்பந்தானறிந்து வெகுளற்கவென்பதாம். இதனால் அவர்க்கினியமையாததோரியல்பு கூறப்பட்டது. (௧௦)

௧௦௭ 4௦ அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மான்னீரவருமிரவிற்கஞ்சுதல், அதிகாரமுறைமையும் இதனை விளங்கும்.

௧௦௭௧. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணனார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். ௧

இ-ள். கரவாது உவந்த ஈயும் கண் அன்னார்கண்ணும் இரவாமை— தமக்குள்ளுது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்துகொடுக்குங்களை போலச் சிறந்தார்மாட்டிம் இரவாதே ஒருவன் வறுமைகூர்தல் — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெய்தலிற் கோடிமடங்கு நன்று. எ-று.

நல்குரவுமுறைக்கப்படாத நடார்மாட்டிம் ஆகாதென்பதுபடநின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண்வந்தது. அவ்விரவான்மானந்திராதென்னுந்துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர்முயற்சியானுயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து. (௧)

௧௦௭௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பார்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். ௨

இ-ள். உலகு இயற்றியான இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்—இவ்வுலகத் தைப்படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையன்றி இரந்துமுயிர்வாழ்தலைவேண்டி விதித்தானாயின்,— பார்து கெடுக — அக்கொடியோன்றானும் அவரைப்போன்று எங்குமலமரது கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டிவதாயவுண்டியும் அதற்கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினைவயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன்கற்பிக்குமன்றே, அவறுட்சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையாற் றானும் அத்தீனப்பமுறல்வேண்டிமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விரவின்கொடுமை கூறப்பட்டது. (௨)

௧௦௭௩. இன்மை இடம்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ௩

இ-ள். இன்மை இடம்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின்— வறுமையான் வருந்துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்துநீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல— வன்பாட்டது இல்—வலிமைப்பாடுடையது பிதிதில்லை. எ-று.

நெறியாய முயற்சி நிற்க நெறியல்லாத இரவாற்றீர்க்கக்கருதுதலின், வன்மையாயிற்று. வன்பாடு முருட்டுத்தன்மை; அஃதாவது ஓராதுசெய்துநின்றல். இதனால் வறுமைதீர்த்தருநெறி இரவன்மென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௧௦௭௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காது மிரவொல்லாச் சால்பு. ௪

இ-ள். இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு—துகரவேண்டிவனவின்றி நல்குந்தவழியும் பிறர்பாற்சென்றிரத்தலையுடம்படாத அமைதி—இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே—எல்லாவலகும் ஒருங்கியைந்தா ளுங்கொள்ளாதபெருமையுடைத்து. எ-று.

அவ்விரத்தலைச் சாஸ்பு, விலக்குமாகலின், இரவெல்லாமை அதன்மேலே நிற்ப்பட்டது. இதனால் அந்நெறியல்லதனைச் சாஸ்புடையார் செய்யான்பதது கருத்தது. (ச)

௧௦௬௫. தெண்ணீர் அடுபற்கை யாயினுந் தாடந்த துண்ணளி னூங்கினிய தில். ௫

இ-ள். தாள் தந்தது தெண்ணீர். அடுபற்கையாயினும்—நெறியாய முயற்சி கொடுவந்து தந்தது தெளிந்தநீர்போலும் அடுபற்கையேயாயினும்,—உண்ண லின் ஊங்கு இனியது இல்— அதனையுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ-று.

தாடந்தகூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர்போன்றதாயினும் இழிவாய இரவா ன்வந்ததன்றித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்த்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் நெறியினையது சிறிதேனும் அது செய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (௫)

௧௦௬௬. ஆவிற்கு நீரொன் றிரப்பினு நாவிற் கிரவி னிளிவந்த தில். ௬

இ-ள். ஆவிற்கு நீரொன்று இரப்பினும்— தண்ணீர்பெறுத இறக்குநிலைமை ந்தாயதோராவனைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமெ ன்நிரந்துசொல்லுங்காலும்,— இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல்— அவ்வி ரவுபால் ஒருவனுவின்கிளிவந்தது பிரிதில்லை. எ-று.

ஆகாத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்ததுக்கொ ள்ளவேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரொன்றும், இரக்கின்றானுக்கு இளிவு அச்சொல்லாவையாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவிளிவனும் மே ற்ப்பிதலின் இளிவந்ததில்லென்றுங்கூறினர். இதனால் அறனும் முயன்றுசெ ய்வதல்லது இரந்துசெய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௧௦௬௭. இரப்ப னிரப்பாரா யெல்லா மிரப்பிற் கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. ௭

இ-ள். இரப்பாரா எல்லாம் இரப்பன் — இரப்பாராயெல்லாம் யானிரவா ரின்றேன், — இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று — யாது சொல்லியெ னின், தமக்கிரக்கவேண்டுமாயிற் தமக்குள்ளது கரப்பாராயிரவாதொழியினெ ன்றுசொல்லி. எ-று.

*இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விளிவந்தசெயலான் ணட்டியவ றியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இதுவேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனெ ன்றார். இதனால் மானந்தீரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (௭)

௧௦௬௮. இரவென்னு மேமாப்பி ரோணி கரவென்னும் பார்தாக்கப் பக்கு விடும். ௮

இ-ள். இரவு என்னும் ஏமாப்பு இல் தோணி—இவ்வறுமையென்னுங்கடலை இதனாகடத்தமென்றுகருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி —கரவு என்னும் பார் தாக்கப் பக்குவிடும்— அதன்கனோடுங்காற் கரத்தலெ ன்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயிற் பிளந்துபோம். எ-று.

முயற்சியாற்கடப்பதனை இரவாற்கடக்கவற்றான் அதன்களாகானுமையின், ஏமாப்பிறுணியென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுகடத்திற்கேற்றதன்மையானும், நிலநிறியது செவத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கணேற்றக்கவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

க௦௬௬. இரவுள்ள வுள்ள முருகுக் கரவுள்ள
வுள்ளது உமின்றிக் கெடும். க

இ-ள். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும்— உடையார்முன் இல்லார்சென்றிருந்து நின்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங்காரந்துருகாநிற்கும்;— கரவு உள்ள உள்ளது உம் இன்றிக் கெடும்—இனி அந்நிலையைக்கண்மிவைத்தவர் இல்லையென்றலின்கொடுமையை நினைந்தால் அவ்வுருகுமளவுதானுமின்றிப் பொன்றிவிடும். எ-து.

“இரவினை— யுள்ளங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ— கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.”* என்றார் பிறரும். இரவினுங்கரவுகொடிதென்பதாம். இதற்குப் பிறொல்லாம் இரக்கின்றவருள்ளமுருகுமென்றுணர்த்தார். (க)

க௦௭௦. கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போலு முயிர். க௦

இ-ள். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம்—கரப்பார் இல்லையென்றுசொல்லாடியதுணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது; — கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல்— இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர்பின்னுநின்றலான் அப்பொழுது எப்புணாயுட்புக்கொளித்துநிற்கும்! எ-து.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநின்றல்; “அந்நிலையே—மாயானே மாற்றி விடின்”† என்றார் பிறரும். கேட்டாணைக்கெல்லவற்றையசொற் சொல்வாணைக்கோறல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இஃதென்றேவென்பதாம். வறுமையுற்றுழி மறையாது இரக்கப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆண்பின் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகாதென்கெயொளித்துநிற்கும் இரண்டானும்போமேயன்றேவென இரவஞ்சினுருவன் கூற்றுக்கியுணர்ப்பாருமளர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் கரவின்குற்றமும் ஒருங்குகூறப்பட்டன. (க௦)

* நாலடியார், இரவச்சம், —கரவாத தின்னன்பிற் கண்ணன்தார் கண்ணு—மிரவாத வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை— யுள்ளங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ—கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு.

† நாலடியார், இரவச்சம், — புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன்—என்றான நீக்கி நிறீஇ யொருவனை—யியா யெனக்கென் திரப்பானே லந்நிலையே—மாயானே மாற்றி விடின்.

கலா அம் அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல் அரசியலுள்ளும் அக்கவியுள்ளுஞ்சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டகுணங்களுள் ஏற்படையன குறிப்பினால் யாவர்க்குமெய்தவைத்த மையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற்குறியனவும் ஈண்டொழியினுள் வெளிப்படக்கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவுமில்லா யகீழோரது தன்மை; அதனால் இஃதெல்லாவற்றிற்கும்பின் வைக்கப்பட்டது.

கௌக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். க

இ-ள். மக்களேபோல்வர் கயவர் — வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்;— அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல்— அவர் மக்களையொத்தார்போன்றவொப்பு வேறிரண்டுசாதிக்கண் யாங்கண்டதில்லை. எ-று.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். அவனொன்றது அவர்மாடீள தாயவொப்புமையை; மக்கட்சாதிக் குங்கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் குணங் களது உண்மையின்மைதளானல்லது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இத னாற் கயவரது குற்றமிகுதி கூறப்பட்டது. (க)

கௌஉ. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மில். உ

இ-ள். நன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர்—தமக்குறுதியாவனவறிவா ரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் ஈன்மையுடையர்; —நெஞ்சீத்து அவலம் இவர் — அவர்போல அவைகாரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்கட்கவலைபிராகலான். எ-று.

நன்வென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமைகீடுக்குறிய வாய புகழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவைசெய்யாநின்றே மிகச்செ யப்பெறுகின்றிலென்றும், செப்தின்றவிவைதமக்கு இடைபூறுவருங்கொ லென்றும், இவற்றின்மறுதலையாய பழிபாவறியாமையென்பனவற்றுள் யா துவினையுமோவென்றும், இவ்வாற்றாற்கவலையெய்துவர், கயவர் அப்புகழ்முத லியவொழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையரல்லராக லாற் திருவுடையானக் குறிப்பாலிகழ்த்தவாறு. இதனாற்பழிமுதலியவற்றிற் கஞ்சாொன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கௌங். தேவ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான். ங

இ-ள். தேவர் அனையர் கயவர்—தேவருங்கயவரும் ஒருதன்மையர்;— அவ ரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுநலான் — அஃதேயாதனெனின், தேவரைப் போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்திக் கயவருந்தாம் வீரும்புலனவற்றைச் செய் தொழுகலான். எ-று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய அதன்காரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றோன்றநின்ற மையின், இது கழுவார்போன்றுபழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடி ன்றவேண்டிய சய்வொன்பது கூறப்பட்டது. (ங)

௧௦௭௪. அகப்பட்டி யாவாணாக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ச

இ-ள். கீழ்—கீழாயினான்,— அகப்பட்டி ஆவாணாக் காணின்— தன்னிற்
சுருங்கிய பட்டியாபொழுதுவாணாக் கண்டாயின்,— அவரின் மிகப்பட்டுச்
செம்மாக்கும் — அவ்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற்றான்மேம்பட்டு அதனால்
றன்மிகுதிகாட்டியதுமாக்கும். எ-று.

அகப்பட்டி அகமாயிப்பட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறேயொழுக்கலின்,
பட்டியென்றார்; “நோதக்க செய்யுளு சிறுபட்டி” என்றார். பிறரும். இதனால்
அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது. (சீ)

௧௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ௫

இ-ள். கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே—கயவரதாயவாசாரங்கண்டதுண்டா
யின் அதற்குக்காரணம் அரசனால் ஏதம் வருமென்றஞ்சமச்சமே;— எச்சம்
அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம்—அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும்
பொருள் அதனுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். ஏ-று.

ஆசாரத்தின்காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்
றுக்கிறார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெ
ரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டாஹுமன்றி இய
ல்பாகவுண்டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு ஆசாரஞ்செய்தல்
இயல்பன்றென்பது இதனாக் கூறப்பட்டது. (ஈ)

௧௦௭௬. அழைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துணைக்க லான். ஈ

இ-ள். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உணைக்கலான்—தாங்கேட்ட
மறைகளை இடந்தோறுந்தாங்கிக்கொண்டுசென்று பிறர்க்குச்சொல்லுதலான்,
—கயவர் அறை பறை அன்னர்—கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர்.
எ-று.

மறை வெளிப்பட்டிருந்தும்விளையுமென்று பிறமைமறைத்து ஒருவன்சொல்
லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்குபெரும்
பாரமாதனோக்கி. பறை ஒருவன்கையாற்றன்னையறிவித்ததொன்றனை இடந்
தோறுங்கொண்டுசென்று யாவாயுமறிவிக்குமாகலான், இதொழிவுவமம்.
இதனால் அவரதுசெறிவின்மை கூறப்பட்டது. (சு)

௧௦௭௭. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிதுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. எ

இ-ள். கயவர் கொடிது உடைக்கும் கூன்கையர் அல்லாதவர்க்கு—கயவர்
தங்குதுப்பினைநெரிப்பதற்கு வளைந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு—ஈர்க்கை
விதிரார்—தாமுண்டிபூசியகையைத் தெறித்தல்வேண்டுமென்றிரந்தா லுந்தெறி
யார். எ-று.

வளைந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார், நலிவார்க்கு எல்
லாங்கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

கௌடி. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

இ-ள். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர்—மெல்லியார் சென்று தங்குறா
யைச்சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினர்;—கீழ் கரும்
புபோல் கொல்லப் பயன்படும்— மறறைக்கீழாயினர் கரும்புபோல வலியார்
நையநெருக்கியவழிப் பயன்படுவர். எ-று.

* பயன்படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல். கீழாயினாதழிவுதோன்ற, மேலாயின
கையும் உடன்கூறினர். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூற
ப்பட்டது. (அ)

கௌடி. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ். கூ

இ-ள். உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின்— பிறர் செல்வத்தாற்பட்
டுந் துகிலுமுடித்தலையும் பாலோடடிசுதுண்டலையும் கீழாயினான் காணுமாயின்,
— பிறர்மேல் வடுக் காண வற்றுகும்— அவற்றைப் பொறுது அவர்மாட்டு
வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்கவல்லனாம். எ-று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவ்வத்தொழின்மேனின்றன; அவற்றைப் பூ
ண்டல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுங்கொள்ளப்படும். அவற்றைக் கண்
டதுணையானே பொருமையெய்தலிற் காணினென்றும், கேட்டார் இதுகூடுமெ
ன்றியையப்படத்தல் அரிதாகலின் வற்றுகுமென்றுங்கூறினர். இதனாற் பிறர்
செல்வம்பொருமை கூறப்பட்டது. (க)

கௌடி. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விறற்ற குரியர் விராந்து. கௌ

இ-ள். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விராந்து விறற்றகு உரியர்—கயவர் தம்
மை யாதானுமொருதன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விராந்து
தம்மைப் பிறர்க்கு விறற்றகுரியர்;—எற்றிற்கு உரியா— அதுவன்றி வேறெத்
தொழிற்குரியர்! எ-று.

உணவின்மையாகப் பிறதாக ஒன்றுவந்தற்றதுணையானென்பது நோன்ற
ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்
றற்குமுன்னே விற்றுநின்றலின் விராந்தென்றுங்கூறினர். ஒருதொழிறகுமுரி
யிரல்லொன்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற் பிறர்க்கடிமையாய்நிற்பொன்பது
கூறப்பட்டது. (கௌ)

ஒழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத் துப்பால்

கள விய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்ப
தாயவன்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்
தொருபொருளான ஐம்புலனுறுகர்த்தநிறப்புடைத்தாயகாமவியன்பத்தினை. இச்
சிறப்புப்புற்றி வடநூலுட்போசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக
யாங்கூறுவதிற்பச்சுவையொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான்.
இது புணர்ச்சி பிரிவெனவிருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்
பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வட
நூல்வழக்குப்பறியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கண்டக்கினொ
ன்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்க
ளவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றை
ச்சுவையிக்குதியப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமைமுமுடையவாக்கிக்
கூறுகின்றார். அக்கைகளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்க
ளின்தி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய் உருவுநிதிரவும்பருவமுங்குலனுங்கு
ணனுமன்புமுதலியவற்றும் தம்முளொப்புமையுடையராய் தலைமகனுந்தலைமக
ளும் பிறர்கொடுப்பவுமடிப்பவுமன்றிப் பரல்வகையாற்றாமையெதிர்ப்பட்டிப்
புணர்ந்துவருவது. அதனையேழதிகாரத்தாற்கூறுவான்ரெடங்கி, முதற்கட்ட
கையணங்குறுத்தல்கூறுகின்றார்.

க0க ம் அதி.— தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிரும்பான் ஆயநீங்க அதன்கட்டியியளா
ய்நின்றானே வேட்டவிரும்பான் இளையார்நிககத் தமிழனாய்வந்துகண்ணுற்ற
தலைமகன் அவள்வனப்புத் தன்னையருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இங்
கண்ணுற்றபொழுதே நிகழ்வதாகலின், முதற்கட்கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குமை

மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

க

தலைமகளுருவுமுதலியன முன்கண்டறிவணவன்றிச் சிறந்தமையின்

அவனைத் தலைமகனைபுற்றது.

இ—ள். கனங்குமை— இக்கனவியகுழைபையுடையாள்— அணங்குகொல்
—இப்பொழிற்கணுறைவாளோர்தெய்வமகளோ, — ஆய்மயில்கொல்— அன்
றியொருமயில்விசேடமோ, — மாதர்கொல்— அன்றியொருமானுடமாதரோ,
—என் னெஞ்சு மாலும்— இவனையின்னென்று துணியமாட்டாது என்னெ
ஞ்சு மயங்காரின்றது. எ-று.

ஒ அசை. ஆய்மயில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்ந்துபடைத்த மயில், மயிற்சாறுபுட்டெரிந்தெடுத்தமயிலென்றுமாம். கணங்குழை ஆகுபெயர். *கணங்குழையென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்டகுழையென்றுணாப்பாருமளர். எழுதலாகவுருவந்தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயனும் பொழில்வயினிற்றனும்பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ்சென்றமையும் அவ்வெதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றுங்கூறினார்.

கடுஅஉ. நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு
தானோக்கொண்டன்ன துடைத்து. ௨

மானுடமாதாதறெளிந்த தலைமகன் அவனோக்கினுய
வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். நோக்கினுள் நோக்கெதிர் நோக்குதல் — இப்பெற்றித்தாய வணப் பிணையுடையாள் என்னோக்கிற்கெதிர்நோக்குதல் — தாக்கு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து — தானே தாக்கிவருத்துவரோணங்கு தாக்குதற்குத் தானையுய்கொண்டிவந்தாற்போலுந்தன்மையையுடைத்து. எ-று.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான், இகரச்சுட்டு வருவிக் கப்பட்டது. எதிர்நோக்குதலென்றமையின், அது குறிப்புநோக்காயிற்று. வணப் பால்வருத்துதன்மேலும் குறிப்புநோக்கால்வருத்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினுள்பதற்கு என்னோக்கப்பட்டாளென்றுணாப்பாருமுளர். (௨)

கடுஅக. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை மீளியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் — கூற்றென்று நூலோர்சொல்வதனைப் பண்டிகேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன், — இனி அறிந்தேன் — இப்பொழுது கண்டறிந்தேன், — பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு — அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்தகண்டியுடைத்து. எ-று.

பெண்டகை நானம், மடம், அச்சம், பரிப்பென்னுங்குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல், பெயாடியாயவினை, பெண்டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினார். (௩)

கடுஅச. கண்டா ருபிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ௪

இதுவுமது.

இ-ள். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் — பெண்டகையையுடையிப்பேதைக்கு உளவாய கண்கள் — கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன — தம்மைக்கண்டாருயிருண்ணுந்தோற்றத்துடனேகூடி அமர்த்திருந்தன. எ-று.

*கணங்குழையென்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்து, அன்மொழித்தொகையெனக்கொள்வர் இலக்கணவிளக்கச்சூருவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தியிற்காண்க.

அமர்த்தல் மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேலாது கொடிய வாயிருந்தனவென்பதாம். (ச)

௧௦௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர,

தோக்கமும் மூன்று முடைத்து. இ

இதுவுமது.

இ-ள். கூற்றமோ—எண்ணாவருத்ததலுடைமையார்கூற்றமோ,—கண்ணோ—என்மேலோபிதலுடைமையார்கண்ணோ,—பிணையோ—இயல்பாகவெருவு தலுடைமையாற் பிணையோ, அறிகின்றிலேன்,—மடவரல் நோக்கம் இம்மூ ன்றும் உடைத்து—இம்மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன்நன்மைவையுமுடைத்தநயிராநின்றது. எ-று.

இன்பமும் தன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலையுமாம். (இ)

௧௦௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்கஞர்

செய்யல மன்னிவள் கண்.

க

இதுவுமது.

இ-ள். கொடும்புருவம் கோடா மறைப்பின்—பிரியாநட்பாய் கொடும்புருவ ன்கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,—இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல—அவற்றைக்கடந்து இவள்கண்கள் எனக்குநடுங்குந் துயரைச்செய்ய யமாட்டா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவார்க்குத் தாஞ்செம்மையுடையராதல்வேண்டலிற்கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்றவிலக் குந்நாறுஞ்சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறை ப்பினென்றுங்கூறினார். நடுங்கஞர் நடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாமியல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவா யினவென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (க)

௧௦௮௭. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர்

படாஅ முலைமேற் றுகில்.

எ

அவன்முலைகளினுய வருத்தங்கூறியது.

இ-ள். மாதர் படா முலைமேற்றுகில்—இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்ட றுகில்,—கடாக் களிற்றின்மேற் கட்டபடாம்—அவை கொல்லாமற்காத்தலின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகபடாத்தினையொக்கும். எ-று.

கண்ணைமறைத்தல்பற்றிக் கட்டபடாமென்றான். துகிலான்மறைத்தல் நானு டைமகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துகிலோடு அவற்றின்வெம்மையும்பெருமையு ன்கண்டு இத்தணியாற்றலுடையன இனியெஞ்ஞான்றுஞ்சாய்விலவெனக்கரு திப் படாமுலையென்றான். உவமை சிறிதறையாவழி உவை கொல்லுமென்ப ததோன்ற நின்றது. (எ)

௧௦௮௮. ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்பினு

ணண்ணுரு முட்குமென் பிடு.

அ

அதலினுய வருத்தங்கூறியது.

இன். ஞாட்பினுள் நண்ணுநம் உட்கும் என் பீதி — பேர்க்களத்த வந்து
நேராத பகைவரும் நேர்த்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதவாய என்வலி —
ஒண்ணுதற்கு உடைந்ததே — இம்மாதரதொள்ளியறுதலொன்றற்குமே அழிந்
துவிட்டது. எ-து.

மாதொன்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதனற் பகைவரா
தல் பெற்றும். பீடென்றபொதுமையான் மனவலியுங்காயவலியுங்கொள்க.
ஒவென்னும்வியப்பின்கட்டுறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் அதுவது சிறு
மையுந்தோன்ற நின்றது. சுழிந்ததறநிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றாயிற்று. (அ)

க0அக. பிணையேர் மடனோக்கு நானு முடையாட்

கணியெவலே வேதில தந்து.

க

அணிகலத்தானாய வருத்தலுடையது.

இன். பிணையேர் மடனோக்குந் நானும் உடையாட்டு—புறந்து மான்வினை
யொத்தமடனோக்கினையும் அகத்து நாணியையுமுடையளாயவிவாட்டு — ஏதில
தந்து அணி எவன்—ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளையமைந்திருக்க வேற்று
மையுடையவணிகளைப் படைத்தணிக் தல் என்பபயனுடைத்து! எ-து.

மடனோக்கு வெருவுதலுடையனோக்கு. இவாட்டுப்பாரமாதலும் எனக்கண்
ங்காதுலுங்கருதாமையின், அணிந்தார் அரியிலொன்பதாம். (க)

க0க0. உண்டார்க னாலல தடுநருக் காமம்போற்

கண்டார் மகிழ்செய்த ளென்று.

க0

தலைமகன் குறிப்பறிதலுற்றான் சொல்லியது.

இன். அநிரு—அடப்படுறா, — உண்டார்கண் அலலது — தனையுண்டார்
மாட்டி மகிழ்ச்சியைச் செயல்தல்லா, — காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்
தல் இன்று— காமம்போலக் கண்டாமாட்டி மகிழ்ச்சியைச் செயல்தலுடைத்த
ன்று. எ-து.

அநிரு வெளிப்படை. காமமென்றது சுண்டி அதுதுகாதற்கிடஞ்ஞியாரா.
கண்டார்கணென்னுமேழாவது இறுதிச்சுக்கடொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காம
ம நறவினுஞ்சிறந்ததேயெனினும் இவன்குறிப்பாராய்த்தரியாமையின் யான
துபெற்றிலெனெனக் குறிப்பெச்சம வருவித்துகாக்க, 4 அரிமயிர்த்திரண்டு
ன்கை" என்னும் புறப்பாட்டிறகுறிப்புப்போல.

(க0)

கக0 ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் தலைமகன் குறிப்பினையறிதலும், தோழி குறிப்பினை
யறிதலும், அவடான் அவ்விருவர்க்குறிப்பினையுமறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற
தலைமகன் தலைமகனைக்கூங்கால் இதுவேண்டிமாகவின், தகையணங்குறுத்தலி
ன்பின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக் கிவரண்க ணுள்ள தொருநோக்கு

நோய்நோக்கொள் றந்நோய் மருந்து.

க

தலைமகன் தலைமகனுள்பாட்டுக்குறிப்பினை

அவனோக்கினுறித்தது.

இ-ள். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு—இவளுடையவுண்கண்கள் ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டுநோக்காயிற்று;—ஒருநோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து — அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்க னோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாயநோக்கு. எ-று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மணத்தினாய் காம க்ருதிப்பினைவெளிப்பங்கின்ற நோக்கு. மருந்தாயநோக்குத் தன்கணிகழ்க்கின்ற அற்புநோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுளர்; அது நோய்செயிற் கைக்களையாவதல்லது அகமாகாமைபறிதல். இவ்வருத்தந தீரும்வாயினுமுண்டாயிற்றென்பதாம். (க)

க0க0உ. கண்களவு கொள்ளுநு சிறுநோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. உ
இதுவுமது.

இ-ள். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் — இவள்கண்கள் யான்காண மல் என்மேனோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது—மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்தபாசியளவன்று, அதனினுமிகும். எ-று.

தானோக்கியவழி நாளியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றுநோக்கியும் வருத லாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளதாங்காலஞ்சிறிதாகலிற் சிறுநோக்க மென்றும், அஃது உளப்பாசியளவழி நிகழுவதாகலின் இனிப்புணாதல் ஒருநிலை யென்பான செம்பாகமன்றுபெரிதென்றுங்கூறினான். (உ)

க0க0க. நோக்கியு மினோக்கி யிறைஞ்சியு ளஃதெவள்
யாப்பிறு ளாடிய நா. ந

நோக்கினுநாணிதலும் சிந்தது.

இ-ள். நோக்கினுள் — யானோக்காவளவிற ருனென்னையன்போடுநோக்கி னுள்,—நோக்கி இறைஞ்சினுள்—நோக்கி ஒன்றையுட்கொண்கி நாணி இறை ஞ்சினுள்,—அஃது யாப்பிறுள அவள அடிய நா— அக்குறிப்பு இருவேயி ளையுநோன்றிய அப்புப்பயிர்வளர அதன்கணவன்வார்த்த ரீராயிற்று. எ-று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டிப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய் குறிப்பின்மேனின றது. யாப்பிறுளபதனை யாப்பென்றார். ஏகச்செய்நுவகம். (க)

க0க0ச. யானோக்குங் கால நிலனோக்கு நோக்காக்காற்
ருனோக்கி மெல்ல நகும். ச
நாணிதலுமகிச்சியினுமறித்தது.

இ-ள். யான் நோக்குங்கால நிலனோக்கும் — யான்றன்னோநோக்குவ காற் ருனென்றோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தைநோக்காநிறதும்,— நோக்கா க்கால் தான், நோக்கி மெல்ல நகும்—அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் ருனென் னோநோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிறதும். எ-று.

மெல்ல வெளிப்படாமல், மகிழ்ச்சியாற் புணர்த்தகுறிப்பினிதுவிளங்கும். மெல்லநகும்மென்பதற்கு முறவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

க0க0ரு. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ரு
இதுவுமது.

50 ir

கோக்காநகரம் அல்லால் — கோகுலத்திலேயே இருக்கவேண்டும் — ஒருகண் சிறக்கணித்தாள்போல எனும் — ஒருகண் லைச்சிறக்கணித்தாள்போல என்றுகோக்கிப் பின்றன்னுள்ளேமகிழ்ந்தும்.

சிறை அத்தாலொன்பது செய்யுளில்காரும். சிறங்கனிந்தல் அருங்குழல்.
 அத்தாலும் வெளிப்பட சிகழாமையிற் போலவென்றான. (6) க்கிபென்பது
 சொல்லெச்சம். இனிவிலகியெய் துதல் ஒருகூலியென்பது துரிப்பெச்சம். (7)

கருகூ. உருஅ தவர்போம் சொலிந்து சேருஅசொ
லொகல்லை மாண்பு மடிகா. அ

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சிறப்பாக இருக்கிறது. (1) ஸார்
அவ்வாறு இருக்கிறார்கள். (2) ஸார்.

இதன் உத்தரவாபால சோலையின் டிராபிங் மெஷின் மீட்டர் கட்டுப்பாடு
செய்து கொடுத்தும், செஞ்சு மெஷின் ஒன்றை உணர்வதற்கு உத்தரவு
மீட்டர் தராததால் இப்படித் தவறு நடந்ததற்குத் தண்டிக்கப்படும். ஏ.பி.

கதிற்சொல்லென்பது இவ்விடத்துள்ளயிருந்துமுன்பு வரற்போகல்களின்கொண்டிருந்தபடின. செருவின்கீழ், அருளுநடைமட பெறப்பட்டது. தஞ்சாவூர்புக்கக்கருகேயுள்ள சேம்புத்கன்றைமருநிப்பாணநீர்தம், சுவைமயம்மலையும் கூறியது. இது வந்திருந்தபாட்டிற் பிறொருத்தமட, (4)

புதுச்சேரி. தேர்தல் பற்றிய செய்தி தெரிவிப்பதற்காக
தேர்தல் பற்றிய செய்தி தெரிவிப்பதற்காக.

① 未定稿。

[illegible][illegible]

கல்கை. அமைதியை குண்டாக்கவே செய்தா நெக்கை
புதைத்தினை நாய் கருகை.

பொதுமக்கள், குறிப்பாக பி. ஏ. சி. மற்றும் பி. ஏ. சி. க்கான கட்டணம் மற்றும் பி. ஏ. சி. க்கான கட்டணம்.

• இ-வ். பரண சிவசுந்தர பாரதியினர் என்பது தவறம் — என்னவென்று அறிய
 சொந்தத்திற்குரியா. சிறந்தவர்களைச் சம்பந்தித்து உத்தேசித்து இவ்வுழைப்பைச் செய்து
 வந்தவர்களுள், — அவர் இப்படி நான் உணர்வு உடையவன். அதனால் நான்
 பரிசில் கொடுப்பது பார்த்து அதற்குரியவர்களை அறிந்தவர்களுள் நான்
 சிறப்பிப்பவன். எ-று.

ஏ. ஜி. பெயர். அக்குறிப்பு ஐந்தாய்விதமாகப் பின்வருமா. (4)

30.9.2008. ஏதிலார் போலப் பொதுமக்களுக்கு நோக்கத்தில்
காதலார் கண்ணோட்டம்.

செய்த மகாபம்பலா-ன்னுள்ளேயொருவரல்லது.

இ-ள். ஏதிலார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்கத்தல் — முன்னறியாதார்போல ஒருவனாயொருவர் பொதுநோக்கத்தானோடு — காதலார்கண்ணே உள — இக்காதலையுடையார்கண்ணேயுளவாகாரின்றன்.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு நோக்குதற்றொழில், ஒன்றையாயினும் இருவர்கண்ணுறிகழ்த்தலானும், ஒருவர்களை நோக்குறிப்புவேறுபாட்டாறபலவாமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்படுகிறது. இருவரும் மதுமறைந்துண்டோர்மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்துவெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போலவென்றுங்கூறினான். (க)

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்களென்ன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின் — காமத்திற்குரியவிரவருள் ஒருவர்களுளோடு ஒருவர்கண்கள் நோக்காலொக்குமாயின், — வாய்ச்சொற்கள் என்னபயனும் இல — அவர்வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. எ-று.

நோக்காலொத்தல் காதலோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றி வாயளவிறோன்றுகின்றசொற்கள். இருவர்சொல்லுங்கேட்டு உலகியன் மேல்வைத்துக்கூறியவாறு. இருவர்சொல்லுமாவன அவள் புனங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப்படாவென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம். (க0)

கககம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப்புணர்ச்சியினை மெழிந்துகூறல். அங்காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக0க. கண்டிகேட் கிண்டியிர்த் துற்றறியு மைம்புலனுமொண்டொடி கண்ணே யுள. க

இயற்கைப்புணர்ச்சிவிருதிக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். கண்டி கேட்டு உண்டி உயிர்த்து என்று அறியும் ஐம்புலனும் — கண்ணாற்கண்டும் செவியாறகேட்டும் நாவா, வுண்டும் மூக்கான்மோந்தும் மெய்பாற்றீண்டியும் அணுபவிக்கப்படுமைம்புலனும் — ஒன்டொடிகண்ணே உள — இவ்வொளளிபதொடிமையுடையாள்கண்ணேயுளவாயின. எ-று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கின்றது. வேறுவேறுதாலங்கனில் வேறுவேறுபொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணேயுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாகச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்மகனும் ஈண்டக்கிக்கூறப்பட்டன. (க)

கக0உ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை தன்னோக்குத் தானே மருந்து. உ
இடந்தலைப்பாட்டின் கட்சொல்லியது.

இன். பிணிக் கு மருந்து பிற் று வாதமுதலியபிணிகட் கு மருந்தாவன அவற் றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாருயலியல்பினை யுடையவாம்;—அனியியுழ தன் னோய்க்கு மருந்து தானே—அவ்வாறன்றி இவ்வனியியுழையுடையவன் தன்னியுயிணிக்கு மருந்தாதானேயாயினான். எ-று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன்வருதலுனாகலிற் றன் னோயென றும், அவ்வருத்தந்தமியானையிடத்தெ கிர்ப்புடிகத் தீர்நதாலுலிற் றுணைமருந் தென்றுங்குறினான். இப்பினியும் எளியவாயவற்றூற்றீரப்பெற்றிலமென்பபுட டநின்றமையின், மன் னுழியிசைக்கண்வந்தது. (உ)

கக0க. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டெயிவி னினிதுகொ ளுமனாகக் கண்ணு னுலகு. க

நிரதசயலின்பத்தற் தரியகி இச்சுற்றின்பத்திற் றென்னையாதல் தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இன். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டிலின் இனிதுகொல்—ஐம்புலன்களையு துக் கர்வார்க்குத் தாம்விரும்புமுகளிர்மெல்லியதோளின் கட்டியுறுவாயில்போல வருந்தாமலெயதலாமோ — தாமனாக்கண்ணுன் னுலகு — அவற்றைத்துற ந்தயோடுகொய்துஞ்செங்கண்மாலுலகம். எ-று.

ஐம்புலன்களையுதுக் கர்வாரென்றுமபெயர் அவாய்கிலையான் வுத்தது. இப்பெ ற்றித்தாய துயிலைவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருத்தவேண்டினை, மமமனோ ர்க்காகாதென்னுங்கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இச்சுறுவாயிலென்றுபாப் பாருமுளர்; தாமனாக்கண்ணுனென்பது அவனுக்குப் பெயரனமையின், அக் குறையன்மைபறிக. (க)

கக0ச. நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுநகாற் றண்ணென்னுந் தியாண்டுப் பெற்றா ளிவள. ச

பாங்கற்குட்டத்திதுதிக்கட்சொல்லியது.

இன். நீங்கிற் றெறுஉம் குறுகுநகால் தண்ணென்னும் தீ—தன்னையகன் றுழிச் சுடாநிறமும் அணுவுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாயில்பய — இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் — என்கட்டருற்றகு இவளெவ்வயுலகத்துப்பெற் றாள்! எ-று.

கடாமுன்னுப்புறசுலின் நீங்கிற்றெறுஉமென்றும், சுடியயினின் புறதலிற் குறுகுநகாற்றண்ணென்றுமென்றும், இப்பெற்றியிரார்தி உலகத்துல்லையா மாகலின் யாண்டுப்பெற்றாளுென்றுங்குறினான். தன்காமநீழ்நனையே அவ டந்தாளாகக்குறினான், அவளான் அது வெளிப்பந்தனை. (ச)

கக0டு. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே தோட்டா கதுப்பிடு டோள். டு

தோழியிற் கூட்டத்திதுதிக்கட்சொல்லியது.

இன். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே — யிகவினியவாயபொ ருன்களைப் பெறுது அவற்றின்மெல்லிருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின்கண் அவைய வைதாமேவாதின்பஞ்செய்யுமாறுபோல் இன்பஞ்செய்யும்,—தோட்டார் கது

ப்பினுள் தோள்—எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினைபுடையாட்டாள்கள். எ-று.

தோளி ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத் தூக்கன் முன்னரோ நிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புயியவாய் நெஞ்சம்பிணித்த வின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவமம். (௩)

கக0௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் கமிழ்நி னியன்றன தோள். கூ

இத்யுமது.

இ-ள். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால்—தன்னைப்பெறுது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுமறுதோறு நகர் தளிர்க்கும்வகை தீண்டிதலான்,—பேதைக்குத் தோள் அமிழ்நின இயன்றன—இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோ ரமிழ்நினுற்செய்யப்பட்டன. எ-று.

ஏதுவாகலாற் தீண்டல் அமிழ்வுற்குமொத்திற்று. வாடியவயினைத் தளிர்ப்பி த்தல்பற்றி, அவையமிழ்வினியன்றனவெனனான். தளிர்ந்தல் இன்பத்தாற்றழை த்தல். (௬)

கக0௭. தம்மி லெருந்து தமதுபாற் துண்டற்ற லம்மா வரிவை முயக்கு. ஏ

இவனை நீயவொரு நெொண்டு உலகோர் தமயிலிருந்து தமதுபாற் துண்டற்றலி லலறத்தோடுபடல்வேண்டுமெனற சோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அம்மா அரிவை முயக்கு—ஆழகிய மாமெகிறத்தையுடைய அரிவை யது முயக்கம்—தம்மில் இருந்து தமது பாற் துண்டற்ற—இன்பமயத்த தாகட்டமக் குரியவிலிணையிருந்து உலகோர் தத் தாரான்வந்த பொருளைத் தென்புத்தாரா தெய்வம் விருந்தொக்கக்கட்டுப்படுத்தித் தங்குற்றையுண்டா ர்பொதும். எ-று.

தொழிலுவமம். இவ்வுருந்தொத்தாரொத்தமதுதக்கத்தின்பம் எனக்கிப்புண ன்க் கியோதற்குமென வரைவுடன்படான வியவாறுபிறுது. (௭)

கக0௮. வீழ மிருவா டினிதே வளியிடை போழப் படாஅ முயக்கு. அ

ஒத்தவன்புடைய தாமக்கு ஒருபொழுதும்விடாத முயக்கமே இனியதென வரைவுகடையதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீதொல்லுவின்றதொக்கும்,—வனி இடை போழப்படா முயக்கு —ஒருபொழுதொருநாளைமறி காற்றலிடையறுக்கப்படாதமுயக்கம்—வீழ மா இருவாக்கு இனிதே — ஒருவகையொருவர் விழைவாரிருவர்க்குமினிதே. எ-று.

முற்றம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண்வந்தது. ஈண்டு இருவரில்லை இன்மையான் இவ்வொவ்வொருவனு கருத்து. களவிற் புணர்ச்சியைமகிழ்ந்து வரைவுடன்படான கூறியவாறு. (௮)

கக0க. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்

கூடியார் பெற்ற பயன். கூ

கரத்தல்வேண்டாமையின இடையறவில்லாதகூட்டம் இன்பப்பய

னுடைத்தென வரைவுகடாவி பாட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை—புணர்ச்சியினின்று தோன்றி
கேண்டிவதாயுடும் அதனைப்பளவிற்குநீர்க்குநீரும் கூடிவந்ததும், உயர்
ப்புணர்ச்சிதானுமெனவியைவன்றே—காமம் கூடியார் பெற்ற பயன்—வரை
ந்துகொண்டு காமத்தைவிடவிடாவிடாகையவர் பெற்ற பயன்கள். எ-று.

• ஆவாத்தொடர் பிறிதென்பவா னாறுபுதாதன மெனவ கூடிதான் படிநாடி
மாட்டாததும் அதனைபரிந்து மகனிருக்கிறதும் அகத்தினை, வாய்செய்த
யாதாமீத ததாவின்னமகநீர்க்குநீர் பிளவற்றவற்றும் புணர்வன லிவா
யக்கூறுமென்ற முன்வரைவுதொகுநாபொருப்பனவ வாயவர் திருக்கூறு
ளளிடுருவி யாயமுலவன்புலமவெம்முதலவடாவின வுடவரைவுதொகு
லையிதழந்துகூறியவாறு. (க)

ககக0. அறிதோ நரியாமை கண்டற்றந் காமநா

தெரிதோ யந் செய்நாழ மரடயி. கூ0

புணர்வாடன்றிப்பென்றன நன்றுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். அறிதோ அறிவாமை கண்டறந்—நூல்காரநாற நூல்காரனாவா
னும் பொருளகியரியவாயிடு முன்னி பரிபாமை கண்டாறப்பலக் கண்டா
டாதின்றது—செய்நாழமாடிக் செறிதோறந் காமம்—கூடிநாழமையினையு
டையானே இடைவிடாது தெரிபதெனிய துணைமாடிக் காமம். எ-று.

காயொழுக்கத்தற்பட விடையீடுகனா னெயதபெயருது வாயவாறான இது
பொழுது கிரகமங்குகெட்டப்பொருளமயின், செறிதோறுமெனமுன். அறிவி
றகெல்லினைமையான மன்மெல்லியவரிய முன்னையறிவு அறிவாமையாய்மு
டியுமாறு பின்பு செறிபிறழலையின்றி மேனமொழிபதச்செரிய முன்ன
ச்செரிய தெரியாமைபாட்டுடியாநிறுக்கந் துணை நனமுறாமக நியவாறு.
இப்புணர்ச்சிமீதேதல் தலமகம் யுமுண்டெனும் அவனமாட்டிக் தெரிபயானிகுழ
வதல்லது கூறுவிகழாமைபறிக. (க0)

ககஉ ம் அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது நலமகன்றலமகணலத்தைப் புனைந்துசொல்லியது. இது
புணர்ச்சிமிகுந்துதி நிறுவுதல்கலை, புணர்ச்சிமிகுதல்கலையினை வைக்கப்
பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னிறு

மென்னீரார் யாம்வீழ் பவார். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதுக்கட்சொல்லியது.

இ-ள். அனிச்சமே வாழி நன்னீரை—அனிச்சப்பூவி, வாழ்வாயாக, மென்
மைபால் நியெல்லாப்பூவினுநல்லையிறுகையையுடைய, —யாம் வீழ்பவார்
நின்னிறும் மென்னீரார்—அங்ஙனமாயினும் எம்மால்விரும்பப்பட்டவள் நின்
விறுமெல்லியவிறுகையையுடையள். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டிக்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந்தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௧)

௧௧௧௨. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே பிவள்கண் பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. ௨

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, இவள் கண் பலர்காணும் பூ ஒக்கும் என்று—யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களைப் பலரானுங்காணப்படும் பூக்கள் ஒக்குமென்று கருதி—மலர்காணின் மையாத்தி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக்கண்டால் மயங்காநின்றாய், நின்னறிவிருந்தவாறென்! எ-று.

மையாத்தல் ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்குமெனக்கோடல், இதுமாத் தல் செம்மாத்தலென்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சிநீக்கமுதலாகத் தலைமகள் கண்களைக் காணப்பெறாமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்குமலர்களைக் கண்டுழியெல்லாம் அவற்றின்கட்காதல்செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களினலமுழுதந்தானேதமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டனபலித்தானாகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமைகண்டு ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்ந்து கூறியவாறு. (௨)

௧௧௧௩. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவடகு. ௩

கூட்டுதலுற்றபாங்கற்குத் தலைமகன்றலைமக

ளதியல்புகறியது.

இ-ள். வேய்த்தோளவடகு—வேய்போலுந்தோளினையுடையவடகு—மேனி முறி—நிறத்தளிர்நிறமாயிருக்கும், — முறுவல் முத்தம்—பல்லுமுத்தமாயிருக்கும், — நாற்றம் வெறி—இயல்பாயநாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும், — உண்கண் வேல்—உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ-று.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவகவகையாற்குறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. நின்றாகருதப்பட்டா னையறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது உமாம்.

௧௧௧௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு

மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று. ௪

பாங்கற்கூட்டத்துச்சென்றுசார்த்தலுறவான்

சொல்லியது.

இ-ள். குவளை—குவளைப்பூக்கடாமும், —காணின்—காண்டற்றொழியுடையவாயின், —மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் நோக்கும்—மாண்டலிழையுடையாள் கண்களை யாமொவ்வேமென்றுகருதி அந்நாணி னுலிறைஞ்சி நிலத்தினேநோக்கும். எ-று.

பண்பானேவன்றித் தொழிலாளுமொவ்வாதென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நானுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்க்கென்றுக்கறிஞன். காட்சியுநானுயின்மையிற் செம்மாதது வாணிகோக்கினவென்பதாம். (ச)

கககடு. அணிச்சப்புக் கால்களையாள் பெய்தா னுகப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. டு

பகற்குறிக்கட்டியனிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். அணிச்சப்புக் கால் களையாள் பெய்தான்— இவள் தன்மென்மைகருதா. அணிச்சப்புவை முகிழ்க்கையாது குடிஞாள், — அகப்பிற்கு நல்ல படைபடா— இனியவன்னைக்கு நல்லபடைகொண்டபா. எ-று.

அம்முதிழ்ப்பாறம்பொருமையின் இடை முரியும், முரிநதால் அதற்குச் செஞ்சார்க்குரிய செய்தற்பறையே பிறவெனப்பதாம். மக்கக்குரிய சாக்காபும் பறைபறியும் இலக்கணக்குறிப்பால் அகப்பின்மேலேற்றப்பட்டன. (ஈ)

கககசு. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மின். சு

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது.

இ-ள். மின்— வானத்து மீன்கள், — மதியும் மடந்தைமுகனும் அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும் தன்மதியினையும் எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இதுமதி இசுமுகமென்றறியமாட்டாது, — பதியிற் கலங்கிய— நுகர்வையினின்றும் கலங்கித் திரிபாகின்றன. எ-று.

ஒரிடத்துலிலாது எப்பொழுதுமியங் நுகல்புறிப் பதியில்கலங்கியவென்றன. வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்பரிம். இனியிரண்டினையும் பதியிற் கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கிய மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினுமமையும். (சு)

கககசு. அறுவாய் நிறைந்த வயிர்மடுக்கும் பொல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. எ

இ-ஈ-ம்மை.

இ-ள். அம்மீன்கள் அங்நன்னகலங்குதற்குக் காரணமாயது— அறுவாய் நிறைந்த வயிர் மடுக்குப்போல— முன்குழைந்தவிடம் வந்துநிரம்பியே மின்ங்குமடுக்கப்போல— மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ— இம்மாதர்முகத்து மறுவுண்டோ! எ-று.

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். நேயத்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுயின்மைபற்றி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிநதிலவெண்கீழ்நதுகூறியவாறு. (சு)

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி. அ

இதுவுமது.

*இவ்விலக்கணயடியாய்த் தோன்றியருதிப்பை வடநூலார் இலக்கணமூலத்தொனியென்பர்.

இ-ள். மசி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக; — மாதர் முகம்போல் ஒளி விட வல்லியேல் காதலை—இம்மாதர்முகம்போல யான் மகிழும்வகை ஒளிக் சவல்லியாயின், நீயுமென்காதலையுடையாயிதி. எ-று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் என்னாக்காதலிக்கவும் படாயென்பதாம். வாழியென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கக௧௧. மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் பலர்காணத் தோன்றன் மதி. கூ

இதுவும்து.

இ-ள். மதி—மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணாண் முகம் ஒத்தியர்யின்—இந் மலர்போலுங்கண்ணினையுடையாண்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுகியாயின், — பலர் காணத் தோன்றல்— இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத் தோன்றாது. எ-று.

தானே முகத்தினலமுழுதுங்கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈன்றும் பலர்காணத் தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென் பதாம். (க)

கக௨௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவிபு மாத ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். க௦

உடன்போக்குரைத்த தோழிக்கு

அதனதருமைகூறி மறுத்தகூ.

இ-ள். அனிச்சமும் அன்னத்தின் றாவியும்—உலகத்தாரான் மென்மைக்கெ டிக்கப்பட்ட அவிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின்சிறகுமாகியவிரண்டும்—மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்— மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செ ய்யும். எ-று.

முள் வலிதாதுடைமையிற் பழமென்றான். இத்தன்மைத்தாயவடி பரத்தி யன்னகுருமிக்கூங்கற்களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாந்நனங்கடக்குமென்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டது. செம்பொருளையன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடி நலனழியாமையாகலின், இதுவுமில்வதுகாரத்தாயிற்று. (க௦)

கக௩ ம் அதி.—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன் தன்காதன்மிகுதகூறலும், தலைமகன் தன்காதன் மிகுதகூறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர் ச்சிமகிழ்தல் நலம்புணந்துரைத்தல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௨௧. பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி

வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைப்புணர்ச்சியுறுதிக்கட்டலைமகன்

றன்னயப்புணர்த்தியது.

இ-ள். பணிமொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் — இம்மெல்லியமொழியினை யுடையானது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன் கலந்தற்று— பாது டனே தேன்கலந்த கலவைபோலும். எ-று.

கலந்தத்தென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாவொடு தேனென்றவதனால் அதன்கவையோலுஞ் சுவையினை யுடைத்தென்பதாயிற்று. எயிறாய்வென இடத்துக்கிழம்பொருளின்மேலுந் துடைத்தின்மேலின்றது. வேறுவேறாய்ப்பட்ட சுவையவாய் பாலுந் தேனுந் கலந்து அக்கலவை இன்ன தென்றாயலாகாத இன்கவைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவன்க.

(க)

ககஉ. உடம்பொ யிரிடை யென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. உ
பிரிவச்சங்குறியது.

இ-ள். உடம்பொய் உயிரிடை என்ன அன்ன— உடம்பொய் உயிரிடை யுளவாய் நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய— மடந்தையொய் எம்மிடை நட்பு— இம்மடைந்தையொய் எம்மிடையுளவாய் நட்புக்கள். எ-று.

என்னவெனப் பன்மையாற்குறியது, இரண்டுதொன்றுதொட்டி வேற்றுமைபின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்கொள்கவறுபயித்தல், இன்றியமைபாமைபென்றியுறறை நோக்கி. செய்யப்படுணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியிலாநியாள் பிணையையொமன்றே, ஆயவழி இவையாவன கொலெனவும் என்கணன்புடையன்கொலெனவும் இன்றுயிவளைத்தலைப்பெய்தல்கூடுங்கொலெனவும் அவன்மனத்தின்சுணிகழும், அநிகழவனவற்றைக் குப்பானரித்து அவைக்குறியவாறு. என்னெயென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ககஉக. கருமணிநீர் பாவாய்நீ போதாயாம் விழுந்
திருதுதற கிலலை மிடம். க

இ-ஊதலைபாட்டின்கட்டலைமகணிக்கத்துச் சொல்லியது.

இ-ள். கருமணிநீர் பாவாய்நீ போதாயாம்— என்கண்ணிற்கருமணியின்கணுறையும் பாவாய், நீயங்குவின்றும் போதருவாயாக,-- யாம் விழும் திருதுதற்று இடம் இல்லை— போதராதருத்தயாயின், எம்மாலவிரும்பப்பட்ட திருதுதலையுடையாக்கு இருக்கவிடமில்லையாம். எ-று.

யான்காணாதமை. அமைபின் இவர்புறத்துப்போதருபாலன்றி என்கண்ணிருக்கற்பாலன், இருக்குங்கால் நினனோடொருங்கிருக்க இடம்போதாமையின் நினனினுஞ்ச் சந்தையிவக்கு அவ்விடமுதக்கொடுத்து நீபோதுவாயாதவெனப் பாராம்.

(க)

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கவன்ன யாயிறை சாது
தெற்கவன்ன யிக்கு மிடத்து. ச
பகற்குறிக்கப்புகுந் துநீங்குவான் சொல்லியது.

இ-ள். ஆயிறை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னன்— தெரிநதயிழையினையுடையான் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடுகடிவாழ்தல்போலும்,-- நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னன்— பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினிங்கிப்போதலபோலும். எ-று.

எனக்கென்பதம் புணருமிடத்தென்பதம் அவாய்நிலையான் வாதன. வாழுக்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிறலாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவற்றை அவள்புணர்வுபிரிவுக்குவமையாகவின.

(ச)

ககஉரு. உள்ளவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
ஒள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம். (ரு)

ஒருவழித்தணந்துவந்தலைமகள் நீயிர்தணந்தனான்று

எம்மையுள்ளியுமறிதோவென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். ஒள்ளமர்க் கண்ணுள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளவன் — ஒள்
ளியவாய் அமரைச்செயுங்கண்ணினையுடையாங்குணங்களை யான்மறந்தேனா
யின், நினைப்பேன்;—மறப்பு அறியேன்—ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன்,
ஆகலான் நினைத்தலையுமறியேன். எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்வு
முதலாயின. இத்துணையுந்தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகன்கூற்று. (ரு)

ககஉசு. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியொங் காத லவர். கூ

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்ப

ழிக்குமென்றஞ்சி அவள்கேட்பத் தன்

னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தாங்காணுமைபறிச் செம்மைக்கட்பேரியினொன்று கருதுவாரா கரு
துக, — எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார் — எம்முடையகாதலர் எங்கண்ண
கத்துநின்றும் போகார்; — இமைப்பிற் பருவரார் — யாமரியாத்மைத்தேமா
யின் அதனாலவருந்துவதுஞ்செய்யார்; — நுண்ணியர் — ஆகலாற் காணப்படா
நுண்ணியர். எ-று.

இடைவிடாதநினைவின்புதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னேதோனறவிற
கண்ணுள்ளிற்போகாநொன்றும், இமைத்துழியும் அது நிறறலான இமைப்பிற
பருவரானொன்றும்கூறிஞன். (சு)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு

மெழுதேய கரப்பாக் கறிந்து. எ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் கண் உள்ளாராகக் கண்ணும் எழுதேம் — காதலர் எப்பொ
ழுதுமெங்கண்ணினுள்ளாராகலாற் கண்ணினையஞ்சுனந்தாலெழுதுவதுஞ்செ
யயேம்; — கரப்பாக்கு அறிந்து — அத்துனைக்காலமும் அவர்மறைதலையறி
ந்து. எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர். வருகி
ன்ற வேபாக்கென்பதும். யானிடையீடின் திக்காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரொ
ன்று கருதுமாறென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெயதுண்ட

லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இதுவுமது.

இ-ள். காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெயது உண்டல அஞ்சதும் — காதலா
ரெஞ்சுநுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெயதாக உண்டலையஞ்சாநின்
தேம்; — வேபாக்கு அறிந்து — அவர் அஞ்ச வெயதுண்டபயிந்து. எ-று.

எப்பொழுதும் என்னெஞ்சின்கணிக்குக்கின்றவரைப் பிரித்தானொன்று கருது மாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

கக௨௯. இமைப்பிற் காப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில றென்னுமிவ் ழூர். ௯

வரைவிடைவைத்தப்பிரிவின்கட்டைமகனாற்றாதறபொருட்டிற்

தோழி தலைமகனையிறப்பித்தவழி அவளியற்படமொழிதது.

இ-ள். இமைப்பிற் காப்பாக்கு அறிவல் — என் கண்ணினும்குமாயின உள னிருக்கின்ற காதலர் மறைதலைபறித்து இமைப்பினுள் — அதனைத்திற்கே ஏதலா ண்ணும் இவ்ழூர் — அவ்வளவிற்கு அவளைத் துயிலாதோய்செய்தார் அன்பி லொன்று சொல்லாதிற்தம் இவ்ழூர். எ-று.

தன்கருத்தறிபாகமபறநிப் புலத்துசொல்லுகின்றவாகலின், தோழியொன்று உபநித்த இவ்ழூரென்றா. ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரித்தானொன்று பழிக்கற்பாலையல்லென்பதாம். (அ)

கக௩௦. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில றென்னுமிவ் ழூர். ௧௦.

இதனுமயி.

இ-ள். உவந்து உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் — காதலர் மருளுன்றும் என்னுள்ளத்துள்ளையுலகதுறையாதற்பர் — இதகது உறைவர் ஏதலர் என்னும் இவ்ழூர் — அதனைப்பறியாது அவரைப் பிரித்துறையாநினார் அனலிலொன்று சொல்லாதிற்தம் இவ்ழூர். எ-று.

உவந்துறைவவென்றதனால் அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமையும் அன்புமு டையாரை இலவென்ப பழிக்கற்பாலையல்லென்பதாம். (௧௦)

கக௩௧ ம அதி.— நானுத்துறவுநாத்தல்.

அஃதாவது செட்பங்கப்பட்டு ஆற்றஞாய தலைமகன் தொழிக்குந் தன னுன்றறவுநாத்தலும், சந்தொழிந்நிர்க்கலுறற தலைமகன் அவட்குத் தன்னு ண்நறவுநாத்தலுமாம். இது காதலர்க்குழி நிகழுவதாகலின், காதற்பாறப்ப னாத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௩௧. காட முழந்து வருந்தினாக் கேம
மடலல்ல திலை வாயி. ௧

செட்பங்கப்பட்டு ஆற்றஞாய தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். காடும் உழிய வழுந்தினுக்குந் பிரியாய மகனொழி காமதலாத யறப்பலித்துப் பினைதுபெறுது அன்புறவாடவர்க்கு — ஏமாடல் அல்லவ லி இல்லை — பண்நம் மெமய்வருகின்ற மடலல்லது இவ்ழூரைக்கு வயி யாவதில்கே. எ-று.

ஏமாடதல் அத்துன்பநிற்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினைக்கொடுத்தல். வாயி ஆகுபெயர். பண்நமாடவராயினர் இன்பமெய்திவருகின்றவா ழுநிற்க நினைய தற்குத்தனையென்று கருதிக்கொண்ணெமுபன்ற யான் இதபொழுது அல்லா மையையறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவ்வாற்றான் அதனையெய்துவலென்பது கருத்து. (௧)

கக௩௨. நோன வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினே நீக்கி நிறுத்து. ௨

நாணுடையதமக்கு அது முடியாதென மடல்விலக்கவற்றாட்டுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நோன உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும்— அவ்வருத்தத்தினைப்பொ
ருதவுடம்புமுயிரும் அதற்கேமழாய மடன்மாவின்னீரக்கருதாநின்றன,—நா
ணினே நீக்கிநிறுத்து— அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி. எ-று. .

வருந்தினர்க்கென மேல்வந்தமையிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூறா
யினார். மடல் ஆறுபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அந்
வநிறையோர்ப்புக்கடைப்பிடிமுதலிய முன்னேநீங்கவும் நாணிங்காதுநின்றது,
அதுவுமிதுபொழுதுநீங்கிற்றென்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந்
தம்முணிங்காமற்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன்னாற்றாமையறிந்து
கடிதற்குறைநேர்த்தனாக்கி. (௨)

கக௩௩. நானொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்னுடையேன்
காமுற்ற ரேறு மடல். ௩

நானேயன்றி நல்லாண்மையுமுடைமையின்
முடியாதெனராட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன்— நாணும் மிக்கவான்
டகைமையும் யாள் பண்டுடையேன்; — காமுற்றார் ஏறும் மடல் இன்று
உடையேன்—அவை காமத்தானிக்குதலான், அக்காமமிக்காடோறும் மடலினை
யின்றுடையேன். எ-று.

நான் இழிவாயினசெய்தற்கணவிலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குநாளாது
நிற்றல். அவை பண்டிள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதினமுடியு
மென்பதாம். (௩)

கக௩௪. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ௪

நாணுநல்லாண்மையுங் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின்
அதனால் அவைநீங்குவனவல்லவே பென்றாட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். நானொடு நல்லாண்மை என்னும் புணை— யான்றன்னேக்கடத்தற்குக்
கொண்டநாணும் நல்லாண்மைமுமாகிய புணைகளை— காமக் கடும்புனல் உய்
க்குமே—என்னிற்றிரித்துக் காமமாகிய கடியுபுனல் கொண்டிபொகாநின்றது.
எ-று.

அதுசெய்யமாட்டாத ஏனைப்புணலினீக்குதற்குக் கடும்புனலென்றான். இப்
புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீக்குமென்பதாம். (௪)

கக௩௫. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு
மாலே புழக்குந் துயர். ௫

இவ்வாற்றாமையும் மடலும் தமக்கெவ்வாறு
வந்தனவென்றாட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். மாலை உழக்கும் தயர் மடலொடி— மாலைப்பொழுதின் கணநுபலிக்குந்தயரினையும் அதற்குமருந்தாயமடலினையும் முன்னறியேன்,— தொடலைக்குறுத்தொடி தந்தான்— இதுபொழுது எனக்கு மாலைப்போலத்தொடர்ந்த சிறுவனையினையுடையாட்தான். எ-று.

காமம் ஏனைப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர் தலுடைமயின் மாலையுழக்குந்துயொன்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளாற்றரப்பட்டதென்றும், அவடான் நீகூறியதேகூறுமீனமையனென்பது தோன்றத் தொடலைக்குறுத்தொடியென்றுங்கூறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப்பிறந்தவன்மொழித்தொகை. இவையையடந்தனவாகலின் நின்னனிய்குமென்பது கருந்து. (19)

கககக. மடலுர்தல் யாமத்து முள்ளுருவேன் மன்ற

படலொல்லா பேதைககென் கண். கூ

ம—லுரும்பொழுது இறகறக்குங்கழிந்தென்றோட்குச்

சொல்லியது.

இ-ள். பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா— நிற்பேதைகாரணமாக என் கண்கள் ஒருகாலுறுதுயிறுப்பொருந்தா— யாமத்தம் மன்ற மடலுர்தல் உள்ளுருவேன் — அசுனல் எல்லாருந்துயிலுமிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலுர்தலையே கருதாநிற்பேன். எ-று.

பேதைமென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இனிக்குறைமுடிப்பது நானையெனவேண்டாவென்பதாம். (௨)

ககக௭. கடலன்ன காம முழந்து மடலேருப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்க நில். ௭

பேதைக்கண்கண்படலொல்லாவென்பதுபற்றி

அறிவிலராயமகளிரினும் அஃகுடையாராயவாடவரன்றே

அறற்றபாலொன்றோட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏறுப பெண்ணின்—கடல்போலக் களையறற்காமநோயினையறுபவிததும் மடலுர்தலைச்செய்யாது அறறியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தக்கது இல் — மிக்கதகுதியினையுடைய பிறப்பு உலகத்துல்லே. எ-று.

பிறப்புவிசேடந்தால் அவவடக்கம் எனக்கில்லையாகாநின்றது, நீயிதறிவினறியையென்பதாம். இத்துணையுந்தலைமகன்கூறது, மேற்றலைமகன்கூறது. (௭)

ககக௮. நிறையரியர் மன்னளிய றொன்து காம

மறையிறந்து மன்று படும. அ

காப்புச்சிறைமிக்குக் காமம்பெருநியவழிச் சொல்லியது.

இ-ள். நிறை அரியர் (என்னுது)— இவர்கிறையால் நாமீதுர்த்தற்கரியொன்றஞ்சுதல்செய்யாது, — மன் அரியர் என்னுது — மிகவுமளிக்கத்தக்காரொன்றிரங்குதல்செய்யாது,—காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும— மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ-று.

என்னுதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளின்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்ச வும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. மன்றென்பது தந்தைதன்னையனாரோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார்காமத்தியல்புகூறுவாள்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனியறத்தொடுநிறற்றல்வேண்டிமென்பதுவகுதிப்பாற்கூறியவாறுயிற்று.

கக௭௭. அறிவிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம்

மறுகின் மறுகு மருண்டு.

க

இதுவுமது.

இ-ள். எல்லாரும் அறிவிலார் என்று—யான்முன்னடங்கி நின்றலான் எல்லாருமென்றையறிதலிலர் இனியவ்வாறுநில்லாதுயானேவெளிப்பட்டறிவிப்பெனையுருகி—என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும்—என்காமம் இவ்வூர்மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சமுலாகின்றது. எ-று

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலமலருமாயிற்று, இனி யறத்தொடுநிறற்றல்வேண்டிமென்பதாம். அறிவிலாரென்பதுஉம் பாடம். (க)

கக௮0. யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்

யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

க0

செவிலக்கறத்தொடுநின்றவைத்து யானிற்சுமாமென்னை

யென்று நகையாடிய தோழியொடு புலந்து

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப—யாங்கேட்குமாமுமன்றிக் கண்ணாற்காணுமாறு எம்மையறிவிலா நகாநின்றார், — யாம்பட்ட தாம்படாவாறு—அவரங்ஙனஞ்செய்தின்றது யாழ்ந்தநோய்கள் தாமுருமையான். எ-று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரகின்றது. அறத்தொடுநின்றமையறியாதுவரைவுமாட்சிமைப்படுகின்றிலனென்ப புலக்கின்றாளாகலின், ஏதிலாளாக்கிக் கூறினாள். இது, நகாநின்றசேட்படுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையாக. (க0)

ககடு ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுக்கிவேண்டிய தலைமகன் பிராகுறுகின்றவலர் தனக்காகின்றுவாற்றாதத் தோழிக்கறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைமகனாதோழியும் அவ்வலையவன்றனக்கறிவுறுத்தலுமாம். இது, நானுத்தறநதவழி நிகழ்வதாகலான், நானுத்தறவுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௯௧. அலரொழ வாரூயிர் நிற்கு மதனைப்

பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

க

அல்லகுறிப்பட்ட பிறறைஞானதுவந்த தலைமகனைத் தோழி

யலர்கூறி வரைவுகடாயவழி அவன் சொல்லியது.

இ-ள். அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் — மடையையொடெம்மிடைகட்புணரின்கணலரையொழுகலான், அவனைப்பெருதுவருதுமென்னறியவுயிர் பெற்றது

போன்று நிலைபெறும்;— அதனைப் பாக்கிபத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பெற்றதைத் தெய்வத்தால் யானேயறிவதல்லது கூறுகின்றபலரும்றியார்.எ-று.

அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனையெய்தப்பெறாத வருத்தமெல்லாந்தோன்ற அறியவுயிரென்றும், அங்ஙனமறியாநீ எரியளாக்கியெய்க்கின்றமையின், அஃத வ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகாநின்றதென்பான் அல்லொழுவாருவிரிந்தருமெ ன்றும், பற்றுக்கோடாதலை ஆவ்வதலாரதியிற்றுற்றதொழிவர் ஒழியவே ஒரு யிர்போமாகலான் அவரறிபாடுமொழிகின்றது தெய்வத்தானென்றுக்கூறினான். முற்றம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு அருமை யறியா
தலரொமக் கீந்தகிவ் பூர். உ

இதுவுமது.

இ-ள். மலர் அன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது—மலர்போலுங்கண்ணை யுடையானது எய்தற்கருமையறியாது,— இவ்வூர் அலர் எமக்கு ஈந்தது— இவ்வூர் அவனையெளியனாக்கி அவளோடலர்கூறலை எமக்குபகரித்தது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென் றான், தனக்குப்பற்றுக்கோடாகலின். அலர்கூறுவானா அவர்செய்தவுதவிப்பற்றி இவ்வூனொன்றான். (உ)

ககச௩. உறாஅதோ ஓரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். ஊர் அறிந்த கௌவை உறாதோ—எங்கட்குக்கூட்டமுண்மை இவ் ஓரறிதலான் வினோதவலர் எனக்கூறுவொன்றன்றோ,— அதனைப் பெறாது பெற்றன்ன நீர்த்து—அதுகேட்டவெளமனம் அக்கூட்டத்தைப்பெறுதிருந்தே பெற்றுற்போலுநீர்மையையுடைத்தாகலான். எ-று.

பெற்றன்னநீர்மை பெற்றவழியுளதாயின்பமீபோலுநின்பமுடைமை. நீர்த் தென்பதற்கேற்ற மனமென்னும் வினோமுதல் வருவிக்கப்பட்டது. (௩)

ககச௪. கவ்வையாற் கவ்யிது காம மதுவின்னேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் கவ்வையால் கவ்யிது—என்காமம் இவ்வூடுக்கின்ற அலரா னேயலர்தலையுடைத்தாயிற்று— அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென் னும்— அவ்வலரின்கையின், தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும். எ-று.

அலர்தல் மௌமௌமி தல். செய்வையுடையதனைச்செய்விதென்றாற்போ லக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்யிதென்றார். இயல்பு இன்பம்பயத்தல். தவ்வெ ன்னுமென்பது குறிப்புமொழி; “தூல்கால் யாத் த மாலை வெண்குடை— தவ் வெண் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப” என்புழியுமது. (௪)

ககச௫. களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது. ௫

இதுவுமது.

சஉ

இ-ள். களித்தோறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று—கள்ளுண்பார்க்குக் களிக் குந்தோறங்கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுத்தோறும் இனிது—எனக்குக் காமம் அலரார்தோறும் இனிதாகாநின்றது. எ-று.

வேட்கப்பட்டற்றுலென்பது வேட்டற்றுலெனநின்றது. வேட்கையிருதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (டு)

ககசசு. கண்டது மன்னு மொருநா ளுலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. சு

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானுந் தலைமகனையெய்தப்பெறுத தலை
மகள் அவன்சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்
வவாளாய் அலரறிவுறி இவ்வாவுகடாயது.

இ-ள். கண்டது ஒருநாள்—யான் காதலரைக் கண்ணுறப்பெற்றது ஒருநா ன்றே,—அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று—அதனினுயவலர் அவ்வளவி ற்றன்றித் திங்களைப்பாம்புகொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும்பரந்தது. எ-று.

காரியத்தைக்காரணமாகவுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றான். இருவழி யும் மன்னும் உம்மையும் அசைநிலை. காட்சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொ முக்கம் இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (சு)

ககசஎ. ஊரவர் கெளவை யெருவாக வன்னைசொன்
ளீராக நீளுமிந் நோய். எ

வரைவுநீட ஆற்றாளாய் தலைமகனைத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாதல
றிந்ததோழி ஊரவரலரும் அன்னைசொல்லுநோக்கியாற்றல்வே
ண்டுமென்ச் சொல்லெடுப்பியவழி அவன்சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோய்—இக்காமநோயாகிய பயிர்,—ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னைசொல் லீராக நீளும்—இவ்வூரின்மகளிரொடுக்கின்ற அலர் எருவாக அது கேட்டு அன்னை வெகுண்டிசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் லீராக, வளராநின்றது. எ-று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆனொழித்துநின்றது. ஏகதேசவுருவகம் சுருங்குதற்கேதுவாவன தாமே விரிதற்கேதுவாகாநின்றனவென்பதாம். வனாவா னாதல் பயன். (ஏ)

ககசஅ. நெய்யர லெரிதுதுப்பே மென்றற்றூற் கெளவையாற்
காம றுதுப்பே மெனல். அ

இதுவுமது.

இ-ள். தெளவையால் காமம் றுதுப்பேமெனல்—ஏதிலாரொடுக்கின்ற அல ரால் நாகாமத்தையவித்தமென்று கருதுதல்—நெய்யால் எரி றுதுப்பேமெ ன்றற்று — நெய்யாலெரியையவித்தமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ-று.

மூன்றனுருபுகள் கருவிகேண்வந்தன. இளர்தற்காரணமாய் அலரால் அவித் தல்கூடாதென்பதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. சு

வகாவிடைவைத்துப்பிரிவின்களுற்றாளாய தலைமகள் அவன்வ
ந்து சிறைப்புறத்தானாகலித்து அலாஞ்சியாற்றல்வேன்
மமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் காண நீத்தக்கடை— தம்மையெதிர்ப்பட்டான்று நின்னிற்றியேன் அஞ்சலோம்பென்றவாதாமே இன்று கண்டார்பலரும் நானும்வகை நம்மைத் துறந்தபின்— அலர் காண ஒல்வதோ— நாமேசிலார்கூறுமலருக்கு காணக்கடுமோ கூடாது. எ-று.

காணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்று தொழிற்பெயருள ஒல்லுதற் றொழிலோடு முடித்தது. கண்டாரானுநிலைமையமாய யாம் நானுதல் யான் டையதென்பதாம். (க)

ககரு. தாம்வேண்டி னன்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கெளவை யெடுக்குமிய் ஐர். க0

தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச்சொல்
லுவாளாய் அலரறிவுறீஇ அவன் உடன்போக்கு
நயப்பச் சொல்லியது.

இ-ள். யாம் வேண்டும் கெளவை இவ்வூர் எடுக்கும்—உடன்போகற்கேது வாகனென்கி யாம்பண்டேவிரும்புவதாயவலரை இவ்வூர்தானையெடாரின்றது; —காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர்—இனிக்காதலர்தாமும் யாம்வேண்டிய க்கால் அந்நையினிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்குநன்றாய்வதது. எ-று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. 7ங்கட்காசுவடைமையின மறொன் பது தோன்றக் காதலொன்றான். இவ்விருபதுபாட்டும் புணர்தனிமித்தம். (க0)
களவியல் முற்றிற்று.

க ற் பி ய ல்.

இனிக் கருபு பதினெட்டங்காரததாற கூறுவானறெருங்கி, முதற்கட்டி ரிவாற்றுமை கூறுவனொர்.

ககக ம் அதி.— பிரிவாற்றுமை.

அத்தாவது வகாநதெய்தியபின் தலைமகள் அறம்பொருளின்பங்களின் டொருட்டிச் சேயிடைக்கும் ஆயிடைந்துத்தலைமகளைப் பிரிந்துதலல்லும் செல் லுநான்று அப்பிரிவினை அவளாற்றாளாநீண்டம். அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த தியதலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவுணக்குத் தலைமகடானே அவனகுறிப்பா னுணர்ந்துகூறலும், பிரிவுணர்த்தயயழிக்கூறலும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆறறு விக்குத்தோழிக்குத் தலைமகள்மறுத்துக்கூறலுமென மால்வகையாறகூறப்படும்.

ககரு. செல்லாமை புண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்.

வலவரவு வாழ்வார்க குரை. க

பிரிந்துகடிதின்வருவென்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

இ—ள். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை — நீயெம்மைப்பிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குச்சொல், — மறு நின் வல்வரவு வாழ்வார்க்கு உரை—அவ்வொழியப் பிரிந்துபோய் வினாந்துவருதல்சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ-று.

தலைமகனையொழித்து எனக்கென்றான், தானவென்னும் வேற்றுமையின் மையின். அக்காலமெல்லாமாறியிருந்து அவ்வரவுகாணவல்லளல்லள், பிரிந்தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவிததல் பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கியுரைப்பாருமுள். (க)

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. உ
பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ—ள். அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்து— தழையுங்கண்ணியுங்கொண்டு பின்னிற்றநூன்று அவர்நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சிகுறித்தமையான் நமக்கின்பமுடைத்தாயிருக்கும், — புணர்வு பிரிவஞ்சும் புன்கண் உடைத்து— இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நிகழாநிற்கவும் அது பிரிவொன்றஞ்சும்சத்தினையுடைத்தாயிற்று, அவரன்பினிலைமையிது. எ-று.

பார்வலென்றதனால் புணர்ச்சிபெருத பின்னிலைக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங்காரியப்பெயர் காரணத்தினமேலதாயிற்று. அவ்வச்சத்தினையுடைத்தாதலாவது “முள்ளூறழ் முனையெயிற் றமிழ்நூறுந் தீநீகாக்—கள்ளினு மகிழ்செய்யு மெனவுரைத்து மமையாரென்— ளெள்ளிழை திருத்தும்” பண்டையிற்சிறப்பால் அவன் பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன். (உ)

ககருங். அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ஈ
இதுவுமது.

இ—ள். அறிவு உடையார்கண்ணும்—பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம்பிவாற்றாமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஒரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான்—ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது— அவர்சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையொனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உம்மை உயர்வுகிறப்பின்கண் வந்தது. (ங)

ககருசு. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.
இதுவுமது.

இ—ள். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின்— எளிப்பட்டனான்தே தலையளிசெய்து நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின், — தெளித்த சொற் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ — அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்தசொல்லு மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குத் குற்றமுண்டோ! எ-று.

தேறியான்பது தன்னைப் பிரிப்போற்குநல், சொல்லுஞ்செயலுமொவ்வா
மைக்குற்றம் அவர்க்கெய்தும், அஃதெய்தாவகையுங் குவியென்பதுகருத்த.

கககரு. ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்

நங்கி னரிதாற் புணர்வு.

ரு

இதவுமது.

இ-ள். ஒம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஒம்பல்— என்னுயிரைச் செல்லம்ந்தாத்
தியாயின், அதனையானதற்கமைந்தாருடைய செல்லினை அழங்குவிப்பதாக;
—மற்று அவர் நீங்கிற் புணர்வு அரிது—அழங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்ல
ராயின் அவராலாள்ப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றார் பின்னவரைக்கருதித்
எனக்கரிதாம். எ-று.

ஆளுதற்கமைநல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாம்குறபுடையாதல். மற்ற
வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (ரு)

கககரு. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்

நல்குவ ரென்னு நசை.

சு

தலைமகன் பிரிவுணர்த்தியவாறு வகுதுசொல்லிய தோழிக்குச்

சொல்லியது.

இ-ள். அவா பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின்— நங்கவயுக்கமிமையறி
நததலைவராதாமே நம்முனின்று தம் பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மைபுடைய
ராயின்,—நல்குவர் என்னும் நசை அரிது—அஃதன்மையார் பின்பு நம்மாற்றா
மையறிந்து வந்தது தலைபரிசெயவொன்றிருக்குமாசை மீட்ப்பயிற். எ-று.

அருமை பயன்படுதலல்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்ளிப் பிரிவெண்ணுத
லும் உணர்த்தலும்வல்லாராயினா பிரிந்தபோய அன்புடையாராய நம்மைநினை
த்துவந்து நல்குதல் யாண்டையொன்பதாம். அழங்குவிததல் பயன். (சு)

கககரு. துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை

யுறைநிறவா நின்ற வினை.

எ

இதவுமது.

இ-ள். துறைவன் துறந்தமை—துறைவன் என்னைப் பிரியுற்றமைமைய —
முன்கையிறை இறவாரின்றி வளை தூற்றுகொல்— அவனுணர்த்தாமற்றாமேபு
ணர்த்து என்முன்கையினிறையினின்றவகுதலாமின்றி வளைகள் எனக்கறிவியா
வோ, அவனுணர்த்தவுணர்நதவந்தது நியறிவித்தல்வேண்டிமோ! எ-று.

* முன்னேகிழந்தமைமிற் துறந்தமைமெய்யும், கிட்டதனையான் மெய்
நது ஆற்றாமையின் இறவாரின்றிவென்றுங்குறிஞள். அழங்குவிததுவந்தகூற
ற்பாணியல்லையாய நியும் இவ்வளைகள்செய்தானவே செய்தாயெனப் புலநதுகூறி
யவாறு. (எ)

கககரு. இன்ன தினனில்லார் வாழ்த லதனினு

மின்ன தினியார்ப் பிரிவு.

அ

இதவுமது.

இ-ள். இன்ன இல் னார் வாழ்தல் இன்னது—மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பிப்பிவு
தோழியில்லாத வேற்றுரின்கண் வாழ்தலினனது—இனியார்ப்பிரிவு அதனி

னம் இன்னது—அதன்மேலும் தங்காதலணைப்பிரிதல் அத்நினுமின்னது. எ-று.
தலைவன்செலவினையழுங்குவித்த வாராது உடன்பட்டிவந்தமைபற்றிப் புல
க்கின்றனாகலின், இன்னிலுரொன்றான். உலகியல்கூறுவான்போன்று தனக்க
வ்வீரண்பிமுண்மைகூறியவாறு. (அ)

ககருக. தொழிற் சுடினல்லது காமநோய் போல

விழிற் சுடலாற்றுமோ தீ. கூ

காமந்தீயுபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுடுமாகலான்

நியாற்றல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தீத்தொழிற் சுடிற் சுடலல்லது — தீத் தன்னைத்தொட்டாற்சுடுமா
யிறசுடுதெல்லது— காமநோய்போல விழிற் சுடல் ஆற்றுமோ—காமமாகிய
நோயுபோலத் தன்னையகன்றற் பப்பாதுசுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ-று.

சுடுமாயினென்பது மந்திராமநூதுகளாற்றம்பிக்கப்படாதாயினென்றவாறு.
காமத்திற்கதுவுயில்லைபென்பாள் வாளா சுடலென்றான். அகறல் துகராமை.
சுடலென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. தீயினுங்கொடியதனை யானாற்றாமாறெ
ன்னையென்பதாம். (க)

கக௯௦. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்

பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். க௦

தலையியர்பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பர் அது. நீசெய்கின்

றிலையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,— அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி—
பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் நிகழும் அல்லனோயினையு
நீக்கி—பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர்—பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்
னையுமாற்றிப் பின்னுயிருந்து உயிர்வாழுகளிர் உலகத்துப் பலர். எ-று.

பண்டையிற்சிதப்பத் தலையளிபெற்றின்புறுகின்றவெல்லைக்கண்ணே அஃதி
முந்து துன்புறுத்தற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகலின் அரியதனைச் செய்தென்று
ம், செல்லுந்தேயத்து அவர்க்கியாது நிகழுமென்றும் வருந்துணையும் யாமாற
றியிருக்குமாறென்னென்றும் அவ்வாவுதான் எஞ்ஞான்று வந்தெய்துமென்றும்
இவ்வாற்றாநிகழங்கவலை மனத்தநீங்காதாகலான் அல்லனோய்நீக்கியென்றும்,
பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து நிகழுங்காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை,
மதி, தென்றலென்றிவைமுதலாக வந்து அதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாக
லிற் பிரிவாற்றியென்றும், தங்காதலணையின்றியமையா மகளிருள் இவையே
ல்லாம் பொறுத்துப் பின்னுயிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருயில்லையென்பது
குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்துவாழ்வார்பலனொன்றுக்கூறினான். அரிதென்பது
வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்கணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து,
நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஒசைவகையான் அவ்வவற்றதருமையுணர நின்றன. சிற
ப்புமை விகாரத்தாற்றொக்கது. யானுயிற்றுப்படுவென்பது கருத்து. (க௦)

ககள ம் அதி.— படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும். அஃகாவது பிரிவாற்றினாய் தலைமகள் தானுதலின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிந்திரங்குதல், அநிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். *

*கககக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க் கூற்றுநீர் போல மிகும்.

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நினானுணங்கேலா

தென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது. *

இ-ள். நோயை யான் மறைப்பேன் — இந்நோயைப் பிறரறிதருணி யான் மறையாநின்றேன்;—இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போலமிகும்—நிற்பவும், இஃது அந்நான்வனா நிலலாது நீர்வேண்டிமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்மிகுமாறுபோன் மிகாநின்றது. எ-று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பதபட நின்றமைவின், மன் ஒழியிசைக் கண்வந்தது. “இஃதோ செல்வர்க் கொத்தெனையான்” என்புதிப்போல ஈண்டுச் சுட்டுப்பெயர்ந்து திரிந்துகின்றது. இஃதோர்நோயையென்று பாடமோலு வாருமுளர்; அது பாடமன்மையறிக. இனி அதற்கடுத்தது நிகையல்லென்பது மென்பதாம். (க)

ககககஉ. கரத்தலு மாற்றேனிக் நோயைநோய் செய்தார்க் குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

சுண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத்தூதுவி

திதென்னுமிரண்டனாள் ஒன்றுசெயல்வேண்டிமெ

ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். இந்நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன்—இந்நோயை சுண்டையாரறியாமன்மறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன்;—நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும் நாணுத் தரும் — ஆகாக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் எனக்கு நாணினைத்தாராநின்றது, இனியென்செய்கோ! எ-று.

ஒருகாலைக்கொருகான்மிகுதலிற் கரத்தலுமாறறேனென்றும், சேயிடைச்சென்றவர்க்கு இதுசொல்லித் தூதுவிட்டால் இன்னுமிருந்தேனென்பது பயக்கு மென்னுங்கருத்தால் நாணுத்தருமென்றுங்கூறினாள். (உ)

ககககஉ. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென் னோவு வுடம்பி னகத்து.

இதுவுமது.

இ-ள். காமமும் நாணும் — காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்க லொல்லாத நாணும் — நோனா என் உடம்பின் அகத்து—தம்மைப்பொறுத என்னுடம்பின்கண்ணே—உயிர் காவாத் தூங்கும்— உயிர் கரத்தண்டாக அத் திருதலிலினுத் தூங்காநின்றன. எ-று.

பொருமை மெலிவானாயது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண் டும் ஒத்தசேரவென்பது தோன்ற, நின்றது. தூதுவிடவும் ஒழியவும்பண்ணுவன வாய காமநான்கள் தம்முளொத்து உயிரினையிறுவியாரின்றன, யான் அவற்று ளொன்றின்கணித்கமாட்டாமையின் இஃதிறேவிமென்பதாம். (க.)

கககச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில். ச

சுலீவியர் காமக்கடற்படார் படினும் அதனை ஏற்ற
புணையானிதிக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச்
சொல்லியது.

இ-ள். உண்டு காமக்கடலே—யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்ட
னுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே,—அது நீந்தும் ஏமப் புணை இல்
—அதனை நீந்தும், ஈரணிய புணையில்லை, ஏ-று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. அதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்
பாலையாயநீயும் ஆயிறநிலையென்பது கருத்து. (ச)

கககரு. துப்பி னெவனாவர் மற்றொ றுயர்வரவு
நட்பினு ளாற்று பவர். ரு

அதுவிடாமெனோக்கித் தோழியொடு
புலநதுசொல்லியது.

இ-ள். நட்பினுள் றுயர்வரவு ஆற்றுவவர்—இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின்க
ண்ணே துன்பவரவினைச் செய்பவல்லவர் —துப்பின் எவனாவர்கொல்—துன்ப
ஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வர்கொல்லோ! ஏ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் “துப்பெதிர் தோர்க்கே யுள்ளாச் சேய்மைய—னட்
பெதிர் தோர்க்கே யங்கை யண்மைபன்” என்பதனானுமறிக. அப்பகைமை
சுணங்கி நாணுமையின் அவர்செய்வதுமரியப்பெற்றிலேமென்பதுபட நின்றமை
யின், மன் னுழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெ
ய்கின்றிலையென்ப புலக்கின்றமையின், துயர்வரவுசெய்தாளாக்ஷியும் பிறளாக்
ஷியுங்கூறினாள். (ரு)

கககசு. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதெங்காற்
துன்ப மதனிற் பெரிது. சு

காமத்தானின்பமுற்றார்க்கு அதனினுய துன்பமும் வரு
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமம் இன்பம் கடல்—காமம் புணர்வாலின்பஞ்செய்யுங்கால், அவ்
வின்பங்கடல்போலப்பெரிதாம்;—மற்றஃது அடுங்கால் துன்பம் அதனிற் பெ
ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறுதன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலி
னுமப்பெரிதாம். எ-று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை
யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவின்பத்தோடொத்துவரின் ஆற்றலாம்,
இஃதனைதளவன்றென்பது கருத்து. (சு)

கககஎ. காமக் கடுப்புன னீந்திக் கலாகானேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல் நிறை புணையாக நீத்தப்படு
மென்னுக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். காமக் கசிம்புனல் நீந்திக் கரை காணேன்—காமமாகிய கடலை நீந்தா தேனல்லென், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலேன்,—யாமத்தம் யானே உளேன்—அக்காணுமைக்காலந்தான் எல்லாருடையிலும் அனாயிருளாயிற்று, அவ்வனாயிருட்கண்ணும் அதற்கொருதனையின்றி யானேயாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டுயிந்து போகாதுளேனாகாநின்றேன், சுதொருதிலினைப்பயனிருந்த வாறென்! எ-று.

ககிமை ஈண்டி மிருதிக் கணின்றது. உம்மை முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. யானேயாயினேனென்பது நீதுணையாயிரநிலைபென்னுங்குறிப்பிற்று. (௭)

கககௌ. மன்னுயி ரெல்லாந் துடிற்றி யாநித்திரா

வென்னல்ல திலலை துணை.

அ

இரவின் கொடுமை சொல்லியிருக்கியது.

இ-ள். இரா அளித்து—இவ்விரா அளித்தாயிருந்தது,—மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என்னல்லது துணை இல்லை—உலகத்து நிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்லாந்தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றிலலை. எ-று.

துயிற்றியெனத் திரிந்துநின்ற யினைபெச்சம் அவையிலையான்வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோடொன்றுகின்ற உயிர்களைல்லாம் விட்டு இறந்துபடுமெல்லையெனப் என்னையே துணையாகக் கொடலின் அறிவின்றென்பதுபற்றி அளித்தொன்றான், இதழ்ச்சிக் குறிப்பு. (௮)

கககௌ. கொடியார் கொடுமைபிற முறுகொடிய விரந்தா

கொடிய கழியு மிரா.

கௌ

இது உகாமது.

இ-ள். இகரார் கொடிய கழியும் இரா—காணவிராந் நாமன்புற்ற முன்னுளகன்ற நுரியவார் அவர்பிரிவாழ்நிறமாநின்ற இரவார் கணில் கொடியவாயச் செல்தின்ற கர்ஜல்கள்—கொடியார் கொடுமைபிற நாய் கொடிய—அக் கொடிபார்க்கு கொடுமைத்தீமலை தாங்கொடுமை செய்பவரின்னான். எ-று.

தன்னுறமை கருதாது பிரிதலின் கொடியாரொன்றான். கொடுமை கழிதின்வாராதநித்தல். அவர்பிரிவாழ்நிற நீட்டிப்பானுமுளகார அவர்குமக்குக் கண்ணோடாமமேலும் பண்டையினெடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம். (௯)

ககள0. உள்ளம்போன் னுயிர்வழிச் சொல்காடுன் வெள்ளநீர்

நிந்தல மன்றெவென் கண்.

க0

நின்கண்கள் பேரழகழிகின்றனவாகலின் அதுறபாடு

யல்லையெனருட்குச் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளம்போன்று உளவழிச் செல்கறபின்—மனம்போலக் காதலருள்ளதேயத்துக் கடித்திற்செல்லவல்லவாயின்,—என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல—என்கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தநீரை நீந்தா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலேயுள்ளதென்பது படநின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செல்வாவது நினைவே

யாகலின் உள்ளம்போன்றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டிதவிற கண்கள் அதனொடுசென்று காதலனைக் காண்டல்கூடாதென்னுங்கருத்தாற் செல் கற்பினென்றுங்கூறினான். இதனை வருகின்றவதிகாரமுந்தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. (க0)

ககஅ ம் அதி.—கண்விதுப்பழிதல்!

அஃதாவது கண்கள் தங்காட்சிவிதுப்பான் வருந்துதல். காட்சிவிதுப்பித் தலைகளைக் காண்டற்கு வினாதல். இது, படரான்மெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண்டது. க

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழிதவாரின்றன நீயாற்றல்
வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் கூட்ட—இத்தணியானோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலனைக் காட்டலானன்றோ;—கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல்—அன்று அத்தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியழுபின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந தாமேகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிந்துணரா நோக்கிய ஷண்கண் பரிந்துணராப்
பைத லுழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண்—மேல்விளைவதனையாராய்ந்தறியாது அன்று காதலனை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்—பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன்—இன்று இது நம்மால்வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்துணராது தீன்பழுழப்பது என்கருதி எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமைநிற் காண்டற்கியராய் வருந்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வர்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎக. கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழ்

மிதுநகத் தக்க துடைத்து. க.

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுழும் இது—இக்கண்கள் அன்று காதலனைத் தாமே விரைந்துநோக்கி இன்றுந தாமேயிருந்தமுகின்றவது—நகத் தக்கது உடைத்து—நம்மாற்றிக் கத்தக்கடிகப்படுகையுடைத்து. எ-று.

கண்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவினைக்குமாலான், கத்தத்தகதுடைத்தென்றான். (க)

ககஎச. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிபுத்து. ச

இ-ள். உண்கண்—உண்கண்கள், —உய். றுற உய் துத் தோட ன்கண்
நிறுத்து—அன்று யானுய்யமாட்டாமையென்குதவாய ஒழியிலா, தோடைய என்
கண்ணே நிறுத்தி, —பெயலாற்றா நீர் உலத்த—தாமமுதலையாடா வண்ணம்
நீர்வறவிட்டன. எ-று.

* நிறுத்தல் பிரிதலும் பிண்கடாமையுமுடையாடா காட்டி, அதனால் நிலைபெ
றுச்செய்தல். முன் எனக்கின்றது, தனசெய்தலாற் பின் தமக்கின்றது, தன் தாமே
வந்தனவென்பதாம். (ச)

ககஎடு. படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றா
காமநோய் செய்தவென் கண். ரு

இ-ள். கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்த னன்கண்—எனக்குக் கடலுஞ்சி
றிதாம்பவண்ணம பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என் கண்கள். —படல், ஐயுறா
பைதல் உழக்குங்—அத்தியினையாற குழும் தயிலலையவாய்த் துன்பத்தையுமுழ
வாசின்றன. எ-று.

காமநோய் காட்டியான் வந்ததாகலின், அத்தனைக் கண்களே செய்ததாகித்
கூறினான். துன்பம் பெறுதலாயினது. (இ)

ககஎசு. ஸ்ரீ வினாத்தெ யொமககிந்தோய் செய்துகண்
டாஅ மிதற்பட டது. கூ

இ-ள். எமக்கு இவ்வாய் செய்துகண் தாம் லிதற்பட—து—எமக்கிக்கா
மநோயினைச் செய்து க ககடாமமும டுத்துப் பிரிமுதற்கண்ணெய்பட்டது—ஒரு
இனிதே—மிகவுயிர்செய்து. எ-று.

ஒவ்வென்பது மிகவுயிர்செய்து கண்ணா தருகிப்படுச்சொல். தம்மால் வருந்தமு
ற்றமெனக்கு அது தீர்மானிப்பான், தென்பதாம். (சு)

ககஎள. உழந்துழந் துண்ணி ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவாககண்ட கண். எ

இ-ள். விழைந்து இழைந்து வேண்டி யவர்க் கண்ட கண்—விழைந்து உண்
னெய்திற்று விடாதே துன்று உண்கண்கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உள்
நீர் அறுக—இன்று இத்திலாதலுங்கலாக துன்பத்தையுழந்துழந்து தம்மக
த்துள்ளநீர் கூறநோபாக. எ-று.

அறிக்கு இடைவிடாமல்கண் வந்தது. அறுதலாயின இ—த்திறிகழ்பொரு
ளன்றொழில் இடக்கண்மேனின்றது. (எ)

ககஎஅ. பேணது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண். அ

காதலர் பிரிந்துபோயினால்லர் அவரீன்றோர்
அவரைக் காணுமளவும் சீடாற்றல்வேண்டி
மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பேனாது பெட்டார் உளர்—நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்
மாத்நிரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்;—மற்று அவர்க் கண் காணாது
அமைவில்—அவ்வுண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள் காணாதமைகின்
றனவிலையாயின். எ-று.

செயலாற்பிரிந்துறின்றமையிற் பேனாதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப்பிரிவ
ச்சமும் வன்புறையுங்குறினராகலிற் பெட்டாொன்றுங்குறினான். மன் ஒழியி
சைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. பூ
ணற்றவற் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாரின்றனவென்பதாம். இனிக்
கொண்கணையென்று பாடமாயின், என்கண்கள் தம்மைக் காணாதமைகின்ற
கொண்கணைத் தாங்காணாதமைகின்றனவிலலை இவ்வாறே தம்மையொருவர்வி
ழையாதிருக்கத் தாமவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இத
ற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎசு. வாராக்காற்றுஞ்சா வுரிற்றுஞ்சா வாயிடை

யாரஞ் ருற்றன கண்.

சு

ரீயுமாற்றி நின்கண்களுந்தயில்வனவாதல்வேண்டு

மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வாராக்கால் துஞ்சா—காதலர் வாராதஞான்று அவர்வரவுபார்த்துத்
துயிலா,— வரின் துஞ்சா—வந்ததஞான்று அவர்பிரிவஞ்சித் துயிலா,— ஆயி
டைக் கண் ஆரஞ் உறறன்—ஆகலான் அவ்விருவழியும் என்கண்கள் பொறு
த்தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச் சுட்டி நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருஞான்றுமி
ல்லையென்பதாம். (க)

ககஅ0. மறைபெற லாரார்க் கரிதன்று லெம்போ

லறைபறை கண்ணு ரகத்து.

க0

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழிபாமல் அவர்கொண்மையை

மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் — எம்மைப
போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினையுடையார் தநெஞ்சின்கண்டக்கிய
மறையையறிதல்—ஊரார்க்கு அறிதன்று—இவ்வூரின் கணுள்ளார்க்கு எளிது.
எ-று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்துநிகழ்வதனைப் புறத்து
ள்ளார்க்கறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின், அறைபறையா
கியகண்ணென்றுள். இங்ஙனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக்கண்ணு
ொன்று பாடமோதுவாருமுளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாதி
ன்றனவென்பதாம். (க0)

கககும் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசப்புற்றபருவரலென விரியும். அத்தாவது பசப்புறுதலானது வருத்தம். இதனைப் பந்தெறிந்தவயர்வென்பதுபோலக் கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர்ந்திறவேறுபாடி. இது, தலைமகனைக் காண்ப்பெறுதலுழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. க

முன பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் ஊரோறாறுது பசந்தவழிந்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் — என்னை நயந்தவர்க்கு அது பொழுது பிரிவையுடம்பட்டநான் — பசந்த என்பன்பு யார்க்கு உடைக்கோ — அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச் சொல்வேன்! எ-று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்து நித்திப் பிரிவுணர்ந்தி னராகலின அவரன்புண்டயொன்றங்குந்தான் நயந்தவொன்றும்துதுவையுடம்படாக மேலும் பிரிவுநிகழாமாகலின் இனி அவரைக் கூடிதலினை என்னங்கருத்தான நல்காமையென்றும், முன்னருடம்படுத்தலும் பின்னராற்றாது பசந்தலும் பிறர்செய்தனவல்லவென்பான் பசந்தவென்பண்பென்றும், யான் செய்குகொண்டதுன்பத்தினை இனியொருவாக்குச் சொல்லலும் பதியாமென்னங்கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றுங்கூறினான். (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ஒன்னுந் தகையா விவர்தந்தென்
மேனிமே லாரும் பசப்பு. உ

ஆறாறுளைனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவலென்பது
படச் சொல்லியது.

இ-ள். யானாற்செயினோகையும, — பசப்பு — இப்பாப்புக்தான், — தந்தார் அவர் என்னும் தகையால் — என்னையுண்டாக்கினார். அவரென்னும் பெருமிதத்தான், — என்மேனிமேல் இவாதந்தா ணாரும் — என்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தாநின்றது. எ-று.

“குறுக்கொப் பினிக்கும் வேலான் கூட தனமா விவர்தது சொல்ல” என்புறியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலறிக. இஃது உரிமைபற்றியுரிக்கிறது, இதற்கு நீகவல்லவேண்டாவென்பதாம். (உ)

ககஅக. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து. க

அழகுநாணுமழிபாமல் நியாற்றல்வேண்டிமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்து — பிரிகின்றநான்தே அவவிரண்டற்குத்தலைமாறாக இக்காமரேயினையும் பசலையையும் எனக்குத் தந்து — சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் — என்மேனியழகினையும் நாணினையும் அவர்கொண்டுபோயினார். எ-று.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் காணிற்ருத் தலைமாறுயிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுளவாகலும் இவையிலவாகலுங்கூடாவென்பதாம். (௩)

ககஅச. உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்கிறமாற்கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ச

பிரிகின்றவர் தெனிலித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையுமறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவொன்ற வழிச் சொல்லியது.

இ-ள். யான் உள்ளுவன்—அவர்சொற்களை யான் மனத்தானினையாநிற்பேன்;—உரைப்பது அவர்கிறும்—வாக்காலுரைப்பதும் அவர்நற்றிறங்களையே;—பசப்புக் கள்ளம்—அங்ஙனஞ்செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருந்தது. எ-று.

பிறவும் ஒவும் அசைநிலை. மெய் மற்றைமனவாக்குக்களின்வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென, தாளுறுகின்றமை கூறியவாறுயிற்று. (ச)

ககஅரு. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் மேனி பசப்பூர் வது. ரு

காதலர் பிரிந்தனினித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார்—பண்டும் நங்கூர்தலர் உந்நேசெல்வாராக,—என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண்—என்மேனி பசப்பூர்வதற்கேயன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிரிதொன்றாமோ! எ-று.

உவக்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்சொற்கள். தேயவண்மையார் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினதுவரவும் பகலிரவுகளின்செலவும்வரவும்போல்வதறிந்துவைத்து அறியாதாய்போல ந் சொல்லுகின்றதென்னெயன்பதாம். (ரு)

ககஅசு. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. சு

இதுவுமது.

இ-ள். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல்—விளக்கினது மெலிவுபார்த்த நெருங்கிவருமிருளேபோல—கொண்கண் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு—கொண்கண்முயக்கினது மெலிவுபார்த்த நெருங்கிவரும் இப்பசப்பு. எ-று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணச்சொல். முன்பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கவகாசம்பார்த்தவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (சு)

ககஅள. புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. எ

இதுவுமது.

இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன்—முன்னொருநாள் காதுலைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்;—அவ்வளவில்

பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று— அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளி
க்கொள்வதுபோல வந்து செறித்தது. எ-று.

கொள்ளுவன்பது குறைந்துவின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப்
படும்பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்தக்கிறகு அவ்வாறாயது, இப்பிரியின்
கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசந்தா விவளென்ப தல்லா விவளேத்

துறந்தா ரவொன்பா ரில்.

அ

நீயிங்ணம் பசக்கற்பாலேபல்லையென்ற தோழியொயி

புலந்துசொல்லியது.

இ-ள். இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால்—இவள் அந்நிராது பசந்தா
ளென்று என்னைப் பழிகுறுவதல்லது — இவளை அவர் துறந்தார் என்பார்
இல்—இவளையவர் துறந்துபோயினொன்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை.
எ-று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக்கூறினாள், தன்னையே நெருங்கதல்பற்றிப் புல
க்கின்றமையின். (அ)

ககஅக. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்

நன்னிலைய ராவ றொனின்.

க

இதுவுமது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நன்னிலையராவர் எனின் — இப்பிரியையானேயும்பரிம
வகை சொல்லியவர் இன்று நின்கருத்தான் அல்லலிலேயினராவாயின் — என்
மேனி பட்டாங்கு பசக்க — என்மேனி பட்டது பசப்பதாக எ-று.

நன்னிலையராவ நன்மைகண்ணே நிறையுமாறுதல். பட்டாங்காகவெ
ன ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. முன் இப்பிரியின்கொண்டபழிபாடுவெண்ணை
இதற்குடம்படுத்திப் பிரிகுவர் தவறிலாகவேவேண்டியது, எனமேயியும் பச
ப்பும் யாதுசெய்யினென்னென்பதபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்
வந்தது. (க)

ககக0. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்

நல்காமை துறநு றொனின்.

க0

தலைமகளாறறுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையிற்

பழித்தவழி அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். நயப்பித்தார் நல்காமை துறநுளின் — அன்று தாங்குறையப்பித்
துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை கட்டோர் துறநுளின், — பசப்
பெனப் பேர்பெறுதல் நன்றே—பசப்புறகுனை வேறறுமைபுணன்றிப் பச
ப்புத்தானியினென ஒற்றுமையாற்றஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல் என
க்கு நன்று. எ-று.

கட்டாரென்பது அவாய்நிலையன் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொறுது புலக்
கின்றனாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாறகூறினாள். அவரை அருளிலொன்னது
இன்னும் பசந்தானிலென்கையே யானுற்றநெறியாவதென்பதாம். (க0)

௧௨0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அஃதாவது படர்மிகுதி தலை வன்கணின்தித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாட்குரியதா கலின், பசப்புறுபருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௧௯௧. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரோ
காமத்துக் காழில் கனி. க

காதலரும் நின்னிமூமாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர் நீயவரொடு
பேரின்பதுகர்தியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர்—தம்மாற்காதலிக்கப்படுங்கண் வர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர் — பெற்றாரோ காமத்துக் காழ் இல் கனி—பெற்றாரன்றோ காமதுகர்ச்சியென்னும் பரலில்லாத கனியை. எ-று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்து அல்லறிக்கண் வந்தது. முன்னைநல்லினை இல் வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றாரொன்றும், அவரார் தடையின்றி துகரப்படு தலிற் காழில்கனியென்றுக்கூறினான். நங்காதலர் பிரிதலையன்றிப் பின் வாரா மையுமுடைமையின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (௧)

௧௧௯௨. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி—அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிந்தார் தம்மையின்ரியமைபா மகளிர்க்கு அவனாயின்றியமையாக் கணவர் அளவறிந்து வந்து செய்யுநதலையளி — வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்று— தன்னையே நோக்கி உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்துபெய்தாற்போலும். எ-று.

நங்காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத்தலையளியில்லையாகலான், மழை வறந்துழி அதனான் வாழ்வார்போல இறந்துபடுதலே நமக்குள்ளதென்பதாம்.

௧௧௯௩. வீழார் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழாந் மென்னுஞ் செருக்கு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். வீழார் வீழப்படுவார்க்கு அமையுமே — தாம் விழையுங்கணவரான் விழையப்படுமகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து—வாழாந் என்னும், செருக்கு— காத லர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை நினைந்து கடிதின்வருவர் வந்தால் நாமின்புற்று வாழ்தமென்றிருக்குநருக்கு. எ-று.

நாம் அவரான் வீழப்படாமையின், நமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம்.

௧௧௯௪. வீழப் படுவா கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ லெனின். ௪

காதலரையிற்படுத்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுத்யெ ன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்ப்படுவார் — கற்புடைமகளிரால் நன்குமதிக்கப்படுவாரும்—
தாம் வீழ்வார் வீழ்ப்படாரொன்றிற் கெழீஇயிலர்— தாம் விரும்புங்கணவரான்
விரும்பப்படாராயிற் தீவினையாட்டியர். எ-று.

சிறப்புமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. கெழீஇயின்மை நல்வினையின்மை, அஃ
து அருத்தாபத்தியாற்றீவினையுடைமையாயிற்று. தீவினையுடையேற்கு அக்கன்
குமதிப்பாற் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

கக௯௫. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. (௫)

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறிந்தாற்றினு
யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப—நம்மாத்காதல்செ
ய்யப்பட்டவர் நமக்கென்னவிற்பத்தைச் செய்வார்,—தாம் காதல் கொள்ளா
க்கடை—அவ்வாறே தாமும் நங்கட்காதல்செய்யாவழி. எ-று.

எச்சவுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது
துன்பமேயென்பதாம். (௫)

கக௯௬. ஒருதலையா னின்னது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. (௬)

இதவுமது.

இ-ள். காமம் ஒருதலையான் இன்னது — மகளிர் ஆடவொன்னுமிருதலையி
னும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணையாயின் அஃகின்னது; — காப்போல இரு
தலையானும் இனிது—காவினதுபாரம்போல இருதலைக்கண்ணுமொப்பின், அஃ
கினிது. எ-று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா ஆருபெயர். என்மா
ட்டுண்டாயவேட்கை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானிவ்வாறு துன்பமுழத்தல்
கூடுமோவென்பதாம். (௬)

கக௯௭. பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல் காம
நெருவர்க ணின்றொழுது ஞான். (௭)

இதவுமது.

இ-ள். ஒருவர்கண் நின்று ஒருருவான் காமன்—காமநுகர்த்தற்குரியவிருவரிட
த்தம் ஒப்பிற்றலொழிந்த ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கட
வுள்— பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல் — அவ்விடத்துப் பசப்பாபுய
பருவரலும் படர்மிருதியும் ஐறியான்கொலோ! எ-று.

விழைவும் வெறுப்புமினிது எல்லாகண்ணுகழ்த்தனவறிதற்குரிய கடவுளும்
என்கண் வேறுபட்டான், இனி யாழும்புமாறென்னையென்பதாம். (௭)

கக௯௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்குண ரில். (௮)

தலைமகன்று தவரக்காணாது சொல்லியது.

இ-ள். வீழ்வாரின் இன்சொற் பெருது வாழ்வாரின்—தம்மால் விரும்பப்ப
டும்காதலர்திறத்தினதும் ஒரின்சொல்லளவும் பெருதே பிரிவாறறி உயிர்வா

ழ்கின்ற மகளிர் போல—வன்கணர் உலகத்து இல்—வன்கண்மையுடையார் இவ்வுலகத்திலை. எ-று.

காதலர்திறத்துச் சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னுங்கருத்தால், இன்சொ லென்றான். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. யான் வன்கண்ணேனு கலின், அதுவும்பெறுது உயிர்வாழாநின்றேனென்பதாம். (அ)

கக௬௬. நசைஇயார் நல்கா ரொனினு மவர்மாட்

டிசையு மினிய செவிக்கு.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நல்கார் எனினும்—என்னால் நச்சப்பட்டகாதலர் எனி மாட்டன்பிலரோயாயினும்,—அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய—அவர் திறத்தியாதானுமோர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம். எ-று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலொன்னுஞ்சொல்லாயினும் அமையுமென்ப துபட, நின்றது. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (க)

கஉ00. உறாஅர்க் குறுநோ டுபாப்பாய் கடலைச்

செருஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

க0

தலைமகன்று துவரப்பெறுது தான்றுதுவிடக்கருதியாள்

நெஞ்சொடு சொல்லியது.

இ-ள். உறார்க்கு உறுநோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு—நின்னோடுருதார்க்கு நின் னுறுநோயையுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே,—கடலைச் செருய்—நீயாற்றாயினும் அரிதாய அதனையோழிந்து, நினக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க மு யல்வாயாக, அஃதெனினு. எ-று.

உரைக்கலுற்றது, ஐனவிறநதநோயாகலானுங் கேட்பார் உறவிலராகலானும் அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனில்லையென்பது கருதாது, முய லாநின்றையென்னுங்குறிப்பான், வாழியவென்றான். (க0)

கடக ம் அதி.—நினைந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடியஞான்றையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகனிமை யெய்தலும், பாசறைக்கட்டலைமகன்றனிமையெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவ ர்க்கும் பொதுவாதல்பற்றிப் பண்மைப்பாலரகநப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணை தாகநினைந்த தலைமகக்குமுரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனி ப்படர்மிகுதியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ0௧. உள்ளினுந் தீராய் பெருமகிழ் செய்தலாற்

கள்ளினுங் காம மினிது.

க

தூதாய்ச்சென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளினும் தீராய் பெருமகிழ் செய்தலால்—முன்கூடியஞான்றையி ன்பத்தினைப் பிரிந்து நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல நீக்காத மிக்கமகிழ்ச்சியைத் தருதலால்,—கள்ளினும் காமம் இனிது—உண்டுழியல் லது மகிழ்ச்சியெய்யாத கள்ளினும் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந் தலைமகனை மறவாமையுந் கூறியவாறு.

(க)

கஉ0௨. எனைத்தொன் நினைதேகான் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் தில். ௨

இதவுமது.

இ-ள். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல்—தம்மால் வீழும்பப்பி
வாணப் பிரிவின்கண்ணைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவான் வருவதென்று
ன்பயில்லையாம்; — காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகான் — அதற்குந் காமம்
எத்தனையேனுமினிதொன்றே காண். எ-று.

புணர்ந்தழியும் பிரிந்தழியும் ஒப்பவின்றென்பால், எனைத்தமிவினெனான்.
சிறப்பும்மை விகாரத்தாமறெக்கது. தானுறறியவகை கூறியவாறு. (௨)

கஉ0௩. நினைப்பவர் போன்று நினையாகொ துமம்ல்
சினைப்பது போன்று கெடும். ௩

தலைமகனை நினைந்து வருந்தகனற தலைமகள் நெஞ்சத்துத்
சொல்லியது.

இ-ள். தம்மல் சினைப்பதுபோன்று கெடும் — எனக்குத் தம்மல் வருவது
போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றது; — நினைப்பவர்போன்று நினையாகொ
— அதனாற் காதலர் என்னைநினைப்பார்போன்று நினையாகொ சொல்லியது. எ-று.

சினைத்தல் அரும்புதல். சேய்மைக்கண்ணராய நேரர் நினைந்து, அது
நினைக்கப்பட்டார்க்குத் துமம்முன்றுமெனநுமுல்காயல்பற்றித் தலைமகனெந்த
தக்கொண்ட வினை முடிவதுபோன்று முடியாமையுண்டான சொல்லியதா
யிறது. (௩)

கஉ0௪. யாற முளெங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோலு வுளரோ யவர். ௪

இதுபுமது.

இ-ள். எந்நெஞ்சத்து உவர் ஓ யவரோ — எம்முடைய நெஞ்சத்து உவா
எப்பொழுதுமுளரோயாவிராநின்றார்; — உவா நெஞ்சத்து யாழும் உளென்
கொல்—அவ்வகையே அவருடைய நெஞ்சத்தும் யாழுமுளராதேமல், அந்ந
மோ! எ-று.

ஒதாரவிடைச்சொல் ஈண்டிடைவிடாமையுணர்த்துகின்றது. உளமாயும் நினை
முடியாமையின் வாராராயினிரோ, அது முடிபும இல்லாமையின் வாராராயி
னரோவென்பது கருதது. (௪)

கஉ0௫. தந்நெஞ்சத் தெமனமக் கடி கொண்டார் நாணாகொ
லெந்நெஞ்சத் நோவா வரல். ௫

இதுபுமது.

இ-ள். தந்நெஞ்சத்து எம்மைக் கடி கொண்டார் — தம்முடைய நெஞ்சின்க
ண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர் — எந்நெஞ்சத்து
ஒவா வரல் நாணாகொல்—தாமமமுடைய நெஞ்சின்கண் ஒழியாது வருதலை
நாணாகொல்லோ! எ-று.

ஒருவகைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாமவர்கட்பலகாது
ஞ்சேரல் நாணுடையாட்செயலன்மையின், நாணாகொலென்றார். (௫)

கஉ௦௬. மஹியா நென்னுளேன் மன்கோ வவரோடியா
னுற்றநா னுள்ள வுளேன். சு

அவரோடு புணர்ந்தஞானையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்
தாநின்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்றாட்சுச்
சொல்லியது.

இ-ள். யான் அவரோடு உற்ற நாள் உள்ள உளேன்—யான் அவரோடு புணர்ந்தஞானையின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்பவெள்ளத்தும் உயிர்வாழ்வு
ன்றேன்;—மற்று யான் என்னுளேன்—அதுவின்றாயின், வேறெத்தால் உயிர்
வாழ்வேன்! எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுள, அவைபெற்றிலேனென்பது
பட நின்றமையின், மண் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்றுதுவருதல்,
தன்றுதுசேறன்முதலாயின. அவை யாவுயின்மையின், இதுவல்லது எனக்கு
பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்தது. (சு)

கஉ௦௭. மறப்பி நெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும்—அவ்விற்பத்தை மற
த்தலறியேனாய் இன்றுள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது;
—மறப்பின் எவனாவன்—அங்கனம் பிரிவாற்றாத பான் மறந்தால் இறந்துப
டாது உளேனாவது எத்தால்! எ-று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மண் ஈண்டும் அது படநின்று ஒழி
யிசையாயிற்று. கொல் அசைநிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. அ

இத்துன்பமறிந்தவந்த காதலர் நினக்கின்பஞ்
செய்வொன்றாட்சுச் சொல்லியது.

இ-ள். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் — தம்மை யானெந்துணையும் மிகநி
னைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார்; — காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்
றோ—காதலர் எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ-று.

வெகுளாமை அதற்குடம்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்விற்பத்தி
ற்றிறந்ததின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றான். காதலர்நம்மாட்டருளென்
றும், செய்யுங்குணமென்றும், பாடமோதுவாருமுளர். தோழி கூறியவதனைக்
குறிப்பானிகழ்ந்தகூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரவியின்மை யாற்ற நினைந்து. சு

தலைமகன்றுதுவரக் காணாது வருந்துகின்றான் வற்புறுத்தற்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். வேறு அல்லம் என்பார் அனியின்மை ஆற்ற நினைந்து — முன்பெ
ல்லாம் நாயிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரதனியின்மையை மிகவுநி
னைந்து;— என் இன்னுயிர் விளியும்—எனதெனியவுயிர் கழியாநின்றது. எ-று.

அனியின்மை பின்வருவராகனுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், ஆன்
டுதின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்பு
றுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிசின்றது பிரிவிற்கன்று அவரன்பின்மைக்கென எதி
ரழிந்து கூறியவாறு. (க)

கஉ௧0. விடாஅது சென்றாளுக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. ௧0

வன்புறையெதிரழிந்தாள் காமயிக்ககழிபடராற்சொல்லியது.

இ—ள். மதி—மதியே,—விடாது சென்றாளுக் கண்ணினுற் காணப் படாது
—என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினா லானென்கண்ண
ளவானுயினும் எதிர்ப்படுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கண்ணளவானெதிர்ப்படுத்தலாவது மதி இருவரானுநோக்கப்படுதலின் இரு
வர்கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கொற்றமையுன்மை
யிற் சென்றாளுக்கானவென்றும், குறையுறுகின்றாளுகலின் வாழியென்றுங்
கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணிறகாணு
மாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற்றியல்பெறுது வருந்துகின்றாள் கூற்
ருக்குக், இப்பொருட்கு வாழியென்பது அசைநிலை. (௧0)

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள் தான்கண்ட கனவினதுநிலைமறையத் தோழிர்குச்
சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கணினையுமிகுறுயாற்கண்டதாகலின், இது
நினைந்தவர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧௧. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. ௧

தலைமகன்றுதுவர்க்கண்டாள் சொல்லியது.

இ—ள். காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு—யான் வருந்துகின்றதறிந்து
அதுதீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு
—விருந்து யாது செய்வேன்—யான் விருந்தாக யாதனைச்செய்வேன்! எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச்செய்யுமுபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று
காணுமையின், யாதுசெய்வேனென்றாள். (௧)

கஉ௧௨. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். ௨

தூதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது.

இ—ள். கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின்—அஞ்சாதுவருந்துவின்ற
என்கயல்போலுமண்கண்கள் யானிரந்தாற் துஞ்சுமாயின்,— கலந்தார்க்கு
உயல் உண்மை சாற்றுவேன்—கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால்
அவர்க்கியானுற்றியுள்ளையதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ-று.

கயலுண்கணென்றாள், கழிந்தநலத்திற்கிரங்கி, உயல் காமநோய்க்குத் தப்பு
தல், துதர்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சரு

க்குவனவற்றின்பரப்புதோன்றச்சொல்வேனென்னுங்கருத்தாற்சாற்றுவேனென்றாள். இனி அவையுந்துஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்றுங்கண்டாள் கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

௧௨௧௩. நனவினா னல்கா தவரைக கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ௩

ஆற்றொனக் கவன்றாடு ஆற்றுவலென்பதுபடச்
சொல்லியது.

இ-ள். நனவினா னல்காதவரை—நனவின் கண் வந்தது தலையளிசெய்யாதா
ரை—கனவினாற் காண்டலின் என் உயிர் உண்டி — யான் கனவின் கட்டகண்ட
காட்சியானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. ஏ-று.

முன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யான
ற்றியுள்ளானென்றேன் நீசுவல்லவேண்டாவென்பதாம். (௩)

௧௨௧௪. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தாற்கு. ௪

இதவுமது.

இ-ள். நனவினா னல்காரை நாடித் தாற்கு — நனவின் கண்வந்தது தலையளி
செய்யாதாரை அவர்சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்,—
கனவினாற் காமம் உண்டாகும் — அக்கனவின் கண்ணே எனக்கின்பமுண்டாகா
நின்றது. ஏ-று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது முன்றன்பொருண்மைக்கண் வந்தது. இய
ல்பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற நேயமறிந்து சென்று கொண்டுவந்துதந்து
நல்குவித்த கனவால் யானாற்றுவலென்பதாம். (௪)

௧௨௧௫. நனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ௫

இதவுமது.

இ-ள். நனவினாற் கண்டதூஉம் (இனிது)ஆங்கே—முன்னனவின் கண் அவ
ரைக்கண்டு நுகர்ந்தவின்பந்தாறுமினிதாயிற்று அப்பொழுதே,—கனவுந்தான்
கண்டபொழுதே இனிது—இன்று கனவின் கட்டகண்டு நுகர்ந்தவின்பமும் அக்
கண்டபொழுதேயினிதாயிற்று, அதனால் எனக்கிரண்டுமொத்தன. ஏ-று.

இனிசென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னம் யா
ன்பெற்றதில்வனவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவலென்பதாம். (௫)

௧௨௧௬. நனவென வெர்நிலிலை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன். ௬

இதவுமது.

இ-ள். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் — நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற
ஒருபாவியில்லையாயின்,—கனவினாற் காதலர் நீங்கலர் — கனவின் கண்வந்து
கூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார். ஏ-று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவிளக்கி நின்றது. அதே இடையேபுக்கு
கனவைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழி
யிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்றாற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (௬)

கஉ௧௭. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
என்னென்மைப் பீழிப் பது. எ

விழித்துழிக் காணாளயினுள் கனவிற்கூட்டநிலைநது
ஆற்றாளாய்ச் சொல்லிபது.

இ-ள். நனவினா நல்காக் கொடியார்—ஒருநாளும் நனவின் கண் உறு
தலையளிசெய்யாத கொடியவர்— கனவினா என்மைப் பீழிப் பது என்—ரா
டோறுங்கனவின் கண்வந்து நம்மைவருத்துவது எவ்விதையுபற்றி எ-று.

பீழிதலும் பின்னினேந்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரென்றும், கனவிற்
றேண்மேலாய் விழித்துழிக் கரத்தலின் அதனாலுண்டன்பமாகாநின்றதென்
பாள் பீழிப்பதென்றுக்கூறினாள். நனவினில்லது கனவினுமில்லையென்பார், உறு
கண்டிலமென்பதாம். (௭)

கஉ௧௮. துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராநி யிடுக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. அ

தானுற்றுதற்பொருட்டிக் தலைமனைவியற்பழித்தாட்டு
இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சங்கால் தோண்மேலராகி — என்னெஞ்சுவிடாதுறைகின்றகா
தலர் யானுற்றுக்கும்பொழுது உறு என்றேண்மேலராய் — விழிக்கங்கால்
விரைந்து நெஞ்சத்தராவர்—பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழையொஞ்
சின்கண்ணராவர். எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கனிமைபற்றி விரைந்தென்றாள். ஒருநாளும் என்னினிற்
கியறியாதாரா நீ நோவற்பாலையல்லையென்பதாம். (௮)

கஉ௧௯. நனவினா னல்காணா நோவர் கனவினாற்
காதலாக காணு தவர். கூ

இ.கவுமது.

இ-ள். கனவினா காதலர்க் காணுதவர் — தமக்கொருகாதலரின்மையின்
அவரைக் கனவிற்கண்டரியாத மகளிர் — நனவினா நல்காணா நோவர்—
தாமரிய நனவின் கண் வந்து நல்காத நங்காதலரை அன்பிலான நோவா
நிற்பார். எ-று.

இயற்பழித்ததுபொருது புலக்கின்றாளாகலின், நன்மைதொன்றக் கூறினாள்.
தமக்குங்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறிவாராயின நங்காதலர் கன
வினகனாற்றிரல்குதலறிந்து நோவாரொன்பதாம். (௯)

கஉ௨௦. நனவினா னந்தித்தா னென்பர் கனவினா
காணாக்கொ ளெவ்வு ரவீர். கூ

இ.கவுமது.

இ-ள். இவ்வூரவர் நனவினா நந்தித்தார் எனபா — இவ்வூரின்மகளிர் நன
வின் கண் நம்மை நீத்தாரொன்று நங்காதலரைக் கொடுமைகூறுநிற்பார்,—கன
வினாற் காணாக்கொல்—அவர் கனவின் கண் நங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ!
எ-று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமையின்றாயின் யான்கண்டது தானுங்கண்ட
மையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமைகூறுகின்றமையின் அயலாளையாமெ
ன்னுங்கருந்தால், இவ்வூரவரென்றாள். (௧௦)

கஉ௩ ம் அதி.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிரங்குதல். கனாமுந்தரத்தாழியில்லையென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுநிலையுணர்த்தலென்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௨க. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்

வேலைநீ வாழி பொழுது.

க

பொழுதொழிபுலத்து சொல்லியது.

இ-ள். பொழுது—பொழுதே,— நீ மாலையோ அல்லை — நீ முன்னாள் கனின் வந்த மாலையோவெனின், அல்லை,—மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை — இருந்தவாற்றான் அந்நாட்காதலமைந்த மகளிருயிராயுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய். எ-து.

முன்னாள் கூடியிருந்தநாள். அந்நாண்மணந்தாரானவே, பின்பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல் “வாலிழை மகளி ருயிர்ப்பொதியலிழ்க்குந் காலே” என்றும்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாரு முளர். (க)

கஉ௨உ. புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல்

வன்கண்ணை தோரின் றுணை.

உ

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

இ-ள். மருண்மலை—மயங்கியமாலாய்,—புன்கண்ணை—நீயுமெம்போலப் புன்கண்ணையையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேள்போல் வன்கண்ணைதோ—நின் றுணையும் எந் துணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-து.

மயங்குதல்பகலுயிரவுந்தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதலுந்தோன்றினின்று. புன்கண் ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினாள். எச்சயும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத் துண்பஞ்செய்தாய், நீயுயின்புறந்திரையென்னுங்குறிப்பால் வாழியென்றாள். (உ)

கஉ௨௩. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித்

துன்பம் வளர வரும்.

௩

ஆற்றல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ-ள். பனி அரும்பிப் பைதல்கொள் மலை — காதலர்கூடியராளெல்லாம் என்றான் நடுக்கமெய்திப்பசர்துவந்த மலை—துனி அரும்பித் துன்பம் வளரவரும்—இந்நாள் எனக்கிறந்துபாடி வந்துதோன்றி அதற்குளதாந்துனபம் ஒருகாலேக்கொருகால் மிகவாரானின்றது. எ-து.

குளிர்ச்சிதோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ்செம்பொருள் இக்குறிப்புணரலின்றது. துனி உயிர்வாழ்தற்கணவெறுப்பு. அதனால் யானாற்றாமாறென் னையென்பது குறிப்பெச்சம். (௩)

கஉ௨௪. காதல ரில்வழி மலை கொலைக்கனத்

தேதிலர் போல வரும்.

இதுவுமது.

இன். மாலை—காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தனிப்ப வந்தமாலை—காதலர் இவ்வழி—அவரில்லாத இப்பொழுது—கொலைக்கனத்த ஏதிலர்போல வரும்—அஃதொழிந்தறிந்தலெயன்றிக் கொல்லுங்களரியிற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிகாக்கோடற்கு வாராநின்றது. எ-று.

ஏதிலர் அருள்யாதையில்லார், முன்னெல்லாம் எனக்கு கட்பாய் இன்பஞ்செய்துவந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவாராநின்றது, இனி யானாற்றமாறென்னெயென்பதாம். (ச)

கஉஉரு. காலேக்குச் செய்ததன் றென்கொ லெவன்கொல்லான்
மாலேக்குச் செய்த பகை. (இ)

இதுவுமது.

இன். காலையும், மாலையும், அவர் கூடியருன்றுபோலாத இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன: அவற்றுள்,—யான் காலேக்குச் செய்த நன்று என—யான காலேக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது? —மாலேக்குச் செய்த பகை எவன்—மாலேக்குச் செய்த அபகாரம் யாது? எ-று.

கூடியருன்று பிரிவொன்றஞ்சப்பண்ணிய காலே அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் களாயாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தால் நன்றென்கொலென்று, கூடியருன்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவிறன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங்கருத்தாற பகையெவன்கொலென்றுங்கூறினான். பகை ஆருபெயர். தன்னோடெகிந்த காலேபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற்றுன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (ரு)

கஉஉக. மாலேநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலே யறிந்த திலேன். (ச)

இன்று இன்னையாகின்ற நீ ஆன்று அவர்பிரிவிற்றகுடம்பட்ட
தென்னையெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இன். மாலை நோய் செய்தல் — முன்னெல்லாம் எனக்குகட்பாய் இன்பஞ்செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத காலே அறிந்தது இலேன் — காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! எ-று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர்பிரிவிற்றகுடம்பட்டே னென்பதாம். (க)

கஉஉஎ. காலே யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாது

மாலே மலருமிந் நோய். எ

மாலேப்பொழுதின்கண் இணையயாதற்குக் காரண
மென்னையெனமுட்டுச் சொல்லியது.

இன். இக்கோய்—இக்காமநோயாகிய பூ—காலே அரும்பி—காலேப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி—பகற்பொழுதெல்லாம் போரும்பாய் முதிர்ந்த,—மாலே மலரும் — மாலேப்பொழுதின்கண் மலராழிற்கும். எ-று.

துயிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கணவின் கட்டினினைந்தாற்றுதல்பற்றிக் காலையரும்பியென்றும், பின் பொழுது செல்ச்செல அதுமறந்து பிரிவுள்ளியாற்றாளாதல்பற்றிப் பீகலெல்லாம்போதாகியென்றும், தத்தந்தனைையுள்ளிவந்துசேரும் விலங்குகளையும் மக்களையுங்கண்டு தான் அக்காலத்தினுக்கார்த்தவின்பநினைந்தாற்றாமையிக்குதிபற்றி மாலைமலருமென்றுங்கூறினான். பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (௭)

௧௨௨௮. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன் குழல் — முன்னெல்லாம் இனிதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல் — அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாகி — இதுபொழுது அழல்போலச் சுடுவதாய் மாலைக்குத் தூதாய், — கொல்லும் படை — அது வந்தெண்ணைக்கொல்லுழிக் கொல்லும் படையுமாயிற்று. எ-று.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையசை. முன்னரோ வரவுணர்த்தலிற் தூதாயிற்று, கோற்றக்கருவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே கடவல்லமாலை இத்தனையும் பெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௮)

௧௨௨௯. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி நோயுழந்தேன், — மதி மருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து — இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்பொழுது — பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் — இப்பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும். எ-று.

மதிமருள்வென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துநின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினார்களின், மாலைபடர்தரும்போழ்தென்றான். யானிறந்துபடுவென்பதாம், மாலை மயங்கிவரும் போழ்தென் னிதிநிலைகலங்கி நோயுழக்குமென்றுரைப்பாருமுள்ளார். (௯)

௧௨௩௦. பொருண்மாலை யாளனா யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். ௧௦

இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என் உயிர் — காதலர்பிரிவைப் பொறுத்த இறந்துபடாதிருந்த என்னுயிர் — பொருண்மாலையாளனா உள்ளி மருண்மாலை மாயம் — இன்று பொருளியல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவரை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்துபடாநின்றது. எ-று.

குறித்தபருவங்கழியவும் பொருண்முடிவுநோக்கி வாராமையிற் சொல்வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினர், காலமிதவாயிற்று, இனிநீ சொல்கின்றவாறறற் பயனில்லையென்பதாம். (௧௦)

கஉச ம் அதி.—உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடன்கண்ணும், தோளும், துதலுமுதலாய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டி ரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉகக. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி

நறுமலர் நாணிந கண்.

க

ஆற்றுமைமிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத்

தோழி சொல்லியது.

இ-ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி—இவ்வாற்றுமை நங் கண்ணேநிறபத் தாளுச்சேனிடச்சென்ற காதலரை நீ நனைப்பதுமால், — கண் நறுமலர் நாணிந — நீன்கண்கள் ஒளியிழந்து முன்நமக்குநாணிய நறு மலர்கட்கு இன்று தானாணிவிட்டன. எ-று.

நமக்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளபெயர் நிரிந்து நின்றது. உள்ளதென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காவவாறுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுக்காமையுள் நியாற்றல்வேண்டிமெனப்பது கருத்து. (க)

கஉகஉ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்

பசந்து பனிவாருங் கண்.

உ

இதுவுமது.

இ-ள். பசந்து பனிவாரும் கண்—பசப்பெய்தன்மேனீர்னார்கின்ற நின்கண் கள் — பசந்தவர் நல்காமை சொல்லுவபோலும் — நம்மானயக்கப்பட்டுவந்து நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாரின்றன, இனி நியாற்றல்வேண் டும். எ-று.

சொல்லுவபோதல் அதனையவருணர்சற்கருமானமாசல, நயந்தவாங்கென்று பாடமோதுவாருமுடா.

(உ)

கஉக௩. தீணந்தமை சால வறியிப்ப போலும்

மணந்தநாள் விங்நிய தோள்.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். மணந்த நாள் விங்கிய தோள்—காதலர் மணந்தநான்று இன்பநி ருதியாற்றித்த தின்றோள்கள்—தணந்தமை சால வறியிப்பபோலும்—இன்று அவீர்பிரதமையை விளங்க உணர்த அவுபோல மெய்யா ரின்றன, இது தகாது. எ-று.

அன்றுமவ்வாறுபூரித்துஇனறுமியவாறுமெய்தகால் இரண் பித்தூண்டவர் கடி துனறிந்து அவரைத் தகவின்மைகூறுவொன்பதாம்.

(௩)

கஉக௪. பணைநிங்குப பைந்தொடி. சொருந் துணைநிங்குத்

தொல்கவின் வாடிய தோள்.

௪

இதுவுமது.

இ-ள். அணைநிங்குத்தொல்கவின் வாடிய தோள் — அன்றுநதந் துணை வர் நீக்குதலான் அவராற்பெற்ற செயற்கையழிகுபவந்திப் பவறையவியற்கைய

முகுமிழந்த இத்தோள்கள்— பனை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும்— இன்றதற்குமேலே தம்பெருமையிழந்து வளை கழலாநின்றன, இவையிங்கனஞ்செயற்பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசியபொண்ணுந்தொடி. சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும் பிரிந்தாரொன்று அவரன்பின்மையுணர்த்தி இன்றுத் குறித்தபருவத்து வந்திலொன்று அவர் பொய்மையுணர்த்தாநின்றன, இனி அவற்றைக் கூறுகின்றாரமேற குறையுண்டோவென்பதாம். (ச)

கஉ௩௫. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொலகவின் வாடிய தோள். ௫

இதுவுமது.

இ-ள். கொடியார் கொடுமை உரைக்கும்— கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்ற தாட்கு இக்காலரிட்டத்து என்னுமென்று நினைவாத கொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாநின்றன—தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய தோள்—வளைகளுங்குழன்று பழையவியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யாமறைக்குமாறெண்ணி எ-று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற கின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறுவினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார்சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம். (௫)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய லொனக்கூற நொந்து. ௬
தானுற்றுதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். தொடியொடு தோள் நெகிழ — யானுற்றவும் என்வயத்தவன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய, — அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல் — அவற்றைக் கண்டு, நியவரைக்கொடியொனக் கூறுதலைப் பொறுது யானென்னுள்ளே நோவாநின்றேன். எ-று.

ஒடு மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானுற்றேனாகின்றது அவர் வாராததற்கன்று நீகூறுகின்றதற்கென்பதாம். (௬)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுணர்த்து. ௭
அவ்வியற்பழிப்புப்பொறுது தன்னெஞ்சிறகுச்
சொல்லியது.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே,—கொடியார்க்கு என் வாடு தோட்பூசல் உரைத்து—இவள் கொடியாரென்கின்றவர்க்கு நீசென்று என்மெலிகின்றதோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி— பாடு பெறுதியோ— ஒருமேம்பாடெய்தவல்லியோ, வல்லியாயின் அதனையொப்பதல்லை. எ-று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியரல்லொன்பது தோன்றிநற்குறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பதும் அவை தாமே வாடாநின்றனவென்பது தோன்றின்

றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவன் தோளோக்கியிதழித்தன்மேலும் அதனாற்றனக்காற்றுமையின்கண்மேலும் நின்றது. நின்னுணாகேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லாரீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினுற்செய்தநன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்துகியென்னுங்கருத்தாற் பாடி பெறுதியோவென்றுள். (ஏ)

கஉக.அ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது

பைந்தொடிப் பேதை துதல். அ

வினைமுடித்த மீ—ஹற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது

கினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ—ள். முயங்கிய கைகளை ஊக்க—தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட் குரோமென்றுகருதி ஒருஞானியானெகிழ்த்தேனாக, —பைந்தொடிப் பேதை துதல் பசந்தது—அத்துணையும் பொறுது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது துதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய துதல் இப்பிரிவிருகியாதுசெய்யுமோ—று.

இனிக் கடித்தசெல்லவேண்டிமென்பது கருத்து. (அ)

கஉக.க. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற

பேதை பெருமழைக் கண்.

க

இதுவுமது.

இ—ள். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ—அங்கனங்கைகளை யூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே சிறுகாற்று ஹழைந்ததாக, —பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற—அத்துணையிடையீழிம் பொறுது, பேசையுடைய கொரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத்தன்மைபவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாம்பராய இவ் விடையீடுகளையெல்லாம் பாங்கனம் பொறுத்தன! ஏ-று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமேலின்றது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி. (க)

கஉச.0. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்திவன்றே

யொண்ணுதல் செய்தது கண்டி.

க0

இதுவுமது.

இ—ள். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று—தண்வளி போழவந்த கண்ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது, —யொண்ணுதல் செய்தது கண்டி—தனக் கயலாய ஒண்ணுதல் விளைந்த பசப்பைக் கண்டி. ஏ-று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான் கைகளையுழக்கி மெய்களை நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குறதனையும் பசுந்திலணைத் தன்வன்மையும் அதன்மென்மையுங்கருதி வெள்கிறதென்பதாம். ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றி நொன்று முற்பட்டு நலனழியும், யாவகடித்திசேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

கஉரு ம் அதி.—நெஞ்சொடுகினத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றாமை மீதரத் தனக்கொப்பறறுக்கொடி காணாத தலைமகள் தன்னெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்புநலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. க

தன்னுற்றமைதீருந்தறனுடியது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று—
இவ்வெவ்வநோயினைத் தீர்க் துமருந்தாவதொன்றனை,—எனைத்து ஒன்றும் நினை
த்துச் சொல்லாய்— யானறியுமாற்றலிலன், எத்தன்மையதியாதொன்றாயினும்
நீயறிந்தெனக்குச் சொல். எ-று.

எவ்வம் ஒன்றானுந்நிராமம். உயிரினுஞ்சிறந்த நாணினைவிட்டுச் செய்வதியா
தொன்றாயினுமென்பாள், எனையதொன்றுமென்றாள். (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ

தலைமகளைக் காண்டற்கண் வேட்கையிடுகியாற்சொல்லியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு வாழி — என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக,—அவர் காதல்
இலராக நீ நோவது—அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவர்வரவுநோக்கி வரு
ந்துதற்கேது— பேதைமை—நின்பேதைமையே, பிரிதில்லை. எ-று.

நம்மம் நினையாமைபின் நங்கட்காடல்வொன்பத்தரிபலாம், அஃதறியாமை
மேலும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவு பார்த்து வருந்தாநின்றாய்,
இது நீசெய்துகொள்கின்றதெனறுங்கருத்தாற் பேதைமையென்றாள். வாழி
இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

கஉசங. இரூந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார்க ணில. ஈ

இவவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே இரூந்து உள்ளிப் பரிதல் என்—நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்
வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிறந்துபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து
நீவருந்துகின்றதென்கை! — பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல்
இல்— இப்பையுணையுசெய்தார்மாட்டி நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகா
து. எ-று.

நம்மாட்டருளுதையரன்மையிற் றுமாக வாரா, நாஞ்செறலே இனித் தரு
வதென்பதாம். (ங)

கஉசச. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே பிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண வுற்று. ச

இவவுமது.

இ-ள். நெஞ்சே கண்ணும் கொளச் சேறி—நெஞ்சே, நீயவர்பாற்சேறலுற்று
யாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டுசெல்வாயாக,—இவை அவர்க் காணல்
உற்று என்னைத் தின்னும்—அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங்காட்சிவிதப்
பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று
நலியாநிற்கும். எ-று.

கொண்டென்பது கொளவெனத் திரிந்துகின்றது. தின்னுமென்பது இலக்க
ணக்குறிப்பு. அந்நலிவுதிர்க்கவேண்டுமென்பதாம்; என்றது தான்சேறல்கு
றித்து. (ச)

கஉசரு. செற்றா ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். ௫

இதுவும்து.

இ-ள். நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம் உற்றால் உறாஅவர் — யாம் தம்மைப்
மத் தாமுறாதநங்காதலரை—செற்றாரொனக் கைவிடல் உண்டோ—வெறுத்தா
ரென்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்குண்டோ, இல்லை. எ-று.
உறுதல் அன்புநிதல். அவ்வலியின்மையின் அவர்பாறசெல்வதே மனச்சுக்
தகுவதென்பதாம். ௫

கஉசசு. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொயக்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. ௬
தலைமக்கொடுமைநிறைந்து செலவுடன்
படாதநெஞ்சினைக் கழறியது.

இ-ள். என் நெஞ்சு — என்னெஞ்சே, — கலந்து உணராத் தாதலர்க்
கண்டாற் புலந்து உணராய்—யானறம்மொடு புலந்தால் அப்புலவியைக் கல
விதன்னானே நீக்கவல்ல கசதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகூற
புலந்து பின்னதனைநீங்கமாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி—அதுவுமாட்
டாதநீ இப்பொழுது அவர்கொடியபொன்ப பொய்க்காய்வுகாயாயினிரும், இனி
யிதனையொழிந்து அவர்பாறசெல்லத் துணிவாயாக. எ-று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய் கலக்கடுவன்பது தீர்த்துநின்றது. உத
னணுணர்த்தலாவது கலவினபத்தைக் காட்டி அதனான்மயக்கிப் புலவிந்நீரி
ப்பினையொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலைவெறுப்பு. கண்டான்மாட்டாதநீ
காணாதவழி வெறுக்கின்றதானுப் பயனில்லையென்பதாம். ௬

கஉசசு. காமம் விடுவொன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே
யானே பொறேனின் விரண்டு. ௭

நாண்டித்தலின் அச்செலவொழிவான சொல்லியது.

இ-ள். நன்னெஞ்சே—நல்லநெஞ்சே, — ஒன்று காமம் விடு—ஒன்றினுண்
விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நாண் விடு—ஒன்றின
துவிடமாட்டாயாயின் நாணனை விடு, — இவ்விரண்டு யானே பொறேன்—
அன்றியே இரண்டும்விடாமை நின்கருத்தாயின், ஒன்றறகொன்று மறுதலையாய
இவ்விரண்டினையும் உடன்றாங்குமதுகை யானில்லை. எ-று.

யானேவென்னும் பிரிநிலை நீபொறுப்பிற்றமென்பதபட நின்றது. நன்னெ
ஞ்சேயென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லை
யென்னுங்குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சரீரமை
யின், அதற்காகின்றிலெனென்பதாம். முற்றம்மை விகாரத்தாற்றிருக்கது. ௭

கஉசஅ. பரிந்தவர் நலகாரொன் றேகவிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. ௮

இதுவும்து.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரொன்று—அவர்
இவ்வாற்றாமையையறியாமையின் நொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினொ

ன்றுகருதி—பிரிந்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை—அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச் செலலுற்ற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆற்றுகைகண்ணிவைத்தும் நல்காது போயினுரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்துணைபானே நலகவருவொன்று கருதினமையிற் பேதையென்றான். (அ)

௧௨௬௯. உள்ளத்தார் காதலவராக வுள்ளிநீ

யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞ்சு—என்னெஞ்சே,—காதலவர் உள்ளத்தாராக—காதலர் நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி—முன்பெல்லாங்கண்டு வைத்து இப்பொழுது நீ புறத்துந் தேடிச் செல்கின்றது யாரி-த்து! எ-று.

உள்ளமென்பழி அம்பும் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச் சேறல் நகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (க)

௧௨௭௦. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா

வின்னு மிழத்துங் கவின்.

க௦

அவரைமறந்தாற்றல்வேண்டுமென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ-ள். துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்த உடையேமா — நம்மைக்கூடவண்ணந்துறந்துபோயினுரை நாம் நம்மகத்துடையேமாகு—இன்னும் கவின் இழத்தும் — முன்னிழந்த புறக்கவினையன்றி நின்ற அகக்கவினுமிழப்பேம். எ-று.

“தூன்றி—னெஞ்சபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்”என்புழிப்போல நெஞ்சென்பது ஈன்றும் அகப்பொருட்டாய்நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னுமற்றுறந்தாராகவும், நாமவரைமறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கவினையன்றி நின்றநிறையுமிழப்பேமென்பதாம். (க௦)

௧௨௭௧ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலவனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்; “நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றார் பிறரும். அஃதழிதற்காரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின், இது நெஞ்சொடுகின்றதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௭௨. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு

நாணுத்தாழ் வீழ்ந்த கதவு.

க

நாணுநிறையுழியாமை நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத்

தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். நாணுத் தாழ் வீழ்ந்த நிறையென்னும் கதவு—நாணுகிய தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை —காமக் கணிச்சி உடைக்கும்—காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாநின்றது, இனி அவைவிறந்துமில்லை, யான்றாறாமி லலை. எ-று.

கணிச்சி கூந்தலி. நாணுள்ள துணையும் நிறையழிபாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற்காத்தல்நின் நிறையைக் கதவாக் கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங்கூறினாள். (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில். ௨

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சுண்டக்கப்படு

மெனறுஞ்சுச் சொல்லியது.

இ-ள். யாமம் மம் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும்—எல்லாருந் தொழி லொழியுமிடை யாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாநி ன்றது—காமமென ஒன்று கண் இன்று — ஆதலாற் காமமென்றுசொல்ல ப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்றாயிருந்தது. எ-று.

ஒவ்வன்பது ஓக்கக்கூறிப்படு. தொழிலின்கண்ணையாடல் தலைமகன்பாற்செ லவிநித்தல் தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மைபிற காமமெனவொன்றெ ன்றம, அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின் றென்றுங்கூறினாள். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉரு௩. மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றேன்றி விடும். ௩

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றுஞ்சுச் சொல்லியது.

இ-ள். காமத்தை யான் மறைப்பேன் — இக்காமத்தை யானென்னுள்ளோ மறைக்கக்ருதுவேன, — குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும்— அதனை இத்தென்கருத்தின வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாநின் றது. எ-று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஒகாரம் பிரிசிலைக்கண் வந்தது. தும்மலட ங்காதாறபோல அடங்குகின்றதெல்லையெனபதாம். (௩)

கஉரு௪. நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானோவென் காம மறையிறந்து மன்று படும். ௪

இங்வுமது.

இ-ள். யான் நிறையுடையேன் எனபேன்—இன்றினாங்கெல்லாம் யானென் னைநிறையுடையேனென்று கருங்கிருந்தேன், — என காமம் மறை இறந்து மன்று படும்— அதனான் இவ்வென்காமம் மறைததலைகூடாது மன்றின்கண் வெளிப்படாநின்றது. எ-று.

மன்னும் ஒவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி என்வரைத்தன்மென்பதாம். (௪)

கஉரு௫. செற்றாழின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. ௫

நம்மைமறந்தாரை நாமுமறக்கறபாலமெனறுஞ்சுச் சொல்லியது.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை — காமநோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று — காமநோயினையுறுதார் அறிவதொன்றன்றி உற்றார் அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடுகழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடுகழியுமாறு செய்தலிற் செற்றாரென்றாள். பின்சேறல் மனத்தால் இடைவிடாதுநினைத்தல். பெருந்தகைமை ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறுதார் மானமுடையார். நன்றெனவுணரார் மாட்டுஞ் சென்றேறிற்கும் யானறிவதொன்றன்றென்பதாம். (இ)

௧௨௬௬. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ

வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

௬

இதுவுமது.

இ-ள். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி — என்ணையகன்றுசென்றார்பின்னே யான் சேறலைவேண்டிதலான்,—என்னை உற்ற துயர் ஏறு அளித்து—என்னை யுற்றதுயர் எத்தன்மையது! சாலநன்று. எ-று.

செற்றவரென்று ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியெனத் திரிந்துகின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய யான்சொல்லவுங்கேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலக்கொடிதென்பதாம். (௬)

௧௨௬௭. நானொன வொன்றோ வரியலங் காமத்தாற்

பேணியார் பெட்ப செயின்.

௭

பாத்தையீற்பிரிந்துவாந் தலைமகனோடு நிறையழிவாற்கூடிய

தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாகென்ற

தோழிகுஞ்சு சொல்லியது.

இ-ள். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின்— நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், — நான் என ஒன்றோ அறியலம்—நானொன்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ-று.

பேணியாரொனச் செயப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன வேட்கையிகவினாற்கருதியிருந்த கலவிகள். நான் பரத்துநயர்தோய்ந்தமார்பைத் தோய்த்து நானுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தனகுற்றநோக்கி அவனையுமுள்படுத்தான். (௭)

௧௨௬௮. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்

பெண்மை யுடைக்கும் படை.

௮

இதுவுமது.

இ-ள். நம்பெண்மை உடைக்கும் படை — நங்கிறையாகியவரணையழிக்குந்நாளை—பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ— பலபொய்களைவல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்தசொற்களன்றோ! ஆண்பின் அதுசிற்துமாறென்னை! எ-று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமேனின்றது. வந்தாற்புலக்கக்கடவேமென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களாறுஞ்செயல்களானும் நீங்கேமென்றும் இவையுட்கலாவெண்ணிக்கொண்டிருந்தன பாவும் காணாது கலவிக்கட்ட

ன்னினுமுற்பயிர்வகை வந்ததோன்றினுனென்பான், பன்மாய்க்கள்வனென்றான். பணிமொழி நம்மினுந்தானன்புமித்தியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நச்சிறையழியாநொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கஉருசு. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னொருதங்

கலத்த லுறுவது கண்டு.

௯

இதுவுமது.

இ-ள். புலப்பல் எனச் சென்றேன் — அவாவந்தபொழுது புலக்ககசுவே னென்று கருது முன்னில்லாது பிறிதோரிடச்சூழ் போயினேன். — செந்தாம கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன் — போயும், எனனெஞ்சும் நிலாநிலில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தறொடங்குதலையறிந்து, இனி கூறு வாயாதென்று புல்லினேன். எ-று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய் நெருகதானே கலத்தற்கருவியாய் திறலின் அது முடியாமை. (௯)

கஉசு0. நிணந்தீயி டிட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ

புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல்.

௧0

இதுவுமது.

இ-ள். நிணம் தீயில் டிட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ — நிணத்தைத் தீயினால் நெயிட்டால் அஃதொருதமாய்போலத் தங்காதுலாகக் கண்டால் தீயைப்பற்றி ஒரு துருஞ்சினையுடைய மகளிர்க்கு, — புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம எனல் என டோ — அவர் புணர் யாமுழிப பின்பு உணர்ந்து அநிலைய சிறக்ககடவே மென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, உதா. எ-று.

புணர்நல் சுண்டி மிகுண்டதல், எதரப்படலுமாம். புணர்வென்பது புணர்ந்தெனத்திரிந்துவின்றலு. யானத்தன்மை யானுதலின் எனக்கொல்லையாய்நென்பதாம். (௧0)

கஉஎ ம் அதி.—அவர்வயின்விதும்பல்.

அஃசாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட்டலைமகதுநகலைமதாம். வே. ஸாமிக வினான் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விவாதம் தலைமகள் பிரியுமதல் பாராற்றாமையும் அந்காரப்பட்டவருநன்றமரின், இருவரையுஞ்சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாக, நிறுத்திநெல்லாம் இதுனைத், தலைமகனைநிறுத்துதலை மகள்விதுப்புறலென்றார்: சுட்டிப்பெயர் சொல்லவாரமுறிப்பெயரி கூடியபொருளுணர்த்துவதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையுறும், கவிசுற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயரத்த பன்மையாக, உபபாசாமையானும், அஃன வாயன்மையறிக. இதனுட்டலைமகன்கூறறு நிறையழியாவிசுற்றதற்காகலின், அவ்வினையுபற்றி நிறையழிதல்குறிப்பின வைக்கப்பட்டது.

கஉசு௧. வாள்மற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவாச்சென்ற

நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

௧

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினுறசொல்லியது.

இ-ள். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்தது— அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய் நாள்கள் சுவரின் கணிழைத்தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்கடேய்ந்தன;— கண்ணும் வாய் அற்றுப் புற்கென்ற— அந்நேரப்பன்றி அவர்வரும்வழிபார்த்து என் கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின்; இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்றில்லை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் துண்ணியகாணமாட்டாமை. ஓறாவென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துநின்றது. இனி யான்காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ணலும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாறசெய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதப்பாயிற்று. (௧)

௧௨௬௨. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. ௨

ஆற்றாமையிருதலின் இடையின திரினைக்கற்பாலையல்லே
சிறிதுமறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிகுஞ்சு
சொல்லியது.

இ-ள். இலங்கு இழாய் — விளங்காநின்றவிழையினையுடையாய்,—இன்று மறப்பின்—காதலரை இன்று யான்மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோள் கலங்கழியும் — மேலுங்காரிகையென்னைநீப்ப என்றோள்கள் வளைகழல்வனவாம். எ-று.

இலங்கிழாபென்பது இதற்கு நீ யாதும்பரியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று யானிறந்துபடுகின்றவின்னு., மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சுமமை விகாரத்தாற்றொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துநின்றது. கழியுமென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்று. இவ்வெல்லைக்கண்ணைந்தால் மறுமைக்கண் அவையெய்தியின்புறலாம், அதனான மறக்கற்பாலேனல் லெனென்பதாம். (௨)

௧௨௬௩. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகசு சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு ஸுளேன். ௩
இதுவுமது.

இ-ள். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகசு சென்றார் — இன்பதுகாதலை நச்சாது வேறலை நச்சி நான் துணையாதலையிகழாது தமமுக்கந்துணையாகப் போயினார்— வரல் நசைஇ இன்னும் உள்ளேன் — அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டிவருதலை நச்சுதலான், யானிவ்வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ-று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாநின்றேன், அஃதில்லையாயின் இறந்துபடுவென்பதாம். (௩)

௧௨௬௪. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ௪
இதுவுமது.

இ-ள். பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி—நீக்கியகாமத்தராய் நம்மைப்பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடியகாமத்துடனே நங்கன்வருதலை நினைந்து, — என்னெஞ்சு கோடுகொடு ஏதும்— என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்த மேன்மேற்பனைத்தொழிந்தது. எ-று.

வினைவயிற் பிரிவுழிக் காமவின்பநோக்காமையும் அனுகூலித் துழி அதுவே நோக்கலுந்தலைமகதையல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றான். ஒழிவருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததுதொழில் பெஞ்சின்மே லேறறப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்துகின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலென்று யின் இறந்துபடுவலென்பதாம். (ச)

கஉ௬௫. கான்கமற் கொண்கனைக் கண்ணூரக் கண்டபி னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ௫

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றாய்ப் பசக்கற்பாலை

யல்லையென்ற தோழிக் குச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க — என்கண்களாரும்வரும் என கொண்கனை யான் காண்பேனாக;—கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீட்டும் —அங்ஙனங்கண்டபின், என்மெல்லியதோளின் கட்பசப்புத் தான் நீட்டும். எ-று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற்பொருட்டி. அது வேண்டியென் பதுபட நின்றமையின், மன ஒழிச்சைக்கண் வந்தது. கேட்டதுவேயாஸீங்கா தென்பதாம். (ஐ)

கஉ௬௬. வருகமற் கொண்க ஒருநாட பருகுவன் பைதனோ யெல்லாங் கெட. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். கொண்கன் ஒருநாள் வருக— இக் கண்ணாரும் வாராக் கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக;—பைதல் லொயெல்லாங் கெடப் பருகுவன் — வந்ததற் பையுளைச்செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங்கெட— அவ்விழிந்தத்தை வாயி ல்களைநதநாளும் பருகக்கடவேண். எ-று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுணர்த்தலோடு கொண்க. அக் குறிப்பு அவ்வொருநாளேக்குள்ளே இனி வாக்கடவோயகளுங்கெடப்படுவதென்பதாம். (ஈ)

கஉ௬௭. புலப்பேன்கொல் புல்லுபேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல் கண்ணன்ன கோரிர் வரின். ௭

இதுவுமது.

இ-ள். கண் அன்ன கோரிர் வரின்—கண்ணோற்றிநாடுகெடப் பருவராயின், — புலப்பேன்கொல் — அவர்வயின் நீட்டித்தமைதோகதி யான் புலக்கருகட வேனோ, — புல்லுவேன்கொல்—அன்றி என ஒருநாளமீதோக்கிப் புலக்கருகடவேனோ, — கலப்பேன்கொல் — அவ்விரண்டும் வேண்டிதலான் அவ்விருசெயல களையும் விரவக்கடவேனோ யாதுசெய்யக்கடவேண்! எ-று.

புலவியும் புல்லும் ஒர்பொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலெ ன்றான். மூன்றனையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதுபபாபிறம். இனிக் கலப் பேன்கொலென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாதநாட்போலக் கலந்தொ முருவேனோவென்றுணர்ப்பாருமுள்ள. (ஏ)

௧௨௬௮. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலையயர்கம் விருந்து. ௮

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித்
துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ-ள். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக — வேந்தன் வினைசெய்தலைப்பிரிந்து வெல்வானாக;— மனை கலந்து மாலையயர்கம்—யாரும் மனைவியைச் சென்றுகூடி ஆண்டாடமாலைப்பொழுதிற்கு விருந்தயர்வேமாக. எ-து.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயர், “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” என்புழிப்போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிற்கு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன் முதலியவின்மையின், மனைகலந்துமலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கனுருபு விகாரத்தாற்றுக்கது. இது வினைமுடியாமுன்குறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறொல்லாம் இதனைத் தலைமகன்கூற்றுக்குபுரைத்தார்; தலைமகனைக் கூறாது வேந்தன்வெல்கவென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வந்த அவ்வுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (௮)

௧௨௬௯. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாளவைத் தேங்கு பவர்க்கு. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு—சேணிடைச்சேன்ற தங்காதலர் மீண்டிவரக்குறித்த நாளையுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்துமகனீர்க்கு—ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் — ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும். எ-து.

ஏமென்பது அதற்குமேராய மிக்கபன்மைகுறித்துநின்றது, “ஒருவர்குறையெழுவருதித்து” என்றாற்போல. தலைமகள்வருத்தம் பிரர்மேலிட்டிக் கூறியவாறு. இதனால் இதுவுந்தலைமகன்கூற்றுகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோதவாருமளர். (௯)

௧௨௭0. பெரினென்னம் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்ன
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால்—காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ளமுடைந்திற்றுபட்டவழி,— பெரின் என் — நம்மைப் பெற்றக்கடவனானுலென்,—பெற்றக்கால் என்—அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உதின் என்—அதுவன்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றானென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ-து.

இம்முன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னையுக்குண்மையின். அதற்குமுன்னே யான்செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகன்கூற்றாயவழி இரங்கலாவதல்லது விதுப்பாகாமையறிக. (௧0)

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழிபென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய் தலைமகன்வருக கூடியவழி நிகழ்வதாகலின், அவர்வயின்விதம்பலன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினும் கையிகந் தொல்லாதின் னுண்க

னுணைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவி னுறுபுதவநபன்னுள்பாடாட்

டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைதெனவஞ்சிபவழி ஆன பவள

குறிப்பானறிந்து அவனவட்டுச்சொல்லியது.

இ-ள். கரப்பினும்— நீசொல்லாது மறைத்தாயிரிதும், —ஒல்லா கைமிகந்து—அதற்குடம்படாதே நின்னைக் கைகடாது— நீன உண்கண் னுண்க்குறுவது ஒன்று உண்டு— நின்னுண்கண்களை எனக்குச் சொல்லிய உறுபொருகாரியமுண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெரியச்சொல்வாயாகவாயது.

கரத்தல் நாணடைக்குதல். தன்கட்பிரிதமுறுதிப்புனதாகக் கருதுவதுபட்டாளது வேறுபாடி குறிப்புனறிந்து அவட்குத் தன்கிரியாமகருதிப்பறிவுறுத்தவாறு. (க)

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக கரம பொர்தோட் பேரைநகுப

பெண்ணிறைந்த நாமை பெரிது. உ

நாணல் அவன் ஆதசொல்லா ராயவழி

அவன்ருநிக்ஞ்ச் சொல்லியது.

இ-ள். கண் நிறைந்த காரிகைக் கரம்பு ஏர் தோட்பேரைக்கு — என் கண்ணிறைந்தவழிகளையும் வேறையொத்த தோடரினையுமுடைய நிகழ்பேதைகடி— பெண் நிறைந்த நாமை பெரிது—பெண்பாலரிடுத்து நிறைந்த ம-மை அவ்வளவன்றி மிகுத்தது. எ-று.

இலதாயபிரிவினைத தன்கணேற்றி அதற்குந் தலான, இவ்வாறு கூறிருன். (உ)

கஉஎங். மணியிற் நிகழ்தரு னால்போன் மடந்தை

யணியிற் நிகழுவதொன் றுண்டு. ங

இ.அவுமது..

இ-ள். மணியில் நிகழ்தரும் னால்போல்— சொக்கப்பட்ட பரிந்துமணியதத்துக் கிடந்த புறத்துப் புலனுநால்போல்—மடந்தை அணியில் நிகழுவது ஒன்று உண்டு— இம்மடந்தையதணியகத்திக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்றதொருகுறிப்புண்டு. எ-று.

அணி புணர்ச்சியானுயவழகு. அதனகததுகதிடத்தலாவது அத்தனெறி உடனிகழ்தபாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அனை யானறிநின்றிலென், நீயறிநதுகூறல்வேண்டுமென்பது கருத்து. (ங)

கஉஎச. முகைமொக்கு னுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை

நகைமொக்கு னுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். முகை மொக்குள் உள்ளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல—பேதைநகை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று உண்டு—நின்பேதை என்னொடு நகக்கருதநகையதுமுகிழப் பினுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர்துறிப்புண்டு. எ-று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது.

௧௨௮௬. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்—நெருங்கிய வளைகளையுடை யாள் என்கணில்லாததொன்றையுட்கொண்டு அதுகாரணமாக என்னேமறை த்துப்போன குறிப்பு — உறு துயர் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று உடைத்து— என்மிக்கதுயரைத் தீர்க்கும்மருந்தாவதொன்றையுடைத்து. எ-று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமு டன்போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அது தான்தீர்நிறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவினவம் தோழி யாற்றெளிவித்தல். நியதுசெய்யதல்வேண்டுமென்பதாம். (௬)

௧௨௮௭. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. ௭

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதெளிவிக்கச்சென்ற*

தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ-ள். பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் — காதலர் வந்து தம்பிரிவின றைய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிடும்வண்ணங்கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து — இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன் பத்தினை அரிதாகவாறறியிருந்து அவரன்பின்மையை நினையுந்தன்மையுடைத் து. எ-று.

பிரிதற்குறிப்பினுற்செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னதாகாரின்றதென்ப தாம். (௭)

௧௨௮௮. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. ௮

இதுவுமது.

இ-ள். தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை — குளிர்த்துறையையுடையவன் நம்மும் மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை— நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த — அவன்குறிப்பானறிதற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னையறிந்தன. எ-று.

கருத்துமிகுந்ததாகலிற்றணந்தமையென்றும், பான்றெனியவுணர்த்தற்குமு ன்ணே தோள்கண்மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னை யுணர்வுடைத்தாக்கியுங்கூறினாள். (௮)

௧௨௮௯. நெருநற்றுச் சென்றொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். எங்காதலர் சென்றார் நெருந்து — எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெருந்தே; — யாரும் மேனி பசுநது ஏழுநாளேம் — அப்பிரிவிற்கு யாரும் மேனிபசுநது ஏழுநாளுடையமாயினேம். எ-று.

நெருந்துச்செய்த தலையனியார் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பாள் நெருந்துச்சென்றொன்றும், அதனையுறுத்துச்செல்கின்ற ஏழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசுந்தென்பாள் மேனிபசுநதெழுநாளேமென்றும் கூறினாள். இவ்வாறாற் தலைமகனதுபிரிதற்குதிப்பினையுணர்த்துகின்றது. (அ)

கடக. தொடிநோக்கி மென்றோரு நோக்கி யடிநோக்கி யஃதான் டவன்செய் தது. க

தலைமகன்குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகன்குறிப்பறிந்தது.

இ-ள். யானதுதெளிவித்தவழித் தெளிபாது — தொடி நோக்கி — அவர் பிரிய யானின்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்னொழைபு நோக்கி, — மென்றோரும் நோக்கி — அதற்கேதுவாக இவை மெய்யுமெனத் தன்மெனனொழுகளையுநோக்கி, — அடி நோக்கி — பின்னிவிரண்டிப் பிழாமல் நிரம்புதலுக்காதல்வேண்டுமெனத் தன்னடியையுநோக்கி, — ஆன்பி அவன் செய்தது அஃது — அவன்மம் அவன்செய்த குறிப்பு உடனபோக்காயிருந்தது. எ-று.

செய்தகுறிப்புச் செயற்கேதுவாய் குறிப்பு அஃதெனனாள், செறிதொடி செய்கிறந்தள்ளமென்றாகலின். பிரிதற்குதிப்புண்டாயின அஃதெனமுந்தல் பயன். (ஆ)

கடஅ0. பெண்ணினாற் பெண்மை ஈடைத்தென்ப கண்ணினாற் காமநோய் சொல்லி யிரவு. க0

தலைமகன் பிரியாமைக்குறிப்பினித்தோடு நோக்கிப்பிறந்தது.

இ-ள். காமநோய் கண்ணினாற் சொல்லி யிரவு — மனவிற் தங்காமநோயினேத் தோழியர்க்கும வாயாற் சொல்லாது கண்ணினாற் சொல்லி அப்பிரிந்த வேண்டிமென்று அவரையிரவாது உடனபோதலுநிறிந்துத் தம்மடியினையிந்தல் — பெண்ணினால் பெண்மை உடைத்து என்ப — தமக்கியலபாடிய பெண்மைமேலும் ஓர்பெண்மையுடைக்கென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ-று.

தலைமகளதுடன்போதறறுணிபு தோழியாற்றென்பதானாகலின், தன்பிரியின்மைக்குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவன்பெண்மையினைப் பிறாமல்பட்டு மாயாதுகூதியவாறு. (க0)

கடகம் அதி.— புனர்ச்சிவியும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனது தலைமகளும் புனர்ச்சிவியுணையினாதலால் மேற்புனர்ச்சிவிருதிபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிந்துத் தலைமகள் அவன்மாட்டே நிகழாது வேட்கையிகவினாற்பின்னு தன்கண்ணே நிகழ்தலான்து குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடஅக. உள்ளக் களிததலுங் காண மகிழ்தலுங் கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. க

பிரிதற்குதிப்பினையாகியானே நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். உள்ளக் களித்தலும்—நினைந்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண மகிழ்தலும்—கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்— கள்ளுக்கு இல் கா மத்திற்கு உண்டு—கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழியல்லதின்கையிற் கள்ளுக்கில்லென்றாள். உண்டென்பது இறுதிவிளக்கு. அப் பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅ௨. துணைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின்—மகளிர்க்குக் காமம் பணையுளவினும் மிகவுண்டாமாயின்,—துணைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும்— அவரால், தங்காதலரோடு துணையளவுமுடிதல்செய்யாமை, வேண்டப்படும். எ-று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின் வருத்த மிகுமென்ப பிறர்க்குறுதிகூறுவான்போன்று, தன்விதப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅ௩. பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக்

காணு தமையல கண்.

௩

இதுவுமது.

இ-ள். பேணுது பெட்பவே செய்யினும்—நம்மையவமதித்துத் தான் வேண்டியனவே செய்யுமாயினும்,— கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல—கொண்கனை என்ன்கன்கள் காணுதலும்கின்றனவில்கலை. எ-று.

தன்விதப்புக் கண்கண்மேலேறற்பபட்டது. அத்தன்மையானொடு புலக்கு மாறென்னையென்பதாம். (௩)

கஉஅ௪. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழுழி யதுமறந்து

கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

௪

இதுவுமது.

இ-ள். நோழி—நோழி,—ஊடற்கண் சென்றேன்—காதலரைக் காணமுன் அவர்செய்த தவற்றைத் தன்னொடுநினைந்து யானவரோடுதிதற்கண்ணே சென்றேன்;—என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது— கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழ்தல் நினைத்தநெஞ்சிற்குமொத்தலின், அது மறந்தென்றாள். அச்செலவாற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ்வெல்லையிலே நெஞ்சு அறையோகலான், அது முடிந்ததில்லையென்பதாம்.

கஉஅ௫. எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்

பழிகாணென் கண்ட விடத்து.

௫

இதுவுமது.

இ-ள். எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணேபோல்—முன்னெல்லாங்கண் டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணே போல்,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணென்— கொண்கனது தவறு காணாவிடத்தெல்லாங்கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் கண்ணமாட்டேன். எ-று.

கோல் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிதவாகலின் மேலும் அத முடியாதென்பதாம். (க)

கடஅசு. காணுங்காற் காணேன் றவறய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். காணுங்கால் தவறய காணேன்—கொண்களை யான் காணும்பொழுது அவன்றவறயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணுக்கால் தவறல்லவை காணேன் — காணுதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். எ-று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நானினுநி சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற் புலந்தலேனென்பதாம். (க)

கடஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவனோபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. ப

இதுவுமது.

இ-ள். உய்த்தல் அறிந்தி புனல் பாய்பவனோபோல்—தம்மையித்தத்தக்கொண்மிபோதலறிந்துவைத்து ஒழுக்கின்ற புனலுட்பாய்வார்செயலபோல, —பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என்—புலவி முடிவுபோகாமையறிந்துவைத்துக் கொண்டேனறி புலந்துபெறுவதென்! எ-று.

பாய்பவனென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புனாபிதல்புலந்ததும் பயனில்லையென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிவா ஒன்றிடுப்பாய்வார்போல முடிவறிப்ப பன்டொருகாறபுலந்து முடியாமையறிந்தென் இனி அதசெயற்பாற்றன்றெனவுகாக்க. (எ)

கடஅஅ. இனித்தக்க வினா செயினுங் கனித்தார்க்குக்
கள்ளறநே கள்வரின் மார்பு. அ

தலைமகள்புணர்ச்சிவிதும்பறிந்த பொழி

தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ-ள். கள்வ—வஞ்சகர், — கனித்தார்க்கு இனித்தக்க இன்னு செயினுங் கள்ளறநே—தன்னையுண்டிகனித்தார்க்கு இனிவாத்தக்க இனமுதவற்றைச் சொல்லினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவார்ப கள்ளுப்போலும்—நின் மார்பு—எங்கட்கு நின்மார்பு. எ-று.

அவ்வினாது நானின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கின்மை, உணர்வின்மையென்றவைமுதலாயின். எங்கட்கு நானின்மை முடிவியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படா நின்றதென்பதாம்: கள்வனென்றதும் அதுநோக்கி. (அ)

கடஅக. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். கூ

உணர்ப்புவயின்வாரா ஆடற்கட்டலைமகள்
சொல்லியது.

இ—ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது — காமவின்பம் மலரினுமெல்லிதாயிருக்கும்— அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர்—அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன்செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர். எ-று.

தொட்டதுணையானே மண்ச்செவ்வியழிவதாய் மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லிதென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், னுகர்ச்சியும், இனபமும், ஒருகாலத்தினகண்ணையொத்து நுகர்தற்குரியாரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகரணங்களும் பெற்றுக் கூடிது கரவேண்டுதலின் அதன்செவ்விதலைப்படுவார்சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றன்றி சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினுமெல்லிதென்றுங் கூறினான். குறிப்பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகனாடறிவது பயன். (௧)

௧௨௬0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுத
லென்னினுந் தான்விதுப் புறமு. ௧0

இதுவுமது.

இ—ள். கண்ணின் னுனித்தே — காதலி முன்னொருநான்று புல்லல்விதுப்பினுற்சென்ற என்னொடு தன்கண்மாதிரித்தானாடி, — புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினாள் — புல்லுதலை என்னினுந்தான்விதும்பலால் அதுதன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள்; அத்துல் யானித்தன்மையெனாகவும் விதுப்பின்றியூழிந்தினறவிவள் அவளல்லள். எ-று.

கண்மாதிரித்தானாடல் சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்ததுணையேயாதல். அவளாயின் இங்ஙனமுடறகண்டாளென்பது பயன். (௧0)

௧௩0 ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாது புணர்ச்சியினும் புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அங்கு ரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

௧௨௬௧. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா தது. ௧

தலைமகன்கடவறுண்டாயவழியும் புலவிகருதாத

நெஞ்சிறகுத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ—ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே, — அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டு— அவருடையநெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய்நிற்பன்கண்டிவைத்தும், — நீ எமக்கு ஆகாதது எவன்— நீயெமக்காய் நிலலாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது! எ-று.

அவர்க்காதல் அவர்க்கருதியதற்குடம்படுதல். எமக்காகாததென்றது புலவிக குடம்படாமைபை. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்யவாராக்கண்டாயினுஞ்செய்வார், நியதுவுஞ்செய்கின்றிலையென்பதாம். (௧)

௧௨௬௨. உருஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செருரொனச் சேறியென் னெனஞ்சு. ௨

இதுவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு—என்னெஞ்சே,— உறுதவர்க் கண்டகண்ணும்—மேலும் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாற்றித்தவித்தும்— செருவனை அவரைச் சேரி— நாஞ்சென்றால் வெகுளாரொன்பதபற்றி நீயவர்மாட்டிச் செல்லாநின்றாய், இப்பெற்றியதுமேலுமோரறியாமையுண்டோ! எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரொன்பது கந்தாகச் சென்றாய், நீகருதியது முடியுமோவென்பதாம். (உ)

கககக. கெட்டார்க்கு நட்பாரில் லென்பதோ நெஞ்சே
பெட்டாங் கவர்பின் செல்ல. க

இதயுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— நீ பெட்டாங்கு அவர்பின் செல்ல— என்மாட்டியில்லாது நீயிரும்பியவரே அவர்மாட்டிச் செல்லுதற்குக் காரணம் — கெட்டார்க்கு நட்பார் இல்லென்பதோ— கெட்டார்க்கு நட்பார் இல்லாதால் லேயென்னுந்நீயேவோ, நின்னியல்லீயா, கூறுவாயாக. எ-று.

என்னெவிந் அயாமாட்டிச்சேறல் நீபண்டையின்றென்பான். பெட்டாங்கென்றும், தானிதபொழுது மானியில்லாகலிற் கெட்டார்க்கென்றும் கூறினார். பின்னென்பது சுண்டிப்பொருட்டி. செல்லென்பது ஆகுபெயர். ஸ்லோகத்திலப்பிராவுணர்விலலா தொடர்பாயிற்று நின்றொடபென்பதாம். (க)

கககச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்பார் நெஞ்சே
துளிரெய்து துவ்வார்க்குண மற்று. ச

இதயுமது.

இ-ள். நெஞ்சே— நெஞ்சே,— துளி செபது மறுபுற மவையாப் — நீயவரைக்கண்டபொழுதே இன்பவகரக் கருதுவகல்லது அவர்செய்துநீயாங்கு முன்புலவிதையுண்டாகி ஆனையாவறிந்து பின்புசரக்கருதாய், --இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார்—அகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்றொடுபெண்ணுவார் யார் யான் தலைமையன். எ-று.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குற்றவகன். காணென்பது உரையாசை. மறுபுறவினைமாற நினகன் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து நின் புணர்ச்சிவிதம்பலின், இவ்வாறு கூறினான். (உ)

கககரு. பெறுஅமை யஞ்சும பெறிற்பிரி வஞ்சு

மறுஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ரு

வாயிலாகச் சென்ற தோழி கேட்பத தலைமான்
சொல்லியது.

இ-ள். பெறுமை அஞ்சும்— காதலரைப் பெறுகருதாது அப்பெறுமைக்கஞ்சாநின்றது,— பெறிற் பிரிவு அஞ்சும்—பெற்றக்கால் வரக்கடவாயிரிவினையுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,— என்னெஞ்சு அறு இடம்பைத்து—ஆகலான், என்னெஞ்சும் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடம்பையுண்டாநாயிற்று. எ-று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியுண்டென மூலகருத்தான் வாயினேர்கின்றானாகலிற் பெறுமைபஞ்சமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுமிவர்பிரிவராயின் யாது செய்துமென்பது தீகமூலப் பெறிற்பிரிவஞ்சுமெ

ன்றும், இவ்விரண்டிமல்லது பிரிதின்கையின் எஞ்ஞான்றமறுவிடும்பைத்தெ
ன்றங்குறிஞள். (டு)

௧௨௬௬. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தனியே விருந்ததென் னெஞ்சு. ௬

இதவுமது.

இ-ள். என்னெஞ்சு இருந்தது— என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது, — தனியே
இருந்து நினைத்தக்கால் — காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர்கொடுமைகளை யார்
ன்றன்னொடுநினைத்தக்கால், — என்னைத் தனியே— அவ்வளவறிந்து என்னைத்
தீன்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. எ-று.

என்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளையுட்கொண்டு எனக்காற்றா
மைசெய்தற்கே, இன்று அவைநோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (௬)

௧௨௬௭. நானு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென்
மானு மடநெஞ்சிற் பட்டு. ௭

இதவுமது.

இ-ள். அவர் மறக்கல்லா என் மானு மடநெஞ்சிற் பட்டு — தன்னைமறந்த
காதலரைத் தான்மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையிலாத மடநெஞ்சுடனே
கூடி, — நானும் மறந்தேன்— என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டன்னையும் மறந்
துவிட்டேன். எ-று.

மானுமை ஒருநிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைந்து காணவழி
மறக்குந்தவற்றைக் காணவழிநினைந்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞாண்
றுங்கூடியொழுநிலை அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்றொடுங்குதல். கண்டபொ
ழுதே புனார்ச்சிவிதும்பலின், அதனைமறந்தேனென்றான். (௭)

௧௨௬௮. எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்கிற
முள்ளு முயிர்க்காத நெஞ்சு. ௮

இதவுமது.

இ-ள். உயிர்க் காதல் நெஞ்சு— உயிர்மேற்காதலையுடைய என்னெஞ்சு, —
எள்ளின் இனிவு ளும் என்று எண்ணி— நம்மையெள்ளிச்சென்றொன்று நா
முமெள்ளுவேமாயிற் பின்னமக்கிளிவாமென்று கருதி, — அவர் திறம் உள்ளும்
— அவர்கிறத்தினையே நினையாகின்றது. எ-று.

எள்ளுதல் வாயின்மறுத்தல். இனிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையா
னும், நாணும் நிறையுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினேர்தலும்
வருதலும் கூடவழிமுதலாயின. இனிவிறக்கஞ்சுதலானும் இறந்துபடமாட்டாமை
யானும் கூடக்கருதாதின்றதென்பதாம். (௮)

௧௨௬௯. துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி. ௯

உணர்ப்புவயின்வாராஜுடற்கட்டமைகன் சொல்லியது.

இ-ள். துன்பத்திற்கு — ஒருவர்க்குத் துன்பம்வந்தழி, அதனைக்குதற்கு, —
தாம் உடைய நெஞ்சம் துணையல்வழி — தாமுரிந்தாகப்பெற்ற தம்முடைய

கெஞ்சத் துணையகாவழி;—துணையகாவர் யாரோ—வேறுதுணையகாவர் ஒருவருயில்லை. எ-து.

என்றித் தன்பமாவது ண்டுணர்ப்புவயின் வாராமை. அத்தற்கு கெஞ்சத் துணையகாமையாவது அவனையன்பில்லென்றெழியாது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒருதுணையுன்மையின், இஃதுற்றுவிந்தலேயுள்ளதென்பதாம். (௧)

கக00. தஞ்சைத் தமரல்ல கோஇலார் தாருடைய

கெஞ்சத் தமரல் வழி.

௧0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய கெஞ்சம் தமர் அல்லது—தாருநித்தாயுடையகெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லாவழி;—கோஇலார் தமர் அல்லா தஞ்சை—அயலார் தமரல்லாதல் சொல்லவேண்டுமோ! எ-து.

பிறனொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்றபின் அப்பிறன் புலக்கின்றதெனினோன்பதாம். (௧0)

ககக ம் அதி.—புலவி.

அஃகாவது இருவர்க்கெஞ்சம் புணர்ச்சியுடம்பாது புலக்கக்கருதியாவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுற்றமையும் இதனுள்ளி யின்பமும்.

கக0௧. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கரு சிழிது. ௧

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள் வாயினேர்ந்தற்பொருட்டி

அவனொளி நகையாடிச் சொல்லியது.

இ-ள். அவர் உடும் அல்லல் தோய் நிறிது காண்கம்—அங்ஙனம்புலத்தாற் காதலையுதமல்லனோயின யாஞ்சிறிதுகாணக்கடவேண்டும்;—புல்லாது திராப் புலத்தை—நியவகாவினாகதுசென்று புலலாதே இத்தொழிலுமெய்விட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக. எ-து.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங்காமநோய். சிறிதென்றாள், புலவியைநிளவிடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் “கடம்புண்டொரு கானீவநதை” என்புதிப்போல முன்னிலைவினைவிதி. புலத்தையென்பது உம் பாடம். புலவிக்கூறிப்புக்கணி அவள்வழியளாய் நின்று நாமுற்றவருத்தம் அவருஞ்சிறிதற்றிதல்வேண்டுமென நகையாடி நேர்வித்தவாறு. (௧)

கக0௨. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது

மிக்கற்று விள விடல்.

௨

புலவியொழிந்த வாயினேரும்வகை

அவளசொல்லியது.

இ-ள். புலவி உப்பு அமைந்தற்று—புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டுமெனவிற்குதல் உப்புத் துய்ப்பணவற்றை இன்சுவையாக்கற்கு வேண்டிமளவிற்றதல்போலும்;—சிறிது நீள விடல் அது மிக்கற்று—இனி அதனையுய்வளவிற்சிறிதுமிகவிதெல் அவ்வுப்பு அளவினமிக்காற்போலும். எ-து.

நீளவிடல் அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்தருளிப்பழுங்குமளவுஞ் செய்தல். சிறிதுநீளவிடலாகாதென்றான், நேர்விக்கின்றாளாகலின். உப்புமிக்க வழித் துய்ப்பது சுவையின்றூறற்போலப் புலவியிக்கவழிக் கலவி இன்பமன்றமுமன்றமையின், இது பண்புவமை. (௨)

கரு0௩. அலந்தாணை யல்லளையே செய்தற்றாற் றம்மைப்

புலந்தாணைப் புல்லா விடல். ௩

பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனொடு

தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். தம்மைப் புலந்தாணைப் புல்லா விடல்— தம்மைப்பெருது புலந்த மகனினால் புலவிரீக்கிக் கலவாது ஆடவர்கேதல் — அலந்தாணை அல்லல் நோய் செய்தற்று—பண்டே துன்பமுற்றழிந்தாணை அதன்மேலும் மிக்கதுன்பத்தினைச்செய்தாற்போலும். எ-று.

பிறர்பாற்சேறலின் தம்மைப்பெருது புலந்துடிபிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவிரீக்கிப் புல்லீராயின், அவராற்றொன்பதாம். (௩)

கரு0௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய .

வள்ளி முதலரிந் தற்று. ௪

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடியவரை உணராமை — நும்மோடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று —பண்டே நீர் பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயுறுத்தாற்போலும். எ-று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக்கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய யாம் நும்மோடித்தற்குரியமல்லம், அன்மையின் எம்மையுணர்த்தல்வேண்டா, உரியராடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டியது, அதனால் ஆண்டிச் சென்மினென்பதாம். (௪)

கரு0௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫

தலைமகளைப் புலவிரீக்கிக் கூடிய தலைமகள்

றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர் — நற்குணங்களாற்றகுதியுடையராய தலைவர்க்கும் அழகாவது — பூவன்ன கண்ணார் அகத்துப் புலத்தகை— தம்பூவன்னகண்ணாநெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவியிருதியன்றே. எ-று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், நலத்தகைநல்லவர்க்குமென்றான். அழகு இன்பப்பயனைத்தலைப்படுதல். தானுகர்த்தவிற்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியரதுகூறியவாறு. (௫)

கரு0௬. துனியும் புலவிபு மில்லாயிற் காமங்

கனியுங் கருக்காயு மற்று. ௬

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிர்ந்தகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று— காமம் செவ்வமுதிர்ந்தபழமும் இளைக்காயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்ததுமெல்லித்தாய் கனி அகர்வார்த்து மிகவுயிர்மைசெய்தலிற்
தனிவிலையாயிற்கலிபற்றென்றும், கட்டினைமைத்தாய் காய் துருஞ்செய்தித்
தன்ருகலிற் புலவியிலையாயிற்கருக்காயற்றென்றாகுகறிஞன். இவ்விரண்
மும்வேண்டிமென்று வியர்த்துகறியவாறு. (க)

கக௦௭. ஊடலி னுண்டாக்கோர் துன்பம் புணர்வது

நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

எ

இதவுமது.

இ-ள். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று— இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான்,— ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு
— இன்பத்திற்கின்றியமைப்பத ஊடலின் கண்ணேயும் ஒரு துன்பநிகழும். எ-து.
என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
பும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுங்கு
ட்டிக. ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண்விலைவித்தல்கறியவாறு.

கக௦௮. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரொன் றஃதறியுங்

காதல ரில்லா வுழி.

அ

உணர்ப்புவயின்வீராராஜுடற்கட்டலைமகன் தலைமகளோடு

புலந்து சொல்லியது.

இ-ள். நொந்தாரொன்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி— இவர் நம்பொ
ருட்டாக நொந்தாரொன்று அந்நோவினையறியுமன்புடையானாப் பெருவழி—
நோதல் மற்று எவன்— ஒருவர் நோகின்றதனூற்றயனைன்? எ-து.

அறிதல் ஈண்டிலையினிதுணர்தல். மற்று வினைமாற்றின் கண் வந்தது. இவள்
நங்காதலியல்லள், அன்மைரின் இந்நோவறியாள், அறியாமையில் நாம் புலக்
கின்றதனூற் பயனில்லையெனத் தன்னுற்றமையுணர்த்தியவாறு. (அ)

கக௦௯. நீரு நிழல இனிதே புலவியும்

வீழுநர் கண்ணே யினிது. கூ

இதவுமது.

இ-ள். நீரும் நிழலதே இனிது— உயிர்க்கின்றியமைப்பத நீரும் நிழலின்கண்
ணதே இனிதாவது, ஏனெனவெயிலின் கண்ணது ஆகாது,— புலவியும் வீழுநர்கண்
ணே இனிது— அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமைப்பத புலவியும் அன்புடையார்
கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ-து.

நிழற்கணிநுந்த நீர் குவிர்ச்சிமிக்குத் தாகந்தணித்தலின் இனிதாயிற்று. வீழு
நர் ஆறறுமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண்க வேட்கையுமுடையராவார். இவள்
நம்மாட்டி அவ்விரண்டிமின்மையின இப்புலவிதானுமின் னாதாகாரின்றதென்ப
தாம். (க)

கக௧௦. ஊட லுணங்க விடுவாரோ மென்னெஞ்சம்

கூடுவே மென்ப தவா.

க௦

இதவுமது.

இ-ள். ஊடல் உணங்க— தானுடற்கண்ணே மெய்யாநிற்கவும்,— விடுவா
ரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா— விட்டிருக்கவல்லாதோடு கூட
க்கடவேமென்று என்னெஞ்சம் முயற்றகேது தன்னவாவே, பிரிதில்லை, எ-து.

அன்புமருளில்லாதாரை உடையொன்றும் அவரோடியாங்குவெமென்று
ங்கருதி அதற்கு முயறல் அவாவற்றார்செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவாவெ
ன்றான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்ப
தாம். (௧௦)

௧௩௨ ம் அதி. — புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமக
ளும் ஓரமளிக்கக்கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாகவுந்
காதல் கைம்மிகுதலான் துண்ணியதோர்காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனீ
யவன்மேலேற்றி அவள் புலத்தல், காரணத்தினுணுக்கம் காரியத்தின்மேலின்
றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩௧௧. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. ௧

உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்

தலைமகள் சொல்லியது.

இ-ள். பரத்த—பரத்தமையுடையாய்,— பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்
ணிற் பொதுவுண்பர் — நின்னைப் பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந்தங்க
ண்ணற் பொதுவாகவுண்பர்,— நின் மார்பு நண்ணேன்—அதனால் அவர்மிச்சி
லாய நின்மார்பினைப் பொருந்தேன். எ-று.

கற்புநான்முதலியநற்குணங்களின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணி
யற்கைமாத்திரமேயென்னுங்கருத்தாற் பெண்ணியலாரொன்றான். பொதுவாக
வுண்டல் தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குநோக்கு
தல்; அதுவுமோர்குற்றம். தானோக்கியின்புநவாறே அவருநோக்கியின்புறுவ
னெவாசங்கித்து அவர்பாற்பொறுமையெய்துதலின், நுணுக்கமாயிற்று. (௧)

௧௩௧௨. ஊழி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யார்தம்மை

நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து. ௨

தலைமகனிக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்

பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.

இ-ள். ஊழி இருந்தேமாத் தும்மினார்—யார்தம்மோடியுடையாடாதிருந்தே
மாகக் காதலர் தும்மினார்,— யாம் தம்மை நீடு வாழ்கென்பாக்கு அறிந்து—
அதுநீங்கித் தம்மை நீடுவாழ்கென்றுவாயாடுவேமாகக் கருதி. எ-று.

தம்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மர்பாகலான், உரையாடல்வேண்டிற்றென்ப
தாம். இயல்பானிகழ்ந்த தம்மலைக் குறிப்பானிகழ்ந்ததாகக் கொடலின், நுணு
க்கமாயிற்று. (௨)

௧௩௧௩. கோட்டுப்புழ் சூழினுங் காயு மொருத்தியைக்

காட்டிய சூழினீ றென்று. ௩

தலைமகன்புலவிக்குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர்கூடியொருகாநிற்க
வும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழி

க்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இன். கோட்டுப்பூச் சூடினும் — யான் கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி
னேனியினும்,— ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று காயும்— நம்மாத்காத
லிக்கப்பட்டனொருத்திக்கு இப்புவனிகாட்டல்வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெ
குளாநிற்கும்; இத்தன்மையாட்டு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! என்று.

கோடென்பது முதலிலுத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வனையமாகச்சூடி
னுமென்பதாம்; “கோட்டங் கண்ணியுந் கொடுத்தா யாடையும்” என்றார்
பிறரும். இனியம்மருதநிலத்துப் புவன்றி வேறுநிலத்துக்கோட்டுப்பூவைச்சூ
டினோனியினும் ஈண்டையாள் பிறனொருத்திக்கு அவ்வேறுதப்புவனிகாட்டல்
வேண்டிச் சூடினீர் என்று வெகுளுமெனினுமமையம். (க)

கககசு. யாரினுங் காதல மென்றேனா லுடினான்
யாரினும் யாரினு மென்று. ச

இதுவுமது.

இன். யாரினும் காதலம் என்றேனா — காமதூகர்த்தந்திரியவிருவாரியினர்
யாவரினும் யாம் மிக்ககாதலையுடையமென்பது கருது யாரினுங்காதலமென்
றேனாக,— யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினான்—கின்றேழி அது கருதாது,
என்றாக்காதலிக்கப்பட்டமகனர்பலருள்ளும் நினகட்காதலுடையெனென்றே
னாகக்கருதி, ஆம்மகனியாரினும் என்கட்காதலுடையராயினீர் என்று சொல்லிப்
புலந்தாள். என்று.

• தலைமகன்கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண்வந்தது. யானன்பு
மிகுதியாற்சொல்லியதனைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது பிறிதுகார
ணமில்லையென்பதாம். (ச)

கககரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்ட னன். ரு

இதுவுமது.

இன். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா — காதன்மிகுதியான் இம்
மையாகிப் பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக,— கண் நிறை
நீர் கொண்டனன்— அதனான் ஏனைமறுமையாகியபிறப்பின் கப்பிரியலென்னுங்
குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள தனகண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டாள், என்று.

வெளிப்பற்சொலலைக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது எனபாற்ற
வதிலையென்பதாம். (ரு)

கககசு. உள்ளினே நென்றேன்மற் றென்மறந்தி ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கன்னி. ரு

இதுவுமது.

இன். உள்ளினேன் என்றேனா — பிரிந்தகாலத்து நினனையிடையினறி நின
தேனென்னுங்கருத்தால் யானுள் ளினேனென்றேன்;— மறநு என்மறந்திர்
என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கன்னி — என, அந்நே ஒருகான்மறந்து
பின்னினேந்தேனென்றதாகக் கருதி, என்னையிடையே மறந்திர் என்று சொல்லி
முன்புலுதுதற்கமைந்தவள் அவ்வொழிந்து புலத்தற்கமைந்தாள். என்று.

மறநு வினாமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்தியகையான் மறத்தலையு
ட்கொண்டு புலந்தாளென்பதாம். (சு)

கககஎ. வழுத்தினு மெயினே குக வழித்தமுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ றென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேகு வழுத்தினுள்—கடியிருக்கின்றவன் யான்றும்மினே
குகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினுள்,—அழித்து யார் உன்னித் தும்மி
னீர் என்று அமுதாள்—அந்நன்மீ வாழ்த்திய தானே மறித்து, தும்மைநி
னைத்து வருந்துகின்ற மகனிருள் யாவாநினைத்தலாற்றும்மினீரென்று சொல்
லிப் புலந்தமுதாள். எ-று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடை
யார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மரேன்றுமென்பது மக
னிரவழக்கு. இவ்வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தாளென்பதாம். (எ)

கககஅ. தும்முச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள

லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ

இதுவுமது.

இ-ள். தும்முச் செறுப்ப — எனக்குத் தும்மரேன்றியவழி யாருள்ளித்
தும்மினீரென்று புலத்தலையஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அந்நன்மடக்கவும்,
—தும்மர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அமுதாள்—தும்மர் தும்மை
நினைத்தலை எம்மைமறைக்கலுற்றீராவென்று சொல்லிப் புலந்தமுதாள். எ-று.

தும்முபென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவுமென்பழி இறந்த
அதழிஇயவெச்சவுழ்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. எம்மையென்பது தும்மோ
டியாதாமியைபில்லாதவெம்மையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வட
நூலார் காஞ்சுவென்ப. தும்மினுங்குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற் செயற்பா
லதியாதென்பதாம். (அ)

கககக. தன்னை புணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ

நிர்நீ ராகுகி றென்று. க

இதுவுமது.

இ-ள். தன்னை புணர்த்தினும் காயும்—இவ்வாற்றாநாடிய தன்னை யான் பணி
ந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாநிற்கும், — பிறர்க்கும் நீர் இந்நீர் ஆகுதிர்
என்று—பிறமகளிர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மை
யையுடையிராகுகின்றென்று சொல்லி. எ-று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெனியாளென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற
றை உடம்பட்டிப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்
தது, இனியவன்மாட்டிச் செய்யத்தகுவுதியாதென்பதாம். (க)

ககஉ0. நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயு மனைத்துநீர்

யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும்—என்சொற்களுஞ்செயல்க
ளும்பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்க
ளதொப்பின்மையை நினைத்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநி
ற்கும்—அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று—என்னவயவமினைத்

தும் கோக்கினர் அவற்றதொப்புமையான் எம்மகளினா கினைத்தென்று சொல்லி. எ-று.

யான் எல்லாவயவங்கனானும் ஒருத்தியோடொத்தல்கூடாமையின் ஒன்று லொருவராகப் பலரையுரினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமினென்னுங்கருத்தால், அனைத்தகோக்கினர் யாருன்னியென்றான். வானா விருத்தவங்குற்றமாயிற்றென்பதாம். (க0)

ககக ம் அதி. — ஊடலுவகை

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் றமக்குக் கூடலின்பஞ்சிறந்துழி அச்சிறப்பிற்கேதுவாய அவ்ஊடலைத் தலைமகனுவத்தலும் தலைமகனுவத்தலுமாம். அதிகாராறுமைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககஉக. இல்லை தவறவர்க் காயினு முடிதல்

வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி

அங்குணரீபுலக்கின்றதென்னையென்றாட்கு அவள்

சொல்லியது.

இ-ள். அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும், — அவர்மாட்டித்தவறில்லையாயினும், — அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது — நமக்கவர்தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடுதலைவினைக்க வற்றுகின்றது. எ-று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிறந்தவின்புத்தராகலின் யானெய்தற்பாலதாய இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவதொனக் கருதி அதுபொருமை யான் ஊடனிகழாநின்றதென்பதாம். (க)

ககஉஉ. ஊடலிற் றோன்றஞ் சிறுதுனி நல்லளி

வாடினும் பாடு பெறும். உ.

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதெழுகு

புலவியான்வருந்துவதென்னையெனருட்கு அவள்

சொல்லியது.

இ-ள். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுனி — ஊடலேறுவாக நங்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதுனிதன்னால் — நல்லளி வாடினும் பாடு பெறும் — காரலர்செய்யுநல்லதலையளி வாடிமாயினும் பெருமையெய்தும். எ-று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றஊடல கடிவிலிங்கலின் அத்துன்பமுநிலாத்தென்பான் சிறுதுனியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனை நல்லளி வாடாதென்பான் வாடினுமென்றும், பின்னே பேரினப்பயத்தென்பான் பாடுபெறுமென்றுக்கூறினார். அது வருத்தமெனப்படாதென்பதாம். (உ)

ககஉக. புலத்தலிற் புத்தேனூடு மெண்டோ நிலத்தொடு

நீரியைந் தன்னு ரகத்து. கூ

இசைவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னுரகத்துப் புலத்தலின் — நிலத்தொடு நீர்கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடையகாதலர்மாட்டிப் புலத்தல்போல — புத

தேள் நாடி உண்டோ — நமக்கின்பந்தருவதொருபுத்தேளுகமுண்டோ, இல்லே. எ-று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலநூல் தாங்குடியமகளிரி யல்பினராகலான், அதுபற்றி அவரோடு புலவிநிகழுமென்பாள் நிலத்தொழிநீரி யைந்தன்னாரகத்தென்றும், அவர் நமக்குமன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்பயவாரின்றதென்பாள் புல்த்தலிற்றுத்தேனாண்டோவென்றுங்கூ ரினான். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது. (௩)

கக௨௪. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்

னுள்ள முடைக்கும் படை.

ச

அப்புலவி இனி பாதானிங்குமென்றாட்குச்

சொல்லியது.

இ-ள். புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும்—காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமைக்கேதுவாகிய அப்புலவிக்கண்ணேயுளதாம் — என் உள்ளம் உடைக்கும் படை— அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தைக் கெடுக்கும் படை க்கலம். எ-று.

புலவியுள்ளுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக் கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்கலமெ ன்றாள், அவற்றான் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநிகருதிறங்கூறியவாறு.

கக௨௫. தவறில ராயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ

ளகறலி னாங்கொன் றுடைத்து.

டு

தலைமகளை யுடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாப்த்

தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ-ள். தவறு இலராயினும் தாம் வீழ்வார் மென்றோள் அகறலின் — ஆட வார் தங்கட்டவரிலராயினும் உடையார்போலவூடப்பட்டித் தாம்விரும்புகளிர றுடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறுதவெல்லைக்கண்— ஆங்கு ஒன்று உடைத்து—அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ-று.

உடையராயக்கால் இந்நதவின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்துவராகலின் அது மிகநன்று, மறறையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்ந்ததில்லையெ ன்னுங்கருத்தால், தவறிலராயினுமீர்கொன்றுடைத்தெனறான். ஊடலினைய வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றியூடியதுஉம் எனக்கின்பமாயிறறென்பதாம். (௫)

கக௨௬. உணலினு முண்ட தறலினிது காமம்

புணர்தலி னூட லினிது.

கூ

இதுவுமது.

இ-ள். உணலினும் உண்டது அறல் இனிது—உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்னுண்டதறதல் இன்பத்தரும்;— காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது— அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னுண்பதவறுபற்றி யூசிதல் இன்பத்தரும். எ-று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுரையும் விகாரத்தாற்றுகென. பசித்தன்னும்வழி மிகவுன்னலுமாய் இன்சுவைத்தமாம் அதபோல அகன் றுகுடும்வழி ஆராதமாய்ப் பேரின்பத்ததாமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (க)

ககஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ

இதுவுமது.

இ-ள். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார்—காமதகர்த்தருரிய இருவருள் ஊடலின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர்,—அது கூடலிற் காணப்படும்—அஃதப் பொழுதறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ-று.

தோற்றவர் எதிர்தலாறாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட்பேரின்பமெய்தலின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ககஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். துதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு—இதுபொழுது இவனுதல்வெயர்த்தும்வகை கலவியின்கணுளதாய் இனிமையை,—ஊடிப் பெறுகுவங்கொல்லோ—இன்னுமொருகால் இவனுடி யாம்பெற்றவல்லேமோ! எ-று. கலவியதுவிசேடம்பற்றி துதல்வெயர்ப்பவென்றான். இனிமை கண்டுகேடகி ண்டியிர்த்துற்றறிதலானாயவின்மம். இனி அப்பெறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு. (அ)

ககஉக. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள் இன்னுமெம்மோடுவொளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன்—அங்ஙனம் அவளுடிகிறற்றற்கும் அதனைபுணர்த்துதற்பொருட்டு யாமிரந்துநிறற்றற்குக்காலம்பெறும்வகை இவ்விதவு விடியாதநீட்டித்தல்வேண்டுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கொடற்பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக்கத் தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேயமையுமென்பதாம். (க)

ககக0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். க0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல்—காமதகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை துகர்த்தருரியராவார் ஆராமபற்றித் தம்முளுடுதல்,—அதற்கு இன்பம்

கூடி முயங்கப் பெறின் — அவ்வுதிதற்கென்பமாவது, அதனையளவறிந்தநீங்கித் தம்முட்கூடிமுயங்குதல்கூடுமாயின், அம்முயக்கம். ஏ-து.

கூடிதல் ஒத்தவளவினராதல். முதிர்ந்ததுனியாயவழித் துன்பம்பயத்தலா ளும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியின்பம்பயவாமையானும், இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கூடிமுயங்கப்பெறினெ ன்றான். அவ்விரண்டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்.

சுண்ணிப் பிரிவினை வடநாண்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றுமை விதுப்புப் புலவி யெனநால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்செலவு பிரிவாற்றுமையுள்ளும், ஆற்றுமை பட்டமெலிந்திரங்கன்முதல் நிறையழிதலீரூயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்வயின்விதும்பன்முதற்புணர்ச்சிவிதும்பலீரூயவற்றுள்ளும், புலவி நெஞ் சொடுபுலத்தன்முதல் ஊடலுவகையீரூயவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநாலார் இவற்றுடனே சாபத்தினுரையநீக்கத்தினையுங்கூட்டிப் பிரிவினை ஐவ கைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவராணையான் ஒருகாலத்தோர்க்குற்றத்தா ளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும், ஈண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று..

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை
முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தோர் பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாயின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
தூலெல்லாம் வன்னுவர்செய் தூலாமோ — தூலிற்
பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
மெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய திருவள்ளுவமாவலை.

அசரீரி.

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
திருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம னொனவுடைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ-ள். திருத்தகு தெய்வத்திருவள்ளுவரோ—அருட்செல்வத்தையும் அதற்குத் தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோ—உருத்தகுநற்பலகை உருத்திரசன்மர் ஒக்க இருக்க என உரைத்து—அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரோ ஒப்பவேறியிருக்கவென்று கூறி, — வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஒவென்றது—ஆகாசத்திலிருந்து அவ்விடத்துள்ள புலவர்களுக்கையெல்லாம் ஒன்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இணர்த்தொழுகிறது. எ-று.

“அருட்செல்வந் தெய்வத்துட் செல்வம்” என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுதையினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவனொன்றும் பெயருள், திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளுவனென்பது வன்மையையுடையொன்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலிமறை காய்கள் போற் பலவிடங்களினும் மறைந்து வெளிப்படாதிருத்த மெய்ப்பொருள்களை மெய்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவனொன்று காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் முதனிலை, அர் இறுதிநிலை, உசாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திரசன்மர் உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தையுடையவனென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றேன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கு நிறைந்ததென்ன முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோயி ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யானென யாவரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதெனப் பட்டர்க்கைவினியாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்ற கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இவ்வனம் பாடலாகச் செய்தனொன்றாக.

(க)

நாமகள்.

உ. நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரா
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ-ள். கூடாரா எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற—பகைவரை
புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற
இலைபோலும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகத்
தார் விதிலுக்குக்களை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் நான்முகன்
நாவில் நான்மறை பாடா— படைப்புக்காலத்திலே பிரமனது நாவிலிருந்து
இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி,— இடைப் பாரதம் பகர்ந்
தேன்—நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்,— பின்
என்வாக்கு வள்ளுவன் வாயது — அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என்
வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி வள்ளுவன்வாயின் கண்ணதா
யிற்று. எ-று.

தன்கணவனாகலின் நான்முகனாவிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகலின்,
வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம் வியாசனாக்கொண்
டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்திய
வேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தெ
ன்பனாகும், இவற்றது தோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியப்பிரமாணத்திற
சிறப்புடைத்தென்பனாகும், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ஈ. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளர்க் கற்பகத்தின் மெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் — புலவர்க்கரசனாகிய வள்
ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராத நாட்செ
ல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து தேன் பிலிறுமும் நீர்மையதாய்—எக்காலத்துந்த
ன்னமுகு கெடாது நெடுங்காலங்கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொ
ரிகின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளர்க் கற்பக
த்தின் தெய்வத்திருமலர்போன்—குறைவுபடாத செய்யதளர்க்கையுடைய க
ற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அல
ர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் இருமையின்பங்களும் விளைத்தலு
மாம். சொல் ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற சிறப்பதொ
ன்றுளதாவதென்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை
வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்தப் பொருளபட இவ்
வாறு கூறினார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சிந்திக்க கேட்க செவி.

இ-ள். நான்முகத்தோன் தான் மறைத்து வள்ளுவனாய் நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாகத் தந்து உரைத்த நான்முறையை—நான்முகன் தான் தன்னரு மறைத்து இருவள்ளுவனாய்வதரித்து நான்குவேதங்களினுள் மெய்ப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளதாகத் தமிழிற்றநதுகூறிய திருக்குறளொழுதிய திருமுறையை—சென்னி வந்திக்க—என்றலை வணங்குக,—வாய் வாழ்த்துக—வாய் துதிக்க,—நன்னெஞ்சம் கி. திக்க—நல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க—காது கேட்க. எ-று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆகியிலே வேதஞ்சொல்லிய யோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வதன் மெய்ப்பு தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றும். கலையுணர் புலமையிற் தலைமை யோனாகி விதிமுறை வழாது முதுகிலும் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதி மென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன்னவர் பெருமான் தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினால், “மன்ன செப்படி மன்னியி ரப்படி” ஆகலின். இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

கயிலார்.

ரு. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டிம படித்தான்—மணையளவு
வள்ளாக குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ-ள். மனை அளவு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மனையில் வளர்க்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடிகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருதிய நாட்டையுடைய அரசனே,— வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி—இருவள்ளுவரால் அருளச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல்—திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பணையளவு காட்டிம படித்து—திணையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறியபுல்லினது துனியின் கணுள்ள பணிரி உயர்த்த பணியினளவான அந்நச்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுவ்ருணம்போலும் ருணத்தையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமாற்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரித்தல்.

எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்தின்சாளை அடங்கி விசங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருக்கும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்தப்புவராலே பாடப்பட்டன. (இ)

பரணர்.

கூ. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாண்டியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ-ள். மாலுங் குறளாய் வளர்ந்து இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் நயந்து அளந்தான்—திருமாலுங் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்ந்து இரண்டு பெரிய அடிகளால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்;— வாலறிவின் வள்ளுவரும் தம் குறள்வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் ஓர்ந்து அளந்தார்— மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தம்மினின்றதோன்றி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டிசிறிய அடிகளால் அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். எ-று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிற் சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநிற்கலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நிலாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றும் குறளை உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநிற்கலும் அதன்சிறுமடிகளால் அளவுபட்டாத நிலைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலானும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (கூ)

நக்கீரர்.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லான வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வரழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள். தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருளைத்தையும் அறிந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோருக்கு ஊழின் உரைத்தாற்கும்—தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டிருந்தல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் என்னினதிக முறையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒளியி நீரைத் தத்த மேகத்து

க்கும்—உலகு மந்த என் ஆற்றும்—இவ்வுலகம் எந்நன்றி யாது செய்யும்? செயக்கிடத்தது ஒன்றும் இல்லை;—வாழி—அவரும் அதவும் வாழ்க.எ-று.

ஆளுமை நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறரிலிக்கு அறிந்திரொன்றதாயிற்று. முழுதுமென்னுமும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனிமைமேனின்றது. முறை தூலன்முப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனூர்கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொருநு விற்பம்பலி டென்னுமக் காண்கின்
நிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானேர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ-ள். அறம் பொருள் இன்பம் கீழ் என்னும் அந்நான்கின் திறம் தெரிந்
து செப்பியதேவை—அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களா
கிய நான்கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தே
வனை—மறந்தேயும் வள்ளுவன் என்பான் பேதை—மறந்தாயினும் ஒருமனித
னாக உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுனாயின், அவன்
அறிவில்லாதவனாவன்;—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார் கொள்ளார்
—அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லை அறிவுடையார் கொள்ளார். எ-று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு அவற்றினது தொகை ண்கை விரிதன். மற்ற
தேயுமென்றதனால், கிளைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையாமென்
றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வந்தன்மை
யைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்குமதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒரும
னிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது; அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே
சாதிவழிவு தோன்ற வள்ளுவனென்பானெனினுமமையும். இக்குறிப்பொலியை
வடனூலார் காகுசுரமென்பர். தெய்வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லி
யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

கூ. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப — அதுவ
கைமதத்தோரும் ஒருமதத்தார் தமது தூலிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளு
மாகிய பொருள்கள் ஒன்றையென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமதத்தார் த
மது தூலிலே அதனை மறுத்த அவை வேறுமென்று நாட்டுவர்;—வேறு எனி
ன் அன்று என்ப—அப்படியேவென்று நாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை
அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால், சமயதூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்ப
டுகின்றன.—வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவ

ரும் இயைபு— திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட தூணை நன்
மென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்டபகுதியோரும் உடன்படுவார். எ-று.
மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன விபாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலி
மதம், கபிலமதம், கணுமதம், அக்ஷபாதமதம், அன்றிச் சைவ வைணவமு
தலியவற்றைக் கூறினோம். எச்சமயத்தாருமென்னுது எப்பாலவருமென்றத
னால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌ
சதம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாத்தியாரும், தேசத்தாரும், கால
த்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலிற். இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு —மும்மாவந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றரான்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

இ-ள். வள்ளுவர் பா முறை தேர் முப்பால்—திருவள்ளுவரது பாக்களின்மு
ன்பின் முறைதெரிதற்கிடனுகிய திருக்குறளானது—மும்மலையும்—கொல்லி
மலை நேரிமலை பொதியுமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்— முந்நாடும்
—குடநாடு புனனூரிதென்னூரி எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—மூன்றுகியு
ம்—பொருரைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—
முப்பதியும்—கருநாடு உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்றுபதிகளையும்—
மும்முரசும்—மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற மூன்
றுமுரசுகளையும்—முத்தமிழும்—இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் என
ப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும்—முக்கொடியும் — விற்கொடி புலிக்கொடி
மினக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்றுகொடிகளையும்—மும்மாவும்— கனவட்ட
ம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிகளையும்—தாம் உடைய
மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றே —தாம்முறையேயுடைய சேரசோழபா
ண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளின்மேலுங்கொள்ளப்
பட்ட மாலையன்றே. எ-று.

அன்றேவென்றது பலரறிதேற்றம். முப்பால் ஆகுபெயர். மும்முரசும் மு
த்தமிழும் அம்மூவரசார்க்கும் பெரிதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவர்
குடிமாரிற்ரு இயைந்தனபோலும். அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன்னாமோதரனார்.

கக. சீந்திரீர்க் கண்டந் தெரிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யானை—தன்பகையென வெருண்டு மலை
யைக் குத்துகின்ற பெரிய கன்றுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்திரீர்க்கண்டம்

தெரி சுக்குத் தேன் அளைய மோந்தபின் பார்த்தும் தலைக்குத்து இல்—சீர்த்
நீர்ச்சுருக்கலையையும் சிதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனென கலந்து மோந்த
பின் அதனால் தலைக்குத்துடையோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்.
—வள்ளுவர் மூப்பாலால் சரத்தற்குத் தலைக்குத்துத் தீர்வு— திருவள்ளுவர்
அருளிச்செய்த மூப்பாலினாலே சீத்தலைச்சரத்தனாக் குத் தலைக்குத்து இல்லையா
யாயிற்று. எ-று.

யானைபோல்பவனை யானையெனலால், ஆகுபெயர். முன்கேட்கப்பட்ட து
ல்களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கன்றி பொ
ருது தலையில் அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டிருக்குத்தல் உண்டாயி
ருத்தது; இதன்கண் ஓர்துற்றமுகாணப்பெருமையால் அது நீங்கிற்றென்க.
எப்படி அம்முன்றுசார்க்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்
முன்றுபாறும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்வென்றுநொழிற்பெயர் முறையு
ப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை சொல்லியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிமுழகு வார்.

இ-ள். தாள் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழி
தல் வியப்பு அன்று—நாளத்தோயி பொருந்தய தாமரைமலர்களையுடைய ஒரு
குளத்துநீரின்கண்ணே மூழ்குவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் விய
ப்பைச் செய்வதன்று;— வள்ளுவனார் மூப்பால் மொழி முழகுவார் தாம்
வாளா அப்பால் ஒருபாவை ஆய்ப்பவோ—திருவள்ளுவரது மூப்பால்களையுடைய
நூலின்கண்ணே மூழ்குவார் தாம் வீணாக அப்பால் ஒருநூலை விரும்புவ
ரோவிரும்பார்; ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ-று.

தாளார்மலனெனலால், தாமரைமலனெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை
வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்திநின்றமேனின்
றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை
ஆய்ப்பவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பென்றென்றமையால்,
இஃது வியப்பென்றதாயிற்று. உயாவானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினியிவா
னபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறு
மணம் முதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெ
ற்றோர்க்கு அதனாற்றினே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்
பாகை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று, ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக் கற்றோ
ர்க்கு வேறுநூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையில்லாதிருக்க, இப்
போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இ
தனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்க
ப்பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைத
ல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசித்தொழார்.

கக. பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

இ-ள். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேறு தெரிந்து—வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் இப்பூயியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டி வேறுகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேரச் சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார்—அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளங்க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லார்—வள்ளுவரல்லால் ஆர்—வள்ளுவரல்லது ஒருவருமில்லை. எ-று.

பார் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தன்முதலிய அறமுகள் எப்படி. இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. தூதுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதிசொல்லியபடி. (கக)

பொன்முடியார்.

கச. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூயின் மளந்த குறளென்ப—தான்முறையான்
வானின்று மண்ணின் மளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் மளந்த குறன்.

இ-ள். கான் நின்ற தொங்கலாய் —மணநதங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே,—முன் காசிபனார் தந்தது கூ. நின்று அளந்த குறன் என்ப —முன் காசிபராலே தரப்பட்ட குறனை மண்ணின்கண்ணே நின்று உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவார்;—தாம் நின்று வள்ளுவனார் அளந்த குறன் தான்முறையான் வான் நின்று மண் நின்று அளந்தது—தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறன் தானின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின்கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ-று.

கு கூ எனநீண்டது. ஆனார்பு ஒழிவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறன் வஞ்சித்துப் பெற்றனத்தலால் தான்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டிவடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வாகுலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு தான்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச் சொல்லி வேறுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாறுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாதுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குற னுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற்சிதம்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோநமனார்.

௧௫. ஆற்ற லழியுமென் றகதனர்க ணான்மறையை!
போற்றியுரைத் தேடின் புறத்தெழுதா—பாடேழுதி
வல்லுகரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலை
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்னு.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் லழியும்
என்று ஏட்டின்புறத்து எழுதா—அந்தணர்கள் நான்குவெண்களையும் வாய்
ப்பாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் இது
வராகலின் இவற்றின் வலிமை குறையமென்று ஏட்டின்கண் எழுதா;—வள்ளு
வனார் முப்பாலை பட்டி எழுதி வல்லுகரும் வல்லாரும் சொல்லி னும ஆற்
றல் சொலின்று—நிருவாணவரது திருக்குறளை ஏட்டின்கண் எழுதவைத்து
வலியுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதினும, வலிமை குறைதலில்லை. என்று.

அவ்வேதத்துக்கு உதார்த்தம் உதார்த்தம் சுவரிதமென்றுந் கூறக்கூறின் வ
ருவாமல் ஒதல்வேண்டிமெனனும் விதமுள்ளாகலின், அதற்குத் தகுதையுடைய
அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினோ; இவற்று அல்தல்லாமையால் யாவரும் அங்கா
ரிகளாவொன்றாக. சொல்லிடினுமெனதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இவற்றும்
வலிமை வேண்டிமெனப்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின்நிப்பம்.
நிவருணங்குறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப
தூஉம், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதூஉம், பெறப்
பட்டன. ஒதப்படுத்தலின் அவ்வேதத்திலும் இது நிரம்புடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

௧௬. ஆயிரத்து முகநாற்று முப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னேடு பகர்ந்ததற்சின்—போயொழுந்தர்
வாய்க்கேட்க னூலுவனோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீழறிஞரக லாம்.

இ-ள். பாயிரத்தினேயு ஆயிரத்தமு நூற்றறுமுப்பது அருங்குறளும் பகர்
ததமிழின் போய் ஒருந்தர் வாய்க் கேட்க தூல் எனவோ—பாயிரநான்குகார
ங்களோடு சொத்து தொகையாய் ஆரிய ஆயிரத்துமுநூற்றறுமுப்பது குற
ள்வெண்பாக்களையும் ஒதமுள்ளதரினபு, போய் ஒருவாறு வாயாலே கேட்ட
நிதற்கு நூலுளவோ இல்லை;—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க கீற்றிருக்
கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராதிப் பிறர் தம்மிடத்து வ
ந்து கேட்க வீழறிஞர்களாம். என்று.

கீற்றிருத்தல் ஒருசைபநிலை உயாவாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவ
ற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்குகிறதலின்,
கேட்க நூலுளவோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவைய
ஆயிரத்தமூன்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது.
ஒதையோரக்கு வரும் இமமைப்பயன் சொல்லியபடி. (௧௬)

முகைய லூர்ச்சிதுகருந்துப்பியார்.

கௌ. உளருத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
மூப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரொப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். வள்ளுவனார் மூப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப் பகர்வார் எப் பாவலரினும் இல் — திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்மேறப்பட்ட னாலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை;—சே யற்பால உளருதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தெள்ளுதல் அன்றே— ஆதலால், நாம் இந்நூலைக்குறித்துச் செயக்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சி ரந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித்துப் பிறர்க்கு அதனைச்சொல்லுதலும், பிறரால் சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே! எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பன வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியெ ன்றும், தமிழின்மாதிரிமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவனாயுந் தழுவதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். உளருதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெ னவே அவ்வாறெழுதலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுதுமாறு சொ ல்லியபடி.

(கௌ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாம்—தோற்றவே
மூப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரொப்பா வலரினு மில்.

இ-ள். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு ளெல்லாம் தோற்ற — அறிவுடையோரார சொல்லப்பட்ட பலனூல்களாலும் தப்பாத அரியவேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச் சொ ல்லப்பட்ட விடயங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—மூப்பால் மொ ழிந்த முதற்பாவலர் ஒப்பார் எப்பாவலரினும் இல்—திருக்குறளைச் சொல்லிய திருவள்ளுவனாயொப்பவர் எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வருவருமையால் தப்பாவென்றும், பொ ருணர்த்தற்கேயன்றி ஒததற்குமே எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேட ணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர்; நால்வகைப்பாக்களி ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்று நிற் தலின், அக்குறள்வெண்பாவால் நூல்செய்த வல்லமையுடையவென்றுமாம். புலமையிலே நாயனருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

(கஅ)

கீரந்தையார்.

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுன்
மூப்பாலி னுற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வருகி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவன் றுவார்.

இ-ள். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத் திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப் பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியன் மனமகிழ—தப்பா முதற்பாவால்தாம் மாண்ட பாடலினால் மூப்பாலின் நாய் பால் மொழிந்தவர்—சொல்லப்பட்டபொருள் வழுதாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிலினாலே மூன்றுபால்களிலே அறமுதலிய நான்குபகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந் தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்—தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயகர். எ-று.

• ர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கடக்கா மையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசு னை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

உ.0. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கு
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றும்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப இருபதிற மைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ-ள். வள்ளுவர் சொன்ன வகை—திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்குதிகாரத்தை யுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று—அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தையு டைத்து,—ஊம் ஒன்று—ஊம் அதிகாரத்தையுடைத்து,—பொருள் எழுப து—பொருள் எழுபத்திகாரத்தையுடைத்து,—இன்பம் இருபதிறைத்து— காமம் இருபத்தத்திகாரத்தையுடைத்து. எ-று.

ஆறத்துப்பாலுளடங்காது அந்னை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் நிற றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மறு மறுபடி வீடு மூன்றும் பயத் தற்கிறப்பிற்காய் மூன்றனுண் முதலிறறலின் விளங்கமென்றும், யாவர்க்கு ம் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட ஆறத்தின்கூறுபாடு இவையையாக லின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன் பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நிறறலின் கூடுபொருளென்றும், அப்பொரு ளின் பாருபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் என்னிலெழுபதென்றும், கூ றினார். எள்ளல் இகழ்தல். சிலபழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமூபத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவறு பாடு இதற்கும் வரிறும் வருமென்று ஆகங்கித்து, இதனதிகாரங்களுக்கு இங் வனந்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகையெய்யப்பட்டு வருவனவற் றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பால்நாளுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. •

(உ.0).

நல்கூர்வேள்வியார்.

உ.க. உப்பக்க நோகடி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலர் சென்றப்
போதார் புனர்கூடற் கச்சு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மது
ரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய உமாதேவி
யினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்;
—இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்கூடற்கு
அச்சு— இப்பக்கம் மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய
தேனைச் சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர் நீர்வளத்தையு
டைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிண்
ங்கிச்சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி
திருமால்; இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின்னை
பிறந்தவன் உபகேசியென்றபடி, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதாஅனுபங்கி
மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினெனப்படுதலின், அவள்
பிள்ளைமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்ட
தாயிற்று. நாப்போதென்றதற்கேற்பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்
டது. அச்சுப்போற்றாங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையு
டைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்புலவருந்நழைத்திணிதோங்கிய மதுரைக்கு உ
ண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேமொன்று காமத்
திறவுண் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அறத்திறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அ
றப்பாலினுட்பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைச்சு,
அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரி
வுகள் ஏழும் —காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுத்தெய்து—ஆண்பாற்கூற்று,
பெண்பாற்கூற்று, அவ்விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட்பிரிவுகண்மூன்
றுமாகப் பகுதி செய்து—பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரே—பெ
றுதற்கரிய அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்பபடுகிற நான்குபொருளையும்
சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார்போலும்—அ
வற்றுடைங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதாயின, அதனை நன்கு அறியவல்ல
வர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது. நாவலரேயென்றமை
யால், பிறரால் அறியப்படுவதென்றதாயிற்று. மும்பாலியற்றொகையும், இ
வற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உஉ. செய்யா மொழிக்குந் திருவன் றுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரோ யாராபி னேனை
பிதற்குரிய சல்லாதா ரில்.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே—ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்திற்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தன்வழியினொருவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே;—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அந்நணரோ—ஆராயக்கூல், செய்யப்படாத அவ்வேதமோ அதற்குரியவர் அந்நணரோ,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதார் இல்—பொய்ப்பாத இத்திருக்குறளோ அதற்கு உரியவரல்லாதவர் உலகத்தில்கூல. எ-று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமெனப்பார் மதம்பறநிற் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய் நின்று அவ்வேதப்பாங்குடையன போற்றென்றிலும் துண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபாடாமையின், பொருளொன்றையெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தக் கூறிலா. செய்யா மொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரிய அல்லாதாரில் லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலதிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறுவேறென்றும், இக்கையேதத்திற்குரியவரல்லாதார் யாவராவென்றும், நிகழ்வன்ற ஐயமொழித்தபடி. (12)

மாங்குடி மருதனார்.

உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்தற் கறிதாவி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—நித்தறோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாயமொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு—திருவள்ளுவர் வாயினின்றும் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,—ஒதற்கு எளிதாய் உணர்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஒதப்படுத்தற்கு எளிய சொற்களையுடையதாயும் அறியப்படுத்தற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,—நிது அந்நோர் உள்ளுதொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும்—குறறுமறநோர்கள் நினைக்குத்தோறும் நினைக்குத்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கவரக்கும். எ-று.

ஒதற்கெளிதாயெனவே நன்னோர்க்கினிமை நன்மொழியுணர்த்தல்களும், உணர்த்தற்கரிதாயெனவே ஆழமுடையமயம், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதுபயத்தாலும், பிறவுமாசிய அழகுக்கண்ணமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நித்தறோர் பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற துண்ணறிவுடையார். உள்ளுதொறுள்ளுதொ றுள்ளமுருக்குமெனவே, முன் காணப்பட்டதிலும் பின் காணப்படாத பொருள், சிறந்ததும் விரிந்ததும் தோன்றுதுண்டைம பெறப்பட்டது. இன்னது அற்புதமான குணமுடையமச்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே

தூய துறவறமொன் தூழாக—வாய

வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் தூலின்

றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தோந்து.

இ-ள். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து தூலின் திறத் துப்பால் தோந்து—திருவள்ளுவராயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களையாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட தூலினது திறத்திற்குத் தக்க நன்மையுடைமையால் இவையே உரியவை பென்று தெரிந்தது,—பாயிரம் நான்கு—பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இல்லறம் இருபான்—இல்லறவியல் இருபத்திகாரமும்,—துறவறம் பன்மூன்று—துறவறவியல் பதின்மூன்றதிகாரமும்,— ஊழ் ஒன்றாக —ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,— ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார்—இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகையுடைத்தாகக் கூறினார். எ-று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைமையின், தூயதுறவறமென்றார். தப்பு நன்மை; அது எல்லாவருஞ்சீரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைத் தமைச்சிய லீனார்

துருவீல் லரணிரண்டொன் றெண்கூ—ழிருவிய

றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்

றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள். அரசியல் ஐயைத்து—அரசியல் இருபத்தைத்ததிகாரமுடைத்து,— அமைச்சியல் ஈனாந்து — அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து, — அரண் இரண்டு—அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று—பொருளியல் ஓரதிகாரமுடைத்து,— புடை இருவியல்— படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்—நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று—ஒழிபியல் பதின்மூன்றதிகாரமுடைத்து,— எண்பொருள் இவை ஏழாம் — எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடும் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கீழ்ப்போரிற் பின்கொடாத திண்மை உரித்தாகலின், திண்படையென்றும், கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்ச முதலியவைந்தையும் அங்கவியலென ஒரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உசு)

மோசிகேரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிசண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு

பூண்பா விருபாலோ ராறாக—மாண்பாய

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்

நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இன். ஆன்பால் ஏழ்—ஆன்பாற்குற்று ஏழுகாரமும்,—பென்பால் அரி
ரண்டு—பென்பாற்குற்றுப் பன்னிரண்டுகாரமும்,—அடுத்த அன்பு புன்
பால் இருபால் ஓராறு—ஒருவனாயொருவர் அடுத்த அன்பைப் புணர்த்தபுது
தியுடைய அவ்விருபாற்குற்று ஆறிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தின்ப
க்கம் ஒருமூன்றுக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கட்டினார்த்தார் — மாட்சி
யான காமத்துப்பாலினியல்கள் மூன்றாகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் நன்
ருகுகிறார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் களவியல் கதையென இரண்
டாக்கப்பட்டன. காமத்துப்பாலியலுக்காரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா

மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்—பொய்யாது

தந்தா னுவகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி

யந்தா மனாமே லயன்.

இன். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா — அதிகாரம் நூற்றம்பு
த்துமூன்றுக,—மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க—வடமொழி
யிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறது விளங்கும்பொருட்டி,—
அந்தாமனாமேல் அயன் தான் வள்ளுவனாகித் தந்தான்—அழகிய தாமனாம
லாமேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகக்கடவுள் தாண்டிருவள்ளுவனாகி உலகத்தார்
க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். எ-று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொ
ய்யாது விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய் ம
றைத்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், சிட்டுமைச் சொல்ல
ப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உக. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிறன்பா

லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்

பரந்தபா வாலென் பயன்வுள் ளுவனார்

சுரந்தபா வையத் துணை.

இன். எல்லாப்பொருளும் இதன்பால் உட்பலவகைநூல்களாலுஞ் சொ
ல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூல்கீத்தடங்கியிருக்கின்றன,—இதன்பா
ல் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை—இதனிடத்திலாத யாதொருபொருளும்
என்னுலகத்தம் இல்லை,—சொல்லாற் பரந்த பாவால் பயன் என்—ஆதலால்,
சொல்லவிலுலே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது—வள்ளுவனார் சுரந்த பா
வையத்தனை—திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்
தாருக்குத் துணையாதலையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூலகைப்பட்ட அந்
நூல் பொருணால் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்பவற்றிற் செம்பொருள் ஆக்கப்

பொருள் குறிப்பிப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளெனக்கேடுபடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளில்லையென்றார். சொல்லாற்பரந்தவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல் பதினாயிரம் நூறுயிரமுதலிய கிரந்தவளவையால் விரிதல். சொல்லாற்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலையகழ்ந்து எல்பிடித்தல்போல மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல் அசை. பா, வையம் ஆகு பெயர்கள். சின்னூட்பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குக்கண்மும். மும் உள்ளங்கைகெல்லிக்கனிபோலக் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமீமா, மற்றதீர்த்தலின், வையத்தினையென்றார். முற்றொருங்குணர் விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி.

(௨௧)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

௩௦. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—மூப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சீராமகதை மனுப பண்டை மறை நேர்வன—பாரதம் பழைய சீராமகதைநூலும், மனுநிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுறச் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் மூப்பாற்கு நிகர் இல்லை— எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்நன்மையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லல்ல வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாரதப்பொருளுமென்றற்கு எப்பொருளுமென்றும், உயர்குலத்தாரோயன்றி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிக்குருவிரண்டுமாமென்றற்குச் செப்பியவென்றும், கூறினார். பண்டையென்பது சீராமகதைக்கும்கூட்டிக. கதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்கனாதலிக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற்குநன்மையால், முன் மூப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி.

(௩௦)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

௩௧. மணங்களைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மூப்பான் மதிப்புலவோக்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

இ-ள். மணற் கிணக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டித்தோறும் நீர் பெருகும்;—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒன்பால் சுரக்கும்—புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகும்;—பிணக்கு இலா வாய்மொழி வள்ளுவர் மூப்பால் ஆய்தோறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்—அவைபோல, பிணக்குதற்கு ஏதவிலாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய திருவள்ளுவரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ-று.

ஃகற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மாண்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புணந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலாவாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிஞ் சூறமெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டுமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்துறள்வெண் பாவினு
லோதிய வெண்பொரு ளெல்லா முறைத்ததனாற்
ருதழிற் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாது அவிழ் தார் மாற—பொடியொடு விரிந்த பூமாலை யையுடைய பாண்டியராசனே;—ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்துறள்வெண்பாவினால் ஓதிய ஒன்பொருளெல்லாம் உரைத்தானால்—குறையில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்குவேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒளீனிய பொருள்களையெல்லாம் கூறினமையால்,—மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே —மேம்பாட்டிக்குச் தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதனுலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவொழிகளாலே மறுக்கப்பட்டுவருங் குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள்ளுவனோரும், தாய்குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்துறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குண்முடைமைபற்றி ஒன்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூனாதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவவேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித் தபடி. (௩௨)

நரிவெருத்தியோர்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழி நான்—மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் றுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இன்: இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைக்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிதூல் உள்ள அறிது என்று— இன்ப முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கடபரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரப்படுதற்கறி தென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார்—திரு வள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதனுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

முன்பறியவெனவே, உற்சர்ப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்ந்தற் கேற்ற ஆயுணர்ச்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதும், அவசர்ப்பிணி யாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதும், பெறப்பட்டன. இவ் விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டுமொழியற்கான்க. தேயவழக்கிற்படா ததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட் கும் முற்பட்டிக் கடவுண்மொழியாய் நின்றலின், முதுமொழியென்றார். அற முதலியநான்கும் பிரிவுபட்டிக் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரி தாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உண ர்த்தியபடி.

(க.க.)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன் றூர்க்கிழார்.

கூசு. புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவொனச் செப்ப—னிலவு
பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றும்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

இன்: பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவரன்றிச் சிலவர் புலவொனச் செப்பல் —புலவின்கண்ணே புலவொனத் திருவள்ளுவரையன்றி வேறுசிலவையும் பு லவொன்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் மற் றும் கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் (செப்பல்) —மாலையென்பது நிலவால் விளங்குகின்ற அநத்க்கும் பெயராக மற்றும் குழுகின்றவிருளையுடைய அந்திக் கும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். எ-று.

செப்பலென்றது பின்னுங்கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பலவேறுவகை ப்பட்ட னுலுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமையா ம். உயர்வொப்பற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றும் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவொன்பது நாயனூர்க்கே காரணப்பெயராமென்றபடி.

(கூசு)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

கூடு. இன்பமுந் தன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் னாயுறை வாழ்த்து.

இன்: இன்பமும் தன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர—பி ன் வரக்கடவனவாய் சுகமும்புக்கமென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணங்களையும் ஆராய்ந்தறியவும்;—அன்பு ஒழிபாது மனம் மகிழ்—தம்மேலன்பு நீங்காமல் உள்ளவர்களாகவும்;—மனப்பதைக்கெல்லாம் ஓது சீர்வள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்து உரைத்தார்—மக்கட்பரப்பிக்கெல்லாம் புகழ்பபடுஞ்சொயுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். எ-று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும் துன்பத்தின்காரணம் யிலக்குறறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்த்தலுமாம். வேண்டிவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம்போலாது பலாக்கும் உபயோகமாகக் கூறலின், மனப்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு “வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின—வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—குந்தி லின்றி வழிநனி பயக்குமென் — குழம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தறநே ” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்காலவினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (௩௫)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

௩௬. பூவிற்குச் தாமனாயே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக் கமாரும்பு
தேவிற நிருமா லெனசசிதந்த தென்பவே
பாவிறகு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ-ள். பூவிற்குத் தாமனா—மலாகளுக்குள்ளே தாமனாமலரும்—பொன்னுக்குச் சாம்புனதம்—பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்—ஆவிறகு அருமுனி ஆடசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமார் உம்பல்—யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில நிருமால் என—தேவாகளுக்குள்ளே நிருமாலும்போல;—பாவிறகு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப—நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நாலவகைப்பயிம். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியாவென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலதூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமாந்தனார்.

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திரமிருபத் தைந்தாற நெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோதவழக கறற துலகு.

இ-ள். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் — அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட்டதிகாரங்களாலும்;—பொருட்டிறம் எழுபதால் — பொருட்கூறுபாடு எழுபத்திகாரங்களாலும், — இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் — காமத்தின்கூறுபாடு இருபத்தைத்திகாரங்களாலும்;—தெளிய—தெளியும்பொருட்டி;—மு

தைமயால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஒத்காரணகாரியவொழுங்கால் வேதத்தினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஒதலால்,—உலகு வழுக்கு அற்றது—உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ-று.

திரமும் ஆனும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழுக்குதல் விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்தி நின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தார் கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி. (உள)

கோவூர்க்கிழார்.

ந.அ. அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ளல்லாம் திரம உறத் தோன்று தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே முன்னே முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திரம உறத் தோன்று தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை—அறமுதலியநான்குபொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும்பொருட்டுக் குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவநாயனாரது முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே—முன்னே முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ்வாது—முற்காலத்தின்குறள் பெரியோரது னூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், பிறமொழிகளிலும், னூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநான்குமுதலியன. இதன்புத்தகத்தில் முன்னுல்களினொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவுதன்மென்று சொல்லியபடி. (ந.அ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

ந.க. தேவிற சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவிற சிறந்திடுமுப் பால்பகாரா—நாவிற குயலில்லை சொற்கவை யோர்விலலை மற்றஞ் செயலில்லை யென்னுந் திரு.

இ-ள். தேவிற சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவிற சிறந்திடு முப்பால் பகாரா — தெய்வத்தன்மையார் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற முப்பால்களையும் ஒதாரது—காவிற்கு உயல் இல்லை—வாங்கிக்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொற்கவை ஓர்வு இல்லை—மனத்திற்குச் சொற்களின்சுவையை அறிதல் உண்டாகாது—மற்றும் செயல் இல்லை—இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயல்

வன்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்தத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்த்துளவாகாமை கூறவே, ஒதுவோர்க்கு இவையுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்குறல்களும், மனத்திற் பிறனில்யிறைதல், பிறன்பொருள்விழைதல், பிறன்பொருட்குக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க் கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியுணுணல், பிறன்பொருள்வெளவல்களும், ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறவீன்பங்கட்குக் காரணமாதற்கிற ப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதவின் உளதாமென்றபடி. (நக)

இழிகுட்பெருங்கண்ணனார்.

சுடு. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின நின்குறள் வெண் பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற—இகபாங்கட்காவனவிரண்டையும் வினைப்பயன்றொடர்த்தருரிய ஏழு பிறப்பிற்குமாகச் செவ்வையானவழியால் யாவரும் தெளிதல்பெறவும்,—மும்மையின் அவற்றின் வீடு நான்கின் விதி வழங்க—அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்களுள் அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நாற்பொருள்களது விதிகளும் வழங்கவும்,—வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பாப் பாடினார்—திருவள்ளுவராயனார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினார். எ-று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபானமும் பத்தியமும்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாகுப நிறமும் வழி. லீட்டுவிதி தறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சுடு)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சுக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவா
திருவள் ளுவர்தாழுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல்லார்—மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்,—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார்—ஆதலால், தேவராஜிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெழுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமைபால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன அன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், தேட்டொழுக்குவோர்க்கும், வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சக)

செயலுர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணாரர்.

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
போதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ-ள். வேதப்பொருளை உலகோர் ஓத விரகால் விரித்துத் தமிழால் உரை செய்தார்—வேதத்தின்பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும்பொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார்,—ஆதலால் உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டு உண்டு என்ப—ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற்பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ-று.

உபாயத்தால் விரித்தல் சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவுளவிற்கேற்கப் பொருளாவ விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றாநின்றனவென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

சக. ஆரியமுன செந்தமிழு மாராய்ந் திகனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துக் தமிழ்கிரு வள்ளுவன
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ-ள். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது—வடமொழியையும் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தேரிந்தசொல்லுதல் கூடாது,—ஆரியம் வேதம் உடைத்துத் தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஓத குறட்பா உடைத்து—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவராய்நார் சொல்லிப் குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கணங்களாலே சீர்திருந்தி நிற்குமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நிற்கலாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்னதோறும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்கு

நன் உண்டாதவின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றெனனைச்
செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்க
ஒப்புமைகிறைவு சொல்லியபடி. (சக)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாலி னேதூந்
தரும முதனன்குஞ் சாலு—மருமறைக
னீந்துஞ் சமயநா லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநால் ஆறும் நம் வள்ளுவனார் புதிற்
மொழிந்த பொருள் — இருக்குமுதற்பாரதமீறாகிய அரிய வேதங்களை உதும் உவ்
வேதத்தின்வழிப்பட்ட சமயநால்களாறும் நம்முடையதிருவள்ளுவரால் உல
கத்தார்க்குப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிலடங்கும்;—ஒருவர் இருகுற
ளே முப்பாலின் ஒதும் தருமமுதல் நான்கும் சாலும்—ஆதலால், ஒருவர் ஒரு
விகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில்
அத்தியயனஞ்செய்து அறிவப்படுகின்ற அறமுதலிய நார்பொருள்களும் அவ
ருக்குப் போதும். எ-று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரி
களுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநாலாறும் ஒன்றேபொரு
ளென்னும் பாட்டினாயிற்காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கல்கொளுத்தி
கல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியர் இவ்வோயெனனுமுரிமைகோன்றற்கு நம
வள்ளுவனானாரார். மறைகளைந்துஞ் சமயநாலாறும் நமவள்ளுவனார் புந்தி
மொழிந்தபொருளெனலால், உவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டிச்
சிறந்துகின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்
றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஆருபெயர். ஒருவனொரு பொதுப்
படக்கூறலால், இதனை ஒத்ததகுப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்
பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருநூலோதியுணராதோர் அருமறைகளைந்து
ஞ்சமயநாலாறும் ஒதியுணராதோராவனொன்றபடி. (சச)

நச்சுமனார்.

சந. எழுத்தசை சீரம் சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனபபணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். எழுத்துஅசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இல் வனப்
பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இன்றி என்று எவர் செய்தன — எழுத்துமுதல்
வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றின் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில்
எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, — எல்லாம் இன்று இவர் இன் குறள்வெண்
பா இயம்பின—அவைவெல்லாம் இக்காலத்த இத்திருவள்ளுவராலே செய்ய
ப்பட்ட இவ்வினியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. எ-று.

வனப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இன்பு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவந்து ங்கிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்தினாலே சிறந்து விளங்க னூல்செய்தனர், இவரோவெனின் எல்லாக் குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின், இவ்வாறு கூறினார். இதன்பாக்காரின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சக. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்—தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூர் னயத்தின் பயன்.

இ-ள். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத் து எனினும்—மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகலைகளாலும், அறுபத்துநாலுக்களாலும், நிறைந்து, நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தண்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,— வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலா வான் னார் மதியந்தனக்கு உண்டோ—திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ-று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வாணை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் மறப்படாமை, மழுங்காமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை கீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு னூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாவினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனற்றருவதன்றென்றபடி. (சக)

நட்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகனி யான்ற பொருடரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனா நேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு லீக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம் தகனி—தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி—பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய்—காமம் செய்யும்,—செஞ்சொல் தீ—செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா—குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார்—திருவள்ளுவராயனார் பூமியின்கண் வாழ்வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகனிமுதலியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி காயனானது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருநீக் கெடுத்தலின், இங்
ணம் உருவகஞ்செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மை
யகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருநீக் கெ
டுக்கவல்லதன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோ
கியாய் நின்றலாலும், அகத்திருந் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி
மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி புளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தருங்குணத்தைக் கொண்டு.

இ-ள். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள்
தள்ளுதலால்—ஒருசமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்தினு
ள்ள பிறிதொன்றானுலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருநீ நீக்குதலால்,—வள்ள
ுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரும் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும்
எனக் கொள்ளத்தகும்— திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தா
மரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருநீ நீக்குகின்ற சூரியனும், அச்செய்கையை
க்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தகும். எ-று.

செயலும் தொழிற்பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது; அது மல
ர்த்தலும், தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருநீ
க்கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம்
பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கோனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ-ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால்—தெய்வத்த
ன்மையையுடைய திருவள்ளுவராயனார் முன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறிய
குறணுநீக் கேட்டறிதலால்,—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பா
ல பொய்யேயாய்ப் போயின—உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொ
ய்யின்பகுதியிற்பட்டவையெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின, — பொய்ய
ல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கின—பொய்ம்மையல்லாத மெய்யின்ப
குதியிற்பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய் விளங்கின. எ-று.

குறளார் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயா
ய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்பட்டாமையி
ன், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொ
ய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று. இதன்மெ
ய்யுணர்வுபயத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

இரு. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயார்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வான் ஆர் நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வாட்படை
தங்கிய வீரோங்கும் பாண்டியராசனே,—வள்ளுவனார்தம் வாயார் கேளாத
னவெல்லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம்—திருவள்ளுவநாயனாரது வாங்
கால் இதற்குமுன் கேட்கப்பட்டிலாதவையெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அற
த்தின்றிறத்தையறிந்தேம், —பொருட்டிறன் அறிந்தேம்— பொருளின்றிறத்
தை அறிந்தேம்,—இன்பின் திறன் அறிந்தேம்— இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்
தேம்,—வீட்டித் திறன் தெளிந்தேம்—வீட்டின்றிறத்தை அறிந்தேம். எ-று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளா
தன பிறனாகிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமு
தலியவற்றினுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணராதற்குரிய உ
றுதிப்பொருளுண்குமுணர்தலின், இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லையென்
றபடி.

(இரு)

கவுணியனார்.

இருக. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா.

இ-ள். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய
இன்குறள்வெண்பா— முற்பட்டதாகிய நல்வழியை நாமறியும்பொருட்டு நா
வால் விளக்குகின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாரது சொல்லப
ட்ட இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய—வினைத்தால் மனத்திற்
கு இன்பஞ்செய்வன,—செவிக்கு இனிய— கேட்டார் காதுக்கு இன்பஞ்செ
ய்வன,—வாய்க்கு இனிய—ஒதினால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த இ
ருவினைக்கு மா மருந்து— தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்க
ளுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்னுமையால்,
ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினையென்றார்.
முற்பட்ட நல்வழி நன்மக்களுக்கு அகரதியாயமைந்துள்ளது; அது சமயத்
தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமைபின், நாமறிய
வென்றார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்கூறும் சொ
ற்பொருளையங்களாலே இன்பம் விளைந்துத் தெய்வத்தன்மையால் விளைத்த
யரும் ஒதிக்குமென்றபடி.

(இருக)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

தி.உ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தென்னிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீர்க்கு மொளி.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொ
ள்ளென நீக்கும்—சுக்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சந்திரன் என்பன புறத்திருளை
வினாவிலே நீக்கும் ஒளிகளாம்;— தென்னிய வள்ளுவர் இனகுறள்வெண்பா
அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி—முற்றுணர்ந்த திருவள்ளவநாயனாரது
இனிய குறள்வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொ
ன்றே உளதென்றதாயிற்று. அவற்றள் ஒன்றும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை
நீக்கவல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றாலும் ஒப்பதொன்றின்றென்றபடி.

ஆலங்குடிவங்கலார்.

தி.க. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மகிசுருங்
தெள்ளமுதின்றிஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—மொள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மகிக்கும் தெள்ளமுதி
ன் திஞ்சுவையும் ஒவ்வாது — திருவள்ளுவரது பாட்டினது திஞ்சுவையைச்
சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தென்னிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சு
வையும் ஒப்பாகாது;—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர்—அத்தென்னிய
அமுதையுண்டு அஞ்சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்;—வண்டமிழின் முப்பா
ல் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும்—வளம் பொருந்திய தமிழினகண்ணதா
கிய முப்பாலாகிய அதின் முமமுகிறந்த பாலை எல்லாவலகத்தாரும் மகிழ்
ந்து உண்டு திஞ்சுவையறிவார். எ-று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வயிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்ப
ட்ட கிறிதபொழுதளவே திஞ்சுவை பயப்பது, இப்பாட்டு நெஞ்சின் கணிலை
பெற்று ஒழிவின்றித் திஞ்சுவை பயத்தலின், ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலி
ஷ்டருபகம். இனி எவ்வலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வலகத்தட்டோ
ன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி வீட்டிண்பம் பெறுதல் கூடாமையின், உல
கடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வலகத்தத் தேவர்களும் தமது மேற்ப
ட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பி
ரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வொன்பதுபற்றி, அங்ஙனங்கூறினொனினு
மமையும். இஃது இவ்வலகத்தார்க்கேபன்றி அவ்வலகத்தார்க்கும் பயன்படு
மாறு சொல்லியபடி. (தி.க.)

திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையர் செய்த

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காப்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள்—நாயனாது துலின் ஆயிரத்த முற்றாற்றமுப்பது குறள்வென்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த—கடுகை அதனடுவே துளைசெய்து எழுகடனீளையும் அத்துளையுட்பெய்து தன்னளவிற் குறுகும்வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும். எ.று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண்பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனாருபு தறித்தவென்வினை கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நின்றலின், புகட்டியென்றாயது. துளையிணைவெளிக்கும் அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு, பெரிதாகலின், குறுகவென்றார். தறித்தாலன்னவெனற்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்து நின்றது. இல்லாதபொருளை உவ்மானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகாவஃறினைப்பெயராகலின், இங்கே பன்மைக் காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள்விரிவும் நோக்கும்வழி, அக்கடுகும் ஏழ்கடனீளும்போதுமென்றதாயிற்று. பொருள்விரிவினைவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஒளவையாராற் புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

ஆசிரியர்கிருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புவலர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செந்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

துலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்மறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

[illegible]

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி - - -	ககக	எல்லார்க்குந் - - -	௩௮	ஒத்ததறிவா - - -	௬௦
உற்றநோய்கீ - - -	௧௩௧	எல்லார்க்குமே - - -	௧௪௧	ஒப்புரவின - - -	௬௨
உற்றநோய்கோ - - -	௧௪	எல்லாவிளக் - - -	௮௫	ஒருதலையா - - -	௩௪௫
உற்றவன் - - -	௨௪௪	எல்லைக்கணி - - -	௨௩௪	ஒருநாளே - - -	௩௬௬
உற்றுனளவு - - -	௨௪௩	எவ்வதுறை - - -	௧௨௬	ஒருபொழுது - - -	௧௪
		எழுதுங்கா - - -	௩௪௦	ஒருமைக்க - - -	௧௧௬
ஊக்கமுட - - -	௧௪௪	எழுயிறப்பு - - -	௨௨	ஒருமைச் - - -	௨௮௨
ஊடலிறேறும் - - -	௩௮௩	எழுமையெ - - -	௩௪	ஒருமைமக - - -	௨௮௧
ஊடலிறேறன் - - -	௩௮௧	எளிதென - - -	௪௪	ஒருமையுளா - - -	௩௮௧
ஊடலிறுண் - - -	௩௪௪	எள்ளாத - - -	௧௩௬	ஒய்த்தக்கா - - -	௨௨௨
ஊடலுணங் - - -	௩௪௪	எள்ளாம - - -	௮௦	ஒல்லங்கரு - - -	௨௩௪
ஊடலுணந்தல் - - -	௩௧௧	என்பியி - - -	௩௪௪	ஒல்லம்வகை - - -	௧௩
ஊடற்கு - - -	௩௪௦	எற்றிற்கு - - -	௩௦௬	ஒல்லம்வாயெ - - -	௧௬௪
ஊடிப்ப - - -	௩௮௩	எற்றென - - -	௧௬௨	ஒல்லுறிவு - - -	௧௪௦
ஊடியய - - -	௩௪௪	எனத்தானா - - -	௧௨௪	ஒழுக்கத்தினெ - - -	௪௧
ஊடியிருந் - - -	௩௮௮	எனக்காணுமே - - -	௬௦	ஒழுக்கத்தினெ - - -	௪௧
ஊடுகமன - - -	௩௮௩	எனைத்தி - - -	௧௬௬	ஒழுக்கத்தி - - -	௬
ஊடுதல் - - -	௩௮௩	எனைத்துங் - - -	௨௩௮	ஒழுக்கமுடைம - - -	௪௦
ஊனுடை - - -	௨௬௧	எனத்துனை - - -	௪௩	ஒழுக்கமுடை - - -	௪௨
ஊதியமென் - - -	௨௩௧	எனத்துரி - - -	௩௪௮	ஒழுக்கமும் - - -	௨௪௫
ஊரவர்களைவ் - - -	௩௩௦	எனத்தொ - - -	௩௪௪	ஒழுக்கமயி - - -	௪௦
ஊருணியீர் - - -	௪௧	எனைப்பகை - - -	௩௮	ஒழுக்கார - - -	௪௪
ஊழிபெய - - -	௨௮௪	எனைமாட்டி - - -	௨௧௮	ஒய்யாரமு - - -	௨௦௮
ஊழித்பெ - - -	௧௧௨	எனைவகை - - -	௧௩௨	ஒளியொருவ - - -	௨௮௦
ஊழையு - - -	௧௮௧	என்பிலதனை - - -	௨௬	ஒறுத்தாரை - - -	௪௬
ஊருரா - - -	௧௧௬	என்றுமொ - - -	௧௧௧	ஒறுத்தாக் - - -	௪௬
ஊனைக்கு - - -	௨௬௩	எண்ணமுன் - - -	௨௨௪	ஒறுத்தாற் - - -	௧௪௦
				ஒற்றிவினெ - - -	௧௪௨
எச்சமென் - - -	௨௮௮	ஏதம்பெருந் - - -	௨௮௧	ஒறுமழு - - -	௧௪௧
எட்பகைய - - -	௨௫௬	ஏதிலாரார - - -	௨௪௨	ஒறுமொறி - - -	௧௪௩
எண்ணோந் - - -	௨௬௨	ஏதிலார்து - - -	௩௪	ஒற்றொன்று - - -	௧௪௩
எண்ணித்து - - -	௧௬௮	ஏதிலார்போ - - -	௩௬௩	ஒளமுதல் - - -	௧௨
எண்ணிய - - -	௧௬௩	ஏதிலயுகொ - - -	௨௩௬	ஒன்றமை - - -	௨௩௩
எண்ணியா - - -	௧௪௪	எழுதறவ - - -	௨௩௨	ஒன்றயுலக - - -	௬௩
எண்ணென்ப - - -	௧௧௪	ஏரினான் - - -	௨௧௪	ஒன்றனு - - -	௩௬
எண்பதத்தாலெ - - -	௨௮௩	ஏரினுமாயு - - -	௬	ஒன்றெயி - - -	௨௮௮
எண்பதத்தானெ - - -	௧௬௧	ஏவவுஞ்செ - - -	௨௪௩	ஒன்றாத் - - -	௪௪
என்பொருள - - -	௧௨௬				
எதிரதாக்கா - - -	௧௨௪	ஐந்தவித்தா - - -	௧௦	ஒதைல்வெ - - -	௧௧௧
எதென்றி - - -	௩௪	ஐயத்தின் - - -	௧௦௨	ஒதியுணர் - - -	௨௪௧
எப்பொருளு - - -	௨௦௩	ஐயப்படா - - -	௨௦௩	ஒம்பினமை - - -	௩௩௩
எப்பொருளெ - - -	௧௦௩	ஐயுணர்வெ - - -	௧௦௩	ஒர்த்துள்ள - - -	௧௦௪
எப்பொருளயார் - - -	௧௨௬			ஒர்த்துண - - -	௧௬௦
எய்தற்கி - - -	௧௪௩	ஒட்டார் - - -	௨௪௧	ஒலுவினிடே - - -	௩௬௧
எரியாற்க - - -	௨௩௮	ஒண்ணுதற் - - -	௩௧௨		
எல்லாப்பொ - - -	௨௧௪	ஒன்பொரு - - -	௨௨௧	கடலன்ன - - -	௩௨௪

[illegible]

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
நயனீன்று -	நக	நாணென் -	உசுசு	நெருதற்றுச் -	உசுசு
நயனுடை -	சுசு	நாணெடு -	நகஉசு	நோக்கினு -	நகசு
நயனெடு -	உசுசு	நாண்வேல் -	உசுஉ	நோக்கினு -	நகசு
நயன்சாரா -	நுநு	நாநல -	சுசுசு	நோதலெவன் -	நகசு
நலக்குரியா -	சுசு	நாளைன் -	சுசு	நோயெல்லா -	சுசு
நலத்தகை -	நகசு	நிணந்தியி -	நகநக	நோய்நாடி -	உசுசு
நலத்தின்க -	உசுசு	நிலத்தியல் -	கநசு	நோவற்க -	உசுசு
நலம்பேண் -	உசுசு	நிலத்திற் -	உசுசு	நோனுவடம் -	நகசு
நல்குரவெ -	உசுசு	நிலவனாரீ -	சுசு	பகச்சொல் -	நுநு
நல்லவை -	சுசு	நிலைமக்க -	உசுசு	பகல்கருதி -	உசுசு
நல்லான் -	உசுசு	நிலையஞ்சி -	சுசு	பகல்வெல் -	சுசு
நல்லார்கட் -	கஉசு	நிலையற்றி -	நக	பகுத்துண் -	கஉ
நல்லாறென் -	சுசு	நிலலாதவ -	சுசு	பகைநட்பாக் -	உசுசு
நல்லாறெனி -	சுசு	நிழைருமின் -	உசுசு	பகைநட்பாங் -	உசுசு
நல்லாற்றா -	சுசு	நிறைநீர -	உசுசு	பகைபாவம் -	சுசு
நல்லினத்தி -	கநசு	நிறைநெரு -	உசுசு	பகைமையு -	உசுசு
நலிநெறு -	உசுசு	நிறைமொழி -	கசு	பகையகத்துச் -	உசுசு
நற்பொரு -	உசுசு	நிறையரி -	நக	பகையகத்துப் -	உசுசு
நனவினா -	நக	நிறையுடைமை -	சுசு	பகையென் -	உசுசு
நனவினாந் -	நக	நிறையுடையே -	நக	பசுச்சுமற -	நக
நனவினால்காத -	நக	நினைத்திருந் -	நக	பசுந்தாளி -	நக
நனவினால்காத -	நக	நினைத்தொ -	நக	பசுப்பென் -	நக
நனவினால்காநா -	நக	நினைப்பவர் -	நக	படலாற்றா -	நக
நனவென் -	நக	நிங்காண்வெரு -	உசுசு	படியுடை -	கசு
நன்மையு -	கநசு	நிங்குற்றெ -	நக	படுபயன் -	நக
நன்றறிவா -	நக	நீரின்றமை -	சுசு	படைகுழி -	கசு
நன்றிருமாத் -	சுசு	நீருநிலை -	நக	படைகொண் -	சுசு
நன்றிருங்கா -	கசு	நுண்ங்குய -	கசு	பணியுமாமெ -	உசுசு
நன்றிறற் -	சுசு	நுண்ணியநா -	கசு	பணிவுடைய -	நக
நன்றிறன் -	உசுசு	நுண்ணிபமெ -	உசுசு	பணைநீங்கிப் -	நக
நன்றேதரி -	நக	நுண்மரணு -	கசு	பண்டறியே -	நக
நன்னிலவா -	நக	நுணிகொம் -	கசு	பண்ணென் -	கசு
நாங்காதல் -	நக	நூலாருணால் -	உசுசு	பண்பிலான் -	உசுசு
நாச்செற்று -	சுசு	நெஞ்சுத்தார் -	நக	பண்புடை -	உசுசு
நாடாநா -	உசுசு	நெஞ்சுற்று -	சுசு	பதிமருண்டு -	நக
நாடென்ப -	உசுசு	நெடுங்கட -	சுசு	பயனிலபல் -	நக
நாடொறுநாடி -	கசு	நெடுநீர்மற -	கசு	பயனிலசொற் -	நக
நாடொறுநாடு -	கசு	நெய்ப்புன் -	கசு	பயன்மரமுள் -	சுசு
நாணகத்தி -	உசுசு	நெய்யாலெ -	நக	பயன்நூக்கா -	நக
நாணமை -	உசுசு	நெருப்பினு -	நக	பயன்நூக்கி -	உசுசு
நாணு -	உசுசு	நெருப்பினு -	நக	பரிந்தவர்கல் -	நக
நாணுமற -	நக	நெருப்பினு -	நக	பரிந்தோம்பிக் -	சுசு
நாணுமற -	நக	நெருப்பினு -	நக	பரிந்தோம்பிப் -	உசுசு
நாணுமற -	நக	நெருப்பினு -	நக	பரியதுகர் -	கசு

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
மதித்தவா -	கஅ௩	மன்னர்விழை -	௨௦௨	யாதானுநா -	ககஅ
மணிரீருமண் -	௨௧௪	மன்னியொல் -	௩௩௭	யாமுமுளே -	௩௪௭
மணியிறிக -	௩௪௭	மன்னியிரோ -	௬௬	யாமெய்யா -	அடு
மன்னோடியை -	௬௬			யாரினுங்கா -	௩௩௬
மதிமுடைய -	கஅ௩	மாதாமுகம -	௩௨௧	யாணெனதே -	௧௪௦
மதியுமடநதை -	௩௨௬	மாலைநோய -	௩௩௩	யானோக்கு -	௩௧௪
மயிரீப்பின் -	௨௭௬	மாலையோவல் -	௩௩௨		
மருந்தாகித் -	௬௬	மாதுபாடி -	௨௭௨		
மருந்தென -	௨௭௬			வகுத்தான் -	௧௧௧
மருந்தோமற் -	௨௭௬	மிகச்செய் -	௨௪௦	வகைமாண் -	௨௩௮
மருவுகமாசற் -	௨௩௨	மிகன்மேவன் -	௨௪௮	வகையறச் -	௧௩௮
மலர்என் -	௩௨௨	மிகனுக்குறை -	௨௭௬	வகையறிந்து -	௨௩௮
மலர்என் -	௩௨௨	மிகுதியான் -	௪௭	வகையறிதுவ -	௨௧௦
மலரினுமெல் -	௩௭௦			வகையிலாவ -	௬௭
மலர்காணின் -	௩௨௦	முகத்தான் -	௩௦	வகையென்ப -	௬௭
மலர்மிகை -	௩௨	முகத்தினிளி -	௨௩௬	வகையொழி -	௬௭
மழித்தலுரீ -	௭௬	முகத்தினமு -	௨௦௬	வஞ்சமனத்தா -	௭௬
மறந்தல்லவ -	௮௬	முகக்கடப -	௨௨௬	வருகமற்கொ -	௩௬௩
மறந்தும்பி -	௩௮	முகக்கோக்கி -	௨௦௬	வருமுன்னர் -	௧௨௬
மறப்பிழை -	௪௧	முககெமொக் -	௩௬௭	வருவிருந்து -	௨௮
மறப்பினெவ -	௩௪௮	முடிவுமிடை -	௬௮	வருவிவாமா -	௨௬௩
மறமானமா -	௨௩௩	முதலிலார்க் -	௧௩௩	வலியார்க்கு -	௨௪௬
மறவார்கமா -	௩௪	முயக்கிடை -	௩௩௭	வலியாமுற -	௭௦
மறைந்தவை -	௧௭௩	முயங்கிய -	௩௩௭	வலியினில -	௭௭
மறைபெற -	௩௪௦	முயற்கிடு -	௧௮௦	வழங்குவ -	௨௭௬
மறைப்பென்மற் -	௩௬௭	முரண்டோர் -	௧௪௬	வழிகோக் -	௨௩௦
மறைப்பென்மண் -	௩௩௩	முறிமேனி -	௩௨௦	வழுத்தினு -	௩௮௦
மறதியானே -	௩௪௮	முறைதோடி -	௧௬௪	வதியார்க் -	௬௨
மறறும்தொடர் -	௧௦௦	முறைசெய -	௧௧௩	வன்கண்டு -	௩௮௩
மணத்தாடா -	௭௮	முறைப்ப -	௧௮௭		
மணத்தானு -	௧௬௪	முறையுற -	௨௧௮	வாணிகஞ்செய -	௩௭
மணத்தனென -	௨௩௬	முறையுற -	௨௧௭	வாய்மையை -	௮௩
மணத்துக்கண் -	௧௩௩	முனைமுக்க -	௨௧௮	வாராக்காற -	௩௪௦
மணத்துளது -	௧௩௩	முன்றுத்கா -	௧௩௮	வாரிப்பருக் -	௧௩௩
மணத்தொழி -	௮௪			வாழ்தலுமி -	௩௨௩
மணநலத்தி -	௧௩௬	மேலிருந்து -	௨௮௦	வாழ்வார்க் -	௩௪௪
மணநலங்கு -	௧௩௬	மேறியுந்து -	௧௨௨	வாளற்றுப -	௩௬௩
மணநலமன் -	௧௩௩			வாளொடென் -	௨௧௧
மணநலயார் -	௧௩௩	மையலொரு -	௨௪௨	வாள்போல் -	௨௩௪
மணநலய -	௧௩௩			வானினதல் -	௬
மணமானுவு -	௨௩௩	மோப்பக்கு -	௨௬	வானுயர்தோ -	௭௭
மனைத்தக்க -	௧௮			வானோடு -	௧௬௦
மனைமாட்டி -	௧௬				
மனையாற -	௨௬௦	யாநாவார -	௩௬	விசம்பிறறு -	௭
மனைவிலை -	௨௬௦	யாங்கண்ணி -	௩௨௮	விடாது -	௩௬௬
மன்னர்கு -	௧௬௪	யாணுக்கெ -	௨௩௮	விடுமாறு -	௨௦௧
		யாதனியா -	௬௮	விண்ணிய -	௬

